1829: ἀνεκαινίσθη ἡ παροῦσα βίβλος δωρεὰν παρὰ τοῦ ἱερομονάχου
κὺρ Νικηφόρου [illegible]. [illegible]
[illegible], [illegible] —

Περιέχει φύλλα: 192. [illegible]: 62.

[illegible]

…ΛΟΣ … ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠ[illegible]

[illegible]

ἐπιστολή

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ κλητὸς ἀπόστολος

[illegible]

ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ

[illegible]

1829: ἀνεκαινίσθη ἡ παροῦσα βίβλος δωρεὰν παρὰ τοῦ ἱερομονάχου
κὺρ Νικηφόρου ἀσημίου· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ Θεὸς
τοῦ [illegible], [illegible] [illegible], ἡ [illegible] –

Περιέχει φύλλα: 192. Ἀριθ: 62.

[illegible]

[illegible]

ἀλλὰ τοῦ [illegible]

[illegible] φαίνηται

[illegible]

ἐργάζεσθαι χρὴ [illegible]

[illegible]

[illegible] μόνον·

δ ΕΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙϹ ΕΘΝΕϹΙΝ

ὥσπερ [illegible] τὸ κή-

ρυγμα· [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ὙΠΕΡ ΤΟΥ ὈΝΟΜΑΤΟϹ ΑΥΤΟΥ

Οὐχ ἵνα τὴν οὐσίαν περι-

εργασώμεθα φησίν· ἀλ-

λ' ἵνα τὸ ὄνομα αὐτοῦ πι-

στεύσωμεν· τοῦτο γὰρ

[illegible] τὸ ὄνομα ὃ καὶ τοῦ

[illegible] σημεῖα· ἐν γὰρ τῷ

ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ φησίν, ἔγει-

ρε καὶ περιπάτει· ἐν οἷς

ια ἘϹΤΕ ΚΑΙ ὙΜΕΙϹ ΚΛΗΤΟΙ [illegible]

ΠΑϹΙ ΤΟΙϹ ΟΥϹΙΝ ΕΝ ῬΩΜΗ

ἈΓΑΠΗΤΟΙϹ ΘΕΟΥ· [illegible]

τούτου [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

3

ταχέως προϊόντος καὶ αὐτὴ
τὸ καυχᾶσθαι ἕξουσιν·
κβ δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστιν εἰς
σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι
ἐπειδὴ ἐστὶν δύναμις θεοῦ ζω-
κολασιν κατὰ τὸ ἐρημῶσαι
περὶ τῆς κολάσεως τῶν αἰ-
γυπτίων· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ δύνα-
μις μου ἡ μεγάλη. τοῦτου χά-
ριν προσέθηκεν τὸ εἰς σωτηρίαν·
καὶ ἡμᾶς μὲν ἁπλῶς καὶ ἀδια-
κρίτως τοῖς πᾶσιν δίδο-
σθαι μόνον [illegible] παν-
κγ τὶ τῷ πιστεύοντι· Ἰουδαί-
ῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι·
ἐνταῦθα τὸ πρῶτον οὐκ ἀ-
ξιώματος ὄνομα. ἀλλὰ
τάξεως σημασία. ὡσ-
περ [illegible] καὶ δι᾽ αὐτῶν
δεχομένων τὴν δι᾽ αὐτοῦ κα-
[illegible] χάριν· οὐκ ὁ
πρῶτος λαβὼν μείζω τοῦ
δευτέρου. ἢ τοῦ τρίτου ἢ τοῦ
ἐσχάτου [illegible]·
κδ δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐ-
τῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ
πίστεως εἰς πίστιν κα-
θὼς γέγραπται· ὁ γε-
νόμενος φησὶν δίκαιος. οὐ
κατὰ τὸν παρόντα μόνον
βίον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν μέλ-
λοντα ζήσεται· ὁ δὲ δίκαι-
κε ος ἐκ πίστεως ζήσεται·

τοῦτο φησὶν ὅτι καὶ οἱ παλαι-
[illegible] ἔθησαν· ὧν
αὐτὸς κατὰ λόγον [illegible] προ-
[illegible] ποιεῖται·
κς ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ
ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβει-
αν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων
οὕτω τὸν ἀγαθὸν προτρεπό-
μενος ἐπὶ τὸ κήρυγμα εὐαγ-
θέν. καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντί-
ων πᾶσιν ἐργάζεται τὴν
προτροπήν. ἡ γὰρ ὑπι-
σχνουμένων ἀγαθῶν. ἢ ἐκ-
φοβοῦνται δι᾽ ἧς τὴν τρο-
πὴν ἐργάζεσθαι· ἀλλ᾽
ὅτι παρίστησιν αὐτοῖς τὸ
ἐκ θεοῦ δικαστήριον·
τῶν τὴν ἀλήθειαν. ἐν ἀ-
δικίᾳ κατεχόντων·
διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ
φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς
ὁ γὰρ θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρω-
σεν· τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ
ἀπὸ κτίσεως κόσμου. τοῖς
ποιήμασιν νοούμενα
καθορᾶται· ἥ τε ἀΐδιος
αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης
Κατηγορεῖ οὗτος. [illegible]
[illegible]
τὴν τοῦ θεοῦ [illegible]
προσκυνεῖν [illegible]
[illegible]
τοῦ θεοῦ [illegible]

[illegible]
[illegible] θελήματι τοῦ θ(εο)ῦ
[ἐλ]θεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἐπι-
ποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς· ἵ-
να τι μεταδῶ χάρισμα
ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στη-
ριχθῆναι ὑμᾶς·
[illegible]
[illegible] ὁ ποιῶν καὶ
[illegible] καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς αὐτούς·
ιβ τοῦτο δέ ἐστι συμπαρα-
κληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ
τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστε-
ως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.
οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν
ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην
ἄχρι τοῦ δεῦρο· ἵνα τι-
νὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑ-
μῖν καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς ἔθνεσιν· Ἕλλησί τε
καὶ Βαρβάροις·
[illegible] μεγαλοφρο-
[illegible] στόματος
[illegible] ὑμῖν χαρίσματα
[illegible] αὐτοῦ
[illegible] παρα-
[illegible]
[illegible] ἀνοήτοις, ὀφει-

λέτης εἰμί· οὕτως τὸ
κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ
ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγ-
γελίσασθαι· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τρόπου
[illegible] αὐτοὺς [illegible]
[illegible] αὐτοῖς· ἐπεὶ γὰρ πανταχοῦ
ἐθνῶν κηρύξαι ἔδει. δῆ-
λον ὅτι καὶ τοῦ κηρύγματος
ῥωμαίοις ὀφειλέτης ἐστίν·
ιϛ οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ χ(ριστο)ῦ·
καί τοι ἀλλαχοῦ φησίν· ἐμοὶ
δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι
εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ χ(ριστο)ῦ· τί-
μιος οὖν [illegible]
οὐ μόνον καυχῶμαι· ἀλλ' οὐ
κ ἐπαισχύνομαι [illegible]
σφόδρα [illegible]
[illegible] πράγματα
ῥωμαῖοι ἄρτι τὴν ἀρχὴν
τῆς οἰκουμένης [illegible]
[illegible] αὐτὸς δὲ ἐκή-
ρυττεν τὸν ἐσταυρωμέ-
νον· διὰ τοῦτό φησιν οὐ-
κ ἐπαισχύνομαι [illegible]
[illegible]
[illegible] γὰρ ὅτι
[illegible] κατορθώσουσιν

αὐτῶν μετήλλαξαν
τὴν φυσικὴν χρῆσιν
εἰς τὴν παρὰ φύσιν·
ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρε
νες· ἀφέντες τὴν
φυσικὴν χρῆσιν τῆς
θηλείας, ἐξεκαύθη
σαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐ
τῶν εἰς ἀλλήλους ἄρ
σενες ἐν ἄρσεσιν τὴν
ἀσχημοσύνην κα
τεργαζόμενοι· καὶ
τὴν ἀντιμισθείαν
ἣν ἔδει τῆς πλάνης
αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἀπο
λαμβάνοντες· κζ
καθὼς οὐκ ἐδοκίμα
σαν τὸν θν̄ ἔχειν ἐν ἐ
πιγνώσει, παρέδωκε
αὐτοὺς ὁ θς̄ εἰς ἀδόκι
μον νοῦν ποιεῖν τὰ
μὴ καθήκοντα·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λε [illegible] πεπληρω
μένους πάσῃ ἀδικίᾳ·
πλεονεξίᾳ· κακίᾳ
μεστοὺς φθόνου· φόνου
ἔριδος· δόλου· κακο
ηθείας· ψιθυριστάς·

καταλάλους· θεοστυγεῖς
ὑβριστάς· ὑπερηφάνους
ἀλαζόνας· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λς ἐφευρετὰς κακῶν·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] γονεῦ
λζ σιν ἀπειθεῖς· ἀσυνέτους
ἀσυνθέτους· ἀστόργους·
ἀσπόνδους· ἀνελεήμονας·
οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ
θῦ ἐπιγνῶντες· [illegible]
[illegible]
λη ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσον
τες ἄξιοι θανάτου εἰσίν
οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν
ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν
τοῖς πράσσουσιν· δύο
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] εἰς τὸ εἶναι αὐ-
κα τοὺς ἀναπολογήτους
διότι γνόντες τὸν θν̄
οὐχ ὡς θν̄ ἐδόξασαν· ἢ
ηὐχαρίστησαν ἀλλ᾽ ἐ-
ματαιώθησαν ἐν τοῖς
διαλογισμοῖς αὐτῶν
καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύ-
νετος αὐτῶν καρδία.
κβ φάσκοντες εἶναι σοφοὶ
ἐμωράνθησαν·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κγ καὶ ἤλλαξαν τὴν
δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θῦ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐν ὁμοιώματι [illegible]
[illegible] φθαρτοῦ ἀνθρώπου
[illegible] καὶ τε-
τραπόδων καὶ ἑρπετῶν
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ἀφορμὰς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τὸ
σῶμα [illegible] · διὸ [illegible]
λα παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θς̄
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν
καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκα-
θαρσίαν· [illegible]
[illegible]
λβ τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώ-
ματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οἵτινες με-
λγ τήλλαξαν τὴν ἀλήθει-
αν τοῦ θῦ ἐν τῷ ψεύδει
καὶ ἐσεβάσθησαν· καὶ ἐλά-
τρευσαν τῇ κτίσει παρὰ
τὸν κτίσαντα· [illegible]
[illegible]
[illegible]
λδ ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐ-
τοὺς ὁ θς̄ εἰς πάθη ἀτι-
μίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι

ἐν ἀνθρώποις τιμῶν. αὐ
τοῖς κατασκευάσας· δό
ξαν δὲ λέγων καὶ τιμὴν
καὶ ἀφθαρσίαν· ἐστὶ τοῦ
ὄντως ἀγαθοῦ. οὐδὲ ἐπὶ
καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη·
μα τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀ
πειθοῦσιν μὲν τῇ ἀληθεί
α· πειθομένοις δὲ τῇ ἀ
δικίᾳ· ἵνα δείξῃ ὅτι πᾶ
σι τῆς γνώμης τὸ κατη
γόρημα οὐ κατὰ φύσιν ἐξ ἀμαθί
ας. ἀλλ' ἐριθείας· θυμὸς
με καὶ ὀργή· θλῖψις καὶ στε
νοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυ
χὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργα
ζομένου τὸ κακόν, Ἰου
δαίου τε πρῶτον καὶ ἕλ
ληνος· ὥσπερ δι' αὐτῶν
ἡμῖν ποιουμένων ἀγα
θῶν. τὰς ἀμοιβὰς τὰς
μελλούσας ἐπήγαγεν, οὕ
τως καὶ δι' αὐτῶν πονηρῶν
πάντων τῶν παρ' ἡμῖν τὰς
μελλούσας κολάσεις·
μς δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρή
νη παντὶ τῷ ἐργαζομέ
νῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ
τε πρῶτον καὶ ἕλληνι·
οὐ γάρ ἐστιν προσωπολη
ψία παρὰ τῷ θεῷ·
πανταχοῦ τοῖς καλοῖς πε
ριφράττει τὸν ἀκροατήν

προτρεπόμενος ἑαυτῷ
ἐνθείς· πρῶτον γὰρ δι
εξῆλθε τὰς ἀμοιβὰς
ἃς ἀπολήψονται οἱ ἄλλοι
εἶτα μεγάλας τὰς κολάσεις
θείς. πάλιν ἐπὶ τὰς τῶν
καλῶν ἀμοιβὰς ἔρχεται
δόξαν καὶ τιμὴν λέγων
ὑπάρξειν τῷ ἐργαζομέ
νῳ τὸ καλόν· οὕτω γὰρ
μᾶλλον ἐπεσπάσατο τὸ
μζ ἔργον τῶν ἀκροατῶν·
ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρ
τον, ἀνόμως καὶ ἀπο
λοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νό
μῳ ἥμαρτον διὰ νόμου
κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ
ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δί
καιοι παρὰ τῷ θεῷ. ἀλλ' οἱ
ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαι
ωθήσονται· ὅταν γὰρ
ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχον
τα φύσει τὰ τοῦ νόμου
ποιεῖ· οὗτοι νόμον μὴ
ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσιν
νόμος· οἵτινες ἐνδεί
κνυνται τὸ ἔργον τοῦ
νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, συμ
μαρτυρούσης αὐτῶν τῆς
συνειδήσεως· καὶ μετα
ξὺ ἀλλήλων λογισμῶν
κατηγορούντων, ἢ καὶ

[illegible]

λθ Διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ
ἄνε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ
γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον
σεαυτὸν κατακρίνεις·
τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρί
νων. οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ
κρίμα τοῦ θῦ ἐστιν κα
τὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς
τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.
λογίζῃ δὲ τοῦτο ὦ ἄνε
ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦ
τα πράσσοντας καὶ ποι
ῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύ
ξῃ τὸ κρίμα τοῦ θῦ;
[illegible]

μ ἢ τοῦ
πλούτου τῆς χρηστότη
τος αὐτοῦ καὶ τῆς μα
κροθυμίας καταφρο
νεῖς· ἀγνοῶν, ὅτι
τὸ χρηστὸν τοῦ θῦ εἰς
μετάνοιάν σε ἄγει·
[illegible]

μα κατὰ δὲ τὴν σκλη
ρότητά σου καὶ ἀμετανό
ητον καρδίαν·
[illegible]

θησαυρίζεις σε
μβ αυτῷ ὀργὴν. ἐν ἡμέρα
ὀργῆς. καὶ ἀποκαλύψε
ως. καὶ δικαιοκρισίας
τοῦ θῦ· ὃς ἀποδώσει ἑ
κάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐ
τοῦ· τοῖς μὲν καθ᾽ ὑπομο
νὴν ἔργου ἀγαθοῦ·
[illegible]
δόξαν καὶ τιμὴν
μγ καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν
ζωὴν αἰώνιον·
[illegible]

μὴ γενομένων καὶ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς τοῦ
νβ τοῖς οἷς ἐφρονεῖτε μεγάλης
τιμωρίας ἄξιοι ὄντες· ὅρα δὲ
πῶς πάλιν πῶς ἐπαίρει·
πανταχοῦ τὸ ὄνομα ζη
λῶν· οὐκ εἶπε, καὶ καυχᾶ-
σαι γινόμενος· ἀλλ' οὐ παρὰ
σοφὸς τὰ τοῦ νόμου· καὶ τὸ
νγ πεποιθέναι σεαυτὸν πάλιν
λέγων· ὡς ἐπὶ ὄντας μὲν
τοῦτο ὅπερ ἐκεῖνος λέγει
προσκαλούμενος δέ· καὶ
ὡς ἄνδρας ἀπαξιοῦντα ῥη-
μάτων μόνον τὴν τιμήν·
ν ΠΑΙΔΕΥΤΗΝ ΑΦΡΟΝΩΝ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ ΝΗΠΙΩΝ
ΕΧΟΝΤΑ ΤΗΝ ΜΟΡΦΩΣΙΝ
ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ Α-
ΛΗΘΕΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ·
μέγα γὰρ κατεῖχον τῶν
προσηλύτων· διὰ τοῦτο
τοῦτο τὸ διδάσκειν ἠξίουν δι-
δασκάλους· Ο ΟΥΝ ΔΙ-
να ΔΑΣΚΩΝ ΕΤΕΡΟΝ ΣΕΑΥ-
ΤΟΝ ΟΥ ΔΙΔΑΣΚΕΙΣ· Ο ΚΗ-
ΡΥΣΣΩΝ ΜΗ ΚΛΕΠΤΕΙΝ
ΚΛΕΠΤΕΙΣ· Ο ΛΕΓΩΝ ΜΗ
ΜΟΙΧΕΥΕΙΝ ΜΟΙΧΕΥΕΙΣ·
καὶ τὸ γὰρ ἀπεργάζεσθαι
τοὺς ἰουδαίους τὴν τιμω-
ρίαν· [illegible] αὐτὸν
παραινῶν [illegible]
νων· [illegible]

δι' ὅλης ἄξιοι·
νβ Ο ΒΔΕΛΥΣΣΟΜΕΝΟΣ ΤΑ ΕΙ-
ΔΩΛΑ ΙΕΡΟΣΥΛΕΙΣ·
ἐπειδὴ αὕτη γὰρ μανία
χρημάτων ἔρως τοῖς προ-
σήκουσιν, ὥστε δεῖ μὴ
πλουτεῖν χρημάτων·
νγ ΟΣ ΕΝ ΝΟΜΩ ΚΑΥΧΑΣΑΙ· ΔΙΑ
ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΟ-
ΜΟΥ ΤΟΝ ΘΝ ΑΤΙΜΑΖΕΙΣ·
ΤΟ ΓΑΡ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΥ· ΔΙ' Υ-
ΜΑΣ ΒΛΑΣΦΗΜΕΙΤΑΙ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙΝ ΚΑΘΩΣ ΓΕ-
ΓΡΑΠΤΑΙ· ἐν μὲν ἑτέροις
ἰδίᾳ ἐνδείξας παρανομίαν·
ἐνταῦθα καὶ καθολικώτε-
ρον ἐπάγει τὴν παρανομίαν·
αὐτοῦ τοῦ νόμου ἀποστερεῖσθαι
φέρων τὸ ὄνομα· καὶ σα-
φῶς αὐτοῦ παραινεῖ τὴν
τῶν ἰουδαίων ἀπόδειξιν·
ὡς καὶ αἴτιον γινόμενον
τοῦ βλασφημεῖσθαι τὸ ὄνο-
μα τοῦ θεοῦ· ΠΕΡΙΤΟΜΗ
νδ ΜΕΝ ΓΑΡ ΩΦΕΛΕΙ, ΕΑΝ ΝΟ-
ΜΟΝ ΠΡΑΣΣΗΣ· ΕΑΝ ΔΕ ΠΑΡΑ-
ΒΑΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΗΣ· Η ΠΕΡΙΤΟ-
ΜΗ ΣΟΥ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ ΓΕΓΟ-
ΝΕΝ· ΕΑΝ ΟΥΝ Η ΑΚΡΟΒΥ-
ΣΤΙΑ [illegible] ΜΑΤΑ
[illegible] ΛΑΣΣΗ· ΟΥΧ
[illegible] ΑΥΤΟΥ [illegible]
[illegible]

[illegible]

ὡς χάριν· κατὰ τὸ εὐ-
αγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἀναμιμνήσκει τῆς κρίσε-
ως τοῦ Χριστοῦ· ἐνταῦθα
σαφῶς ἐδίδαξεν [illegible]
ὁ Χριστὸς ἐστὶν ὁ κρίνων ἐν τῇ
ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· αὐτῷ
γὰρ πᾶσαν τὴν κρίσιν
δέδωκεν ὁ πατήρ· τοῦτο
δὲ ἐποίησε, τῶν μὲν καὶ
[illegible] δόγματα
τῶν ἀνοίγων αὐτοῖς
τὴν ὁδόν· ΕΙ ΔΕ CΥ
μθ ΙΟΥΔΑΙΟC ΕΠΟΝΟΜΑΖΗ
ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΠΑΥΗ ΤΩ
ΝΟΜΩ· ΚΑΙ ΚΑΥΧΑCΑΙ
ΕΝ ΘΩ· ΚΑΙ ΓΙΝΩCΚΕΙC
ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑ-
ΖΕΙC ΤΑ ΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ
ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟC ΕΚ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ· ΠΕΠΟΙΘΑC ΤΕ
CΕΑΥΤΟΝ ΟΔΗΓΟΝ ΕΙΝΑΙ
ΤΥΦΛΩΝ· ΦΩC ΤΩΝ ΕΝ
CΚΟΤΕΙ· συγκρίνας
τῶν Ἰουδαίων τοῖς ἔθνε-
σιν καὶ σφόδρα αὐτοὺς κατα-
παλαίσας, μικρὸν ὑφῆ-
κε [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

κατορθῶσιν, ἀλλὰ τῆς
φιλοτιμίας τοῦ θῦ. τὸ γὰρ
πιστευθῆναι τὰ λόγια
τοῦ θῦ. τῆς τοῦ θῦ φιλοτι
μίας ἔργον ἐστίν, οὐκ ἐ
κείνων ἀρετῆς κατορθω
ΝΖ μα· ΤΙ ΓΑΡ ΕΙ ΗΠΙΣΤΗ
ΣΑΝ ΤΙΝΕΣ· ΜΗ Η ΑΠΙΣΤΙΑ
ΑΥΤΩΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΤΟΥ
ΘΥ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ· ΜΗ ΓΕ
ΝΟΙΤΟ· ΓΙΝΕΣΘΩ ΔΕ Ο
ΘΣ ΑΛΗΘΗΣ· ὃ δέ φη
σιν, οὗτοι πονηροί, ὡς
ἐξ ὧν οἷς τιμῶνται, κα
κῶς ὡς ἡμεῖς ἀξίους·
οὐδὲ τὸ τίμιον ἡ καὶ πιστ
τοὺς ἐπίστευσαν· ἵνα
μὴ δόξῃ φορτικὸς εἶναι
ΝΗ ΠΑΣ ΔΕ ΑΝΟΣ ΨΕΥΣΤΗΣ
ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΠΩΣ
ΑΝ ΔΙΚΑΙΩΘΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΛΟΓΟΙΣ ΣΟΥ· ὁ δὲ ἐπισημ
μένων πονηρὸς ὄντως
ὢν προσθεῖν, μὲν προ
φανῶς τίθησιν τὸν
τοῦ ἁμαρτάνοντος ἐπὶ
νον τὴν τιμῆς ἀξίως κρί
ΝΘ κως· ΚΑΙ ΝΙΚΗΣΕΙΣ ΕΝ
ΤΩ ΚΡΙΝΕΣΘΑΙ ΣΕ·
Ὅμοιος οὗτος· ὅτι φησὶν
κρίνοιτο ἀπὸ ὑπαρξάν
των ἰουδαίοις παρὰ τοῦ
θῦ. ταῦτα ὑπ' αὐτῶν ἠμέλησαν

αὐτοῖς ἀντιδοθέντων, τὴν
μικρὸς ἂν δόξῃ τοῦ θῦ·
τοσοῦτον γὰρ μὲν ἔχει φιλο
τιμίας. ὡς ὑπὲρ τῆς ἀχα
ριστίας αὐτῶν δικαιοσύ
νης ἀναλόγως τὴν ἑαυτοῦ
κηρύττειν δόξαν· Η ΔΕ ΑΔΙ
Ξ ΚΙΑ ΗΜΩΝ· ΘΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥ
ΝΗΝ ΣΥΝΙΣΤΗΣΙΝ· ΤΙ ΕΡΟΥ
ΜΕΝ· ΜΗ ΑΔΙΚΟΣ Ο ΘΣ Ο Ε
ΠΙΦΕΡΩΝ ΤΗΝ ΟΡΓΗΝ· ΚΑ
ΤΑ ΑΝΟΝ ΛΕΓΩ· ΜΗ ΓΕΝΟΙ
ΤΟ· ΕΠΕΙ ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΘΣ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ· ἀντίθεσις
πάλιν· ἡ δὲ ἀντίθεσις αὕτη·
ὁ καλὸς γενόμενος φησὶν
αἴτιος γενομένη τοῦ τὴν
μικρὸς ἂν δόξασθαι τὸν θν
οὐκ ὤφειλε κολάζεσθαι·
μᾶλλον δὲ αὐτὴν οὕτως· εἰ δί
καιος ὁ θς κριτὴς τὸν
κόσμον κρίνει δίκαιος ὤν
μὴ κατὰ τὸ γεγραμμένον
κολάζεσθαι δὲ δικαίως δη
λονότι κολάζεται· πῶς
τοίνυν ἄδικος κολάζε
σθαι αἴτιος ὢν αὐτὸν νί
κης· κατορθῶν γάρ τις
μᾶλλον τὸν νόμον· μᾶλλον
κηρύττει τὸν νομοθέτην·
ἡ παρανομία καὶ κολα
ζομένου· τὸ δὲ κατὰ
ἄνθρωπον λέγω κατὰ τὸ ἄνθρω

ἀρθέντα μοι σαφῶς, ὧν ὁμολογοῦσι
δίκην ἐπὶ τὴν ἐσχάτην·
ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι· ἑκόντων
καλῶν τὰ κακὰ φασίν·
οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐκ τῆς ἐ-
τῶν ἀδικίας τὴν νίκην
τοῦ θεοῦ εἶναι λέγετε:

ζβ ΤΙ ΟΥΝ; ΠΡΟΕΧΟΜΕΘΑ. ΟΥ
ΠΑΝΤΩΣ· ΠΡΟΗΤΙΑCΑΜΕ
ΘΑ ΓΑΡ· ΙΟΥΔΑΙΟΥC ΤΕ ΚΑΙ
ΕΛΛΗΝΑC· ΠΑΝΤΑC ΥΦ᾽ Α
ΜΑΡΤΙΑΝ ΕΙΝΑΙ· ΚΑΘΩC
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΟΤΙ ΟΥΚ ΕCΤΙ
ΔΙΚΑΙΟC ΟΥΔΕ ΕΙC· ΟΥΚ ΕCΤΙ
Ο CΥΝΙΩΝ· ΟΥΚ ΕCΤΙΝ Ο ΕΚ
ΖΗΤΩΝ ΤΟΝ ΘΝ· ΠΑΝΤΕC
ΕΞΕΚΛΙΝΑΝ. ΑΜΑ ΗΧΡΕΙ
ΩΘΗCΑΝ· ΟΥΚ ΕCΤΙΝ ΠΟΙ
ΩΝ ΧΡΗCΤΟΤΗΤΑ. ΟΥΚ Ε
CΤΙΝ ΕΩC ΕΝΟC· ΤΑΦΟC Α
ΝΕΩΓΜΕΝΟC Ο ΛΑΡΥΞ ΑΥ
ΤΩΝ· ΤΑΙC ΓΛΩCCΑΙC ΑΥ
ΤΩΝ ΕΔΟΛΙΟΥCΑΝ· ΙΟC ΑCΠΙ
ΔΩΝ ΥΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΑΥΤΩΝ
ΩΝ ΤΟ CΤΟΜΑ ΑΡΑC ΚΑΙ
ΠΙΚΡΙΑC ΓΕΜΕΙ· ΟΞΕΙC ΟΙ
ΠΟΔΕC ΑΥΤΩΝ ΕΚΧΕΑΙ ΑΙ
ΜΑ· CΥΝΤΡΙΜΜΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΛΑΙΠΩΡΙΑ ΕΝ ΤΑΙC ΟΔΟΙC
ΑΥΤΩΝ, ΚΑΙ ΟΔΟΝ ΕΙΡΗΝΗC
ΟΥΚ ΕΓΝΩCΑΝ· ΟΥΚ ΕCΤΙΝ
ΦΟΒΟC ΘΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ
ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΑΥΤΩΝ:

αὐτῶν φορτικῶν πάλιν· τί οὖν
λέγεις ὦ Παῦλε; πρότερον
μὲν τὴν τιμωρίαν· ὧδε με-
σαφῶς φησιν· ὅτι πάντως
ὁ καθόλου ἀναιρῶν τὸ μὴ
πρῶτον εἶναι ἐν τῇ τιμωρίᾳ
τῶν Ἰουδαίων καίτοιγε ἀπαι-
τεῖ τοῦτο ποιήσας. ἀλλὰ
φείδεται μὴ δόξῃ ὡς ἐχθρὸς
κατατρέχειν τῶν Ἰουδαίων
καὶ κατήγορον αὐτῶν πα-
ριστήσει τὸν Δαδ· τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῶν εἶναι μὲν
ἐκκαλύπτειν τῶν ἐθνῶν·
ΟΙΔΑΜΕΝ ΔΕ· ΟΤΙ ΟCΑ Ο ΝΟ
ζγ ΜΟC ΛΕΓΕΙ ΤΟΙC ΕΝ ΤΩ ΝΟ
ΜΩ ΛΕΓΕΙ· Ἐπειδὴ δ᾽ αὐ-
τῶν πολλὴ καταφρόνησις ἦν
ἐπήγαγε τὸν προφήτην
λέγοντα ἵνα μὴ ἀντιλέγωσι·
προλαμβάνων αὐτὸ ἀναιρεῖ
φάσκων· ὅτι οὐ δὴ ἕτερον ὁ
γραπτὸς νόμος Ἰουδαίους
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Ἑβραίοις διαλέγεται·
νόμον δὲ ἡ γραφὴ καὶ τοὺς
προφήτας φησίν· ΙΝΑ
ΠΑΝ CΤΟΜΑ ΦΡΑΓΗ·
ζδ ἀναιτιᾶται πάλιν τῶν Ἰου-
δαίων τὸ φρύαγμα· ἀπο-
κλείων αὐτοῖς τὴν παρρη-
σίαν· ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟC ΓΕ
ζε ΝΗΤΑΙ ΠΑC Ο ΚΟCΜΟC ΤΩ
ΘΩ· ΔΙΟΤΙ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ

[illegible] προφθεγγόμενον· [illegible]
ἐκ τοῦ ὑποδείγματος τῆς
πονηρὸν ἐργάζεσθαι· εἰ γὰρ
γλ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσ-
σευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ, τί ἔτι κἀγὼ ὡς ἁμαρ-
τωλὸς κρίνομαι· καὶ μὴ
καθὼς βλασφημούμε-
θα· καὶ καθώς φασίν
τινες ἡμᾶς λέγειν· ὅτι
ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα
ἔλθῃ τὰ ἀγαθά· ὧν τὸ κρί-
μα ἔνδικόν ἐστιν·
πάλιν τὴν αὐτὴν ἀντίθεσιν
πλατύτερον τίθησιν· ἡ
δὲ διάνοια αὕτη· εἰ τοῦτο
[illegible] ἐνήργησε τὸ
ψεῦδος ἡμῶν εἰς τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ, ὅμοιον ποιεῖ τὸ
τοῖς διαλλάγμασιν [illegible]
ἐργάζεσθαι ἐκ τῶν κακῶν
τὰ καλά· ἐπεὶ οὖν τοιοῦ-
τον ἐστὶ λέγω ἀποφῆναι ἀμήν.
ἐκάκουν τε· τῶν μὲν τοῦτο
διαλλαγμένων ἡμῶν· τὸ κρί-
μα ἡμῖν δίκαιόν ἐστιν, ἀλλὰ
καὶ ἡμᾶς τῆς αὐτῆς ἐνόχους
δείκνυσθαι δίκης· τί δὲ ἦν
ὃ διέφερον τῶν ἀποστόλων
ἐγκλήματος αὐτοῦ ὅπου ἐπλεό-
νασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερ-
επερίσσευσεν ἡ χάρις· οἱ τοί-

ρημένοις δὲ καὶ λέγουσι σοφοὶ καὶ
μολογοῦντες αὐτὸν ἔφασαν·
οὐ κοινὸν ἔλεγον ἡμᾶς καθὼς ἔστι
τὰ κακά· καὶ δὴ τὴν κα-
κίαν ὥστε τὴν δόξαν. ὅπως
τῶν ἀγαθῶν τύχωμεν· ὁ δὲ
ἀπόστολος αὐτοῦ ὑποδείγματι ζβ
ὅτι ἡ προσοχὴ τῶν καλῶν
ἀπὸ τῶν κακῶν. ἀλλὰ τοῦ πα-
ρεληλυθότος χρόνου. ἐξε-
λαμβάνετο· ὅτι καὶ τοι τῆς
ἁμαρτίας κρατησάσης
καὶ πλεονασάσης. ἡ χάρις
χάρις. ὑπερπερισσεύ-
σασα, καὶ κατηργήκει
θάνατον καὶ ἁμαρτίαν δὲ
δῶκεν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν
σεσωσμένων· καὶ ὅτι οὕτως
αὐτῷ ὅσοι ὥσπερ οὐκ ἔλεγ-
μος. οἱ ὁμολογοῦντες ἐκεῖ-
μοι ἐλέγομεν. δῆλον ἐστιν ὅτι
περὶ ἀγαθῶν αὐτῶν· τί οὖν
ἁμαρτήσωμεν. ὅτι οὐκ ἐ-
σμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλ᾽ ὑπὸ χά-
ριν μὴ γένοιτο· οἵτινες
γὰρ φησὶν ἀπεθάνομεν
τῇ ἁμαρτίᾳ· πῶς ἔτι ζή-
σωμεν ἐν αὐτῇ· ἀλλὰ
ταύτας τὰς λέξεις ἐνταῦ-
θα οὐ προτίθησιν· οἱ γὰρ ἐκ τοῦ
τοιούτου ἐκ μὲν καὶ ἀρτί-
θεος, ἀλλὰ τοῖς νόμοις
βοηθῶν καὶ ἀλήθειας. ὅτι μόνοι

δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ
αὐτοῦ χάριτι· διὰ τῆς ἀπο
λυτρώσεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ
Οἱ παρανομοῦντες τὸν νό
μον φησὶν τιμωρίας ἦσαν
ἂν ὑπεύθυνοι· ὁ δὲ τιμωρί
ας ὑπεύθυνος, [illegible]
[illegible] δόξης· ὥστε ὑστε
ρῆσαι τοῦ δοξασθῆναι παρὰ
θεοῦ· ἀλλ' οὗτοι φησὶν οἱ ὑστε
ρούμενοι, δικαιοῦνται δω
ρεάν· καὶ πόθεν, ἢ διὰ
τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς
οβ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὃν προέθετο
ὁ θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς
πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι
Ὁρᾷς πῶς ἀναμιμνήσκει τῶν
ἐν τῇ παλαιᾷ· οὗτος ἐστὶν
φησίν· οὗ τύπος ἦν ἐκεῖνο
τὸ ἱλαστήριον· καὶ τοῦ αἵμα
τος αὐτοῦ σημεῖον ἐκεῖνο τὸ
αἷμα τὸ ῥαντίζον τὸν λαόν·
ογ εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύ
νης αὐτοῦ· ἔνδειξις δι
καιοσύνης· τὸ μὴ μόνον δο
ξασθῆναι τὸν θεὸν δίκαιον
ἀλλὰ καὶ δικαιοῦντα τοὺς
[illegible]· ὥσπερ
ἀμέλει καὶ ἔνδειξις πλούτου
τὸ καὶ ἑτέρους δύνασθαι
πλουτίζειν, μένοντα πλού
οδ σιον· διὰ τὴν πάρεσιν
τῶν προγεγονότων ἁμαρ
τημάτων, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ
θεοῦ· πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιο
σύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ
δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως ἰησοῦ
Τουτέστιν τὴν νέκρωσιν· ἐνέ
κρωσεν γὰρ λοιπὸν τὰ ἁμαρ
τήματα· καὶ ἀπὸ τυχεῖν καὶ ἁ
μαρτάνοντας. αὕτη καὶ ἀπο
οε θαυμάζεται· ποῦ οὖν ἡ
καύχησις· κατασκευ
άσας τὸ δεῖσθαι αὐτοὺς τῆς
χάριτος, θαρρῶν [illegible] τὸ
μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἐπὶ καυ
χᾶσθαι [illegible]· ὁ [illegible]
οὐχ ὅτι [illegible]
αὐτῶν τιμᾶν. ἀλλ' ἐκ κα
ος κρίνων· ἐξεκλείσθη·
διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων·
οὐχί· [illegible]
ἢ διέφθαρται. [illegible]
οζ τοῦ ἀκροατοῦ· ἀλλὰ διὰ νό
μου πίστεως· [illegible] τοῦ
ὀνόματι τοῦ νόμου [illegible]
[illegible] τὸν ἰουδαῖον [illegible]
σκανδαλιζόμενον. τοῦτο [illegible]
καὶ τὴν διαφορὰν [illegible] χω
ρίζομεν [illegible]
οη μου· λογιζόμεθα γὰρ
οὖν πίστει δικαιοῦσθαι
ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου·
[illegible] τοῦ [illegible]
τοῦ [illegible]

[οὐ δικαιωθή]σεται πᾶσα σάρξ
ἐνώπιον τοῦ θῦ·
Ὑπόδικός ἐστιν, ὁ ἑαυτῷ μὴ
ἀρκῶν [illegible] τῆς
ἑτέρου δὲ χρῄζων ἐπικουρί-
ας· οὐ τοῦτό φησιν ὅτι διὰ
τοῦτο ἥμαρτον, ἵνα φραγῇ
αὐτῶν τὸ στόμα· ἀλλὰ διὰ
τοῦτο ἐλέγχονται, ἵνα μὴ ἄλλο-
θεν ὦσιν ἁμαρτάνοντες·

ξϛ ΔΙΑ ΓΑΡ ΝΟΜΟΥ ΕΠΙΓΝΩΣΙΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ· δικαιῶσαι
μέν, οὐδένα [illegible] ὁ νόμος
δύναται· τοῦτο δὲ μᾶλλον
ἴσχυσεν τὸ διδάξαι τὴν ἁ-
μαρτίαν· οὐ τοῦτο δὲ λέγει·
ὡς τοῦ θείου νόμου διδασκα-
λοῦντος τῶν κακῶν· ἀλ-
λ' ὡς ἐλέγχοντος καὶ διδά-
σκοντος ἕκαστον, ἣν ἁμαρ-
τάνει ἁμαρτίαν· καὶ τοῦ-
το δὲ γέγονεν· ἐκ τῆς ἰουδαί-
ων ῥᾳθυμίας· ὁ γὰρ νόμος
ἵνα φυλάττωνται τὸ κακὸν
δέδοται· ἐπειδὴ δὲ [illegible]
[illegible]· ἔλεγχος τῆς
ἁμαρτίας αὐτῶν γέγονεν ἤδη·

ξζ ΝΥΝΙ ΔΕ ΧΩΡΙΣ ΝΟΜΟΥ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΥΝΗ ΘΥ ΠΕΦΑΝΕΡΩΤΑΙ·
Ἑλλήνων μὲν φησὶ τὸν φυσικὸν
[illegible] νόμον· ἰου-
δαίων δὲ τὸν γραπτόν·
[illegible] δικαι-
[illegible]· ἵνα

[illegible] θαυμάσαι τὴν τοῦ θῦ δικαι-
οσύνην· αὕτη δέ ἐστιν ἡ διὰ
πίστεως χάρις·

ξη ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ·
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΔΕ ΘΥ ΔΙΑ ΠΙ-
ΣΤΕΩΣ ΙΥ ΧΥ·
Ἐπειδὴ χωρὶς τοῦ νόμου ἔ-
φη τὴν δικαιοσύνην·
ἰδὼν τὸν ἰουδαῖον θορυβού-
μενον, ἐπήγαγεν· ὡς οὐ
καινοτομίαν τὸ λεγόμενον·
αὐτὸς γὰρ ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται φασὶ τὴν αὐτὴν
δικαιοσύνην προανεκή-
ρυττον· ξθ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ
ΕΠΙ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝ-
ΤΑΣ· ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗ·
[illegible]
[illegible]
δικαιοῦσθαι· μία χάρις
τοῖς πᾶσιν ἡ [illegible] πα-
ρὰ τοῦ θῦ· καὶ οὐκ ἔστιν προ-
σωποληψία παρ' αὐτῷ·
καὶ τοῦτό ἐστιν· τὸ οὐκ ἔστιν
ο διαστολή· ΠΑΝΤΕΣ ΓΑΡ
ΗΜΑΡΤΟΝ· [illegible]
Ὁμοίως ἥμαρτον· οὐδὲν
διαφέρει τοῦ ἕλληνος ὁ ἰου-
δαῖος κατὰ τὴν ἁμαρτί-
αν· τί παρὰ τὴν [illegible]
οα τὸ [illegible]· ΚΑΙ ΥΣΤΕ-
ΡΟΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΘΥ·

τοῖς ἔργοις καυχωμένους·
τοὺς οἰκείους δὲ προσαγο-
ρεύεσθαι ποιοῦσιν· ὁ δὲ ἐπὶ
τῷ πιστεῦσαι τῷ θεῷ
καλλωπιζόμενος· πολὺ
μείζονα καυχήσεως
ἀφορμὴν ἐπιδείκνυται
αὐτὸ δοξάσας καὶ μεγα-
λύνας τὸν θεόν· καὶ ὁ μὲν
ἐργαζόμενος τὰς ἐν-
τολὰς ὑπήκουσεν αὐ-
τοῦ· ὁ δὲ πιστεύσας τὴν
προσήκουσαν ἔλαβεν
δόξαν· καὶ τὴν δι' αὐτῶν
ἔργων ἐπιδείξεως μεί-
ζονος ὁ δοξάσας μὲν καὶ θαυ-
μάσας· καὶ ἐκφερόμενον
τὸ καύχημα τοῦ κατορ-
θώματος ἔχειν· τοῦτο δὲ
θεὸν δοξάζει καὶ μεγαλύνει αὐ-
τοῦ· καυχᾶσθαι γὰρ ἐπὶ
τὸ περὶ αὐτοῦ μεγάλου
φρονεῖν ἀξιοῦσθαι· ἀλλ' ἐν
σταλὴν ἐκ κόσμου δικαιω-
πγ μεγάλην δόξαν· τῷ δὲ ἐργα-
ζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογί-
ζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ
κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ
μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύ-
οντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦν-
τα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται
ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιο-
σύνην· καὶ λαβὼν

τῆς πίστεως τῶν ἔργων
ἰδίων τὸν μισθόν· ἑκάτερον δὲ
[illegible] δοκιμάζε-
καὶ εὑρήκαμεν· τῶν μὲν
ἐργαζομένων μὲν μισθὸν ὄν-
τα τὸ τέλος· τῶν δὲ πι-
στευόντων, δικαιοσύνην
ὑπάρχον τὸ πέρας· ὁ μὲν
γὰρ μισθοφορούμενος ἢ μὲν οἱ
χρεὼς καὶ κατορθοῖ· ἤτοι
οὕτως· ὁ δὲ τὴν προσή-
κουσαν δόξαν λαμβάνων
παρὰ θεοῦ· ὅτι τὸν ἀσεβῆ
ὁμολογῶν ἀπαλλάξαι δίκης
ἰσχύει· ἀλλὰ καὶ δίκαιον ἀ-
ποφῆναι· καθάπερ
πδ καὶ Δαυὶδ λέγει· τὸν μα-
καρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου· ᾧ
ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύ-
νην χωρὶς ἔργων· μα-
κάριοι ὧν ἀφέθησαν
αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν ἐπε-
καλύφθησαν αἱ ἁμαρ-
τίαι· μακάριος ἀνὴρ
ᾧ οὐ μὴ λογίσεται κύριος ἁ-
μαρτίαν· [illegible]
τῆς πίστεως δικαιοσύ-
νην τὸν μισθόν· ὅμοιον
δὲ ὡς ἔοικε· τὸ μὲν οὖν
προσαγόμενον τὸν [illegible]
τιμῆς [illegible]
[illegible] τῶν ἐργαζομέ-
νων. [illegible]

αδ [illegible] ὁ θς̄ [illegible]
[illegible] καὶ ἑθνῶν
[illegible] εἷς ὁ θς̄ · ὃς δι
[illegible] περιτομὴν ἐκ
πίστεως καὶ ἀκροβυστίαν να
διὰ τῆς πίστεως ·
[illegible] ἄρ
[illegible] τὴν ὠφέλειαν
[illegible] γράμματος ἀρ
[illegible] φασὶ [illegible] · ἔστι δὴ
[illegible] ἀρ [illegible] ποιητὸς
[illegible] ὁ θς̄, τούτου χάριν
τοὺς [illegible] σώζει · οὐ
γὰρ ἔχει τί εἴπωσι, ὅτι ἰου
δαίων μὲν [illegible] θς̄, τῶν
[illegible] οὐ · ἀλλὰ [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] δηλονότι ·
νόμον οὖν καταργοῦμεν
διὰ τῆς πίστεως · μὴ γέ
νοιτο · ἀλλὰ νόμον ἱστῶ
μεν · Ἐπειδὴ [illegible]
τὸν νόμον, τὸν τῶν ἔργων [illegible]
[illegible] · ὡς [illegible]
[illegible] αὐτοῦ καὶ χα
[illegible] τούτου χά
ριν [illegible] · [illegible]
[illegible] · οὐ γὰρ τὸν νό
μον [illegible] ·
[illegible] νόμον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἐπειδὴ ἡ πίστις τοῦτο ποιεῖ
καὶ σώζει τῇ χάριτι τὸν
οἰκουμένην δηλονότι τοὺς με
μουσωμένους ·
τί οὖν ἐροῦμεν Ἀβρα
ὰμ τὸν πρα ἡμῶν εὑ
ρηκέναι κατὰ σάρκα ·
Ἐπειδὴ [illegible] καὶ κατὰ
τοῦτο [illegible] οἱ ἰουδαῖοι
ὅτι ὁ [illegible] ἀρχῆς · ς
τοῦ θῦ φίλος · [illegible]
[illegible] πρῶτος · [illegible]
δείξαι ὅτι [illegible] ἐκ
πίστεως [illegible] ·
[illegible] αὐτὸν [illegible]
καὶ [illegible] · [illegible]
αὐτοὺς τῆς πρὸς αὐτὸν
[illegible] συγγενείας · ς
[illegible] τοῖς [illegible]
τὴν πρὸς αὐτὸν [illegible] ·
νβ Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων
ἐδικαιώθη, ἔχει καύ
χημα · ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν
θν̄ · τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει ·
ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ
τῷ θῷ̄, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην ·
δύο [illegible] καυχήματα · τὸ
μὲν ἀπὸ τῶν ἔργων · τὸ
δὲ ἀπὸ τῆς πίστεως ·
[illegible] μεῖζον τοῦ ἀπὸ
τῶν ἔργων, τὸ ἀπὸ τῆς
πίστεως · [illegible]

τάσιν τὴν πίστιν· ἵνα δὲ
σημεῖον ἡ περιτομή, τῆς
ὅτι τῆς σφραγῖδος ἐχρῆν
ἐγγὰρ οὐδὲ [illegible] τὸν πατέρα
τῆς τὴν περιτομὴν καὶ ἀ-
πζ μονήτος: ου γαρ δια νομου
η επαγγελια τω αβρααμ
και τω σπερματι αυτου
το κληρονομον ειναι αυ
τον του κοσμου. αλλα δια
δικαιοσυνης πιστεως·
δείξας πρότερον οὖσαν
τὴν πίστιν τῆς περιτο-
μῆς. δείκνυσιν πάλιν ὡς
καὶ ἡ πλήρωσις τῆς ἐ-
παγγελίας [illegible]
δι' αὐτῆς ἐστίν.
πη ει γαρ οι εκ νομου κληρονο
μοι, κεκενωται η πιστις.
και κατηργηται η επαγ
γελια· ο γαρ νομος ορ
γην κατεργαζεται· ου
γαρ ουκ εστιν νομος ου
δε παραβασις· δια του
το εκ πιστεως ινα κατα
χαριν· εις το ειναι βεβαι
αν την επαγγελιαν
παντι τω σπερματι·
ου τω εκ του νομου μονον.
αλλα και τω εκ πιστεως
αβρααμ· ος εστιν πατηρ
παντων ημων καθως
γεγραπται: [illegible]

ἔργων τῶν νόμου φησὶν οἱ
ἐκ νόμου τὴν ἐπαγγελίαν
[illegible] περιτομῆς [illegible]
περιτομῆς δὲ γενομένης
αὐτῆς [illegible], οὐδ' [illegible]
ταῖς μὲν [illegible] ἐπαγγελίαι·
[illegible] · ὁ μὲν
ἐπικατάρατος ποιεῖ καὶ
τιμωρίας ἔνοχον· ἁμαρ-
τία δὲ ὑπεύθυνος κατάρα
καὶ δίκη. οὐδ' [illegible] κληρο-
νομίας ἂν τύχοι· διὰ τὸν
νόμον παρέβη [illegible] τὴν πί-
στιν [illegible] · τὴν
ἀμοιβὴν ἔργων δικαίοις ἄν·
τῇ δικαιοσύνῃ χάριν ὀφει-
λομένην [illegible] ·
[illegible] χάρις [illegible]
[illegible]
[illegible] · ὁ πίσω
[illegible] · δηλοῖ ὅτι καὶ
τῆς κληρονομίας τῆς ἐπαγ-
γελίας [illegible] · οὐ
κοινωνοῦμεν [illegible]
[illegible]
δικαιοῖ τοῖς δικαιουμένοις.
οὗτοι [illegible]
γενόμενοι: ὅτι πατέρα
πθ πολλων εθνων τεθει
κα σε κατεναντι ου επι
στευσεν θυ· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λβ οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν
μόνον· ἀλλὰ καὶ δι' ἡ-
μᾶς οἷς μέλλει λογί-
ζεσθαι· τοῖς πιστεύου-
σιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα
ἰν̄ τὸν κν̄ ἡμῶν ἐκ νε-
κρῶν· [illegible]
ὁ ἀκροατής· καὶ τί πρὸς
ἡμᾶς· ἐκεῖνος γὰρ [illegible]
[illegible]
ἡμᾶς [illegible] τοῦ πατρι-
άρχου· [illegible]
[illegible] τοσαύτη γὰρ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λγ ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν
[illegible]
[illegible]
καὶ ἠγέρ-
λδ θη διὰ τὴν δικαίωσιν
ἡμῶν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
δικαιω-
λε θέντες οὖν ἐκ πίστεως
εἰρήνην ἔχομεν πρὸς [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦτο
[illegible]
[illegible] δι' οὗ καὶ
λς τὴν προσαγωγὴν ἐσχή-
καμεν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λζ [illegible] τῇ πίστει·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λη εἰς τὴν χάριν ταύτην
ἐν ᾗ ἑστήκαμεν·
[illegible]

[illegible]

ιγ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς
νεκροὺς· καὶ καλοῦν
τος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·

Ὁ περὶ τῶν ἐθνῶν [illegible]

[illegible]

ιδ ὃν παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι
ἐπίστευσεν· εἰς τὸ γενέ
σθαι αὐτὸν πρα πολλῶν
ἐθνῶν· κατὰ τὸ εἰρημ
μένον· οὕτως ἔσται
τὸ σπέρμα σου· καὶ μὴ
ἀσθενήσας τῇ πίστει
οὐ κατενόησεν τὸ ἑαυ
τοῦ σῶμα ἤδη νενε
κρωμένον, ἑκατον
ταέτης που ὑπάρχων
καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς
μήτρας σάρρας· εἰς δὲ
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
θυ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπι
στίᾳ· ἀλλ' ἐνεδυναμώ
θη τῇ πίστει· δοὺς δόξα
τῷ θῷ· καὶ πληροφορη
θεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυ
νατός ἐστι καὶ ποιῆσαι·

ὑπὲρ αὐτῶν κατακοπῇ·
ἀφ' ὧν ἀπηλλάγημεν ἀγαθῶν:
ργ ΕΙ ΓΑΡ ΕΧΘΡΟΙ ΟΝΤΕΣ ΚΑΤΗΛ
ΛΑΓΗΜΕΝ ΤΩ ΘΩ͂· ΔΙΑ ΤΟΥ
ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΥΥ͂ ΑΥΤΟΥ.
ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΤΑΛ
ΛΑΓΕΝΤΕΣ ΣΩΘΗΣΟΜΕΘΑ
ΕΝ ΤΗ ΖΩΗ ΑΥΤΟΥ:
ἀπὸ τοῦ μείζονος πάλιν κα
τασκευάζει· πολλῷ πλέον ἤ
φησιν· μεῖζον τὸ ἐχθροὺς
ὄντας καταλλαγῆναι
ἢ τὸ καταλλαγέντας ἐν
τῇ σωτηρίᾳ μεῖναι· εἰ δὲ
τὸ μεῖζον ἐποίησεν ἀπο
θανὼν ὑπὲρ ἡμῶν ὄντων
ἔτι ἁμαρτωλῶν, πῶς οὐχὶ
καὶ τὸ ἔλαττον ποιήσει·
οἷς [illegible] δι' αὐτοὺς τῶν βού
λεται [illegible] ὑπὲρ
τῶν μελλόντων αὐτοὺς
πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς
τοῦ δικαίου γνώμης ἐν
τρίτῳ [illegible]· ὅτι ἐστὶ
[illegible] ὁ ἄνθρωπος ἐν
ὅτι ὁ ἐπηγγείλατο ὁ θεὸς
δι' ὧν αὐτὸς ἔφη καὶ ποιήσει·
δεύτερον ἀπὸ τῆς χάρι
τος τῆς δοθείσης· τρί
τον ἀπὸ τῆς θανάτου [illegible]
ὅτι καὶ ἦν [illegible]
[illegible] ἡμᾶς ἀγαγεῖν· καὶ ἀπὸ
τοῦ [illegible] οὐ [illegible]

κομένων· [illegible] καὶ ἀπὸ τοῦ
θανάτου· καὶ ἀπὸ τῆς
ἡμετέρας κακίας, καὶ
προσθεὶς καὶ τοῖς ἑκάστοις·
καὶ δοκεῖ μὲν ἓν εἶναι τὸ
εἰρημένον· ἔστι δὲ καὶ δύο
πολλά· πρῶτον μὲν ὅτι
ἀπέθανεν· δεύτερον· ὅτι
ὑπὲρ ἀσεβῶν· τρίτον.
ὅτι κατήλλαξεν· ὅτι ἔ
σωσεν· ὅτι ἐδικαίωσεν·
ὅτι ἀθανάτους ἐποίησεν·
ὅτι υἱοὺς εἰργάσατο καὶ κλη
ρονόμους. ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ
ρδ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕΝΟΙ
ΕΝ ΤΩ ΘΩ͂ ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΥ͂ ΗΜΩΝ
ΙΥ͂ ΧΥ͂. ΔΙ ΟΥ ΝΥΝ ΤΗΝ ΚΑ
ΤΑΛΛΑΓΗΝ ΕΛΑΒΟΜΕΝ·
οὐ μόνον σωθήσεσθαί φησιν
ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα δι' αὐ
τὸ τοῦτο. δι' ὃ μάλιστα τῆς
ἡμᾶς αἰσχύνεσθαι· τὸ
γὰρ ὑπὲρ κολάσεως [illegible]
σῴζοντας σωθῆναι· τοῦ
σφόδρα ἀγαπηθῆναι πα
ρὰ τοῦ σώζοντος, μέγιστον
σημεῖον ἐστίν· οὐ γὰρ δι' αὐ
τὸν ἑτέρου ἑτέρου. ἀλ
λὰ δι' αὐτοῦ τοῦ ἡμᾶς ἀγα
πῶντος ἐσώθημεν: ΔΙΑ ΤΟΥ
ρε ΤΟ ΩΣΠΕΡ ΔΙ ΕΝΟΣ ΑΝΟΥ
Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΕΙΣΗΛΘΕΝ· ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡ

παρ' ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι·
τε τὴν ἀλήθειαν ἐπιγνῶ-
ναι· τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιτυχεῖν
τῶν δι' αὐτοῦ κατασκευασμάτων
ϟθ ἀγαθῶν· ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕ-
ΘΑ ἘΠ' ἘΛΠΙΔΙ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ
ΘΥ· δύο τέθεικεν, τὰ
παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα·
τῶν μὲν γὰρ ἔτυχεν τὴν χά-
ριν, τὰ παρόντα ἐδήλω-
σεν, ἅπερ ἐλάβομεν ἀγα-
θά· τῷ δὲ ἔτι καὶ καυ-
χώμεθα ἐπ' ἐλπίδι, τὰ
μέλλοντα ἐξεκάλυψεν ἅ-
Ρ παντα: ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ
ἈΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΥΧΩΜΕΘΑ
ἘΝ ΤΑΙΣ ΘΛΙΨΕΣΙΝ·
τί λέγεις φησί· τὰ μέλλοντα
ἀγαθὰ ἄξια καυχήσε-
ως· αὐτὰ μέντοι ταῦτα τὰ
παρόντα λυπηρὰ ἱκα-
νὰ ἡμᾶς καλλωπίσαι
καὶ ποιῆσαι μέγα φρο-
νεῖν ἐπ' αὐτοῖς καὶ καλῶς
καυχᾶσθαι· ἵνα μὴ τοὺς
οἰκείους προσώπους ἐσχά-
την παραίνεσιν·
ΡΑ ΕΙΔΟΤΕΣ ὍΤΙ Η ΘΛΙΨΙΣ ὙΠΟ-
ΜΟΝΗΝ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ·
Η ΔΕ ὙΠΟΜΟΝΗ ΔΟΚΙΜΗΝ·
Η ΔΕ ΔΟΚΙΜΗ ἘΛΠΙΔΑ· Η
ΔΕ ἘΛΠΙΣ ΟΥ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΕΙ·
ἐπειδὴ παράδοξον ἦν τὸ

εἰρημένον· τὸ τὰ λυπηρὰ
ἡδονὴν αὐτοῖς ἐμποιεῖν
καὶ καύχημα, πιστοῦται
τὸν λογισμόν· ὃ δὲ λέγει τοι-
οῦτόν ἐστιν· ἔχει μὲν καὶ πρὸ
τῶν μελλόντων μέγιστον καρ-
πόν, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ θλῖ-
ψις· δόκιμον ποιεῖ τὸν
ἐργαζόμενον· συντελεῖ
δὲ καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα·
τὴν γὰρ ἐλπίδα ἀκμάζειν
ἐν ἡμῖν ποιεῖ· οὐδὲν γὰρ οὕτω
χρηστὰ ἐλπίζειν παρασκευά-
ζει· ὡς ἀγαθὸν συνειδός·
ΡΒ ὍΤΙ Η ἈΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΥ ἘΚΚΕ-
ΧΥΤΑΙ ἘΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ Η-
ΜΩΝ· ΔΙΑ ΠΝΣ ἉΓΙΟΥ ΤΟΥ
ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΗΜΙΝ· ἜΤΙ ΓΑΡ
ΧΣ ὌΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ἈΣΘΕΝῶΝ
ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΝ ὙΠΕΡ ἈΣΕΒῶΝ
ἈΠΕΘΑΝΕΝ· ΜΟΛΙΣ ΓΑΡ
ὙΠΕΡ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΙΣ ἈΠΟΘΑ-
ΝΕΙΤΑΙ· ὙΠΕΡ ΓΑΡ ΤΟΥ Ἀ-
ΓΑΘΟΥ ΤΑΧΑ ΤΙΣ ΚΑΙ ΤΟΛΜΑ
ἈΠΟΘΑΝΕΙΝ· ΣΥΝΙΣΤΗ-
ΣΙΝ ΔΕ ΤΗΝ ἙΑΥΤΟΥ ἈΓΑΠΗΝ
ΕΙΣ ΗΜΑΣ Ὁ ΘΣ· ὍΤΙ ἜΤΙ Ἀ-
ΜΑΡΤΩΛΩΝ ὌΝΤΩΝ ΗΜΩΝ
ΧΣ ὙΠΕΡ ΗΜΩΝ ἈΠΕΘΑΝΕΝ·
ΠΟΛΛῼ ΟΥΝ ΜΑΛΛΟΝ· ΔΙΚΑΙ-
ΩΘΕΝΤΕΣ ΝΥΝ ἘΝ Τῼ ΑἹ-
ΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ· ΣΩΘΗΣΟΜΕΘΑ
ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ἈΠΟ ΤΗΣ ὈΡΓΗΣ:

μος τοῖς ἐξ αὐτοῦ καίτοι
γε μὴ φαγοῦσιν ἀπὸ τοῦ
ξύλου γέγονεν αἴτιος
θανάτου τοῦ διὰ τὴν
βρῶσιν εἰσαχθέντος·
οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς τοῖς ἐξ αὐ
τοῦ· καίτοιγε οὐ δικαιο
πραγήσασιν· γέγονεν
πρόξενος δικαιοσύ
νης· ἣν διὰ τοῦ σταυροῦ
πᾶσιν ἡμῖν ἐχαρίσατο:
ρια ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παρά
πτωμα· οὕτως καὶ
τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ
τοῦ ἑνὸς παραπτώμα
τι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον·
πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις
τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ
ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς
ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολ
λοὺς ἐπερίσσευσεν·
ἡ ἁμαρτία φησὶν τοσοῦ
τον ἴσχυσεν· καὶ ἁμαρτία
ἀνθρώπου ἑνός. πῶς οὐχὶ μᾶλ
λον περιέσται μειζόνως
χάρις, καὶ θεοῦ χάρις· καὶ οὐ
πατρὸς μόνον ἀλλὰ καὶ υἱοῦ καὶ ἁγί
ου πνεύματος· πολλῷ γὰρ τοῦ
το εὐλογώτερον:
ριβ καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρ
τήσαντος τὸ δώρημα·
τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς
εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χά
ρισμα· ἐκ πολλῶν πα
ραπτωμάτων εἰς δι
καίωμα· δείξας
ὅτι εὔλογον δείκνυσιν
καὶ ἀναγκαῖον· ὃ λέγει
τοιοῦτόν ἐστιν· τὸ μὲν
θάνατον καὶ τὸ κατά
κριμα μία ἴσχυσεν ἁ
μαρτία ἐπεισαγαγεῖν· ἡ
δὲ χάρις οὐ τὴν μίαν
ἐκείνην ἀνεῖλεν ἁμαρ
τίαν μόνον· ἀλλὰ καὶ τὰς
δι' ἐκείνην ἐπεισελθούσας·
ἵνα γὰρ μὴ τὸ ἴσον καὶ τὸ αὐ
τὸ ἀκούσας ὅμοιον νο
μίσῃς τῷ κατακρίματι
τὸ χάρισμα· μηδὲ πα
ρὰ τὸν Ἀδὰμ ἀκούσας·
ἐκείνην ἀνελεῖσθαι μό
νον τὴν ἁμαρτίαν μό
νον νομίσῃς ἣν ἐκεῖνος εἰσή
νεγκεν· ἀλλὰ καὶ πάσας
τὰς λοιπάς. διὸ καὶ
λέγων· τὸ δὲ χάρισμα
ἐκ πολλῶν παραπτω
μάτων εἰς δικαίωμα:
ριγ εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παρα
πτώματι ὁ θάνατος ἐ
βασίλευσεν διὰ τοῦ ἑνός.
πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν πε
ρισσείαν τῆς χάριτος καὶ
τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιο
σύνης λαμβάνοντες
ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν

τίας ὁ θάνατος· καὶ οὕ-
τως εἰς πάντας ἀνθρώπους
ὁ θάνατος διῆλθεν·
Ἐπειδὴ μὲν πάλιν τὸ εἰρημέ-
νον τῆς δικαιοσύνης κα-
κῶν καὶ τῆς ἀντιφάσεως κα-
τασκευή· ἀντίφασιν δὲ
ρς εἶπε τοῦ ἐναντίου· ἐφ' ᾧ
πάντες ἥμαρτον·
τὸ ἐφ' ᾧ μὲν ἀντὶ τοῦ διό·
λέγει δὲ ὅτι ὥσπερ ἐκεί-
νου πεσόντος τοῦ ἐκεί-
νου Ἀδάμ· καὶ οἱ μὴ φα-
γόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου γε-
γόνασιν ἐξ ἐκείνου θάν-
τοι θνητοί, οὕτω καὶ ἀ-
ναμαρτήτου Χριστοῦ καὶ ἐγερθέν-
τος τὸ πᾶν σῶμα τῆς ἀ-
θανασίας μετείληφεν·
ρζ ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία
ἦν ἐν κόσμῳ·
τὸ ἄχρι νόμου ἀντὶ τοῦ ἕως
τῆς ἐπιδημίας καιρὸν
τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς κατὰ
τὸ γεγραμμένον· λέγει οὖν
ὡς διὰ μὲν τοῦ Ἀδὰμ εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἁμαρ-
τία· ἐνέμεινε δὲ μέχρι
τῶν καιρῶν τῆς ἐπιδη-
μίας κατισχύουσα· κα-
τηργήθη δὲ ὑπὸ Χριστοῦ·
ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖ-
ρη ται μὴ ὄντος νόμου·
[illegible]
χρόνον ἡ ἁμαρτία. λέγει
καὶ ἐκ ποίου χρόνου εἰς τὸν
κόσμον εἰσῆλθεν· καὶ ποῖ-
ος χρόνος· ἢ ὅτι τῆς παρα-
βάσεως τῆς ἐντολῆς ἧς
παρακελευσθεὶς Ἀδὰμ ἦν
καὶ νόμον ἡ θεία προσαγο-
ρεύει γραφή· φησὶ μὲν
ὡς διὰ τῆς ἐντολῆς χώ-
ραν ἔσχεν ἡ ἁμαρτία· ἡ
παράβασις μὲν γὰρ διὰ τῆς
τὸν Ἀδὰμ ὁ ὄφις·
ρθ ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνα-
τος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μω-
ϋσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ
ἁμαρτήσαντας, ἐπὶ
τῷ ὁμοιώματι τῆς πα-
ραβάσεως Ἀδάμ·
Ἐπειδὴ μὲν τῷ δικαιώματι πε-
ρὶ τοῦ χρόνου λέγων τῆς
ἁμαρτίας· καὶ πολλά-
κις περὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμῖν
διαλέγεται ἵνα μάθωμεν
ἀκριβῶς τὴν δύναμιν
τῆς ἁμαρτίας, δοξάσω-
μεν τὸν καταργήσαντα
αὐτὴν διὰ τῆς ἰδίας
σαρκός· κατήργησεν
γὰρ τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ
ρι σαρκί· ὅς ἐστιν τύπος
τοῦ μέλλοντος·
τοῦ μέλλοντος μὲν τουτέστιν
Χριστοῦ· λέγει δὲ ὅτι ὥσπερ ἐκεί-

τὰ πάντων ἐκράτησεν·
ὁ δὲ κατὰ προαίρεσιν ἡμῶν
πολλοῖς ἀμφοτέροις ἀπέ-
θηκεν. τὴν διὰ τοῦ υἱοῦ γε-
νομένην ἀναλογίαν:
ρια ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρα-
κοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρ-
τωλοὶ κατεστάθησαν
οἱ πολλοί· πάλιν τὸ
πρότερον κεχρῆται συλλο-
γισμῷ ἐπισφίγγων αὐτῶν
τὴν παράληψιν· οὕτως
ριε καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ
ἑνὸς δίκαιοι καταστα-
θήσονται οἱ πολλοί·
πάλιν ἀγωνίζεται ἐνδεξ-
χόμενος ταῖς κατασκευ-
αῖς. ταῦτα δὲ πάντα
φησίν· διὰ τὸ λέγειν ἰου-
δαίους· μὴ δύνασθαι
τὸν χυ θάνατον δικαι-
ῶσαι τὴν οἰκουμένην·
τὸ δὲ ἁμαρτωλοὶ κατέ-
στησαν οἱ πολλοί. ἀν-
τὶ τοῦ ὑπεύθυνοι τῷ διὰ
τὴν ἁμαρτίαν θανάτῳ
ρις λόγῳ. νόμος δὲ παρ-
εισῆλθεν, ἵνα πλεο-
νάσῃ τὸ παράπτωμα.
δέξασθαι ἀπὸ μὲν τοῦ ἀδὰμ
καταδικασθῆναι τὴν
οἰκουμένην· ἀπὸ δὲ
τοῦ χυ δικαιωθῆναι ζ

σωθῆναι ἐκείνης κατα-
δίκης. ἐν καιρῷ δὲ ὡς περὶ
τοῦ νόμου ζητεῖ, τὴν πε-
ρὶ αὐτοῦ δόξαν ὑποτε-
μνόμενος· μάλιστα οὖν ὡς οὐ
μόνον οὐκ ὠφέλησεν οὐ-
δέν. ἀλλὰ καὶ ηὔξησε τὸ
νόσημα παρελθόντος
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἵνα πλεο-
νάσῃ. οὐκ αἰτιολογικῶς εἶπεν
ἀλλὰ τὸ ἐκβάσεως ἐκ-
λαμβανόμενον· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο
ἐδόθη ὁ νόμος ἵνα πλεο-
νάσῃ ἡ ἁμαρτία· ἀλλ' ἐδό-
θη μὲν, ὥστε μειῶσαι τὸ
παράπτωμα· ἐξέβη δὲ
τοὐναντίον· οὐ παρὰ
τὴν τοῦ νόμου φύσιν· ἀλ-
λὰ παρὰ τὴν τῶν δεξα-
μένων ῥᾳθυμίαν. πα-
ρεισῆλθεν δὲ εἶπεν καὶ
οὐκ εἰσῆλθεν. δεικνὺς τὸ πρό-
σκαιρον αὐτοῦ τῆς χρεί-
ας καὶ οὐ κυρίως προη-
γουμένην. οὗ δὲ ἐ-
ριζ πλεόνασεν ἡ ἁμαρτία
ὑπερεπερίσσευσεν ἡ
χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβα-
σίλευσεν ἡ ἁμαρτία
ἐν τῷ θανάτῳ. οὕτως
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσει
διὰ δικαιοσύνης εἰς ζω-
ὴν αἰώνιον διὰ ιυ χυ τοῦ
κυ ἡμῶν:

διὰ τοῦ ἑνὸς ἰυ̅ χυ̅. ἄρα
οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώ
ματος εἰς πάντας ἀν
θρώπους εἰς κατάκρι
μα. οὕτως καὶ δι' ἑνὸς
δικαιώματος εἰς πάν
τας ἀνθρώπους εἰς δι
καίωσιν ζωῆς.
Ἀποφηνάμενος ὅτι οὐ
τοσοῦτον ὠφέλησε μό
νον ὁ χσ̅ ὅσον ἔβλαψεν
ὁ Ἀδάμ. ἀλλὰ πολλῷ
πλέον καὶ μεῖζον, ἄνω καὶ
ὡς τοῦ λόγου ἐπάγει τὴν
κατασκευήν. ὃ δὲ λέ
γει τοιοῦτόν ἐστιν. τί τὸν
θάνατον ἐπήγαγεν; τὸ
φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ξύλου μό
νον τὸν Ἀδάμ. εἰ τοίνυν
ὁ θάνατος τοσαύτην
ἔλαβεν ἰσχὺν ἐξ ἑνὸς
παραπτώματος. ὅταν
εὑρεθῶσί τινες πολλῷ
μείζονα τῆς ἁμαρτίας
ἐκείνης λαμβάνοντες χά
ριν καὶ δικαιοσύνην.
πῶς δυνήσονται ἔτι
λοιπὸν ὑπεύθυνοι τοῦ θα
νάτου. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔ
θηκεν χάριν. ἀλλὰ περισσεί
αν χάριτος. οὐ γὰρ ὅσον
ἐχρήζομεν ἐπὶ τὴν τῆς ἁ
μαρτίας ἀναίρεσιν. το

σοῦτον ἐλάβομεν μόνον
ἐκ τῆς χάριτος. ἀλλὰ
καὶ πολλῷ πλέον. καὶ γὰρ
καὶ κολάσεως ἀπηλλάγη
μεν. καὶ κακίαν ἀπεδυσά
μεθα πᾶσαν. καὶ ἀνεγεν
νήθημεν ἄνωθεν. καὶ ἀ
νέστημεν τοῦ παλαιοῦ τα
φέντος ἀνθρώπου. καὶ ἐλυτρώ
θημεν. καὶ ἡγιάσθημεν
καὶ εἰς υἱοθεσίαν ἤχθη
μεν. καὶ ἐδικαιώθημεν.
καὶ ἐγενόμεθα, ἀδελφοὶ
τοῦ μονογενοῦς. καὶ συγκλη
ρονόμοι καὶ συμμέτοχοι αὐ
τοῦ κατέστημεν. καὶ σὰρξ
αὐτοῦ ἐγενόμεθα. καὶ ὥσπερ
σῶμα κεφαλῇ. οὕτως
ἡνώμεθα τῷ χῷ̅. καὶ ταῦ
τα πάντα περισσείαν
χάριτος ἐκάλεσεν ὁ
Παῦλος. δεικνὺς ὅτι
οὐ μόνον φάρμακον ἐλά
βομεν ἀντίρροπον τοῦ τραύ
ματος. ἀλλὰ καὶ ὑγίειαν
καὶ εὐμορφίαν καὶ τιμὴν
καὶ δόξαν. καὶ ἀξιώματα πολ
λὺ τὴν ἡμετέραν ὑπερ
βαίνοντα φύσιν. διὰ τί
ποτε ἁμαρτάνειν. ποτὲ
δὲ οἱ πολλοί. ἐπειδὴ
μὲν κοινὸς θάνατος κα

ὅπερ ὁ σταυρὸς τῷ χριστῷ καὶ ὁ τά-
φος, τοῦτο καὶ ἡμῖν τὸ βάπτι-
σμα γέγονεν. εἰ καὶ μὴ ἐπὶ
τῶν αὐτῶν· αὐτὸς μὲν γὰρ
σαρκὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτά-
φη· ἡμεῖς δὲ ἁμαρτίᾳ
ἀμφότερα· διὰ τοῦτο
οὐδὲ σύμφυτοι γεγόνα-
μεν τοῦ θανάτου εἶπεν.
ἀλλὰ τῷ ὁμοιώματι τοῦ
θανάτου. θάνατος μὲν
γὰρ καὶ τοῦτο κἀκεῖνο.
ἀλλ' οὐχὶ τοῦ αὐτοῦ ὑποκει-
μένου· ἀλλ' ὁ μὲν σαρκὸς
ὁ τοῦ χριστοῦ· ὁ δὲ ἁμαρτίας
ὁ ἡμέτερος: ὅτι ὁ πα-
ρκ λαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνε-
σταυρώθη. οὐκ εἶπεν
ἐσταύρωται. ἀλλὰ συνε-
σταύρωται. ἐγγὺς φέρων
τὸ βάπτισμα τοῦ θανά-
ρκα του. ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτί-
ας. σῶμα ἁμαρτίας
τὴν πονηρίαν πᾶσαν κα-
λεῖ. ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπον πα-
λαιὸν τὴν ὁλόκληρον κα-
κίαν· οὕτω καὶ σῶμα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου τὴν ἀπὸ διά-
φορων μερῶν πονηρίας
συγκειμένην κακίαν:
ρκβ τοῦ μηκέτι δουλεύειν
ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ὁ γὰρ

ἀποθανὼν δεδικαίωται
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.
[illegible] φησὶν αὐτὸ [illegible]
[illegible]· οὐχ ὥστε
ἀφανισθῆναι καὶ ἀπο-
θανεῖν· ἀλλ' ὥστε μὴ ἁ-
μαρτάνειν. ὅτι ὥσπερ
ὁ ἀποθανὼν ἀπήλλακται
τοῦ ἁμαρτάνειν νεκρὸς
κείμενος. οὕτω καὶ τὸν ἀνα-
[illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] τοῦ βα-
πτίσματος. ἐπειδὴ ἅπαξ
ἀπέθανεν ἐκεῖ, μέ-
νειν διὰ παντὸς νεκρὸν
ρκγ τῇ ἁμαρτίᾳ: εἰ δὲ ἀπέ-
θάνομεν σὺν χριστῷ. πιστεύ-
ομεν ὅτι καὶ συζήσωμεν
αὐτῷ. εἰδότες ὅτι χριστὸς ἐγερ-
θεὶς ἐκ νεκρῶν. οὐκέτι
ἀποθνήσκει· θάνατος
αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.
τὸν στέφανον [illegible] ταχέως
τῶν ἀγαθῶν· μάλιστα δὲ
ἡμῖν πρὸ τοῦ στεφάνου
ἀγαθὸν γίνεται. τὸ λοιπὸν
μὴ εἶναι τοῦ [illegible].
ρκδ ὃ γὰρ ἀπέθανεν τῇ ἁμαρ-
τίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ
τουτέστιν οὐδὲ ἐκείνου ὑπεύ-
θυνος ἦν τῷ θανάτῳ
ἀλλὰ διὰ τὴν ἁμαρτίαν
τὴν ἡμετέραν ἀπέθα-
νεν. ἵνα αὐτὴν ἀνέλῃ.

οὐ γὰρ κολάσεως ἀπηλ-
λάγημεν μόνον· ἀλλὰ καὶ
τιμωρίας αἱ προσῆπτομεν
δέδωκεν [illegible] ἀγαθά·
πῶς δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁ-
μαρτία· μυρίας δεδω-
κὼς ὁ νόμος ἐντολάς, βου-
λόμενος πανταχόθεν
στηρῖξαι τὸν ἄνθρωπον· πα-
σῶν δὲ παραλυομένων
ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρ-
τία· ΤΙ ΟΥΝ ΕΡΟΥΜΕΝ
ριη ΕΠΙΜΕΝΟΜΕΝ ΤΗ ΑΜΑΡ-
ΤΙΑ, ΙΝΑ Η ΧΑΡΙΣ ΠΛΕΟΝΑ-
ΣΗ· ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΟΙΤΙΝΕΣ
ΑΠΕΘΑΝΟΜΕΝ ΤΗ ΑΜΑΡ-
ΤΙΑ, ΠΩΣ ΕΤΙ ΖΗΣΟΜΕΝ
ΕΝ ΑΥΤΗ· ἐπειδὴ τὸν προ-
ειρημένον [illegible]
[illegible] λόγον· ὁ δὲ μοι
οὗτος· διασύροντές τι-
νες τὸν ἀπόστολον ἔλε-
γον· ἐπειδὴ μεγάλη ἁμαρ-
τόντων μὴ ἀποστῶμεν
ἁμαρτάνοντες, ἵνα
πλείων ἡ χάρις δοθῇ·
ἀναιρεῖ δὲ τοῦτο πρῶτον
μὲν τῇ ἀπαγορεύσει· μὴ
γένοιτο λέγων· ἔπειτα
τῷ ὁμολογουμένῳ καὶ
[illegible]
[illegible]
τῷ λογισμῷ· οἱ τινὲς γάρ

φησιν ἀποθανόντες τῇ
ἁμαρτίᾳ, πῶς ζήσομεν
μένοντες αὐτῇ· ὁ δὲ λέγει
τοιοῦτόν ἐστιν· νεκροὶ
γεγόναμεν τῇ ἁμαρτίᾳ,
[illegible] φωτισθέν-
τες· τὸ δὲ νεκροὶ ὄντες
μὴ ὑπακούειν αὐτῇ λοιπόν:
ριθ Η ΑΓΝΟΕΙΤΕ· ΟΤΙ ΟΣΟΙ
ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ ΕΙΣ ΧΝ
ΙΝ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΥ-
ΤΟΥ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΜΕΝ· ΣΥ-
ΝΕΤΑΦΗΜΕΝ ΟΥΝ ΑΥΤΩ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ· ΙΝΑ
ΩΣΠΕΡ ΗΓΕΡΘΗ ΧΣ ΕΚ ΝΕ-
ΚΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ
ΠΡΣ· ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ
ΕΝ ΚΑΙΝΟΤΗΤΙ ΖΩΗΣ ΠΕ-
ΡΙΠΑΤΗΣΩΜΕΝ· ΕΙ ΓΑΡ
ΣΥΜΦΥΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΜΕΝ
ΤΩ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ ΤΟΥ ΘΑ-
ΝΑΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΣΟ-
ΜΕΘΑ· ΤΟΥΤΟ ΓΙΝΩΣΚΟΝ-
ΤΕΣ· ἐπειδὴ ἀσα-
φὲς ἦν τὸ εἰρημένον, ἐπε-
ξηγεῖται ἡμῖν αὐτό· τί
οὖν ἐστι τὸ εἰς τὸν θάνα-
τον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν·
τὸ καὶ αὐτοὺς ἀποθανεῖν
ὥσπερ ἐκεῖνος· σταυρὸς γάρ
ἐστι τὸ [illegible]· ὅπερ

δὲ εἰς θάνατον· ἢ ὑπακοῆς
εἰς δικαιοσύνην·
ἀντιθεὶς μὲν θ(άνατο)ν τὴν μέλλου-
σαν· τί οὖν ἁμαρτήσω-
μεν· καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν
μύσιν ἐπαναγαγὼν τὴν ἐξα-
γορεύσεως· μὴ γάρ μοι
τὸ πρῶτον· ἀλλὰ καὶ δευ-
τέραν τὴν ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ
τρίτην τιμωρίαν τὴν ἀπὸ
τῆς κολάσεως· καὶ δὲ ἀ-
πὸ τοῦ αἰσχροῦ αὐτῆς εἶπεν·
οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παρι-
στάνετε ἑαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοὴν δοῦλοί ἐστε
ᾧ ὑπακούετε, ὁμοίως ὡς
λέγοι· οὐ περὶ μέλλοντος τὴν γέ-
εναν· οὐδὲ τὴν πονηρὰν
ἐκείνην κόλασιν· ἀλλὰ
τὴν ἐνταῦθα αἰσχύνην·
ὅταν δοῦλοι γένησθε ἑ-
κόντες δοῦλοι· καὶ ἁμαρ-
τίας δοῦλοι· ἔτι τοιοῦτο
μισθὸν ὥσπερ πάλιν αὐτὸ
θάνατον· εἰ γὰρ πρὸ τοῦ βα-
πτίσματος θάνατον εἰρ-
γάσατο σωματικὸν τὸ τοι-
αύτης ἐθελήσεως τῆς θε-
ραπείας τὸ ἔργον· ὥσπερ
τὸν δεσπότην τῶν ἁπάν-
των ἐν θανάτῳ καὶ ἐν
θ(άνατο)ν, καὶ οὕτω λῦσαι τὸν κα-
κόν· μετὰ τὴν τοσαύτην

λαβοῦσαν καὶ ἐλευθερίαν·
[illegible]
αὐτὸν πάλιν ὑπαγομένην
τί οὖν κερδαίνεις;
ρλ χάρις δὲ τῷ θ(ε)ῷ ὅτι ἦτε
δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας·
ἀναμιμνήσκει πάλιν αὐτοὺς
τῶν εὐεργεσιῶν ὅτι μεγά-
λων ἀπηλλάγησαν κακῶν
καὶ ὅτι οὐκ ἐξ οἰκείων πόνων
ἀλλ' ἐκ χάριτος θ(εο)ῦ·
ρλα ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας
εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον
διδαχῆς· τὸ μὲν ἐκ
καρδίας, τὸ αὐτεξούσιον δηλοῖ·
τὸ δὲ παρεδόθητε
τὴν παρὰ τοῦ θ(εο)ῦ βοήθειαν
αἰνίττεται· ἐλευθερω-
ρλβ θέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας, ἐδουλώθητε τῇ δι-
καιοσύνῃ· δύο ἐνταῦ-
θα δείκνυσι τοῦ θ(εο)ῦ δωρε-
άς· τό τε ἁμαρτίας ἐλευ-
θερῶσαι· καὶ τὸ δουλῶσαι
τῇ δικαιοσύνῃ· ὅπερ ἐ-
λευθερίας ἁπάσης ἄμει-
νόν ἐστιν· ἀνθρώπι-
ρλγ νον λέγω διὰ τὴν ἀσθέ-
νειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν·
ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε
τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ
εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτως

καὶ ἔτι ἐλευθέρα τοῖς ... αὐτοῦ
καὶ τὴν ... ἅπασαν:
ρκε ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ·
τουτέστι γὰρ καταλύσας ὥστε
μηκέτι κρατεῖσθαι ὑπὸ
τοῦ θανάτου· εἰ γὰρ καὶ
τὸν πρότερον θάνατον
οὐχ ὡς ὀφειλόμενον, ἀπέ-
θανεν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἑτέ-
ραν ἁμαρτίαν· πολλῷ μᾶλ-
λον νῦν οὐκ ἀποθανεῖται
καταλύσας αὐτήν:
ρκϛ οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσ-
θε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν
εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν-
τας δὲ τῷ θεῷ ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν. μὴ οὖν βασι-
λευέτω ἡ ἁμαρτία
Εἰπὼν δὲ περὶ τῆς τοῦ χριστοῦ
ζωῆς διελέχθη· ἐμφαί-
νεται· τί οὖν προσή-
κει τὸ εἰρημένον. ταῦται
αὐτοῖς ... · εἰ με-
κροὺς ὄντας ἁμαρτίᾳ ... ·
πολλῷ μᾶλλον ζῶντας κα-
τὰ χριστὸν ... :
ρκζ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώμα-
τι· εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·
μηδὲ παριστάνετε τὰ μέ-
λη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας
τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παρα-
στήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ

ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας·
καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
δικαιοσύνης τῷ θεῷ. ἁ-
μαρτία γὰρ ὑμῶν οὐκέτι
κυριεύσει· τὸ σῶμα
ἡμῶν πρὸ μὲν τῆς χριστοῦ παρου-
σίας, ἄχρι τοῦ νόμου τῆς ἁ-
μαρτίας· οὔτε γὰρ τότε
παρῆν τὸ ... · οὐ-
τε ... τὸν ...
σασθαι ... τὴν ἁμαρ-
τίαν· ἐπεὶ δὲ ἦλθε χριστὸς πα-
ραγέγονεν. καὶ τοῦ αὐτῆς
... καὶ τὸ
... αὐτοῦ ... σώμα-
τος. γέγονεν ἡμῖν ἄχρι
... · οὐ
... ὅ-
τι ... · ἀλλὰ
...
... : οὐ γάρ
ρκη ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλ᾽ ὑπὸ
χάριν· τί οὖν ἁμαρτή-
σωμεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν
ὑπὸ νόμον ἀλλ᾽ ὑπὸ χάριν.
μὴ γένοιτο: τοῦτο δὲ
... πρόσκαιρον
... : οὐ-
ρκθ κ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστά-
νετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς
ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ
ὑπακούετε ἤτοι ἁμαρτί-

17

ΑΣ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ· Η ΥΠΑΚΟΗΣ
ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ:
ἀντίθεσιν ἔθηκε τὴν λέγου
σαν· τί οὖν ἁμαρτήσω
μεν· καὶ πρὸς τὴν αὐτῆς
λύσιν ἐπαγαγὼν τὴν ἐξ ἀ
παγορεύσεως· μὴ γένοιτο
φησίν· ἐπάγει καὶ δι' ἑ
τέρων τὴν ἀπὸ τοῦ αἰσχροῦ
τρίτην τρίτων τὴν ἀπὸ
τῆς κολάσεως· ἡ δὲ ἀ
πὸ τοῦ αἰσχροῦ αὕτη ἐστίν·
οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παρί
στατε ἑαυτοὺς δούλους
εἰς ὑπακοὴν δοῦλοί ἐστε
ᾧ ὑπακούετε, ὅμοιον ὡς
λέγοι· ὁ ὑποτασσόμενος τὴν γέ
ενναν· οὐδὲ τὴν πολλὴν
ἐκείνην κόλασιν· ἀλλ' αὐ
τὴν ἐνταῦθα αἰσχύνην·
ὅταν δοῦλοι γένησθε καὶ
κόντες δοῦλοι· καὶ ἁμαρ
τίας δοῦλοι καὶ ἐπὶ τοιούτῳ
μισθῷ ὥστε πάλιν ἀπο
θανεῖν· ὁ γὰρ πρὸ τοῦ βα
πτίσματος θάνατον ἐρ
γάσατο σωματικὸν καὶ το
σαύτης ἐδεήθη τῆς θε
ραπείας τὸ ἕλκος· ὥστε
τὸν δεύτερον τὸν τῶν ἁπάν
των ἐστὶ θάνατον καὶ ἐν
θάδε, καὶ οὕτως λύσαι τὸ κα
κόν· μᾶλλον δὲ τοσαύτην

δεύτερον καὶ ἐλευθερίαν·
λαμβάνοις ἀπὸ ἐκείνων
αὐτοὺς πάλιν ὑπομιμνήσκων
μον. τί οὖν εἰργάσαντο:
ρλ ΧΑΡΙΣ ΔΕ ΤΩ ΘΕΩ ΟΤΙ ΗΤΕ
ΔΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ·
ἀναμιμνήσκει πάλιν αὐτοὺς
τῶν εὐεργετημάτων ὅτι μεγά
λων ἀπηλλάγησαν κακῶν
καὶ ὅτι οὐκ ἐξ οἰκείων πόνων
ἀλλ' ἐκ χάριτος θεοῦ:
ρλα ΥΠΗΚΟΥΣΑΤΕ ΔΕ ΕΚ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΕΙΣ ΟΝ ΠΑΡΕΔΟΘΗΤΕ ΤΥΠΟΝ
ΔΙΔΑΧΗΣ· τὸ μὲν ἐκ
καρδίας, τὸ αὐτεξούσιον δη
λοῖ· τὸ δὲ παρεδόθητε
τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ βοήθειαν
αἰνίττεται: ΕΛΕΥΘΕΡΩ
ρλβ ΘΕΝΤΕΣ ΔΕ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΜΑΡ
ΤΙΑΣ ΕΔΟΥΛΩΘΗΤΕ ΤΗ ΔΙ
ΚΑΙΟΣΥΝΗ· δύο ἐνταῦ
θα δείκνυσι τοῦ θεοῦ δωρε
άς· τό τε ἁμαρτίας ἐλευ
θερῶσαι· καὶ τὸ δουλῶσαι
τῇ δικαιοσύνῃ· ὅπερ ἐ
λευθερίας ἁπάσης ἄμει
νόν ἐστιν: ΑΝΘΡΩΠΙ
ρλγ ΝΟΝ ΛΕΓΩ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΘΕ
ΝΕΙΑΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΥΜΩΝ·
ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΤΕ
ΤΑ ΜΕΛΗ ΥΜΩΝ ΔΟΥΛΑ ΤΗ
ΑΚΑΘΑΡΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΑΝΟΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ· ΟΥΤΩΣ ν(ῦν)

καὶ ἐξελέξατο τὰ παρ' αὐτοῦ
καὶ τὴν δύναμιν ἅπασαν:
ρκε ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θεῷ·
τοῦτ' ἔστιν ἀκαταλύτως· ὥστε
μηκέτι κρατεῖσθαι ὑπὸ
τοῦ θανάτου· εἰ γὰρ καὶ
τὸν πρότερον θάνατον
οὐχ ὡς ὀφείλων ὑπέστη, ἀλλὰ
θανών· ἀλλὰ διὰ τὴν ἑτέ-
ρων ἁμαρτίαν· πολλῷ μᾶλ-
λον νῦν οὐκ ἀποθανεῖται
καταλύσας αὐτήν:
ρκς οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσ-
θε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν
εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν-
τας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν· μὴ οὖν βασι-
λευέτω ἡ ἁμαρτία
[illegible] περὶ τῆς [illegible]
ζωῆς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]:
ρκζ ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώμα-
τι· εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·
μηδὲ παριστάνετε τὰ μέ-
λη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας
τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παρα-
στήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ

ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας·
καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
δικαιοσύνης τῷ θεῷ· ἁ-
μαρτία γὰρ ὑμῶν οὐκέτι
κυριεύσει· τὸ σῶμα
ἡμῶν πρὸ μὲν τῆς Χριστοῦ παρου-
σίας, εὐχείρωτον ἦν τῇ ἁ-
μαρτίᾳ· οὔτε γὰρ πνεῦμα
παρῆν τὸ βοηθοῦν· οὔ-
τε βάπτισμα τὸ [illegible]
[illegible] τὴν ἁμαρ-
τίαν· ἐπεὶ δὲ Χριστὸς πα-
ραγέγονεν· καὶ τὸ βάπτι-
σμα [illegible]· καὶ τὸ
[illegible] αὐτοῦ καὶ [illegible]
τος, γέγονεν ἡμῖν ἀχείρω-
τα [illegible]· οὐ-
κ [illegible]
ὅπερ [illegible]· ἀλλὰ
[illegible]
προαιρέσεως: οὐ γάρ
ρκη ἐστὲ ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ
χάριν· τί οὖν; ἁμαρτή-
σωμεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν
ὑπὸ νόμον ἀλλ' ὑπὸ χάριν;
μὴ γένοιτο: τοῦτο δὲ
[illegible] πρόσκαιρον
[illegible]: οὐκ
ρκθ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστά-
νετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς
ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ
ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτί

καὶ θεὸν ἀπολλάγησαν
οὐδὲ ὀφειλομένων ἀποδιδο-
μένων· ἀλλὰ χάριτι τῇ τοῦ
τοῦ παρ' αὐτοῦ γενομένου:
ἢ ἀγνοεῖτε ἀδελφοί·
ρλθ γινώσκουσιν γὰρ νό-
μον λέγω·
καταλύσας τὸν ἠθι-
κὸν λόγον· ἐπὶ τὸ δογ-
ματικὸν μεταβαίνει·
δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον
ἁμαρτία αὐτῶν οὐ κυ-
ριεύει· ἀλλ' οὐδὲ νόμος·
εἰ δὲ νόμος οὐ κυριεύει·
πολλῷ μᾶλλον ἁμαρτία·
κατασκευάζει δὲ αὐ-
τὸ ἀπὸ παραδείγμα-
τος· ἄρχεται δὲ ἐξ ἐγ-
κωμίου· τῶν ἀκροατῶν
καταγγέλλων αὐτῶν τὴν
ρμ ἀκοήν: ὅτι ὁ νόμος
κυριεύει τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐφ' ὅ-
σον χρόνον ζῇ· ἡ γὰρ ὕ-
πανδρος γυνὴ τῷ ζῶν-
τι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ
κατήργηται ἀπὸ τοῦ νό-
μου τοῦ ἀνδρός· ἄρα οὖν
ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοι-
χαλὶς χρηματίσει· ἐὰν
γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ·
ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ
ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ

νόμου τοῦ μὴ εἶναι αὐ-
τὴν μοιχαλίδα γενομέ-
νην ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ὥστε
ἀδελφοί μου· καὶ ὑμεῖς
ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ
διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χ(ριστο)ῦ
εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέ-
ρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι:
τοῖς ζῶσι φησὶν ὁ νόμος κεῖ-
ται· τοῖς δὲ τεθνηκόσιν
οὐκέτι διατάττεται· ἐπεὶ δὲ τε-
θνήκατε καὶ ὑμεῖς συν-
ταφέντες τῷ Χ(ριστ)ῷ διὰ τοῦ
βαπτίσματος· οὐκέτι
κυριεύει ὑμῶν ὁ νόμος·
ὅρα δὲ σύνεσιν τοῦ θείου
Παύλου· πῶς ἐν μὲν τῷ
παραδείγματι τὸν νόμον
δείκνυσι τεθνηκό-
τα· λέγων· ἐὰν δὲ ἀπο-
θάνῃ ὁ ἀνήρ· ἐν δὲ τῇ ἀπο-
δόσει οὐ καὶ τοῦτο ποιεῖ·
τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἦν εἰ-
πεῖν· ὥστε ἀδελφοί μου
καὶ ὑμᾶς τοῦ νόμου τεθνη-
κότος· οὐ κρίνεσθαι
μοιχείας ἀνδρὶ γινομέ-
νους ἑτέρῳ· ἀλλ' οὐκ εἶπεν
οὕτως· ἀλλὰ θανατω-
θῆναι τοὺς νόμους· ἵνα μὴ
ὡς ἐχθρὸς ὑποπτεύηται
κατὰ τοῦ νόμου γλωσσαλγῶν·
ὅρα δὲ καὶ πῶς ὑπὲρ

νῦν παραστήσατε τὰ μέ
λη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαι
οσύνῃ εἰς ἁγιασμόν·
ἐπειδὴ πολλὴν αὐτοῖς ᾔτησεν
ἀκρίβειαν· νεκροὺς
εἶναι κελεύσας· δεῖξαι βου
λόμενος ὅτι οὐδὲν ὑπέ
ρογκον ἀπαιτεῖ· ἀλλὰ καὶ
σφόδρα σύμμετρον καὶ κοῦ
φον· ἀπὸ τῶν ἐναντίων
αὐτὸ κατασκευάζει λέ
γων· ἀνθρώπινον λέγω
ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἀπὸ τῶν
ἐν συνηθείᾳ γινομένων:
ρλδ ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁ
μαρτίας. ἐλεύθεροι ἦτε
τῇ δικαιοσύνῃ·
ὅτε ἦτε ἐν πονηρίᾳ ὑπήκοοι τῇ
κακίᾳ. ὥσπερ μηδὲν καθόλου
πράττειν ἀγαθόν· τοῦτο γάρ
ἐστι τὸ ἐλεύθεροι ἦτε τῇ
δικαιοσύνῃ· οὐκοῦν καὶ νῦν
ἐπειδὴ μετέστητε πρὸς τὴν
δικαιοσύνην· ὁμοίως ἑαυτοὺς
ἐκδότε τῇ ἀρετῇ. μηδὲν
καθόλου τῆς κακίας πρατ
τόμενοι: ρλε τίνα οὖν καρ
πὸν εἴχετε τότε. ἐφ᾿ οἷς
νῦν ἐπαισχύνεσθε·
τοιαύτη ἦν ἡ δουλεία· φησίν
ὡς καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν
νῦν αἰσχύνην ὑμῖν φέρειν· εἰ δὲ
ἡ μνήμη καταισχύνει· πῶς

χοῦ μᾶλλον ἡ πρᾶξις· ·1316
ρλς τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θά
νατος· νυνὶ δὲ ἐλευθε
ρωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρ
τίας δουλωθέντες δὲ
τῷ θεῷ: ἐπειδὴ ἡ αἰ
σχύνη οὐ σφόδρα δοκεῖ φορ
τικὸν εἶναι. ἐπὶ τὸ φοβερόν
φοβερὸν ἔρχεται, τὸν θά
νατον λέγων: ἔχετε
ρλζ τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς
ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος
ζωὴν αἰώνιον·
Ὁρᾷς πῶς τὰ μὲν ἀγαθὰ
ἤδη δέδονται· τὰ δὲ
ἐν ἐλπίσι κεῖνται· καὶ ἀ
πὸ τῶν δεδομένων καὶ
τὰ μέλλοντα πιστοῦται· ἀπὸ
τοῦ ἁγιασμοῦ τὴν ζωήν·
ρλη τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρ
τίας θάνατος· τὸ δὲ χά
ρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνι
ος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν·
ἐπειδὴ ὀψώνιον εἶπεν ἡμαρτη
σεν καὶ κακίας, ἐπει
δὴ τῇ μὲν ἀφορμὴ ἐπ᾿ αὐ
τὸ τὸ ὀψώνιον ἐπὶ τῆς ἁ
μαρτίας. οὐκέτι αὐτὴν
ἐτήρησεν τάξιν ἐπὶ τῶν
χρηστῶν· οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ὁ
μισθὸς τῶν κατορθω
μάτων. ἀλλὰ τὸ χάρισμα
τοῦ θεοῦ· δεικνὺς ὅτι οὐκ οἰ

γράμματος ἦν τὸ καταδικά-
ζον· τουτέστιν ὁ νόμος ὁ πα-
λαιός. ἀλλ' ἵνα μὴ ὑποληφθῶσιν·
ρμε τί οὖν ἐροῦμεν· ὁ νόμος
ἁμαρτία; μὴ γένοιτο. ἐπειδὴ
πολλὰ ἔδοξε κατὰ τοῦ νό-
μου λέγειν· ὅτι τὰ παθή-
ματα τῶν ἁμαρτιῶν διὰ
τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν
τοῖς μέλεσιν ἡμῶν· καὶ
ἁμαρτία ὑμῶν οὐ κυριεύ-
σει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον·
καὶ πάλιν νόμος δὲ παρ-
εισῆλθεν· ἵνα πλεονάσῃ
τὸ παράπτωμα· καὶ
πάλιν ὁ νόμος ὀργὴν κα-
τεργάζεται· ἐπειδὴ οὖν
ταῦτα πάντα αὐτὸς εἶπε,
διακρίνων φησὶ τῶν νό-
μων· ὥσπερ θεραπεύων
τὴν ἐκ τούτων ὑπόνοιαν·
ἀντιτίθησι καὶ φησί·
τί οὖν ὁ νόμος ἁμαρτία,
ρμϛ μὴ γένοιτο· πρὸ
τῆς κατασκευῆς ἀπη-
γόρευσεν, τὸν ἀκροατὴν
οἰκειούμενος· καὶ τὸν σκαν-
δαλιζόμενον θεραπεύ-
ων· ἀλλὰ τὴν ἁμαρ-
ρμζ τίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ
διὰ νόμου· τήν τε γὰρ
ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν
εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν

οὐκ ἐπιθυμήσεις:
ἐνταῦθα καὶ σφοδρότερον κεχρῆ-
σθαι κατὰ τὸν νόμον δοκεῖ·
μὴ θαυμάσῃς· πρὸς γὰρ
τὸ κατ' ἐκείνων γνώμην παῦλος
ἐνίσταται· τί δὲ ἦν τὸ
κατ' ἐκείνων γνώμην ἀκούσῃ· ἰου-
δαῖοι σφόδρα ὑπερεφιλονείκουν
τῇ χάριτι, τὸν νόμον προ-
κρίναντες αὐτῆς· καὶ δι'
ἐκεῖνον μόνον ἔστησαν αὐτὴν ἐξυβρί-
ζον· σκοπὸς οὖν τῷ παύ-
λῳ δεῖξαι ὅπερ καὶ ἀληθές·
τὸν μὲν νόμον, μηδαμῶς
δυνηθέντα, τῶν ἁμαρτιῶν
ἀφανίσαι τὴν ἁμαρτί-
αν· ἀλλὰ δι' αὐτοῦ μᾶλλον αὐ-
ξήσασαν αὐτήν· τὴν
δὲ χάριν αὐτὴν ἐξαλεῖψαι τὰ
σαν· ἵνα τὸν μὲν νόμον
ἀφανίσῃ· ἐπειδὴ δὲ τὴν χά-
ριν ἐθαύμασεν· τούτου δὲ
ὄντος τοῦ σκοποῦ, ὅρα
πῶς λεπτῶς σφόδρα αὐ-
τὸ κατασκευάζει· τὴν
ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἔγνων,
φησίν, εἰ μὴ διὰ νόμου· ἁ-
μαρτίαν δὲ τὴν ἐπιτε-
ταμένην φησίν· ἐπειδὴ
πρὸ νόμου ἦν· καὶ πάλιν
τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν·
εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν οὐκ ἐ-
πιθυμήσεις· πάλιν τὴν

ὡς ἡ μὲν κατὰ σὲ ... δέ
κωλύει γὰρ αὐτὸν τὸν νόμον
τοῦτον οὐ λεγόμενον· τὸ ἀπο
στῆναι αὐτοῦ καὶ γενέσθαι
ἀνδρὶ ἑτέρῳ· εἰ γὰρ καὶ μὴ
φησὶν ἑτέρῳ συνῆπται τὸ
μνηστῆρος τοῦ προτέ
ρου· ὁμοίως δὲ ὡς λέγει· αὐ
τὸς ὁ νόμος ἀπαλλάττεται τῶν
ἐγκλημάτων ἡμῖν, ἀπο
στὰς αὐτοῦ· καὶ αὐτοῦ
κουφίζει τοῦ νόμου. τὸ γε
νέσθαι ἡμᾶς τοῦ χυ:

ρμα ἵνα καρποφορήσωμεν
τῷ θεῷ· ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν
τῇ σαρκί:
ἀπὸ τοῦ κρείττονος τὴν
προτροπὴν ἐργάζεται·
τότε γάρ φησιν ἐκαρπο
φορεῖτε τῷ θανάτῳ·
νῦν δὲ τῷ θεῷ·

ρμβ τὰ παθήματα τῶν ἁ
μαρτιῶν, τὰ διὰ τοῦ
νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς
μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ
καρποφορῆσαι τῷ θα
νάτῳ· νυνὶ δὲ κατηρ
γήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου:
οὐκ εἶπε τὰ ἁμαρτήματα
τῶν ἁμαρτημάτων τὰ
ὑπὸ τοῦ νόμου γινό
μενα. ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ
νόμου καὶ ...

γινόμενα. ἀλλὰ τὰ πρόσδηλα
τοῦ νόμου· τουτέστι δι' αὐτοῦ
νόμου φανερούμενα, γνωρι
ζόμενα· ἵνα δὲ μηδὲ τῆς
σαρκὸς κατηγορήσῃ. οὐ
κ εἶπεν ἃ ἐνήργει τὰ μέλη
ἀλλ' ἃ ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς με
λεσιν ἡμῶν· δεικνὺς ἑτέ
ρωθεν οὖσαν τὴν ἀρχὴν
τῆς πονηρίας, ἀπὸ
τῶν ἐνεργούντων λογι
σμῶν. οὐ κατὰ τῶν ἐνερ
γουμένων μελῶν· οὔτε
δὲ αἰτίαν εἶναί φησιν ἁ
μαρτημάτων τὸν νόμον·
οὔτε ἀπαλλάττει αὐτὸν
ἐπαχθῆναι. κατηγόρου
γὰρ τάξιν ἐπέχει ἱερέως,
δι' οὗ γνωρίζονται ἁμαρτή
ματα· ὁ γὰρ τὸ μηδὲν
... κουφιζομένων.
... τὸ παράπτωμα:

ρμγ ἀποθανόντες ἐν ᾧ κα
τειχόμεθα: τουτέστι
τῇ ἁμαρτίᾳ τοῦ παλαιοῦ
ἀνθρώπου· τοῦ κατεχομένου
ἐν ᾧ καὶ ἀποθανόντος
καὶ ταφέντος·

ρμδ ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς
ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ
οὐ παλαιότητι γράμμα
τος: οὐκ ἔστιν μέν φησιν

νεν· ὥστε ὁ μὲν νόμος
ἅγιος· καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία
καὶ δικαία καὶ ἀγαθή·
τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγο-
νε θάνατος; μὴ γένοιτο·
Ὁρᾷς πῶς πανταχοῦ τῆς
ἁμαρτίας μέμφεται τὸν
νόμον ἐγκλημάτων ἀπαλ-
λάττων καὶ κατηγορίας
ἁπάσης· διὸ καὶ ἐπάγει
ὥσπερ ὁμολογουμένως ἄλλος·
ρνδ ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἵνα φα-
νῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀ-
γαθοῦ μοι κατεργαζο-
μένη θάνατον· ἵνα γέ-
νηται καθ' ὑπερβολὴν
ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία
διὰ τῆς ἐντολῆς·
Ἁμαρτίαν τὴν διάνομον φη-
σίν· τὴν πρὸς ἐργασίαν τῆς
ἁμαρτίας αὐτὸν τὸν θά-
νατον· ὃς διὰ μὲν τῆς
Χ(ριστο)ῦ παρουσίας κατήργη-
ται· καὶ τοῦτο ἐμφανέστερον
αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπών·
τό· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ
σώματος τοῦ θανάτου
τούτου εἰπών· χάρις δὲ
τῷ θεῷ μου διὰ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ·
ρνε Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος
πνευματικός ἐστιν·
Ἵνα μὴ θορυβῆται ὁ ἀκροα-
τὴς ἀκούων ὅτι διὰ τῆς

ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀφορ-
μὴν ἔλαβεν· καὶ ὅτι ἐπελ-
θούσης αὐτῆς ἡ ἁμαρτία
ἀνέζησεν· καὶ ὅτι δι' αὐτῆς
ἐξηπάτησεν καὶ ἀπέκτει-
νεν· ἵνα μή τις τῶν τοι-
ούτων ἀκούων· τὸν νόμον
τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι
τοῦτον νομίσῃ· οὐ μόνον
κατηγορίας αὐτὸν ἀπαλ-
λάττει· ἀλλὰ καὶ ἐγκώμι-
ον αὐτοῦ πλέκει μέγιστον
λέγων· οἴδαμεν ὅτι ὁ νόμος
πνευματικός ἐστιν· πνευματικὸν δὲ
αὐτὸν φησὶν διδάσκαλον
ἀρετῆς [illegible] ὄντα·
τοῦτο γάρ ἐστιν εἶναι πνευματικὸν
τὸ πάντων ἀπάγειν ἁμαρ-
τημάτων· ὅπερ καὶ ὁ νό-
μος ἐποίει· νουθετῶν· φο-
βῶν κολάζων διορθού-
μενος· τὰ πάντα πρὸς ἀρετὴν
συμβουλεύων· ἀλλ' οὐκ ἠ-
δυνήθη τὴν ἁμαρτί-
αν ἀνελεῖν [illegible] τῆς
γὰρ χάριτος μόνης τοῦ-
το ἔργον ἦν· ἐγὼ δὲ
ρνϛ σαρκικός εἰμι πεπραμέ-
νος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν·
μετὰ γὰρ θανάτου φησὶν
καὶ ὁ τῶν παθῶν ἐπεισῆλ-
θεν ὄχλος· ὅτε γὰρ θνη-
τὸν ἐγένετο τὸ σῶμα, ἐ-

ἐπιτείνειν μᾶλλον ἐπι-
θυμίαν καὶ σφόδραν· οὐδὲ
γὰρ διὰ τοῦτο δέδοται νό-
μος, ἵνα αὐξήσῃ τὴν ἐπι-
θυμίαν· ἀλλ' ἵνα κατασβέ-
σῃ· ὃ καὶ τοὐναντίον ἐξέ-
βη· τὸ δὲ αἴτιον τὸ κακίαν
ἔχειν τὴν ἁμαρτίαν· καὶ μὴ
δύνασθαι τὸν νόμον κρατεῖν
αὐτῆς· τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἡ
χάρις· καὶ γὰρ καὶ κατέσβε-
σεν αὐτήν, καὶ τοὺς ἡμᾶς
ἐν ἐρήμοις θεοῦ· ὥστε ἄ-
χρι τοῦ αὐτῆς περιγενέ-
ρμη σθαι:— ἀφορμὴν δὲ λα-
βοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς
ἐντολῆς κατηργάσατο
ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμί-
αν: ἐπειδὴ δὲ ἐκράτει
ἐπειδὴ δὲ οὕτως ἦν χάρις δι-
κῶς καὶ ἀνῄρηται:
ρμθ χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρ-
τία νεκρά:
τουτέστιν οὐχ οὕτως γνωρίμη
οὐδὲ ἐλεγχομένη· ᾔδεσαν
γὰρ καὶ οἱ πρὸ τοῦ νόμου ὅτι
ἡμάρτανον· ἀκριβέστε-
ρον δὲ ἔμαθον μετὰ τὴν
τοῦ νόμου δόσιν· διὰ τοῦτο
καὶ πλείονος ἦσαν κατη-
γορίας ὑπεύθυνοι:
ρν ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νό-
μου ποτέ: ἁμαρτ…

ἐπὶ τὸν τοῦ νόμου χρόνον
τὸ πάντων ἀνθρώπων ἀναγ-
καίων προσώπων· δῆ-
λον ὅτι κινοῦσαν αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ
χρόνῳ τὴν ἁμαρτίαν κρα-
τοῦσαν· ἐν δὲ ἐκείνῳ αὐτῷ
κατασκεδάζεται· τὴν πο-
λιὰν ἐνεργοῦσαν τῆς χάρι-
τος· ὅτι δὲ τὴν πολυχρό-
νιον ἔλυσεν ἁμαρτίαν:
ρνα ἘΛΘΟΥΣΗΣ ΔΕ ΤΗΣ ἘΝΤΟ-
ΛΗΣ Ἡ ἉΜΑΡΤΙΑ ἈΝΕΖΗ-
ΣΕΝ ἘΓΩ ΔΕ ἈΠΕΘΑΝΟΝ:
ὁ μὲν ἤκουσαν ὑπεδήλωσε το
τὴν ἁμαρτίαν ἡ ἐντολή·
ἀλλ' ἀκριβέστερον ἡμῶν ἐδή-
λωσεν· ὅπερ καὶ ἐπισημαίνεται
τοῦ νόμου· ἐπεὶ καὶ πρὸ τοῦ
τοῦ μὲν ἂν ἐπαισθητῶς ἡ-
μάρτανον· τοῦ δὲ ἐν-
θόντος· ἐπεὶ καὶ μηδὲν ἕτε-
ρον ἐκαρποῦντο· ἀλλ' οὖν
ἀκριβέστερον ἔμαθον ὅτι
ἡμάρτανον: ΚΑΙ ΕὙΡΕ-
ρνβ ΘΗ ΜΟΙ Ἡ ἘΝΤΟΛΗ Ἡ ΕἸΣ ΖΩΗΝ
ΑὕΤΗ ΕἸΣ ΘΑΝΑΤΟΝ:
Οὐκ εἶπεν γέγονε θάνατος·
ἀλλ' εὑρέθη· τὸ καινὸν καὶ
παράδοξον τῆς ἀτοπίας
ρνγ δηλῶν: Ἡ ΓΑΡ ἉΜΑΡΤΙΑ
ἈΦΟΡΜΗΝ ΛΑΒΟΥΣΑ ΔΙΑ
ΤΗΣ ἘΝΤΟΛΗΣ. ἘΞΗΠΑΤΗ-
ΣΕΝ ΜΕ ΚΑΙ ΔΙ' ΑΥΤΗΣ ἈΠΕΚΤΕΙ-

ποιεῖν τὸ καλὸν ὁμολογοῦσιν ἠγο-
ροῦνται. τὸ δὲ ὅτι ἐμοὶ
τὸ κακὸν παράκειται·
ἦ καὶ ἡ ἁμαρτία φησὶν
ἐγκεῖται πρὸς τὸ καλὸν
παρεμφέρουσα: ΣΥΝΗ-
ρξγ ΔΟΜΑΙ ΓΑΡ ΤΩ ΝΟΜΩ ΤΟΥ
ΘΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΣΩ ΑΝΟΝ· ΒΛΕ-
ΠΩ ΔΕ ΕΤΕΡΟΝ ΝΟΜΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΜΕΛΕΣΙΝ ΜΟΥ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΕΥ-
ΟΜΕΝΟΝ ΤΩ ΝΟΜΩ ΤΟΥ ΝΟ-
ΟΣ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙ-
ΖΟΝΤΑ ΜΕ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ
ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΩ ΟΝΤΙ ΕΝ
ΤΟΙΣ ΜΕΛΕΣΙΝ ΜΟΥ:
Ὅρα πῶς διαγράφει μάχην
νόμου φυσικοῦ καὶ ἁμαρτί-
ας. καὶ νόμου τῆς ἁμαρτί-
ας· τὸ γὰρ αἰχμαλωτίζον-
τά με τοῦτο δηλοῦντός ἐστιν·
νόμον μὲν δὲ τὴν ἁμαρτίαν
ἐκάλεσεν· οὐ διὰ τὴν αὐ-
τῆς ἀξίαν· ἀλλὰ διὰ τὴν
σφοδρὰν ὑπακοὴν τῶν
ρξε πειθομένων αὐτῇ. ὥ-
σπερ οὖν κύριον τὸν μαμωνᾶ
καλεῖ· καὶ θεὸν τὴν κοιλί-
αν· οὐ διὰ τὴν οἰκείαν
ἀξίαν ἀλλὰ διὰ τὴν πολ-
λὴν τῶν ὑποτεταγμένων
ρξδ δουλείαν: ΤΑΛΑΙΠΩ-
ΡΟΣ ΕΓΩ ΑΝΟΣ ΤΙΣ ΜΕ ΡΥΣΕ-
ΤΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ

ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥΤΟΥ· ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ
ΤΩ ΘΩ ΔΙΑ ΙΥ ΧΥ ΤΟΥ ΚΥ Η-
ΜΩΝ· ΑΡΑ ΟΥΝ ΑΥΤΟΣ ΕΓΩ
ΤΩ ΜΕΝ ΝΟΪ ΔΟΥΛΕΥΩ ΝΟ-
ΜΩ ΘΥ, ΤΗ ΔΕ ΣΑΡΚΙ ΝΟΜΩ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ:
μετὰ τὸ δεινῶς τραγῳδῆσαι τὴν
κακίαν τῆς ἁμαρτίας ἐπι-
τομὴν ἀεὶ καὶ τὸν ἔρχεσθαι· τίς
με ῥύσεται λέγων· ἀλλὰ
θεὸς ἔσωσε τὴν δεδομένην
ἐν τοσούτοις κακοῖς σωτηρίας
ἐργάζεται· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ
χάρις. ὅταν δὲ ἀκούσῃς αὐτοῦ
λέγοντος τίς με ῥύσεται
ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θα-
νάτου τούτου, μὴ νόμιζε
τῆς σαρκὸς αὐτὸν κατη-
γορεῖν· οὐδὲ γὰρ εἶπε σῶ-
μα ἁμαρτίας. ἀλλὰ σῶ-
μα θανάτου· τουτέστιν
τὸ θνητὸν σῶμα τὸ κρα-
τηθὲν ὑπὸ τοῦ θανάτου:–
ρξε ΟΥΔΕΝ ΑΡΑ ΝΥΝ ΚΑΤΑΚΡΙ-
ΜΑ ΤΟΙΣ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΜΗ ΚΑ-
ΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΣΙΝ
ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ ΠΝΑ:
Ὁ λόγος τοιοῦτός ἐστιν· ὅτι οὐ
τῶν προτέρων ἀπηλλάγη-
μεν μόνον· ἀλλὰ καὶ πρὸς
τὸ μέλλον ἀχείρωτοι γεγόνα-
μεν· τὸ δὲ μὴ κατὰ σάρκα
περιπατοῦσι προσθεὶς

δὲ ζῶντος καὶ ἐπιθυμίαν· ζ
ὀργὴν καὶ μῆνιν καὶ τὰ
ρνζ ἄλλα τὰ πάντα: ὃ γὰρ κα-
τεργάζομαι οὐ γινώσκω:
τὸ οὐ γινώσκω, ἀντὶ τοῦ σκο-
τοῦμαι φησὶν καὶ συναρ-
πάζομαι· καὶ ἐπήρειαν
ὑπομένω, οὐκ εἰδὼς πῶς
ὑποσκελίζομαι· ὅπερ
εἰώθαμεν λέγειν· οὐ-
κ οἶδα πῶς ὁ δεῖνα ἐλθὼν
συνήρπασέ με· οὐκ ἀ-
γνοίαν ἀπολογούμενοι. ἀλ-
λὰ ἀπάτην τινὰ ἐμφαί-
ρνη νοντες: οὐ γὰρ ὃ θέλω
τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μι-
σῶ τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ὃ
οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμ-
φημι τῷ νόμῳ ὅτι καλ-
ός. νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐ-
γὼ κατεργάζομαι αὐτό.
ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ
ἁμαρτία.
τὸ θέλειν τὸ καλόν· καὶ μι-
σεῖν τὸ πονηρόν, γνώσε-
ως ἀπηρτισμένης ἐστί·
ὁ θεὸς δῆλον καὶ τὸ οὐ θέ-
λω [illegible]· οὐ τὸ αὐτεξού-
σιον ἀναιροῦν. οὐδὲ ἀνάγ-
κην τινὰ [illegible]
[illegible], ἀλλὰ τὸ [illegible]
τὰ γινόμενα· τὸ οὐ [illegible]
τὸ οὐ θέλω· ἀντὶ τοῦ οὐκ [illegible]

[illegible] οὐκ [illegible] δέχομαι:
ρνθ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐ-
μοὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρ-
κί μου ἀγαθόν· τὸ γὰρ
θέλειν παράκειταί μοι:
ὅπερ [illegible]· ἀλλὰ
τὸ ὑπὸ [illegible] τῆς ἁμαρτί-
ας [illegible]· [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] τῆς δια
τῆς χάριτος δεδομένης
κατασκευάσαι θέλων:
ρξ τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ
καλὸν οὐχ εὑρίσκω·
[illegible] οὐχ [illegible]
οὐκ [illegible]· [illegible]
[illegible]
τῆς ἁμαρτίας: οὐ γὰρ
ρξα ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν. ἀλ-
λ' ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο
πράσσω· εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω
ἐγὼ τοῦτο ποιῶ. οὐκέτι
ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό.
ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁ-
μαρτία: [illegible] ἐργασία
τοῦ [illegible]: εὑρίσκω
ρξβ ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλον-
τι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν.
ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παρά-
κειται: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ρξθ οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνα τὰ τοῦ πνς· τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνς, ζωὴ καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς θν:

ἀντὶ τοῦ οἱ φρονήματος σαρκικοῦ πεπληρωμένοι. τουτέστι κακίας:

ρο τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θυ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται:

φρόνημα σαρκὸς φησὶν τὸν γεώδη λογισμόν· τὸν πρόσκαιρόν τε καὶ κοσμικὸν καὶ [illegible] ταῖς πραγματείαις [illegible]· οὐ τοῦτο δὲ λέγει· ὅτι μὲν ἀδύνατον τὸν πονηρὸν γενέσθαι ἀγαθόν. ἀλλ' ὅτι ἀδύνατον πονηρὸν μένοντα ὑποταγῆναι θεῷ. μεταβαλλόμενον μέντοι καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι καὶ ὑποταγῆναι ῥᾴδιον· καὶ ὡς ἀληθὴς ὁ λόγος, μαρτυρεῖ τὰ παραδείγματα ὧν ἡ ἱστορία πεπλήρωται· ὁ Παῦλος ὁ διώκτης κῆρυξ τῆς ἀληθείας· ὁ Ματθαῖος [illegible] εὐαγγελιστής· ὁ [illegible] μαρτυρεῖ [illegible]· καὶ ἄλλοι μυρίοι:

ροα οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θω ἀρέσαι οὐ δύνανται:

σαρκικοὺς ἐνταῦθα τοὺς σαρκικὸν καὶ κοσμικὸν [illegible]· καὶ τρυφῆς καὶ ἀσωτίας γέμοντα τὸν ὅλον σαρκικῶς ποιοῦντας [illegible] τὸν βίον:

ροβ ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνι:

δῆλον ὡς οὐ τοῦτο λέγει ὡς ἔξω [illegible] σώματος ὄντων αὐτῶν· ἀλλ' ὅτι περὶ [illegible] ὅμοιον [illegible]:

ρογ εἴπερ πνα θυ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν:

τὸ εἴπερ [illegible] οὐκ ἀμφιβόλως ἀλλὰ καὶ σφόδρα πιστικῶς· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπειδήπερ [illegible] ἀντὶ τοῦ ἐπειδήπερ τοῦτο δίκαιον ἐστίν:

ροδ εἰ δέ τις πνα χυ οὐκ ἔχει οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ·

οὐκ ἐπειδὴ δὲ ἡμᾶς οὐκ ἔχει· ἀλλὰ [illegible] τὸ [illegible]:

ροε εἰ δὲ χς ἐν ὑμῖν·

[illegible] τὸν χν [illegible] αὐτοῖς [illegible] τὸν περὶ αὐτὸν [illegible]·

ρος τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν:

ὁ [illegible] τοιοῦτον ἐστὶν· οἷς χς

τὸ δυνάμενον τοῦ κατορθώ-
ματος δηλῶν : ὁ γὰρ
ρξϛ νόμος τοῦ πνς τῆς ζω-
ῆς. ἐν χω ιυ ἠλευθέρω-
σέν με ἀπὸ τοῦ νόμου
τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου : νόμον
τοῦ πνς τὴν χάριν λέγει·
νόμον ἁμαρτίας, οὐ τὸν
μωυσέως φησίν. πῶς
γὰρ ὃν δίκαιον καὶ ἅγιον
πολλάκις ὠνόμασεν· ἀλ-
λὰ τὸν ἀντιστρατευόμε-
νον τῷ νόμῳ τοῦ νοός.
τουτέστι τὴν ἁμαρτίαν :
ρξζ τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νό-
μου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ
τῆς σαρκός. ὁ θς τὸν ἑαυ-
τοῦ υν πέμψας ἐν ὁμοι-
ώματι σαρκὸς ἁμαρτί-
ας καὶ περὶ ἁμαρτίας
κατέκρινεν τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐν τῇ σαρκί :
Ὁ μωϋσέως [illegible]
μὴ φησὶν ὁ νόμος· ἴσχυσε
δικαιῶσαι τὸν ἄνθρωπον, διὰ
τὸ τυραννεῖσθαι τῆς σαρ-
κὸς τὴν ἁμαρτίαν·
τούτου χάριν ἔπεμψεν
τὸν μονογενῆ. ἵνα
διὰ τῆς σαρκὸς τῆς ἰδί-
ας αὐτοῦ καταλύσῃ
τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὥσπερ δὲ

τὸ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρ-
τίας ὠνόμασε ὁ τοῦ κυ τὴν
σάρκα· οὐ γὰρ ἦν σὰρξ
ἁμαρτίας ἐκείνη. ἀλλ' ὁ-
μοίωμα σαρκὸς ἁμαρ-
τίας· οὐ γὰρ ἦν ὑπεύθυνος φύ-
σει μὴ δόλος εὑρέθη ἐν στόματι
αὐτοῦ· τὸ δὲ περὶ ἁμαρ-
τίας, τὴν αἰτίαν τῆς
ἀφίξεως δηλοῖ. ὅτι διὰ
τὸ καταργῆσαι τὴν ἁ-
μαρτίαν, ἀνέλαβεν
τὸν ἄνθρωπον : ἵνα τὸ
δικαίωμα τοῦ νόμου
ρξη πληρωθῇ ἐν ἡμῖν. τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπα-
τοῦσιν. ἀλλὰ κατὰ πνα.
τί δέ ἐστι τὸ δικαίωμα· ἀντὶ
τούτου τὸ τέλος ἐστὶ σκοπός·
ὁ γὰρ σκοπὸς τοῦ νόμου
ποιῆσαι δίκαιον ἴσχυσεν. τοῦ-
το δὲ ἦν τὸ δικαιῶσαι
τὸν ἄνθρωπον. τοῦτο πεποίη-
κεν ὁ χς. ὁρᾷς δὲ πῶς
πανταχοῦ τὸ μὴ κατὰ
σάρκα περιπατεῖν τί-
θησιν. μόνον οὐχὶ λέγων,
ἐλεύθερος εἶ τῆς σαρκός τοῦ
νόμου τῆς ἁμαρτίας. ἐκ
μέσου γενομένης τῆς
ἁμαρτίας, μὴ πάλιν
αὐθαίρετον δουλείαν ἐπι-
σπασώμεθα :

ρξθ οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες
τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν·
οἱ δὲ κατὰ πνα τὰ τοῦ πνς·
τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς
θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα
τοῦ πνς, ζωὴ καὶ εἰρήνη·
διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρ
κὸς, ἔχθρα εἰς θν:
ἀντὶ τοῦ οἱ φρονήματος σαρ
κικοῦ πεπληρωμένοι· τοῦ
τέστι κακίας: τῷ γὰρ νό
μῳ τοῦ θυ οὐχ ὑποτάσσεται
οὐδὲ γὰρ δύναται:
φρόνημα σαρκὸς φησὶν τὸν
γεώδη λογισμόν· τὸν πρό
σκαιρόν τι καὶ καὶ πονη
ρὰς πράξεις ἐπιτηδευό
μενον· οὐ τοῦτο δὲ λέγει· ὅτι
ἀδύνατον τὸν πονηρὸν
γενέσθαι καλόν. ἀλλ' ὅτι
ἀδύνατον πονηρὸν μέ
νοντα ὑποταγῆναι θεῷ·
μεταβαλλόμενον μέντοι κα
λὸν γενέσθαι καὶ ὑποτα
γῆναι ῥάδιον· καὶ ὡς ἀλη
θὴς ὁ λόγος, μαρτυρεῖ τῶν
παραδειγμάτων ἡ ἱστορία· ροε
ὁ Παῦλος ὁ διώκτης ἐκήρυξε
τὴν ἀλήθειαν· ὁ λῃστὴς
παραδείσου φυτηκός· ὁ Μα
νασσῆς· οἱ Νινευῖται· καὶ
ροα ἄλλοι μυρίοι: οἱ δὲ ἐν σαρ
κὶ ὄντες, θῷ ἀρέσαι οὐ δύ

νανται: σάρκα ἐνταῦθα
τὸν σαρκικὸν καὶ κο
σμικὸν λέγει· καὶ τρυφῆς
καὶ ἀσωτίας γενόμενον
τὸν ὅλον σαρκοποιοῦντα
ροβ τὸν ἄνθρωπον: ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐ
στὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνι·
δηλονότι οὐδὲ ὡς ἔστιν ἐν
σώματι ὀρθῶς ἐστίν· ἀλ
λ' οἷον ὅτι περιπατοῦμεν ἐν
νομίμως πολιτεύεσθαι:
ρογ εἴπερ πνα θυ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν
τὸ γὰρ ἐπείπερ πανταχοῦ τί
θησιν· οὐκ ἀμφιβόλως
ἀλλὰ καὶ σφόδρα πιστικῶς,
καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ ὥσπερ ὅ
ταν λέγῃ· ἐπείπερ δίκαιον
παρὰ θῷ ἀνταποδοῦ
ναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
θλῖψιν· ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ περ
τοῦτο δίκαιόν ἐστιν:
ροδ εἰ δέ τις πνα χυ οὐκ ἔχει
οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ·
οὐκ εἶπεν ἤδη δὲ ὑμᾶς οὐκ ἔ
χετε· ἀλλ' ἑτέρων ἄλλων προ
σήγαγεν τὸ λυπηρόν:
ροε εἰ δὲ χς ἐν ὑμῖν
σῶμα τὸν χν ἑαυτῶν·
αὔξων αὐτοῖς τὴν ἡδο
νήν, καὶ τὸν περὶ αὐτὸν
πόθον: τὸ μὲν σῶμα
ρος νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν:
ὁ μέγα τοιοῦτόν ἐστιν· οἷς χς

τοῦ κόσμου τοῦ κατορθώ-
ματος δηλοῦν: ὁ γὰρ
ρξϛ νόμος τοῦ πνς τῆς ζω-
ῆς. ἐν χω ιυ. ἠλευθέρω-
σέν με ἀπὸ τοῦ νόμου
τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ
θανάτου: νόμον
τοῦ πνς τὴν χάριν λέγει·
νόμον ἁμαρτίας. οὗτον
μωυσέως φησίν· ὥσ-
περ ὁ μὲν δίκαιον καὶ ἄλλον
πολλάκις ὠνόμασεν· ἀλ-
λὰ τὸν ἀντιστρατευόμε-
νον τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς
τοῦτέστι τὴν ἁμαρτίαν:
ρξζ τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νό-
μου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ
τῆς σαρκός. ὁ θς τὸν ἑαυ-
τοῦ υν πέμψας ἐν ὁμοι-
ώματι σαρκὸς ἁμαρτί-
ας καὶ περὶ ἁμαρτίας
κατέκρινεν τὴν ἁμαρ-
τίαν ἐν τῇ σαρκί:
Ὁ μὲν οὖν ὁ τοσοῦτος δὴ καθε-
λεῖν φησι νόμος. ἵνα
δικαιώσαι τὸν ἄνθρωπον. διὰ
τὸ τὴν ἀμαρτίαν τῆς σαρ-
κὸς τὴν ἁμαρτίαν·
τούτου χάριν ἐπέμφθη
τὸν μονογενῆ. ἵνα
διὰ τῆς σαρκὸς τῆς ἰδί-
ας αὐτοῦ καταλύσῃ
τὴν ἁμαρτίαν· καλῶς δὲ
τὸ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρ-
τίας ὠνόμασε τοῦ κυ τὴν
σάρκα. οὐ γὰρ κῦ σὰρξ
ἁμαρτίας ἦν αὐτή. ἀλλ' ὁ-
μοίωμα σαρκὸς ἁμαρ-
τίας· οὐ γὰρ κυρίου ἐφη-
σιν δόλος εὑρέθη ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ· τὸ δὲ περὶ ἁμαρ-
τίας τὴν αἰτίαν τῆς
ἀφίξεως δηλοῖ. ὅτι διὰ
τὸ καταργῆσαι τὴν ἁ-
μαρτίαν. ἀφικόμενον
τὸν πνα: ρξη ἵνα τὸ
δικαίωμα τοῦ νόμου
πληρωθῇ ἐν ἡμῖν. τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπα-
τοῦσιν. ἀλλὰ κατὰ πνα
τί ἐστι τὸ δικαίωμα· ἀντὶ
τοῦτο τέλος ἐστὶ σκοπός.
ὁ γὰρ θεῖος νόμος
ποιεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν. τοῦ-
το δὲ κυ τὸ δικαιῶσαι
τὸν ἄνθρωπον. τοῦτο πεποίη-
κεν ὁ κσ. ὅρα δὲ πῶς
πανταχοῦ τὸ μὴ κατὰ
σάρκα περιπατεῖν τί-
θησιν. μόνον οὐχὶ λέγων
ἐλεύθερος ἡ σὰρξ τοῦ
νόμου τῆς ἁμαρτίας, ἐκ
μέσου γενομένης τῆς
ἁμαρτίας, μὴ πάλιν
αὐθαιρέτως δουλεύειν αὐτῇ
σπουδάσωμεν:

ρπβ οὐ γὰρ ἐλάβετε πνᾶ δουλεί
ας πάλιν εἰς φόβον. ἀλλ' ἐ
λάβετε πνᾶ υἱοθεσίας:
ἵνα δὲ ὅλον ποιήσῃ τῶν ὑπὸ
νόμον τοῦ θῦ οἱ ὑπὸ τὴν ...
φοβούμενοι τῶν κολάσεων ἦσαν
οὖν. αἴθισας γὰρ τὸν
νόμον μωϋσέως χωρὶς
οἰκτιρμῶν ἀποθνῄσκειν·
οἱ δὲ τὴν χάριν δεξάμενοι
ἁμαρτάνοντες ... ποι
οῦσι χῦ· σύγκρισιν οὖν
ταῦτα ποιεῖται τῶν ὑπὸ
τὸν νόμον καὶ τῶν ὑπὸ τὴν χά
ριτι:
ρπγ ἐν ᾧ κράζωμεν
ἀββᾶ ὁ πατήρ.
πιστοῦται τὴν υἱοθεσίαν
ἐκ τῆς προσευχῆς. ἣν
προσέταξεν ὁ κς τοῖς πι
στεύουσι λέγειν, πάτερ ἡ
μῶν ὁ ἐν τοῖς οὐνοῖς. ὥ
σπερ δὲ ὑπὸ ... χαρίσμα
τος καὶ ὑπὸ γραμμάτων
καὶ ὑπὸ ... καὶ
ὑπὸ προφητείας. οὕτως
καὶ ὑπὸ υἱοθεσίας:
ρπδ αὐτὸ τὸ πνᾶ συμμαρτυ
ρεῖ τῷ πνι ἡμῶν. ὅτι ἐ
σμὲν τέκνα θῦ. εἰ δὲ τέ
κνα καὶ κληρονόμοι· κλη
ρονόμοι μὲν θῦ. συγκλη
ρονόμοι δὲ χῦ:
Ὁ παράκλητος φησὶν τοῦ

χαρίσματι τῷ δεδομένῳ
ἡμῖν. ὁμοιοῦμεν δὲ ὡς ἡμεῖς
οὕτω χαρίσματος ἐσμὲν
μορφῇ. ἀλλ' ὡς τοῦ δόν
τος τὴν δόξαν παρα
κλήτου. αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς
ὁ πατὴρ διδάσκει διὰ τοῦ χα
ρίσματος φθέγγεσθαι:
ρπε εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα
καὶ συνδοξασθῶμεν. λο
γίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια
τὰ παθήματα τοῦ νῦν και
ροῦ. πρὸς τὴν μέλλουσαν
δόξαν ἀποκαλυφθῆναι
εἰς ἡμᾶς: εἰ γὰρ ἐν
τοῖς λυπηροῖς ἐκοινωνή
σαμεν αὐτοῦ, πολὺ μᾶλλον
καὶ ἐν τοῖς χρηστοῖς τοῦτο
ἔσται. ὁ γὰρ τοῖς οὐδὲν
κατορθωκόσι τοσού
τοις δωρησάμενος ἀγα
θοῖς. ὅταν ἴδῃ ζῶντας
σπουδαίους ἐπὶ τοσαῦτα πα
θόντας. πῶς οὐχὶ μᾶλλον
ἀμείψεται:
ρπϛ ἡ γὰρ ἀπο
καραδοκία τῆς κτίσεως
τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν
τοῦ θῦ ἀπεκδέχεται:
Ὁρᾷ πῶς διὰ τούτου κατα
σκευάζει. καὶ ὑπεροψίαν
τῶν παρόντων. καὶ ἐπιθυ
μίαν τῶν μελλόντων. καὶ
τὸ δὲ ... τῶν ἔργων αὐτοῦ

ἐνοικῆ. τουτέστι νεκρὸν
τὸ σῶμα τῇ ἁμαρτίᾳ·
τουτέστιν καθ' οὐδὲν ὑπό-
κειται τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλ' ὥσ-
περ τεθνηκὸς αὐτῇ. καὶ
οὐδὲν διαφέρει τῶν ἐν τάφοις
κειμένων σωμάτων
τὸ σῶμα τὸ ἡμῶν. πρὸς
τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐργα-
ροζ σίαν: τὸ δὲ πνα ζωὴ·
διὰ δικαιοσύνην:
δικαιοσύνην αὐτὸν φησὶν
τὸν χν· γέγονε γὰρ ἡ-
μῖν ἀπὸ θῦ δικαιοσύνη
κατὰ τὴν αὐτοῦ τοῦ ἀπο-
στόλου φωνήν. ζῇ τοίνυν
οὕτως ἡμῶν τὸ πνα, ἔνοι-
ροη κον ἔχον χν: εἰ δὲ τὸ
πνα τοῦ ἐγείραντος ἰν
ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑ-
μῖν. ὁ ἐγείρας τὸν χν
ἐκ νεκρῶν. ζωοποιή-
σει καὶ τὰ θνητὰ σώ-
ματα ὑμῶν. διὰ τὸ ἐ-
νοικοῦν αὐτοῦ πνα ἐν
ὑμῖν: ὁμοίως
λέγει· μὴ φοβηθῇς ὅτι
νεκρὸν περίκειται σῶ-
μα. ἔχε τὸ πνα καὶ ἀ-
ναστήσεται πάντως.
τί οὖν τὰ μὴ ἔχοντα; οὐκ ἀ-
ναστήσεται; ναί φησιν· ἀλ-
λ' οὐκ εἰς ζωήν. διὰ τοῦ-

το οὐκ εἶπεν ἀθάνατος. ἀλ-
λὰ ζωοποιητός. ὁ πρὶν
τῆς ἀναστάσεως ἡμῖν ᾗ
τοῖς ἐνθάδε καὶ οἷς μόνον δεδω-
ρημένον: ἄρα οὖν ἀδελ-
ροθ φοί· ὀφειλέται ἐσμὲν
οὐ τῇ σαρκί. τοῦ κατὰ
σάρκα ζῆν: δείξας ὅσον
τὸ ἄθλιον τοῦ σαρκικοῦ βί-
ου. ἀφαιρεῖται ὡς ἕτερα λοι-
πὸν τὴν παραίνεσιν με-
γάλην· οὐκοῦν οὐκ ὀφείλο-
μεν ζῆν κατὰ σάρκα:
ρπ εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε
μέλλετε ἀποθνήσκειν·
εἰ δὲ πνι τὰς πράξεις τοῦ
σώματος θανατοῦτε
ζήσεσθε: τὸν θάνα-
τον ἐκεῖνον ἡμῖν αἰνίττεται
τὸν ἀθάνατον. τὴν ἐν
τῇ γεέννῃ κόλασιν καὶ τι-
ρπα μωρίαν: ὅσοι γὰρ πνι
θῦ ἄγονται οὗτοί εἰσιν
υἱοὶ θῦ. καὶ ἕτερον
τίθησιν ἡμῖν μισθόν. προ-
τρεπόμενος πρὸς τὴν καλὴν
ἡμᾶς ζωήν. οὕτω δὲ καὶ
ἡ υἱοθεσία. οὐκ εἶπεν
δὲ πνι θῦ ζῶσιν: ἀλλ' ἄγον-
ται. δεικνὺς ὅτι τοιοῦτοι
αὐτὸ κύριον ἔχουσι τῆς
ἡμετέρας ζωῆς. ὡς ὅποι
ἂν βούληται, ἄγει αὐτό:

σον τοῦ προφήτου λέγοντος
περὶ τῶν ὁμοίων· αὐτοὶ ἀ-
πολοῦνται σὺ δὲ διαμέ-
νεις· καὶ ὡσεὶ περιβόλαι
ον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλ
λαγήσονται: ὅτι καὶ
ρπη αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθε
ρωθήσεται ἀπὸ τῆς δου
λείας τῆς φθορᾶς·
καὶ φθαρτὴ γενομένη ἡ κτί ρϟα
σις φησὶ διὰ σέ· ἀλλ' οὐδὲν
ἠδίκηται· καὶ γὰρ ἄ
φθαρτος ἔσται διὰ σὲ πά
λιν· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐπ' ἐλ
πίδι ἐκτίσθη φησίν· ὁ
ταν δὲ λέγῃ οὐχ ἑκοῦσα
ὑπετάγη· οὐχ ἵνα κυρί
αν γνώμης οὖσαν δείξῃ,
τοῦτο λέγει· ἀλλ' ἵνα μά
θῃς ὅτι τῆς τοῦ Χριστοῦ κηδεμο
νίας τὸ πᾶν γέγονεν· οὐ
κ ἐκείνης κατόρθωμα ρϟβ
ρπθ τοῦτο: εἰς τὴν ἐλευ
θερίαν τῆς δόξης τῶν
τέκνων τοῦ θεοῦ·
τουτέστι διὰ τὴν ἐλευθε
ρϟ ρίαν: οἴδαμεν γὰρ
ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συ
στενάζει καὶ συνωδί
νει ἄχρι τοῦ νῦν:
Ὅρα πῶς ἐπείγει τὸν ἀ
κροατήν· μονονουχὶ λέ ρϟγ
γων· μὴ γένῃ τῆς κτίσε

ως χείρων· τοῖς παροῦσιν ἐμ
φιλοχωρήσας· οὐ γὰρ μόνον
αὐτῶν ἀνέχεσθαι οὐ δεῖ·
ἀλλὰ καὶ στενάζειν ἐπὶ τῇ
μελλούσῃ τῆς ἐντεῦθεν ἀπο
δημίας· εἰ γὰρ ἡ κτίσις τοῦ
το ποιεῖ· πολλῷ μᾶλλον σὲ δί
καιον τοῦτο ἐστὶ δεικνύσθαι
τὸν λόγῳ τετιμημένον:
οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχον
τες· καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυ
τοῖς στενάζομεν:
τῶν μελλόντων ἤδη γευσά
μενοι τούτων τὸ τέλος ἰδεῖν
ποθοῦμεν· εἰ γὰρ ἡ ἀπαρ
χὴ τοσαύτη ὥστε δι' αὐτῆς ἁ
μαρτημάτων ἀπαλλαγῆ
ναι καὶ δικαιοσύνης ἐπιτυ
χεῖν καὶ ἁγιασμοῦ· ἐννόησον
ἡλίκον τὸ τέλος: υἱο
θεσίαν ἀπεκδεχόμενοι:
ἵνα μὴ τοῖς αἱρετικοῖς δῶ
μεν λαβήν· δόξας τὰ παρόν
τα διαβάλλειν· διὰ τοῦ μέ
γα στενάζομεν· φησίν·
ὅτι ταῦτα λέγω οὐ τῶν πα
ρόντων κατηγορῶν· ἀλλὰ
τῶν μελλόντων ἐφιέμενος·
τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ υἱοθεσί
α ἀπεκδεχόμενοι:
τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώ
ματος ἡμῶν: τουτέστι

στον τῶν θεῶν τῶν ἀμφὶ τὸν
γόνον ὄντων· μετὰ δὲ τούτων
καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων
πάντα δόγματα τὰ περὶ
τοῦ κόσμου συντεθέν-
τα αὐτοῖς ἀνατρέπει·
χρὴ γὰρ τούτῳ κατα-
λλήλως τῷ δόγματι· ὁ
δὲ λόγος τοιοῦτός ἐστιν·
ἡ κτίσις αὐτὴ σφόδρα ὠδί-
νει τοιαῦτα ἁμαρτήματα
καὶ προσδοκῶσα τὰ ἀγα-
θὰ ἀπεκδέχεται νῦν· ἀ-
ποκαραδοκία γάρ, ἡ σφο-
δρὰ προσδοκία ἐστίν·
ἵνα δὲ ἐμφατικώτε-
ρον γένηται τὸν λόγον
καὶ προσωποποιεῖ τὸν
κόσμον ἅπαντα τοῦτον·
ὅπερ καὶ οἱ προφῆται
ποιοῦσιν· ποταμοὺς κρο-
τοῦντας ταῖς χερσὶν
εἰσάγοντες· καὶ βουνοὺς
ἀλλομένους· καὶ ὄρη σκιρ-
τῶντα· οὐχ ἵνα αὐτὰ ἔμ-
ψυχα νομίσωμεν· ἀλλ'
ἵνα τὴν ὑπερβολὴν μά-
θωμεν τῶν ἀγαθῶν·
ὥστε τῶν ἀναισθήτων
ἅπτεσθαι καθικνουμένην·
τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν
λυπηρῶν ποιοῦσι πολλά-
κις· εἰσάγοντες ἄμπελον
θρηνοῦσαν· καὶ οἶνον καὶ
ὄρη· καὶ τὰ φατνώματα
ὀλολύζοντα τοῦ ναοῦ· ἵνα
κἀντεῦθεν πάλιν τὴν
ὑπερβολὴν τῶν κακῶν ἐν-
νοήσωμεν· τοῦτο οὖν καὶ
ὁ ἀπόστολος μιμούμενος·
προσωποποιεῖ τὴν κτί-
σιν ἐνταῦθα· καὶ φησὶν στε-
νάζειν αὐτὴν καὶ ὠδίνειν·
οὐκ ἐπειδὴ αἴσθησιν ἀπολαύου-
σα ἤ λοιπόν· ἀπὸ γῆς καὶ
οἴνου φερομένου· ἀλλ' ἵνα
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν
ἐνδείξηται τὴν ὑπερβο-
λὴν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
καταλλαγῆς τῶν κατεχόν-
των κακῶν: ΤΗ ΓΑΡ
ρπζ ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΙ Η ΚΤΙΣΙΣ Υ-
ΠΕΤΑΓΗ ΟΥΧ ΕΚΟΥΣΑ· ΑΛ-
ΛΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΤΑΞΑΝΤΑ
ΕΠ' ΕΛΠΙΔΙ: Ὁμοίως φθαρ-
τὴ γέγονεν ἡ
κτίσις· καὶ τὸ σὸν χάριν·
διὰ σὲ τὸν ἄνθρωπον· ἐπειδὴ γὰρ
τὸ σῶμά σου γέγονε θνη-
τὸν καὶ παθητόν· καὶ ἡ
γῆ κατάραν ἐδέξατο· καὶ
ἀκάνθας καὶ τριβό-
λους· ὅτι δὲ καὶ ὁ οὐρανὸς
μετ' αὐτῆς παλαιούμε-
νος πρὸς τὴν ἀμείνω λῆξιν
μεταβάλλεσθαι μέλλει· ἄκου

μένος. ἱδρῶτας μετὰ ὑπομονῆς
καὶ καρτερίας πολλῆς:
ρκς ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα
συναντιλαμβάνεται
ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν
δείκνυσιν ὅτι καὶ προσ-
κοῦφον τοῦτο τῆς ὑπομο-
νῆς. πολλῆς ἐπικουρίας
τυγχάνομεν. ὅμοιον δὲ
ὥσπερ ἔλεγε· τὸ μὲν γίνεσθαι
σὸν τὸ τῆς ὑπομονῆς.
τὸ δὲ τὴν ἀσθένειαν χωρη-
γίας ἐστὶν πνευματικῆς. ἐ-
πικουφοῦντος; ἢ διὰ τοῦ
ἡμῖν τοῖς πόνοις κου-
ρκζ φίζοντος: τὸ γὰρ τί
προσευξόμεθα καθὸ
δεῖ οὐκ οἴδαμεν·
ταῦτα λέγει τὴν πολλὴν
δηλῶν περὶ ἡμᾶς τοῦ
πνεύματος πρόνοιαν καὶ παι-
δεύων. μὴ πάντως τὰ
δόξαντα νομίζειν εἶναι συμ-
φέροντα. ἃ τοῖς λογισμοῖς
φαίνεται τοῖς ἀνθρωπίνοις.
ἵνα δὲ μὴ αἰσχύνηται τῇ
ἀγνοίᾳ ὁ μαθητής. κοι-
νὸν αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἶπεν
πάντων. οὐκ οἴδαμεν:
ρκη ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεν-
τυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν
στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.
ἀσαφὲς τὸ εἰρημένον διὰ

τὸ πολλὰ τῶν τότε γινο-
μένων θαυμάτων, νῦν
παύσασθαι νῦν. διὸ ἀναγκαῖ-
ον ὑμᾶς [illegible]. τίς
οὖν ἦν τότε κατάστασις
ἦν. διάφορα τοῖς τότε
βαπτιζομένοις. ἐδίδου
χαρίσματα ὁ θεός. ἀλλὰ
καὶ πνεύματα ἐκάλει τὰ
χαρίσματα. γὰρ προφητῶν
προφήταις ὑποτάσσεται.
καὶ ὁ μὲν εἶχεν προφητεί-
ας χάρισμα. καὶ προέ-
λεγεν τὰ μέλλοντα· ὁ δὲ
σοφίας, καὶ προσεδίδα-
σκε τοὺς πολλούς. ὁ δὲ ἰ-
αμάτων. καὶ ἐθεράπευ-
εν τοὺς νοσοῦντας.
ὁ δὲ δυνάμεων καὶ ἤγει-
ρεν τοὺς νεκρούς. ὁ δὲ γλωσ-
σῶν. καὶ διαφόροις ἐλά-
λει φωναῖς. μετὰ δὲ τούτων
πάντων. καὶ εὐχῆς χάρι-
σμα ἦν. ὃ καὶ αὐτὸ πνεῦ-
μα ἐλέγετο. καὶ ὁ τοῦτο ἔχων
ὑπὲρ τοῦ πλήθους ηὔχετο. ἐπεὶ δὴ γὰρ
πολλὰ τῶν συμφερόντων
ἠγνοοῦμεν, τὰ μὴ
συμφέροντα αἰτοῦμεν. ἤρ-
χετο χάρισμα εὐχῆς ἐπί
τινα τῶν τότε. καὶ τὸ
κοινῇ συμφέρον τῇ ἐκ-

διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας
ϛδ οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, τού
τους καὶ ἐδόξασεν:
διὰ τῶν χαρισμάτων
διὰ τῆς υἱοθεσίας:
ϛε τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦ
τα· εἰ ὁ θς ὑπὲρ ἡμῶν
τίς καθ' ἡμῶν· ὅς γε
τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσα
το. ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάν
των παρέδωκεν αὐ
τόν. πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐ
τῷ τὰ πάντα ἡμῖν χα
ρίσεται: καὶ τοῖς
μέλλουσι τιμᾶσθαι διαπιστοῦ
σι φησίν· ἀλλὰ περὶ τὰ
ἤδη γεγενημένα ἀγα
θὰ οὐδένα ἂν ἔχοιεν
λόγον· οἷον τὴν ἄφε
σιν τοῦ θυ προσεφι
λίαν· τὴν δικαιοσύνην·
τὴν δόξαν· καὶ γὰρ
ταῦτα πᾶσι διὰ τῶν δω
ρεῶν ἡμῖν τῶν κρειττόνων
ἐχαρίσατο· καὶ ἀντὶ
ἐχθρῶν ἐποίησεν υἱοὺς
καὶ τὸν σταυρὸν τὸν ὑπὲρ
ἡμῶν· τὰ δῶρα· τὰ
τῶν ἀρετῶν· τὴν οἰκουμέ
νην κατορθώσας:
ϛς τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν
θυ: ἐνταῦθα προ

στοιχοῦντας ὅτι οὐδὲν
ἡμῖν ὄνησις ὠφελείας αὐτοῖς
στοιχοῦντας τὴν ἀθρόαν μὲν
ταύτην ἀποτρέψαι:
εὖ δὲ τὸ μὴ φοβεῖσθαι τοὺς
καταδίκους καὶ πάντων διὰ
μὲν τοῦ θυ· μηδὲ κα
τὰ τῶν πιστῶν τοῦ θυ·
ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν
θυ· καὶ γὰρ ἐκλογὴ ἀρετῆς
ἐστι σημεῖον: θς ὁ δι
ϛζ καιῶν τίς ὁ κατακρι
νῶν· χς ὁ ἀποθανὼν
μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς
ὅς καὶ ἐστιν ἐν δεξιᾷ
τοῦ θυ: οὐκ εἶπε
θς ὁ ἀφιεὶς τὰ ἁμαρτήματα·
ἀλλ' ὃ πολλῷ μεῖζον ἦν, θς
ὁ δικαιῶν· ὅταν γὰρ ἡ
τοῦ δικαστοῦ ψῆφος δίκαι
ον ἀποφαίνῃ καὶ δικαστοῦ
τοιούτου. τίνος ἄξιος
ὁ κατήγορος· οὐκοῦν
μηδὲ τοὺς πειρασμοὺς
φοβώμεθα· ὑπὲρ γὰρ
ἡμῶν ὁ θς: ὅς
ϛη καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ
ἡμῶν· τίς ἡμᾶς χω
ρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης
τοῦ χυ· θλῖψις· ἢ στε
νοχωρία· ἢ διωγμός·
ἢ λιμός· ἢ γυμνότης
ἢ κίνδυνος· ἢ μάχαι

ἐκκλησίας ἀποστόλοις. αὐτὸς
τὸ ὑπὲρ πάντων μέσον
τὸ αἰτεῖν καὶ τοὺς ἄλλους
ἐπαίδευσεν· τὸ πνεῦμα τοί-
νυν ἐνταῦθα, καὶ τὸ χά-
ρισμα τὸ τοιοῦτο. καὶ τὴν
ψυχὴν τὴν δεχομένην τὸ
χάρισμα καὶ ἐντυγχάνου-
σαν τῷ θεῷ καὶ στενάζου-
σαν· ὁ γὰρ τοιαύτης κα-
ταξιωθεὶς χάριτος ἑστὼς
μετὰ πολλῆς τῆς κατανύ-
ξεως. καὶ μετὰ πολλῶν στε-
ναγμῶν τῶν κατὰ διά-
νοιαν. τῷ θεῷ προσπίπτων,
τὰ συμφέροντα πᾶσιν
ρξθ αἰτεῖ: ὁ δὲ ἐρευνῶν
τὰς καρδίας. οἶδεν τί
τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος·
ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχά-
νει ὑπὲρ ἁγίων·
ἵνα μὴ μάθῃς ὅτι ὁ λόγος
ἦν περὶ ἀνθρώπου πνευματικοῦ
καὶ χάρισμα ἔχοντος
εὐχῆς, καὶ οὐ περὶ τοῦ πα-
ρακλήτου, ἐπήγαγεν τὸ
ὁ ἐρευνῶν τὰς καρδί-
ας οἶδεν τί τὸ φρόνημα
τοῦ πνεύματος· ὁμοίως δὲ ὥσπερ
λέγοι· οὐκ ἀγνοοῦντα δι-
δάσκει τὸν θεόν. ἀλλ' αὐτοῦ
τὸ γίνεται ἵνα καὶ ἡμεῖς μα-
θῶμεν ἄρχεσθαι ταῦτα

ἃ χρὴ καὶ αἰτεῖν παρὰ
θεοῦ. τὰ δοκοῦντα αὐτῷ·
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ κατὰ
C̄ θεόν: οἴδαμεν δὲ ὅτι
τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν
πάντα συνεργεῖ εἰς
ἀγαθόν: καὶ τὰ
δοκοῦντα εἶναι λυπηρὰ
φησὶν ἐστὶν αἴτια τῶν ἡμῖν
ἀγαθῶν. ὅσα γὰρ αὐθὸν ἡμῖν
ἐκ περιστάσεως πείρας·
τοῦτο ἐποίησεν καὶ ἐπὶ
τῆς καμίνου τῆς Βαβυ-
λωνίας καὶ ἐπὶ τῶν ἀπο-
CA̅ στόλων: τοῖς κατὰ
πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν·
πρόθεσιν ἐνταῦθα φη-
σίν· ἵνα μὴ τὸ πᾶν τῇ
κλήσει δῷς. ἐπεὶ γὰρ πάν-
τες ἐκλήθησαν· ὅτι μὴ πάντες
ἐσώθησαν: ὅτι
CB οὓς προέγνω καὶ προώ-
ρισεν συμμόρφους τῆς
εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρω-
τότοκον ἐν πολλοῖς ἀ-
δελφοῖς· οὓς δὲ προώ-
ρισεν τούτους καὶ ἐκά-
λεσεν: ἔδειξεν
τὸ ἀξίωμα ὅσον ὁ θεὸς
πρὸς αὐτοὺς ὁ θεὸς διέκει-
CΓ το: καὶ οὓς ἐκάλεσεν
τούτους καὶ ἐδικαίωσεν·

ὥσπερ οὖν καὶ ποιοῦντων πα-
ραιτήσασθαι τὸν πόθον ὃν
εἶχεν· ἔπειτα τοσαῦτα πά-
μην ὑποστησάμενος φησὶν
οὔτε εἰς κακίας ἐπέστρεψα·
ϛιγ ἀλήθειαν λέγω ἐν χριστῷ οὐ
ψεύδομαι συμμαρτυρού-
σης μοι τῆς συνειδήσε-
ώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὅτι
λύπη μοί ἐστιν μεγάλη
καὶ ἀδιάλειπτος ὀδύνη
τῇ καρδίᾳ μου:
ὥσπερ μέγα τι μέλλων
λέγειν καὶ ἀπιστεῖσθαι διὰ
τὸ μέγεθος ὅρκον προσα-
γεται: εὐχόμην γὰρ αὐ-
ϛιδ τὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι
ἀπὸ τοῦ χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀ-
δελφῶν μου τῶν συγ-
γενῶν μου κατὰ σάρκα
οἵτινές εἰσιν ἰσραηλῖται
Καὶ αὕτη ἔτι ἀπόδειξις ὁ-
μοία ταῖς προλαβούσαις·
κατασκευάζει γὰρ καὶ αὐ-
τὴ ὃ εἶχεν περὶ τὸν χριστὸν φίλ-
τρον καὶ πῶς τὴν αἰτί-
αν ἄκουε· ἐπειδὴ πάν-
τες ἔλεγον κατηγοροῦν-
τες τοῦ θεοῦ· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ
θεοῦ ἀξιωθέντες κληθῆ-
ναι· καὶ νόμον δεξάμενοι
καὶ προπατέρων αὐτὸν
δόντες τοσαύτης ἀπολαύ-
σαντες δόξης· καὶ θεραπεύ-
σαντες αὐτὸν πρὸ τῆς οἰκου-
μένης καὶ ἐπαγγελίας δε-
ξάμενοι· καὶ προγόνων ὄντες
τῶν αὐτοῦ φίλων καὶ τὸ δὴ
πάντων μεῖζον ὅτι καὶ
προπάτορες αὐτοῦ γενό-
μενοι τοῦ χριστοῦ τὸ κατὰ σάρ-
κα· τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ ἐξ ὧν
ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα·
ἐκβέβληνται καὶ ἠτίμων-
ται· ἀντ᾽ αὐτῶν εἰσήχθησαν δὲ
ἀντ᾽ ἐκείνων, οἱ μηδέποτε
αὐτὸν ἐπιγνόντες ἀπὸ ἐ-
ξ ἐθνῶν· ἐπεὶ οὖν ταῦ-
τα λέγοντες ἐβλασφήμουν·
ἀκούων ταῦτα καὶ δακνό-
μενος· ὑπὲρ τῆς δόξης
ἀλγῶν τοῦ θεοῦ· ηὔξατο
ἂν ἀνάθεμα εἶναι· εἰ δυνατὸν
σώζειν τῆς δόξης ἐκείνης
κοινωνοῦσι μόνοι παρ-
σαντες τὸ χρῆν· καὶ τοῦ
χοροῦ τοῦ ἀποστολικοῦ·
οὐ γὰρ δὴ τῆς ἀγάπης
τοῦ χριστοῦ· ἵνα παύσηται
ἡ κατὰ τοῦ θεοῦ βλασφημία:
ϛιε ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα
καὶ αἱ διαθῆκαι· καὶ ἡ
νομοθεσία· καὶ ἡ λατρεία
καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν
οἱ πατέρες καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ
κατὰ σάρκα·

ρα· καθὼς γέγραπται·
ἀνωτέρω προτέρων δηλονότι ἀρξά-
μεναι καὶ σημεῖα ταῦτα παλαι-
ὰ ὄντα. ἵνα τὴν ἀγά-
πην ἐνδείξηται· καὶ
ἵνα μάθῃς ὅτι τοῦτο ἐστὶ
πρότερον ἢ τῶν τὸ ἐν-
δεῖξαι, τό τε εὐαγγέλιον
ὃ συνῆπται, ἢ τοὺς ἁγίους
ὅτι τὴν ὁμοτιμίαν ἐνδεί-
ξεν καὶ τὴν ἰσότητα:
Cθ ὅτι ἕνεκέν σου θανατού-
μεθα ὅλην τὴν ἡμέραν
ἵνα μὴ δόξῃ ταῦτα εἰρημένα
ἐγκαταλείψεως εἶναι. καὶ
τὸν προφήτην εἰσάγει
προαναφωνοῦντα αὐ-
τὰ πρὸ πολλοῦ τοῦ χρό-
Cι νου: ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς
ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνα ἀναιρεῖσθαι
οὐκ ἀνθίσταται σφαττό-
μενα. οὕτως οὐδὲ ἡμεῖς:
Cια ἀλλ᾽ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερ-
νικῶμεν διὰ τοῦ ἀγα-
πήσαντος ἡμᾶς:
τοῦτο γὰρ δὴ τὸ θαυμα-
στόν ἐστιν· οὐχ ὅτι νικῶ-
μεν μόνον· ἀλλ᾽ ὅτι καὶ
δι᾽ ὧν ἐπιβουλευόμεθα
νικῶμεν· καὶ οὐχ ἁπλῶς
νικῶμεν· ἀλλ᾽ ὑπερνικῶ-
μεν: πέπεισμαι γὰρ
ὅτι οὔτε θάνατος· οὔτε

ζωή· οὔτε ἄγγελοι· οὔτε
ἀρχαί· οὔτε δυνάμεις
οὔτε ἐνεστῶτα· οὔτε
μέλλοντα· οὔτε ὕψω-
μα· οὔτε βάθος· οὔτε
τις κτίσις ἑτέρα δυ-
νήσεται ἡμᾶς χωρίσαι
ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θ(εο)ῦ
τῆς ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ τῷ κ(υρί)ῳ ἡμῶν·
τί δέ φησιν· τὰ παρόντα
λέγω· καὶ τὰ τῷ βίῳ τού-
τῳ συμβαίνοντα δει-
νά. κἂν γὰρ τὰ μέλλοντα
εἴποι τις πράγματα καὶ δυ-
νάμεις· πράγματα μὲν
θάνατον καὶ ζωήν· δυ-
νάμεις δέ, ἀγγέλους καὶ ἀρ-
χαγγέλους καὶ πᾶσαν τὴν
ἄνω κτίσιν· καὶ ταῦτα ἐ-
μοὶ μικρὰ πρὸς τὴν ἀγά-
πην τοῦ Χ(ριστο)ῦ· οὔτε γὰρ ἡ
θάνατον ἠπείλησε τὸν μέλ-
λοντα· καὶ θάνατον ὑπέ-
ἀνάστασιν αὐτοῦ Χ(ριστο)ῦ· οὔτε
ἡ ζωὴ ἣν ἐπηγγείλατο τὴν
ἀνώτερον. κατεδεξάμην
ἄν· καὶ τί δεῖ λέγειν μικρὰ
μὲ τοιαῦτα· κἂν γὰρ
ἀγγέλους μοι εἴπῃς καὶ πάσας
τὰς ἄνω δυνάμεις· καὶ πάν-
τα τὰ ὄντα καὶ τὰ μέλλον-
τα. πάντα μοι μικρὰ καὶ
τὰ ἐν γῇ καὶ τὰ ἐν οὐρανοῖς
πρὸς τὸ φίλτρον ἐκεῖνο· ἔτι

νι. καθὼς γέγραπται·
μα λα τὸν Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν
χι ου δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα:
τί θαυμάζεις, φησὶν, εἰ Ἰου-
δαίων οἱ μὲν ἐσώθησαν,
οἱ δὲ οὐκ ἐσώθησαν; καὶ
γὰρ ἂν ὡς θεὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν
πατριαρχῶν γενόμενον
ἴδοι τις ἄν. καὶ οὐ μόνον
ἐπὶ τῶν πατριαρχῶν ἀλ-
λὰ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
καίτοι γὰρ ὄντος κοινοῦ
τοῦ ἁμαρτήματος, οἱ μὲν
ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ οὐκ ἐ-
κολάσθησαν. καὶ ἐπὶ τῶν
κολαζομένων δὲ τοῦτο
φησὶν ἴδοι τις ἄν. τῶν
γὰρ Αἰγυπτίων οἱ μὲν ἐ-
σώθησαν, οἱ δὲ τετιμω-
ρηνται. καὶ ἐπὶ τῶν Ἰου-
δαίων. τὸν οὐρανὸν, ἐ-
κα[illegible]μαον. καὶ οὐ
πάντας τῆς αὐτῆς ἠ-
ξίωσαν τιμῆς. τὸ γὰρ
ἁμάρτημα [illegible]
[illegible] μόνον. ταῦτα δὲ
ἅπαντα τὰ ἀπορούμενα
σαφῶς ὕστερον ἐπάγει
τὴν λύσιν. ποία δὲ ἐστὶν
ἡ λύσις; ὅτι οὐκ ἐκ πί-
στεως. καὶ τὸ ἀγνοοῦντες
τοίνυν τὴν τοῦ θεοῦ δικαιο-
σύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
ζητοῦντες στῆσαι. τίνος δὲ
χάριν ἐπὶ τοσαύτην ἀ-
πορίαν ἐξήγαγε τὸν ἀ-
κροατήν; ἵνα μόνον
οὐχὶ λέγῃ πρὸς Ἰουδαίους·
τοσαῦτα ἀπορούντες
καὶ οὐδὲν τούτων λῦσαι
δυνάμενοι, πῶς ὑπὲρ
τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως
πράγματα ἡμῖν πα-
ρέχετε. καίτοι γε ἔχο-
μεν τῶν ἡμετέρων δικαίαν αἰ-
τίαν εἰπεῖν, δι' ἣν ἐκεῖνοι
μὲν ἐσώθησαν, ὑμεῖς
δὲ ἐξεπέσατε. ποία
αὕτη; ὅτι ἐκεῖνοι μὲν
ἐκ πίστεως, ὑμεῖς δὲ
ἐξ ἔργων νόμου προσε-
δοκᾶτε τοῦτο:
σιθ τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀ-
δικία παρὰ τῷ θεῷ; μὴ
γένοιτο: οὐ κοινὸν οὐ-
δὲ ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν Ἰ-
σκ ουδαίων: τῷ γὰρ Μω-
ϋσῇ λέγει· ἐλεήσω ὃν
ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρή-
σω ὃν ἂν οἰκτείρω:
οὐ σὸν ἐστὶν εἰδέναι, φησὶν,
ὅτι μάλιστα τίνες ἄξιοι τῆς
φιλανθρωπίας. ἀλλὰ μόνοι
παραχωρεῖ τοῦτο. εἰ δὲ
μόνος ἐστὶν οὐκ ἔχει δέ-
μας. [illegible]:

ὅμοιον ὡς ἡμεῖς γέγονε· θεὸν ἐν
αὐτῷ εἶναι λέγοντες θέλωσι
καὶ τοῦτο δὲ δῆλον ἐν δὲ τῶν
ἔμπροσθεν ῥηθέντων. ς
διῶν ἐξ ὧν ὁ χς τὸ κα-
τὰ σάρκα ἐγένετο· αὐτοὶ
δὲ ἐξ οἰκείας ἀγνωμοσύνης
ἀπεκρούσαντο τὴν εὐερ-
CIς γεσίαν: ὁ ὢν ἐπὶ πάν-
των θς εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀμήν:
ζ καὶ εἰ ἕτεροι βλασφημοῦσι
φησίν· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τὰ ἀ-
πόρρητα εἰδότες αὐτοῦ
ἴσμεν σαφῶς· ὅτι οὐ τοῦ
βλασφημεῖσθαι· ἀλλ' αὐτοῦ
δοξάζεσθαι ἄξιος· αὐ-
τὸ δὲ καὶ ἕτερον ἐπιδιδά-
σκει ἡμᾶς θεῖον μυστήριον
ὅτι ὁ γεννηθεὶς κατὰ σάρ-
κα χς· αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ
πάντων θς: οὐχ οἷον
CIζ δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λό-
γος τοῦ θυ· οὐ γὰρ πάντες
οἱ ἐξ ἰηλ οὗτοι ἰηλ· οὐδ' ὅτι
εἰσὶν σπέρμα ἀβραάμ,
πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν ἰ-
σαὰκ κληθήσεταί σοι
σπέρμα· τοῦτ' ἔστιν οὐ
τὰ τέκνα τῆς σαρκός·
ταῦτα τέκνα τοῦ θυ· ἀλ-
λὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγ-
γελίας λογίζεται εἰς

ΓΕΝΕCΕΩC

σπέρμα· ἐπαγγελίας γὰρ
ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν
καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι
καὶ ἔσται τῇ σάρρᾳ υἱός:
καὶ οὕτως τῶν πραγμάτων
εἰκάζων φησίν· οὐ καὶ
πρὸ ὀλίγου δὲ ἔξεστιν ὅτι
ἐστὶν κατὰ ἐπαγγελίαν· πῶς
οὖν ἐστὶν κατὰ ἐπαγγελίαν
ὅτι εἶπεν ὁ θς τῷ σπέρματί
σου δώσω τὴν γῆν· σπέρ-
μα τοῦ ἀβραὰμ ταῖς ἐ-
θνῶν λέγων· καὶ τοῦτο πό-
θεν ἐστὶ δῆλον· ἐκ τοῦ ἐν ἰ-
σαὰκ ὅτι ἐν αὐτῷ κλη-
θήσεταί σοι σπέρμα· τοῦ-
τ' ἔστιν· ὥσπερ ὁ ἰσαὰκ
δι' ἐπαγγελίας γεννηθεὶς
γνήσιος υἱός· οὕτω καὶ οἱ δι'
ἐπαγγελίας, γνήσιον σπέρ-
μα προσαγορεύονται
CIH τοῦ ἀβραάμ: οὐ μό-
νον δὲ ἀλλὰ καὶ ῥεβέκ-
κα ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχου-
σα ἰσαὰκ τοῦ πρς ἡμῶν
μήπω γὰρ γεννηθέν-
των μηδὲ πραξάντων
τι ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἵνα
ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις
τοῦ θυ μένῃ· οὐκ ἐξ ἔρ-
γων ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦν-
τος ἐρρέθη αὐτῇ· ὅτι ὁ μεί-
ζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσο

ΓΕ ΝΕ CΕ ΩC

μακροθυμίαν κουφιζόμενος αὐ
τὸν τῆς μετανοίας ἀπολαῦσαι· εἰ
γὰρ μὴ ταῦτα ἐθέλων·
οὐδ' ἂν ἐπὶ μακροθυμήσεν·
ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησαν
τῆς μετανοίας τῇ μακροθυ
μίᾳ χρήσασθαι τοῦ θεοῦ·
ἀλλ' ἀπήρτισαν ἑαυτοὺς
τῆς ὀργῆς, ἐχρήσατο αὐ
τοῖς τούτοις ἑτέρους διορθώ
σων· διὰ τῆς τούτων κο
λάσεως, ἑτέρους σπου
δαιοτέρους ποιῶν, καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ
δι' αὐτοῦ τοῦ δεικνύς: στκς

σκα ἃ προητοίμασεν εἰς δό
ξαν· οὓς καὶ ἐκάλε
σεν ἡμᾶς· οὐ μόνον ἐ
ξ ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ
ἐξ ἐθνῶν: ἐνταῦθα δὴ
τοῦτο φησὶ δηλῶν ὅτι χάρι
τι ἐσώθησαν· καὶ κα
ταισχύνων αὐτοὺς ἐμο
μίζον· ἐκεῖνοι μὲν τὴν ἀπε
ρίου σοφίας ταύτην ἀφαι
ρεῖ τὴν ὑπόνοιαν· καὶ γὰρ
τοῦ θεοῦ τὸ πρᾶγμα δόξαν
ἦν ἀρέσκειν· πολλῷ μᾶλλον
ἐκ τῶν μοίρ. διὰ τὸ καὶ ὁ θεὸς
ἐδοξάσθη: ὡς καὶ
σκε ἐν τῷ ὠσηὲ λέγει· κα
λέσω τὸν οὐ λαόν μου
λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠ
γαπημένην ἠγαπημέ
νην· καὶ ἔσται ἐν τῷ
τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς
οὐ λαός μου ὑμεῖς. ἐκεῖ
κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ
ζῶντος· ἠσαΐας δὲ κρά
ζει ὑπὲρ τοῦ ἰσραήλ· ἐὰν εἰ
ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν ἰσραήλ
ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσ
σης τὸ κατάλειμμα σω
θήσεται: Καὶ ἑτέρο
θεν ἀξιόπιστον ποιεῖ τὸν
τὸν λόγον προφήτας
ἐπάγων ταῦτα λέγοντας·
λόγον γὰρ συντελῶν καὶ
συντέμνων ἐν δικαιο
σύνῃ· ὅτι λόγον συντε
τμημένον ποιήσει κύριος ἐ
πὶ τῆς γῆς· καὶ καθὼς
προείρηκεν ἠσαΐας· εἰ
μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέ
λειπεν ἡμῖν σπέρμα
οὐ παρ' ἑαυτοῦ χρείαν καὶ πό
νου τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων
τούτων μένει κατορθοῦν· ἀλ
λὰ μετὰ πολλῆς τῆς σπου
δῆς μίαν δι' ἣν σωτηρία
τοιοῦτον γὰρ ἐκεῖνοι ἐν
μεταχειρήμασιν ἔχειν τὴν
σωτηρίαν: ὡς σόδο
μα ἂν ἐγενήθημεν καὶ
ὡς γόμορρα ἂν ὡμοιώθη
μεν: σκζ Καὶ ἐνταῦθα

ϛκα ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος οὐ
δὲ τοῦ τρέχοντος ἀλλὰ τοῦ
ἐλεοῦντος θ(εο)ῦ· λέγει γὰρ
ἡ γραφὴ τῷ φαραὼ ὅτι εἰς
αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως
ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύ
ναμίν μου· καὶ ὅπως διαγ
γελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πά
σῃ τῇ γῇ: [illegible]
[illegible]

ϛκβ [illegible]: ἄρα οὖν ὃν θέλει
ἐλεεῖ ὃν δὲ θέλει σκλη
ρύνει· ἐρεῖς οὖν μοι τί
ἔτι μέμφεται· τῷ γὰρ
βουλήματι αὐτοῦ τίς
ἀνθέστηκεν· μενοῦν
γε ὦ ἄν(θρωπ)ε σὺ τίς εἶ ὁ ἀν
ταποκρινόμενος τῷ
θ(ε)ῷ· μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα
τῷ πλάσαντι τί με ἐποί
ησας οὕτως· ἢ οὐκ ἔχει
ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς
τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
φυράματος ποιῆσαι ὃ
μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος
ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν:
[illegible]

ϛκγ [illegible]: εἰ δὲ θέλων
ὁ θ(εὸ)ς ἐνδείξασθαι τὴν ὀρ
γὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυ
νατὸν αὐτοῦ· ἤνεγκεν
ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ
σκεύη ὀργῆς κατηρτις
μένα εἰς ἀπώλειαν· καὶ
ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον
τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη
ἐλέους: [illegible]
[illegible]

Margin (beside line 2 of column 1): ἑ. το. ζου

ρλα ἔστι θυμὸν ἀμφήκη· μαρτυ-
ρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ
ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνω-
σιν· καὶ ἐχαρίσατο τῷ
ῥήματι καὶ ἔδειξεν αὐτῶν
τὴν ἄκαιρον φιλονεικίαν·
ρλβ ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ
δικαιοσύνην καὶ τὴν ἰδί-
αν δικαιοσύνην ζητοῦν-
τες στῆσαι τῇ δικαιοσύνῃ
τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν
δι' ἀκαιρίαν αὐτῶν φιλονεικίας,
καὶ φιλαρχίας μᾶλλον· ἢ
ἐξ ἀγνοίας πλανώμενοι·
τὸ δὲ ἐπιζητεῖν τὴν ἰδίαν ζη-
τοῦντες στῆσαι. δείκνυσιν
τὸ σεσεῖσθαι· ὅτι οὐδὲ εἶχον ἥν
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀ-
πὸ τοῦ νόμου ἐστήσαντο·
ἰδίαν δὲ δικαιοσύνην αὐ-
τῶν καλεῖ· ἢ διὰ τὸ μηκέτι
τὸν νόμον ἰσχύειν. ἢ διὰ τὸ
πόνον εἶναι καὶ ἱδρῶτα:
ρλγ τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς
δικαιοσύνην παντὶ τῷ
πιστεύοντι. ἔστω δὴ
ἐσχάτην δικαιοσύνην ἵνα
μηδὲ ἐξ ὧν εἰσι πιστεύσαν-
τες ἐξ Ἰουδαίων. τὴν
μὲν ἐκεῖ ἔχειν· τὴν δὲ ἀπὸ πίσ-
τεως, δείκνυσιν ὅτι ἡ
ἐστὶ δικαιοσύνη. καὶ ἐκεί-
νη· ἐστὶ αὐτὴν ἀναλαβόντα,
μένουσιν· καὶ ὁ τὴν πίστιν ταύ-

τὴν ἐρχομένην τὴν δι' ἐκεί-
νης καὶ ἐκείνην ἐπλή-
ρωσεν· ὁ δὲ ταύτην αἱρ-
ούμενος καὶ ἐκείνης ἐξέ-
δωκεν. ἔτι γὰρ τοῦ νόμου τέ-
λος ὁ Χριστός· ὁ τὸν Χριστὸν οὐκ ἔχων.
κἂν δοκῇ ἔχειν ἐκείνην δικαιοσύνην.
οὐκ ἔχει· ὁ δὲ τὸν Χριστὸν ἔχων.
κἂν μὴ κατορθώσας τὸν
νόμον ᾖ. τὸ πᾶν ἔχει.
ὥσπερ γὰρ τέλος ἰατρι-
κῆς ἡ ὑγεία. καὶ ὁ δυνάμε-
νος ὑγιῆ ποιῆσαι. κἂν μὴ
τὴν ἰατρικὴν ἔχῃ, τὸ
πᾶν ἔχει. ὁ δὲ μὴ εἰδὼς
θεραπεύειν κἂν μετιέ-
ναι δοκῇ τὴν τέχνην,
τοῦ παντὸς ἐξέπεσεν· οὕ-
τως ἐστὶ τοῦ νόμου καὶ
τῆς πίστεως· ὁ μὲν
ταύτην ἔχων, καὶ τὸ
ἐκείνου τέλος ἔχει· ὁ δὲ
ταύτης ἔξω ὤν, ἀμφο-
τέρων ἐστὶν ἀλλότριος·
τί γὰρ ἐβούλετο ὁ νόμος;
δίκαιον ποιῆσαι τὸν ἄν-
θρωπον· ἀλλ' οὐκ ἴσχυσεν·
οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ἐπλήρωσεν.
τοῦτο οὖν τέλος ἦν τοῦ
νόμου· καὶ πρὸς τοῦτο πάν-
τα ἔβλεπεν. καὶ διὰ τοῦτο
τὰ πάντα ἐγένετο· καὶ
ἑορταί· καὶ ἐντολαί·

διατί μὴ εἶπεν ὅτι οὐδὲ αὐτοὶ
οἱ ὁμολογοῦντες ἐκ θεοῦ διεσώ-
θησαν, ἀλλὰ μὴ πάντως ὁ θεὸς
ἐχρήσατο τῇ ἀγαθότητι:

σκη ΤΙ ΟΥΝ ΕΡΟΥΜΕΝ ΟΤΙ ΕΘΝΗ
ΤΑ ΜΗ ΔΙΩΚΟΝΤΑ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΥΝΗΝ ΚΑΤΕΛΑΒΕΝ ΔΙΚΑΙ-
ΟΣΥΝΗΝ· ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΔΕ
ΤΗΝ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΙΗΛ ΔΕ
ΔΙΩΚΩΝ ΝΟΜΟΝ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ. ΕΙΣ ΝΟΜΟΝ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ ΟΥΚ ΕΦΘΑΣΕΝ· ΔΙΑ (σκθ)
ΤΙ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΑΛΛ' ΩΣ
ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΝΟΜΟΥ: ἱκα-
νὴ μὲν ἡ λύσις αὐτή ἐστιν·
ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἀπὸ τῶν
πραγμάτων ἔδειξεν· οὐ
γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ ...
οὗτοι Ἰσραήλ· καὶ ἀπὸ τῶν
προγόνων τοῦ Ἰακὼβ
καὶ τοῦ Ἠσαῦ· καὶ ἀπὸ
τῶν κολασθέντων καὶ σω-
θέντων· καὶ ἀπὸ τῶν
προφητῶν τοῦ Ὠσηὲ καὶ (σλ)
τοῦ Ἠσαΐου· τὴν κυριω-
τάτην ἐπάγει λύσιν πρό-
τερον τὴν ἀπορίαν αὐ-
ξήσας· καὶ γὰρ δύο ἦν
τὰ ζητούμενα· ὅτι τὰ
ἔθνη ἐπέτυχεν· καὶ μὴ
διώκοντα ἐπέτυχεν· καὶ
ὅτι Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέτυχεν·
διώκων οὐκ ἐπέτυχεν· τὸ

ὅπερ ἤνυσεν· ἡ αὐτή· σὺ
μὲν τῶν Ἰουδαίων φησίν· οὐ
δὲ τὴν ζητουμένην δι-
καιοσύνην εὗρεν· παρέ-
κης γὰρ αὐτὴν καὶ ὑπεύθυ-
νος γέγονας τῇ ἀρᾷ·
οὗτοι δὲ οἱ μὴ διώκοντες
ἐπέτυχον· εὗρον ὁδὸν
μείζονα ταύτης εὗρον·
δικαιοσύνην τὴν ἀπὸ
τῆς πίστεως: ΠΡΟΣΕ-
ΚΟΨΑΝ ΓΑΡ ΤΩ ΛΙΘΩ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΚΟΜΜΑΤΟΣ. ΚΑΘΩΣ
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ· ΙΔΟΥ ΤΙΘΗ-
ΜΙ ΕΝ ΣΙΩΝ ΛΙΘΟΝ ΠΡΟΣΚΟΜ- (Ἠσαΐου)
ΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΑΝ ΣΚΑΝ-
ΔΑΛΟΥ· ΚΑΙ ΠΑΣ Ο ΠΙΣΤΕΥ-
ΩΝ ΕΠ' ΑΥΤΩ ΟΥ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝ-
ΘΗΣΕΤΑΙ: πρόσκομμα
τὸν λίθον καὶ πέτραν σκαν-
δάλου φησίν· ἀπὸ τῆς
γνώμης καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἀπιστησάντων:
(σλ) ΑΔΕΛΦΟΙ Η ΜΕΝ ΕΥΔΟΚΙΑ
ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ Η
ΔΕΗΣΙΣ Η ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΝ ΥΠΕΡ
ΤΟΥ ΙΗΛ ΕΣΤΙΝ ΕΙΣ ΣΩΤΗ-
ΡΙΑΝ: μέλλων αὐτῶν
καθάπτεσθαι σφοδρότερον
ἢ πρότερον, πάλιν ἀ-
πεχθείας ὑπόνοιαν ἀναι-
ρεῖ· καὶ γὰρ ἐκώλυσεν ἐν-
ταῦθα, τὴν σφοδρὰν

31

τουτέστιν τὸ ῥῆμα τῆς
πίστεως ὃ κηρύσσομεν
ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν
τῷ στόματί σου κν ιν
πιστεύσεις ἐν τῇ καρδί-
ᾳ σου ὅτι ὁ θς αὐτὸν ἤγει-
ρεν ἐκ νεκρῶν, σωθή-
σῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύ-
εται εἰς δικαιοσύνην
στόματι δὲ ὁμολογεῖται
εἰς σωτηρίαν· λέγει
ἠσαΐου γὰρ ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύ-
ων ἐπ' αὐτῷ οὐ καται-
σχυνθήσεται· οὐ γάρ
ἐστιν διαστολὴ ἰουδαί-
ου τε καὶ ἕλληνος·
τουτέστιν εὔκολον· ὅταν
οὖν καὶ μὴ ζῶμεν δικαι-
οσύνῃ καὶ κούφῃ. καὶ
ἀπαράδεκτος. καὶ
ἄλλως δικαιωθῆναι
μὴ [illegible] ἔχων τὸ φιλονει-
κεῖν τοῖς ἀδυνάτοις
[illegible] ταῖς εὐκολ[illegible]
ἀφέντας καὶ ῥᾳδίας:
σλζ ὁ γὰρ αὐτὸς κς πάντων·
πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς
ἐπικαλουμένους αὐτόν·
ἰωήλ πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέ-
σηται τὸ ὄνομα κυ σω-
θήσεται: ὁ [illegible]
περὶ τοῦ [illegible] τὸ
[illegible] ἰουδαίους [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]· τοῦτο καὶ
[illegible] αὐτῷ [illegible] τοῦ νῦν λέ-
σλη γει: πῶς οὖν ἐπικα-
λέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπί-
στευσαν· πῶς δὲ πιστεύ-
σωσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν·
πῶς δὲ ἀκούσονται χωρὶς
κηρύσσοντος· πῶς δὲ κη-
ρύξωσιν, ἐὰν μὴ ἀποστα-
λῶσιν· καθὼς γέγρα-
ναουμ καὶ ἠσαΐου πται· ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες
τῶν εὐαγγελιζομένων
εἰρήνην τῶν εὐαγγελι-
ζομένων τὰ ἀγαθά:
[illegible]
[illegible] κατασκευ-
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible] τὸν λόγον· σαφέ-
[illegible] τὸν λόγον [illegible]
κατὰ ἀντίθεσιν καὶ λύ-
σιν [illegible]
ριον· [illegible]
[illegible] προφήτης
[illegible] καὶ [illegible]
τὸ ὄνομα κυ [illegible]
ἀλλ' [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] τοῦτον [illegible]
[illegible]
[illegible] παρ' αὐτοῦ [illegible]
τὴν ἀντίθεσιν· καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ πα-
[illegible] ἀντίθεσις· [illegible]

θυσίαι· καὶ τὰ λοιπὰ
πάντα, ἵνα δίκαιος φανῇ
ὁ ἄνθρωπος· ἀλλ' αὐτοῦ τὸ τέ
λος ἦν ὁ χριστὸς ὃν μὴ ζητοῦντες
δι' αὐτοῦ πιστεῦσαι· τοῦ
το οὖν ὑβρίζουσιν ἰουδαῖοι μὴ ὁρῶν
τες μόνον ἀλλὰ καὶ πε
ριφρονοῦντες τοῦτον ἄν
θρωπον γενόμενον:

CΛΔ ΜΩΫ́CΗC ΓΑΡ ΓΡΑΦΕΙ ΤΗΝ
ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗΝ ΤΗΝ ΕΚ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ· ΟΤΙ Ο ΠΟΙΗ
CΑC ΑΥΤΑ ΑΝΟC, ΖΗCΕ
ΤΑΙ ΕΝ ΑΥΤΟΙC· Η ΔΕ ΕΚ
ΠΙCΤΕΩC ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗ·
ΟΥΤΩ ΛΕΓΕΙ·

ταῦτα κατασκευάσας ἀπὸ
τῶν γραφῶν πιστοῦται
ὁ δὲ μέγα τοιοῦτον ἐστίν·
μωσῆς ὅ δὲ ἡμεῖς νῦν ἡμῖν
τὴν δι' ἑαυτοῦ μόνου δικαι
οσύνην ὁποία ἐστὶν
πόθεν συνίσταται·
πόθεν οὖν; ἢ ἀπὸ τοῦ
πληρωθῆναι τὰς ἐν
τολάς· τοῦτο δὲ οὐδέ
ν ἐγένετο μὲν δυνατόν:

CΛΕ ΜΗ ΕΙΠΗC ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙ
Α COΥ ΤΙC ΑΝΑΒΗCΕΤΑΙ
ΕΙC ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΤΟΥΤΕC
ΤΙΝ ΧΝ ΚΑΤΑΓΑΓΕΙΝ
Η ΤΙC ΚΑΤΑΒΗCΕΤΑΙ
ΕΙC ΤΗΝ ΑΒΥCCΟΝ· ΤΟΥ
ΤΕCΤΙΝ ΧΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ
ΑΝΑΓΑΓΕΙΝ· ΑΛΛΑ ΤΙ
ΛΕΓΕΙ:

ἵνα μὴ λέγω
σιν οἱ ἰουδαῖοι· πῶς ἠῦρο
μάζομεν δικαιοσύνην
οὗτοι τὴν ἐργασίαν μὴ δι
ώκοντες, μετὰ λογισμῶν ἀπάν
των ῥητόν· ὅτι κουφοτέ
ρα αὕτη ἡ ὁδὸς ἐκείνης·
αὕτη μὲν γὰρ πλήρωσιν
ἀπαιτεῖ τῶν πράξεων· ἡ δὲ
ἐκ πίστεως δικαιοσύνη
ῥήματι ἔχει τὴν σωτηρί
αν: ἄλλο. ἵνα μὴ δό
ξῃ πάντων τὸ ἄπονον κα
ταφρονητὸν αὐτὴν ποι
εῖν καὶ εὐτελῆ. ὅρα πῶς
πλατύνει τὸν περὶ αὐτῆς
λόγον· ὥσπερ γὰρ τῇ ἀ
ρετῇ τὴν διὰ τῶν ἔργων
ἀνθίσταται ῥᾳθυμία
τοῖς πολλοῖς ἐννοίαις·
καὶ σφόδρα ἀγρυπνοῦ
σιν τυχεῖν ὥστε μὴ σκαν
δαλισθῆναι τὰς πιστεύσας
δὲ ἢ φιλονεικοῦντες θορυβοῦν
τες ἐννοούμενοι τὴν
τῶν πολλῶν διάνοιαν·
δι' ὧν εὐθὺς κατέρχεται
χρόνος αὐτοὺς διαιρου
μένας:

CΛϚ ΕΓΓΥC COΥ ΤΟ ΡΗ
ΜΑ ΕCΤΙΝ ΕΝ ΤΩ CΤΟΜΑΤΙ
COΥ· ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ COΥ

δευτερονομίου

τοῦ μεγ(άλου)· τί γάρ φησιν ἐπί-
στευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν:
σμ ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ
δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θ(εο)ῦ·
ἐπειδὴ καθόλου κατασμικρὰ
ρὸν οἱ μὴ πιστεύσαντες ἰου-
δαῖοι· καὶ τὴν ὄψιν τῶν
ἀποστόλων. τούτου
χάριν φησίν· καὶ μὴν
ὁ προφήτης οὕτως αὐτοὺς
ἐπηγγείλατο· ἀλλ' ὅτι ἐξ ἀ-
κοῆς δεῖ ἡμᾶς πιστεῦ-
σαι. καὶ ἵνα μὴ δόξῃ ὅ-
τι ῥῆμα εἶναι τὸ τῆς ἀκο-
ῆς. αὐτὴν ταύτην
τὴν ἀκοὴν διὰ ῥήμα-
τος φησὶν εἶναι θ(εο)ῦ:
σμα ἀλλὰ λέγω· μὴ οὐκ ἤκου-
σαν· μενοῦνγε εἰς πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν
ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς
τὰ πέρατα τῆς οἰκουμέ-
νης τὰ ῥήματα αὐτῶν
πάλιν ἀντίθεσις· τί ἀπε-
στάλησαν φησὶν οἱ κή-
ρυκες καὶ ἐκήρυξαν
ἀπῆλθον ἐκεῖ ἐκλήθησαν·
ἔμελλον ἂν ἀκούειν· νυ-
νὶ δὲ ἐξ ὑπερβολῆς· οὐ-
δὲν γὰρ ἀνήκοον γέ-
γονεν ἡ θεία φησὶν τῆς
ἐκκλησίας ἀκοή· καὶ τοῦτο
δὲ πάλιν ἐκ μαρτυρίας
σμβ ἀρχαίας· ἀλλὰ λέγω
μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ:
πάλιν ἀντίθεσις· τί οὖν
εἰ ἤκουσαν μέν, οὐκ ἔγνω-
σαν δὲ τὰ εἰρημένα
οὐδὲ συνῆκαν· ὅτι οὗτοι
ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ ἀπεσταλ-
μένοι:
σμγ πρῶτος Μωϋ-
σῆς λέγει· ἐγὼ παραζη-
λώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει·
ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ πα-
ροργιῶ ὑμᾶς: αὕτη
τῆς ἀντιθέσεως ἡ λύσις
ἀπὸ μαρτυρίας πάλιν
τῶν παλαιῶν· καὶ γνω-
ρίσαι φησὶν αὐτούς· οὐ
κ' ἀφ' ὧν ἐπίστευσαν μό-
νον· οὐδὲ ἀφ' ὧν ἐκήρυ-
γον ἐκεῖνοι τὰ ἀγαθὰ
ἐκεῖ μὲν αὐτοῖς ἐπηγγέλλοντο·
ἀλλὰ καὶ ἀφ' ὧν τοῖς κα-
ταδεεστέροις αὐτῶν
τοῖς ἐξ ἐθνῶν τὸ δοῦναι μεγά-
λην τιμήν· τὸ δὲ παραζη-
λῶσαι ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει
τῶν ἐθνικῶν φησίν·
τί γὰρ ἐθνικῶν ἀσυνετώ-
τερον ἦν, τί δὲ ἀτιμότε-
ρον:
σμδ Ἡσαΐας δὲ ἀπο-
τολμᾷ καὶ λέγει· εὑρέ-
θην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦ-
σιν· ἐμφανὴς ἐγενόμην
τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν

χοι τις αὐτῶν. καὶ πῶς
ἔχομεν πιστεῦσαι μὴ ἀκού
σαντες. ἔσται πάλιν λύ
σις. καὶ μὴν ἠκούσαμεν
φησίν. ἔσται εὐθέως πά
λιν ἀντίθεσις. καὶ πῶς
ἠδύναντο ἀκοῦσαι χω
ρὶς κηρύσσοντος. ἔσται
πάλιν λύσις. καὶ μὴν ἐκή
ρυξαν. καὶ ἀπεστάλησαν
εἰς αὐτὸ τοῦτο πολλοί. καὶ
πάλιν ἀντίθεσις. καὶ πό
θεν δῆλον. ὅτι οὗτοί εἰσιν
ἐκεῖνοι οἱ ἀποσταλέντες.
καὶ πάλιν λύσις ἐκ προ ϲλθ
φητικῆς μαρτυρίας.
ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν
εὐαγγελιζομένων ἀγαθά.
καὶ ὁρᾷς πῶς ἀπὸ τοῦ τρό
που τοῦ κηρύγματος δεί
κνυσι τοὺς κήρυκας.
οὐδὲν γὰρ ἄλλο περιῄεσαν
πανταχοῦ λέγοντες. ἀλ
λ' ἢ τὰ ἀπόρρητα ἐκεῖνα
ἀγαθὰ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ
πρὸς ἀνθρώπους γεγενημέ
νην εἰρήνην. ὥστε εἰ ἀπι
στοῦντες οὐκ ἡμῖν ἀπι
στεῖτε φησὶν ἀλλὰ τῷ ἠ
σαΐᾳ. ὃς ἐκ πολλοῦ κατα
σκευάζει. ὅτι μέλλομεν
[illegible]
καλλωπίζεσθαι κήρ. τὸ δὲ ὡραί

καλλωπίζεσθαι ἐκ τοῦ ὡραίους εἶ
ναι. τὸ δὲ ὡραίους εἶναι ἐκ
τοῦ ἀκοῦσαι. τὸ δὲ ἀκοῦ
σαι ἐκ τοῦ κηρύξαι. τὸ
δὲ κηρύξαι ἐκ τοῦ ἀπο
σταλῆναι. ἀπεστάλη
σαν δὲ καὶ ἐκήρυξαν καὶ
μετ' αὐτοὺς ὁ προφήτης
περιῄει δεικνὺς αὐτοὺς
καὶ ἀνακηρύττων. ὅτι
οὗτοί εἰσιν οἱ πρὸ πολλῶν
ἐδηλούμενοι χρόνων. οὓς
δῆλον ὡς τὸ μὴ πιστεῦσαι
ἐκ τούτων ἐγκλήματα γέγο
νεν μόνον: ἀλλ' οὐ πάν
τες ὑπήκουσαν τῷ εὐ
αγγελίῳ. ἠσαΐας γὰρ
λέγει. κε τίς ἐπίστευ
σεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν:
εὐθέως πάλιν ἀντίθεσις
καὶ μὴν εἰσὶν οἱ
ἀποσταλέντες καὶ πα
ραθυμοῦνται τῷ
ἐδόκει πάλιν ὑπακού
σαι. ἡ δὲ λύσις πάλιν
ἐκ μαρτυρίας προφη
τικῆς. ἀλλὰ καὶ τοῦτο
ἄνωθεν φησὶν ἔστω
ἠσαΐας. μᾶλλον δὲ καὶ
τούτου μεῖζον. ἐμέμφοντο
γὰρ λέγοντες διατί μὴ
πάντες ὑπήκουσαν.
ὁ δὲ ἠσαΐας πολλῷ τοῦ

ἱστορίας κατασκευάζων·
ἴδε πᾶσαν οἰκονομίαν τοῦ
λόγου αὐτῆς· οὐκ ἀπώσα-
το ὁ θεὸς τὸν λαόν. εἰ γὰρ ἀ-
πώσατο, οὐδένα ἂν ἐδέξα-
το· εἰ δὲ ἐδέξατό τινας,
οὐκ ἀπώσατο· εἰ τὰ αὐτὰ
θεοῖς· καὶ μὴν, φησίν, εἰ μὴ
ἀπώσατο πάντας ἂν ἐδέ-
ξατο· εἰ τὰ αὐτὰ μόνοις· οὐδα-
μῶς, φησίν· καὶ γὰρ ἐπὶ μι-
ᾶς ἐν ὀλίγοις μόνοις ἡ σω-
ρία ἦν ταύτης ὁρίας· καὶ
νῦν δὲ ὁμοίως οἱ πεπιστευ-
κότες· εἰ δὲ ἀγνοεῖτε ὑμεῖς,
θαυμαστὸν οὐδέν· ἐπεὶ
καὶ ὁ προφήτης ἠγνόει ὁ
τοσοῦτος καὶ τηλικοῦ-
σμη τος ὑπάρχων: ἀλλὰ τί
ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ Ο ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΣ·
ΚΑΤΕΛΙΠΟΝ ΕΜΑΥΤΩ Ε-
ΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ
ΟΙΤΙΝΕΣ ΟΥΚ ΕΚΑΜΨΑΝ
ΓΟΝΥ ΤΗ ΒΑΑΛ· ΟΥΤΩΣ
ΟΥΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΝΥΝ ΚΑΙ-
ΡΩ ΛΕΙΜΜΑ ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ
ΧΑΡΙΤΟΣ ΓΕΓΟΝΕΝ;
ἡμᾶς ἀμελεῖς λέγοι ἐμὲ τί οὖν ἐκεῖ-
μαι πρὸς τὰ ἀναφερόμενα φη-
σίν· λέγει· μαρτυροῦν·
δῆλον γὰρ ἐντεῦθεν
ὅτι τοὺς ἀξίους ὁ θεὸς αὐτὸς
σώζειν ἔμελλεν. καὶ πρὸς
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἡ εὐαγγελικὴ
μένη ἦν· διὸ καὶ ἐπάγει· οὕτω
καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα
κατ' ἐκλογὴν χάριτος· ση-
μαίνει δὲ ἐξ ἑτέρου τούτου
τὸ μὴ ἐξ ἔργων εἶναι τὴν χά-
ριν, καὶ πρᾶγμα καινόν. ἀλ-
λὰ καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς
σχίσμασι δι' αὐτῆς σώζεσθαι:
ΕΙ ΔΕ ΧΑΡΙΤΙ ΟΥΚΕΤΙ ΕΞ ΕΡΓΩΝ·
σμθ ΕΠΕΙ Η ΧΑΡΙΣ ΟΥΚΕΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΧΑΡΙΣ· ΕΙ ΔΕ ΕΞ ΕΡΓΩΝ ΟΥ-
ΚΕΤΙ ΕΣΤΙΝ ΧΑΡΙΣ· ΕΠΕΙ ΤΟ
ΕΡΓΟΝ ΟΥΚΕΤΙ ΕΣΤΙΝ ΕΡΓΟΝ:
πάλιν καὶ ἐνταῦθα ἀποστε-
ρεῖ συγγνώμης τοὺς ἰουδαί-
ους· οὐδὲ γὰρ ἔχετε, φησίν,
εἰπεῖν ὅτι προφῆται μὲν
ἐκάλουν καὶ τὰ προστάγμα-
τα ἔδωκα· καὶ ἡ παρα-
ζήλωσις ἡμᾶς πάσας ἦν
ἱκανή· φορτικὰ δὲ τὰ
ἐπιταττόμενα ἦν· οὐδὲ
γὰρ ταῦτα φησὶν ἔστιν ἔχε-
τε· πῶς γὰρ ἂν ταῦτα
ἀνεῖλεν, φησίν, ὁ θεὸς πα-
ρ' ἡμῶν, ἀντὶ τῆς χάριν αὐ-
τοῦ ἑαυτοῖς καὶ ἐξ ἔργων ἐμέλλομεν:
σν ΤΙ ΟΥΝ· Ο ΕΠΙΖΗΤΕΙ ΙΣΡΑΗΛ ΤΟΥΤΟ
ΟΥΚ ΕΠΕΤΥΧΕΝ: διὰ
τὴν αἰτίαν ἄδηλον ὅτι·
ταῦτα γὰρ καὶ ὁ ἀπόστο-
λος κατεσκεύασεν:

προς δὲ τὸν ἰσραὴλ λέγει:
ἐπειδὴ ἀσαφῶς φησὶν καὶ ἐφι-
λονείκησαν· μὴ δὲ [illegible]
μὴ [illegible]·
ἀλλὰ γυμνοῖς τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς [illegible]
τὰ πράγματα· μᾶλλον
ἐλόμενος [illegible]
ἐκ τοῦ φανερῶς [illegible].
ἢ συνιέναι τί τὸ ὑμῖν μέλ-
λον πραχθήσεσθαι:

Cμε ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξε-
πέτασα τὰς χεῖράς μου
πρὸς λαὸν ἀπειθοῦν-
τα καὶ ἀντιλέγοντα·
[illegible]
τα τὸν χρόνον τῶν κη-
ρύκων λόγων· τὸ δὲ ἐκ-
πετάσαι τὰς χεῖρας· τὸ
καλέσαι καὶ ἐπισπάσα-
σθαι καὶ παρακαλέσαι
δηλοῖ: λέγω οὖν

Cμϛ μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοι-
το· καὶ γὰρ ἐγὼ ἰσραη-
λίτης εἰμί· ἐκ σπέρ-
ματος ἀβραάμ· φυ-
λῆς βενιαμίν· οὐκ ἀ-
πώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ ὃν προέγνω:
Κατὰ [illegible]
[illegible] τὸν λόγον· [illegible].
ὅτι καλούμενοι [illegible]

διασωζόμενοι· ταύτης
ἐπαγγελίας [illegible]· διὰ
τοῦτο οὐδὲ ἀπώσασθαι [illegible]
τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἀλλὰ προ-
σεθήκεν ὃν προέγνω·
[illegible] ἐπαγαγὼν ἀπό-
δειξιν τοῦ μὴ ἀπώσασθαι
τὸν λαὸν φησίν· ὁ
γὰρ [illegible] ἰσραὴλ [illegible]·

Cμζ ἢ οὐκ οἴδατε ἐν ἠλίᾳ τί λέ-
γει ἡ γραφή· ὡς ἐντυγχά-
νει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ ἰσρα-
ὴλ λέγων· κύριε τοὺς προφή-
τας σου ἀπέκτειναν καὶ
τὰ θυσιαστήριά σου κα-
τέσκαψαν· κἀγὼ ὑπε-
λείφθην μόνος καὶ ζη-
τοῦσιν τὴν ψυχήν μου
λύσιν [illegible] ἱστορίας ἀν-
τιθέσεως [illegible]
σιν· τίς δὲ ἡ ἀντίθεσις.
οὕτως φησὶν ἡμᾶς [illegible]
καὶ παραλογίζῃ τὸν λα-
ὸν [illegible]
καὶ τοὺς λόγους τοὺς [illegible]
σου· καὶ [illegible] ἡμᾶς φη-
σὰς [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] τῆς [illegible]
ὑβριστὰς [illegible]· ταύτης οὖν
[illegible] τῆς ἀντιθέσεως. ὁρᾶ
πῶς [illegible] τὴν λύσιν ἀπο-

μένοις χαμαὶ καὶ πε-
σόντος ἐντελῶς ἀφῃρημέ-
νοις. ἵνα μὴ ἀπευδοκή-
σωσι τῆς σωτηρίας. ὅρα
πῶς παραμυθεῖται κει-
μένους. τὸ δὲ μὴ ἐᾶσαι κεῖ-
σθαι ἀπογνώσει· ἀλλ' ὅτι δι' ἡμε-
κε προσθέσθαι. οὕτω γὰρ
μικρὰν τινὰ παραμυθί-
αν λαμβάνομεν ἐπὶ τῶν
μεγάλοις ἐνεχομένων. ὅσα
γε ἐκείνων λόγων. ἀλλὰ καὶ μὴ
οὕτως ἐξένη. διὰ τοῦ τῆς
γνώμης διώκομεν:·
ϲνζ ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώ-
ματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔ-
θνεσιν εἰς τὸ παραζη-
λῶσαι αὐτούς:
ἀλλὰ καὶ μὴ αὕτη τῶν πραγμά-
των ἡ φύσις. ἀλλ' ὅμως
οὕτω λέγει παραμυθούμε-
νος τὴν μεγάλην αὐτῶν
ὡς ἔφην ἐκείνωσιν. οὐ
γὰρ διὰ τοῦτο ἐπεδήμησεν ἵ-
να σωθῇ τὰ ἔθνη. ἀλ-
λ' ἐπειδὴ ἠπίστησαν αὐ-
τοί. ἐκηρύχθη τοῖς ἔθνε-
σιν. ἔδει δὲ πρὸς αὐ-
τοὺς ἐλθεῖν. ἢ τὰ
ἔθνη. καὶ τοῦτο ἐκεῖνο
παραινοῦσιν ἐν τοῖς εὐ-
αγγελίοις εἰρηκὼς. ἐλθὼν
πρὸς τοὺς ἀποστόλους

ἔφασκεν ὁ κ̄ς. τὸ πορεύεσθε
μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα
τὰ ἀπολωλότα οἴκου
ἰη̄λ. τὸ γὰρ μᾶλλον δηλοῖ
ὡς ἐκείνων μὲν προτέρων
ὀφειλόντων. τῶν τούτων
δευτέρων. καὶ τὸ παρα-
τούτων δὲ πρὸς ἰου-
δαίους ἐρηκέναι οὐδὲν ἄλλο λέγον
ταύτην ἐκεῖνοι τὴν
γνώμην. ποῖον δὴ τοῦτο
τὸ ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον λαληθῆ-
ναι πρῶτον τὸν λόγον τοῦ θ̄ῡ:
ϲνη εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐ-
τῶν πλοῦτος κόσμου. καὶ
τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦ-
τος ἐθνῶν. πόσῳ μᾶλλον
τὸ πλήρωμα αὐτῶν. ὑ-
μῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν
ἐφ' ὅσον μὲν εἰμὶ ἐγὼ ἐ-
θνῶν ἀπόστολος. τὴν
διακονίαν μου δοξάζω
εἴπως παραζηλώσω μου
τὴν σάρκα καὶ σώσω
τινὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ
ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλ-
λαγὴ κόσμου. τίς ἡ πρόσ-
ληψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν:
ἀποθεμένης τῆς οἰκονο-
μίας. τούτοις τῆς οἰκο-
νομίας ἔχουσι τὴν παρα-
μυθίαν. καὶ τούτοις λέγει
σῶμα θεῶν τοῖς λόγοις:

CNA ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν·
οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν
καθὼς γέγραπται·
ὑπακούσασα τῇ πίστει:
CNB ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θ(εὸ)ς πν(εῦμ)α
κατανύξεως:
κατάνυξιν τὴν διάθεσι
ν καὶ τὴν παραμονὴν
καλεῖ ἀμφότερα· ὅταν δὲ
τὸ ἔδωκεν ἀκούσῃς, καὶ
τὸ παρέδωκεν· μὴ ὡς
ἐς τοῦτο αὐτοὺς ὠθοῦν
τος τοῦ θ(εο)ῦ· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐ
ασεν δέχου τὴν λέξιν:
CNΓ ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ
βλέπειν. καὶ ὦτα
τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας:
Ἔασε δὴ· αὐτοὶ ἐκάμμυ
σαν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλ
μούς. καὶ ἔφραξαν
αὐτῶν τὰ ὦτα κατὰ
τὴν Ἠσαΐου φωνήν·
καὶ οὐκ ἠβουλήθησαν
οὔτε ὁρᾶν οὔτε ἀκούειν.
τούτου χάριν εἴασεν αὐ
τοὺς κατὰ τὰ βάθη τῆς κα
κίας πορεύεσθαι τῶν
καρδιῶν αὐτῶν· τὸ γὰρ
ἄκοντας ἑλκύειν ἐστὶ βία
μόνον, τοῦτο καὶ ἀφαιροῦν
τος τὸ αὐτεξούσιον:
CNΔ καὶ Δα(υὶ)δ λέγει· γενηθή
τω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα καὶ εἰς θήραν
καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ
εἰς ἀνταπόδομα αὐ
τοῖς. σκοτισθήτωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
τοῦ μὴ βλέπειν:
Δεικνὺς ὅσα αὐτοῖς τοῦτο
τὸ καμμῦσαι αὐτοὺς
τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴτιον
αὐτοῖς γέγονε τιμωρί
ας· τὸ γὰρ τὴν τρά
πεζαν γενέσθαι εἰς
παγίδα· τουτέστιν πᾶ
σαν αὐτῶν μεταβληθῆ
ναι τὴν εὐημερίαν·
ὅτι δὲ δικαίως αὐτοῖς
ἐπενήνεκται ἡ θεία
ὀργή, ἐδίδαξεν εἰπὼν
καὶ εἰς ἀνταπόδομα
CNE αὐτοῖς: καὶ τὸν νῶ
τον αὐτῶν διαπαντὸς
σύγκαμψον: τὸ διη
νεκὲς τῆς τιμωρίας δη
λοῖ· οὐδὲ γὰρ ἐλεηθή
σονται πρότερον πρὶν
μεταμελήσαντες τὴν πί
CNS στιν δέξονται: λέγω
οὖν. μὴ ἔπταισαν ἵνα
πέσωσιν. μὴ γένοιτο
Ἐκτραγῳδήσας αὐτῶν
τὰς συμφορὰς καὶ δεί
ξας μέγα τὸ πτῶμα, ζητεῖ

τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ· οὐ γὰρ θέ
λω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ
τὸ μυστήριον τοῦτο· ἵνα
μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνι
μοι· ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέ
ρους τῷ ἰσλ̅ γέγονεν ἄχρις
οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν
εἰσέλθῃ· καὶ οὕτως πᾶς ἰσλ̅
σωθήσεται. καθὼς γέγρα
πται· ἥξει ἐκ σιὼν ὁ ῥυόμε
νος· καὶ ἀποστρέψει ἀσε
βείας ἀπὸ ἰακώβ· καὶ αὕτη
αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη
ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρ
τίας αὐτῶν: παρὰ
φύσιν καὶ κατὰ φύσιν ὅταν
ἀκούσῃς· μὴ τὴν ἀκίνη
τον ταύτην νόμον φύ
σιν λέγειν αὐτόν· ἀλλὰ τὸ
εἰκὸς καὶ τὸ ἀκόλουθον.
καὶ τὸ ἀπεικὸς πάλιν, τού
τοις δηλοῦνται τοῖς ὀνό
μασιν· οὐ γὰρ φύσει τὰ κα
λὰ καὶ τὰ κακά· ἀλλὰ
γνώμης καὶ προαιρέσε
cζν ως μόνης: κατὰ μὲν cζε
τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑ
μᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν
ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πρ̅ας
ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις cζs
τοῦ θῡ: ἐπειδὴ μὴ πι
στεῦσαι ἠθέλησαν, φιλονεικοῦντες

γεγόνασιν ἐχθροί· ὁ δὲ θεὸς
οὐδὲ οὕτως ἀπέκοψεν αὐ
τῶν τὴν κλῆσιν· ἀλλ' ἀνα
μένει πάντας τοὺς ἐξ ἐ
θνῶν μέλλοντας πιστεύειν
προσελθεῖν, καὶ τότε ἐκεῖ
cζλ νοι ἥξουσιν: ὥσπερ
γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτε ἠπει
θήσατε τῷ θῷ· νῦν δὲ
ἠλεήθητε τῇ τούτων
ἀπειθείᾳ. οὕτως καὶ οὗ
τοι· νῦν ἠπείθησαν τῷ
ὑμετέρῳ ἐλέει· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐλεηθῶσιν· συνέ
κλεισεν γὰρ ὁ θς̅ τοὺς πάν
τας εἰς ἀπείθειαν. ἵνα
τοὺς πάντας ἐλεήσῃ:
ὦ βάθος πλούτου καὶ
σοφίας καὶ γνώσεως θῦ:
διήγησιν τοῦ θαυμάσαι
προτέρου λαβὼν τὸ μέλλον
ὡς καὶ ἐκ τοῦ εὐαγγελίου
παραδείγματι τοῦ μέλλο
ντος ἀσκησιν ὅσον ἐστὶν
ἀπορίας τὸ πρᾶγμα:
ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ
κρίματα αὐτοῦ:
οὐ γὰρ μόνον καταληφθῆ
ναι ἀδύνατον· ἀλλ' οὐ
δὲ ἐρευνηθῆναι:
καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁ
δοὶ αὐτοῦ: τοῦτ' ἔστιν
αἱ οἰκονομίαι: τίς γὰρ

ΣΝΘ εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία καὶ τὸ φύ
ραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ
οἱ κλάδοι· εἰ δέ τινες τῶν
κλάδων ἐξεκλάσθησαν,
σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνε
κεντρίσθης ἐν αὐτοῖς·
ἀπαρχὴν τοὺς πατριάρ
χας φησίν:
ΣΞ καὶ συγ
κοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ
τῆς πιότητος τῆς ἐλαί
ας ἐγένου, μὴ κατακαυ
χῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ
κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν
ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ
ῥίζα σέ· ἐρεῖς οὖν ἐξε
κλάσθησαν κλάδοι, ἵ
να ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ·
καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ
ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ
πίστει ἕστηκας·
καὶ μὴν τὸ παρὰ φύσιν μᾶλλον
ὂν [illegible] τοῖς
ἐξ ἐθνῶν τῶν [illegible] ἰησοῦ. τού
του χάριν τοὺς [illegible]
τῆς ῥίζης καὶ τῆς πιότητος
[illegible] προσθήκην. καὶ μὴν αὐ
[illegible] τῆς αὐτῆς [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] τητος:
ΣΞΑ μὴ ὑψηλοφρόνει ἀλλὰ
φοβοῦ. ὁρᾷς [illegible]
τοῦ [illegible] πρὸς ἀμφοτέ
ροις [illegible] προσφορά
τοῖς μὲν γὰρ ἰουδαίοις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῖς
ἔθνεσιν [illegible]
[illegible]
μοις δι' αὐτῶν χαρισμάτων
[illegible] προσάγει. ὅπως μὴ
[illegible] ἀγαθῶν
[illegible]
τῆς χάριτος ἐκπέσωσι:
ΣΞΒ εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύ
σιν κλάδων οὐκ ἐφεί
σατο, μήπως οὐδὲ σοῦ
φείσεται. ἴδε οὖν χρη
στότητα καὶ ἀποτομί
αν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πε
σόντας ἀποτομίαν· ἐπὶ
δὲ σὲ χρηστότητα, ἐὰν
ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότη
τι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.
καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐ
πιμείνωσιν τῇ ἀπιστείᾳ,
ἐγκεντρισθήσονται· δυ
νατὸς γάρ ὁ θεός ἐστιν πά
λιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.
εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύ
σιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου
καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρί
σθης εἰς καλλιέλαιον, πό
σῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ
φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται

φὴ· διὰ τὴν συγχώρησιν αὐ-
τοῦ· ἕκαστος ὡς οἰκονομεῖται
πράττειν καὶ μὴ κωλύεσθαι διὰ
τὸ αὐτεξούσιον· οὕτω καὶ
ἐνταῦθα μονονουχὶ δέεται τοὺς
μεμελετηκόσιν· καὶ ἔστι τοὺς ὑ-
μνήσειν· ἐναφύλακτον γάρ,
χάριν τὸν τῆς ἀγαθίας
κατ' ἀγνώμονος ἔλεγχον:
coγ ΠΑΡΑΣΤΉΣΑΤΕ ΤᾺ ΣΏΜΑ-
ΤΑ ὙΜΩ͂Ν: οὐκ εἶπεν
ποιήσατε· ἀλλὰ παρα-
στήσατε· ὥσπερ ἔλεγεν
μηδὲν ἔχετε λοιπὸν κοι-
νὸν πρὸς αὐτά· ἐξεδώκα-
τε· παραστήσας τῷ πο-
λέμῳ τὰ κατὰ τοῦ διαβό-
λου τὴν ἀνάληψιν καὶ τῇ
παρατάξει τῇ φοβερᾷ
μὴ καθέλκετε πρὸς ἰδίας
τινὰς αὐτὰ διακονεῖσθαι:
ΘΥΣΊΑΝ: ἵνα μή τις
νομίσῃ κατασφάζειν μέ-
λλειν τὰ σώματα ταχέως
ἐπήγαγε τὸ ζῶσαν·
πῶς δὲ γένοιτο θυσία
ζῶσα· ἐὰν μηδὲν ἄτο-
πον πράττῃ τὸ σῶμα·
ἐὰν μὴ ὁ ὀφθαλμὸς ἴδῃ τι
πονηρόν· μὴ ἡ γλῶττα
λαλήσῃ αἰσχρόν· μηδὲ
ἡ χεὶρ πράξῃ τι παράνο-
μον· οὕτω γίνεται ὁλοκαύ-

τωμα: ΖΩ͂ΣΑΝ ἉΓΊΑΝ
ΕὐΆΡΕΣΤΟΝ ΤΩ͂ ΘΩ͂:
ζῶσαν φησίν· πρὸς ἀντι-
διαστολὴν τῆς ἰουδαϊκῆς
τῆς διὰ τῶν σφαζομένων:
coδ ΤῊΝ ΛΟΓΙΚΉΝ· πάλιν
λογικὴν πρὸς ἀντιδιαστο-
λὴν τῆς ἀλόγου τῆς διὰ
τῶν θρεμμάτων· πρῶ-
τον δὲ παρ' αὐτῶν τὴν σω-
φροσύνην εἶπεν ὥσπερ
κριτὴν δεῖ τιμαῖς θέμε-
ον τῶν λοιπῶν ἀρετῶν:
ΛΑΤΡΕΊΑΝ ὙΜΩ͂Ν λογι-
κὴν λατρείαν· τὴν πνευ-
ματικὴν διακονίαν καὶ τὴν
πολιτείαν τὴν κατὰ θεόν
φησὶν τὴν μηδὲν ἔχου-
σαν σωματικόν: ΚΑῚ
coε ΜῊ ΣΥΣΧΗΜΑΤΊΖΕΣΘΑΙ ΤΩ͂
ΑἸΩ͂ΝΙ ΤΟΎΤῼ· ἈΛΛᾺ ΜΕ-
ΤΑΜΟΡΦΟΥ͂ΣΘΑΙ ΤΗ͂ ἈΝΑ-
ΚΑΙΝΏΣΕΙ ΤΟΥ͂ ΝΟῸΣ ὙΜΩ͂Ν
ΕἸΣ ΤῸ ΔΟΚΙΜΆΖΕΙΝ ὙΜΑ͂Σ
ΤΊ ΤῸ ΘΈΛΗΜΑ ΤΟΥ͂ ΘΥ͂ ΤῸ
ἈΓΑΘῸΝ ΚΑῚ ΕὐΆΡΕΣΤΟΝ
ΚΑῚ ΤΈΛΕΙΟΝ: μὴ κοσμ-
ήσαι τὸν φησὶν κατὰ τὸ
σχῆμα τοῦ παρόντος βίου
οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ
μένον καὶ βέβαιον ἐστίν
coς ΛΈΓΩ ΓᾺΡ ΔΙᾺ ΤΗ͂Σ ΧΆΡΙΤΟΣ
ΤΗ͂Σ ΔΟΘΕΊΣΗΣ ΜΟΙ ΠΑΝΤῚ ΤΩ͂

σξζ ΕΓΝΩ ΝΟΥΝ ΚΥ: οὐδὲ
γὰρ φησὶν ὁ μὴ διδάσκαλος
κύριον ἀπαρτοῦ ἀλλ' αἱ
μέρος τι μικρόν· μόνος
γὰρ αὐτὸς οἶδεν τὰ ἑαυ
σξη τοῦ σαφῶς: Η ΤΙΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΓΕ
ΝΕΤΟ: ὁ λόγος τοιοῦ
τόν ἐστιν· ὅτι οὕτω σο
φὸς ὢν οὐδὲ παρ' ἑτέ
ρου σοφὸς ἐστίν· ἀλλ' αὐ
τὸς ἐστὶν πηγὴ τῶν
σξθ ἀγαθῶν: Η ΤΙΣ ΠΡΟ
ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΑΝ
ΤΑΠΟΔΩΘΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΩ
χαρισάμενος κόσμῳ φη
σίν· οὐ παρ' ἑτέρου δα
νεισάμενος ταῦτα ἔ
δωκεν· ἀλλ' οἴκοθεν ἀ
ναβλύσας· οὐδὲ ἀμοι
βὴν ὀφείλων τινὶ ὥστε
λαβεῖν τι παρ' αὐτοῦ.
ἀλλ' αὐτὸς κατάρχων μὲν
πάντων τῶν εὐεργεσιῶν:
σο ΟΤΙ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
αὐτὸς ηὗρεν· αὐτὸς ἐ
ποίησεν· αὐτὸς συγκρο
τεῖ· καὶ γὰρ πλούσιός
ἐστιν καὶ οὐδὲ δεῖται συμ
βούλου· καὶ τί λέγω συμ
βούλου· οὐδὲ εἰδέναι
τις τὰ αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς

μόνος αὐτὸς ὁ πλούσιος
καὶ σοφός· ΑΥΤΩ Η ΔΟΞΑ
σοα ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ
ὅταν μέγα τι ἐκπλήξῃ καὶ
μὲν καὶ παράδοξον θαυ
μάζων. ἔστι δοξάζων κατα
λήγει· τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν
ἐποίησεν· καὶ γὰρ ἐκπλα
θαυμάσας αὐτὸ δὴ τοῦ
το ὅπερ καὶ ἐνταῦθα·
ἐπήγαγεν ἐξ ὧν ὁ Χς τὸ
κατὰ σάρκα ὁ ὢν ἐπὶ πάν
των θς εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν:
σοβ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΥΜΑΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ. ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΙ
ΚΤΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΘΥ
πολλὰ περὶ τῆς τοῦ θυ φι
λανθρωπίας διαλε
χθεὶς καὶ δείξας αὐτοῦ τὴν
ἄφατον κηδεμονίαν
ἐπὶ τὴν παρ' αὐτῶν ἐστι μετὰ
καιρὸν τοὺς οἰκτιρμοὺς
παρακαλεῖ τοῦ θυ δι' ὧν ἐ
σώθησαν. ὥσπερ ἄν τις
τὸν μεγάλα εὐεργετηθέν
τα ἐντρέπεται αἰδούμενος
αὐτὸν τὸν εὐεργετήσαντα
ἵνα ὦσιν ἀγαθοί· ὥσπερ τὸ
παρέδωκεν στοματικὰ
τιμάς. καὶ τὸ εὐφημεῖν
τὰ ποιήματα τῶν ἀποστό
λων θυ ἀναφέρει ἡ γραφὴ

φη(σί)· διὰ τὴν συγχώρησιν αὐ-
τοῦ· ἐκεῖ τὰ σφαζόμενα
πρᾶγμα ἦν καὶ μὴ κομισθὲν διὰ
τὸ αὐτεξούσιον· οὕτω καὶ
ἐνταῦθα νοηθείη δ' ἂν τοὺς
νεκροὺς ὄντας· καὶ αὐτοὺς
ζῶντας· ἐναφανίζομεν γάρ,
χαίροντες τῆς ἀπαθείας
κατὰ θεὸν ἔλεγχον:
Cor ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΣΩΜΑ-
ΤΑ ΥΜΩΝ: οὐκ εἶπεν
ποιήσατε· ἀλλὰ παρα-
στήσατε· ὥσπερ λέγων
μηδὲν ὑμεῖς ἔχετε λοι-
πὸν πρὸς αὐτά· ἑτέρῳ ἐκδεδώκα-
τε· παρέστησαν τῷ πο-
λέμῳ τῷ κατὰ τοῦ διαβό-
λου τὰ σώματα· φησὶν καὶ τῇ
παρατάξει τῆς δουλείας
μὴ καθέλκε πρὸς ἡδονάς
τινας αὐτὰ διαλέγεσθαι:
» ΘΥΣΙΑΝ: ἵνα μή τις
νομίσῃ κατασφάξαι μέλ-
λειν τὰ σώματα, ἐπήγαγεν
τὸ ζῶσαν·
πῶς δὲ γένοιτο θυσία
ζῶσα· ἐὰν μηδὲν ἄτο-
πον πράττῃ τὸ σῶμα·
ἐὰν μὴ ὀφθαλμὸς ἴδῃ
πονηρόν· μὴ γλῶττα
λαλήσῃ αἰσχρόν· μηδὲ
χεὶρ πράξῃ τι παράνο-
μον· οὕτω γίνεται ὁλοκαύ-

» τωμα: ΖΩΣΑΝ ΑΓΙΑΝ
ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΤΩ ΘΩ:
ζῶσαν φησίν· πρὸς ἀντι-
διαστολὴν τῶν ἰουδαϊκῶν
τῶν διὰ τῶν σφαζομένων:
Coδ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ: πᾶν μὲν
λογικὴν πρὸς ἀντιδια-
στολὴν τῆς ἀλόγου τῆς δια
τῶν θρεμμάτων· πρὸ
τὸν δὲ παρὰ τὴν σω-
φροσύνην ἐπεὶ ὡς ἀσφαλῆ
κρηπῖδα τίθησι θεμέλιον
τῶν λοιπῶν ἀρετῶν:
» ΛΑΤΡΕΙΑΝ ΥΜΩΝ λογι-
κὴν λατρείαν· τὴν πνευ-
ματικὴν διακονίαν καὶ τὴν
πολιτείαν τὴν κατὰ Χν
φησὶν τὴν μηδὲν ἔχου-
σαν σωματικόν: ΚΑΙ
Coε ΜΗ ΣΥΣΧΗΜΑΤΙΖΕΣΘΑΙ ΤΩ
ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ· ΑΛΛΑ ΜΕ-
ΤΑΜΟΡΦΟΥΣΘΑΙ ΤΗ ΑΝΑ-
ΚΑΙΝΩΣΕΙ ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΥΜΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙΝ ΥΜΑΣ
ΤΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟ
ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ
ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΝ: μὴ συσχημα-
τίσησθε αὐτῷ φησὶν κατὰ τὸ
σχῆμα τοῦ παρόντος βίου·
οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ
μένον καὶ ἑστηκὸς ἐστίν·
Cos ΛΕΓΩ ΓΑΡ ΔΙΑ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ
ΤΗΣ ΔΟΘΕΙΣΗΣ ΜΟΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩ

32

μένην γὰρ ἀπαιτεῖ καὶ παρὰ θεοῦ
δίδοσθαι ὡς τοῦ τὴν μὲν
ἐκείνου ὡς τοῦ θεοῦ ἐν μέρει αὐ
μέρος πιστεύσας· μᾶλλον δὲ
καὶ παρ' αὐτῶν τὰς ἀρχὰς
γεγενῆσθαι. ἵνα δὲ μὴ εἴπῃ τις
ῥαθυμίας: ὁ μεταδιδοὺς
σπδ ἐν ἁπλότητι: ἑαυτὸν γὰρ
δίδωσιν: ὁ προϊστάμενος
ἐν σπουδῇ: ἑαυτοὺς γὰρ
προΐσταται: ὁ ἐλεῶν ἐν
ἱλαρότητι· ἡ ἀγάπη ἀνυ
πόκριτος: ἀγαπητὸν
γὰρ μηδὲν ὑποπτεῦσαι
ἐκεῖνον πονηρὸν· ὅταν
μετ' αὐτοῦ χαίρειν παρα
σχεῖν· ἔστι δὲ γὰρ οὐ
δὲν οὕτως αἰσχρὸν ἀν
θρώποις ἢ ἀδοκήτως
τὸ παρ' ἑτέρων λαμβάνειν
μᾶλλον· ἂν μὴ τῇ προθυμίᾳ
λούσῃ φαιδρότητι τὴν
ὑποψίαν ἀνέλῃς· ἐστὶ
δὲ ὅτι λαμβάνειν μᾶλ
λον ἢ δίδως· καὶ εἰ
μὴ μᾶλλον ἀνέληκας
τοὺς λαμβάνοντας· τί δὲ
κάθῃ μὴ λαμβάνων.
ὀλέθρου πόσα...
ἁμαρτημάτων συγχω
ρήσεις ἐπιλαβέσθαι μέλλεις:
ἀποστυγοῦντες τὸ πονη
ρόν: οὐκ εἶπεν ἀπέχο

μενοι· ἀλλὰ μισοῦντες· καὶ
οὐχ ἁπλῶς· ἀλλὰ καὶ σφο
δρῶς μισοῦντες· τὸ γὰρ
ἀπὸ ῥῆμα πολλαχοῦ ἐπι
τάσεως ἐστὶν παρ' αὐτοῦ
ὡς τὸ ἀπεκδεχόμενοι· καὶ
ἀποκαραδοκία· ἐπειδὴ γὰρ
πολλοὶ καὶ μὴ πράττον
τες τὰ κακὰ ὅμως τὴν
ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἔχουσι·
αὐτὸς δὲ τὴν διάνοιαν και
θαρεύειν βούλεται· καὶ πολ
λὴν ἔχθραν ἔχειν πρὸς τὴν
κακίαν καὶ μῖσος:
κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ
οὐκ εἶπεν ποιοῦντες μόνον
ἀλλὰ καὶ διακείμενοι· τοῦ
το γὰρ τὸ κολλᾶσθαι κολλᾶ
σθαι δηλώσεν· οὕτω καὶ
ὁ θεὸς συνάπτων τὸν ἄν
δρα τῇ γυναικί· προσ
κολληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ:
τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλή
λους φιλόστοργοι· τῇ τι
μῇ ἀλλήλους προηγού
μενοι· τῇ σπουδῇ μὴ
ὀκνηροί· τῷ πνεύματι
ζέοντες: ὅταν
περὶ τῶν ἔξωθεν κελεύῃ·
δεικνὺς τὸν τρόπον μὲν
ταῦτα τῶν ἄν ...

ὄντι ἐν ὑμῖν· μὴ ὑπερφρο-
νεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν
ἅμα ὥσπερ ἔμπροσθεν διὰ τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ παρα-
καλῶ ὑμᾶς· ἐνταῦθα
πάλιν λέγει διὰ τῆς χάρι-
τος. συνεχῶς τὴν εὐερ-
γεσίαν αὐτοῖς ἀναμιμνή-
σκων, ὥστε εὐγνωμονε-
στέρους αὐτοὺς ποιῆσαι·
ἐπεὶ δὲ τὸ ὅλον περὶ ταπει-
ϲοζ νοφροσύνης: ἀλλὰ
φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν
ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἐλάβο-
μεν φρόνησιν οὐχ ἵνα εἰς
ἀπόνοιαν αὐτῇ χρησώ-
μεθα, ἀλλ' ἵνα εἰς σωφροσύ-
νην· [illegible] καὶ ὑγείαν
κατὰ διάνοιαν. ἀπὸ τοῦ
σώας ἔχειν τὰς φρένας:
ϲοη ἑκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισεν
μέτρον πίστεως: πάλιν
ἐνταῦθα τὸ χάρισμα κα-
λεῖ· ἵνα ἀκούσας ὅτι ἐμέ-
ρισεν. καὶ τὸν ἐλάττονα
εἰληφότα παραμυθήσηται·
καὶ τὸν μείζονος ἀπο-
λαύσαντα καταστείλῃ·
εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἐμέρισεν. καὶ
οὐ σὸν τὸ κατόρθωμα.
τί μέγα φρονεῖς:
ϲοθ καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώ-
ματι μέλη πολλὰ ἔχομεν

τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν
αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν. οὕτως
οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν
ἐν χριστῷ ὁ δὲ καθεῖς, ἀλλή-
λων μέλη: τίνος ἕ-
νεκεν μέγα φρονεῖς φησί·
ἢ διατί πάλιν ἕτερος ἑαυ-
τὸν ἐξουθενεῖ· οὐχὶ σῶ-
μα ἓν ἐσμὲν ἅπαντες ἕν, καὶ
μεγάλοι καὶ μικροί, ὅταν
οὖν κατὰ τὸ κεφάλαιον
ἓν ὦμεν καὶ ἀλλήλων μέ-
λη. τί τὴν ἀπόνοιαν σχίζεις
σεαυτόν· τί δὲ αἰσχύνεις
τὸν ἀδελφόν· ὥσπερ ἐκεῖ-
νος σοῦ μέλος. οὕτω καὶ ἐκεί-
ϲπ νου σύ: ἔχοντες δὲ
χαρίσματα κατὰ τὴν χά-
ριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
διάφορα· εἴτε προφητεί-
αν κατὰ τὴν ἀναλογίαν
τῆς πίστεως· εἴτε διακο-
νίαν ἐν τῇ διακονίᾳ·
εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ δι-
δασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρα-
καλῶν ἐν τῇ παρακλή-
σει: βούλεται αὐτοὺς
σπουδαιοτέρους ἐργάσα-
σθαι· δείκνυσιν ὅτι αὐτοὶ τὰς
ἀφορμὰς παρέχουσι. τοῦ
μείζονα ἢ ἐλάττονα λαβεῖν·
διὸ φησὶ κατὰ τὴν ἀνα-
λογίαν τῆς πίστεως. μετὰ

cπε μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς· μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες

cπϛ προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων:

cπζ εἰ δυνατὸν τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνων εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες ἀγαπητοί:

cπη ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ·

γέγραπται γάρ· ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κς:

cπθ ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ:

μάλιστα· ὅταν δὲ περὶ τῶν
οἰκείων. τῇ φιλαδελφίᾳ
εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι·
ἀδελφοί φησιν ἐστέ· οὐ
κοινῶς· διὰ τοῦτο δίκαιοι ἂν
εἴητε ἀγαπᾶν ἀλλήλους·
δεικνὺς ἡμᾶς οὐδὲν ὄφελος
ἀρετῆς. εἰ μὴ μετὰ τοῦ προ
σήκοντος γένηται· ὅρα
γὰρ πῶς πανταχοῦ
τὰς ἐπιτάσεις ζητεῖ·
οὐ γὰρ εἶπεν μεταδίδοτε
μόνον ἀλλὰ μετὰ ἁπλότη
τος· οὐδὲ προΐστασθε
ἀλλὰ μετὰ σπουδῆς· οὐδὲ
ἐλεεῖτε ἀλλὰ μεθ' ἱλαρότητος· οὐ
δὲ τιμᾶτε ἀλλ' ἀλλήλους προηγεῖ
σθε· οὐδὲ ἀγαπᾶτε· ἀλ
λ' ἀνυποκρίτως· οὐδὲ
ἀπέχεσθε τῶν κακῶν.
ἀλλὰ μισεῖτε· οὐδὲ ἔχε
σθε τῶν ἀγαθῶν· ἀλλὰ
κολλᾶσθε· οὐδὲ φιλεῖτε
ἀλλὰ φιλοστόργως· οὐ
δὲ σπουδάζετε· ἀλλὰ μὴ
ὀκνηροῖς· οὐδὲ τὸ πνεῦμα ἔ
χοντες· ἀλλὰ ζέοντες τῷ πνι·
ὅταν γὰρ ταῦτα ἅπαντα
τοῖς προειρημένοις ἐπι
συνῇ τὸ πνεῦμα:

cπβ ΤΩ ΚΩ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΕC

διὰ τούτων ἀπάντων καὶ
δουλεύειν τῷ θεῷ

cπγ ΤΗ ΕΛΠΙΔΙ ΧΑΙΡΟΝΤΕC·

οὐδὲν γὰρ οὕτω ποιεῖ προσ
ανδρείους καὶ ἀνδρείους ὡς ἐλπὶς
χρηστή:

ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ
cπδ ΥΠΟΜΕΝΟΝΤΕC ΤΗ ΠΡΟ
CΕΥΧΗ ΠΡΟCΚΑΡΤΕΡΟΥΝ
ΤΕC ΤΑΙC ΧΡΕΙΑΙC ΤΩΝ Α
ΓΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΟΥΝΤΕC·

οὐκ εἶπεν παρέχετε αὐτοῖς
ταῖς χρείαις· δεικνὺς
ὅτι μᾶλλον λαμβάνουσιν
ἢ διδόασιν· ὅτι ἐμπο
ρία τὸ πρᾶγμα ἐστιν· κοι
νωνία γάρ ἐστιν· σὺ φέ
ρεις χρήματα· σὺ φέ
ρουσιν σοι τὴν πρὸς θεὸν
δόξαν ἐκεῖνοι:

ΤΗΝ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΝ ΔΙΩΚΟΝ
ΤΕC·

οὐκ εἶπεν ἐργα
ζόμενοι· ἀλλὰ διώκοντες
παιδεύων ἡμᾶς μὴ ἀναμέ
νειν τοὺς δεομένους ποτὲ
πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν· ἀλλ' αὐ
τοὺς ἐπιτρέχειν καὶ κατα
διώκειν:

ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΥC
ΔΙΩΚΟΝΤΑC ΥΜΑC· ΕΥΛΟ
ΓΕΙΤΕ ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΡΑCΘΕ·
ΧΑΙΡΕΙΝ ΜΕΤΑ ΧΑΙΡΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΚΛΑΙΕΙΝ ΜΕΤΑ ΚΛΑΙ
ΟΝΤΩΝ· ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΙC ΑΛΛΗ
ΛΟΥC ΦΡΟΝΟΥΝΤΕC· ΜΗ ΤΑ
ΥΨΗΛΑ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕC· ΑΛ
ΛΑ ΤΟΙC ΤΑΠΕΙΝΟΙC CΥΝΑΠΑ

διάκονός ἐστιν σοι εἰς τὸ ἀγα-
θόν· ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς
φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μά-
χαιραν φορεῖ· θεοῦ γὰρ διά-
κονός ἐστιν εἰς ὀργὴν ἔκ-
δικος τῷ τὸ κακὸν πράσσον-
τι· διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσε-
σθαι: ἵνα μὴ νομίσωσιν
οἱ πιστοὶ ὅτι ἐξὸν αὐτοῖς μείζοσιν ἡ-
μᾶς δὲ καταφρονῆσαι
ποιεῖσθαι τοὺς τῆς τῶν οὐρανῶν
βασιλείας ἀπολαύειν μέλ-
λοντας ἄρχουσιν ὑποτά-
γον· δείκνυσιν ὅτι οὐκ ἄρ-
χουσιν, ἀλλ' αὐτῷ θεῷ πᾶ-
σιν ὑποτάττεται· ὁμοίως δὲ
ὡς ἁμαρτάνοι· ὅτι ὁ μὴ ὑπα-
κούων μὲν ἐκείνω, τῷ θεῷ
πολεμεῖ τῷ αὐτὸν νομοθε-
τήσαντι· καὶ τοῦτο σπου-
δάζει πανταχοῦ δεῖξαι
ὅτι οὐ χαριζόμεθα αὐτοῖς
τὴν ὑπακοήν, ἀλλ' ὀφεί-
λομεν. οὕτω γὰρ ἂν καὶ
τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀπί-
στους μᾶλλον ἐπισπά-
σαιτο πρὸς εὐσέβειαν, καὶ
τοὺς πιστοὺς πρὸς ὑπα-
ϲκδ κοήν: οὐ μόνον διὰ
τὴν ὀργήν, ἀλλὰ καὶ διὰ
τὴν συνείδησιν:
Οὐ μόνον φησὶν ἀνθίστασαι θεῷ
μὴ ὑποτασσόμενος. καὶ μεγά-

καὶ αὐτοῦ προξενῶν, ἀλλ' ὅτι ὁ
ἐν τοῖς μεγίστοις εὐεργέτης
σου γίνεται· εἰρήνης ὢν πρό-
ξενος, καὶ οἰκονομίας πο-
ϲκε λιτικῶν: διὰ τοῦτο γὰρ
καὶ φόρους τελεῖτε:
ἀφεὶς γὰρ εἰπεῖν τὰς εὐεργεσίας
κατὰ μέρος τὰς ἀπὸ τῶν
ἀρχόντων ταῖς πόλεσι γι-
νομένας· οἷον τὴν εὐτα-
ξίαν· τὴν εἰρήνην· τὰς
ἄλλας διακονίας, ἐξ ἑνὸς
τούτου τὸ πᾶν ἐνδείκνυ-
ται· ποίου· ὅτι εὐεργετούμεθα
παρ' αὐτῶν φησίν, οὐ μαρ-
τυρεῖς, μισθὸν αὐτοῖς τελῶν:
ϲκϛ λειτουργοὶ θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ
τοῦτο προσκαρτεροῦντες:
τὸν πόνον αὐτῶν διὰ τούτου
δείκνυσιν καὶ τὴν ταλαι-
πωρίαν τὴν περὶ τὰς
φροντίδας· οὗτος γὰρ αὐ-
τοῖς ὁ βίος, αὕτη ἡ σπουδή,
ὅπως ἀπολαύσῃς εἰρή-
ϲκζ νης: ἀπόδοτε οὖν
πᾶσιν τὰς ὀφειλάς· τῷ
τὸν φόρον τὸν φόρον· τῷ
τὸ τέλος τὸ τέλος· τῷ
τὸν φόβον τὸν φόβον·
τῷ τὴν τιμὴν τὴν
τιμήν: ὅτι τοσαῦ-
τα [illegible]
[illegible]

διὸ τοῦ τέλους θαρρῶν τοῦ
πράγματος οὐδὲ αὐτὸς ὁ
κινδυνεύων ἀμύνεσθαι κελεύ-
ει τῇ τιμωρίᾳ· οὐ γὰρ ἔσ-
τιν τιμωρηθῆναι αὐτόν· ἀλ-
λὰ μᾶλλον ἄνθρακας προσσωρεύ-
σει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
σϛ τοῦ· μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ
κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ
ἀγαθῷ τὸ κακόν:
κρείσσων ... μὴ
δὲ ἡ τοιαύτη προαίρεσις
σϛα ποιεῖν: πᾶσα ψυχὴ
ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις
ὑποτασσέσθω: πολλὴν
τὴν προσαρχὴν τῆς ὑπο-
ταγῆς ποιεῖται λόγον:·
δεικνὺς ὡς οὐκ ἐπ' ἀναι-
τροπῇ τῆς κοινῆς πολι-
τείας ὁ Χριστὸς τοὺς παρ' ἑαυ-
τοῦ νόμους εἰσήγαγεν ὁ-
περ ὡς ἐν διαζώματι τιμῆς·
ἀλλ' ἐπὶ διορθώσει τῶν:
σϛβ οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ
ὑπὸ θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξου-
σίαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι
εἰσίν: πρῶτον μὲν καὶ
... τῆς τοιαύτης νομο-
θεσίας ὁ λογισμὸς τὸ πα-
ρὰ θεοῦ ταῦτα διατετά-
χθαι· οὐ τοῦτο δὲ λέγω· ὡς
... ἄρχοντα ὑπὸ θεοῦ χειρο-
τονεῖσθαι· οὐδὲ περὶ τῶν

καθ' ἕκαστον ἀρχόντων ὁ
λόγος· ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ
τοῦ πράγματος· τὸ γὰρ ἀρ-
χὰς εἶναι· καὶ τοὺς μὲν
ἄρχειν τοὺς δὲ ἄρχεσθαι
καὶ μὴ ἁπλῶς ... ἀλλ'
ἀναφέρεσθαι· ὥσπερ
κύμασι τῇδε κἀκεῖσε
τοὺς δήμους περιαγομέ-
νους· τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας
ἔργον ἐστίν· διὰ τοῦτο οὐ
κ εἶπεν· οὐ γάρ ἐστιν ἄρχων
εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ· ἀλλὰ περὶ
τοῦ πράγματος διαλέγε-
ται λέγων· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία
εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ· ὥσπερ
ὅταν περὶ ἀνδρὸς καὶ γυ-
ναικὸς λέγῃ· ὅτι παρὰ
κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί·
τοῦτο λέγει ὅτι τὸν γάμον
ὁ θεὸς ἐποίησεν· οὐ τὸ καὶ
... περὶ τοῦ κα-
θόλου ... τὸν
λόγον: ὥστε ὁ ἀντι-
σϛγ τασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ
τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέ-
στηκεν· οἱ γὰρ ἄρχοντες
οὐκ εἰσὶν φόβος τῶν ἀγα-
θῶν ἔργων ἀλλὰ τῶν σϛ
κακῶν· θέλεις δὲ μὴ
φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν
τὸ ἀγαθὸν ποίει καὶ ἕξεις
ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ γάρ

μᾶλλον ἀλλ' ἐγγίζει· ὥσπερ γὰρ
ἀθλητὰς ὅσῳ ἐγγύς ἐστι τοῦ
τὸν μᾶλλον δεῖ παρασκευάζε-
σθαι ἐστὶ δὴ καὶ ταῦτα
καὶ ἀγῶνος· ἐστὶ δὴ καὶ
οἱ δρόμοι τοῦτο ποιοῦσιν.
ὅταν πρὸς τὸ τέλος τοῦ δρό-
μου γίνωνται. καὶ τὴν τοῦ
βραβείου μᾶλλον τότε διὰ
μείζονος [illegible]:
ΤΔ Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡ-
μέρα ἤγγικεν·
Οὐκοῦν ἡ αὐτὴ μὲν τελευτᾷ.
ἐκείνη δὲ παραγίνεται.
τὰ δὲ [illegible]
[illegible] ταύτης:
ΤΕ ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα
τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμε-
θα τὰ ἔργα τοῦ φωτός.
[illegible] μὲν τῶν [illegible]
τῶν τοῦ παρόντος βίου
φησίν· οὐδὲν γὰρ τῶν μὲν
μέτροις φαντασμάτων
ταῦτα διαφέρουσι πρά-
ΤS γματα: ὡς ἐν ἡμέρᾳ
εὐσχημόνως περιπατή-
σωμεν: οὐκ εἶπε περι-
πατεῖτε, ἀλλὰ περιπα-
τήσωμεν· ὥστε ἀνεύθυ-
νον ποιῆσαι καὶ κου-
φὴν τὴν ἐπιτίμησιν:
ΤΖ μὴ κώμοις [illegible]
[illegible] ἀσελγείαις

οὐ τὸ πιεῖν κωλύει· ἀλλὰ
τὸ ἀμέτρως· οὐδὲ τὸ ἀ-
πολαῦσαι οἴνου· ἀλλὰ τὸ
μεθυσθῆναι παροινίας·
οὐδὲ τὸ μιγῆναι γυναι-
ξὶν ἀναιρεῖ· ἀλλὰ τὸ πορ-
νεύειν: μὴ ἔριδι καὶ
ΤΗ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε
τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν: οὐδὲν
γὰρ οὕτω φιλονεικίαν ἀνά-
πτει καὶ ὀργὴν ὡς μέθη καὶ
ἀσέλγεια καὶ παροινία·
διὰ τοῦτο πρότερον τῶν
μὴ κώμοις καὶ μέθαις. μὴ
κοίταις καὶ ἀσελγείαις. ἐπή-
γαγεν· μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ
ΤΘ καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν
μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυ-
μίας: ὥσπερ οὐ τὸ
πιεῖν ἐκώλυσεν· ἀλλὰ
τὸ μεθύειν· οὕτως οὐδὲ
τὸ προνοεῖν τῆς σαρκός.
ἀλλὰ τὸ εἰς ἐπιθυμίας·
οἷον τὸ τὴν χρείαν ὑπερ-
βαίνειν· ὅτι γε προ-
νοεῖν αὐτῆς κελεύει. τιμο-
θέῳ φησίν· οἴνῳ ὀλίγῳ
χρῶ διὰ τὸν στόμαχον
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦτο [illegible]

ἀλλὰ καὶ τιμὴν καὶ φόβον·
πῶς δὲ εἰς φησὶν ὁ [illegible] ἀνωτέ-
ρω εἰπών· θέλεις μὴ φοβεῖ-
σθαι τὴν ἐξουσίαν; γινώσκε
[illegible] φόβον τὸν ἐκ
τοῦ πονηροῦ συνειδότος
λέγει· καὶ τὸ ἀπόδοτε
ἵνα τὸ ὀφειλόμενον δηλώ-
σῃ· οὐδὲ γὰρ χαρίζῃ φησὶν
τοῦτο ποιῶν· ὀφειλὴ γάρ
ἐστι τὸ πρᾶγμα: ΜΗΔΕΝΙ
Cλη ΜΗΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΕ ΕΙ ΜΗ ΤΟ
ΑΓΑΠΑΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ:
πάλιν ἐπὶ τὴν μητέρα τῶν ἀ-
γαθῶν κατέφυγε καὶ
τὴν διδάσκαλον αὐτῶν· καὶ ποι-
ητικὴν ἀρετῆς ἁπάσης
τὴν ἀγάπην φημί:
Cλθ Ο ΓΑΡ ΑΓΑΠΩΝ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟΝ
ΝΟΜΟΝ ΠΕΠΛΗΡΩΚΕΝ· ΤΟ
ΓΑΡ ΟΥ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ· ΟΥ ΦΟ-
ΝΕΥΣΕΙΣ· ΟΥ ΚΛΕΨΕΙΣ· ΟΥ
Κ ΕΠΙΘΥΜΗΣΕΙΣ· ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΣ
ΕΤΕΡΑ ΕΝΤΟΛΗ: μὴ γάρ
τοι τοῦτο χάριν εἶναι νομί-
σῃς φησίν· καὶ γὰρ τοῦτο
ὀφειλή ἐστιν: ΕΝ ΤΟΥΤΩ
τ ΤΩ ΛΟΓΩ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙ-
ΟΥΤΑΙ: οὐκ ἔτι πλα-
τέως πληροῦται· ἀλλ' ἀνα-
κεφαλαιοῦται· τουτέστι
συντόμως καὶ ἐν βραχεῖ
τὸ πᾶν ἀπαρτίζεται τῶν

ἐντολῶν ἔργον· καὶ γὰρ
ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς ἀρε-
τῆς ἡ ἀγάπη: ΕΝ ΤΩ
τα ΑΓΑΠΗΣΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ
ΣΟΥ ΩΣ ΕΑΥΤΟΝ· Η ΑΓΑ-
ΠΗ ΤΩ ΠΛΗΣΙΟΝ ΚΑΚΟΝ
ΟΥΚ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ:
οὐχ ἁπλῶς ἀγάπην ζη-
τεῖ· ἀλλὰ τὴν ἐπιτετα-
τβ μένην: ΠΛΗΡΩΜΑ
ΟΥΝ ΝΟΜΟΥ Η ΑΓΑΠΗ· ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΕΙΔΟΤΕΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ·
ΟΤΙ ΩΡΑ ΗΜΑΣ ΗΔΗ ΩΣ Ε-
ΞΥΠΝΟΥ ΕΓΕΡΘΗΝΑΙ:
ἕως δὴ πάρεστιν [illegible] χρὴ
ἐργάζεσθαι· ὠθεῖ παραινῶν
τοὺς ἐπὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν
ἐργασίαν· ἀπὸ τοῦ και-
ροῦ ἐπείγοντος· ἐπὶ θύραις
γάρ φησιν ὁ τῆς κρίσεως
τγ ἐστὶ καιρός: ΝΥΝ ΓΑΡ
ΕΓΓΥΤΕΡΟΝ ΗΜΩΝ Η ΣΩΤΗΡΙΑ Η
ΟΤΕ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΜΕΝ:
ἐπειδὴ δὲ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς
ἐν μὲν ἀρχῇ σπουδαιο-
τέρους εἶναι ἀπὸ ἀκμά-
ζοντος ἐν αὐτοῖς τοῦ πό-
θου· προϊόντος δὲ
τοῦ χρόνου ἀσθενεστέραν
γενέσθαι τὴν σπουδήν
φησίν· ὅτι τοὐναντίον δεῖ
ποιεῖν· οὐχὶ ἐκλύεσθαι προ-
ϊόντος τοῦ χρόνου· ἀλλὰ

τῇ πίστει· ἐνταῦθα πρὸς τὴν
διδασκαλίαν· ἐπειδὴ μὲν χ
τὸν ἀσθενοῦντα. ἔδειξεν
ἄρρωστον· καὶ τὰ δ᾽ αὐτὸν ἔρρωμ
προστίθησι λέγων· προσ-
λαμβάνεσθε· δεόμενοι
γὰρ πάλιν πολλῆς δεόμε-
νος ἐπιμελείας. ὁ ὑπὲρ
σημείου ἔσχατης ἀρρωστί-
τια ας ἐστίν: ὁ ἐσθίων τὸν
μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθε-
νείτω: οὐκ εἶπεν ἐαι-
τιάσθω· οὐκ εἶπε μὴ ἐγκαλεί-
τω· οὐκ εἶπε μὴ διορθού-
σθω. ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ μὴ ὀνειδιζέτω
μηδὲ διαπτυέτω:
τιβ καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθί-
οντα μὴ κρινέτω:
ὥσπερ γὰρ οἱ τελειότεροι
τοὺς ἀσθενεστέρους ἐξευ-
τέλιζον ὡς ὀλιγοπίστους
καὶ νόθους. καὶ ἰουδαΐ-
ζοντας. οὕτως ἐκεῖνοι τού-
τους ἔκρινον ὡς παρανο-
μοῦντας καὶ ὡς λαιμαργί-
ας προσέχοντας:
τιγ ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβε-
το· σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκέτην· τῷ ἰ-
δίῳ κυρίῳ στήκει. ἢ πίπτει:
τουτέστιν τὴν ἄφατον αὐτοῦ
τοῦ περὶ αὐτὸν ἐπεδείξατο
τιδ χάριν: σταθήσεται δὲ

δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς στῆ-
σαι αὐτόν· δεόμενοι μὲν εἰ
χρῄζοντα τῆς προσοχῆς
καὶ τοσαύτης ἐπιμελείας
δεόμενον. ὥστε τὸν θεὸν καὶ
λαβέσθαι αὐτοῦ ἀκόλουθον:
τιε ὃς μὲν κρίνει, ἡμέραν
παρ᾽ ἡμέραν· ὃς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος
τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω·
ἐνταῦθα δοκεῖ μοι περὶ νη-
στειῶν αἰνίττεσθαι· εἰκὸς
γὰρ καὶ τοὺς νηστεύοντας
τινὰς τοῖς μὴ νηστεύουσι
διηνεκῶς κρίνειν:
τις ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν
κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρο-
νῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ
οὐ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων
κυρίῳ ἐσθίει εὐχαριστεῖ γὰρ
τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων
κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχα-
ριστεῖ τῷ θεῷ: οὐ περὶ
τὰ καίρια ἀφῆκεν τὸ πρᾶγμα
ἐστίν· τὸ γὰρ ζητούμενον
ἐστὶ διὰ τὸν θεὸν οὗτος καὶ ἐκεῖ-
νος ἐργάζεται· καὶ ἀμφό-
τεροι· ἐστὶν ἀχαριστία ἂν τὸ
μὴ τοῦτο· καὶ γὰρ καὶ οὗτος
καὶ ἐκεῖνος ἀχαριστοῦσι
τιζ τῷ θεῷ: οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν
ἑαυτῷ ζῇ καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ
ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶ-

πυρὶ καὶ τὴν φλόγα ἀνάψαι
πρὸς αὐτὴν ἐσχάραις τὴν
τὴν καπνὸν ποιεῖ:
τι ΤΟΝ ΔΕ ΑϹΘΕΝΟΥΝΤΑ ΤΗ ΠΙ
ϹΤΕΙ ΠΡΟϹΛΑΜΒΑΝΕϹΘΕ
ΜΗ ΕΙϹ ΔΙΑΚΡΙϹΕΙϹ ΔΙΑΛΟΓΙ
ϹΜΩΝ· ΟϹ ΜΕΝ ΠΙϹΤΕΥΕΙ
ΦΑΓΕΙΝ ΠΑΝΤΑ· Ο ΔΕ ΑϹΘΕ
ΝΩΝ ΛΑΧΑΝΑ ΕϹΘΙΕΙ·
πολλοὶ τῶν ἐξ ἰουδαίων πιστευ
σάντων ἔτι τοῦ νόμου
κατεχόμενοι συνειδήσει
μετὰ τὴν πίστιν, τῶν βρω
μάτων ἐφύλαττον τὴν πα
ρατήρησιν. οὔπω θαρροῦν
τες τέλεον ἀποστῆναι τοῦ
νόμου· εἶτα· ὥστε μὴ γενέ
σθαι κατάφωροι τῶν χοιρείων
ἀπεχόμενοι μόνον· πάντων
ἐξ ὧν ἀπέσχοντο κρεῶν καὶ
λάχανα μόνον ἤσθιον. ἵνα μὴ
στεία μᾶλλον εἶναι δοκῇ
τὸ γινόμενον ἀλλὰ μὴ νόμου
παρατήρησις· ἕτεροι
πάλιν ὄντες τελειότεροι,
οὐδὲν τοιοῦτον παρατη
ροῦντες· οἱ τούτοις τοῖς
παρατηροῦσι φορτικοὶ
καὶ βαρεῖς ἐγίνοντο· ὀνει
δίζοντες ἐξουθενοῦντες
ἐγκαλοῦντες αὐτοῖς· ἐδε
δοίκει τοίνυν ὁ παῦλος

μὴ μικρὸν κατορθῶσαι βουλό
μενοι, τὸ πᾶν ἀπολέσωσι·
καὶ θέλοντες ἠρέμα τῶν βρω
μάτων αὐτοὺς ἀδιαφορίαν
ἀγαγεῖν, καὶ τῆς πίστεως αὐ
τοὺς ἐκκόψωσι παρακαλοῦ
σιν, ὅρα τί ποιεῖ· οὔτε
γὰρ ἐπιλαμβάνεται τοῖς ἐπιτιμῶ
σιν ἁπλῶς· ὅτι κακῶς ποι
οῦσιν ἐπιτιμῶντες, ἵνα μὴ
ἐκείνους μᾶλλον ἐπιτείνῃ
παρατηρεῖσθαι. οὔτε πά
λιν ὅτι καλῶς ἁμαρτάνουσι, ἀμφο
τέροις αὐτοῖς τῶν μὴ
ἐσθιόντων κατηγόρους
ἐργάσηται· ἀλλὰ συμμι
γῆ μὲν ἦν ποιεῖται τὴν
ἐπιτίμησιν. καὶ δοκεῖ μὲν
τοῖς ἰσχυροῖς ἐπιτιμᾶν. τὸ
δὲ ἀληθὲς ἐστὶν ὃ μὴ
οντας τὸ πᾶν αὐτοῖς μεσ
τῶν λόγων· αὐτῆς γὰρ μᾶλ
λον ἐστὶ διορθῶσαι· ὁ
γὰρ πρὸς ἄλλον τρέπων
τὸν λόγον. ἕτερον πλή
ξας μὲν τὸν ἐργαζόμενον
τὸ κακόν, καὶ λανθάνον
τος τὴν διόρθωσιν ποιή
σασθαι· ὅρα τοίνυν πῶς
αὐτὸς συνετῶς ποιεῖ λέ
γων· τὸν δὲ ἀσθενοῦντα

οὐ γὰρ οὕτως σε θαυμάσονται
τῆς τελειότητος φησὶν
ὡς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁ-
μονοίας ἀπαρτισμοῦ · τοῦ
του μὲν γὰρ τοῦ καλοῦ πάν-
τες ἀπολαύσουσιν · ἐκεί-
νου δὲ μόνος αὐτός :
τκγ ΜΗ ΕΝΕΚΕΝ ΒΡΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΤΑΛΥΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ
τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀδελ-
τκδ φοῦ φησιν : ΠΑΝΤΑ ΜΕΝ
ΚΑΘΑΡΑ · ΑΛΛΑ ΚΑΚΟΝ
ΤΩ ΑΝΩ ΤΩ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΜ
ΜΑΤΟΣ ΕΣΘΙΟΝΤΙ · ΚΑΛΟΝ
ΤΟ ΜΗ ΦΑΓΕΙΝ ΚΡΕΑ ΜΗ
ΔΕ ΠΙΕΙΝ ΟΙΝΟΝ · ΜΗΔΕ Ε
Ν Ω Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΣΟΥ ΠΡΟΣΚΟ
ΠΤΕΙ · Η ΣΚΑΝΔΑΛΙΖΕΤΑΙ
Η ΑΣΘΕΝΕΙ : ἵνα μὴ αὐ-
τὸς αὐταῖς συγχωρήσας βε-
βαιώσῃς τὸν ἀσθενέστε-
ρον τῇ πονηρᾷ ὑπολήψει
δογματίζειν πάλιν :
τκε ΣΥ ΠΙΣΤΙΝ ΕΧΕΙΣ · ΚΑΤΑ ΣΕΑΥ
ΤΟΝ ΕΧΕ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ :
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν · θέλεις
μοι δεῖξαι ὅτι τέλειος εἶ καὶ
ἀνὴρ τέλειος φησίν ·
μὴ ἐμοὶ δείξῃς · ἀλλ᾽ ἀρκεί-
τω σοι τὸ συνειδός · πί-
στιν δὲ ἐνταῦθα · οὐ τὴν
περὶ δογμάτων · ἀλλὰ τὴν
περὶ τῆς προκειμένης ὑπο-
θέσεως λέγει :
τκς ΜΑΚΑΡΙΟΣ Ο ΜΗ ΚΡΙΝΩΝ ΕΑΥ
ΤΟΝ ΕΝ Ω ΔΟΚΙΜΑΖΕΙ :
ἐπειδὴ ἐκέλευσε καθ᾽ ἑαυτὸν
ἔχειν · ἵνα μὴ νομίσῃς μικρὸν
τὸ δικαστήριον τοῦτο, μεῖζον
τῆς οἰκουμένης σοι τοῦτο
κριτήριον · κἂν πάντες σου
κατηγορήσωσιν · σὺ δὲ
σαυτὸν μὴ κρίνῃς μηδὲ
τὸ συνειδός σε καταδικάζῃ
μακάριος εἶ · οὐ καθόλου
δὲ περὶ πάντων λέγων
τοῦτο τέθεικεν · εἰσὶ γὰρ
πολλοὶ μὴ κατακρίνοντες
ἑαυτούς, καὶ σφόδρα ἁ-
μαρτάνοντες · οὗτοι
πάντων εἰσὶν ἀθλιώτε-
ροι · ἀλλ᾽ ἐπὶ τῆς προκειμέ-
νης ὑποθέσεως : ὁ δὲ
τκζ ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ ΕΑΝ ΦΑ
ΓΗ ΚΑΤΑΚΕΚΡΙΤΑΙ :
πάλιν παρακαλῶν φεί-
σασθαι τῶν ἀσθενεστέ-
ρων τοῦτό φησιν · τί γὰρ
ὄφελος ἐὰν φάγῃ διακρι-
νόμενος, καὶ κατακρίνῃ
ἑαυτόν · ἐγὼ γὰρ ἐκεῖνον
ἀποδέχομαι τὸν φησὶ
ἐσθίοντα · καὶ μὴ ἀμφι-
βάλλοντα · ὁρᾷς πῶς αὐτὸν
ἐπεί γε οὐκ ἔστι φαγεῖν μόνον
ἀλλὰ καὶ τὸ καθαρῶς [illegible]
[illegible] φαγεῖν :

μεν τῷ κῷ ζῶμεν· ἐάν
τε ἀποθάνωμεν, τῷ κῷ
ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε
οὖν ζῶμεν· ἐάν τε ἀπο
θνήσκωμεν τοῦ κυ ἐσμέ·
εἰς τοῦτο γὰρ χς ἀπέθανεν
καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν. ἵ
να καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
κυριεύσῃ· σὺ δὲ τί κρίνεις
τὸν ἀδελφόν σου· ἢ καὶ σὺ
τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν
σου· πάντες γὰρ παραστη τκ
σόμεθα τῷ βήματι τοῦ χυ·
γέγραπται γάρ· ζῶ ἐγὼ λέ
ησα ϊου γει κς· ὅτι ἐμοὶ κάμψει
πᾶν γόνυ. καὶ πᾶσα γλῶσ
σα ἐξομολογήσεται τῷ
θῷ· ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν
περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
θῷ· μηκέτι οὖν ἀλλήλους τκα
κρίνωμεν: σαφέστε
ρον δηλῶσαι βουλόμενος· ὅτι οὐ τὸν μόνον
ζῶν. οὐδ᾽ ἵνα τὸ τοῦ χυ ζῆν·
τιη ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον.
τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα
τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον·
ἀμφοτέροις ἁρμόζειν δεῖ να
τε τοῦτο· καὶ τοῦ ἐσθίοντος σκαν
δαλιζομένου ἐπὶ τῇ τῶν βρω
μάτων παρατηρήσει, καὶ
τοῦ ἀσθενοῦς προσκόπτον
τος. ἐπὶ τῇ σφοδρᾷ ἐπι
τιθ πλήξει: ἀλλὰ καὶ πέ

πεισμαι ἐν κῷ ιυ· ὅτι οὐδὲν
κοινὸν δι᾽ αὐτοῦ. εἰ μὴ τῷ
λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶ
ναι, ἐκείνῳ κοινόν· εἰ δὲ
διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου
λυπεῖται. οὐκέτι κατὰ
ἀγάπην περιπατεῖς:
πρότερον ἐπιτιμήσας τῷ
κρίνοντι αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν.
τότε λοιπὸν περὶ τοῦ δό
γματος ἀποφαίνεται:
μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖ
νον ἀπόλλυε. ὑπὲρ οὗ χς
ἀπέθανεν: χς μὲν ὑπὲρ
αὐτοῦ ἀποθανεῖν οὐκ ἐφείσατο. σὺ
δὲ τοσοῦτον τὸν ἀδελφὸν
οὐ τιμᾷς. ὥστε μηδὲ ἀποχὴν
βρωμάτων ποιήσασθαι
αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν:
μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑ
μῶν τὸ ἀγαθόν· οὐ γάρ ἐσ
τιν ἡ βασιλεία τοῦ θυ βρῶ
σις καὶ πόσις. ἀλλὰ δικαιο
σύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ
ἐν πνι ἁγίῳ: ἀγαθὸν
ἐνταῦθα τὴν ἀπηρτισμέ
νην εὐσέβειαν φησίν:
ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τκβ
ἐν χῷ· εὐάρεστος τῷ θῷ
καὶ δόκιμος τοῖς ἀνοις·
ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώ
κωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδο
μῆς, τῆς εἰς ἀλλήλους:

43

σαρκὸς αὐτὸν ὀνειδίζειν.
οὕτω καὶ κατὰ τοῦ παιδὸς
ἐμάνησαν: ὁ δὲ θς
ΤΗϹ ὙΠΟΜΟΝΗϹ ΚΑΙ ΤΗϹ ΠΑ
ΡΑΚΛΗϹΕΩϹ, ΔΩΗ ὙΜΙΝ
ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ ΕΝ ΑΛΛΗ
ΛΟΙϹ ΚΑΤΑ ΧΝ ΙΝ. ΙΝΑ ΟΜΟ
ΘΥΜΑΔΟΝ ΕΝ ΕΝΙ ϹΤΟΜΑ
ΤΙ ΔΟΞΑΖΗΤΕ ΤΟΝ ΘΝ ΚΑΙ
ΠΡΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ.
ΔΙΟ ΠΡΟϹΛΑΜΒΑΝΕϹΘΑΙ
ΑΛΛΗΛΟΥϹ ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ Ο
ΧϹ ΠΡΟϹΕΛΑΒΕΤΟ ὙΜΑϹ
ΕΙϹ ΔΟΞΑΝ ΘΥ: ὅταν
γὰρ μὴ θαρρήσωσιν μηδὲ
πιστεύωσιν ὅτι καθαροὶ ὡς
οὐχ ἥμαρτον. ταῦτα δὲ
πάντα ἐπὶ τῆς προκειμέ
νης ὑποθέσεως αὐτῷ εἴ
τλ ρηται: ΛΕΓΩ ΔΕ ΧΝ
ΙΝ ΔΙΑΚΟΝΟΝ ΓΕΓΕΝΗϹΘΑΙ
ΠΕΡΙΤΟΜΗϹ. ὙΠΕΡ ΑΛΗ
ΘΕΙΑϹ ΘΥ. ΕΙϹ ΤΟ ΒΕΒΑΙΩ
ϹΑΙ ΤΑϹ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑϹ ΤΩΝ
ΠΡΩΝ: πάλιν περὶ
τῆς οὐ χυ καὶ δαιμονίας (?) δι
αλέγεται. ἔτι τοῦ κεφαλαί
ου ἐχόμενος. ὁ δὲ μονονοὺ οὕτως.
ἐπαγγελίαν πρὸς τὸν ἀβρα
ὰμ ἦν γεγενημένην λέγου
σαν. σοὶ δώσω τὴν γῆν
καὶ τῷ σπέρματί σου. ἀγγέλ(?)
γενομένου κολάσεως ὑπὸ (?)

θνοι μετ' αὐτὸν οἱ τοῦ
σπέρματος τοῦ ἀβραὰμ
ἀπὸ ἀρχῆς. ὁ γὰρ νόμος ὀρ
γὴν αὐτοῖς κατεργα
ζόμενος παραναιρούμενος.
καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἐδόκει
μοι τὸν θεὸν (?) τῆς δεδο
μένης περὶ αὐτῶν πρὸς
τοὺς πατέρας. παραγενόμε
νος τοίνυν ὁ χς. συνέπρα
ξεν τῷ πρὶ. καὶ τὰς ἐπαγ
γελίας ἐβεβαίωσεν ἀληθεύ
σαι καὶ ὡς ἔλεος ἐποίησεν.
πάντα γὰρ τὸν νόμον πλη
ρώσας καὶ δι' αὐτοῦ σταυροῦ
τῆς κατάρας ἀπαλλά
ξας τῆς ἐπὶ τῇ παρα
βάσει, οὐκ ἀφῆκε βεβαι(?)
ὥσπερ τὴν ἐπαγγελίαν.
ὅταν οὖν λέγῃ διάκονον
περιτομῆς. τοῦτο λέγει.
ὅτι ἐλθὼν καὶ πάντα
τὸν νόμον πληρώσας καὶ
περιτμηθεὶς καὶ γενόμε
νος σπέρμα τοῦ ἀβραὰμ
ἔλυσεν τὴν κατάραν
καὶ ἐπὶ τῆς ὀργῆς (?) λοιπὸν
ἐποίησεν τοὺς μέλλον
τας δέχεσθαι τὴν ἐπαγ
τλ γελίαν: ΤΑ ΔΕ ΕΘΝΗ
ὙΠΕΡ ΕΛΕΟΥϹ ΔΟΞΑϹΑΙ ΤΟΝ
ΘΝ. ΚΑΘΩϹ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗϹΟΜΑΙ

τκη ὅ τι οὐκ ἐκ πίστεως ·
κατακέκριται φησὶν οὐ διὰ
τὸ ἀκάθαρτον. ἀλ-
λὰ διὰ τὸ μὴ πεπιστευκέναι ·
οὐ γὰρ ἐστι τοιοῦτον ὅτι ἀκα-
θαρτόν ἐστιν. ἀλλ' ὡς ἀκα-
θάρτου ἥπτετο. δεικνὺς
δὲ διὰ τούτων αὐτοῖς, τὴν
αἰτίαν ὅθεν ἐργάζον-
ται ἀναγκάζοντες μὴ
πείθοντες ἀπέχεσθαι τῶν
τέως δοκούντων αὐτοῖς
ἀκαθάρτων εἶναι. ἵνα
καὶ διὰ τούτου ἀπόσχων-
ται τοῦ ἐπιπλήττειν :
τκθ πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως
ἁμαρτία ἐστιν. τῷ δὲ
δυναμένῳ ὑμᾶς στη-
ρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλι-
όν μου. καὶ τὸ κήρυγμα
ἰυ χυ κατὰ ἀποκάλυψιν
μυστηρίου χρόνοις αἰω-
νίοις σεσιγημένου. φα-
νερωθέντος δὲ νῦν
διά τε γραφῶν προφη-
τικῶν κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ αἰωνίου θυ εἰς ὑ-
πακοὴν πίστεως. εἰς
πάντα τὰ ἔθνη γνωρι-
σθέντος μόνῳ σοφῷ
θῷ διὰ ἰυ χυ ᾧ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν ·
Ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυ-
νατοί, τὰ ἀσθενήματα τῶν
ἀδυνάτων βαστάζειν
καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.
ἕκαστος ὑμῶν τῷ πλη-
σίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀ-
γαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.
καὶ γὰρ ὁ χς οὐχ ἑαυτῷ ἤρε-
σεν. ἀλλὰ καθὼς γέγρα-
πται. οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν
ὀνειδιζόντων σε ἐπέ-
πεσαν ἐπ' ἐμέ ·
ἐξῆν αὐτῷ μὴ ὀνειδισθῆ-
ναι. ἐξῆν μὴ παθεῖν ἃ
πέπονθεν. ἀλλ' οὐκ ἠθέ-
λησε τὸ ἑαυτοῦ σκοπῶν
ἀλλὰ καὶ ὑβρίσθη καὶ πονη-
ρὰν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἔσχε
δόξαν. ἀσθενὴς ἐνο-
μίσθη πλάνος. ἀλλὰ τὸ ἡ-
μέτερον σκοπήσας. τὸ
ἑαυτοῦ παρεῖδεν :
ὅσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν
ἡμετέραν διδασκαλίαν
προεγράφη. ἵνα διὰ τῆς
ὑπομονῆς καὶ τῆς παρα-
κλήσεως τῶν γραφῶν
τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν :
δείκνυσιν ὅτι οὐ μόνον τὸν χν
ὀνειδισθέντα. ἀλλὰ καὶ τὸν
πατέρα. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν
ἐστιν. οὐδὲν συμβέβηκε και-
νόν. οὐδὲν ξένον. οἱ γὰρ
ἐπὶ τῆς παλαιᾶς μεμελη-

πὸ μέρους ὡς ἐπαναμιμνή
σκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ
θῦ· εἰς τὸ εἶναί με λειτουρ
γὸν ῑυ̅ χῡ εἰς τὰ ἔθνη· ἱερουρ
γοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
θῦ· πάλιν ταῦτα τῆς
ταπεινοφροσύνης ῥήματα· τοῦ
το γὰρ μάλιστα ἔδει αὐτοῖς·
τλε ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ
τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδε
κτος· ἡγιασμένη ἐν πνι̅
ἁγίῳ: τουτέστι ψυ
χαὶ τῶν διδασκομένων
ἵνα δεχθῶσιν· οὐ γὰρ δὴ ἐμὲ
τοσοῦτον τιμῶν ὁ θεὸς ἐσπού
δασε τοῦ ἀναγαγεῖν· ὅσον ὑμῶν κη
δόμενος· πῶς δὲ γένοι
το εὐπρόσδεκτος· ἐν πνι̅
ἁγίῳ· ἀλλ' ὅταν ἡμῖν πρὸς
τί ποιῇ, καὶ πολιτεία
προσγένηται πνικὴ·
ἵνα κατέχωμεν τὸ πνα̅ τλθ
τλς τὸ δοθὲν ἡμῖν: ἔχω
οὖν καύχησιν ἐν χῶ̅ ῑυ̅ τὰ
πρὸς τὸν θν̅: ἐπειδὴ
σφόδρα ἑαυτὸν ἐταπείνω
σεν· πάλιν ἐπαίρει τὸν λό
γον· καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἐκεί
νων ποιῶν ὥστε μὴ δόξαι τὸν
ἐν καταφρονήσει εἶναι:
τλζ οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν
τι ὧν οὐ κατειργάσατο χς̅

δι' ἐμοῦ· εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν
λόγῳ καὶ ἔργῳ· ἐν δυνάμει σημεί
ων καὶ τεράτων· ἐν δυνά
μει πνς̅ θῦ· οὐδὲ γὰρ ἂν
ἔχοι τις ἐπιλαβέσθαι ὅτι
κόμπος μου τὰ ῥήματα·
τῆς γὰρ χειροτονίας μου
ἔχω δεῖξαι πολλὰ τὰ τεκμή
ρια: ὥστε με ἀπὸ ἰλημ
καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ ἰλλυ τλη
ρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ χῡ· οὕτως
δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγ
γελίζεσθαι: ἀριθμεῖ
καὶ πόλεις καὶ χώρας· οὐ
τὰς ὑπὸ ῥωμαίοις μόνας
ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ βαρ
βαρικὰ ἔθνη· οἷον πέρσας
καὶ σαρακηνούς· ἀρμε
νίους· καὶ τὰ ἕτερα τῶν
βαρβάρων ἔθνη· τοῦτο
γὰρ τὸ κύκλῳ σημαίνει:
οὐχ ὅπου ὠνομάσθη χς̅
τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ ἐπι
ρίπτειν ἑαυτὸν ἀλλοτρί
οις μαθηταῖς· καὶ δόξης
ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖν, ὅτι
καὶ ἐσπούδαζεν τοῖς μὴ
ἀκηκοόσι τὸ διδάσκειν:
ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θε
μέλιον οἰκοδομῶ· ἀλλὰ
καθὼς γέγραπται· οἷς
οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ

σοι ἐν ἔθνεσι κε. καὶ τῷ
ὀνόματί σου ψαλῶ. καὶ
πάλιν λέγει. εὐφράνθη
τε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐ
τοῦ. καὶ πάλιν λέγει. αἰ
νεῖτε τὸν κν πάντα τὰ ἔ
θνη. καὶ ἐπαινέσατε αὐ
τὸν πάντες οἱ λαοί. καὶ πά
λιν ἡσαΐας λέγει. ἔσται
ἡ ῥίζα τοῦ ἰεσσαί. καὶ ὁ ἀ
νιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν
ἐπ᾽ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν:
ὁ δὲ θς τῆς ἐλπίδος. πληρώ
σαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ
εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν
εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐλπίδι. ἐν δυνά
μει πνς ἁγίου:
τοῦτο κατασκευάζει τῶν
λόγων. ὅτι μεγαλύνουσιν
οἱ ἐξ ἐθνῶν ὀφείλουσι τὸν θν. τλβ
ἤδη μεγαλύνουσιν. καὶ δὴ
καὶ οἱ ἀπ᾽ ἐθνῶν. φέρει τοὺς
ἀποστόλους τοὺς ἐξ ἰουδαί
ων. ἐπειδὴ γὰρ σφόδρα
ἐκείνων ἥττον [illegible] τλγ
τούτους ὑφαιρεῖ τοῦτο. καὶ
τὰς [illegible] αὐτῶν τὴν ἀπο
ρίαν. ἐκείνοις μὲν ἐξ ἐ
παγγελίας προτέρων δεδομένων
δεδομένα τὰ ἀγαθά.
τοῖς δὲ ἐξ ἐθνῶν. ἐξ ἐλέ τλδ
ους [illegible] μόνον. τὸ
δὲ δοξάζειν τὸν θν. τοῦτο
[illegible] τὸ συνῆφθαι. τὸ ἡνῶ
σθαι. τὸ μὴ [illegible]
μάχην. τὸ νῦν ἀσπάζεσθαι τὸν ἀδελ
φόν. τὸ μὴ πρότερον
ἀπορρηγνυμένον τὸ μέρος.
διὸ καὶ μαρτυρίας [illegible]
[illegible] διὰ τῶν δεδομένων. ὅτι
δεῖ συνῆφθαι τοῖς ἰου
δαίοις τοὺς ἐξ ἐθνῶν. ταύ
τας δὲ πάσας [illegible] παρα
τὰς μαρτυρίας ὁμοῦ καὶ
τοὺς ἰουδαίους καταισχύ
νων. ἵνα μὴ [illegible]
τῶν προφητῶν πάντων
καλούντων αὐτοὺς τοὺς
ἐξ ἐθνῶν φησί. καὶ τοὺς
ἐξ ἐθνῶν [illegible]
τὸ δοξάζειν [illegible] ὑπὸ θεοῦ
[illegible] χάριτος:
πέπεισμαι δὲ ἀδελφοί μου
καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν,
ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε
ἀγαθωσύνης: τοῦτ᾽ ἐστιν
ὅ ἐστι τιμῶν καὶ [illegible]
πεπληρωμένοι πάσης τῆς
γνώσεως. δυνάμενοι καὶ
ἄλλους νουθετεῖν:
ἐπειδὴ [illegible] φιλόστορ
γοι μέν. οὐκ ἄλλο τι τῷ
πράγματι χρήσασθαι κα
λῶς: τολμηρότερον δὲ
ἔγραψα ὑμῖν ἀδελφοὶ ἀ

δύνασθαι. ἵνα μὴ νομίζηται
διαχλευάζειν αὐτοὺς μάλιστα
καὶ τὴν αἰτίαν δηλῶν ἀνα-
γκάζεται. καὶ δοκεῖ μὲν τὴν
πρόφασιν λέγειν τῆς μεταβά-
σεως. διδάσκει δὲ καὶ ἑτέ-
ρους μιμηθῆναι τούτους. τὸ προ-
τρέπεται ἐκείνους εἰς ἐλεη-
μοσύνην καὶ σπουδαιοτέ-
ρους ποιῆσαι. ὡς εἴ γε μὴ
τοῦτο ἦν, ἤρκει εἰπεῖν τό
πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ. νῦν
δὲ προσέθηκε διακο-
νήσων τοῖς ἁγίοις:
τμ ις Εὐδόκησαν γὰρ Μακε-
δονία καὶ Ἀχαΐα
τουτέστιν ἐδοκίμασαν, ἐ-
πεθύμησαν: Κοινω-
τμ ιζ νίαν τινὰ ποιήσασθαι
εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν
ἁγίων τῶν ἐν Ἰερουσαλήμ. εὐ-
δόκησαν γὰρ καὶ ὀφειλέ-
ται αὐτῶν εἰσιν:
Οὐκ εἶπεν ἐλεημοσύνην
ἀλλὰ κοινωνίαν. τὸ δὲ τι-
μαὶ οὐκ ἁπλῶς τέθεικεν.
ἀλλ' ἵνα μὴ δόξῃ αὐτοὺς ὀνει-
δίζειν. καὶ οὐκ εἶπεν ἁπλῶς
ἁγίοις πτωχοῖς. ἀλλὰ τοῖς
πτωχοῖς τῶν ἁγίων. καὶ
οὐ τοῦτο μόνον ἠρκέσθη ἀλ-
λὰ καὶ ἐπήγαγεν καὶ ὀφειλέται
τμ ιη εἰσίν: Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς
αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔ-
θνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς
σαρκικοῖς λειτουργῆσαι
αὐτοῖς. Ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν
ἐστιν. δι' αὐτοὺς ἦλθεν φησὶν
ὁ Χριστός. αὐτοῖς ἦν ἀπαρτα
ἐπηγγελμένος τοῖς ἐξ Ἰου-
δαίων. ἐξ αὐτῶν ὁ Χριστὸς δὲ ὁ
ἐγένετο ἐκ τῶν Ἰουδαίων
ἐστιν ἡ σωτηρία. ἐκεῖθεν οἱ ἀ-
πόστολοι. ἐκεῖθεν οἱ προ-
φῆται. ἐκεῖθεν τὰ ἀγα-
θὰ πάντα. τούτων οὖν
ἁπάντων ἐκοινώνησεν ἡ
οἰκουμένη. εἰ τοίνυν ἐν τοῖς
μείζοσιν ἐκοινώνησαν τε
φησίν. ὀφείλεται καὶ τῶν σαρ-
κικῶν κοινωνῆσαι
καὶ μεταδοῦναι αὐτοῖς. καὶ
οὐκ εἶπε κοινωνῆσαι, ἀλ-
λὰ λειτουργῆσαι, ἐν τάξει
διακόνων αὐτοὺς καθιστὰς
καὶ τῶν βασιλέων φερόντων
τμ ιθ φόρους: Τοῦτο οὖν ἐπιτε-
λέσας καὶ σφραγισάμενος
αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον:
τουτέστιν ὡς εἰς βασιλικὰ
ταμεῖα ἀποθέμενος
ὡς ἐν ἀσύλῳ καὶ ἀσφαλεῖ
χωρίῳ. καὶ οὐκ εἶπε τὴν ἐλεη-
μοσύνην. ἀλλὰ πάλιν τὸν
καρπὸν δεικνὺς κερδαί-

ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι
συνήσουσιν. Διὸ καὶ
ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ
τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς:
ἀλλότριον οὐ κατὰ τὴν τοῦ
προσώπου ποιότητά φη-
σιν· οὐδὲ κατὰ τὴν τοῦ
κηρύγματος φύσιν· ἀλλὰ
κατὰ τὸν τοῦ μισθοῦ λόγον·
ἐπειδὴ οὕτω κηρύγματα ἀλλό-
τρια ἦν. ἀλλ᾽ ὅσον πρὸς μισθὸν
ἀλλότριον· ὁ γὰρ τῶν ἑτέ-
ροις πόνων κειμένων μισθὸς
τούτου ἀλλότριος ἦν:
τμα Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔ-
χων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις
Ὁρᾷ πῶς δείκνυσιν· ὅτι οὐ
τῆς παρ᾽ αὐτῶν ἐφιέμε-
νος δόξης ἐγράφετο
καὶ παρεγίνετο: Ἐπι-
τμβ ποθείαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλ-
θεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολ-
λῶν ἐτῶν: ἵνα μὴ δό-
ξῃ ἐντεῦθεν ἐξευτελίζειν αὐτοὺς τὸ
λέγειν ὅτι ἐπειδὴ οὐδὲν
ἔχω ποιῆσαι, διὰ τοῦτο
ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. πά-
λιν τὸν τῆς ἀγάπης λό-
γον κινεῖ λέγων· ἐπιπο-
θίαν γὰρ ἔχων ἐλθεῖν πρὸς
τμγ ὑμᾶς: Ὡς ἐὰν πορεύ-
ωμαι εἰς τὴν Σπανίαν ἐ-
λεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλ-

πίζω γὰρ διαπορευόμενος
θεάσασθαι ὑμᾶς:
ἵνα μὴ πάλιν αὐτοὺς φυσή-
σῃ, ὅρα πῶς αὐτοὺς κα-
ταστέλλει πάλιν· ὡς ἂν
πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανί-
αν· ἐπὶ τὴν ὁδὸν παρερχόμε-
νος θεάσασθαι ὑμᾶς.
ὁμοῦ γὰρ καὶ τὴν ἀγάπην
δεῖξαι βούλεται καὶ μὴ σφόδρα
καταλαζονεύεσθαι ἐκείνων:
τμδ Καὶ ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆ-
ναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν πρῶ-
τον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ:
ἵνα μὴ πάλιν μηκύνωσι τὸ
τῆς ὁδοῦ πάρεργον αὐτοὺς
θεωροῦντος τοῦ ἀποστό-
λου φησὶ τὸ ὑφ᾽ ὑμῶν προ-
πεμφθῆναι· τουτέστιν
ἵνα αὐτῆς μοι μαρτυρήση-
τε ὅτι οὐ καταφρονῶν ὑμῶν
ἀλλ᾽ ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς
χρείας παρατρέχω· καὶ
ἐπιτείνων τὸ τοιοῦτον φη-
σιν. ὅταν ὑμῶν πρῶτον
ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ:
τμε Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ
διακονῶν τοῖς ἁγίοις
ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι τόπον οὐ-
κέτι ἔχω ἐν τοῖς κλίμασι
τούτοις. καὶ ἐπιποθίαν
ἔχω πολλῶν ἐτῶν ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς· ἵνα μὴ ἐνθένδε ἐπιμεῖναι

τῆς ἐν κεχρεαῖς· ἵνα αὐ
τὴν προσδέξησθε ἐν κω
ἀξίως τῶν ἁγίων· καὶ
παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν
ὑμῶν χρήζῃ πράγματι
καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτης
πολλῶν ἐγενήθη καὶ αὐ
τοῦ ἐμοῦ· ἀσπάσασθε
πρίσκαν καὶ ἀκύλαν τοὺς
συνεργούς μου ἐν χω ιυ
οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου
τὸν ἑαυτῶν τράχηλον
ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ
μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ
καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν κα
τ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησί
αν· ἀσπάσασθε ἐπαί
νετον τὸν ἀγαπητόν μου
ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς ἀ
χαΐας εἰς χν· ἀσπά
σασθε μαριὰμ ἥτις πολ
λὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς·
ἀσπάσασθε ἀνδρόνικον
καὶ ἰουνίαν τοὺς συγγε
νεῖς μου καὶ συναιχμα
λώτους μου· οἵτινες εἰ
σιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀ
ποστόλοις· οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ
γεγόνασιν ἐν χω· ἀ
σπάσασθε ἀμπλίαν τὸν ἀ
γαπητόν μου ἐν κω· ἀσπά
σασθε οὐρβανὸν τὸν συνερ
γὸν ἡμῶν ἐν χω· καὶ στάχυν

τὸν ἀγαπητόν μου· ἀσπά
σασθε ἀπελλῆν τὸν δόκιμον
ἐν χω· ἀσπάσασθε τοὺς
ἐκ τῶν ἀριστοβούλου· ἀ
σπάσασθε ἡρωδίωνα τὸν συγ
γενῆ μου· ἀσπάσασθε τοὺς
ἐκ τῶν ναρκίσσου τοὺς ὄντας
ἐν κω· ἀσπάσασθε τρύφαι
ναν· καὶ τρυφῶσαν. τὰς κο
πιώσας ἐν κω· ἀσπάσασθε
περσίδα τὴν ἀγαπητὴν ἥτις
πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κω·
ἀσπάσασθε ῥοῦφον τὸν ἐκλε
κτὸν ἐν κω καὶ τὴν μρα αὐ
τοῦ καὶ ἐμοῦ· ἀσπάσασθε
ἀσύγκριτον· φλέγοντα· ἑρ
μᾶν· πατροβᾶν· ἑρμῆν
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς·
ἀσπάσασθε φιλόλογον· καὶ ἰ
ουλίαν· νηρέα καὶ τὴν ἀδελ
φὴν αὐτοῦ· καὶ ὀλυμπᾶν
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας
ἁγίους· ἀσπάσασθε ἀλλή
λους ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ἀ
σπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλη
σίαι τοῦ χυ· παρακαλῶ
δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ σκοπεῖν
τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ
σκάνδαλα παρὰ τὴν διδα
χὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε ποι
οῦντας, καὶ ἐκκλίνατε
ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι
τῷ κω ἡμῶν ιυ χω οὐ δουλεύ

μένους τοῖς παρέχουσιν:

ΤΝ ἀπελεύσομαι δι᾽ ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν: πάλιν μέμνηται τῆς Σπανίας, δεικνὺς τὸ ἄοκνον καὶ τὸ περὶ Ῥωμαίους θερμόν:

ΤΝΑ οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι: ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγεν· οἶδα ὅτι ἐρχόμενος, ὄψομαι ὑμᾶς ἐν πᾶσιν εὐδοκιμοῦντας, καὶ κομῶντας τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ μυρίων ἐπαίνων ἀξίους, τῶν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον. καὶ τοῦτο δὲ τρόπος συμβουλῆς θαυμαστός, τὸ προκαταλαμβάνειν αὐτοὺς τοῖς ἐγκωμίοις.

ΤΝΒ παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν: πάλιν ἐνταῦθα τὸν Χριστὸν καὶ τὸ πνεῦμα προβάλλεται. καὶ οὐδαμοῦ μέμνηται τοῦ πατρός. ταῦτα δὲ λέγει, ἵν᾽ ὅταν ἀκούσῃς αὐτὸν πατρὸς καὶ υἱοῦ μεμνημένον, ἢ πατρὸς μόνον, μήτε τὸν υἱὸν μήτε τὸ πνεῦμα ἀθετῇς. καὶ οὐκ εἶπε συνεύξασθε, ἀλλὰ συναγωνίσασθε. καθάπερ γὰρ ὁ Χριστὸς ἠγωνίσατο ὑπὲρ τὸν κόσμον καὶ ὁ πατήρ, οὕτως καὶ τὸ πνεῦμα.

ΤΝΓ ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ: δείκνυσι μὲν τὸ μέγεθος οὗ εἶχεν ἀγῶνος. αἰτιᾶται δὲ τοὺς καὶ ἑτέρων κατασκευάζει. τὸ δ᾽ ἔξαιρετον ὅτι δικαίως ἂν ἐδέξαντο διακονήσαντα τοῖς ἁγίοις. οἱ γὰρ μὴ ἀξιοῦντες(?) πονηροὶ ἦσαν, καὶ μὴ ἀποδέξασθαι

ΤΝΔ ἔμελλον: καὶ ἵνα ἡ διακονία ἡ εἰς Ἰερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις· ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν: τουτέστιν ἵνα μετὰ προθυμίας ὑποδέξωνται τῶν λαμβανόντων. ἵνα ἐκ χαρᾶς δέξηται παραδείγματος τοσούτου. ὅσα δεχθῆναι ταῦτα πεμπόμενα:

ΤΝΕ ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν. εὐχῇ σφραγίζει τὸν λόγον:— συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ὑμῶν οὖσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας

μυστηρίου ἀμοσύνης(?)· καὶ ὅταν
θεοῦ ἐπιταγή· τῷ θέσθαι
οὐ περιεργάζεσθαι αὐτῆς:
τνθ εἰς πάντα τὰ ἔθνη. γνω-
ρισθέντος. μόνῳ σοφῷ
θεῷ. διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ ἡ δόξα
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων ἀμήν:—
Οὐδὲ γὰρ σὺ μόνος φησίν. ἀλ-
λ' ἡ οἰκουμένη πᾶσα οὕ-
τως ἐπίστευσε. οὐκ ἀπὸ λόγων(?)·
ἀλλ' ἀπὸ θείων γραμμάτων οὖσα αὐτῇ(?)
διδάσκαλον. διὸ ἐκεῖ γὰρ ἦν(?)
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. οὐκ ἐγνωρίσθη
δὲ μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐβεβαι-
ώθη. ἀμφότερα δὲ αὐτοῦ
ἔργα. διὸ καὶ οὕτως ἀ-
ναγνωστέον· τῷ δυνα-
μένῳ ὑμᾶς στηρίξαι διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ γὰρ ἀμφότερα
αὐτῷ ἀνατίθησιν. καὶ
οὐκ ἀμφότερα μόνον.
ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν τὴν
[illegible]. διὸ ἐπήγαγεν
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
ἀμήν. δοξάζει δὲ πά-
λιν τὸ ἀκατάληπτον
τῶν μυστηρίων ἐκπλη-
ττόμενος. οὐδὲ γὰρ ὅτε
φανερωθέν, δυνατὸν αὐτὸ λο-
γισμοῖς καταλαβεῖν, ἀλ-
λὰ διὰ πίστεως ἐπιγνῶ-
ναι χρή. ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνι·

ὧ δὲ καὶ τοῦ μόνου σοφοῦ θεοῦ
ἐστιν. ὅταν γὰρ ἐννοή-
σῃς πῶς τὰ ἔθνη συνήχθη-
σαν καὶ ἀνεκεράσθησαν τοῖς
πάλαι κατορθωκόσι.
καὶ ἀπεγνωσμένοις οὖσιν ἐσώ-
σεν(?). καὶ τῆς γῆς ἀναξί-
ους ὄντας τῶν ἄνω ἀνήγα-
γεν. καὶ τῆς παρούσης
ζωῆς ἐκπεπτωκότας
τῆς ἀθανάτου καὶ ἀπορ-
ρήτου ἐκληρονόμησαν(?) τῆς γάμων(?).
καὶ ὑπὸ δαιμόνων πατουμέ-
νους. ἀγγέλοις ἐφαμίλλους
ἐποίησε καὶ παράδεισον
ἀνέῳξεν. καὶ τὰ παλαιὰ
πάντα καλὰ ἐποίησεν.
καὶ ταῦτα ἐν χρόνῳ βρα-
χεῖ καὶ διὰ ὁδοῦ κροτάφου(?) καὶ σύν-
τομον ταύτης. τότε γνώ-
σῃ τὴν σοφίαν. καὶ ὅταν
ἴδῃς ὃ μήτε ἄγγελοι· μή-
τε ἀρχάγγελοι ἔγνωσαν
ἐξαίφνης τοὺς ἐξ ἐθνῶν
μεμαθηκότας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ:—

προς ρωμαίους
C ΤΙ ΧΧ

ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου.
εἰς πρόσωπον Παύλου
μόνον. διὰ Φοίβης
τῆς διακόνου +
+ + +

ουσιν· ἀλλὰ τῆς ἑαυτῶν κοι
λίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολο
γίας καὶ εὐλογίας ἐξαπα
τῶσιν τὰς καρδίας τῶν
ἀκάκων· ἡ γὰρ ὑμῶν
ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφί
κετο· χαίρω οὖν τὸ ἐφ᾽ ὑ
μῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σο
φοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγα
θόν· ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ — τὴς
κακόν· ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρή
νης συντρίψει τὸν σατα
νᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν
ἐν τάχει· ἡ χάρις τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ μεθ᾽ ὑμῶν
ἀσπάζονται ὑμᾶς τιμόθε — τνη
ος ὁ συνεργός μου· καὶ λού
κιος καὶ ἰάσων· καὶ σωσί
πατρος οἱ συγγενεῖς μου
ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ τέρ
τιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστο
λὴν ἐν κω· ἀσπάζεται ὑ
ξενο δοχος — μᾶς γάϊος ὁ ξένος μου καὶ
τῆς ἐκκλησίας ὅλης· ἀσπά
ζεται ὑμᾶς ἔραστος ὁ οἰκο
νόμος τῆς πόλεως· καὶ
κούαρτος ὁ ἀδελφός :—
τνς — τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στη
ρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν
μου· [illegible]
[illegible] καὶ
πρὸς αὐτοὺς τρέπει τὸν
λόγον· ὅτε μὲν γὰρ [illegible]

μαι· κοινὴν ποιεῖται τὴν
[illegible]
[illegible]
[illegible]
στηρίξαι· τοῦτο δηλοῖ· ὅτι
[illegible]
[illegible]
[illegible] :— καὶ τὸ κή
ρυγμα ιυ χυ κατὰ ἀποκά
λυψιν μυστηρίου· χρόνοις
αἰωνίοις σεσιγημένου·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] φα
νερωθέντος δὲ νῦν· δι
ά τε γραφῶν προφητικῶν
κατ᾽ ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνί
ου θυ εἰς ὑπακοὴν πίστε
ως: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

το καὶ χριστιανοῖς εἶναι προσα-
γορεύεσθαι. ὁρᾷ πῶς ἐ-
ν ἀρχαῖς διὰ πάντων αὐ-
τοῖς ἀναμιμνήσκει τοῦ ὀ-
νόματος τοῦ χ(ριστο)ῦ λέγων·
Παῦλος κλητὸς
ἀπόστολος ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ἡγιασμέ-
νοις ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ τοῖς ἐπικαλου-
μένοις τὸ ὄνομα τοῦ
κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· χάρις ὑ-
μῖν ἀπὸ θ(εο)ῦ π(ατ)ρὸς καὶ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ·
εὐχαριστῶ ἐπὶ τῇ χάριτι
τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ·
καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
χ(ριστο)ῦ ἀπεκαλύφθη ἐν ὑμῖν·
ἀπεκδεχομένοις τὴν
ἀποκάλυψιν τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ὃς καὶ βεβαιώσει ὑ-
μᾶς ἀνεγκλήτους ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ
χ(ριστο)ῦ· πιστὸς ὁ θ(εὸ)ς δι' οὗ ἐ-
κλήθητε εἰς κοινωνίαν
τοῦ υ(ἱο)ῦ αὐτοῦ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· πα-
ρακαλῶ δὲ ὑμᾶς διὰ τοῦ
ὀνόματος τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ὁρᾷς τὴν συνέ-
χειαν τοῦ ὀνόματος τοῦ
χ(ριστο)ῦ· ὅθεν δῆλον ὅτι οὐκ ἐ-
κεῖ τοῦτο καὶ ἀπολλὼς ποι-
εῖ· ἀλλ' ἀνθρώποις ὅτι τῆς
τῆς καθ' ὅλου ταύτης προ-
σηγορίας τὴν πρόσληψιν
σιν· καὶ τὴν ἀπόσχισιν·

τὴν ἐν ἑτέρων προσηγορί-
αν αὐτῶν ἀφαιρῶν·
Β τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ·
ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθη-
τε ἐν αὐτῷ ἐν παντὶ λό-
γῳ καὶ πάσῃ γνώσει·
διὰ τί προσετέθη; ἄρα διε-
μοῦ. ἢ δι' ἑτέρου ἀποστό-
λου. οὐδαμῶς φησίν· ἀλ-
λὰ διὰ ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· τὸ γὰρ ἐν
χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ τοῦτό ἐστιν· κα-
Γ θὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χ(ριστο)ῦ
ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·
ἤτοι ἐν συνειδήσει
καὶ ἐστηρίχθητε διὰ ση-
μείων καὶ χαρίτων. τί-
νος ἕνεκεν παρασάμε-
Δ νος· ὥστε ὑμᾶς μὴ
ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ
χαρίσματι· δῆλον
ὅσον μεμηχανημένοις ἐν ἑαυτοῖς ἀ-
ποστόλοις. τοῖς ἄλλοις δι-
δασκάλοις προσκείμενοι·
Ε ἀπεκδεχομένους τὴν
ἀποκάλυψιν τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν
ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ· ὃς καὶ βεβαιώσει ὑ-
μᾶς ἕως τέλους ἀνεγ-
κλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ·
ὁμοιωμάτων ἄλλοι. τί θορυ-
βεῖσθε. τί παρατηρεῖσθε ὁ-
τι οὐ παρέστιν ὁ χ(ριστό)ς. παρέστη-
κεν· ὅτι οὖν ἡ ἡμέρα ἐστὶ θ(εο)ῦ

λ + Πρὸς Κορινθίους α' +

Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ· ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐν παντὶ τόπῳ· αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ:

ἀκούσας ὁ ἀπόστολος ὡς ὅσον μὴ παρὰ Κορινθίοις διχόνοιαν γενομένην· καθ' ἀποστόλων τινῶν σχίσματα δὲ ἐν αὐτοῖς ποιησάντων· γράφει τὴν ἐπιστολὴν διορθούμενος ἅπαντα. ἦν δὲ ταῦτα αὐτῶν τὰ ἁμαρτήματα· πρῶτον μὲν τὸ μερίδας πολλὰς γενέσθαι παρ' αὐτοῖς. καὶ τοῖς μὲν ὡς πλουσίοις προσκεῖσθαι αὐτοῖς· τοῖς δὲ ὡς σοφοῖς καὶ ἄμεινόν τι δυναμένοις διδάξαι αὐτούς· δεύτερον τὸ ταῖς μητρυιαῖς συγγίνεσθαι. καὶ ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονεῖν. καὶ μετὰ τοῦτο περὶ γαστριμαργίας· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐκρατήθησαν τῷ πράγματι, ὡς καὶ εἰδωλοθύτων ἅπτεσθαι· ἄλλοι πάλιν μάχας εἶχον καὶ φιλονεικίας περὶ χρημάτων. τοῖς ἔξω δικαστηρίοις ἐπιτρέποντες ἑαυτούς. ἦν τι καὶ ἕτερον πλημμέλημα παρ' αὐτοῖς. τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἐσθίειν ἐν ἐκκλησίαις, καὶ μὴ μεταδιδόναι τοῖς δεομένοις· μετὰ τούτων καὶ ἕτερον ἐπελημμένοι ἦσαν· ἐπὶ τοῖς χαρίσμασι μεγαλοφρονοῦντες, καὶ ἀπὸ τούτου ἐκπίπτοντες· εἶχον γὰρ καὶ ζῆλον τινὰς πρὸς ἀλλήλους, καὶ διεσπῶν τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ὁ περὶ τῆς ἀναστάσεως δὲ αὐτοῖς ἐσαλεύετο λόγος· ταῦτα αὐτοῖς ὑπόθεσις γέγονε τῆς ἐπιστολῆς. καὶ ἕτερα δὲ ἃ νῦν οὐκ ἔστι λέγειν κατὰ μέρος :-

ἑρμηνεία

Ἐπειδὴ εἰς πολλὰς μερίδας πολλὰς κατετέμνοντο. καὶ οἱ μὲν τοῦ τοῦ, οἱ δὲ ἑκάστου προσηγορεύοντο· τοῦτο δὲ αὐτοῖς ἀνῆκε

κηφᾶ· οὐχ ὅτι παύλου ἑ-
αυτοὺς ἢ κηφᾶ προσηγόρευ-
ον· ἀλλὰ τὰ ἐκείνων ὀνό-
ματα ὡς αὐτὸν μετασχη-
ματίζει. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν
τοῖς ἑξῆς δηλοῖ· σημαίνει
μὲν δὲ τοῦτο· ὅτι εἰ παύλου
καὶ πέτρου καὶ ἀπολλὼ
οὐκ ἔχρην ἐπιφημίζειν
ἑαυτοῖς ὀνόματα· πολ-
λῷ μᾶλλον οὐδὲ ἑτέρων:
ιδ ἐγὼ δὲ χ(ριστο)ῦ: οὐ τοῦτο ἐγ-
καλῶν ὅτι τινὲς ἐκ χ(ριστο)ῦ προση-
γόρευον ἑαυτούς, ἀλλ' ὅτι
μὴ πάντες. ἀλλ' ὡς ἐν με-
ρίδι τινὶ δέδοται ὁ χ(ριστό)ς:
ιβ μεμέρισται ὁ χ(ριστό)ς; ὃ λέγει
τοιοῦτόν ἐστιν· κατετέμε-
τε φησὶν τὸν χ(ριστό)ν· διεμελίσατε
αὐτοῦ τὸ σῶμα· δι' [illegible]μα
το πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐμε-
ρίσατο τὴν ἐκκλησίαν.
καὶ μοῖραν τὴν μὲν αὐ-
τὸς ἔλαβεν. τὴν δὲ ἑ-
κάστοις ἔδωκεν; μὴ
ιγ παῦλος ἐσταυρώθη ὑ-
πὲρ ἡμῶν: ὁρᾷς φιλό-
χριστον γνώμην· πῶς ἑαυ-
τοῦ ἐκείνου λοιπὸν ὄνομα-
τος προάγει τὸ παρ' ἐκκλη-
ριουσίας· δεικνὺς ὅτι οὐ-
δὲ μὲν προσήκει αὐτῇ κλῆ-
σιν· ὅπερ δὲ ἦν πολλῆς

κηδεμονίας τοῦτο τίθησιν·
τὸν σταυρὸν καὶ τὸ παθεῖν ὁμοῦ
καὶ τοῦ δι' αὐτὸν ἀγαθοῦ· δι' ἃ
κρίσιμον γὰρ τοῦ θ(εο)ῦ τὴν
φιλανθρωπίαν, καὶ τὸ τοῦ κόσμου
δημιουργίαν· μάλιστα δὲ
ἡ διὰ τοῦ σταυροῦ συγκατάβα-
ιδ σις: ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύ-
λου ἐβαπτίσθητε:
ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοῦτο αἴτιον
ἀλλ' ἐν τοῖς σχισμάτων. τὸ
ἀπὸ τῶν βαπτισάντων
καλεῖσθαι. καὶ τοῦτο διορ-
θοῦται λέγων· μὴ εἰς τὸ ὄνο-
μα παύλου βαπτισθῆτε,
μὴ γὰρ εἰς παῦλον φησὶν. τίς
βαπτίσθη; ἀλλ' εἰς τὸ τίμιον
ὄνομα· οὐ γὰρ ὁ βαπτίσας
ἀλλ' ὁ καλούμενος εἰς τὸ βά-
πτισμα ζητεῖται· οὗτος
γὰρ ἀφίησι τὰ ἁμαρτή-
ματα: εὐχαριστῶ τῷ
ιε θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐ-
βάπτισα, εἰ μὴ κρίσπον,
καὶ γάϊον· ἵνα μή τις εἴπῃ
ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐ-
βάπτισα. ἐβάπτισα δὲ
καὶ τὸν στεφανᾶ οἶκον·
λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα
ἄλλον ἐβάπτισα:
ὁμοίως αὐτὸς ἄλλοις· τί μέγα
φρονεῖτε ἐπὶ τὸ βαπτίσαι
ἐπεὶ οὐ γὰρ μόνον εὐχαριστῶ ὅτι

ραις. καὶ πολλῆς ἀρετῆς
πολλῶν χρείαν ποιῶν ὡς ἂν
δυνηθῆναι πρὸς τὸ τέ-
λος ἐλθεῖν. ἀποκάμνειν
δὲ μή. δηλῶν ὅτι οὐ και-
νὴ ὁρᾶται ἀλλ' ἔστι καὶ πά-
ρεστι καὶ νῦν καὶ τότε φα-
ϛ νήσεται. πιστὸς ὁ θ̅ς̅ δι' οὗ
ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν
τοῦ υ̅υ̅ αὐτοῦ ι̅υ̅ χ̅υ̅ τοῦ κ̅υ̅ ἡ-
μῶν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς
ἀδελφοί διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ κ̅υ̅ ἡμῶν ι̅υ̅ χ̅υ̅, ἵνα
τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες:
Ὁμοίως ὡς ἄλλοι. ἐκοινω-
νίαν τοῦ μονογενοῦς ἐκλή-
θητε. καὶ αὐτοῖς ἑαυτοὺς
προσνέμετε, τί ταύτης
τῆς ἀθλιότητος χεῖρον.
ὧν δὲ ἐκλήθησαν, διὰ
τούτων. ἐπεὶ γὰρ δι'
αὐτοῦ καὶ ἑαυτοὺς συνε-
χῶς λέγει περὶ τοῦ υ̅υ̅. ἵ-
να μὴ νομίσωσιν ὅτι ὡς
ὑπουργὸς αὐτοῦ οὕτω
μέμνηται, προστίθησι
αὐτῷ τῷ π̅ρ̅ι̅. τὸ δὲ εἰς
κοινωνίαν τοῦ υ̅υ̅ αὐτοῦ
ὅμοιον τῷ πολλαχοῦ εἰρημέ-
νῳ [illegible] καὶ
[illegible] ταῦ-
τα δὲ προσοικονομεῖ [illegible]

λογισμῶν. ὡς γε μὴ τῷ σφο-
δρῷ τῶν ἐγκλημάτων
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
ζ ποιῇ: ΚΑΙ ΜΗ Ἦ ἘΝ Ὑ-
ΜῖΝ ΣΧΊΣΜΑΤΑ: τοῦ
σχίσματος ἡ ἔμφασις ἰσχυ-
ρὸν ἐστι κατηγορίας ὄνο-
μα. τὸ γὰρ ὅλον [illegible] ὅταν
[illegible] διαιρεθῇ. οὐ μό-
νον [illegible] ἀλλὰ
καὶ τὸ [illegible] ἀπόλλυται:
Η̅ ἮΤΕ ΔῈ ΚΑΤΗΡΤΙΣΜΈΝΟΙ ἘΝ
ΤΩ͂Ι ΑὐΤΩ͂Ι ΝΟΪ͂ ΚΑῚ ἘΝ ΤΗ͂Ι Αὐ-
ΤΗ͂Ι ΓΝΏΜΗΙ: ἐπειδὴ
σφόδρα καθήψατο τῇ προ-
σηγορίᾳ τοῦ σχίσματος.
πάλιν πραΰνει τὸν λόγον
λέγων. ἵνα ἦτε κατηρτι-
σμένοι. ὁμοίως δὲ ὡς ἄλλοι.
[illegible]
[illegible] τὴν ὁ-
μόνοιαν. τὴν γὰρ ἀπὸ δι-
ανοίας ἐπιζητεῖ:
θ̅ ἘΔΗΛΏΘΗ ΓΆΡ ΜΟΙ ΠΕΡῚ ὙΜΩ͂Ν
ἈΔΕΛΦΟΊ ΜΟΥ ὙΠῸ ΤΩ͂Ν ΧΛΌ-
ΗΣ. ὍΤΙ ἜΡΙΔΕΣ ἘΝ ὙΜΙ͂Ν ΕἸ-
ΣΙΝ. ΛΈΓΩ ΔῈ ΤΟΥ͂ΤΟ. ὍΤΙ
ἝΚΑΣΤΟΣ ὙΜΩ͂Ν ΛΈΓΕΙ:
πάλιν τῆς ἀδελφότη-
τος προσηγορίᾳ [illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
ι̅ ἘΓῺ ΜΈΝ ΕἸΜΙ ΠΑΎΛΟΥ. Ἐ-
ΓῺ ΔῈ ἈΠΟΛΛΩ͂. ἘΓῺ ΔῈ

ΜΕΝ ἀπολλυμένοις. μω
ρία ἐστίν· τοῖς δὲ σωζο
μένοις ἡμῖν. δύναμις
θ(εο)ῦ ἐστιν· ἐπειδὴ γὰρ
εἰκὸς ἦν ἐκ τοῦ σταυ
ροῦ παρὰ τῶν ἑλλήνων
χλευαζομένου τῆς σο
φίας δηλονότι τῆς παρ' ἐκεί
νων ἀσθενείας αἰσθάνεσθαι καὶ ἀπο
λεῖσθαι θορυβουμένους
τοὺς αὐτοὺς τῶν ἑλλήνων
λεγομένοις, παραμυθού
μενος ὁ παῦλος φησίν·
μὴ νομίσητε ξένον τι γε
νέσθαι καὶ παράδοξον·
ταύτην ἔχει φύσιν τὸ πρᾶ
γμα. ὥστε αὐτὸ τῶν ἀ
πολλυμένων μὴ γνωρί
ζεσθαι αὐτοῦ τὴν δύνα
μιν· ἐξεστηκασι γὰρ καὶ
παραφρονοῦσι· διὰ
τοῦτο καὶ λοιδοροῦνται
καὶ ἐκτρέπονται πρὸς
τὰ σωτήρια φάρμακα:
ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ἀπολῶ
ιθ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΣΙΝ ΤΩΝ
ΣΥΝΕΤΩΝ ἀθετήσω·
ποῦ σοφός· ποῦ γραμμα
τεύς· ποῦ συζητητὴς
τοῦ αἰῶνος τούτου:
ἐπειδὴ γὰρ πρότερον εἶπεν

τὴν καινότητα, πρὸς
οὐδὲν χρήσιμον, λοιπὸν
εἶπεν· ὅτι γὰρ ἐδείχθη ταύ
της αὐτὴν ἐνδείξασθαι
καὶ δι' αὐτῶν κηρυγμάτων
ἰδεῖν τὸ μὴ εἶναι τὴν οὐκ ἠ
κ θέλησεν: οὐχὶ ἐμώ
ρανεν ὁ θ(εὸ)ς τὴν σοφίαν
τοῦ κόσμου τούτου·
ἀντὶ τοῦ μωρὰν ἀπέδειξεν οὐ
σαν, πρὸς τὴν πίστιν
ὡς κατάλληλον· ἐπειδὴ
γὰρ μέγα ἐφρόνουν ἐπ' αὐ
τῇ, ἤλεγξεν αὐτὴν τα
χέως· ποία γὰρ σοφία
ὅταν τὸ κεφάλαιον τῶν
ἀγαθῶν μὴ εὑρίσκῃ:
κα ΕΠΕΙΔΗ ΓΑΡ ΕΝ ΤΗ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ
Θ(ΕΟ)Υ· ΟΥΚ ΕΓΝΩ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΙΑ
ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΟΝ Θ(ΕΟ)Ν· ΕΥΔΟ
ΚΗΣΕΝ Ο Θ(ΕΟ)Σ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΩΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΣΩΣΑΙ
ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ:
τὴν διὰ τῶν ἔργων φαινομέ
νην. διὰ τῶν λόγων ἠθέλησεν
γνωσθῆναι. διὰ τοῦτο τοι
αῦτα καὶ τοσαῦτα κα
τασκευάσεν. ἵνα ἀνα
λογίσηται ἐκ τῶν γενομένων
ὁ ποιητὴς θαυμάζηται·
μεγάλα σοφοῖς ἀνθρώ
ποις πλῆθος ἦν· θαυμασθεὶς
τοῖς ποιήμασι τὸ ποιηκότα·
καὶ γὰρ ὁ μέγας οὗτος ἔργον

οὐκ ἐποίησα τοῦτο· ταῦτα
δὲ λέγων καθαιρεῖ τὸ ἐπὶ
τούτῳ φύσημα οἱ κομῶντες
οὐχὶ τὴν δύναμιν τοῦ βα-
πτίσματος μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ τὴν διάνοιαν τῶν
μέγα ἀπὸ τοῦ βαπτίζειν
φρονούντων· μέγα μὲν
γὰρ τὸ βάπτισμα· ἀλλὰ
μέγα αὐτὸ οὐχ ὁ βαπτίζων
ποιεῖ· ἀλλ' ὁ καλούμενος
ἐν τῷ βαπτίσματι· μάλιστα δὲ
καὶ τὴν αἰτίαν δηλῶν εὐ-
χαριστεῖ· ἵνα μή τις
εἴπῃ φησὶν ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν
ὄνομα ἐβαπτίσθητε·
οὐχ ὅτι δὲ περὶ ἐκείνων
τοῦτο ἔλεγεν· ἀλλ' ὅτι ἐφο-
βεῖτο μὴ εἰς τοῦτο προέλθῃ
τὸ κακὸν τὸ νόσημα:
ΙϚ ΟΥ ΓΑΡ ΑΠΕСΤΕΙΛΕΝ ΜΕ
ΧΣ ΒΑΠΤΙΖΕΙΝ. ἀλλ' ΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΖΕΣΘΑΙ: τί οὖν
ἐβάπτιζες φησίν· οὐκ ἐ-
μαχόμενος φησὶν
τῷ ἐντεταλμένῳ βαπτί-
ζειν· ἀλλ' ὡς περιουσί-
ας τοῦτο ποιῶν· καὶ
ὥσπερ ἐπὶ τῶν χηρῶν
εἶπον τῶν ἀποστό-
λων· οὐκ ἀρεστὸν ἡμᾶς
καταλείψαντας τὸν
λόγον τοῦ θῦ διακονεῖν

τραπέζαις· δηλονό-
τι ὅτι οὐκ ἀπαιτούμενος
ἐκεῖνοις· ἀλλ' ἐκ περιου-
σίας τοῦτο ποιῶν· οὕ-
τω καὶ ἐνταῦθα: ΟΥ
ΙΖ ΚΕΝ СΟΦΙΑ ΛΟΓΟΥ. ἵνα μὴ
ΚΕΝΩΘΗ Ο СΤΑΥΡΟС ΤΟΥ ΧΥ
καθεῖλεν τὸ φύσημα τῶν
διὰ τὸ βαπτίζειν μέγα
φρονούντων· μεθίστα-
ται λοιπὸν τοὺς ἐπὶ σο-
φίᾳ τῇ ἔξωθεν κομπά-
ζοντας· καὶ κατ' αὐτῶν ὁπλί-
ζεται σφοδρότερον·
πρὸς μὲν γὰρ τοὺς ἐπὶ τῷ
βαπτίζειν ἐπιφυσωμένους,
ἔλεγεν· εὐχαριστῶ ὅτι οὐ-
δένα ὑμῶν ἐβάπτισα· καὶ
ὅτι οὐκ ἀπέστειλέ με χς
βαπτίζειν· καὶ οὔτε σφο-
δρῶς, οὔτε κατασκευ-
αστικῶς τοὺς λόγους· ἐνταῦ-
θα δὲ εὐθέως ἐν προοιμίοις πλη-
γὴν δίδωσι μεγάλην·
ἵνα μὴ κενωθῇ λέγων ὁ
σταυρὸς τοῦ χυ· τί τοίνυν
μέγα φρονεῖς, ἐφ' ᾧ σε
ἐρυθριᾶν ἔδει· ἡ γὰρ καὶ
πολεμεῖ τῷ σταυρῷ καὶ μάχεται
τοῖς εὐαγγελίοις ἡ σοφία
αὕτη, οὐ καυχᾶσθαι ἐπ' αὐτῇ
ἀλλὰ καταδύεσθαι δεῖ:
ΙΗ Ο ΛΟΓΟС ΓΑΡ Ο ΤΟΥ СΤΑΥΡΟΥ. ΤΟΙС

κδ θεοῦ: καὶ τὸ ἀσθενὲς
τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν
ἀνθρώπων ἐστίν. τὸ θεῖον
γὰρ ἀμφοῖς ἰδιώταις ἀ-
γραμμάτοις, πράγμασι
ἐχρήσατο τηλικούτοις
καὶ ἐν μικρῷ καιρῷ πρὸς
τὴν οἰκουμένην ἅπα-
σαν παρατάξασθαι. ὅ
μὴ θέλοντες τινὲς ἑαυτοῖς
ἰσχύος. καὶ διαλυομένων
κε ται γινόμενα: βλέ-
πετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑ-
μῶν ἀδελφοί. ὅτι οὐ
πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα.
ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ φαινόμε-
νον καὶ κατὰ τὸν παρόν-
τα βίον. καὶ κατὰ τὴν
ἔξωθεν παιδείαν. ἵνα
δὲ μὴ δόξῃ ἐναντιοῦσθαι
κῶς. ἂν γὰρ καὶ σοφοὶ ὦσαν
τοῖς ἔξωθεν, τοῦ τοιοῦ-
τοι προσθήκην. ὥσπερ
τούτοις ἐδόξαζον. ἀλλὰ μο-
νοι ... εὐγενεῖς ἦσαν
τῇ δόξῃ τε. ὅτι ὁ κατὰ
σάρκα σοφός, πολλοὺς
μὴ τῆς ἀπονοίας. ἐν
τοσούτῳ μόνῳ. ὅταν δὲ
διεφθαρμένην διδασκα-
λίαν ... μὴ
κς ται: οὐ πολλοὶ δυνατοί.
οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς:
καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τύφου πε-
πληρωμένοι εἰσίν. οὐδὲν
δὲ οὕτω πρὸς ἀκριβῆ θεο-
γνωσίαν ἄχρηστον, ὡς
ἀπόνοια καὶ πλοῦτος ἐχθρός.
ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
κζ ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα τοὺς
σοφοὺς καταισχύνῃ:
ὅπερ ἐστὶ μέγιστον τῆς νί-
κης, ὅταν διὰ τῶν ἰδιω-
τῶν νικᾷ. οἱ γὰρ οὕτω κα-
ταισχύνονται ἐξ ἡττηθέντες ὑπὸ
τῶν διὰ τῶν σοφῶν ἡττη-
κη θῶσιν: καὶ τὰ ἀσθε-
νῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξα-
το ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ
τὰ ἰσχυρά. καὶ τὰ ἀγενῆ
τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθε-
νημένα ἐξελέξατο ὁ θεός:
οὐ γὰρ ἰδιώτας μόνον, ἀλλὰ
καὶ πένητας εὐκατα-
φρονήτους ἀσήμους ἐ-
κάλεσεν, ἵνα τοὺς ἐνδό-
ξους ταπει-
κθ νώσῃ: καὶ τὰ μὴ ὄντα.
ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ:
καὶ τίνα τὰ μὴ ὄντα καλεῖ;
τοὺς μηδὲ ἐν ἀριθμῷ λογιζομέ-
νους διὰ τὴν πολλὴν εὐτέ-
λειαν. οἷς τὴν πολλὴν
δύναμιν ἐπεδείξατο διὰ
τῶν μηδὲν ... δοκούντων

ἐστι τῶν διαλεκτικῶν αὐτοῦ·
καὶ περὶ τῆς γῆς δὲ γέ-
γραπται, ὅτι τὴν διάνοιαν ἣν
ἐποίησεν ὡς οὐδέν· ἐπεὶ
δὴ οὖν διὰ τῆς σοφίας
ταύτης οὐκ ἠθέλησεν
ὁ κόσμος γνωρίσαι τὸν θν̄,
διὰ τῆς δοκούσης μωρί-
ας τῆς τοῦ κηρύγματος
ηὐδόκησεν σῶσαι αὐτούς·
οὐ διὰ λογισμῶν, ἀλλὰ διὰ
πίστεως μόνης· ὅπου
σοφίας οὐκ ἔστι χρεία ἀν-
κβ θρωπίνης: ἘΠΕΙΔΗ
ΚΑΙ ἸΟΥΔΑΙΟΙ ΣΗΜΕΙΟΝ
ΑἸΤΟΥΣΙΝ. ΚΑΙ ἝΛΛΗΝΕΣ
ΣΟΦΙΑΝ ΖΗΤΟΥΣΙΝ. ἩΜΕΙΣ
ΔΕ ΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ ΧΝ̄ Ἐ-
ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΝ. ἸΟΥΔΑΙ-
ΟΙΣ ΜΕΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ.
ἜΘΝΕΣΙΝ ΔΕ ΜΩΡΙΑΝ.
ΑὐΤΟΙΣ ΔΕ ΤΟΙΣ ΚΛΗΤΟΙΣ
ἸΟΥΔΑΙΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ἝΛΛΗΣΙ
ΧΝ̄ ΘῩ ΔΥΝΑΜΙΝ ΚΑΙ ΘῩ
ΣΟΦΙΑΝ: ὅταν γὰρ ζητῶ-
μεν φησὶ Ἰουδαίοις πι-
στώσασθαι λέγουσιν· ἀνα-
στήσατε νεκρούς· ἰά-
σασθε δαιμονῶντας·
δείξατε σημεῖα· ἡμεῖς
δὲ ἀντὶ τούτων τί λέγο-
μεν· ὅτι ἐσταυρώθη καὶ
ἀπέθανεν ὁ κηρυττόμε-
νος· τοῦτο γὰρ οὐ μό-
νον τοὺς μὴ κινουμένους
μὴ ἐφελκύσασθαι, ἀλλὰ
καὶ κινουμένους διακρού-
σασθαι· ἀλλ' ὅμως οὐ δια-
κρούεται, ἀλλὰ καὶ ἐφέλκεται·
πάλιν Ἕλληνες αἰτοῦσι τοῦ
σχήματος ῥητορείαν λόγων
καὶ δεινότητα σοφισμά-
των· ἡμεῖς δὲ καὶ τούτοις
σταυρὸν κηρύττομεν· καὶ
ὅπερ ἐστὶν Ἰουδαίων ἀσθέ-
νεια [illegible]· τοῦτο ἐστὶν
Ἑλλήνων μωρία· ὅταν
οὖν μὴ μόνον ἃ αἰτοῦσι μὴ
παράσχωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐναν-
τία ὧν αἰτοῦσι λέγωμεν,
καὶ διὰ τούτων ὑπ' αὐτῶν πεί-
θονται· πῶς οὐ καταφανὴς
ἐστὶν ἡ τοῦ κηρύγματος δύ-
κγ ναμις: ὍΤΙ ΤΟ ΜΩΡΟΝ
ΤΟΥ ΘῩ. ΣΟΦΩΤΕΡΟΝ ΤΩΝ
ἈΝΩΝ ἘΣΤΙΝ: περὶ τοῦ
σταυροῦ λέγει· τὸ μωρὸν καὶ τὸ
ἀσθενές· οὐ τὸ ὂν, ἀλλὰ τὸ
δοκοῦν· πρὸς γὰρ τὴν ἐ-
κείνων ὑπόληψιν αὐτὸ
καλεῖται· ὃ γὰρ οὐκ ἴσχυσαν
φιλόσοφοι δι' αὐτῶν συλλογι-
σμῶν ποιῆσαι, τοῦτο ἡ
δοκοῦσα μωρία κατώρ-

σθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν
τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην
πρὸς ὑμᾶς: τοῖς κινδύ-
νοις φησὶν καὶ ταῖς ἐπιβου-
λαῖς καὶ τὸ καθημέραν διωκό-
μεσθαι· τοῦτο δὲ οὐκ ἔγκλη-
μα τοῦ Παύλου· ἀλλ' ἀσθε-
νείας ἐστὶ τῆς φύσεως· ἐγ-
κώμιον δὲ τῆς προαιρέσε-
ως· ὅτι καὶ δεδοικὼς
θάνατον καὶ πληγάς, οὐ-
δὲν ἀνάξιον διὰ τὸν φό-
βον τοῦτον ἐποίησεν:·
λϛ καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ
κήρυγμά μου, οὐκ ἐν πει-
θοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις: τουτέστιν οὐκ ἔ-
χων τὴν ἔξωθεν σοφίαν:
λζ ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος
δυνάμεως: ταῖς
ἐνεργείαις λέγει ταῖς ἐποίει
διὰ τοῦ πνεύματος· τίς γὰρ ὁ-
ρῶν νεκροὺς ἀνισταμέ-
νους· καὶ δαίμονας ἐλαυ-
νομένους οὐκ ἂν κατε-
δέξατο: ἵνα ἡ πίστις
λη ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀν-
θρώπων, ἀλλ' ἐν δυνά-
μει θεοῦ: σαφῶς διὰ
πάντων ἀπέδειξεν· πολλὴ
τῆς ἰδιωτείας τὸ κέρδος
καὶ μέγα τῆς σοφίας τὸ
[illegible]· αὕτη μὲν γὰρ

ἐκένου τὸν σταυρόν· ἵνα
μὴ κενωθῇ γάρ φησιν ὁ σταυρὸς
τοῦ Χριστοῦ· ἐκ τῶν μὴ δὲ εἰσκη-
ρυγεν τοῦ θεοῦ τὴν δύνα-
λθ μιν: σοφίαν δὲ λαλοῦ-
μεν ἐν τοῖς τελείοις:
πρότερον καλέσας μω-
ρίαν τὴν τοῦ θεοῦ σοφί-
αν κατὰ τὴν ἐκείνων ψῆ-
φον· τότε δεικνὺς αὐτὴν
τὴν σοφίαν οὖσαν· ὅταν
γὰρ ὁ νομιζόμενος μωρὸς
καὶ μωρὰ κηρύγματα
τοὺς σοφοὺς περιγένηται, οὐ
διὰ μωρίας σοφίας περι-
γέγονεν, ἀλλὰ διὰ σοφίας
τελεωτέρας καὶ τοσαύτης
καὶ οὕτως μείζονος, ὡς ἐ-
κείνην μωρὰν φαίνεσθαι·
σοφίαν δὲ λέγει τὸ κήρυγμα·
καὶ τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας·
τὸ διὰ σταυροῦ σωθῆναι·
τελείους δέ, τοὺς πεπι-
στευκότας· καὶ γὰρ τέλει-
μοι τέλειοι. οἱ τὰ ἀνθρώπι-
να εἰδότες ὅτι σφόδρα
ἀσθενῆ καὶ ὑπεριδόντες
μ αὐτῶν: σοφίαν δὲ οὐ
τοῦ αἰῶνος τούτου· οὐδὲ
τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶ-
νος τούτου τῶν κατα-
γουμένων: ποία γὰρ
χρήσιμος ἡ ἔξωθεν σοφία

λβ

τοῖς μωροῖς καὶ ἐξουθενημένοις:

λ ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα
σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θυ:
πάντα γὰρ ὁ θεὸς διὰ τοῦτο
ποιεῖ· ἵνα τὸν τῦφον καὶ
τὸ φρόνημα καταστείλῃ·
ἵνα τὸ καυχᾶσθαι καθέλῃ·
αὕτη γὰρ τούτου ἁμαρτία·
ὅτι σοφώτεροι τῶν τοῦ θυ
νόμων εἶναι ἐνόμιζον· καὶ ἦσαν
οὐ βελτίους οὕτως μαθόντες, ὡς
αὐτοὶ ἐνομοθέτησαν· διὰ
τοῦτο οὐδὲ ὅλως ἔμαθον:
λα ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν
χῷ ἰυ· ὃς ἐγενήθη ὑμῖν σο
φία ἀπὸ θυ· δικαιοσύνη τε
καὶ ἁγιασμός· καὶ ἀπολύ
τρωσις: παῖδες ἐστέ
φησι τοῦ θυ. διὰ τοῦ χυ τοῦτο
γενόμενοι· ἐπειδὴ γὰρ εἶ
πεν τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
ἐξελέξατο· καὶ τὰ ἀγενῆ
δείκνυσιν ὅτι πάντων εὐγε
νέστεροι. τὸν θν
ἔχοντες πατέρα· τίς δὲ ἐ
γένετο ταῦτα φησίν.
οὐχ ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα,
ἀλλ᾿ ὁ χς αὐτὸς ἐστιν αἴτιος·
σοφοὺς ἡμᾶς ποιήσας
καὶ δικαίους ἁγίους·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐγενή
θη ἡμῖν σοφία καὶ ἁγια
σμὸς ἀπολύτρωσις: λε

ἵνα καθὼς γέγραπται ὁ καυ
χώμενος ἐν κῳ καυχάσθω
κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀ
δελφοί. ἦλθον. οὐ καθ᾿ ὑ
περοχὴν λόγου ἢ σοφίας
καταγγέλλων ὑμῖν:
διὰ τοῦτο καὶ σφοδρῶς καὶ
τὸ δρᾶμα τῆς ἔξωθεν
μεν σοφίας. ἵνα τοῦτο
πείσῃ τοὺς ἀμυήτους. ὥσπερ
οἷον καὶ ἐπὶ δίκαιον ἐν κῳ
καυχᾶσθαι· ὅταν γὰρ παρ᾿
ἑαυτῶν τὰ ὑπὲρ ἑαυτοὺς
ζητῶμεν. οὐδὲν μωρότε
ρον· οὐδὲ ἀσθενέστερον ἡμῶν
γίνεται· γλώσσης μὲν γὰρ ἐ
χρῆν καὶ ὀξυτάτης δύνα
τον. δόγματα δὲ ἰσχυρὰ
ἀμήχανον: τὸ μαρτύ
ριον τοῦ θυ: ἔστι τοῦτο
κήρυγμα ὃ μαρτυρούμενον
φησίν· ὅτι σταυρωθεὶς
ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν:
λδ οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι
τι ἐν ὑμῖν. εἰ μὴ ἰν χν. καὶ
τοῦτον ἐσταυρωμένον
τοῦτο λέγω ὅτι ἄμοιρός εἰμι
καθόλου τῆς ἔξωθεν σο
φίας· οὐ γὰρ ἦλθον λογι
σμοὺς ζητεῖν φησίν· οὐ
δὲ σοφίσματα· οὐδὲ ἄλλο τι
λέγων ὑμῖν. ἢ ὅτι ὁ χς ἐσταυ
ρώθη [illegible] κἀγὼ ἐν ἀ

μουμένην· καὶ τὸ μυστήρι-
ον ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ ἂν ἐσταύρ-
ωσαν ὅτι ποιεῖ τὸ σταυρωθῆναι τὸν σωτῆρα
καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης
σωτηρίαν· καὶ τοῦ θεοῦ πρὸς
ἀνθρώπους καταλλαγήν. ἐκεί-
νους δὲ κύριον τῆς δόξης ἐκάλε-
σεν, ὅτι ... τὸ σταυρὸς ἀδοξί-
ΜΕ ας εἶναι δοκεῖ: ἀλλὰ κα-
θὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλ-
μὸς οὐκ εἶδεν· καὶ οὖς οὐκ
ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρ-
δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη
ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν:
Ὃ νῦν περὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τοῦ
σταυρωθέντος. δι' ἡμῶν
σὺν ἐκ μαρτυρίας. οἷα
ἀπολαύσεσθαι ἀγαθὰ τοὺς
αὐτὸν ἐπιγνῶναι καὶ ὁμο-
λογήσασι κύριον· αὐτὸν δὲ
τὸν κύριον τῆς δόξης φημὶ
τὸν σταυρωθέντα:
ΜϚ ἡμῖν δὲ ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν
διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ:
Οὐ διὰ τῆς ἔξωθεν σοφίας·
ἀλλ' αὐτὸ ἐστὶ τὸ μέγεθος δη-
λῶν τῆς δωρεᾶς τι-
μῆς· τοῦ διὰ τοῦ σωτῆρος
αὐτοῦ μαθητῶν· τὸ μὲν γὰρ
τὸ πνεῦμα τὸ ἐπιστάμενον
τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεοῦ ἀ-
πεκάλυψεν. οὐ καὶ ἐμά-

ΜΖ θομεν: τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα
ἐρευνᾷ καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ:
Οὐκ ἀγνοίας ἀλλ' ἀκριβοῦς
γνώσεως ἐνταῦθα τὸ ἐρευ-
νᾶν ἐνδεικνύμενον. ταύτην
γὰρ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸ
κεχρῆται μέγαν· ὁ δὲ ἐρευ-
ΜΗ νῶν τὰς καρδίας: τίς
γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀν-
θρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ
ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ.
οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
οἶδεν. εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ·
ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου
ἐλάβομεν. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα
τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ· ἵνα εἰδῶμεν
τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα
ἡμῖν: ταῦτα περὶ τῆς
τοῦ πνεύματος γνώσεως λέγει· δη-
λοῖ ὅτι οὕτως ἐξισοῖ πρὸ
στὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν. ὡς ἡ
ἀνθρώπου γνῶσις αὐτῇ
ΜΘ προσβαίνει: ἃ καὶ
λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδα-
κτοῖς ἀνθρωπίνης σοφί-
ας λόγοις. ἀλλ' ἐν διδακτοῖς
πνεύματος ἁγίου: διδάσκων
ὅτι ὥσπερ τὰ ἐκ θεοῦ ἐ-
Ν μάθομεν: πνευμα-
τικοῖς, πνευματικὰ
συγκρίνοντες: ὅταν
τι πράγματι κοινὸν καὶ ἀπόρ-
ρητον ᾖ· ἀπὸ τῶν πνευ-

ἐνταῦθα καταργούμενοι
καὶ περαιτέρω μὴ προϊόντες
καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα δυνάμενοι
μένειν τι. τοὺς ἄρχοντας φη-
σίν· ἄρχοντας δὲ αἰῶνος
ἐνταῦθα. οὐ δαίμονας
φησὶν. ἀλλὰ τοὺς φιλο-
σόφους καὶ ῥήτορας καὶ λογο-
γράφους. καὶ γὰρ αὐτοὶ
ἐκράτουν. καὶ δημαγω-
γοὶ πολλάκις ἐγένοντο. τοῦ
δὲ αἰῶνος ἐκάλεσεν ἄρχον-
τας· ἐπειδὴ περαιτέρω τοῦ
παρόντος αἰῶνος οὐ προ-
βαίνει αὐτῶν ἡ ἀρχή. διὸ καὶ
ἐπήγαγε τῶν καταργου-
μδ μένων :· ἀλλὰ λαλοῦ-
μεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστη-
ρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμέ-
νην· μυστήριον τὴν οἰ-
κονομίαν καλεῖ. ἐπειδὴ οὔτε
ἄγγελος. οὔτε ἀρχάγγελος
οὔτε ἄλλη τις αὐτὸ ἐγνώκει
δύναμις πρὶν ἢ γενέ-
σθαι. διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησίν·
ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρ-
χαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς
ἐκκλησίας ἡ πολυποίκι-
μβ λος σοφία τοῦ θεοῦ: ἣν
προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν
αἰώνων : τοῦτο φη-
σὶν τὴν περὶ ἡμᾶς κηδε-

μονίαν ἐνδεικνύμενος τοῦ
θεοῦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μάλιστα
καὶ τιμᾶν καὶ φιλεῖν ἡμᾶς
νομίζονται. ὅσοι περ ἄνω-
θεν ἐσπούδασαν ἡμᾶς παρασκευ-
μγ άσαι μόνοι ἀγαθοποιεῖν : εἰς
δόξαν ἡμῶν : τοῦτό
ἐστιν εἰς δόξαν τὴν ἡμετέ-
ραν ἀποκεκρυμμένην·
ὅ τι οὐδεὶς προηγουμένως
θεν τῶν ἀνθρώπων ἀγνοοῦν
μα τὸ μυστήριον : ἣν οὐδεὶς τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τού-
του ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνω-
σαν. οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δό-
ξης ἐσταύρωσαν :
Πιλᾶτον καὶ Ἡρώδην φησίν·
περὶ μὲν γὰρ τοῦ Πιλάτου
ἡ γραφὴ λέγει. ὅτι οὐκ ᾔδει
τί κακὸν δὲ μηδὲ τὸν Ἡρώδην
τί δεῖ καὶ λέγειν περὶ τῶν
Ἰουδαίων; τίς εἴρηται ὅτι
οὐκ ἂν ἥμαρτον· οὐδὲ γὰρ
ἐκεῖνοι ἔγνωσαν αὐτὸν. εἰ
ἔγνωσαν γὰρ ἀλλὰ τὴν ἐν
τῷ τῷ πράγματι οἰκονο-
μίαν οἷον τίς ἐκαυχᾶτο θα-
νάτου καὶ πρὸ οὐκ ᾔδεσαν
διὰ τοῦτο καὶ ἔλεγεν. ὅτι οὐ
κοινωνεῖ ... ἀλλ' οὐκ ᾔδει-
σιν τί ποιοῦσιν. τουτέστιν
τὴν οἰκονομίαν τὴν τε

μάνη καθ' ὧν τὰς μαρτυρί-
ας ἀγόμενον· ὅταν λέγωμεν
ὅτι ἀνέστη χ(ριστό)ς· ὅτι αὐτὸς
παρθένου ἐγεννήθη.
παράγομεν μαρτυρίας καὶ τύ-
πους καὶ ἀποδείξεις τοῦ
ἰωνᾶ τὴν ἐν τῷ κήτει
διατριβήν, καὶ τὴν
μετὰ ταῦτα ἀπαλλαγήν·
τῶν στειρῶν τοὺς τόκους
τῆς σάρρας καὶ τῆς ῥε-
βέκκας καὶ τῶν λοιπῶν·
ὅταν πάλιν ἐκ παρθέ-
νου λέγωμεν γεγεννῆσθαι
χ(ριστό)ν· τὴν ἐν τῷ παραδεί-
σῳ τῶν δένδρων καὶ
[illegible] γεγενημένην. οὐ
σπερμάτων καταβλη-
θέντων· οὐχὶ ἵνα καὶ
τεχθέντων· οὐ καὶ
μακρὸς ἀναγκασθήσομαι.
τὰ γὰρ λεγόμενα διὰ πα-
[illegible]. καὶ διαγράφειν ὡς
ἐν ὁμοίῳ τοῖς προτέροις,
ἵνα πιστευθῇ ταῦτα
παραγενόμενα· καὶ δὴ
καινὴν πάλιν· πῶς ἀπὸ
γῆς ἀνδρός· πῶς ἀπ' ἀν-
θρώπου μόνου γυνή· καὶ
οὐδαμοῦ συνουσία· πῶς
αὐτὴ ἡ γῆ ἀπ' οὐδενός·
[illegible] τοῦ δη-
μιουργοῦ πρὸς πάντα

ἀρκούσης· οὕτως ἡμεῖς καὶ ἐν
πράγματι καὶ σημείων
καὶ οὐδαμοῦ χρῄζομεν ἐκ
τῆς ἔξωθεν σοφίας· οὐ
δὲ λογισμῶν. οὐδὲ παρα-
σκευῶν· ψυχικὸς δὲ
Να ἄνθρωπος. οὐ δέχεται τὰ τοῦ
πν(εύματο)ς τοῦ θ(εο)ῦ: ψυχικός
ἐστιν· ὁ τὸ πᾶν τοῖς λογισμοῖς
τῆς ψυχῆς διδούς. καὶ μὴ
νομίζων ἄνωθεν τινὸς
δεῖσθαι βοηθείας ὅπερ
ἐστὶν ἀνοίας· καὶ γὰρ δέδω-
κεν ἡμῖν τὸν λογισμὸν ὁ θ(εό)ς.
ἵνα μανθάνῃ καὶ δέχηται
τὰ παρ' αὐτοῦ, οὐχ ἵνα
ἐξαρκεῖν ἑαυτὸν νομίζῃ:
Νβ μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν
τοῦτο δὲ οὐ τῆς φύσεως
τοῦ πράγματος, ἀλλὰ τῆς
ἀσθενείας τοῦ μὴ δυνη-
θέντος τοῦ μεγέθους αὐ-
τῶν ἐφικέσθαι διὰ τῶν
τῆς ψυχῆς ὄψεων:
Νγ καὶ οὐ δύναται γνῶναι
ὅτι πνευματικῶς ἀνα-
κρίνεται: τὴν αἰ-
τίαν παρατίθεται· μάλι-
στα δὲ ὅτι πίστεως δέεται
τὰ λεγόμενα. καὶ λογισ-
μῶν καταλαμβάνεσθαι οὐκ ἔνι·
ὑπερβαίνει γὰρ αὐτῶν
τὸ μέγεθος, τῆς ἡμετέρας

ξβ οὐκ ἐχρῆν: ἀλλ' ἢ διάκο-
νοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε:
ἤτοι μὲν ἑτέρων διάκονοί ἐστε
φησίν· πῶς αὐτοὶ τὴν
ἀξίαν ἁρπάζετε καὶ
τὴν προσηγορίαν τοῖς
μαθηταῖς ἀφ' ἑαυτῶν δίδ-
ξγ οτε: καὶ ἑκάστῳ ὡς
ὁ κ(ύριο)ς ἔδωκεν: οὐδὲ τοῦ-
το φησὶ τὸ μικρὸν παρ' ἑ-
αυτῶν ἔχομεν. ἀλλὰ πα-
ρὰ τοῦ θ(εο)ῦ τοῦ χαρίζον-
ξδ τος: ἐγὼ ἐφύτευσα
Ἀπολλὼς ἐπότισεν· ἀλ-
λ' ὁ θ(εὸ)ς ηὔξανεν: τοῦ-
τ' ἐστὶν πρῶτος κατέβα-
λον τὸν λόγον. ὥστε δὲ
μὴ ξηρανθῆναι τοῖς πει-
ρασμοῖς τὰ σπέρματα,
Ἀπολλὼς τὰ παρ' ἑαυ-
τοῦ προσέθηκεν. τὸ
δὲ πᾶν τοῦ θ(εο)ῦ γέγονεν:
ξε ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐσ-
τίν τι· οὔτε ὁ ποτίζων
ἀλλ' ὁ αὐξάνων θ(εό)ς·
Ὁρᾶτε πῶς αὐτοὺς παρα-
μυθεῖται· πρῶτον μὲν
τῷ ἀπὸ τοῦ οἰκείου προσώ-
που προσάγειν τὴν ἐξου-
δένωσιν· τίς γάρ ἐστι
φησὶ Παῦλος· δεύτερον
δὲ τῷ τὸ πᾶν ἀναθεῖναι
τῷ τὰ πάντα δεδωκό-

ξς τι θ(ε)ῷ: ὁ φυτεύων δὲ
καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν:
ἑτέραν αὖ ἀσφάλειαν προσ-
τίθησιν αὐτοῖς· διὰ
δὲ τούτου καὶ ἕτερον κα-
τασκευάζει τὸ μὴ ἐπαί-
ρεσθαι κατ' ἀλλήλων· ἓν
δὲ εἶναι λέγει αὐτοὺς τὸ μη-
δὲν δύνασθαι ἄνευ τοῦ
αὔξοντος θ(εο)ῦ· τοῦτο δὲ
ἐποίησεν· οὔτε τοὺς πολλὰ
καμόντας ἀφῆκεν κα-
τεξανίστασθαι, τῶν τὰ
ἐλάττονα εἰργασμένων·
οὔτε τοὺς τὰ ἐλάττονα
τοῖς τὰ μείζονα φθονεῖν:
ξζ ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μι-
σθὸν λήψεται κατὰ τὸν
ἴδιον κόπον: ἐπειδὴ
ῥαθυμοτέρους ἐποίει τὸ
παρ' αὐτοῦ μηδὲν εἶναι· μο-
μίζεσθαι· καὶ τοὺς πολλὰ
καμόντας καὶ τοὺς ἐλαττο-
ν ὁρᾷ πῶς αὐτὸ διορθοῦται
τὸ ἔπαινον· ὡς ἕκαστος ἴ-
διον μισθὸν λήψεται κατὰ
τὸν ἴδιον κόπον· ὥστε ἐπεὶ
γέγονε μὴ φοβοῦ ὅτι ἓν ἐστὸν
ἐν ταύτῃ· τὸ γὰρ τοῦ θ(εο)ῦ
ἔργον ἐργαζόμενοι ἕν
εἰσιν· ἐπὶ δὲ τῶν πόνων ἐκεῖ
οὐκ εἰσὶν ἕν· ἀλλ' ἕκαστος
τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται

καθημμένον αὐτοὺς ἐσχηματισμέ-
νον· ἐγὼ δὲ τὰ τοῦ πνεύματος κα-
ταγγέλλομεν. τίμιος μὲ-
κεν τὴν ἔξω σοφίαν ἀλλὰ
καὶ κατὰ τὸ προφέρεσθαι
ἡμῖν· τοσοῦτον πρὸς τοῦ-
το ἔστησαν ἀκούσαντες· καὶ ὃ
οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λα-
λῆσαι ὡς πνευματικοῖς· ὁ δὲ
μετὰ τοιοῦτον ὢν· μάλι-
στα μὲν γὰρ καὶ τὸ ἔργον ἦν
ἐν τοῖς πνευματικοῖς, οὐδὲ οὕ-
τως ἐχρῆν ἐπαίρεσθαι
οὐδὲ ταῖς ἡμέραις καταγ-
γέλλειν. ἀλλ' ὥσπερ αὐτοὶ
οἱ καθ' ἡμᾶς εὑρήκασι·
μηνύει δὲ οὐδὲ ταῦτα ἴσα
ὡς δέονται χρή. ἀλλ' οἱ
μαθηταὶ ... πάντων
ἔσχατοι· ὥσπερ γὰρ μὲν
ἐπὶ τῇ ἔξωθεν σοφίᾳ
φρονεῖν τὸ μέγα. ἐπειδὴ
καὶ ὡς οὐδὲ ἐν ὅσοις ἀλ-
λὰ καὶ ἐν ἀρχῇ ὑμῖν· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τοῖς πνευματικοῖς. καὶ ἐν
τούτοις τὸ λέγων ἐστί. καὶ
ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ καὶ
ΝΗ τε: ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν
δύνασθε. ἔτι γὰρ σαρ-
κικοί ἐστε: τὸ μὴ δύ-
νασθαι αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ μὴ
θέλειν. ὅπερ αὐτοῖς
μεῖζον ἔφερε κατηγορίαν

τὸ δὲ ἐνδεῶς ... συγγνώ-
ΝΘ μην: ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν
ζῆλος καὶ ἔρεις. καὶ δι-
χοστασίαι. οὐχὶ σαρκικοὶ
ἐστέ, καὶ κατὰ ἄνθρωπον πε-
ριπατεῖτε; τὸ γὰρ ὅσον
μετὰ τὸ ποιοῦν αὐτοὺς σαρ-
ξ κικούς: ὅταν γὰρ λέγει
τις. ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου
ἕτεροι δὲ ἐγὼ Ἀπολλώ.
οὐχὶ σαρκικοί ἐστε: δεί-
κνυσιν ὅτι τοῦτο οὐ μόνον αὐ-
τοῖς οὐδὲν ὠφελοῦν· οὐδὲ
προσλαμβάνει τι πνευματικὸν
ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τῶν μειζό-
νων ὠφέλειαν ἐμποδίζον.
ὁ γὰρ ζῆλος σαρκικοὺς ἐ-
ποίησεν· τὸ δὲ γενέσθαι
σαρκικούς, οὐκ ἀφῆκεν
ἀκοῦσαι τῶν ὑψηλοτέ-
ξα ρων: τίς οὖν ἐστιν
Παῦλος. τίς δὲ Ἀπολλώς:
μετὰ τὴν διὰ τῶν πραγμά-
των κατασκευήν. γι-
νώσκων τὸ ... κέχρη-
ται τῇ κατηγορίᾳ. καὶ τὸ
ἑαυτοῦ ὄνομα τίθησιν
ὑπεραίρων πᾶσαν τρα-
χύτητα. καὶ οὐκ ἐῶν ὀργι-
σθῆναι πρὸς τὰ λεγόμενα.
ἐγὼ γὰρ Παῦλος οὐδέν εἰμι
οὐκ ἀγαπῶν ... μᾶλ-
λον ἐπιλέγει ...

ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΟΥΤΟΝ· ΧΡΥ
ΣΟΝ· ΑΡΓΥΡΟΝ· ΛΙΘΟΥΣ
ΤΙΜΙΟΥΣ· ΞΥΛΑ· ΧΟΡΤΟΝ
ΚΑΛΑΜΗΝ: τὸν μὲν
θεμέλιον φαμὲν προσαύ-
τοῦ ἐδήλωσεν εἰπὼν
ὅτι χριστός ἐστιν· ἵνα οἱ οἰκοδομοῦν-
τες δηλονότι περὶ πράξε-
ων ἐστὶ ῥητέον ἀγαθῶν· τὸ
δὲ διάφορον τῶν ὑλῶν
τῶν ἐποικοδομουμένων,
μὲν ὧν, τὴν πολλὴν
διὰ προαίρεσιν τῶν
ἐργαζομένων σημαί-
νει· ὡς γὰρ οἱ μὲν αὐτοῦ
λαμπρότεροι· οἱ δὲ καὶ
ταπεινότεροι· καὶ οἱ μὲν
τῶν πλατύτεροι· οἱ δὲ τα-
πεινότεροι καὶ ὀρθότεροι· ὡς
οἱ μὲν χαμαὶ τεροι· οἱ
δὲ πλατύτεροι ἀτελεῖ-
οδ μοῦσιν: ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟ
ΕΡΓΟΝ ΦΑΝΕΡΟΝ ΓΕΝΗΣΕ
ΤΑΙ· Η ΓΑΡ ΗΜΕΡΑ ΔΗΛΩ
ΣΕΙ· ΟΤΙ ΕΝ ΠΥΡΙ ΑΠΟΚΑ
ΛΥΠΤΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΟΥ
ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΤΟ ΠΥΡ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ:
οὕτως τῶν μελλόντων αὐ-
τοῖς φοβερὰν τὴν ἡμέραν
αὐτοῖς ἐκείνην μηνύ-
ων τὴν φοβερὰν· τὴν
τοῦ θεοῦ δικαστηρίου
καθὼς καὶ ὁ ἐχόμενος τοῦ
κριτοῦ ποταμὸς ἔμπρο-
σθεν αὐτοῦ εἷλκε πυρός·
οε ΕΙ ΤΙΝΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΜΕΝΕΙ
Ο ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΝ· ΜΙΣΘΟΝ
ΛΗΨΕΤΑΙ· ΕΙ ΤΙΝΟΣ ΤΟ ΕΡ
ΓΟΝ ΚΑΤΑΚΑΗΣΕΤΑΙ ΖΗ
ΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙ: ὃ λέγει τοι-
οῦτόν ἐστιν· εἴ τις καλὸν βί-
ον ἔχει μετὰ πονηρῶν ὀρθῶν
οὐ προσήκει αὐτοῦ καὶ
ὅπως ἐστὶ μὴ κολάζεσθαι·
τοῦ ἔργου κατακαιομένου.
τὸ δὲ κατακαήσεται· τοῦ-
τ' ἔστιν οὐκ οἴσει τοῦ πυρὸς
τὴν ῥύμην· ἀλλ' ὥσπερ εἴ
τις χρυσᾶ ὅπλα ἔχων δι-
έλθοι ποταμὸν πυρὸς·
φαιδρότερος ἀνεισιν· εἰ
δὲ χόρτον ἔχων διέλθοι·
οὐ μόνον οὐδὲν ὠφελεῖ,
ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἀπώλεσεν,
οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων
ος ἐστίν: ΑΥΤΟΣ ΔΕ ΣΩΘΗ
ΣΕΤΑΙ· ΟΥΤΩΣ ΔΕ ΩΣ ΔΙΑ
ΠΥΡΟΣ: ὃ δὲ λέγει τοιοῦ-
τόν ἐστιν· οὐχὶ καὶ αὐτὸς οὕ-
τως ἀπολεῖται ὥσπερ τὰ ἔργα
εἰς τὸ μηδὲν χωρῶν· ἀλλὰ
μένει ἐν πυρί· σωτηρίαν
οὖν τὸ πρᾶγμα καλεῖ· διὰ
γὰρ τοῦτο προσέθηκεν
ὡς διὰ πυρός· καὶ γὰρ καὶ ἡ

ξη κατὰ τὸν ἴδιον κόπον·
θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί·
[illegible]
σθαι καὶ [illegible]
[illegible]
ξθ θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδο
μή ἐστε· οὐκοῦν
οὐκ αὐτῶν τὸ γεώργιον
τὸ ὑμέτερον· ἀλλὰ τοῦ
θεοῦ καὶ [illegible] δίκαιον·
οὐ γὰρ ὁ ἀρότης τοῦ γεωργοῦ
καλεῖται, ἀλλὰ τοῦ οἰκο
δεσπότου· ὥσπερ ἀμέ
λει καὶ ἡ οἰκοδομή· οὐ τοῦ
τεχνίτου, ἀλλὰ τοῦ δεσπό
του ἐστίν· εἰ δὲ οἰκοδομή
ἐστε, οὐ χρὴ διασπᾶσθαι·
ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη οἰκοδο
μή· καὶ εἰ γεώργιόν ἐστε,
διαιρεῖσθαι οὐ χρή· ἀλλὰ
φραγμῷ τῷ τῆς ὁμονοί
ο ας τειχίζεσθαι: κα
τὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν
δοθεῖσάν μοι· ὡς σοφὸς
ἀρχιτέκτων, θεμέ
λιον τέθεικα: σο
φὸν ἑαυτὸν ἐνταῦθα κα
λεῖ· οὐκ ἐπαιρόμενος· ἀλλὰ
τύπον αὐτοῖς διδούς. [illegible]
[illegible] ὅτι τοῦτό ἐστι σο
φόν· τὸ ἐμπαγῆναι θεμέ
λιον· ὁ γὰρ [illegible]
τριάζει· [illegible]

τὸν σοφόν· οὐκ ἀφῆκεν ἑαυ
τοῦ τοῦτο εἶναι· ἀλλ' ὁμολογεῖ
αὐτὸν πρότερον [illegible]
τῷ θεῷ, [illegible]
καλοῦντος σοφόν· κατὰ
γὰρ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ
φησὶ τὴν δοθεῖσάν μοι:
οα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ·
ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς
ἐποικοδομεῖ: ἐνταῦ
θα [illegible] περὶ τῆς
πορνείας αὐτὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] οἶκον;
οβ θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐ
δεὶς δύναται θεῖναι πα
ρὰ τὸν κείμενον· ὅς ἐστιν
ἰς χς: ἀπὸ τοιούτου
ἐστίν· καὶ ἤγγελλον τὸν χν
παραδέδωκα ὑμῖν τὸν
θεμέλιον· ὅπως [illegible]
[illegible] οἰκοδομῆτε· μὴ
κενοδοξῶς· μὴ πρὸς
[illegible] τοὺς
μαθητάς· μὴ τοίνυν
προσέχωμεν ταῖς αἱρέ
σεσιν· θεμέλιον γὰρ ἄλ
λον οὐδεὶς δύναται θεῖ
ναι παρὰ τὸν κείμενον·
ἐπὶ τοῦτον δὲ μᾶλλον οἰκο
δομῶμεν, καὶ ὡς θεμε
ογ λίου ἐχώμεθα: εἰ δέ τις
ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν

θεμέλιον τοῦτον· χρυ
σὸν· ἄργυρον· λίθους
τιμίους· ξύλα χόρτον
καλάμην: τοῦ μὲν
θεμελίου φανεροῦ ὄντος αὐ
τὸς δηλονότι ὢν ἐπ' ὧν
ὅτι χς ἐστίν· τῶν δὲ οἰκοδομη
μάτων ὄντων περὶ πράξε
ων εἴρηται ἀγαθῶν· τὸ
δὲ διάφορον τῆς ὕλης
τῶν ἐποικοδομουμέ
νων, τὴν πολλὴν
διὰ προαιρέσεων τῶν
ἐργαζομένων σημαί
νει· ὡς δὴ οἱ μὲν σπου
δαιότεροι· οἱ δὲ κα
ταδεέστεροι· καὶ οἱ μὲν
ταῖς μεγάλαις· οἱ δὲ ταῖς
μέσαις κατορθοῖεν· καὶ
οἱ μὲν χαλεπώτερα· οἱ
δὲ ἐλάττονα πλημμε
οδ λοῦσιν: ἑκάστου τὸ
ἔργον φανερὸν γενήσε
ται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώ
σει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκα
λύπτεται· καὶ ἑκάστου
τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν
τὸ πῦρ δοκιμάσει:
οὕτω τῶν μελλόντων αὐ
τοῖς φοβερὰν τὴν ἡμέραν
αὐτὸν ἐκάλεσεν [illegible]
ὢν τὴν φοβεράν· τὴν
τοῦ θεοῦ δικαστηρίου

καθ' ἣν καθεζομένου τοῦ
κριτοῦ ποταμὸς ἔμπρο
σθεν αὐτοῦ ἕλκεται πυρός·
οε εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ
ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν
λήψεται· εἴ τινος τὸ ἔρ
γον κατακαήσεται ζη
μιωθήσεται: ὁ μὲν γὰρ τοι
οῦτος μὲν ἐστίν· ἅτε καλῶς βι
ώσας μετὰ παρρησίας ὀρθῶς
οὐ προσστήσεται αὐτοῦ καὶ
σπουδῆς τῆς ὁμολογίας ἐκομίσατο.
τοῦ ἔργου κατακαιομένου.
τὸ δὲ κατακαήσεται· τοῦ
τ' ἐστὶν οὐκ οἴσει τοῦ πυρὸς
τὴν ῥύμην· ἀλλ' ὥσπερ εἴ
τις χρυσᾶ ὅπλα ἔχων δι
έλθοι ποταμὸν πυρὸς.
φαιδρότερος διαβαίνει·
εἰ δὲ χόρτον ἔχων διέλθοι.
οὐ μόνον οὐδὲν ὠφελεῖ.
ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἀπόλλυσιν,
οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἔργων
ἐστίν: αὐτὸς δὲ σωθή
ος σεται. οὕτως δὲ ὡς διὰ
πυρός: ὁ δὲ μὲν γὰρ τοιοῦ
τος ἐστίν· οὐχὶ καὶ αὐτὸς οὐ
τως ἀπόλλυται ὡς τὰ ἔργα
ἀλλ' ἐστὶ μὴ δὲ ἐν χαρᾷ· ἀλλὰ
μένει ἐν πυρί· σωτηρίαν
οἶμαι τὸ πρᾶγμα καλεῖ· διὰ
γὰρ τοῦτο προσέθηκεν
ὡς διὰ πυρός· γὰρ καὶ ἡ

ξη καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ κοινόν·
θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί·
[illegible]
ἐσμὲν καὶ [illegible]
γάρ ἐσμεν συνεργοί·
ξθ θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Οὐκοῦν οὐκ ἀπὸ τῶν γεωργούντων ὑμᾶς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θεοῦ καλεῖσθαι δίκαιον. οὐ γὰρ ὁ ἀγρὸς τοῦ γεωργοῦ καλεῖται, ἀλλὰ τοῦ οἰκοδεσπότου· οὐδὲ ἡ οἰκοδομή τοῦ τεχνίτου, ἀλλὰ τοῦ δεσπότου ἐστίν. εἰ δὲ οἰκοδομή ἐστε, οὐ χρὴ διεσπᾶσθαι· ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη οἰκοδομή· καὶ εἰ γεώργιόν ἐστε, διαιρεῖσθαι οὐ χρή· ἀλλ' ἑνὶ φραγμῷ τῷ τῆς ὁμονοίας τετειχίσθαι:
ο Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων, θεμέλιον τέθεικα: Σοφὸν ἑαυτὸν ἐνταῦθα καλεῖ, οὐκ ἀλαζονευόμενος, ἀλλὰ τύπον αὐτοῖς διδούς. ς [illegible] ὅτι τοῦτο δεῖ σοφοῦ, τὸ ἕνα θεμέλιον θεῖναι. ὅρα γὰρ τὴν μετριότητα· ἐπειδὴ γὰρ ἑαυτὸν σοφὸν ἐκάλεσεν, οὐκ ἀφῆκεν ἑαυτοῦ τοῦτο εἶναι· ἀλλ' ὅλον ἑαυτὸν προσένειμε τῷ θεῷ, τοῦτο εἰπὼν ἑαυτὸν σοφόν· κατὰ γὰρ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ φησὶ τὴν δοθεῖσάν μοι:
οα ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ: Ἐνταῦθα μοι δοκεῖ τὸν περὶ τῆς πολιτείας αὐτοῖς ἐμβάλλειν λόγον [illegible] καὶ ἐν [illegible]·
οβ θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός: ἄλλος τοιοῦτον ἐστίν· κατήγγειλα τὸν Χριστόν, παρέδωκα ὑμῖν τὸν θεμέλιον· σκοπεῖτε πῶς οἰκοδομεῖτε· μὴ κενοδοξοῦντες· μὴ πρὸς ἀνθρώπους ἀποσπῶντες τοὺς μαθητάς· μὴ τοίνυν προσέχωμεν ταῖς αἱρέσεσιν· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον. ἐπὶ τούτῳ δὲ μᾶλλον οἰκοδομῶμεν· καὶ ὡς θεμελίου ἐχώμεθα:
ογ Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν

ἀληθῆ προσφέρων· μω-
ρὸς δὲ τῷ κόσμῳ γίνεται
ὁ τὴν ἔξω θύραθεν ἀτιμάζων
σοφίαν καὶ πᾶσαν ὅσον μὲν
μηδὲν αὐτῷ συντελεῖν,
πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας
κατάληψιν· καὶ ὥσπερ
ἡ πενία ἡ κατὰ θεὸν πλού-
του αἰτία· καὶ ἡ ταπεινο-
φροσύνη ὕψους. οὕτω καὶ τὸ
μωρὸν γενέσθαι σοφώτε-
ρον πάντων ποιεῖ:
πα ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τού-
του. μωρία παρὰ τῷ θεῷ
ἐστιν. γέγραπται γάρ:
οὐ γὰρ μόνον οὐδὲν συντε-
λεῖ ἀλλὰ καὶ ἐμποδίζει:
πβ ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς
ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν
καὶ πάλιν: οὐ ταῖς οἰ-
κείαις μόνον ἀρκεῖται κα-
τασκευαῖς. ἀλλὰ καὶ
μαρτυρίαν ἐπάγει· ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπειδὴ
τῇ σοφίᾳ φησὶν ἀπεχρή-
σαντο πρὸς τὸ μὴ δεηθῆναι
θεοῦ. δι᾽ αὐτῆς ταύτης ἤλεγ-
ξεν αὐτοὺς ὅτι μάλιστα
δέονται θεοῦ· πῶς καὶ τίνι
τρόπῳ· ὅτι μωροὶ γενό-
μενοι δι᾽ αὐτῆς, ἐκ ταύτης
δι᾽ αὐτῆς ἑάλωσαν· οἱ γὰρ
νομίζοντες μὴ δεῖσθαι θεοῦ

εἰς τοσαύτην κατέπεσαν χρεί-
αν. ὡς ἁλιέων καὶ ἀγραμ-
μάτων ἐλάττους φανῆναι
πγ μωρῶν: κς γινώσκει τοὺς
διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν
ὅτι εἰσὶν μάταιοι: ὅταν
οὖν φησιν ὁ μόνος σοφὸς θεὸς
τοιαῦτα περὶ αὐτῶν ψηφί-
ζεται καὶ ἀποφαίνεται, ποί-
αν ἑτέραν ζητεῖς ἀπόδειξιν
τῆς ἐσχάτης ἀνοίας αὐτῶν:
πδ ὥστε μηδεὶς καυχάσθω
ἐν ἀνοις: ἐπὶ μωρίαν φησὶ
ἡ ἔξω θύραθεν ἀποδέδεικται σο-
φία. τί ὧδε σοφοῖς τοῖς
διδασκάλοις φρονεῖτε μέγα:
πε πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν εἴτε
παῦλος· εἴτε ἀπολλώς· εἴ-
τε κηφᾶς· εἴτε κόσμος·
εἴτε ζωή· εἴτε θάνατος·
εἴτε ἐνεστῶτα· εἴτε μέλ-
λοντα: ἐπαίρει τὴν
τάξιν τῶν μαθητῶν· ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπειδὴ
τὸ εὐαγγέλιον αὐτὸς χριστός· καὶ
τοὺς διδασκάλους ἔσχε παιδεία
ἀμοιβὴ δὲ ἐκεῖνο θεὸς παρ᾽ αὐ-
τοῦ λαμβάνομεν τοῦ χριστοῦ. τούτου
χάριν πάντα ὑμῖν δέδωκε
ταῦτά φησιν. καὶ γὰρ διδα-
σκάλοις ἔδωκε. καὶ τὸ ῥῆ-
μα καὶ τὸ δῆμα. καὶ τοῖς
προστοῖς τῶν ἀποστόλων

μὴ ἔθος λέγειν ἐν τῷ πυρὶ σώ
ζεσθαι περὶ τῶν μὴ κατα
καιομένων καὶ κατατε
φρουμένων ἐν τοῖς ὕδασιν·
ὁμοίως οὖν ὥσπερ λέγοι· μὴ
ἐπειδὴ περιήκουσας φη
σὶ νομίσῃς τοὺς ἁμαρτ
ανόντων τοὺς καιομέ
νους· μὴ θαυμάσῃς δὲ
ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν τιμω
ρίαν σωτηρίαν καλεῖ·
ἔθος γὰρ αὐτῷ ἐπὶ τῶν
κακῶν ἐμφατικῶς, καλοῖς
ὀνόμασι χρῆσθαι· οἷον
ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία
καίτοιγε τὸ τῆς πλεονα
σμοῦ ὄνομα, εὔφημον
ἐπὶ καλοῦ· οὕτω καὶ
ἐνταῦθα τὸ σωθῆναι θή
σεται· οὐδὲν ἕτερον. ἢ
τὴν ἐπίτασιν τῆς τιμωρί
ας ᾐνίξατο· ὡσανεὶ ἔλε
γεν αὐτὸς δὲ μένει διηνε
κῶς κολαζόμενος::
οζ Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε
καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν
ὑμῖν. εἴ τις τὸν ναὸν
τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ του
τον ὁ θεός: φοβήσας δὲ
τοὺς μέλλοντας ἡμέρας
καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης
φοβεῖ. καθάπτεται γὰρ
λοιπὸν καὶ τοῦ πεπορνευκό
τος· σαφῶς μὲν οὐδέπω
ἀορίστως δὲ ἀναμιγνύμε
νος. τὸν δὲ διεφθαρμένον
αὐτοῦ νοῦν, καὶ ἐπαίροντα
τὸ ἁμάρτημα ἀπὸ τῆς
ἰδίας δοθείσης αὐτῷ δω
ρεᾶς. τὸ δὲ φθερεῖ τοῦ
τον ὁ θεός. οὐ καταρωμέ
νου ἐστὶν, ἀλλὰ προφητεύ
οη οντος: ὁ γὰρ ναὸς τοῦ
θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές
ἐστε ὑμεῖς: ὁ δὲ πόρ
νος βέβηλος. ἵνα δὲ μὴ
δόξῃ πρὸς ἐκεῖνον ἀπο
τείνεσθαι. ἐκοίνωσεν, οἵ
τινές ἐστε ὑμεῖς: μηδεὶς
οθ ἑαυτὸν ἐξαπατάτω. εἴ
τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑ
μῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ:
παρεμβαλὼν μέγα τοῦ
προσώπου πεπορνευκότα
λόγον. ἐπάγει πάλιν
ἐπὶ τὴν μάχην τῆς σοφί
π ας τῆς ἔξωθεν: μωρὸς
γενέσθω, ἵνα γένηται
σοφός: ὥσπερ μὲν νεκρὸν
τῷ κόσμῳ κελεύει γενέσθαι
ἡ γὰρ νέκρωσις αὕτη οὐδὲν
παραβλάπτει. ἀλλὰ καὶ ὠφε
λεῖ, ζωῆς αἰτία γινομένη.
οὕτω καὶ μωρὸν κελεύει τῷ
αἰῶνι τούτῳ γενέσθαι· σο
φίαν ἐντεῦθεν ἡμῖν τὴν

οῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου:
Ἕως μὲν αὐτῶν τῶν φορτι-
κῶν χρήσασθαι ἔμελλεν ὀνομάτων ἦν.
ὡς αὐτὸς ὢν ὁ ταῦτα ἀ-
κούων, οὕτω διελέγετο·
ἐπειδὴ δὲ ἀναγκαῖον λοιπὸν δεῖ-
ξαι τότε δεικνὺς τὰ κεκρυμ-
μένα πρόσωπα ἐπιτίθησι
τοῦ Παύλου καὶ Ἀπολλὼ
προσηγορίαν· τοῦτο δὲ
ποιεῖ καὶ δεικνὺς ὅτι
ἐπιεικέστερον τὸν λόγον ἐ-
σχημάτισεν· οὐ γὰρ ἔ-
μαθον ὅσα μαθεῖν ἔδει·
οὐδὲ γὰρ ἐδέξαντο τὴν
προαίρεσιν δυσχεραίνον-
τες πρὸς τὰ λεγόμενα.
νῦν δὲ αἰδούμενοι τοὺς
περὶ Παῦλον, ἠνέσχοντο
ῥᾳδίως τὴν ἐπιτίμησιν.
τί δέ ἐστι τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέ-
γραπται φρονεῖν· γέ-
γραπται ὅτι τί βλέπεις τὸ
κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου. τὴν δὲ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν
ϛ οὐ κατανοεῖς: Τίς γάρ
σε διακρίνει· τί δὲ ἔχεις
ὃ οὐκ ἔλαβες: λοιπὸν ἀ-
φεὶς τοὺς ἀρχομένους, πρὸς
τοὺς ἄρχοντας τρέπεται·
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· πό-
θεν δῆλον ὅτι ἄξιος εἶ τοῦ

ἐπαινεῖσθαι. κρίσις γὰρ γέ-
γονεν, ἡ ἐξέτασις προσκεχώ-
ρηκεν· δοκιμασία ὅλως
ἢ βάσανος ἀκριβής, ἀλ-
λὰ μὴν καὶ ὄχλοις ἀνθρώπων· ἄνθρωποι δὲ
ἂν οἱ ψηφίζονται σοι, οὐ
κυρία τούτων ἡ κρίσις·
θῶμεν δὲ ὅτι καὶ ἄξιος ἐπαι-
νῶν εἶ· καὶ ἔχεις ὄντως
τὸ χάρισμα, καὶ οὐ διεφθαρ-
ται τῶν ἀνθρώπων ἡ κρίσις.
οὐδὲ οὕτως ἐχρῆν μέγα
φρονεῖν· οὐδὲν γὰρ οἴκο-
θεν ἔχεις· ἀλλὰ παρὰ τοῦ
θεοῦ πάντα λαμβάνων:
ϛα Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυ-
χᾶσαι ὡς μὴ λαβών:
ἀλλ᾽ ἔλαβες φησὶ καὶ διὰ
τοῦτο μέγα φρονεῖς. ἀλλὰ
διὰ τοῦτο μὲν τοῦτο ἔδει
συστέλλεσθαι· οὐ γὰρ
σὸν ἐστὶ τὸ δοθέν. ἀλλὰ τοῦ
δεδωκότος· εἰ γὰρ ἔλα-
βες παρ᾽ ἐκείνου ἔλαβες·
εἰ δὲ παρ᾽ ἐκείνου ἔλαβες,
οὐ σὸν ἔλαβες· εἰ δὲ οὐ
σὸν ἔλαβες, τί μέγα
φρονεῖς· ὅτι μὴ σὸν ἔχων;
ϛβ Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ·
ἤδη ἐπλουτήσατε:
Καλῶς τὸ ἤδη· ἐπλουτή-
σατε ἀπὸ τοῦ χρόνου
δηλῶν τὸ ἀπίθανον

καὶ τὸν κόσμον αὐτὸν, πάν
τα δι' ὑμᾶς. πῶς δὲ ὑμῶν οὐ
τος ἀμοιβὰς φησὶν προσμέ
νειν ἑαυτοῖς. τὸ δὲ ἐστὶν ὁ
κόσμος. ἐπειδὴ δι' ἀμοιβὰς
ὁ κόσμος ἐκτίσθη φησίν.
τὸ δὲ ἐστὶ ζωή. ὅμοιον τὸ
δὲ ἐσόμενον ἐστὶ τῇ σαρκὶ αἷμα
καὶ ὀστέον δι' ὑμᾶς. τὸ δὲ
ἐστὶ θάνατος φησίν. ὅτι
καὶ ἐστὶ θάνατον παραδι
δόμενα κηρύττοντες ὑμῖν,
ἀπεργόμενοι διὰ τὴν ὑμῶν
σωτηρίαν. τὸ δὲ ἐστὶν ἐνεστῶ
τα ἐστὶ μέλλοντα. δηλονότι.
τὰ διδόμενα ζηλωθήσο
μενα αὐτοῖς ἀγαθά. δέδο
ται γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἐνεστῶ
σι καὶ αὐτοῖς ἡ τῶν ἁμαρ
τημάτων ἄφεσις. ὁ ἀρρα
βὼν τοῦ πνεύματος. τὰ διὰ τοῦ
πνεύματος χαρίσματα. ὅτι δὲ
καὶ τῶν μελλόντων τεύ
ξονται, ἀναμφίβολον διὰ
τὸν εἰρηκότα. δεῦτε οἱ εὐ
λογημένοι κληρονομήσα
τε τὴν ἡτοιμασμένην ὑ
μῖν βασιλείαν:
πϛ πάντα ὑμῶν ἐστιν. ὑμεῖς
δὲ χυ. χς δὲ θυ: καὶ τὰ
παρόντα. καὶ τὰ μέλλοντα
καὶ ἡ ἡμετέρα ζωὴ καὶ ὁ θά
νατος. καὶ ὁ κόσμος ὑμῶν

ἐπεὶ φησὶν ἐστὶ δὴ ἐπίστα
σαι ὅτι χς ὁ ἐστὶν υἱὸς τοῦ θυ:
πζ οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνος
ὡς ὑπηρέτας χυ. καὶ οἰκονό
μους μυστηρίων θυ:
μὴ τοίνυν τὸν δεσπότην ἀ
φέντες φησὶν αὐτοὺς τοὺς ὑ
πηρέτας καλεῖσθαι:
πη ὃ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς
οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις
εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλά
χιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν
ἀνακριθῶ. ἢ ὑπὸ ἀνθρω
πίνης ἡμέρας. ἀλλ' οὐδὲ ἐ
μαυτὸν ἀνακρίνω. οὐδὲν
γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα. ἀλλ' οὐ
κ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι.
ὁ δὲ ἀνακρίνων με κς ἐστίν.
ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρί
νετε. ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κς. ὃς
καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ
σκότους, καὶ φανερώσει
τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν
καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενή
σεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θυ:
τουτέστιν ἵνα μὴ τὰ δεσπότου κα
πθ ἰδιοποιήσητε: ταῦτα
δὲ ἀδελφοὶ μετεσχημά
τισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ ἀπολ
λῶ δι' ὑμᾶς. ἵνα ἐν ἡμῖν
μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέ
γραπται φρονεῖν. ἵνα μὴ
εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνός. μὴ φυσι

59

πεπιστεύοντο· πῶς ὑμῖν φη-
σὶν τοῖς τὰ τοιαῦτα κηρύ-
ττουσιν· ἐν ποίοις ἐναντίοις
ὑπολαμβάνεσθαι εἶναι:
ΗΜΕΙΣ ἈΣΘΕΝΕΙΣ. ὙΜΕΙΣ ΔΕ
ἸΣΧΥΡΟΙ· ὙΜΕΙΣ ἘΝΔΟΞΟΙ.
ἩΜΕΙΣ ΔΕ ἌΤΙΜΟΙ: τουτέ-
στι οὐ τὰ παλαιὰ διηγοῦμαι 45
πράγματα· ἀλλ' ἅπερ καὶ
ὁ παρὼν μοι καιρὸς μαρτυ-
ρεῖ: ἌΧΡΙ ΤΗΣ ἌΡΤΙ Ὥ-
ΡΑΣ. ΚΑΙ ΠΕΙΝΩΜΕΝ. ΚΑΙ
ΔΙΨΩΜΕΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΗΤΕΥ-
ΟΜΕΝ. ΚΑΙ ΚΟΛΑΦΙΖΟΜΕΘΑ
ΚΑΙ ἈΣΤΑΤΟΥΜΕΝ. ΚΑΙ ΚΟ-
ΠΙΩΜΕΝ. ἘΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΤΑΙΣ ἸΔΙΑΙΣ ΧΕΡΣΙΝ:
πρὸς τοὺς ψευδαποστόλους
τοὺς οὔτε ἐργάζεσθαι οὐ-
[illegible] ἀνεχομέ- 43
νους ἀλλὰ καρπουμένους
αὐτούς. ὁρᾷς δὲ πῶς αὐ-
ξάνων ἑαυτὸν ἐξευτελίζει πῶς 44
πάλιν μὲν γὰρ δὲ ἐκίνησεν· ἀ-
φανὴς δὲ ἐκείνοις μεγαλοφρονοῦ-
σιν· πῶς αὐτοὺς ἐπέλασε ἀ-
πόφασις· ἔστι δὴ γὰρ τὸ
μωρὸν εἶναι, τοῦ φρονίμους
φαίνεσθαι· καὶ τὸ ἀσθενῆ εἶ-
ναι, τοῦ ἰσχυροὺς γίνεσθαι·
καὶ τὸ ἀτίμους εἶναι τοὺς
ἐνδόξους ὁρᾶσθαι. ἐπειδὴ ἐ-
στερον εἶναι δοκεῖ, καὶ τὰ μὲν

ἐκείνοις μὲν ἀγριώτερα· τὰ δὲ
αὐτὸς καὶ ἐδέξατο. δείκνυ-
σιν ὅτι ταῦτα ἐκείνων ἀνα-
μων· ἐγὼ δὲ δι' αὐτὰ ταῦτα μακά-
ριος ἄν. ἀλλὰ καὶ ζ' αὐτῶν τῶν
ἀγγέλων τὸν δῆμον προσεῖ-
θεαν περιέβλεψεν τὴν ἑαυτῶν:
ΛΟΙΔΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΕΥΛΟΓΟΥΜΕΝ
ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΙ ἈΝΕΧΟΜΕΘΑ·
ΒΛΑΣΦΗΜΟΥΜΕΝΟΙ. ΠΑΡΑΚΑ-
ΛΟΥΜΕΝ: οὐκ ἀρκεῖ τις [illegible]
φησὶν ὅτι ἐπὶ τούτοις δυσχε-
ραίνομεν· τοῖς γὰρ ἐναντί-
οις τοὺς κακῶς ποιοῦντας
ἀμειβόμεθα· καὶ τῷ μέγα τι ἐπὶ
τὸ κακῶς πάσχοντας φέ-
ρειν γενναίως. ἡμεῖς δὲ οὐ μό-
νον τοῦτο κατορθοῦμεν. ἀλ-
λὰ καὶ χαίρομεν καὶ ἀγαλλόμεθα:
ΠΑΝΤΩΝ ΠΕΡΙΨΗΜΑ ἝΩΣ
ἌΡΤΙ: οὕτω μὲν δὲ ἀκούοντα
ἀλλὰ διὰ τοὺς ταῦτα πάσχο-
μεν: ΟΥΚ ἘΝΤΡΕΠΩΝ Ὑ-
ΜΑΣ ΓΡΑΦΩ ΤΑΥΤΑ. ἈΛΛ' ὩΣ
ΤΕΚΝΑ ΜΟΥ ἈΓΑΠΗΤΑ ΝΟΥ-
ΘΕΤΩ: ἐπειδὴ ἱκανῶς εἶδεν
ἀφόρητον τὴν πληγήν. τα-
χέως αὐτὴν ἐθεράπευσεν.
οὐχ ὡς καταισχύνων γάρ
ὑμᾶς φησὶν ταῦτα λέγω·
μᾶλλον γὰρ ἐπαινεῖν ἐβουλόμην
ὅμως δὲ διὰ παροινίαν πονηρὰ ζ
ἀπογνώσεως· ἀλλ' ὡς ἀλλοφρ:

αὐτῶν καὶ τὴν ἀλογονομοίη
ςτ σιν: χωρὶς ἡμῶν ἐβα
σιλεύσατε· καὶ ὄφελόν
γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα
καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβα
σιλεύσωμεν· δοκῶ γὰρ
ὅτι ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστό
λους ἐσχάτους ἀπέδει
ξεν ὡς ἐπιθανατίους:
Βουλόμενος αὐτῶν καθε
λεῖν τὸν τῦφον καὶ δεῖξαι
ὅτι ἐπὶ τούτοις οὐ μόνον
οὐ καλλωπίζεσθαι ἀλλὰ
καὶ αἰσχύνεσθαι χρή, πρῶ
τον μὲν αὐτοῖς καται
δεῖ τὸ ἤδη κεκορεσμέ
νοι ἐστέ· μόνον δὲ λέγων
πάλιν· χωρὶς ἡμῶν ἐ
βασιλεύσατε τοιοῦτόν
τι σημαίνων· μέγα φη
σὶν ὅτι ὁ παρὼν καιρὸς
οὐ τιμῆς· οὐδὲ δόξης
ὧν ὑμεῖς ἀπολαύετε·
ἀλλὰ τοῦ ὑβρίζεσθαι καὶ
διώκεσθαι· οὕτω γὰρ ἡ
μεῖς πάσχομεν· εἰ δὲ
οὐχ οὕτως ἔχει· ἀλλὰ τῶν
ἀμοιβῶν ὁ καιρὸς οὗτος.
ὑμεῖς μὲν οἱ μαθηταὶ καὶ
ἐβασιλεύσατε ἤδη καὶ πον
ἡμεῖς δὲ οἱ διδάσκαλοι
καὶ πρὸ πάντων ὀφεί
λοντες λαμβάνειν τὸν μισθὸν

οὐ μόνον ὑμῶν ἔσχατοι γε
γόναμεν· ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιθα
νάτιοι· τουτέστι κατάδικοι
διὰ μου ἐν ἀτιμίαις καὶ κινδύ
νοις καὶ λιμῷ διάγομεν· ὑ
βριζόμενοι τε ὡς μωροὶ καὶ
ἐλαυνόμενοι καὶ τὰ ἀμήχα
να ὑπομένοντες· ταῦτα
δὲ ἔλεγεν ἵνα αὐτοὺς ἐντρέπου
των ποιήσῃ συνιδεῖν, ὅτι
ταῦτα ἀπὸ σπουδῆς ὀφεί
λουσι ζηλοῦν· τοὺς κινδύ
νους καὶ τὰς ὕβρεις· οὐ τὰς
τιμὰς καὶ τὰς δόξας· οὐ
γὰρ ἐκεῖνα. ἀλλὰ ταῦτα
ἀπαιτεῖ τὸ κήρυγμα:
λα ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν
τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις
καὶ ἀνθρώποις: οὐκ ἐν γωνίᾳ
πάσχομεν φησίν· ἀλλ' ἐν μέσῃ τῇ
οἰκουμένῃ, ταῦτα πά
σχομεν, ἀλλὰ πανταχοῦ
καὶ ἐπὶ πάντων: τὸ δὲ καὶ
ἀγγέλοις. τοῦτο ἐπιδεικνύν
τος. ὅτι καὶ ἡμῶν τὰ πα
θήματα τοιαῦτα. ὡς καὶ τῆς
ἀγγελικῆς θέας ἄξια εἶναι:
λε ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν. ὑμεῖς
δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ:
πάλιν καὶ τοῦτο εἰρωνικῶς
εἴρηκεν· ἐπεὶ δὴ γὰρ αὐτοὶ μὲν
ἐν ἀπονοίᾳ καὶ ἐτίμαζον τὸ
ἐκεῖνοι δὲ ἐδόκουν εἶναι σοφοὶ ἐν

τοῦτο πάσχων. ἀλλ᾽ ἐπειγόμενος
διορθούμενος. καὶ τὸν
ἀπορρωμένους ὄντας ἀφ᾽ ἑαυτοῖς
ἄλλοις διαλεγόμενοι. οὐκ ἀ-
ξιῶν ἐπιστάμενος οὐδὲ τῶν πα-
ρ᾽ αὐτοῦ λόγων. καταστέλ-
λει δὲ αὐτῶν τὸ φρόνημα. φι-
λαρχίας ἐγκλήματι. ὥστε
ἀπουσίᾳ τοῦ διδασκά-
λου, ὡς ἀπονοουμένων κατηγο-
ρς ρῶν : ΟΥ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΕΦΥΣΙΩΜΕΝΩΝ.
ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ· ΟΥ
ΓΑΡ ΕΝ ΛΟΓΩ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΑΛΛ᾽ ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ :
Οὐδὲ γὰρ ἀπὸ κατορθωμά-
των οἰκείων. ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς
τοῦ διδασκάλου ἀπουσίας
ἐπαιρόμενοι καὶ νῦν. καὶ οὐ λέ-
γει γνώσομαι τὴν σοφί-
αν, ἀλλὰ τὴν δύναμιν·
ὁμοίως δὲ ὥσπερ λέγοι. οὐδ᾽
ἐγκαλῶ ὅτι ἐκράτησαν,
ἀλλ᾽ ὅτι θαυμάζεσθαι τὴν δι-
δασκαλίαν ἡμῶν, ἡ βα-
σιλεία καταγγελλομένων.
μεγίστην ἀπόδειξιν παρε-
χόμενοι τοῖς σημείοις. αὐτὸ
ποιοῦμεν τὴν δύναμιν τοῦ
ρζ τούτων : ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ·
ΕΝ ΡΑΒΔΩ ΕΛΘΩ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ
Η ΕΝ ΑΓΑΠΗ. ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΤΕ ΠΡΑΟΤΗ-
ΤΟΣ : καὶ τὸ φοβερὸν ἔχει
καὶ τὸ προσηνὲς ὁ λόγος οὗ-

τος. τιμωρίαν ἐμφαίνων. ἐν
καιρῷ δὲ ἐπιτιμωρίαν. ὥσπερ
ταύτης φιλοσοφίαν τοῦ
παύλου. τὴν ἐξουσίαν γὰρ
αὐτὸς ἔχων καὶ τούτου κολά-
ζειν. ἑτέρους ποιεῖ κυρίους
λέγων τί θέλετε. ἐν ὑμῖν τὸ
πρᾶγμα κεῖται φησίν :
ρη ΟΛΩΣ ΑΚΟΥΕΤΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ
ΠΟΡΝΕΙΑ· ΚΑΙ ΤΟΙΑΥΤΗ ΠΟΡ-
ΝΕΙΑ : οὐκ εἶπεν τολμᾶ-
ται πορνεύεσθαι. ἀλλὰ λέγεται·
καὶ τὸ ἐν ὑμῖν δέ, ἐμφαντι-
κῶς εἴρηται. τουτέστιν ἐν
ὑμῖν τοῖς πιστοῖς, τοσοῦτον
ἀπολαύουσι μυστηρίων.
τοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον ἐληλυθόσιν :
ρθ ΗΤΙΣ ΟΥΔΕ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙΝ
ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ : καὶ γὰρ αἱ
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὄντες δῆθεν
τοῖς πιστοῖς. ἔγραψαν καὶ ὅσα
μονικῶς γράφουσι λέγει. ἐ-
καστος τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος
κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ. μὴ
ἐν πάθει ἐπιθυμίας. καθὰ
καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα
ρι τὸν θεόν : ΩΣΤΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΤΙΝΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΧΕΙΝ : οὐ
κατέχειν μητρυιάν. ἀλλὰ γυ-
ναῖκα τοῦ πατρός. ὡς ἀπὸ μό-
νης ἐμφῆναι χαλεπώτερον :
ρια ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΠΕΦΥΣΙΩΜΕΝΟΙ
ΕΣΤΕ : ὥστε ἔδει ἔχειν. μὴ

μοι[illegible]θοῦν μου μο-
ςθ μένας: ἐὰν γὰρ μυρί-
ους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν
χ(ριστ)ῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς π(ατέ)ρας· ἐν
γὰρ χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ διὰ τοῦ εὐαγγελί-
ου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα·
παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς:
Οὐ τὸ ἀξίωμα ἐνταῦθα ἐμ-
φαίνων· ἀλλὰ τῆς ἀγάπης
τὴν ὑπερβολήν· καὶ οὐ-
δὲ ἐκείνους ἐκβάλλων τὸ ἐν
χ(ριστ)ῷ παραθείς. καὶ συγχωρή-
σας ἐκείνοις πολλὰ περὶ
αὐτῶν πεποιηκέναι· τοι-
οῦτος γὰρ ὁ παιδαγωγὸς
τὴν τῆς ἀγάπης ὑπερ-
βολὴν ἑαυτοῦ ταμιεύεται·
τοιοῦτος γὰρ ὁ π(ατ)ήρ:
ρ μιμηταί μου γίνεσθαι:
Οὐκ ἐπαίρων ἑαυτὸν ταῦτα
φησίν· ἀλλὰ δεικνὺς εὔκο-
λον οὖσαν τὴν ἀρετήν:
διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν
ρα Τιμόθεον: ἐπειδὴ ὡς ἐ-
κείνων φείδομαι:
ρβ ὅς ἐστιν τέκνον μου ἀγα-
πητὸν καὶ πιστὸν ἐν κ(υρί)ῳ:
τοῦτο φησὶν τήν τε ἀγάπην
ἐμφαίνων. καὶ ἐκείνους πα-
ρασκευάζων αἰδεσίμως
αὐτὸν ἰδεῖν· καὶ οὐχ ἁπλῶς
[illegible] πιστόν· ἀλλ' ἐν κ(υρί)ῳ·
τουτέστιν· ἐν τοῖς κατὰ κ(ύριο)ν

ργ πράγμασιν: ὃς ὑμᾶς ἀνα-
μνήσει: Οὐκ εἶπε διδά-
ξει· ἵνα μὴ δυσανασχετήσω-
σιν· ὡς παρ' αὐτοῦ μανθά-
ρδ νοντες: τὰς ὁδούς μου
τὰς ἐν χ(ριστ)ῷ· καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ
διδάσκω: Τουτέστιν, τὰς
οἰκονομίας· τοὺς κινδύνους·
τὰ ἔθη· τοὺς κανόνας·
τοὺς θεσμοὺς τοὺς ἀποστο-
λικούς· τὰ ἄλλα πάντα:
ἐπειδὴ γὰρ εἶπε γυμνητεύ-
ομεν· καὶ κολαφιζόμεθα
καὶ ἀστατοῦμεν· καὶ ταῦτα
πάντα φησὶν ὑμᾶς ἀναμνή-
σει· καὶ ἀνωτέρω τὸν λόγον
ἄγων ἐπήγαγε τὰς ἐν χ(ριστ)ῷ·
πάντα ὡς ἄνωθεν ἀναπε-
θεὶς τὰς διδασκαλίας· δεικνὺς
ἅμα ὅτι οὐδὲν ἔχουσιν ἀν-
θρώπινον· καὶ ὅτι μετὰ
τῆς ἐκ θεοῦ βοηθείας ἅ-
παντα κατορθοῖ:
ρε ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου
πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησαν
τινές· ἐλεύσομαι δὲ τα-
χέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κ(ύριο)ς
θελήσῃ, καὶ γνώσομαι:
μέλλων ἐμβάλλειν εἰς τὴν κα-
τηγορίαν τοῦ πεπορνευκό-
τος, θυμοῦ γέμοντας προφέ-
ρει τοὺς λόγους· οὐ κατὰ δὲ

ρας· καὶ πάντων τῶν τοιούτων·
ὡς μηδὲ ἀρχόμενος μηδὲ
τῆς προσηγορίας αὐτοῦ μνη
ριε μονεῦσαι: Εἰς ὄλεθρον
τῆς σαρκὸς ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ:
ἵνα μαστίξῃ αὐτὸν ἕλκει πονη
ρῷ ἢ νόσῳ ἑτέρᾳ· καὶ αὐτὸ
δὲ τοῦτο τοῦ θεοῦ δοκοῦν ἀλ
μένο· ὥστε κολάζεσθαι αὐ
τοῦ τὴν σάρκα· ἐπειδὴ
γὰρ ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐπι
θυμίαι τίκτονται· αὐτὴν
κολάζει ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ
τουτέστιν ἡ ψυχή· καὶ οὐχ ἁ
πλῶς σώζηται ἵνα τὸ πνεῦμα σω
θῇ· ἀλλ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ
κολάσας αὐτὸν ἐν καιρῷ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπα
λλάξειεν· ἵνα καὶ αὐτοὶ
προθυμότερον ἐπιθῶσιν
ἐπὶ τὴν ἰατρείαν· ἐπειδὴ
καὶ μόνος φαίνεται τὸ διά
νοίας τιθέσ· οὐκ ἀφιᾶσιν
τὸν ἑτέρας προσηγορίας
ὡς καὶ ὁ θεὸς αὐτοῦ περὶ τοῦ
Ἰωβ εἴρηκεν· πλὴν τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ μὴ ἅψῃ:
ρις Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν:
ἐνταῦθα αἰτιᾶται τὴν προσ
εκείνους ἀποστρεφομένους
δηλῶν ὅτι ἐκεῖνοι μέχρι τοῦ
παρόντος αὐτὸν οὐκ ἐπαυσαν

μεταμελῆσαι. Καὶ χρόνιοι ἐκ αὐ
ριζ τοῦ: Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ
ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυ
μοῖ: Δηλοῖ διὰ τούτου
ὅσου ἐκείνου φθαρησόμενος
μόνον τοῦτο ποιεῖ· ἀλλὰ ἤδη
τῶν τούτων· ὁμοίως δὲ ὡς
λέγοι· ἐκείνου τὸ ἁμάρ
τημα· ἀλλ' ἀμελούμενον,
δύναται ζημιοῦν τὸ ἐν
λοιπὸν σῶμα λυμήνασθαι·
ὅταν γὰρ ὁ πρῶτος ἁμαρτὼν
μηδεμίαν δίκην ταχέως· ἕτε
ροι τὰ αὐτὰ πλημμελοῦσιν:
ριη Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν
ζύμην: τουτέστιν τὸν πο
νηρὸν τοῦτον· μᾶλλον δὲ οὐ πε
ρὶ τούτου μόνον φησίν· ἀλλὰ
καὶ ἄλλους ἅπαντας· οὐ γὰρ
πορνεία μόνον ποιεῖ ζύμην.
ἀλλὰ καὶ πᾶσα κακία· ...
οὐκ εἶπεν καθάρατε· ἀλλ' ἐκ
καθάρατε· ὅ ἐστιν μετὰ
ἀκριβείας καθάρατε·
ὥστε μηδὲ λείψανον· μηδὲ
σκιὰν εἶναι τοιαύτην:
ριθ Ἵνα ἦτε νέον φύραμα. Κα
θώς ἐστε ἄζυμοι·
δηλοῖ καὶ ἐμφαίνει οὐ φθορὰ
πολλοὺς εἶναι τοιούτους τὴν
κακίαν· ἐπειδὴ καθώς ἐστε
ἄζυμοι· οὐ τοῦτο λέγει ὅτι πάν
τες ἦσαν καθαροί. ἀλλὰ καὶ

μοις ὥς φησιν ὅτι πεφυσιωμέ-
νοι ἐστὲ πορνεύσαντος· κοινὸν πάν-
των γέγονε τὸ ἔγκλημα·
κοινὸν δὲ οὐκ ἔστι τὸ ἁμαρ-
τήματι μέγα· ἀλλ' ὅτι τῇ δι-
δασκαλίᾳ τῇ παρ' ἐκείνου
ἦν καὶ οὐχ οὕτως ἔκρινεν.
ἀλλ' ἀφῆκεν αὐτὸν μόνος· ἵ-
να τῆς ζημίας μεγαζόμενος· ἐκεῖ
δὲ τῶν διδασκάλων ὁ πορ-
ριβ νεύσας ἦν: ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΜΑΛ-
ΛΟΝ ΕΠΕΝΘΗΣΑΤΕ ἽΝΑ ἘΞΑΡ-
ΘΗ ἘΚ ΜΕΣΟΥ ὙΜΩΝ Ὁ ΤΟ ἘΡ-
ΓΟΝ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΣ: ὍΤΙ
ἐστὶ λοιμὸς φησὶν τῆς ἐκ-
κλησίας ἢ διὰ πενθοῦντος ἐ-
χώρησεν· καὶ οὐκ εὐπρόσ-
χειμάρρον ἐξαιρέσαι. ἀλλ' ὡς
ἐπὶ νόσου τινὸς ἢ λοιμοῦ πέν-
θους χρείαν ποιεῖσθαι:
ριγ ἘΓΩ ΜΕΝ ΓΑΡ ἈΠΩΝ ΤΩ ΣΩ-
ΜΑΤΙ· ΠΑΡΩΝ ΔΕ ΤΩ ΠΝΙ·
οὐδὲ ἀναμένω αὐτοῦ τὴν
παρουσίαν φησίν· οὐδὲ
ἐκδέξασθαι αὐτὸν καὶ τό-
τε πρᾶξαι. ἀλλ' ὥσπερ τι-
να λοιμὸν ἀποστερῶ γε μέ-
χρι πρὶν διαδοθῆναι εἰς τὸ
λοιπὸν σῶμα βούλεται
κατασχεῖν· διὸ καὶ ἐπά-
γει λέγων· ἤδη κέκρικα
ὡς παρών· ταῦτα δὲ ἔ-
λεγεν· οἷμαι μόνον καὶ ἐπάγειν

αὐτοῖς ἐστιν αὐτὸν φασίν· ἵνα
οὐκ ἀφῆτε ὡς ἀλλοτρίου μέλλοντα
σθαι. ἀλλὰ καὶ φόβον· ὥσ-
περ δὲ οὗτος ἐκεῖ γενήσομε-
ναι. καὶ κριθησόμεθα·
τοῦτο γὰρ δεῖ παρεῖναι τὸ
πνι· ὡς ἀπερχόμενος πα-
ρὼν τοῦ πνς. καὶ ἔλεγεν οὖν
χὶ ἡ καρδία μου μετὰ σοῦ:
ριδ ἬΔΗ ΚΕΚΡΙΚΑ ὩΣ ΠΑΡΩΝ
ΤΟΝ ΟὙΤΩΣ ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΕΡΓΑ-
ΣΑΜΕΝΟΝ· ἘΝ ΤΩ ὈΝΟΜΑ-
ΤΙ ΤΟΥ ΚΥ ἩΜΩΝ ΙΥ ΧΥ· ΠΑ-
ΡΑΔΟΥΝΑΙ ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ
ΤΩ ΣΑΤΑΝΑ: οὐκ ἀφί-
ησιν αὐτοῖς ἐπιτροπὴν ἐμμο-
νῆσαι· καὶ γὰρ ἐξεφώνησε
τὴν ἀπόφασιν· ὥσπερ ὤν
φησιν· ἐστὶν ἵνα μὴ δόξῃ
πολλὴ εἶναι ἡ αὐθεντία·
ὁρᾷ πῶς κοινωνοὺς αὐ-
τοὺς ποιεῖ τοῦ κρίματος·
ἐστὶν συναχθέντων ὑμῶν
τὸ δὲ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυ-
ρίου μου τοῦτό ἐστι· τὸν θεὸν
τὸ ὄνομα τοῦ χυ συναχθέν-
ται· τὸν μετὰ πόθου σύναξιν
στόν· καὶ ἀξίων ὁμοῦ ἐκ τῆς
τῆς προσηγορίας τοιαύτα
τολμήσαντα. τοῦτον παρα-
δοῦναι τῷ σατανᾷ· οὐδὲ
τὸ παραδοῦναι τῷ σατανᾷ
ἀλλὰ μὴ ἐκβαλεῖν αὐτὸν
αὐτοῦ τῆς μετανοίας τὰς θύ-

τοῦ κόσμου κατακριθῶμεν:
ρκε ἐξάρειτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑ-
μῶν αὐτῶν: μαρτυρίαν
ἐκ παλαιᾶς τίθησι δη-
λῶν. ὅτι οὐ καινοτομία τὸ
τοιοῦτο. ἀλλὰ καὶ ἄνωθεν
αὐτὸ ἔδοξε τῷ νομοθέτῃ:
ρκς τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα
ἔχων. κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν
ἀδίκων. καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγί-
ων: ὥσπερ ἐπιλαβόμενος τῶν
διαλεγόμενος ζέων τῇ φρον-
τίδι τῆς διορθώσεως. τῶν
ἁμαρτανόντων, οὐκ ἀνέ-
χεται διατηρῆσαι τάξιν·
ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς ἀκολουθί-
ας ἀχθὲν ἐπὶ μέσον ἁμάρ-
τημα διορθοῦται πάλιν.
καὶ οὕτως ἐπὶ τὸ πρότερον
ἐπάνεισιν. ὅρα δὲ πῶς ἐκ
τῶν ὀνομάτων γυμνάζων
καὶ ἀποτρέπει καὶ ἐγκαλεῖ·
ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι
μάλιστα μὲν οὐδὲ κρίνεσθαι
ἐπὶ τῶν ἀδίκων οὐδέ. πῶς
γὰρ οὐκ ἄτοπον. πρὸς τὸν
φίλον μικροψυχοῦντα.
τὸν ἐχθρὸν διαλλακτὴν
λαμβάνειν. ἢ πῶς οὐκ
αἰσχύνη καὶ ἐρυθριᾶς. ὅταν
ἕλλην τοῦ χριστιανοῦ. κα-
θέζηται δικάζων. εἰ δὲ
καὶ τὸ μὴ ἐπὶ τῶν ἀπίστων

ἐστιν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀδίκων.
ἐπειδὴ γὰρ περιδίκως αὐ-
τοῖς ὁ λόγος ἦν. οἱ δικαζό-
μενοι δέ. οὐδὲν οὕτως ἐπε-
ζήτουν. ὥστε τὸν ἕλληνα
καὶ πρόνοιαν τοῦ δικαίου
παρ' αὐτοῖς ἀκούουσιν. ἐν-
τεῦθεν αὐτοὺς ἀποτρέπει
μόνον οὐχὶ λέγων. ποῖ τρέ-
πῃ. καὶ τί ποιεῖς ἄνε τοῦ
μαντείου πάσχων, ὅπερ ἐπι-
θυμεῖς. ἢ ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν
τοῦ δικαίου. ἀδίκοις ἐπιτρέ-
πων ἀνοίοις: οὐκ οἴδα-
ρκζ τε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον
κρινοῦσιν; ἐπειδὴ εἰκὸς
καταφρονητὸν ἔδοξε τὸ
παρ' αὐτοῖς ἔνδον δικάζεσθαι
ἀνοίοις ἰδιώταις ἢ τῶν ἄλλων ἀ-
θρόοις πραγμάτων. ὅρα
πῶς ἐπὶ τοῦτο μετῆλθεν. ἡμεῖς
γὰρ ὡς λέγοι. οἱ μέλλοντες
ἐκείνους κρίνειν τότε, πῶς
ὑπ' ἐκείνων ἀνέχῃ κρίνε-
σθαι νῦν. κρινοῦσι δὲ τὸν
κόσμον οἱ ἅγιοι. οὐκ αὐτοὶ
καθήμενοι καὶ λόγον ἀπαι-
τοῦντες. ἀλλὰ κατακρίνον-
τες. διὸ καὶ ἐπάγει. ἐν ὑμῖν
ὁ κόσμος κρίνεται. οὐκ εἶπεν
ὑφ' ὑμῶν ἀλλ' ἐν ὑμῖν. ὥσ-
περ ἔλεγε. καὶ τί μοι τὸν
ἀνακείμενον ἢ κατακρινῇ

[illegible]

ρκ καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑ-
πὲρ ἡμῶν ἐτύθη χ(ριστό)ς· ὥστε
ἑορτάζωμεν· μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ· μηδὲ ἐν ζύμῃ κα-
κίας καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐ-
ν ἀζύμοις εἰλικρινείας κ(αὶ)
ἀληθείας: Ἔγραψα ὑμῖν
ἐν τῇ ἐπιστολῇ· μὴ συνα-
ναμίγνυσθαι πόρνοις·
καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρ-
νοις τοῦ κόσμου τούτου
ἢ τοῖς πλεονέκταις ἢ
ἅρπαξιν· ἢ εἰδωλολά-
τραις: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ρκα [illegible] : Ἐπεὶ
ὠφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου
ἐξελθεῖν. νῦν δὲ ἔγραψα
ὑμῖν μὴ συναναμίγνυ-
σθαι· ἐάν τις ἀδελφὸς
ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος
ἢ πλεονέκτης:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρκβ ζεσθαι: ἢ εἰδωλο-
λάτρης· ἢ λοίδορος· ἢ με-
θυσος· ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιού-
τῳ μηδὲ συνεσθίειν:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρκγ [illegible] : τί γάρ μοι καὶ
τοὺς ἔξω κρίνειν· οὐχὶ
τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνε-
τε: [illegible]
ἔξω· τοὺς χριστιανούς
καὶ τοὺς ἕλληνας [illegible]:
ρκδ τοὺς δὲ ἔξω ὁ θ(εὸ)ς κρινεῖ:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ἢ τὸ ἥττημα ὑμῖν ἐστιν. ὅτι
κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυ-
τῶν· διατί οὐχὶ μᾶλλον
ἀδικεῖσθε· διατί οὐχὶ
μᾶλλον ἀποστερεῖσθε.
ἀλλ' ὑμεῖς ἀδικεῖτε. καὶ
ἀποστερεῖτε. καὶ ταῦτα
ἀδελφούς· ἢ οὐκ οἴδατε
ὅτι ἄδικοι βασιλείαν θεοῦ
οὐ κληρονομήσουσιν:
ἥττημα οὖν τὸ ἔγκλημα ὅτι ὅλως
κρίνεσθε καὶ ἐπὶ ἀπίστων:
ρλγ Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρ-
νοι· οὔτε εἰδωλολάτραι·
οὔτε μοιχοί· οὔτε μαλα-
κοί· οὔτε ἀρσενοκοῖται
οὔτε πλεονέκται· οὔτε
κλέπται· ἐνταῦθα
αἰνίττεται τινὰς λέγοντας
ἀπὸ [illegible] μάχονται
οἱ νόμοι· ὅτι φιλάνθρωπος
ὁ θεὸς καὶ ἀγαθός, οὐκ ἐπε-
ξέρχεται τοῖς πλημμε-
λήμασιν· διό φησι μὴ
πλανᾶσθε· πλάνης γὰρ
ἐσχάτης καὶ σατανικῆς ἐν-
νοίας ταῦτα χρηστοῦ τῶν
ἁμαρτιῶν τυχεῖν:
ρλδ οὔτε
μέθυσοι· οὐ λοίδωροι· οὐχ
ἅρπαγες. βασιλείαν
θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν·
καὶ ταῦτά τινες ἦτε. ἀλ-
λὰ ἀπελούσασθε· ἀλλὰ ἡγι-
άσθητε· ἀλλ' ἐδικαιώθητε
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἰησοῦ· καὶ
ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν:
Καὶ ταῦτα τῶν ἐσχάτων
ἁμαρτημάτων ἐστὶν τὸ τῆς
μέθης· καὶ τὸ τῆς λοιδο-
ρίας· καὶ γὰρ καὶ ὁ χριστὸς τὸν
καλέσαντα τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ μωρὸν· τῇ γεέννῃ
παραδέδωκεν· καὶ τῶν σημ
ἰουδαίων πολλοὺς μέθη δὲ
[illegible] ἀπώλεσεν
ρλε μεν: Πάντα μοι ἔξεστιν
ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει
τοῖς λαιμάργοις ἐνταῦθα
αἰνίττεται· ἐπειδὴ γὰρ
[illegible] τὸν πόρ-
νευκότα φέρεσθαι. ἰδὲ
πορνείαν ἀπὸ τρυφῆς καὶ
μαργίας, τούτου χάριν σφο-
δρῶς κολάζει τὸ πάθος.
ὁμοίως δὲ ὡς λέγοι· ἔξεστι
φαγεῖν φησιν. ἀλλ' οὐ συμφέρει
ρλϛ τῆς: Πάντα μοι ἔξεστιν.
ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
ὑπό τινος: διατοῦτο δὲ
κρίνει. ὅτι τὸ τὰ βρώματα ἐξουσία
ποιεῖν· οἷον ὁμοίως φέρει.
ἀλλ' οὐδὲ ἐξουσία ἐστίν. ἀλ-
λὰ δουλεία· οἷον κύριος δὲ
τοῦ φαγεῖν· οὐκ οὖν μὲν κύ-
ριος ἐστίν. καὶ οὐκ ἐστι μὴ [illegible]

τὴν γενεὰν ταύτην. καὶ
ἀνθρώπων μιμνήσκεται ἀναστή-
σονται καὶ κατακρινοῦσιν
τὴν γενεὰν ταύτην:
ρκη ΚΑΙ ΕΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ
Ο ΚΟΣΜΟΣ: ἵνα μὴ δόξῃ
περὶ ἄλλων μόνων λέγειν. ὁρᾷ πῶς
κοινὸν ποιεῖ τὸν λόγον:
ρκθ ΑΝΑΞΙΟΙ ΕΣΤΕ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ: αἰσχύ-
νην ἡμῖν φέρει τὸ πρᾶγμα φη-
σιν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ κόσμος ἦν
αὐτοὺς ὑπὸ τῶν μέσων κρι-
νομένων αἰσχύνεσθαι.
φησίν. ὥστε ἀντὶ ὧν μείζων
ἡ αἰσχύνη ὅταν ὑπὸ τῶν
ἔξω κρίνησθε. ἐκεῖνοι γὰρ
ἐλάχιστα τὰ κριτήρια.
οὐ ταῦτα: ΟΥΚ ΟΙΔΑ
ρλ ΤΕ ΟΤΙ ΑΓΓΕΛΟΥΣ ΚΡΙΝΟΥ
ΜΕΝ. ΜΗΤΙΓΕ ΒΙΩΤΙΚΑ
περὶ ἐκείνων λέγει τῶν
ἀγγέλων. περὶ ὧν φησιν
ὁ χριστός· πορεύεσθε εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ δια-
βόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς δέ φησιν
ὁ ἀπόστολος ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ τοῦ σατανᾶ δηλαδὴ
μετασχηματίζονται
ὡς διάκονοι δικαιο-
σύνης. [illegible]
τούτων. τὸ κρινοῦμεν.

ἀντὶ τοῦ κατακρινοῦμεν.
ὅταν γὰρ δεικνύμεναι αἱ ἀσώ-
ματοι δυνάμεις. ἔλαττον
ἡμῶν εὑρεθῶσιν ἔχουσαι τῶν
σάρκα περικειμένων.
χαλεπωτέραν δώσουσι δίκην:
ρλα ΒΙΩΤΙΚΑ ΜΕΝ ΟΥΝ ΚΡΙΤΗΡΙΑ
ΕΑΝ ΕΧΗΤΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΘΕΝΟΥ
ΜΕΝΟΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΤΟΥΣ ΚΑΘΙΖΕΤΕ. ΠΡΟΣ ΕΝΤΡΟ
ΠΗΝ ΥΜΙΝ ΛΕΓΩ: μέθον
περὶ ὧν μὴ διδάξαι [illegible]
ὅτι οὐδαμοῦ ὅτι οὖν ἦ τοῖς ἔξω-
θεν τὴν δίκην ἐπιτρέπειν
χρή. ἀναιρεῖ δὲ τὴν δο-
κοῦσαν ἀντίθεσιν μονονου-
χὶ λέγων. τί οὖν ἐστί. ὅτι
οὐδεὶς ἐστὶν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐ-
δεὶς ἱκανὸς διακρῖναι. ἀλλ'
τοῦτο. κἂν γὰρ μηδεὶς ᾖ
σοφὸς τοῖς ἐλαχίστοις ἐπι-
τρέπειν. τὸ δὲ πρὸς ἐν-
τροπὴν ὑμῖν λέγω. εἰς
χοντος ἐστὶν τὴν τούτων
ἀντίθεσιν. ὥστε οὐδὲ ἡσυ-
σαν καὶ περὶ τὴν.
ρκβ ΟΥΤΩΣ ΟΥΚ ΕΝΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΣΟ
ΦΟΣ ΟΥΔΕ ΕΙΣ, ΟΣ ΔΥΝΗΣΕΤΑΙ
ΔΙΑΚΡΙΝΑΙ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ
ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ. ΑΛΛΑ
ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΕΤΑ ΑΔΕΛΦΟΥ
ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΠΙ Α
ΠΙΣΤΩΝ. ἤδη μὲν οὖν ὅλως

ἀλλὰ ταύτην ἀναμένει τὸ πρά-
γμα καὶ τὴν διόρθωσιν
αὐτοῦ μετὰ τὴν συμβουλὴν
ἐπιτρέψας ἀρχῇ· αἰδεσθῶ-
μεν· φρίξωμεν, ὅτι τοῦ ἀ-
ρω καθημένου· ἀξιωθέν-
τες γενέσθαι μέλη· τοσού-
τοις κακοῖς καταισχύνο-
ρλθ μεν ἑαυτούς: ὁ δὲ
θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ
ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ·
Κατηγορήσας ἱκανῶς
τῶν γαστριμάργων· καὶ
τὴν τῶν μελλόντων ἔνεκα
διὰ τῆς κακίας ταύτης
ἐπάγει· ὅρα πάλιν πῶς
ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου ἁπλῶς
φησὶν τὸν κύριον ἤγειρεν· ἐ-
ρμ πὶ δὲ τῶν ἡμετέρων σω-
μάτων προσέθηκεν
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
τῇ ἀξιοπιστίᾳ τῆς τοῦ ποι-
οῦντος ἰσχύος. τοὺς ἀντιλέ-
γοντας ἐπιστομίζων· εἰ δὲ
τὰ περὶ τὴν ἀνάστασιν λο-
γίζεσθαι τοῦ Χριστοῦ, μηδὲν ὑ-
μᾶς τοῦτο θορυβείτω· οὐ
γὰρ ὡς ἀσθενοῦντος τοῦ
υἱοῦ τοῦτο τέθεικεν· αὐ-
τὸς γὰρ ἐν ἡμῖν ὁμολογῶν· λύ-
σατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ
αὐτόν· καὶ πάλιν· ἐξουσί-
αν ἔχω θεῖναι τὴν ψυχήν
μου καὶ ἐξουσίαν ἔχω λαβεῖν
αὐτήν· καὶ ὁ Λουκᾶς δὲ
ἐν ταῖς πράξεσί φησιν
οἷς παρέστησεν ἑαυτὸν
ζῶντα· τίνος οὖν ἕνε-
κεν οὕτω φησίν· ἵνα τοῦτο
μόνον· ὅτι καὶ τὰ τοῦ υἱοῦ τῷ
πατρὶ λογίζεται καὶ τὰ τοῦ
πατρὸς τῷ υἱῷ· ὡς γὰρ αὐτὸς
ὁ κύριος φησίν· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος
ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁ-
μοίως ποιεῖ· σφόδρα δὲ
ἐν καιρῷ ἐνταῦθα τῆς
ἀναστάσεως ἐμνημόνευ-
σεν· ταῖς ἐλπίσιν ἐκείναις
καταστέλλων τῆς ἀδηφα-
γίας τὴν τυραννίδα:
ρμα οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα
ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν:
ἀπὸ τοῦ πεπορνευκότος
ἐπὶ τὸν πλεονέκτην μετα-
βαίνει· πάλιν ἀπὸ τούτου
πρὸς ἐκεῖνον ἔρχεται· οὐ κα-
λοῖ πρὸς αὐτοὺς διαλεγόμε-
νος· ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς
μὴ πεπορνευκόσι· καὶ τού-
τους ἀσφαλιζόμενος· μή
ποτε περιπέσωσι τοῖς
αὐτοῖς: ἄρας οὖν τὰ
ρμβ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρ-
νης μέλη· μὴ γένοιτο·

νη: [illegible] τὸ καλὸν ζητ[illegible]
φησὶν καὶ σφόδρα ὑπερέ-
χον· [illegible] μηδὲ ὅλως
ὁμιλεῖν γυναικί· τὸ δὲ τὸ
ἀσφαλὲς [illegible]
[illegible]
ρμς μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους
εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου
πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάζητε
[illegible]
μὴ τοῦ ἀνδρὸς ἄκοντος·
μηδὲ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναι-
κὸς μὴ βουλομένης· ὅτι
δή ποτε· ὅτι μεγάλα
ἐκ τῆς ἐγκρατείας ταύ-
της τίκτεται τὰ κακά·
καὶ γὰρ πορνεῖαι καὶ μοι-
χεῖαι· καὶ οἰκιῶν ἀνατρο-
παὶ πολλάκις ἐντεῦθεν
ρμζ ἐγένοντο: τῇ νηστείᾳ
καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐ-
πὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε. ἵνα
μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατα-
νᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑ-
μῶν· τοῦτο δὲ λέγω κατὰ
συγγνώμην: [illegible]
[illegible]
[illegible]
ρμη οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω γὰρ
πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς
καὶ ἐμαυτόν: [illegible]
[illegible] πολλαχοῦ
δὲ τοῦτο ποιεῖ. [illegible]

[illegible]
ρμθ τον: ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον
χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ· ὃς μὲν
οὕτως· ὃς δὲ οὕτως: λέγω
δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς
χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐστιν
ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ:
[illegible]
[illegible]
τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν,
[illegible]
[illegible] χάρισμα
ρν εἶναι θεοῦ: εἰ δὲ οὐκ ἐγκρα-
τεύονται γαμησάτωσαν:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] κρεῖσσον
γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦ-
σθαι· τοῖς δὲ γεγαμηκό-
σιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ
ἀλλ' ὁ κύριος· γυναῖκα ἀπὸ ἀν-
δρὸς μὴ χωρισθῆναι·
ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέ-
τω ἄγαμος· ἢ τῷ ἀνδρὶ
καταλλαγήτω· καὶ ἄν-
δρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι·
τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω
οὐχ ὁ κύριος: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος
τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν·
ἔσονται γάρ φησιν οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώ
μενος τῷ κῷ ἓν πνᾶ ἐστιν:
ἐπὶ τὸ φρικωδέστερον μετα
φέρει τὸν λόγον:
ρμβ φεύγετε τὴν πορνείαν
οὐκ εἶπεν ἀπέχεσθε πορ
νείας, ἀλλὰ φεύγετε· του
τέστι μετὰ σπουδῆς ποιεῖσθε
τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κα
ρμγ κοῦ: πᾶν ἁμάρτημα
ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνος ἐκτὸς
τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ
πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶ
μα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴ
δατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν
ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνς
ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θυ
καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠ
γοράσθητε γὰρ τιμῆς· δο
ξάσατε δὴ τὸν θν ἐν τῷ
σώματι ὑμῶν. καὶ ἐν
τῷ πνι ὑμῶν. ἅτινα
ἐστὶ τοῦ θυ: τοῦ κυρί
ου δηλονότι· ὥσπερ δὴ
γὰρ πολλὴν ἀμελείας ... μόγ
μέλη χυ αὐτοὺς ὄντας δεί
κνυσι. καὶ σῶμα αὐτοῦ καὶ
αὐτὸν ἔχοντα κεφαλήν· ἵνα
μὴ τις εἴπῃ μοι τὸ πολλάκις. ὡς
αὐτὸ τοῦ χυ τὸ σῶμα μὴ
... πορνεύσῃ ἄν
θρωπος. ... ὥστε ἁμαρτ
κολλᾶται τῇ πόρνῃ. οὐκ ἔτι οὐ
δὲ σῶμα οὐδὲ μέλη χυ ἐστιν.
ἀλλὰ καὶ ἴδιον σῶμα ἁμαρ
τάνει· φεύγουσα γὰρ ἡ χά
ρις τὸν πορνεύοντα ἀφίησι
τὸν αὐτὸν τοῦ εἶναι ἔτι σῶμα
χυ· ὥστε σημαίνει αὐτὸν
καὶ ἴδιον σῶμα τὴν ἁμαρ
ρμδ τίαν ποιεῖν: περὶ δὲ ὧν
ἐγράψατέ μοι: διορθώ
σας τὰ χαλεπώτερα ἐγ
κλήματα· ἐμμέσῳ, τὸ δια
τὴν ἐκκλησίαν. δεύτερον
δὲ τὸ τοῦ πεπορνευκότος
τρίτον τὸ τοῦ πλεονεκτοῦ
χρηματιζομένου τοῦ ἑτέ
ρου λόγου. καὶ μεταξύ τιθη
σι παραινέσεις σημαίνουσι
τὴν περὶ τοῦ γάμου καὶ τῆς
ρμε παρθενίας: καλὸν
ἀνῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι
διὰ δὲ τὰς πορνείας. ἕκα
στος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
ἐχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν
ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ
γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφει
λομένην εὔνοιαν ἀποδι
δότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ
τῷ ἀνδρί· ἡ γυνὴ τοῦ ἰδί
ου σώματος οὐκ ἐξουσιά
ζει ἀλλ᾿ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ
καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώμα
τος οὐκ ἐξουσιάζει. ἀλλ᾿ ἡ γυ

ἐπειδὴ οὐδέν ἐστιν. ἀλλὰ τήρη
σις ἐντολῶν θ(εο)ῦ. ἕκαστος
ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν
ταύτῃ μενέτω. δοῦλος
ἐκλήθης μή σοι μελέτω:
ταῦτα φησὶν [illegible]
οὐδὲν [illegible] μή τοι
[illegible] μηδὲ θορυ
βοῦ. [illegible]
[illegible] ταῦτα. τὸ δὲ
μὴ [illegible]. [illegible] τοῦ
μὴ [illegible] τὸ μὴ [illegible]
[illegible] τοιοῦτο:
ρνη ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύ
θερος γενέσθαι. μᾶλλον
χρῆσαι: τουτέστι μᾶλλον
δούλευε. καὶ τί δή ποτε
τὸν δυνάμενον ἐλευθε
ρωθῆναι, κελεύει μένειν
δοῦλον· θέλων δεῖξαι ὅτι
οὐδὲν βλάπτει ἡ δουλεία
ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖ:
ρνθ ὁ γὰρ ἐν κ(υρί)ῳ κληθεὶς δοῦλος
ἀπελεύθερος κ(υρίο)υ ἐστίν. ὁ
μοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κλη
θεὶς. δοῦλός ἐστιν χ(ριστο)ῦ:
ὅρα [illegible]
το τὴν δουλείαν. τὸν μὲν
καλούμενον δοῦλον. ἀπε
λεύθερον λέγων χ(ριστο)ῦ. τὸν δὲ
καλούμενον ἐλεύθερον. δοῦ
λον λέγων χ(ριστο)ῦ. [illegible]
δοῦλοι [illegible]

[illegible]
[illegible]
ρξ τιμῆς ἠγοράσθητε. μὴ γί
νεσθε δοῦλοι ἀν(θρώπ)ων. ἕκα
στος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἀδελφοὶ
ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θ(ε)ῷ.
[illegible]
[illegible]
δὲ [illegible] ὡς ἠλεημένος
ὑπὸ κ(υρίο)υ πιστὸς εἶναι. νο
μίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρ
χειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀ
νάγκην. ὅτι καλὸν ἀν(θρώπ)ῳ
τὸ οὕτως εἶναι. δέδεσαι
γυναικί. μὴ ζήτει λύσιν.
λέλυσαι ἀπὸ γυναικός.
μὴ ζήτει γυναῖκα. ἐὰν
δὲ καὶ γήμῃς. οὐχ ἥμαρ
τες. καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρ
θένος οὐχ ἥμαρτεν. θλῖ
ψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν
οἱ τοιοῦτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν
φείδομαι. τοῦτο δὲ
φημὶ ἀδελφοί ὁ καιρὸς συ
νεσταλμένος τὸ λοιπόν
ἐστιν. ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες
γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες
ὦσιν. καὶ οἱ κλαίοντες
ὡς μὴ κλαίοντες. καὶ οἱ
χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες.
τες. καὶ οἱ ἀγοράζοντες
ὡς μὴ κατέχοντες. καὶ
οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ
τούτῳ ὡς μὴ καταχρ[ώμενοι]

[illegible] καὶ [illegible]
μή ποτε καὶ [illegible]
ρνβ [illegible] : εἴ τις ἀδελφὸς
γυναῖκα ἔχει ἄπιστον
καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰ
κεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιέ
τω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις
ἔχει ἄνδρα ἄπιστον· καὶ
αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν
μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω
αὐτόν: τὸν πρὸ τῆς
χάριτος ἔχοντα ἄπιστον
γυναῖκα οὐ κελεύσας ἀφι
έναι μετὰ τὴν χάριν·
τὸν δὲ [illegible] τὴν χάριν
[illegible] [illegible] ἄπι
στον [illegible] γυναῖκα:
ρνγ ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπι
στος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡ
γίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος
ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ
τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρ
τά ἐστιν: [illegible]
[illegible] ἀκάθαρ
τος [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀκάθαρτον· [illegible]
[illegible] καθαρότητος τῆς
[illegible] ἀκαθαρ
[illegible] ἀνδρὸς· [illegible]
[illegible] τοῦ πιστοῦ
[illegible] ἀκάθαρ

τον τῆς ἀπίστου γυναικός:
ρνδ εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται
χωριζέσθω· οὐ δεδούλω
ται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελ
φὴ ἐν τοῖς τοιούτοις:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρνε [illegible] : ἐν δὲ εἰρή
νῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ θεός:
τοῦτο φησίν· [illegible]
[illegible]
ἔχουσι περὶ τοῦ πράγματος:
ρνϛ τί γὰρ οἶδας γύναι· εἰ τὸν
ἄνδρα σώσεις· ἢ τί οἶδας
ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώ
σεις· εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐ
μέρισεν ὁ θεός· ἕκαστον
ὡς κέκληκεν ὁ κύριος· οὕτω
περιπατείτω· καὶ οὕτως
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πά
σαις διατάσσομαι:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρνζ περιτετμημένος τις ἐκλή
θη μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκρο
βυστίᾳ τις ἐκλήθη μὴ πε
ριτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ
οὐδέν ἐστιν· καὶ ἡ ἀκροβυ

67

θρώπων. ἀλλ' αἱ ταῖς ἑτέρων
ὁμιλίαι· ἔστι ταῖς δούλαις αὐ-
ξύλα καὶ λίθοι καὶ δαίμο-
νες. οὔτε κρατεῖται οὔτε ὠ-
φελῆσαι δυνάμεναι. ἀ-
μέρω τῆς ἑτέρου τῆς τιμῆς
γνώσεως ταύτης ἐκε-
χρῆντο, καὶ τῆς σωτηρίας
ρων καὶ τῆς ἑαυτῶν
κρατήσεως. καὶ γὰρ τῆς
δαιμονίας τῆς ἐκείνων καὶ τῶν
τραπεζῶν αὐτῶν μετεῖχον
καὶ μεγάλως ἐπείθοντο ὀλε-
θρον ἐπὶ κλίνων. οἱ τε γὰρ
ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων ὄχλου
φόνων. καὶ οὐκ ἀδιάφορον
αὐτῶν καταφρονεῖν. με-
τέχοντες οἱ μὲν τῶν εἰδωλο-
λαθρειῶν, ἕως δὴ τοὺς
ἑτέρους τέρποντες ἑτέρων
τοῦτο ποιοῦντας. καὶ
ταῦτα ἁμαρτάνοντας ἐπ' αὐτοῖς ἐ-
κράτησαν. οὐδὲ γὰρ τὴν
ὁμοίαν ἐπεῖχον γνῶσιν
κατὰ τὸ ἀπορεῖν αὐτῶν. ἀλλ' ὡς
θυσιῶν. καὶ ὁδὸς ἐστι
δαιμόνων μαρτυρεῖ τὸ παρά-
γμα ὑπερβαλλόμενον. καὶ αὐτοὶ δὲ
οἱ δὴ θεῶν τέρατοι. οὐχ ὡς
ἐκεῖνοι δὴ κοινωνοί. δαι-
μονικῶν μετὰ ἀναισχυντίας ἐκείνων
τῶν τραπεζῶν. τούτου
ἕνεκα τοῦ ἀρχιμαντοῦ. ὁ
ραι πῶς ὁ ἀπόστολος τὸν
λόγον μεταχειρίζεται·
ρξβ οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶ-
σιν ἔχωμεν:· τοὺς
ἀσθενεστέρους ἀφεὶς. ὁ ὑπὲρ αὐτῶν
ποιεῖ, τοῖς ἰσχυροῖς διαλέ-
γεται πρῶτον τοῖς. πρῶ-
τον μὲν ὄντων αὐτῶν καὶ
τὰ ὑπεραγαθὰ τὸν τῦφον. φη-
σὶ κατὰ τοὺς πάντας ἔχειν
τὴν γνῶσιν. οἱ γὰρ ἔχον-
τές τι μέγα καὶ καλὸν. ὅ-
ταν μόνοι κατέχωσιν. μᾶλ-
λον ἐπαίρονται. ἐὰν δὲ
μετὰ ἄλλων φανῶσιν αὐτῷ
κεκοινωνηκότες, οὐ κέκτηνται ὁμοί-
ως τοῦτο πάσχουσιν. ποι-
εῖ τοίνυν αὐτὸ κοινόν. ἕως δὴ
καὶ ἐκ πάντων ἑαυτὸν εἶναι
ἐνόμιζον αὐτὸ μόνον:·
ρξγ ἡ γνῶσις φυσιοῖ. ἡ δὲ ἀγά-
πη οἰκοδομεῖ: ὅταν
γὰρ χωρὶς ἀγάπης ᾖ. εἰς
ἀπόνοιαν ἐπαίρει τὸν ἔχον-
τα. καὶ διαιρεῖν ὑμᾶς ἐθέλει
ἡ ἀλαζονεία. οὐ κωλύεται δὲ
τὸ τέλειον ἔχειν τὴν γνῶ-
σιν. ἀλλὰ τὸ μετὰ ἀγάπης
ταύτην ἔχειν κελεύει. ἐπεὶ
δὴ χωρὶς ἀγάπης κέρδος
οὐδέν, ἀλλὰ καὶ κίνδυνος:·
ρξδ εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι.
οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκεν

μενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆ
μα τοῦ κόσμου τούτου· θέ
λω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους
εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ
τὰ τοῦ κυ· πῶς ἀρέσει τῷ
κω· ὁ δὲ γαμήσας, μερι
μνᾷ τὰ τοῦ κόσμου· πῶς
ἀρέσει τῇ γυναικί· μεμέ
ρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρ
θένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ
τὰ τοῦ κυ· ἵνα ᾖ ἁγία καὶ
σώματι καὶ πνι· ἡ δὲ γα
μήσασα, μεριμνᾷ τὰ τοῦ
κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῷ
ἀνδρί· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ
ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον
λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν
ἐπιβάλω· ἀλλὰ πρὸς τὸ
εὔσχημον καὶ εὐπρόσε
δρον τῷ κω ἀπερισπά
στως· εἰ δέ τις ἀσχημο
νεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον
αὐτοῦ νομίζει· ἐὰν ᾖ
ὑπέρακμος καὶ οὕτως
ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέ
λει ποιείτω οὐχ ἁμαρ
τάνει γαμείτωσαν·
ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος,
ἐν τῇ καρδίᾳ· μὴ ἔχων
ἀνάγκην· ἐξουσίαν
δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θε
λήματος· καὶ τοῦτο κέ
κρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ

αὐτοῦ τὸ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ
παρθένον. καλῶς ποιεῖ·
ὥστε ὁ ἐκγαμίζων κα
λῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγα
μίζων κρεῖσσον ποιεῖ·
γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅ
σον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἐὰν δὲ καὶ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ
ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει
γαμηθῆναι· μόνον ἐν
κω· μακαριωτέρα δέ
ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ
κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην·
δοκῶ δὲ κἀγὼ πνα θυ ἔχειν:
οὗτος ὁ λόγος οὐ πρὸς οἰκέ
τας μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐ
λευθέρους εἴρηται· ἔστι γὰρ
καὶ δουλεύοντα μὴ εἶναι
δοῦλον· καὶ ἐλευθερούμενον
δοῦλον εἶναι· πῶς οὖν ὁ
δοῦλος οὐκ ἔστι δοῦλος; ὅ
ταν δι' αὐτὸν ἐν πάντα
ποιῇ; καὶ μὴ δι' ὀφ
θαλμοδουλείαν ἀνθρωπαρεσκῇ·
πάλιν δὲ ὁ ἐλεύθερος· οὐ
κ ἔστιν ἐλεύθερος ὅταν
διακονῇ ταῖς ἀνοις· καὶ
πάντα κατὰ τὸ ἐκείνοις
ἀρέσκον ποιῇ:
ρξδ περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων·
πολλοὶ παρ' αὐτοῖς κορινθί
οις μαθόντες ὅτι οὐ τὰ εἰσ
πορευόμενα κοινοῖ τὸν ἄν

καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ
τις ἀγαπᾷ τὸν θν̄ οὗτος ἔ
γνωσται ὑπ' αὐτοῦ: ὅρα
δι' ὅσων αὐτῶν καθαιρεῖ
τὸ ὕψωμα· πρῶτον μὲν
γὰρ ἔδειξεν ὅτι οὐ μόνοι
ἐπίστανται αὐτοί·
πάντες γὰρ φησὶν γνῶσιν
ἔχομεν· ἔπειτα ὅτι μετὰ
βλαβερὸν τὸ πρᾶγμα χωρὶς
ἀγάπης· ἡ γνῶσις γάρ
φησιν φυσιοῖ· ἔπειτα ὅτι
καὶ μετὰ ἀγάπης· καὶ
οὐκ ἀπηρτισμένον ἐστὶν
οὐδὲ τέλειον· εἴ τις γὰρ
δοκεῖ εἰδέναι τι φησίν.
οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκεν καθὼς
δεῖ γνῶναι· πρὸς τούτοις ρξς
ὅτι οὐδὲ τοῦτο οἰκόθεν ἔ
χουσιν· ἀλλ' αὐτοῦ θῡ δω
ρησαμένου· οὐ γὰρ εἶπε τὸν
ἔγνω τὸν θν̄. ἀλλ' ἔγνωσται
ὑπ' αὐτοῦ: εἶτα ὅτι ἀπὸ
ἀγάπης γίνεται τοῦτο αὐ
τό· ἣν οὐκ ἔχουσιν ὡς χρή.
εἰ γάρ τις φησὶν ἀγαπᾷ αὐ
τὸν θν̄· οὗτος ἔγνωσται
ρξε ὑπ' αὐτοῦ:· περὶ τῆς
βρώσεως οὖν τῶν εἰδω
λοθύτων· οἴδαμεν ὅτι ρξζ
οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ
καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ἕτερος
εἰ μὴ εἷς:· ἀμφοτέ

ρων οὐ μέλλει κατασκευάσαι
ὅτι τὸ ἀπέχεσθαι δεῖ· ἦν γὰρ
τοι αὐτοῖς τρανότερος ὅτι
ἰσχὺν οὐκ ἔχει τὰ εἴδωλα
τοῖς μὴ ἔχουσι. ἀπέσβε
σε καὶ ἀμβλύτερον ἐστιν.
γνῶμης γὰρ ὅτι οὐκ ἔστι
κακὰ ἦν· οὕτως ἀδιάφο
ρος ἔμελλον εἶναι τρώγειν.
κωλύοντες δὲ αὐτῶν αἰ
σθέσθαι, τὰ ἀμὲν ὑποπτεύ
ομεν ὅτι ὡς ἰσχὺν ἔχοντα
τοιαῦτα μὴ ἐκωλύθησαν.
διὸ δὴ πρῶτον καθαιρεῖ
τὴν τῶν εἰδώλων ὑπόνοι
αν· τὸ γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τοῦ μὴ
ἔχειν ἰσχὺν αὐτά, τέθεικεν:·
καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν οἱ λεγό
μενοι θεοί: ἐπειδὴ εἶ
πεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον. καὶ
οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς. ἦν δὲ καὶ
εἴδωλα. ἦσαν δὲ καὶ θεοὶ
λεγόμενοι. ἵνα μὴ δόξῃ
τοῖς φανεροῖς μάχεσθαι
ἐπήγαγεν· τὸ εἴπερ εἰσὶ
λεγόμενοι θεοί. καὶ ὄντως
οὐκ ὄντες. οὐκ ἀπολύσας εἰπών.
ἀλλὰ λεγόμενοι. καὶ οὐκ ἐν
πράγματι. ἀλλ' ἐν ῥήματι
τοῦτο ἔχοντες:· εἴτε
ἐν οὐρανῷ· εἴτε ἐπὶ γῆς. ὥς
περ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύρι
οι πολλοί:· ἐρχόμενοι τὸν

69

φησὶν ὑμῶν αἱ ἡμᾶς οὐ παρί-
ροε στησι τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ
φάγωμεν ὑστερούμεθα·
τουτέστιν οὐ κατηγορού-
ρος μεν· οὔτε ἐὰν φάγωμεν
περισσεύομεν· τουτέστιν
οὐκ εὐδοκιμοῦμεν παρὰ
τῷ θεῷ ὡς ἀγαθόν τι ποιή-
ροζ σαντες καὶ μέγα· βλέπε-
τε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν
αὕτη πρόσκομμα γένηται
τοῖς ἀσθενέσιν· οὐκ εἶ-
πεν ἡ γνῶσις ὑμῶν· οὐδὲ ἡ
τελειότης ὑμῶν· ἀλλ' ἡ ἐξου-
σία· ὅπερ προπετείας μᾶλ-
λον καὶ αὐθαδείας ἐστὶν ἐ-
δειξε· καὶ οὐκ εἶπεν τοῖς
ἀδελφοῖς· ἀλλὰ τοῖς ἀσθε-
νοῦσι τῶν ἀδελφῶν· αὔξων
τὴν κατηγορίαν· ὅτι οὐδὲ
ἀσθενούντων φείδονται
καὶ τούτων ἀδελφῶν·
ροη ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχον-
τα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ
κατακείμενον· οὐχὶ ἡ συ-
νείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς
ὄντος οἰκοδομηθήσεται
εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐ-
σθίειν· τουτέστι τὸ
ροθ τέλειον· καὶ ἀπολεῖται
ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ
τῇ σῇ γνώσει δι' ὃν Χριστὸς ἀπέ-
θανεν· τέσσαρα τί-

θησιν ἐγκλήματα· καὶ σφό-
δρα μέγιστα· ὅτι καὶ ἀδελ-
φὸς καὶ ἀσθενῶν· καὶ οὗ
τοσοῦτον ὁ Χριστὸς ἐποιήσατο
λόγον, ὡς καὶ ἀποθανεῖν ὑ-
πὲρ αὐτοῦ· καὶ ὅτι μετὰ
ταῦτα πάντα διὰ βρώ-
ματα ἀπόλλυται·
ρπ οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύ-
πτοντες αὐτῶν τὴν συνεί-
δησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν
ἁμαρτάνετε· ὅρα
πῶς κατὰ μικρὸν εἰς αὐτὴν
τῆς παρανομίας τὴν κο-
ρυφὴν τὸ ἁμάρτημα ἤγα-
γεν· καὶ πάλιν τῆς ἀσθε-
νείας ἐμνημόνευσεν τῆς
ἐκείνων· ἵν' ὅπερ ἐνόμιζον
οἱ τέλειοι ὑπὲρ αὐτῶν
εἶναι· τοῦτο πανταχοῦ εἰς
αὐτῶν ἑαυτῶν κεφαλὴν περι-
τρεπόμενον κεφαλήν·
πῶς δὲ εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνου-
σιν· ἓν μὲν ὅτι τὰ τῶν
οἰκετῶν αὐτὸς οἰκειοῦται·
δεύτερον δὲ ὅτι εἰς τὸ σῶμα
αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ μέλη τελοῦ-
σιν οἱ πληττόμενοι· τρίτον
δέ· ὅτι τὸ ἔργον αὐτοῦ· ὃ
διὰ τῆς οἰκείας ᾠκοδόμη-
σε σφαγῆς· τοῦτο καθαι-
ρπα ροῦσιν· διόπερ εἰ βρῶμα

20

ἑώρακα· καὶ [illegible]
οὐ [illegible] ἀποστόλου
ἔργον· διὰ τοῦτο φησίν· τὸ
ἔργον μου ὑμεῖς ἐστέ·
καὶ [illegible]
το· [illegible]
τουτέστιν τοῦ θεοῦ τὸ ἔργον ἐστὶν
ρπδ οὐκ ἐμόν: ἡ γὰρ σφραγὶς
τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς
ἐστε ἐν κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολο-
γία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσι
αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχω-
μεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ
πιεῖν· μὴ οὐκ ἔχωμεν ἐ-
ξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖ-
κα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοι-
ποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελ-
φοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς· ἢ μό-
νος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐ
κέχομεν ἐξουσίαν τοῦ
μὴ ἐργάζεσθαι: τουτέστι
ἡ ἀπολογία· [illegible]
[illegible] ἀποστόλοις
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ τὸ τῆς φιλοσοφίας [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρπε [illegible]: τίς στρατεύ-

εται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ·
τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ
ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει·
ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ
ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης
οὐκ ἐσθίει: [illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦτο ποιῶν, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρπς ἰσχυροποιῶν: μὴ κατὰ
ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ· ἢ οὐχὶ
καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει·
ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ
γέγραπται· οὐ φιμώσεις
βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν
βοῶν μέλει τῷ θεῷ· ἢ δι'
ἡμᾶς πάντως λέγει· δι'
ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη: μὴ
[illegible]
[illegible] ἰσχυρίζομαι:
ρπζ ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀ-
ροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀ-
λοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ
μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι· εἰ
ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευ-
ματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ
ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ
θερίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς
ἐξουσίας ὑμῶν μετέχου-
σιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς;
[illegible]:—

σκανδαλίζει τὸν ἀδελ-
φόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα
εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν
ἀδελφόν μου σκανδαλί-
σω: τοῦτο ἀρίστου δι-
δασκάλου τὸ δι' ἑαυτοῦ πα-
δεύειν ταῦτα λέγειν. καὶ
οὐκ εἶπεν εἰ δικαίως ἢ
ἀδίκως. ἀλλὰ πάντως.
ρπβ οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰ-
μὶ ἀπόστολος: ἵνα μή
τις λέγῃ κομπάζεις [illegible]
δείξομεν διὰ τῶν ἔργων. τί-
μος καταφρονήσας. ὑ-
πὲρ τοῦ μὴ σκανδαλίσαι
τὸν ἀδελφόν. διὰ τοῦτο
ἀναγκάζεταί μοι [illegible]
ἀπόδειξιν τούτων [illegible]
ὁ δὲ μὲν οὗτος αὐτῶν. τί
χρὴ λέγειν περὶ τῶν ἄλλων
μαθητῶν φησίν. τοῦ γὰρ
χριστοῦ [illegible] τοῖς
τὸ εὐαγγέλιον κηρύσσον-
τας ἐκ τῶν μαθητῶν νο-
μίζων ζῆν. ἐγὼ τοῦτο
οὐκ ἐποίησα. ἀλλ' εἱλόμην
λιμῷ μᾶλλον καταλῦσαι
τὸν βίον. ἢ λαβεῖν τι πα-
ρὰ τῶν κατηχουμένων.
οὐκ [illegible] λαμβάνειν [illegible]
σθαι ἐμπόδιον. ἀλλ' [illegible]
οἰκοδομεῖσθαι αὐτοῖς. κι-
νουμένων. καὶ ἵνα μή τις

λέγῃ. ὅτι εἰ καὶ μὴ ἔλαβες
[illegible] οὐκ ἔ-
λαβες. διὰ τοῦτο πρῶ-
τον τίθησι τὰς αἰτίας
δι' ἃς [illegible]
[illegible]
ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς πε-
ρὶ πέτρον διαβάλλειν ταῦ-
τα λέγων. καὶ γὰρ [illegible]
[illegible] πρότερον
δείκνυσιν ὅτι ἔξεστιν ἐκεί-
νοις λαμβάνειν. εἶτα
[illegible]. ἵνα μή τις εἴπῃ
ὅτι παρ' [illegible] ἔξεστιν, σοὶ
δὲ οὐκ ἔξεστιν. [illegible]
[illegible] τοῖς
[illegible] τοῖς περὶ ἑαυ-
τοῦ. δι' ἀνάγκην τοῦτο
ρπγ ποιῶν: οὐχὶ ἰν χν
τὸν κν ἡμῶν ἑώρακα·
οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς
ἐστε ἐν κω. εἰ ἄλλοις
οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος·
ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι:
ἵνα μή τις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible]
πολλοὶ προφῆται καὶ
δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν
[illegible]
[illegible] οὐχὶ [illegible] τὸν κν ἡμῶν

προθυμίας. καύχημα τὸ
ρξγ πρᾶγμα καλεῖ:- Ἐὰν γὰρ
εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν
μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ
μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι
ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζω
μαι:- Τοῦτό φησιν οὐ
χ ὡς ἀναγκαζόμενος ὄντος τοὺς ἀγ
ωνίσασθαι. τὸ ἀδαπάνως
μὲν θεῖναι τὸ εὐαγγέλιον. ἀλ
λ' ὡς σαφέστερον διεξερχόμενος τὸ
πλέον. οἷον· ὅτι τὸ μὲν ἐπί
ταγμα, τὸ δὲ τῆς ἐμῆς
προαιρέσεως κατόρθωμα·
ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ τὴν ἐντο
λὴν γίνεται, πολὺν ἔχει μι
σθόν· ἃ δὲ ἐντολῆς τάξει
οὐ τοσοῦτον· ὥστε κατὰ τοῦ
τό φησιν τὸ μὴ λαμβάνειν,
τοῦ εὐαγγελίζεσθαι πλέον εἶ
ναι. οὐ κατὰ τὴν τοῦ πρά
γματος φύσιν· τί γὰρ
τοῦ κηρύξαι ἴσον· ὃ καὶ πρὸς
τοὺς ἀγγέλους ἡμᾶς ἁμιλ
λᾶσθαι ποιεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ
ἐπειδή. τὸ μὲν ἐπίταγμα
ἐστὶ καὶ ὀφειλή. τὸ δὲ προαι
ρέσεως φιλοτιμία· κατὰ
τοῦτο αὐτὸ τὸ μὴ λαμβάνειν
πλέον εἶναι τοῦ κηρύγματός φησι:
ρξδ Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω
μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων
οἰκονομίαν πεπίστευμαι.
τί οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός·
ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδα

πάνως θήσω τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ χ(ριστο)ῦ εἰς τὸ μὴ καταχρήσα
σθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ:- Τὸ ἑκὼν
καὶ ἄκων ἐπὶ τοῦ λαμβάνειν χρήματα τέθεικε
καὶ μὴ λαμβάνειν χρήματα ἀναμε
μιχε. οὕτω καὶ τὸ ἀνάγκη μοι ἐπί
κειται μοι λέγων· οὐχ ὡς ἄκον
τος τοῦτο ποιοῦντος. ἀλλ' ὡς
ὑπευθύνου ὄντος τοῖς ἐπιτα
χθεῖσιν. διὸ οὖν καὶ ἐπήγαγεν ἀλ
λ' ἄκων. οὐκ ἔχω μισθόν. ἀλλ' οἰκο
νομίαν πεπίστευμαι; δηλῶν
κρυπτῶς ὅτι καὶ οὕτως ἔχει μισθόν.
ἀλλ' οὐ τοιοῦτον. οἷον ὁ τὸ ἐπί
ταγμα ἐξανύσας, οὐκ οἷον
ὁ ἐκ φιλοτιμίας ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλο
τιμησάμενος. καὶ ὑπερβὰς
τὸ ἐπίταγμα:-
ρξε Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάν
των. πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδού
λωσα, ἵνα τοὺς πλείονας
κερδήσω:- Πάλιν ἄλ
λην τίθησιν ὑπεροχήν·
μέγα μὲν γὰρ καὶ τὸ μὴ λα
βεῖν. τοῦτο δὲ πολὺ μεῖζον
ἐκείνου· τί δέ ἐστιν ὅ φησιν;
ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἔλαβον· οὐ
δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐξουσίᾳ.
ἀλλὰ καὶ ἐδούλωσα ἐμαυτὸν
καὶ δουλείαν ἐπεδειξάμην καὶ
παντοδαπὴν· καὶ δούλου
μᾶλλον ὑποκείμενος οὐδενί

ρπη ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐ-
ξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάν-
τα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγ-
κοπήν τινα δῶμεν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ: τοῦ
κηρύγματος ἐμποδιζομένου:
ρπθ οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργα-
ζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθί-
ουσιν: ἀπὸ τοῦ νόμου
τὸ ἔχειν ἐξουσίαν λαμβάνει-
ν ἐπιδειξάμενος, μετα-
φέρει τὸν λόγον εἰς τὸ εὐαγγέ-
λιον καὶ ἐκ τούτου αὐτὸν ἰ-
σχυροποιῶν. λέγει δὲ τὸ μὴ
εἶναι ἐκ τῶν προσφερόν-
των λαμβάνουσιν. ἀλλ' ἐκ
τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν. ἵνα
μήτε οἱ λαμβάνοντες ὀνει-
δίζωνται. μήτε οἱ παρέ-
χοντες ἐπαίρωνται:~
ρϙ οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσε-
δρεύοντες, τῷ θυσιαστη-
ρίῳ συμμερίζονται· οὕ-
τω καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς
τὸ εὐαγγέλιον καταγ-
γέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγ-
γελίου ζῆν: ταῦτα
προσεμφαίνων τὸ οὐ κοινω-
νεῖν τῶν προσενεγκάν-
των ἴσως. ἀλλὰ τοῦ ἱε-
ροῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
τὸ δὲ συμμερίζονται, οὐ
τὴν ἐξουσίαν διαφορικὴν δη-
λοῖ. ἀλλὰ τὴν ἐξ ἴσου ...

διδομένην αὐτοῖς παρρησί-
ρϙα αν:· ἐγὼ δὲ οὐδενὶ
ἐχρησάμην τούτων. οὐ-
κ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕ-
τως γένηται ἐν ἐμοί:
ὁμοίως ἀνδρὸς λέγει· πολλῶν
μοι παραδειγμάτων πα-
ρεχόντων ἐξουσίαν. τοῦ
στρατιώτου. τοῦ γεωργοῦ
τοῦ ποιμένος. τῶν ἀπο-
στόλων. τοῦ νόμου. τῶν
παρ' ἡμῶν εἰς ἱερέας γενο-
μένων. τῶν παρ' ἡμῶν
εἰσποιουμένων. τῶν ἱερέων.
τοῦ προστάγματος χριστοῦ. οὐ-
δενὶ τούτων ἀπέλαυσα
εἰς τὸ καταλῦσαι τὸν ἐμαυ-
τοῦ νόμον καὶ λαβεῖν:
ρϙβ καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀπο-
θανεῖν, ἢ τὸ καύχημά
μου ἵνα τις κενώσει:
αἱρούμενος μᾶλλον φησὶν ἀπο-
θανεῖν λιμῷ. ἢ τούτων
ἀποστερηθῆναι τῶν
στεφάνων. λέγει δὲ τὸ καύ-
χημα αὐτοῦ. καὶ μὴ τὸν
σκοπὸν. ἢ τὸ δόξαν καλόν·
ἵνα μηδείς μοι λέγῃ. ὅτι
ποιοῦμεν αὐτὰ οἱ χαίρων-
τες, ἀλλ' οἱ στενοχωρούμε-
νοι. τούτου χάριν τὴν
ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς δεί-
ξαι θέλων. ἔστι τὸ μέγεθος τῆς

καὶ τοῦ δεσμοῦ· οὐδὲ ἀφίησιν [illegible]
[illegible] τούτων γὰρ [illegible]
[illegible]
τῶν· καὶ γὰρ [illegible]
μὸν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] μυρία μηχανη-
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] σπουδῆς ἦν·
ρϛ̄ς καὶ ἐγενόμην τοῖς ἰουδαί-
οις ὡς ἰουδαῖος· ἵνα ἰουδαί-
ους κερδήσω· καὶ
[illegible]
[illegible] ἵνα καὶ
[illegible] διὰ
τοῦτο [illegible] ἰουδαῖος
[illegible] ἰουδαῖος· οἱ νόμο-
[illegible] τὸ πρᾶγμα ἦν·
ρϛ̄ζ τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ
νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ
νόμον κερδήσω·
[illegible]
[illegible] ταῦτα· οὕτω
[illegible]
[illegible]
[illegible] συγκαταβα-
ρϛ̄η [illegible] τοῖς ἀνό-
μοις ὡς ἄνομος· μὴ
ὢν ἄνομος θ(εο)ῦ· ἀλλ' ἔν-
νομος χ(ριστο)ῦ· οἱ ἄνομοι
[illegible] ἰουδαῖοι [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] καὶ [illegible]
καὶ γὰρ προσέκειντο [illegible]
ὧν· πολλοὶ [illegible]
τῶν ἐκείνων· [illegible]
φασιν· καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ
ἐπιγράμματος τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] προσαχθῆναι
[illegible] καὶ [illegible]
τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος·
καὶ ἵνα μὴ [illegible]
[illegible] τὸ πρᾶγμα
[illegible] ἐπάγει· μὴ ὢν ἄνομος
θ(εο)ῦ· ἀλλ' ἔννομος χ(ριστο)ῦ·
ρϛ̄θ ἵνα κερδήσω ἀνόμους·
ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν
ὡς ἀσθενής· ἵνα τοὺς ἀσθε-
νεῖς κερδήσω· [illegible]
[illegible] συγκαταβάσε-
ως [illegible] τοῖς πᾶσιν
γέγονα τὰ πάντα· ἵνα
πάντως τινὰς σώσω·
[illegible]
[illegible]
σλ̄ [illegible] τοῦτο δὲ
ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον·
ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ
γένωμαι· τουτέστιν
ἵνα δόξω τι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζημιῶν· τὸν

τὸ καταπέτασμα τῆς σαρκός. καὶ
μυστηρίων τῶν ἱερῶν ἀπολαύ-
σαι. ἡμεῖς μόνοι ἐσμὲν ἄξιοι τῆς
χάριτος ἐπιδέχεσθαι ταύτην.
διὸ καὶ τοῦ καταπετάσματος ἐστὶ
τῶν μυστηρίων παρέχεται τοῖς
τύποις. τί δέ ἐστι τὸ ἔσω τοῦ
μοῦ σὴν ἐκαταπετάσθησαν.
καθάπερ ἡμεῖς τοῦ χριστοῦ πι-
στεύσαντες. ἐστὶν ἅμα τὰς
αὐτοῦ καταπιζόμεθα. ὥσπερ
αὐτοὶ τῶν αὐτῶν κοινωνή-
σαντες. καταπιζόμεθα γὰρ
ὑπὲρ τῶν μελλόντων, τουτέστι
σωμάτων. οὕτω καὶ ἐκεῖνοι
θαρσήσαντες τῷ μωσῇ.
τουτέστιν ἰδόντες αὐτὸν διὰ
καρτερῶς τοῦτον. καὶ ἐτόλ-
μησαν καὶ αὐτοὶ τῶν ἰδα-
τῶν. ἀλλ' ὅπερ δὴ κούφεται
τὸν τύπον ἐγγὺς τῆς ἀλη-
θείας ἀγαγεῖν, οὐ λέγει οὕτως
ἀλλ' αὐτοῖς τῆς ἀληθείας ὀ-
νόμασι κέχρηται. ἐστὶν τοῦ
τύπου. καὶ τοῦτο μὲν, τὸ μου-
τροῦ σύμβολον. τὰ δὲ μετὰ
ταῦτα τῆς ἱερᾶς τραπέ-
ζης. καθάπερ γὰρ ἡμεῖς
τὸ σῶμα ἐσθίομεν τὸ δεσπο-
τικόν. οὕτω καὶ ἐκεῖνοι τὸ μάν-
να. καὶ ὥσπερ ἡμεῖς τὸ αἷμα
πίνομεν τὸ δεσποτικόν. οὕ-
τω καὶ ἐκεῖνοι ὕδωρ ἐκ πέτρας

ἐγγραφῇ καὶ αἰσθητὰ ἦν τὰ
διδόμενα. ἀλλ' αὐτοῖς πνευματικῶς πα-
ρέχετο. οὐ κατὰ φύσεως ἀ-
κολουθίαν. ἀλλὰ κατὰ δω-
ρεᾶς χάριν. καὶ μετὰ τοῦ
σώματος. καὶ τὴν ψυχὴν
ἔτρεφεν ἐπὶ τὴν πίστιν ἄγοντα.
διὰ τοῦτο περὶ μὲν τῆς τρο-
φῆς οὐδὲν εἶπεν ἐξηλλαγμέ-
νην γὰρ ἦν. ἀλλ' οὐ δι' οὗ τὸ
εἶδος ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς χορη-
γίας μόνος ἦν ὁ παράδο-
ξος. καὶ κατασκευάζεται δὲ
θεῖ. διὸ ἔστω μόνον ὅτι τὸ αὐτὸ ἐ-
στὶν πόμα πνευματικὸν ἐστὶ γὰρ.
ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο-
λουθούσης πέτρας. ἡ δὲ
πέτρα ἦν ὁ χριστός. οὐ δὲ γὰρ ἡ
τῆς πέτρας φύσις τὸ ὕδωρ
ἀφίησι. ἦ γὰρ ἂν καὶ πρὸ τού-
του ἂν ἐβλύσθη. ἀλλ' ἑτέρα
τις πέτρα πνευματική, τὸ πᾶν
ἐργάζετο. τουτέστιν ὁ χριστός.
ὁ πανταχοῦ καὶ πανταχοῦ
παρὼν ἐργαζόμενος. διὰ γὰρ τοῦτο
ἐστὶν ἀκολουθούσης:~
ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν
Cθ αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός:
καὶ μὴν τοσούτων ἀπολαύσαν-
τες. ἀλλ' ἦν αὐτοῖς δόξη καὶ τούτοις
ἀπολλύμενοι ὑπὸ προφητείας
διὰ τοῦτο ἐστὶν ὅτι περί

παθῶν· ἡ δὲ ἐκείνη ἄφθαρτος
ὁ τούτων στέφανος·
πολλῷ μᾶλλον ἐνταῦθα ὁ
πόνος καὶ ἡ φιλοτιμία.
CΔ ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω·
ὡς οὐκ ἀδήλως: ἐντρέ-
πει αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ
καὶ ἑαυτὸν εἰς μέσον ἄγει-
ται· τί δέ ἐστι τὸ οὐκ ἀδή-
λως· πρὸς σκοπόν τινα
ἀποβλέπων, οὐχ ἁπλῶς καὶ
μάτην καθάπερ ὑμεῖς·
τί γὰρ ὑμῖν γίνεται πλέον ἀ-
πὸ τοῦ εἰς εἰδωλεῖα εἰσιέναι
καὶ τὴν τελειότητα δῆ-
θεν ἐπιδείκνυσθαι· οὐδέν·
ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τοιοῦτος· ἀλλὰ
πάντα ἅπερ ποιῶ· ὑπὲρ
τῆς τῶν πλησίον ἀγάπης
ποιῶ καὶ σωτηρίας· κἂν
γὰρ τελειότητα ἐπιδείξωμαι,
δι' αὐτούς· κἂν συγκαταβαί-
νω δι' αὐτούς: οὕτως
CE πυκτεύω· ὡς οὐκ ἀέρα δέ-
ρων: πάλιν τὸ εἰκῇ καὶ
μάτην αἰνιττόμενος τοῦ-
Cϛ το φησίν: ἀλλ' ὑποπιά-
ζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλα-
γωγῶ: ἐνταῦθα δὲ
κρίνων καὶ ὑπὸ ἐπιθυμίας
γαστρὸς κατεχομένους
καὶ προσχήματι τελειότη-
τος τὴν γαστριμαργίαν

πληροῦντας τὴν ἑαυτῶν:
CZ μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐ-
τὸς ἀδόκιμος γένωμαι:
μὴ γὰρ δὴ νομίσῃς φησίν
ὅτι ἐπειδὴ ἐδίδαξα ἀρκεῖ μοι
τοῦτο πρὸς σωτηρίαν ὑμῖν·
εἰ γὰρ ἐμοὶ τὸ κηρύξαι καὶ δι-
δάξαι μυρίους οὐκ ἀρκεῖ πρὸς
σωτηρίαν· πολλῷ μᾶλλον
CH ὑμῖν: οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς
ἀγνοεῖν ἀδελφοί· ὅτι οἱ πα-
τέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ
τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ
πάντες διὰ τῆς θαλάσσης
διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν
μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν
τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶ-
μα πνικὸν ἔφαγον· καὶ
πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνι-
κὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ
πνικῆς ἀκολουθούσης πέ-
τρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χ(ριστό)ς:
πάλιν ἐπὶ τὰς παλαιὰς
προϊὼν ἱστορίας· τὸ δὲ σοῦ
θείας ὑμᾶς ἀξιώσεως δεικνύον-
τος εἶναι· ὅτι οὐ σφόδρα ὤνησαν
ταῦτα [illegible]· τί-
μιος δὲ ἐν ἐκείνοις τὸ ὑπόδειγμα
τίθησιν· [illegible]· ὅτι
[illegible] ἐκεῖνοι
τοσαύτης ἀπολαύσαν-
τες δωρεᾶς· οὕτως οὐδὲ τούτοις

ΣΙΕ

τω μὴ πέσῃ: [illegible]

ΣΙϚ ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν· διόπερ ἀγαπητοί μου· φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας: [illegible]

ΣΙΖ ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι: [illegible]

ΣΙΗ τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν: [illegible]

ΣΙΘ οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ χ̅υ̅ ἐστιν: [illegible]

ΣΚ τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ χ̅υ̅ ἐστιν: [illegible]

ἐπειδὴ τοῖς περιγενομένοις
λόγοις ἀπιστοῦσιν οἱ πολλοί.
ὡς μὴ παροῦσι. μηδὲ φαι
νομένοις αὐτοῖς τῶν ἤδη
γεγενημένων. δείκνυσιν
ὅτι κολάζει τοὺς ἁμαρτά
νοντας ὁ θεός. κἂν μυρίαι
ὦσιν ἀγαθοί ᾖ: ΚΑΤΕΣΤΡΩ
CI ΘΗΣΑΝ ΓΑΡ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ:
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν αἰνιττό
μενος κατασημαίνει:
CIΑ ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΤΥΠΟΙ ΗΜΩΝ Ε
ΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ. ΕΙΣ ΤΟ ΜΗ ΕΙ
ΝΑΙ ΗΜΑΣ ΕΠΙΘΥΜΗΤΑΣ
ΚΑΚΩΝ. ΚΑΘΩΣ ΚΑΚΕΙ
ΝΟΙ ΕΠΕΘΥΜΗΣΑΝ. ΜΗΔΕ
ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙ ΓΙΝΕΣΘΕ
ΚΑΘΩΣ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΝ
ΩΣΠΕΡ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ:
ἵνα μάθωσιν. καὶ τὴν προσ
ηγορίαν ἐτίθει αὐτοῖς
καί. τὸ γὰρ δὴ καὶ ὁ
θεός. ὥστε σωφρονε
στέροις γενέσθαι τοῖς
ἀπολαύσασιν ἐκείνοις:
CIΒ ΕΚΑΘΙΣΕΝ Ο ΛΑΟΣ ΦΑΓΕΙΝ
ΚΑΙ ΠΙΕΙΝ ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ
ΠΑΙΖΕΙΝ. ΜΗΔΕ ΠΟΡΝΕΥΩ
ΜΕΝ ΚΑΘΩΣ ΤΙΝΕΣ ΑΥ
ΤΩΝ ΕΠΟΡΝΕΥΣΑΝ. ΚΑΙ Ε
ΠΕΣΑΝ ΕΝ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΙ
ΚΟΣΙ ΤΡΕΙΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ:
ὥσπερ εἶδον οἱ φθόνοι αὐτῶν
τρυφῆς τῆς ἀλλοτρίας
ἀνέχεσθαι. οὕτω δὲ θεός.
μὴ καὶ ὑμεῖς πεισθέντες ἐκ
πέσητε: ΜΗΔΕ ΕΚΠΕΙ
CIΓ ΡΑΖΩΜΕΝ ΤΟΝ ΧΝ. ΚΑΘΩΣ
ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΟΝ ΕΠΕΙΡΑΣΑΝ
ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΟΦΕΩΝ ΑΠΩ
ΛΟΝΤΟ. ΜΗΔΕ ΓΟΓΓΥΖΕΤΕ
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΝ Ε
ΓΟΓΓΥΣΑΝ. ΚΑΙ ΑΠΩΛΟΝΤΟ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΛΟΘΡΕΥΤΟΥ. ΤΑΥΤΑ
ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΤΥΠΙΚΩΣ ΣΥΝΕ
ΒΑΙΝΕΝ ΕΚΕΙΝΟΙΣ. ΕΓΡΑΦΗ ΔΕ
ΠΡΟΣ ΝΟΥΘΕΣΙΑΝ ΗΜΩΝ:
διὰ τοῦτο ὑπὲρ ὧν μὴ γενέσθαι
αὐτοῖς λήμματα ὁ καὶ πρὸς τὸ πάλαι
τίθησιν γεγενημένων αὐτοῖς
ὅτι περὶ ὧν ἐμάχοντο.
καὶ τῶν πειρασμῶν δὲ ὑπὲ
κειν. ἐξελύοντο γὰρ λέγον
τες. πότε ἥξει τὰ ἀγαθά.
πότε τὰ ἔπαθλα. διὸ καὶ
φησιν. μηδὲ γογγύζωμεν.
οὐδὲ γὰρ τοῦτό ἐστιν τὸ ζητού
μενον τὸ πάσχειν ὑπὲρ χυ.
ἀλλὰ τὸ μετὰ αἰσχύνης πάν
τα πάσχειν ὑπὲρ χυ:
CIΔ ΕΙΣ ΟΥΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΩΝ ΑΙΩΝ
ΚΑΤΗΝΤΗΣΕΝ: πάλιν
ἐγγὺς τὸ τέλος. ἵνα
ζώντων γεγενημένων τὴν
προσδοκίαν παράσχῃ:
ΩΣΤΕ Ο ΔΟΚΩΝ ΕΣΤΑΝΑΙ ΒΛΕΠΕ

CKB 15

φησίν· ἃ γὰρ θύει τὰ ἔθνη
δαιμονίοις θύει καὶ οὐ θεῷ:
κα΄ οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πί-
νειν καὶ ποτήριον δαιμονί-
ων· οὐ δύνασθε τραπέζης
κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέ-
ζης δαιμονίων: χρησά-
μενος τῷ κατὰ παραίνεσιν
λόγῳ. χρῆται λοιπὸν καὶ τῷ
ἀποφαντικῷ καὶ αὐθεντικῷ
καὶ ἀρκεῖται τοῖς ὀνόμα-
σι μόνοις εἰς ἀποτροπήν·
κυρίου ποτήριον καὶ δαιμονίων
ποτήριον λέγων: ἢ πα-
κε΄ ραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ
ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν:
τουτέστιν παροξύνομεν αὐ-
τὸν ὡς δυνάμενοι κολάσαι
ἡμᾶς. καὶ παραζηλίζο-
μεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐναν-
τίους ὑποχωροῦντες.
τοῦτο δὲ εἶπεν ἀναμιμνή-
σκων αὐτοὺς παλαιᾶς
ἱστορίας· διὸ καὶ τῇ λέξει
ταύτῃ κέχρηται. ἣν καὶ
πρὸς τοὺς Ἰουδαίους Μω-
ϋσῆς ἐχρήσατο ἐγκαλῶν
ὑπὲρ τῆς εἰδωλολατρείας
ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ.
αὐτοὶ γάρ φησιν παρεζή-
λωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ:
κς΄ πάντα μοι ἔξεστιν. ἀλλ' οὐ
πάντα συμφέρει· πάντα
μοι ἔξεστιν. ἀλλ' οὐ πάντα
οἰκοδομεῖ· μηδεὶς τὸ ἑαυ-
τοῦ ζητείτω. ἀλλὰ τὸ τοῦ
ἑτέρου ἕκαστος:
ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς λέ-
γειν· ὅτι τέλειός εἰμι καὶ
κύριος ἐμαυτοῦ. καὶ οὐδὲν
βλαπτόμενος ἀπογεύο-
μαι τῶν προκειμένων, τού-
του χάριν φησίν· ναὶ τέ-
λειος εἶ καὶ σαυτοῦ κύριος. ἀλ-
λὰ μὴ τοῦτο σκόπει. ἀλλ'
εἰ μὴ καὶ βλάβην ἔχει τὸ γινόμε-
νον καὶ καταστροφήν:
κζ΄ πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πω-
λούμενον. ἐσθίετε μη-
δὲν ἀνακρίνοντες διὰ
τὴν συνείδησιν:
ἐπειδὴ εἶπεν ὅτι ἀδύνατον ποτή-
ριον κυρίου πίνειν. καὶ ποτήρι-
ον δαιμονίων. καὶ καθά-
παξ ἀπεῖργον τῶν τραπε-
ζῶν ἐκείνων ἀπὸ παραδεί-
γματος Ἰουδαϊκῶν· ἀπὸ
λογισμῶν ἀνθρωπίνων· ἀ-
πὸ τῶν μυστηρίων τῶν φρι-
κτῶν· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς εἰ-
δώλοις τελουμένων· καὶ
πολὺν φόβον αὐτοῖς ἐνέθηκεν.
ἵνα μὴ φοβούμενοι τοῦτον πάλιν
εἰς ὑπερβολὴν αὐτοὺς ἀκρίβειαν
ἐκπέσωσι καὶ ἀναγκασθῶσι
πάντων περιεργάζεσθαι

καθάπερ τὸ σῶμα ἐκεῖνο
ἥνωται τῷ λόγῳ. οὕτως
ἡμεῖς αὐτῷ διὰ τοῦ ἄρτου
τούτου ἑνούμεθα : ὅτι
ckα εἷς ἄρτος. ἓν σῶμα οἱ πολ-
λοί ἐσμεν. οἱ γὰρ πάντες
ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχο-
μεν : τί λέγω κοινωνίαν
φησίν. αὐτὸ ἐσμὲν ἐκεῖνο
τὸ σῶμα. ὁ γὰρ ἄρτος σῶ-
μα ἐστὶν χριστοῦ. καὶ οἱ μεταλαμβά-
νοντες. οὐχὶ σώματα πολ-
λά. ἀλλὰ σῶμα ἕν. καὶ
καθάπερ ὁ ἄρτος ἐκ πολλῶν
συγκείμενος κόκκων, ἥ-
νωται ὡς μὴ φαίνεσθαι
τοὺς κόκκους. ἀλλ᾽ εἶναι
μὲν αὐτούς. ἄδηλον δὲ
αὐτῶν εἶναι τὴν διαφο-
ράν. τῇ συναφείᾳ· οὕτω
καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ χριστῷ συνα-
πτόμεθα. οὐδὲ γὰρ ἐξ ἄλλου
μὲν σώματος. ἐξ ἄλλου δὲ
ἄλλος τρέφεται. ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ
αὐτοῦ πάντες. διό φησιν
οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς
ἄρτου μετέχομεν. εἰ δὲ
ἐκ τοῦ αὐτοῦ, καὶ τὸ αὐτὸ
γινόμεθα πάντες. διατί
μὴ καὶ τὴν αὐτὴν ἀγά-
πην ἐπιδεικνύμεθα. καὶ
γινόμεθα κατὰ τοῦτο ἕν :
ckβ βλέπετε τὸν ἰσραὴλ κατὰ

σάρκα. οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς
θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσια-
στηρίου εἰσίν, τί οὖν φημί :
ἐπειδὴ πολλοὶ τοῦ μεγέθους
τῶν λεχθέντων ἦσαν ἀπαιδευ-
τότεροι. ἀπὸ τῶν προτέρων
αὐτοὺς πείθει καὶ συνήθων.
καὶ καλῶς κατὰ σάρκα φη-
σίν. ὡς αὐτῶν κατὰ πνεῦμα ὄν-
των. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν.
κἂν ἀπὸ τῶν παχυτέρων
ckγ παιδεύθητε : ὅτι εἴδω-
λόν τί ἐστιν. ἢ ὅτι εἰδωλό-
θυτόν τί ἐστιν. ἀλλ᾽ ὅτι ἃ
θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις
θύει καὶ οὐ θεῷ. οὐ θέλω δὲ
ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαι-
μονίων γίνεσθαι. εἰπὼν
ὅτι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου
εἰσίν. φοβηθεὶς μὴ δόξῃ ὡς
ὥσπερ ἰσχὺν ἐχόντων τῶν εἰδώ-
λων διαλέγεσθαι καὶ δυνα-
μένων τι βλάπτειν. ὅρα πῶς
αὐτὰ καθαιρεῖ. μονονουχὶ λέ-
γων. ταῦτα λέγω φησὶν καὶ
ἀπάγω. οὐχ ὡς δυναμέ-
νων βλάπτειν τι τῶν εἰδώλων
καὶ ἰσχὺν ἐχόντων. οὐδὲν γάρ
εἰσιν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ βούλομαι κατα-
φρονεῖν αὐτῶν ὑμᾶς. καὶ τούτου
χάριν μετὰ σπουδῆς ἀποτρέ-
πω τῶν τοιούτων ἱερωμά-
των. ὅτι οὖν προσάγεται θεῷ δηλ-

ckα ..

δουλείας· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν
ἐστιν· ἐλεύθερόν με πεποί-
ηκεν ὁ θεὸς καὶ ἁπάσης μεμ-
ψεως ἀνώτερον· ἀλλ' οὐ καὶ
δεῖ με ὁ ἄλλων δικάζειν τὴν ἐ-
μὴν φιλοσοφίαν· οὐδὲ κἂν τοῦ
δέοντος μου φιλοτιμίαν
σπουδαῖοι· ἀλλ' αἰ καὶ κατα-
γινώσκεται καὶ ἐρεῖ πρὸς ἑαυτόν·
ὡς οὐκ οἶμαι ἀπέχεσθαι
τῶν εἰδωλοθύτων τῶν ὅτι καὶ μοῖς
προσαγομένων ἀπέχονται:
σλβ εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω· τί
βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ
εὐχαριστῶ· εἴτε οὖν ἐσθί-
ετε· εἴτε πίνετε· εἴτε
τι ποιεῖτε. πάντα εἰς δό-
ξαν θεοῦ ποιεῖτε: τίμιος
μὲν ἡ χάρις καὶ τῶν τοῦ
θεοῦ δώρων· ἡ γὰρ χάρις
αὐτοῦ τοσαύτη. ὥστε καὶ
τὰς κακίας αἰσθητὴν ἀχθῆ-
ναι ἀνθρώπων· καὶ ἀνθρώ-
πων ψυχὰς σῶσαι καὶ φίλους:
σλγ ἀπρόσκοποι γίνεσθε. καὶ
ἰουδαίοις καὶ ἕλλησιν· καὶ
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ:
τουτέστι μηδενὶ μηδεμίαν παρέ-
χετε ἀφορμὴν μηδενί· οὐ
γὰρ μόνον ἀδελφοὺς οὐδὲ
ἀπίστους· ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἔξω
σλδ θεῷ· καθὼς κἀγὼ πάν-
τα πᾶσιν ἀρέσκω. μὴ ζητῶν

τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρων. ἀλ-
λὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σω-
θῶσιν· μιμηταί μου γίνε-
σθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ:
ἐπειδὴ δὲ εὐθύμους αὐτοὺς
ἐποίησεν. καὶ τῆς τῶν ἐγ-
κλημάτων μακρηγορίας καὶ τῆς τῶν
ἰουδαίων. καὶ καρυτὸ με-
γαλύνων ἦν. ἔστι παράδειγμα τὸ
αὐτὸ καὶ κοῦφον ποιῆσαι με-
σον ἑαυτὸν ἄγων. καὶ τὸ
τῶν ἄλλων συμφέρον μάλιστα
ζητῶν· ὁ γὰρ καλῶν ὑπὲρ τοῦ
τέλος τοῦ χριστιανοῦ·
καὶ ὅρος ἠκριβωμένος
καὶ ἡ ἀνωτάτω κορυφή,
τὸ κοινῇ συμφέρον ζητεῖν·
καὶ οὐδὲν οἷόν τε ποιῆσαι
δύναται μίμησιν τοῦ Χριστοῦ.
ὡς τὸ κήδεσθαι τῶν πλη-
σίον· διὸ τὸ μιμηταί μου γί-
νεσθε προσέθηκεν·
σλε ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί.
ὅτι πάντα μου μέμνησθε.
καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν
τὰς παραδόσεις κατέχετε·
θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι
παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ
ὁ Χριστός ἐστιν· κεφαλὴ δὲ γυναι-
κὸς ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ
ὁ θεός: ἀπαρτίσας τὸν
περὶ τῶν εἰδωλοθύτων
λόγον. ἐφ' ἕτερον μεταβαίνει

τοῦ χρήσασθαι καὶ διδάσκει
μᾶλλον· μή ποτε καὶ ἀφροσύνη
τῶν ἀσθενῶν τι τοιοῦτον. ἢ
ἐξ ἀγορᾶς. ἢ ἄλλοθεν ποθέν.
ἀφ' ἑαυτοῦ ταύτης τῆς ἀ
[illegible] ἐλευθερίας φησίν·
πᾶν τὸ ἐμπιπτον [illegible]
[illegible] μηδὲν ἀνακρί
νοντες· ἐὰν γάρ φησιν ἄλλο
[illegible] μηδὲν ὁ λόγος οὐχὶ ὡς
[illegible] τιμωρία· τῆς γὰρ ἀ
γνοίας τὸ πρᾶγμα καὶ οὐ
τῆς λαιμαργίας· τὸ γὰρ μαν
θάνειν [illegible] ὅτι
[illegible] ταύτην [illegible] τὰς
ἀφορμὰς δίδομαι τῆς συνει
δήσεως:
Cκη ΤΟΥ ΓΑΡ ΚΥΡΙΟΥ Η ΓΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΑΥΤΗΣ·
οὐχὶ τῶν δαιμονίων· ἡ δὲ ἀμπ[ελος]
καὶ οἱ καρποὶ καὶ τὰ ἄλογα
[illegible] αὐτοῦ [illegible]. οὐδὲν ἄ
καθαρτον. ἀλλὰ [illegible] ἀκά
θαρτον γίνεται [illegible]
[illegible] καὶ τῆς παρακοῆς:
Cκθ ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΚΑΛΕΙ ΥΜΑΣ ΤΩΝ
ΑΠΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΠΟΡΕΥ
ΕΣΘΑΙ. ΠΑΝ ΤΟ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕ
ΝΟΝ ΥΜΙΝ ΕΣΘΙΕΤΕ. ΜΗΔΕΝ
ΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥ
ΝΕΙΔΗΣΙΝ: ὁρᾷς [illegible]
[illegible]· οἱ γὰρ [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]· οὐδὲ [illegible]· ἀνα[illegible]

[illegible]. ἀλλὰ [illegible]
[illegible] ὑπὸ [illegible]. διὰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
Cλ [illegible] ΕΑΝ
ΔΕ ΤΙΣ ΥΜΙΝ ΕΙΠΗ ΤΟΥΤΟ ΕΙ
ΔΩΛΟΘΥΤΟΝ ΕΣΤΙΝ· ΜΗ Ε
ΣΘΙΕΤΕ ΔΙ ΕΚΕΙΝΟΝ ΤΟΝ ΜΗ
ΝΥΣΑΝΤΑ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ·
ΤΟΥ ΓΑΡ ΚΥΡΙΟΥ Η ΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩ
ΜΑ ΑΥΤΗΣ· ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΔΕ
ΛΕΓΩ· ΟΥΧΙ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ. ΑΛ
ΛΑ ΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ :~
οὐδὲ γὰρ [illegible] ἰσχὺν
[illegible]
[illegible]. μήτε
[illegible]
[illegible]. οὐδὲ
[illegible] ἔχουσιν ἰσχύν.
μήτε [illegible] μηδὲ [illegible] ἔ
χουσιν ἰσχύν. ἀδιάφορος
[illegible]
καὶ [illegible]
[illegible]. διὰ
τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν
συνείδησιν [illegible]
Cλα [illegible]: ΙΝΑ ΤΙ ΓΑΡ Η ΕΛΕΥ
ΘΕΡΙΑ ΜΟΥ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΥΠΟ
ΑΛΛΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ·
ἐλευθερίαν τὸ ἀπαραίτη
τον καὶ ἀκώλυτον [illegible].
τοῦτο γὰρ ἐλευθερία [illegible]
ἰουδαϊκῆς [illegible]

στρατιώτην ἂν φανῆναι [illegible]
μα. οὕτω μηδὲ σὺ φαίνου χω-
ρὶς τοῦ συμβόλου τῆς ἀρ-
χῆς. ὅπερ ἐστὶ τὸ μὴ καλύ-
πτεσθαι προσευχόμενος τοῦ
θεοῦ. ἵνα μὴ ὑβρίσῃς καὶ σεαυ-
τὸν καὶ τὸν τετιμηκότα.
τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς
ἔστιν ἰδεῖν· καὶ γὰρ ἐκείνῃ
ὕβρις, τὸ μὴ ἔχειν τὰ σύμβο-
σλθ λα τῆς ὑποταγῆς :- ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟ. ΟΦΕΙΛΕΙ Η ΓΥΝΗ ΕΞΟΥ-
ΣΙΑΝ ΕΧΕΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑ-
ΛΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ :
διὰ τοῦτο ποῖον· διὰ ταῦτα
ῥηθέντα πάντα· καὶ
πρὸ τούτων. ὅτι κεφαλὴ
ἡμῶν ὁ Χριστός· ἡμεῖς δὲ τῆς
γυναικός· δεύτερον δὲ
ὅτι ἡμεῖς δόξα θεοῦ· ἡμῶν
δὲ ἡ γυνή· τρίτον ὅτι
οὐχ ἡμεῖς ἐκ τῆς γυναικός.
ἀλλ᾽ ἐκείνη ἐξ ἡμῶν· τέ-
ταρτον ὅτι οὐχ ἡμεῖς διὰ
τὴν γυναῖκα, ἀλλ᾽ ἐκείνη
δι᾽ ἡμᾶς· πέμπτον
διὰ τοὺς ἀγγέλους τοὺς
παρεστηκότας καὶ συν-
αρμοζομένους τῶν
προσευχομένων :-
σμ ΠΛΗΝ ΟΥΤΕ ΑΝΗΡ. ΧΩΡΙΣ ΓΥΝΑΙ-
ΚΟΣ. ΟΥΤΕ ΓΥΝΗ ΧΩΡΙΣ ΑΝ-
ΔΡΟΣ ΕΝ ΚΩ· ΩΣΠΕΡ ΓΑΡ Η

ΓΥΝΗ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ. ΟΥΤΩ
ΚΑΙ Ο ΑΝΗΡ ΕΚ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ·
ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΘΥ· ΕΝ
ΥΜΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΡΙΝΑΤΕ· ΠΡΕΠΟΝ
ΕΣΤΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΚΑΤΑΚΑΛΥ-
ΠΤΟΝ ΤΩ ΘΩ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΑΙ
ΕΙ ΟΥΔΕ ΑΥΤΗ Η ΦΥΣΙΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ
ΥΜΑΣ. ΟΤΙ ΑΝΗΡ ΜΕΝ ΕΑΝ
ΚΟΜΑ ΑΤΙΜΙΑ ΑΥΤΩ ΕΣΤΙΝ·
ΓΥΝΗ ΔΕ ΕΑΝ ΚΟΜΑ ΔΟΞΑ ΑΥ-
ΤΗ ΕΣΤΙΝ· ΟΤΙ Η ΚΟΜΗ ΑΝΤΙ
ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΥ ΔΕΔΟΤΑΙ :-
Ἐπειδὴ πολλὴν ὑπεροχὴν
τῷ ἀνδρὶ ἔδωκεν· ὅτι ἐξ αὐ-
τοῦ ἐγένετο καὶ δι᾽ αὐτόν· καὶ ὑ-
π᾽ αὐτόν. ἵνα μὴ τοὺς ἄν-
δρας ἐπάρῃ πλέον τοῦ δέον-
τος. μηδὲ ἐκείνας ταπει-
νώσῃ. ἐπήγαγεν τὴν
σμα διάθεσιν :- ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ
ΔΟΚΕΙ ΦΙΛΟΝΙΚΟΣ ΕΙΝΑΙ. Η-
ΜΕΙΣ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ
ΟΥΚ ΕΧΟΜΕΝ :- μέχρι
μὲν τῶν ἐπιτιμήσεων ἐποι-
κοῦν παρέχομαι τὴν ἐντρο-
πὴν ἐντεῦθεν· ὅθεν καὶ μαι-
ρύτερον ἐποιήσατο τὸν λόγον :-
σμβ ΟΥΔΕ ΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΤΟΥ ΘΥ·
δείκνυσιν ὅτι πᾶσι τῆς οἰκου-
μένης καὶ ἀρέσκει τοῦτο καὶ
ἐναντιοῦνται. οἱ μὴ κομῶν-
σμγ τες : ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΑΡΑΓ-
ΓΕΛΛΩΝ, ΟΥΚ ΕΠΑΙΝΩ :-

τὸ μὴ τὰς γυναῖκας ἀκατα-
καλύπτους εὔχεσθαι ἢ προ-
φητεύειν καὶ τὸ μὴ τοὺς ἄν-
δρας κομᾶν. ἤδη δὲ ἦν καὶ
περὶ τούτων παράδοσις.
διὸ καὶ ἐμνημόνευσεν αὐτοῖς
φήσας αὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ μὴ πάντες
δεξάμενοι τὴν παράδοσιν
ϛλς Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ
προφητεύων κατὰ κεφα-
λῆς ἔχων, καταισχύνει
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ:
σύμβολα δέδοται ἀνδρὶ καὶ
γυναικί. τῷ μὲν γὰρ ἀνδ-
ρὶ τὸ μὲν τῆς ἀρχῆς
τῇ δὲ τῆς ὑποταγῆς. με-
τὰ δὲ ἐκείνων καὶ τοῦτο.
τὸ ταύτην μὲν κατακα-
λύπτεσθαι. τοῦτον δὲ γυ-
μνὴν ἔχειν τὴν κεφαλήν.
εἰ τοίνυν σύμβολα ταῦ-
τά ἐστιν. ἀμφότεροι ἁμαρ-
τάνουσιν, τὴν ἀταξίαν
συγχέοντες. καὶ τὴν τοῦ θεοῦ
διαταγήν. καὶ τοὺς οἰκεί-
ους ὑπερβαίνοντες ὅρους.
καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν ἐκείνης
καταπίπτων ἀτιμίαν
ἡ δὲ ἐπαιρομένη τοῦ
ἀνδρὶ διὰ τοῦ σχήματος:
ϛλζ Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομέ-
νη ἢ προφητεύουσα ἀκα-
τακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ

καταισχύνει τὴν κεφαλὴν
αὐτῆς. ἓν γάρ ἐστι καὶ τὸ
αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. εἰ
γὰρ οὐ κατακαλύπτεται
γυνή, καὶ κειράσθω. εἰ
δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ
κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κα-
τακαλυπτέσθω: ἦσαν
γὰρ καὶ γυναῖκες τοῦτο τὸ
χάρισμα ἔχουσαι. ὥσπερ αἱ
Φιλίππου θυγατέρες. καὶ ἕτε-
ραι πρὸ ἐκείνων καὶ μετ᾽ ἐκεί-
νας. περὶ ὧν καὶ προφήτης ἔλε-
γεν λέγουσα. καὶ προφητεύ-
σουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγα-
τέρες ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται:
ϛλη Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κα-
τακαλύπτεσθαι τὴν κεφα-
λήν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑ-
πάρχων. γυνὴ δὲ δόξα
ἀνδρός ἐστιν. καὶ γὰρ οὐκ ἐ-
κτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυ-
ναῖκα. ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν
ἄνδρα: ἀμφότερα ἀναγκαῖ-
α εἰ οὐκ ἐκωλύοντο κατακα-
λύπτεσθαι. καὶ ποία αὕτη.
ἡ τὸ ἄρχοντα αὐτὸν εἶναι
τῆς γυναικός. τὸν γὰρ
ἄρχοντα τοῖς ... πρὸς
ὄντα τῆς ἀρχῆς ...
μὲν ἔχειν δεῖ. ...
οὐδὲ τὸν ἄρχοντα χω-
ρὶς ζώνης καὶ χλαμύδος τὸν μὴ

ὑφ᾽ ἑτέρων μὲν αὐτοὺς ἐγκωμιάζει
τοῦτο δ᾽ ἐστὶ τὸ καιριώτατον
τῶν αὐτῶν ἐστὶν αἰνίξασθαι
φθέγξασθαι παρ᾽ αὐτῶν τοιού-
των τοὺς εἰρηκότας· τοῦτο
δὲ τὸ ἔθος ἀπὸ μὲν ἡμῶν ἐστὶ
τῶν τρισχιλίων ἐξεῖναι
ἡμῶν τῶν ἐξ ἀρχῆς πιστεύ-
σαντων· οἱ μὲν γὰρ τότε
τῶν ἱερῶν τῶν ὑμνῶδων
λεγομένων τὴν ἀκρίβειαν·
ἐπειδὴ διεσπάσθη τὸ ἔθος
τοῦτο καλλιστον ὄν· καὶ γὰρ
ἀγάπης ὑπόθεσις ἦν· ταύ-
την καλῶς ἐκφέρηται τὸ λόγω
ἀρχὴν· ὅτι οὐ καταδέχομαι
ὑμᾶς· ὅτι οὐ συναγόμενοι
καταλύσατε ὅσιμον μόνον·
οὐδὲ ἔπαινον· ὅτι ἐθέλετε
τὸ διδασκάλου ἐστὶ τοῦτο :·
σμδ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον. ἀλ-
λ᾽ εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε
πρῶτον μὲν γὰρ συνερχο-
μένων ὑμῶν ἐν ἐκκλη-
σίᾳ :· τοῦτο εἶπεν ὅτι
οὐκ ἐστὶν εἰδὼς ἀρεστὸν· δε-
ον γὰρ ἐπὶ δοῦναι καὶ πρὸς
ἀγαπᾶσθαι τὴν φιλοτι-
μίαν· ὑμεῖς καὶ τὸ ἐκκλη-
σίας ἔθος ἄλλον ἀφανίζε-
τε· καὶ παραγγέλλω
διὰ θέλησιν παρ᾽ ἐμοῦ· ἵ-
να ἀρχὴν προσθῇ ἀφ᾽ οὗ

μέσου θήσει τάξιν: ἀκούω
σμε σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν·
ἵνα μὴ δόξῃ δι᾽ αὐτοὺς εἰρη-
κὼς μόνον ταῦτα λέγειν
οὐκ ἀθρόως ἐστὶν περὶ τῶν
τραπεζῶν ἐμνημόνευσε λόγον
ὥστε μὴ δοκεῖν καταφρονοῦντα
ποιῆσαι τὴν ἐπίπληξιν·
διό φησιν· ἀκούω ἐν ὑμῖν
σχίσματα ὑπάρχειν ἐξ οὗ
καὶ πρῶτον ἀκούω ὑμᾶς καὶ
δι᾽ ἀπειλεῖσθαι ἐμήνυσα
σμϛ τῶν εἰρημένων :· Καὶ μέ-
ρος τι πιστεύω :· ἵνα
μὴ λέγωσιν ὅτι ψευδόμεθα
οἱ διαβάλλοντες· οὔτε γὰρ
ἀπιστῶ φησὶν· ἵνα μὴ ἀπαι-
σχυντοτέρους ποιήσῃ· οὔ-
τε ἀπιστῶ· ἵνα μὴ δόξῃ
μάτην ἐπιτιμᾶν· ἀλλ᾽ ἐκ
μέρους φησὶ πιστεύω, ἵνα
ἐναρμονίους αὐτοὺς ποιῶν
ἔχῃ τὴν διόρθωσιν
καλῶν ἐφόδιον :·
σμζ Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑ-
μῖν εἶναι :· Αἱρέσεις
ἐνταῦθα, οὐ τὰς τῶν δογμά-
των, ἀλλὰ τὰς τῶν σχισμά-
των φησίν· τοῦτο δὲ λέγει
οὐκ ἀμφιβητῶν, ἐξ αἰτίας
ἐφιστὰς τοῖς ἁγίοις· ἀλλὰ τὸ
προλέγων ἐσόμενον ἐκεῖνο
προσῆκεν τῶν ἀπὸ μεγάλου

αἵματι ἔνοχος γὰρ τὸ αὐτοῦ. ἵνα
μή τις θορυβηθῇ τοῦτο ἀ-
κούων, ἀσύμμετρον τῆς πα-
ρούσης θυσίας [illegible] :·
CNϚ δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος
ἑαυτόν. καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρ-
του ἐσθιέτω. καὶ ἐκ τοῦ πο-
τηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθί-
ων καὶ πίνων ἀναξίως
κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πί-
νει :· ἔθος τοῦτο τῷ
παύλῳ μὴ μόνον [illegible]
γάζεσθαι. [illegible]
τῶν προκειμένων. ἀλλὰ καὶ
παρεμπεσόντος λόγου [illegible]
ὑποθέσιν, καὶ τοῦτον μετὰ
[illegible]
[illegible] καὶ μάλιστα ὅταν
περὶ σφόδρα ἀναγκαίου
καὶ κατεπείγοντος ᾖ.
[illegible] γὰρ τῆς τῶν μυστη-
ρίων [illegible]
[illegible] ἀπὸ
[illegible] ὑπόθεσιν. οὐ
δὲ γὰρ [illegible] ἤν. διὸ
καὶ σφόδρα περὶ αὐτῆς
διαλέγεται, τὸ κεφάλαιον
τῶν ἀγαθῶν κατασκευ-
άζων. τὸ μετὰ [illegible]
[illegible] προσιέναι αὐ-
τοῖς :·
CNZ μὴ διακρίνων
τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. διὰ τοῦ- Cξ
το ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς

καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται
ἱκανοί :· τουτέστι μὴ ἐ-
ξετάζων· μὴ [illegible]
[illegible] τῶν προκειμένων :·
CNH εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνωμεν
οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινό-
μενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμε-
θα. ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ
κατακριθῶμεν :·
ταῦτα λέγομεν καὶ τοὺς
ἀρρώστους παραμυθού-
μενος, καὶ τοὺς ἄλλους ἀσφα-
λεστέρους ποιῶν :·
CNΘ ὥστε ἀδελφοί μου συνερχό-
μενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλή-
λους ἐκδέχεσθε· εἰ δέ
τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω,
ἵνα μὴ εἰς κρίσιν συνέρχη-
σθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν
ἔλθω διατάξομαι :·
τουτέστιν [illegible] κολάσεως καὶ τι-
μωρίας, τὴν ἐκκλησίαν
ὑβρίζοντες. τοὺς ἀδελ-
φοὺς καταισχύνοντες. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ται [illegible] :· περὶ δὲ τῶν
πνευματικῶν ἀδελφοί, οὐ θέλω

ἐγκλήματι. ἵνα φορτικώτε
ρον ποιήσῃ τὸν λόγον:
CNΓ καὶ καταισχύνετε τοὺς
μὴ ἔχοντας. τί ὑμῖν εἴ
πω. ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν
τούτῳ. οὐκ ἐπαινῶ:
τοῦτό φησιν μεθ' ἐγκλήματος ὅσον
τοσοῦτον τοῖς πένησιν
τροφῆς μετέχειν. ὅσον τῆς
ὕβρεως τῆς εἰς αὐτοὺς
γινομένης:. ἐγὼ γὰρ
CNΔ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυ.
ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν. ὅτι
ὁ κς ἰς. ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ πα
ρεδίδοτο. ἔλαβεν ἄρτον
καὶ εὐχαριστήσας. ἔκλα
σεν καὶ εἶπεν. λάβετε
φάγετε. τοῦτό μού ἐστιν
τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον. τοῦτο ποιεῖ
τε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνη
σιν. ὡσαύτως καὶ τὸ πο
τήριον μετὰ τὸ δειπνῆ
σαι λέγων. τοῦτο τὸ πο
τήριον ἡ καινὴ διαθή
κη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵ
ματι. τοῦτο ποιεῖτε
ὁσάκις ἂν πίνητε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὁσά
κις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν
ἄρτον τοῦτον. καὶ τὸ πο
τήριον τοῦτο πίνητε. τὸν
θάνατον τοῦ κυ καταγ
γέλλετε. ἄχρις οὗ ἂν

ἔλθῃ: ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ
τὸν ἄρτον τοῦτον. ἢ πίνῃ
τὸ ποτήριον τοῦ κυ ἀνα
ξίως: θέλων αὐτοὺς
καὶ ἐντεῦθεν ἐντρέψαι μᾶλ
λον ἀπὸ τῶν κυριωτέ
ρων τὸν λόγον ὑφαίνει. ὁ
μοίως δὲ ὥσπερ λέγοι. ὁ δεσπό
της ὁ σὸς αὐτῆς πάντας
ἠξίωσε τραπέζης. καὶ
τοι σφόδρα ὑψηλῆς οὔσης
καὶ πολὺ τὴν ἀξίαν ὑπεραιρούσης
ὑπερβαινούσης ἀξίαν.
οὐδὲ αὐτοὺς τῆς σῆς ἀξιοῖς
μάζης εἶναι τῆς μικρᾶς
ταύτης καὶ εὐτελοῦς. ἐ
κ τούτου δὲ μὴ μόνον ἵνα τοῦ δεί
πνου, ἵνα μὴ ὑβρισμένος
καταψύξῃ:. ἔνοχος
ἔσται τοῦ σώματος καὶ
τοῦ αἵματος τοῦ κυ:.
CNE τί δήποτε. ὅτι ἐξέχεεν
καὶ οὗτος τὸ αἷμα ὥσ
περ ἐκεῖνοι οἱ κεντήσαν
τες. οὐχ ἵνα σφάξωσιν.
ἀλλ' ἵνα ἐκχέωσιν. ὁρᾷς
δὲ καὶ τῆς παλαιᾶς δια
θήκης ποτήριον ἦσαν αἱ
σπονδαί. καὶ γὰρ μετὰ τὸ
θῦσαι ποτηρίῳ καὶ φιά
λῃ τὸ αἷμα δεχόμενοι.
οὕτως ἔσπενδον. ὁρᾷς
οὖν ἀρχὴ αἵματος ἀλόγων

88

ἀγγέλων· ἀλλὰ καὶ χαρισμάτων:
ϲζγ τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα: ἐπειδὴ καὶ τὸ
μέτρον ἐλέγχει γλωσσῶν φησὶν·
ἀλλ᾽ ὅτι ἐκ μὲν τοῦ πνεύματος ὁ ζῶν
ϲζδ καὶ ὁ τὸ μεῖζον:: Καὶ δι-
αιρέσεις διακονιῶν εἰσιν
καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέ-
σεις ἐνεργημάτων εἰσίν:
χάρισμα καὶ ἐνέργεια καὶ
διακονία ταὐτόν ἐστιν· ὀ-
νομάτων δὲ μόνον διαφο-
ραί· ἐπεὶ τὰ πράγματα τὰ
αὐτά· ὃ γάρ ἐστιν χάρισμα
τοῦτο καὶ διακονία· καὶ
ὅ ἐστιν διακονία. τοῦτο καὶ
ἐνέργεια· τὴν γὰρ δια-
κονίαν μου δοξάζω· καὶ
Τιμοθέῳ· ἀναμιμνή-
σκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ
χάρισμα τοῦ θεοῦ. ὅ ἐστιν
ἐν σοί· καὶ Γαλάταις·
ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ
εἰς ἀποστολὴν [illegible] ἐνήργη-
σεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη· ὁ-
ρᾷς ὅτι οὐδὲν ἡμῖν ἐστιν
διαφορὰ χαρίσματος
καὶ διακονίας καὶ ἐνεργεί-
ϲζε ας:: Ὁ δὲ αὐτός ἐστι
θεός. ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα
ἐν πᾶσιν· ἑκάστῳ δὲ δί-
δοται ἡ φανέρωσις τοῦ
πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον:
ἵνα μή τις λέγῃ· ἐπεὶ καὶ ὁ αὐτὸς

κύριος καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα. καὶ ὁ αὐ-
τὸς θεός. ἀλλ᾽ ἐγὼ ἔλαττον
ἔλαβον φησίν· οὕτως ἐνε-
φερεν· ὅταν οὖν φησὶν καὶ
ἐπὶ ὁ δεσπότης. καὶ χάρισμα
τὸ δίδωσι θεός· καὶ ἡ φανέ-
ρωσις [illegible] καὶ
τοῦτο μᾶλλον συμφέρει.
μὴ ἀλγήσῃς ὡς καταφρονηθεὶς
οὐ γὰρ ἀτιμάζων σε τοῦτο
πεποίηκεν. ἀλλὰ τὸ συμ-
φέρον σκοπῶν· φανέ-
ρωσιν δὲ πνεύματος λέγει. τὸ εἶ-
ναι τῶν χαρισμάτων ἄλλα
ϲζς ἐστιν:: ᾯ μὲν γὰρ διὰ
τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφί-
ας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως
κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἄλλῳ
δὲ χαρίσματα ἰαμάτων.
ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ δὲ
ἐνεργήματα δυνάμεων
ἄλλῳ δὲ προφητεία· ἄλλῳ
δὲ διακρίσεις πνευμάτων::
τί ἐστι λόγος σοφίας· τὸ
καὶ αὐτὸν σοφὸν εἶναι τι-
μα. καὶ ἄλλους δύνασθαι
τοῦτο ποιῆσαι· τί δὲ
λόγος γνώσεως· τὸ μὴ [illegible]
[illegible] καὶ εἰδέναι
τὰ μυστήρια· διδάσκειν
δὲ μὴ [illegible]
[illegible]
τί [illegible] οὐχ αὕτη

ὑπὸ δὲ ἄλλο νοεῖν :· ἐπειδὴ
χαρισμάτων τῶν μὲν δεδομένων
μένων τοῖς πιστοῖς ἐν ὀνόματι
Χ(ριστο)ῦ· σχήματι τοῦ ἀγίου πν(εύματο)ς ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ κατέ-
τρεχον τῶν ἐχόντων τὴν
προφητείαν ἢ λαλούντων
ταῖς γλώσσαις· ἐπειδὴ
γὰρ τοῦτο πρῶτον ἐδό-
θη τοῖς ἀποστόλοις ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς·
τοῦτο χάρισμα μέγα ἐφρό-
νουν, [illegible] αὐτοῦ· διὸ
ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀπό-
στολος· ὅρα πῶς τὴν
[illegible] :· οἴδατε
σξα ὅτι ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἴ-
δωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν
ἤγεσθε ἀπαγόμενοι· διὸ
γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐ-
δεὶς ἐν πν(εύματ)ι θ(εο)ῦ λαλῶν
λέγει ἀνάθεμα Ἰ(ησο)ῦν· καὶ
οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κ(ύριο)ν
Ἰ(ησο)ῦν εἰ μὴ ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ :
πρὶν ἄρξηται κατασκευ-
άζειν τὴν στάσιν ἕτερον
διδάσκει καλόν· τοῦτο
δ' ἐστὶν τὸ γνώρισμα τοῦ
προφήτου καὶ ψευδοπρο-
φήτου· ἐπεὶ καὶ ἐν γὰρ
καὶ τοῦτο τὸ χάρισμα
τῆς διακρίσεως, καὶ πολλοὶ

ψευδοπροφήτας ἐποίει-
σθαι· κουφιζόμενος τὸ πρῶ-
τον ἀμφισβητεῖν τὰ χαρίσματα·
τίθησι μὲν οὖν διαφορὰς·
καὶ πρὸς τὴν ταύτην τῶν
τὸν μὲν προφήτην φω-
τιζόμενον ἀπὸ τοῦ πν(εύματο)ς
τὰ ἔργα διδάσκειν· τὸν δὲ
ψευδοπροφήτην ἀγό-
μενον· καὶ μαινόμενον
καὶ σκοτούμενον ὑπὸ τοῦ
ἐναντίου πν(εύματο)ς λαλεῖν· διὰ
τοῦτο δὲ ὁ τιμώμενος προ-
φήτης οὐ μόνον ὀνομά-
ζειν κ(ύριο)ν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· ἀληθῶς ἐστι·
ὁ δὲ τοῦτο οὐ ποιεῖ· ἀλλ'
ἀναθεματίζει ψευδῶς ἐστι:
σξβ Διαιρέσεις δὲ χαρισμά-
των εἰσίν :· δεικνὺς
πῶς τὴν διαφοράν· ἀρχὴ
παραμυθήσασθαι τοὺς ἐ-
λάττον χάρισμα ἔχοντας·
ὁμοίως δὲ ὡς ἀλλήλοις· τί-
μιος ἐν ἐκείνοις ἀθυμεῖ· ὅτι
οὐκ ἔλαβεν ὅσον ὁ ἕτερος·
ἀλλ' ἐν μόνον ὅτι χάρισμα
ἐστὶν ζητοῦ καὶ φησίν· παρ-
αμυθήσῃ τὴν ὀδύνην·
διὰ τοῦτο διαιρέσεις χαρι-
σμάτων εἶπεν καὶ οὐχ ἑτέ-
ρων· οὐδὲ θαυμαστῶν· πάν-
των αὐτῶν τῷ ὀνόματι
τῆς δωρεᾶς· μείζονα

γματος. καὶ ἐπὶ τὴν φύσιν
αὐτὴν καταφεύγει. ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. ἕν ἐστι
τὰ πολλὰ. καὶ τὸ ἓν πολλὰ.
ποῦ ἐστιν ἡ διαφορά. ποῦ
τὸ ὑπερέχον ποῦ τὸ ἔλαττον:
CO ΟΥΤΩ ΚΑΙ Ο ΧC. ΚΑΙ ΓΑΡ ἘΝ Ἑ
ΝΙ ΠΝΙ ΗΜΕΙC ΠΑΝΤΕC:
δέον εἰπεῖν οὕτω καὶ ἡ ἐκκλη-
σία. τοῦτο μὲν οὐ φησίν.
ἀντὶ δὲ ἐκείνης ὁ δὲ τὸν Χν τί-
θησιν. ἵν' ὑψηλότερον τὸν λό-
γον καὶ μᾶλλον ἐντρε-
πτικὸν τῷ ἀκροατῇ. ὃ
δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. οὕ-
τω καὶ τὸ Χυ σῶμα ὅπερ
ἐστὶν ἡ ἐκκλησία. καθά-
περ γὰρ σῶμα καὶ κεφα-
λὴ. ἕν ἐστιν ἄνθρωπος. οὕτως
καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν
COΑ Χν ἓν εἶναί φησιν:. ΕΙC ἘΝ
CΩΜΑ ἘΒΑΠΤΙCΘΗΜΕΝ.
ΕΙΤΕ ΙΟΥΔΑΙΟΙ. ΕΙΤΕ ἙΛΛΗ
ΝΕC. ΕΙΤΕ ΔΟΥΛΟΙ ΕΙΤΕ ἘΛΕΥ
ΘΕΡΟΙ:. καὶ ἐπὶ τὸ ὑπέρτερον
ἀρχὴν καὶ κεφάλαιον τῶν ἡμῶν.
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. τὸ
κατασκευάσαν ἡμᾶς
σῶμα γενέσθαι. καὶ ἀνα-
γεννῆσαν ἡμᾶς ἕν ἐστιν.
οὐ γὰρ ἐν ἄλλῳ μὲν οὗτος.
ἐν ἑτέρῳ δὲ ἐκεῖνος ἐβα-
πτίσθη πνι. οὐ μόνον δὲ

τὸ ἀναγεννῆσαν ἡμᾶς ἕν. ἀλλὰ
καὶ εἰς ὃ ἐβάπτισεν ἕν. οὐ καὶ
οὐ τῶν μὲν ... φησὶν δίκαιοι
ἀθέμιτον. οὐδὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς χα-
COB ραν ἡ διαφορά:. ΚΑΙ ΠΑΝ
ΤΕC ΕΙC ἘΝ ΠΝΑ ἘΠΟΤΙCΘΗΜΕΝ
ΚΑΙ ΓΑΡ ΤΟ CΩΜΑ ΟΥΚ ἘCΤΙΝ
ἙΝ ΜΕΛΟC. ἈΛΛΑ ΠΟΛΛΑ:
τουτέστιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν
ἤλθομεν μυσταγωγίαν. τὴν
αὐτὴν τράπεζαν ἀπολαύ-
ομεν. ἢ τοίνυν καὶ ἐπότισεν
ἡμᾶς κατασκευάσαν. καὶ
ἐπὶ τὰ ἡμᾶς ἅπαντας
εἰσήγαγεν. τοῦτο γάρ
ἐστιν τὸ ἓν σῶμα ἵνα
ποιήσωμεν. καὶ μίαν τρά-
πεζαν ἡμῖν ἐχαρίσατο:.
COΓ ἘΑΝ ΕΙΠΗ Ο ΠΟΥC. ὍΤΙ ΟΥΚ ΕΙΜΙ
ΧΕΙΡ ΟΥΚ ΕΙΜΙ ἘΚ ΤΟΥ CΩΜΑ
ΤΟC. ΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΚ ἜCΤΙ
ἘΚ ΤΟΥ CΩΜΑΤΟC. ΚΑΙ ἘΑΝ
ΕἼΠΗ ΤΟ ΟΥC ὍΤΙ ΟΥΚ ΕΙΜΙ Ὀ
ΦΘΑΛΜΟC. ΟΥΚ ΕΙΜΙ ἘΚ ΤΟΥ
CΩΜΑΤΟC. ΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΥΤΟ
ΟΥΚ ἜCΤΙΝ ἘΚ ΤΟΥ CΩΜΑΤΟC:.
ἀνεπαχθῆ ποιούμενος ποι-
εῖσθαι τὸν λόγον. καὶ παρα-
δείγματι. τὰ μὲν ὑψηλὰ φθεγ-
γόμενα:. ΕΙ ὍΛΟΝ
COΔ ΤΟ CΩΜΑ ὈΦΘΑΛΜΟC. ΠΟΥ
Η ἈΚΟΗ. ΕΙ ὍΛΟΝ ἈΚΟΗ. ΠΟΥ
Η ὈCΦΡΗCΙC:. ἐπειδὴ

καὶ τῶν δογμάτων. ἀλλ' εἰ τῶν
σημείων. πῶς ἐκεῖ μὲν ἔλεγον
οἱ ἀπόστολοι. πρόσθες ἡμῖν
μὲν πίστιν. καὶ πῶς εἴρη-
ται. ἐὰν ἔχῃς πίστιν
ὡς κόκκον σινάπεως. αὐ-
τὴ γὰρ ἡ μήτηρ τῶν σημείων
ἐστίν. ἀλλ' ὅτε ἐστὶν ἐνεργή-
ματα δυνάμεων, καὶ χα-
ρίσματα ἰαμάτων ἐστίν.
ὁ μὲν γὰρ χαρίσματα
ἰαμάτων ἔχων, ἰᾶται
μόνον. ὁ δὲ ἐνεργήματα
δυνάμεων καὶ κεκτημέ-
νος. οὐ γὰρ ἰᾶται μόνον.
ἀλλὰ καὶ κολάζει. ὥσπερ
ὁ ἀπόστολος ἐποίησεν αὐ-
τὸν μάγον. ὥσπερ ὁ Πέ-
τρος ἀμφοτέρων τὸν Ἀνα-
νίαν. διάκρισις δὲ χα-
ρισμάτων ἐστίν, τὸ εἰ-
δέναι τίς ὁ πνευματικός ἐστιν
καὶ τίς ὁ μὴ πνευματικός.
τίς ὁ προφήτης καὶ τίς
σξζ ὁ ἀπατεών :· ἑτέ-
ρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, πάν-
τα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ
ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνα :
ὁ μὲν γὰρ ᾔδει τι λέγων αὐ-
τός. ἄλλος δὲ ἑρμηνεῦσαι
οὐκ ἠδύνατο. ὁ δὲ ἀμφό-
τερα ταῦτα εἶχεν καὶ τὸ

ἓν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ χάρισμα
ἦν ἀμφότερα. ἐπειδὴ καὶ πρῶ-
τον αὐτὸ ἐλάμβανον οἱ ἀπόστο-
λοι. ἐπειδὴ τοῦτο αὐτοὺς
μάλιστα ἐπῆρεν τὸ πρῶ-
τον ἐν τοῖς ἀποστόλοις κα-
ταλεχθῆναι τὸ χάρισμα.
ἐν τῷ λόγῳ ἔσχατον τίθησι:
σξη διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ κα-
θὼς βούλεται: οὐ παρα-
μυθεῖται μόνον. ἀλλὰ καὶ
ἐπιστομίζει τοὺς ἀντιλέγον-
τας. ἡ γὰρ ὡς ὀφειλόμενα διαι-
ρεῖσθαι. ὁ ἀδημονῶν
ἐπὶ χαρίσματι. ἄλλο ἀντὶ
ἄλλου τῷ νοήματι τοῦ
πνς, ὡς οὐ κατορθοῦσι δεόμεν-
σξθ τος: καθάπερ τὸ σῶμα
ἕν ἐστιν καὶ μέλη ἔχει
πολλά. πάντα δὲ τὰ με-
λη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς
πολλὰ ὄντα, ἕν ἐστιν σῶ-
μα: παραμυθησάμε-
νος. ἐκ τοῦ χάρισμα εἶναι
τὸ διδόμενον. καὶ ἐκ τοῦ
παρ' αὐτὰς ἐξ ὁμοίας λαμβά-
νειν. καὶ ἐκ τοῦ συμφέρον-
τως διδόσθαι. καὶ μετὰ
τοῦτο καὶ ἐπιστομίσας ἐν
τῷ δεῖν παραχωρεῖν τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πνς. ἓν ἐξ ἑτέ-
ρου λοιπὸν αὐτοὺς παρα-
μυθεῖται κοινοῦ παραδείγ-

ἐπειδὴ γὰρ καὶ πολλῆς τῆς πα-
ραμυθίας ἐτύγχανον δεῖν
τοιοῦτοι· ὡς ἐπ' ἀτιμοτέροις
κείμενοι. δηλονότι μὴ
λογισμῷ ... τὸ γὰρ
ἀπορουμένους φησὶν τιμὴν
περισσοτέραν ἔδωκεν::
σπα ἵνα μὴ ᾖ σχίσματα ἐν τῷ
σώματι. ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑ-
πὲρ ἀλλήλων μεριμνῶ-
σι τὰ μέλη· καὶ εἴτε πάσχει
ἓν μέλος. συμπάσχει πάν-
τα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζε-
ται ἓν μέλος συγχαίρει
πάντα τὰ μέλη:: τὸν
λόγον τῆς περισσοτέρας
τιμῆς ἀποδέδωκεν. δι-
ὰ τοῦ συμφέροντος καὶ
τὸ σκευάζειν αὐτόν, τὸ
ἵνα μὴ ᾖ σχίσματα λέγων:
σπβ ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ:
τὸ δὲ τὸ ἡμέτερον οὐ δ' ...
σια ... σῶμα. ...
σπγ μᾶλλον τὸ τοῦ Χριστοῦ:: καὶ μέ-
λη ἐκ μέρους:
ἡ ἐκκλησία ἡ ὑμετέρα φησὶν
μέρος ἐστὶ τῆς πανταχοῦ
σπδ ἐκκλησίας:: καὶ οὓς
μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ. πρῶτον ἀποστόλους:
κατάλογον ποιεῖται τῶν χα-
ρισμάτων· ... πρῶτον
τάττει τοὺς ἀποστόλους. οἱ

καὶ πανταχοῦ ἐν αὐτοῖς
ἔχοντες τὰ χαρίσματα:
σπε δεύτερον προφήτας:
καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ χάριτι ἦσαν
οὗτοι προφητεύοντες·
οἱ ὁμιλοῦντες αὐτοῦ:
σπϛ τρίτον διδασκάλους:
ὡς οἱ ... φησίν:
σπζ ἔπειτα δυνάμεις· ἔπειτα
χαρίσματα ἰαμάτων:
ὁ δύναμιν ἔχων καὶ κολάζει
ζημίᾳ. καὶ ἰᾶσθαι ...
ὁ δὲ χάρισμα ἰαμάτων
ἔχων· θεραπεύει μόνον·
προτάττει δὲ τοῦ χαρί-
σματος τῶν ἰαμάτων
τὸν λόγον τῆς διδασκα-
λίας· μεῖζον γὰρ τὸ και-
... τὸν λόγον· καὶ
τὴν δυσσέβειαν ... τῶν
ἀκουόντων ψυχάς, τοῦ
δύναμιν ποιεῖν:
σπη ἀντιλήψεις:: τὸ ἀντι-
λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθε-
σπθ νούντων:: κυβερνήσεις:
τὸ οἰκονομεῖν πράγματα
καὶ· καὶ τὰ πνευματικὰ
κατορθώματα ... καὶ
μέγα· δηλονότι τῆς
τούτου πανταχοῦ δεόμε-
θα ...:
σϛ γένη γλωσσῶν:: ἔσχα-
τον τίθησιν ὃ ... μέγιστα (?)

σιν τῶν μελῶν ἑρμηνεύων
διαφοράν· ἵνα μὴ μοιρῶν αὐ-
τοῖς ἐπαγγέλλων ζ' ὑπερο-
χὴν καὶ ἀγαθῶν· ὅρα πῶς αὐ- ϹΟΖ
τοὺς παραμυθεῖται· διὰ-
κρίνων τί τὸ συμφέρον
καί· τὸ γὰρ πολλοὺς εἶναι
καὶ διαφόρους, τοῦτο μάλι- ϹΟΗ
στα ποιεῖ ἓν σῶμα εἶναι:
ϹΟΕ ΝΥΝΙ ΔΕ Ο ΘϹ· ΕΘΕΤΟ ΤΑ ΜΕΛΗ
ΕΙϹ ΕΝ, ΕΚΑϹΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΕΝ
ΤΩ ϹΩΜΑΤΙ ΚΑΘΩϹ ΗΘΕΛΗ-
ϹΕΝ· ΕΙ ΔΕ ΗΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ
ΜΕΛΟϹ· ΠΟΥ ΤΟ ϹΩΜΑ· ΝΥΝ
ΔΕ ΠΟΛΛΑ ΜΕΝ ΜΕΛΗ· ΕΝ
ΔΕ ϹΩΜΑ:· πάλιν μετατί-
θησι τοῦ θῦ τὴν βούλησιν ἀνα-
φέρει τὸν λόγον· ἵνα μὴ
εἴπῃ λέγων μὲν τοῦτο
προστάξαντι· μηδὲ λε-
γόμενον· διὰ τί οὕτω· καὶ
διὰ τί οὐχ οὕτω· καὶ γὰρ
μυρίους λογισμοὺς ἔχομεν
εἰπεῖν· οὐχ οὕτω δυνάμεθα
μεθαρμόσαι ὅτι καλῶς.
ὡς ὅταν ἐπιστάμενον· ὡς ὁ
ἄριστα τὸ χρῆμα ὡς ἠθέλη-
σεν οὕτως ἔχειν ἔθετο· ὡς ϹΟ
γὰρ συμφέρον εἶδεν· οὐ-
τως ἐποίησεν:- οὐ δύ-
ϹΟΞ ΝΑΤΑΙ ΔΕ Ο ΟΦΘΑΛΜΟϹ ΕΙΠΕΙΝ
ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΧΡΕΙΑΝ ϹΟΥ ΟΥΚ Ε- C
ΧΩ:· κατασκευάσας

τῶν ἐλαττόνων τὴν ἀθυ-
μίαν, ταπεινοῖ καὶ τῶν
μειζόνων τὸν τῦφον:·
ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΚΕΦΑΛΗ ΤΟΙϹ
ΠΟϹΙΝ ΧΡΕΙΑΝ ΥΜΩΝ ΟΥΚ Ε-
ΧΩ: εἰ γὰρ καὶ ἐλάττω
τὸ χάρισμά φησιν ἀλλὰ ἀ-
ναγκαῖον:· ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΩ
ΜΑΛΛΟΝ ΤΑ ΔΟΚΟΥΝΤΑ ΜΕ-
ΛΗ ΤΟΥ ϹΩΜΑΤΟϹ ΑϹΘΕΝΕ-
ϹΤΕΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ, ΑΝΑΓ-
ΚΑΙΑ ΕϹΤΙΝ· ΚΑΙ Α ΔΟΚΟΥ-
ΜΕΝ ΑΤΙΜΟΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ
ΤΟΥ ϹΩΜΑΤΟϹ· ΤΟΥΤΟΙϹ ΤΙ-
ΜΗΝ ΠΕΡΙϹϹΟΤΕΡΑΝ ΠΕΡΙ-
ΤΙΘΕΜΕΝ· ΚΑΙ ΤΑ ΑϹΧΗΜΟ-
ΝΑ ΗΜΩΝ, ΕΥϹΧΗΜΟϹΥΝΗΝ
ΠΕΡΙϹϹΟΤΕΡΑΝ ΕΧΕΙ· ΤΑ
ΔΕ ΕΥϹΧΗΜΟΝΑ ΗΜΩΝ ΟΥ
ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΕΙ:· καὶ ἑτέ-
ραν ὑπεροχὴν τίθησιν·
λέγει δὲ ὅτι ὁμοίως χρεί-
αν ἔχει τὰ μείζονα τῶν
ἐλαττόνων. ἀλλ' ὅτι καὶ
πολλὴν χρείαν· ὅρα δὲ
ὅπως ἀεὶ τῶν ἀσθενεστέ-
ρων τὰ δοκοῦντά φησιν:·
ΑΛΛΑ Ο ΘϹ ϹΥΝΕΚΕΡΑϹΕ ΤΟ
ϹΩΜΑ:· τὸ δὲ συνεκέ-
ρασεν οὐκ ἀφῆκε τὸ ἀτι-
μότερον φαίνεσθαι:·
ΤΩ ΥϹΤΕΡΟΥΝΤΙ ΠΕΡΙϹϹΟΤΕ-
ΡΑΝ ΔΟΥϹ ΤΙΜΗΝ:·

χαρισμάτων μείζονα τὸ
τὴν ἀγάπην ἔδειξε τῇ
σλγ διαθέσει: ἡ ἀγά
πη μακροθυμεῖ:
σκοπῶμεν ὅπως πρῶτον αὐ
τὴν τίθησιν. τὸ πάν
των αἴτιον τῶν
ἀγαθῶν. τί δὲ τοῦτό
ἐστι. μακροθυμία. ἐ
γὰρ ὅπλον ἐστὶν ἄμαχον
πάντα διακρουόμενον
τὰ λυπηρὰ ῥᾳδίως. ἡ
μακροθυμία: χρηστεύ
σλδ εται: ἐπειδὴ εἰσὶ μα
κροθυμοῦντες καὶ διὰ τὸ διαρ
ῥῆξαι τὸν ἐναντίον. ἀπο
κρίνεσθαι μὴ τυγχάνοντα
τούτου χάριν φησὶ χρη
στεύεται. ὁμοίως δὲ ὥσπερ
λέγοι. οὐκ ἔστι τὸ ἐρεθίζειν
τὸν ἐναντίον. ἀλλ' ἔστι τὸ
καταπραΰναι:
σλε ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ
ἐπειδὴ ἔστι καὶ μακρόθυμον
εἶναι καὶ βάσκανον. ἐ
τοῦτο ἐκκόπτει [illegible]
τὸ κατόρθωμα:
σλς ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται:
τουτέστιν οὐ προπετεύεται.
σλζ οὐ φυσιοῦται: οὐ φρονεῖ
μέγα φησὶν ἐπὶ τοῖς κα
τορθώμασιν. οὐδὲ [illegible]
[illegible] ἐπαίρεται:

σλη οὐκ ἀσχημονεῖ. οὐ ζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς: καίτοι μεγά
λα φησὶν ἀδικούμενοι. ἐν
υβριζόμενοι. οὐκ ἀσχημοσύ
νην τὸ πρᾶγμα ἡγοῦνται:
σλθ οὐ παροξύνεται. οὐ λογίζεται
τὸ κακόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ
ἀδικίᾳ. συγχαίρει δὲ τῇ
ἀληθείᾳ. πάντα στέγει
πάντα πιστεύει: ὅρα
πῶς ἂν τὴν ἀγάπην οὐ κρα
τοῦσαν τῆς κακίας μόνον.
ἀλλ' οὐδὲ ἀφιεῖσαν αὐτὴν
ὅλως τὴν ἀρχήν. ἐ
οὐκ εἶπε μόνον ἐργάζεται τὸ
κακόν. ἀλλ' οὐδὲ λογίζεται:
τ πάντα ἐλπίζει: πάντα
χρηστεύεται φησίν. οὐκ ἀπο
γινώσκει τοῦ ἀγαπωμένου:
τα πάντα ὑπομένει: οὐκ αὐ
[illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible] σφόδρα φιλεῖ:
ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει:
τουτέστιν οὐ διαλύεται οὐδὲ
διακόπτεται: εἴτε δὲ
τβ προφητεῖαι καταργηθή
σονται. εἴτε γλῶσσαι παύ
σονται: [illegible] γὰρ ἀμφότε
ρα ταῦτα [illegible]
[illegible] ταῦτα
[illegible]
ὀργὴ τούτων [illegible] λοιπόν.
ἀλλ' οὐ [illegible]

ἔτι ἡμῶν μέγα φρονούντων. δι
δάσκων ὅτι τοῦτο μὴ φυσιοῦ
ϲκα σθαι: Μὴ πάντες ἀπόστο
λοι· μὴ πάντες προφῆται·
μὴ πάντες διδάσκαλοι· μὴ
πάντες δυνάμεις· μὴ πάν
τες χαρίσματα ἔχουσιν ἰα
μάτων· μὴ πάντες γλώσ
σαις λαλοῦσιν· μὴ πάντες
διερμηνεύουσιν:·
Ἐπειδὴ δὲ ἤκουσαν ταῦτα ἀ
κούσαντες λέγομεν· καὶ διὰ
τί μὴ πάντες ἀπόστολοι γι
νόμεθα· τοῦτό φησιν [illegible]
[illegible] χρώμε
νος τοῖς λόγοις. καὶ τοῦτο ἐκ
τοῦ σώματος παράδειγμα κα
ϲκβ τασκευάζει:· Ζηλοῦτε
δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρεί
ττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερβο
λὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι·
Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν
ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγ
γέλων· ἀγάπην δὲ μὴ ἔ
χω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν
ἢ κύμβαλον ἀλαλάζων·
καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν
καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια
πάντα· καὶ πᾶσαν τὴν
γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω
πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε
ὄρη μεθιστάνειν· ἀγά
πην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰ

μι· καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
τὰ ὑπάρχοντά μου· καὶ
ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου
ἵνα καυθήσωμαι. ἀγά
πην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφε
λοῦμαι:· Τοῦτο [illegible]
[illegible] αἴτιον ὄντος. τοῦ
[illegible]
καὶ [illegible] τοῦ
[illegible] ἐπειδὴ [illegible]
[illegible] ἀγάπη [illegible]
τῶν χαρισμάτων. κατα
σκευάζει δὲ τοῦτο [illegible]
[illegible]
[illegible] χαρίσματα
οὐδέν ἐστιν τῆς ἀγάπης [illegible]
[illegible]. ὅρα δὲ πῶς αὐ
τὸ κατασκευάζει. οὐ γὰρ
[illegible] γλώσ
σας· ἀλλ' [illegible] γλώσ
σαις [illegible]
καὶ [illegible]
προφητείας· ἀλλ' [illegible]
[illegible] πάντα:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ διακονία
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀγάπης. [illegible]

μάσθαι τὴν ἐκκλησίαν ἀμεί-
νων· τοῦτο γὰρ πανταχοῦ
ζητεῖ τὴν οἰκοδομὴν τῶν
πολλῶν:· ΘΕΛΩ ΔΕ ΠΑΝ-
ΤΑΣ ὙΜΑΣ ΛΑΛΕΙΝ ΓΛΩΣΣΑΙΣ.
ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ἽΝΑ ΠΡΟΦΗΤΕΥ-
ΗΤΕ· ΜΕΙΖΩΝ ΓΑΡ Ὁ ΠΡΟΦΗ-
ΤΕΥΩΝ. Ἢ Ὁ ΛΑΛΩΝ ΓΛΩΣ-
ΣΑΙΣ:· ἵνα μὴ νομίσω-
σιν ὅτι καὶ σκώπτων αὐτοὺς τιν
καθαιρεῖ τὰς γλώσσας
διορθούμενος αὐτῶν τὴν
ὑπόνοιαν τοῦτό φησιν::
τι ΕΚΤΟΣ ΕἸ ΜΗ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΗ.
ἽΝΑ Ἡ ἘΚΚΛΗΣΙΑ ΟἸΚΟΔΟΜΗΝ
ΛΑΒΗ:· ἔλαττον γοῦν φησὶ
τοῦ προφητεύειν τὸ γλώσ-
σαις λαλεῖν· πλὴν ἴσως ἄρα
καὶ διερμηνεύσῃ τὰς γλώσ-
σας, οὐ λείπεται τοῦ
προφητεύοντος ἴσος::
τια ΝΥΝΙ ΔΕ ἈΔΕΛΦΟΙ ἘΑΝ ἘΛ-
ΘΩ ΠΡΟΣ ὙΜΑΣ ΓΛΩΣΣΑΙΣ
ΛΑΛΩΝ ΤΙ ὙΜΑΣ ὨΦΕΛΗ-
ΣΩ:: τί λέγεις τοῖς ἄλ-
λοις φησίν· καὶ γὰρ ἐγὼ
αὐτὸς γλώσσαις ἐὰν φθέγγω-
μαι, οὐδὲν ὠφελήσω τοὺς
ἀκούοντας· ταῦτα δὲ λέγει
δεικνὺς ὅτι τὸ ὠφέλιμον
φέρον ζητεῖ. οὐ πρὸς τοὺς
χαρίσματα ἔχοντας [illegible]
τιβ ἔχει:· ἘΑΝ ΜΗ ὙΜΙΝ ΛΑΛΗ-
ΣΩ. Ἢ ἘΝ ἈΠΟΚΑΛΥΨΕΙ. Ἢ ἘΝ

ΓΝΩΣΕΙ. Ἢ ἘΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ. Ἢ ἘΝ
ΔΙΔΑΧΗ:· ἐὰν μὴ σαφῶς φη-
σὶν τὸ [illegible] ὑμῖν ἑρμη-
[illegible]· ἀλλὰ [illegible]
ζομένου ὅτι γλώσσαις ἔχω
χάρισμα. οὐδὲν ὑμᾶς ὠφελῆ-
σαι [illegible]· πῶς
γὰρ [illegible] τοὺς οὐ συνι-
έντας:· ὍΜΩΣ ΤΑ ἌΨΥΧΑ
ΦΩΝΗΝ ΔΙΔΟΝΤΑ. ΕἼΤΕ ΑΥΛΟΣ
ΕἼΤΕ ΚΙΘΑΡΑ. ἘΑΝ ΔΙΑΣΤΟΛΗΝ
ΤΟΙΣ ΦΘΟΓΓΟΙΣ ΜΗ ΔΩ͂ΤΕ. ΠΩΣ
ΓΝΩΣΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΥΜΕ-
ΝΟΝ. Ἢ ΤΟ ΚΙΘΑΡΙΖΟΜΕΝΟΝ·
ΚΑΙ ΓΑΡ ἘΑΝ ἌΔΗΛΟΝ ΦΩΝΗΝ
ΣΑΛΠΙΓΞ ΔΩ͂, ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥ-
ΑΣΕΤΑΙ ΕἸΣ ΠΟΛΕΜΟΝ· ΟΥ-
ΤΩ ΚΑΙ ὙΜΕΙΣ ἘΑΝ ΜΗ ΕΥ- ΔΙΑ ΤΟΥ, ἘΑΝ ΜΗ ΔΙΕΡΜΗΝΕΥΕΙΤΕ
ΣΗΜΟΝ ΛΟΓΟΝ ΔΩ͂ΤΕ, ΠΩΣ
ΓΝΩΣΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟ ΛΑΛΟΥΜΕ-
ΝΟΝ:: τί λέγω φησὶν ὅτι
ἐφ' ὑμῶν τῶν ῥημάτων ἀλλ' ἐπ'
[illegible]· καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύ-
χων τοῦτο [illegible]
αὐλοῦ καὶ κιθάρας ἢ σάλπιγγος::
τιδ ἜΣΕΣΘΕ ΓΑΡ ΕἸΣ ἈΕΡΑ ΛΑΛΟΥΝ-
ΤΕΣ· ΤΟΣΑΥΤΑ ΕἸ ΤΥΧΟΙ ΓΕΝΗ
ΦΩΝΩΝ ἘΣΤΙΝ ἘΝ ΚΟΣΜΩ, ΚΑΙ
ΟΥΔΕΝ ΑΥΤΩΝ ἌΦΩΝΟΝ· ἘΑΝ
ΟΥΝ ΜΗ ΕἸΔΩ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ
ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ, ἜΣΟΜΑΙ ΤΩ ΛΑ-
ΛΟΥΝΤΙ ΒΑΡΒΑΡΟΣ. ΚΑΙ Ὁ ΛΑ-
ΛΩΝ ἘΝ ἘΜΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΣ:·

παύσεται. ἅμα καὶ ἡ ἱερατική
σφαζομένων ζώων ἐνταῦθα καὶ τῶν
ιε ταμιευομένων :· ΕΙΤΕ ΓΝΩϹΙϹ
ΚΑΤΑΡΓΗΘΗϹΕΤΑΙ· ἘΚ ΜΕΡΟΥϹ
ΔΕ ΓΙΝΩϹΚΟΜΕΝ. ΚΑΙ ἘΚ ΜΕ
ΡΟΥϹ ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΜΕΝ· ὍΤΑΝ ΔΕ
ἘΛΘΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΝ. ΤΟΤΕ ΤΟ ἘΚ
ΜΕΡΟΥϹ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗϹΕΤΑΙ·
ὍΤΕ ἨΜΗΝ ΝΗΠΙΟϹ. ὩϹ ΝΗΠΙΟϹ
ἘΛΑΛΟΥΝ· ὩϹ ΝΗΠΙΟϹ ἘΦΡΟ
ΝΟΥΝ· ὩϹ ΝΗΠΙΟϹ ἘΛΟΓΙΖΟΜΗΝ·
ὍΤΕ ΔΕ ΓΕΓΟΝΑ ἈΝΗΡ ΚΑΤΗΡ
ΓΗΚΑ ΤΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΟΥ· ΒΛΕ
ΠΟΜΕΝ ΓΑΡ ἌΡΤΙ ΔΙ' ἘϹΟΠΤΡΟΥ
ἘΝ ΑἸΝΙΓΜΑΤΙ. ΤΟΤΕ ΔΕ ΠΡΟ
ϹΩΠΟΝ ΠΡΟϹ ΠΡΟϹΩΠΟΝ· ἌΡ
ΤΙ ΓΙΝΩϹΚΩ ἘΚ ΜΕΡΟΥϹ. ΤΟ
ΤΕ ΔΕ ἘΠΙΓΝΩϹΟΜΑΙ ΚΑΘΩϹ ΚΑΙ
ἘΠΕΓΝΩϹΘΗΝ :· καὶ πᾶσα
γνῶσις καταργεῖται. ἡ με
ρική. ὅταν γὰρ ἔλθῃ τὸ τέ
λειον φανῇ. τὸ ἐκ μέρους
καταργηθήσεται. ὁρᾶτε
ὅσον τοῦ δόγματος τὸ μέ
γεθος. σφάζεσθαι πρόβατον ἐχρῆν
οὐ τὸ φλέγεσθαι τῷ αἵματι. ἀλλ' αὐ
τὴ ἡ γνῶσις ἐλθόντος τοῦ υἱοῦ
τοῦ θεοῦ. τοῦ ἀμνοῦ τοῦ ἀληθι
νοῦ καὶ σφαγέντος ἀργεῖ:·
τέλ ΝΥΝΙ ΔΕ ΜΕΝΕΙ. ΠΙϹΤΙϹ. ἘΛΠΙϹ
ἈΓΑΠΗ· ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΑΥΤΑ· ΜΕΙ
ΖΩΝ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ Ἡ ἈΓΑΠΗ :·
ἡ μὲν γὰρ πίστις καὶ ἐλπὶς ἐνταῦθα

τῶν πιστευθέντων. ἐκεῖ τῶν ἐλ
πισθέντων ἀγαθῶν παρα
γινομένων. παύεται. ἡ δὲ
ἀγάπη τότε μᾶλλον ἀκμάζει
καὶ γίνεται σφοδροτέρα :·
ιϛ ΔΙΩΚΕΤΕ ΤΗΝ ἈΓΑΠΗΝ :·
καὶ γὰρ δρόμου σφοδροῦ
ἡμῖν δεῖ πρὸς αὐτὴν χρεία :
ιζ ΖΗΛΟΥΤΕ ΔΕ ΤΑ ΠΝΙΚΑ· ΜΑΛ
ΛΟΝ ΔΕ ἽΝΑ ΠΡΟΦΗΤΕΥΗΤΕ
ἵνα μή τις νομίσῃ ὅτι διὰ
τοῦτο τὸν τῆς ἀγάπης
εἶπεν λόγον. ἵνα συστείλῃ
τὰ χαρίσματα. τούτου χά
ριν ἐπήγαγεν λέγων. ζη
λοῦτε τὰ πνικά. σύγκρι
σιν δὲ ποιεῖται τῶν χαρι
σμάτων. καὶ καθαιρεῖ
τὸ τῶν γλωσσῶν. οὔτε πάν
τη ἄχρηστον. οὔτε σφόδρα
ὠφέλιμον καθ' ἑαυτὸ ὂν
ὄν :· ιη Ὁ ΓΑΡ ΛΑΛΩΝ ΓΛΩϹ
ϹΗ. ΟΥΚ ἈΝΟΙϹ ΛΑΛΕΙ. ἈΛΛΑ
ΤΩ ΘΩ· ΟΥΔΕΙϹ ΓΑΡ ἈΚΟΥΕΙ·
ΠΝΙ ΔΕ ΛΑΛΕΙ ΜΥϹΤΗΡΙΑ·
Ὁ ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΥΩΝ ἈΝΟΙϹ ΛΑ
ΛΕΙ ΟἸΚΟΔΟΜΗΝ. ΚΑΙ ΠΑΡΑ
ΚΛΗϹΙΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ·
Ὁ ΛΑΛΩΝ ΓΛΩϹϹΗ ἙΑΥΤΟΝ
ΟἸΚΟΔΟΜΕΙ· Ὁ ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΥ
ΩΝ. ἘΚΚΛΗϹΙΑΝ ΟἸΚΟΔΟΜΕΙ :·
τῶν μὲν γὰρ ἀμφοτέρων. μέγα
δὲ ἡ διαφορὰ. τὸ δὲ μὴ οἰκοδο

καὶ ἑτέροις ἑρμηνεῦσαι:: τκδ
ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ:
τοῦτο μὲν γὰρ ἐπιδείξεως ἕνεκα
μόνον φησίν· ἐκεῖνο δὲ πολ-
λὴν τὴν ὠφέλειαν::
τκβ ἀδελφοὶ μὴ παιδία γίνεσθε
ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κα-
κίᾳ νηπιάζετε· ταῖς δὲ
φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε::
καὶ γὰρ τὰ παιδία πρὸς
μὲν τὰ μικρὰ κέχηνεν·
τῶν δὲ σφόδρα μεγάλων
οὐ τοσοῦτον ἐκθαυμάζεται·
ἐπεὶ οὖν καὶ οὗτοι γλῶσσαν
ἔχοντες χάρισμα, τὸ πᾶν
ἔχειν ἐνόμιζον· ὅπερ τῶν
ἄλλων ἔλαττον ἦν, διὰ
τοῦτό φησι· μὴ παιδία γί-
νεσθε ταῖς φρεσίν· τουτέ-
στι μὴ ἀνόητοι. ἔνθα σου
μὲν τὸν νοῦν εἶναι χρή· ἀλλ' ἐκεῖ
νήπιοι καὶ ἀφελεῖς, ἔνθα
κενοδοξία, ἔνθα φησὶ πονηρία·
τί δέ ἐστι μὴ νηπίους εἶναι κα-
κίᾳ. ἢ τὸ μὴ εἰδέναι τί πο-
τέ ἐστι κακία:: ἐν τῷ
τκγ νόμῳ γέγραπται· ὅτι ἐν ἑ-
τερογλώσσοις καὶ ἐν χεί-
λεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ
λαῷ τούτῳ καὶ οὐδ' οὕτως
εἰσακούσονταί μου λέγει
κ(ύριο)ς: Νόμον ἡ θεία γρα-
φὴ καὶ τοὺς προφήτας φη(σί)

τας φησίν: ὥστε αἱ γλῶσ-
σαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς
πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπί-
στοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ
τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πι-
στεύουσιν· ἐὰν οὖν συνέλ-
θῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ
αὐτὸ καὶ πάντες γλώσσαις
λαλῶσιν· εἰσέλθωσιν δὲ ἰ-
διῶται ἢ ἄπιστοι· οὐκ ἐροῦ-
σιν ὅτι μαίνεσθε· ἐὰν δὲ
πάντες προφητεύωσιν· εἰ-
σέλθῃ δέ τις ἄπιστος· ἢ ἰδιώ-
της· ἐλέγχεται ὑπὸ πάν-
των· καὶ οὕτως τὰ κρυπτὰ
τῆς καρδίας αὐτοῦ φανε-
ρὰ γίνεται· καὶ οὕτως πε-
σὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυ-
νήσει τῷ θ(ε)ῷ· ἀπαγγέλλων
ὅτι ὁ θ(εὸ)ς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστιν·
τί οὖν ἐστιν ἀδελφοί· ὅταν
συνέρχεσθε· ἕκαστος ὑμῶν
ψαλμὸν ἔχει· διδαχὴν ἔχει·
ἀποκάλυψιν ἔχει· ἑρμη-
νείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰ-
κοδομὴν γινέσθω· εἴτε
γλώσσῃ τις λαλεῖ· κατὰ
δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς· καὶ
εἷς διερμηνευέτω· ἐὰν
δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτής· σι-
γάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ
δὲ λαλείτω καὶ τῷ θ(ε)ῷ·
προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λα-

τουτέστιν οὐδὲ μιᾷ φθεγγόμενοι
πρὸς οὐδὲν ἀναφέροντες :·
τιε οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐπεὶ ζηλω
ταί ἐστε πνευμάτων πρὸς
τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλη
σίας· ζητεῖτε ἵνα περισσεύ
ητε· διόπερ ὁ λαλῶν γλώσ
σῃ προσευχέσθω ἵνα διερ
μηνεύῃ :· ἐζήλουν δὲ
τὰ χαρίσματα ταῦτα, ζη
λοῦτε αὐτὴν [illegible] ἀπ
οἰκοδομῆς· διὸ τοὺς γλώσσῃ λαλοῦν
προσεύχεσθαι ἵνα διερμη
τις νεύῃ :· ἐὰν γὰρ προσεύχω
μαι γλώσσῃ· τὸ πνεῦμά μου
προσεύχεται· ὁ δὲ νοῦς μου
ἄκαρπός ἐστιν· τί οὖν ἐστιν :·
τουτέστιν τὸ χάρισμα τὸ δο
θέν μοι, ζημιοῦν τὴν γλῶσ
τιζ σαν :· προσεύξομαι
τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ
τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψα
λῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ· ἐπεὶ ἐὰν
εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι· ὁ ἀνα
πληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰ
διώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν
ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐ
πειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν :·
ὥσπερ τιμῶς λεγόμενος· τί
οὖν ἐστιν τὸ διδακτικόν
ὠφέλιμον· καὶ πῶς χρὴ
λέγειν καὶ τί χρὴ αἰτεῖν
παρὰ τοῦ θεοῦ, ἀποκρίνεται
λέγον τὸ καὶ τὸ ἀμήν· τοῦ

τέστιν τὸ χάρισμα [illegible]
προσέχετε· ἵνα καὶ ἡ γλῶσ
σα φθέγγηται καὶ ὁ μὴ
ἀγνοῇ τὰ λεγόμενα· καὶ γὰρ
ἐὰν μὴ τοῦτο ᾖ καὶ διερμηνευ
χθῇ ὅσα γίνεται· οὐ γὰρ οἶδεν
ὁ λαϊκὸς [illegible] τὸ ἀμὴν
οὐκ οἶδεν γὰρ τί λέγεις :·
τιη σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς
ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται
ἵνα μὴ δόξῃ σφόδρα ἐξαιρεῖν
ζητεῖν τὸ χάρισμα τοῦτο φησίν·
τοῦτο δὲ καὶ [illegible]
σθαι ὅτι [illegible]· ὁ λαλῶν
μυστήριον καὶ τοῦ θεοῦ λαλεῖ
καὶ ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· σὺ
οὖν φησὶν καλῶς εὐχαρι
στεῖς· ἀλλὰ γὰρ [illegible]
φθέγγῃ· [illegible] οὐδὲν
ἀκούουσιν· οὐδὲ [illegible]
λεγόμενα [illegible]
[illegible]
μαι :· τιθ εὐχαριστῶ τῷ
θεῷ μου πάντων ὑμῶν
μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν :·
ἵνα μὴ δόξῃ κατὰ τρόπον
ὁ [illegible] τοῦ χα
ρίσματος τοῦτό φησιν :·
τκ ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω
πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός
μου λαλῆσαι ἵνα καὶ ἄλλους
κατηχήσω :· τουτέστι
[illegible] καὶ [illegible]

μὲν τὰς ἀπὸ περιηκούσας μετὰ
πολλῆς ἀκριβείας ταῖς γυναι
ξὶ παρατίθεσθαι· ὅρα δὲ
πόσον τοῦτο κατασκευ
άζει· παρά τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ νό
μου τοῦ θεοῦ· ἔστι ταῦτα ἀπὸ κοι
νοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς συνη
θείας· πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἀ
πὸ τῶν πᾶσι δοκούντων
καὶ πανταχοῦ τυπωθέν
των ἐν ἐκκλησίαις· τοῦτο γάρ ἐστιν
ὃ λέγει· ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν· ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν· καὶ
γὰρ τὰς ἐκκλησίας πα
ρήγαγεν τοῦτον νομοθετή
σας τὸν νόμον· οὐ μόνον δὲ
ἀπὸ τούτων· ἀλλὰ καὶ ὃ
περ ἦν ἰσχυρότερον πάν
των τίθησιν· τὸ ὅτι ὁ θεὸς
ταῦτα καὶ νῦν προστάττει
δι' ἐμοῦ· γινωσκέτω σαν
γὰρ ταῦτα ἃ γράφω ὑμῖν
ὅτι κυρίου εἰσὶν ἐντολαί::
τλ ὭCΤΕ ἈΔΕΛΦΟΙ ΖΗΛΟΥΤΑΙ ΤΟ
ΠΡΟΦΗΤΕΥΕΙΝ· ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΛΕΙΝ
ΓΛΩCCΑΙC ΜΗ ΚΩΛΥΕΤΕ:
ἐπὶ τὴν προτέραν πάλιν ὑ
πόθεσιν ἀνέδραμεν· ὅρα
δὲ πῶς μέχρι τέλους τὴν
διαφορὰν ἐφύλαξεν· τὸ
μὲν σφόδρα ἀναγκαῖον· τὸ
δὲ οὐχ οὕτω τιθείς· διὸ ἐπὶ

καὶ ὁ μὲν ζηλοῦτε· ἐπὶ τοῦ
τοῦδε μὴ κωλύετε:—
τλα ΠΑΝΤΑ ΕΥCΧΗΜΟΝΩC ΚΑΙ ΚΑ
ΤΑ ΤΑΞΙΝ ΓΙΝΕCΘΩ::
ὃ δὴ κεφάλαιον τῶν πάντα
διορθούμενος· ἐπήγαγεν
τλβ τὸν λόγον:: ΓΝΩΡΙΖΩ
ΔΕ ΥΜΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟ ΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΟΝ Ο ΕΥΗΓΓΕΛΙCΑΜΗΝ
ΥΜΙΝ· Ο ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΑΒΕΤΕ
ΕΝ Ω ΚΑΙ ΕCΤΗΚΑΤΕ:
ἀπαρτήσας τὸν τῶν πνευ
ματικῶν λόγον· ἐπὶ τὸ πάν
των ἀναγκαιότατον ἔρ
χεται τὴν περὶ τῆς ἀνα
στάσεως ὑπόθεσιν· καὶ γὰρ
ἐπὶ τούτῳ σφόδρα ἐσάλευον·
ἐπειδὴ γὰρ ἡ πᾶσα ἡμῶν
ἐλπὶς αὐτή· πρὸς τοῦτο σφο
δρῶς ἵσταται ὁ διάβολος· καὶ
ποτὲ μὲν ἀναιρῆσαι καθά
παξ αὐτήν· ποτὲ δὲ λέ
γειν ἤδη γεγενῆσθαι· ὅπερ
ἐπιστέλλων Τιμοθέῳ ἔλε
γεν· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος
καὶ Φιλητός· οἵτινες πε
ρὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχη
σαν λέγοντες τὴν ἀνάστα
σιν ἤδη γεγενῆσθαι· ποτὲ
δὲ πάλιν ἔλεγον· ὅτι τὸ
δὲ σῶμα οὐκ ἀνίσταται· ἀλ
λὰ τῆς ψυχῆς ὁ καθαρισμός·
ἐπὶ μὲν ἀνάστασις· προσεῖ

λείτωσαν· καὶ οἱ ἄλλοι δια-
κρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῳ
ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ :-
τουτέστιν· ἐκείνου λήξει μὴ βουλομένου
κατέχειν τοσοῦτον :·
τκε ὁ πρῶτος σιγάτω :· οὐ γὰρ
δεῖ τούτου κινηθέντος.
πρὸς προφητείαν. ἐκεῖ-
νον λέγειν :· δύνασθε γὰρ
τκς καθ' ἕνα πάντες προφητεύ-
ειν· ἵνα πάντες μανθάνω-
σιν· καὶ πάντες παρακα-
λῶνται :· τοῦτό φησι
τὸν λυπούμενον ὡς ἐθέλοντα παρα-
τκζ μυθούμενος :· καὶ πνα
προφητῶν προφήταις ὑ-
ποτάσσεται :· ἵνα μὴ
φιλονεικῶσι· μηδὲ καὶ
ἄκαιρος· αὐτὸ τὸ χάρισμα
δείκνυσιν ὑποτασσόμε-
νον· τὴν γὰρ ἐνταῦθα
τὴν ἐνέργειαν λέγει· εἰ δὲ
τὸ πνεῦμα ὑποτάσσεται. πολ-
λῷ μᾶλλον σύ :· οὐ γάρ ἐστιν
ἀκαταστασίας ὁ θς. ἀλλ' εἰ-
ρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς
ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων :·
δείκνυσιν ὡς καὶ τοῦ θεοῦ
τοῦτο δοκεῖ· ἵνα καὶ μᾶλ-
λον προσίηται λεγόμενος
τκη ἀφιλόνεικον :· αἱ γυ-
ναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις σιγάτωσαν· οὐ
γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λα-
λεῖν ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι
καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει·
εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν
ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας
ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν
γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκ-
κλησίᾳ λαλεῖν· ἢ ἀφ' ὑμῶν
ὁ λόγος τοῦ θυ ἐξῆλθεν· ἢ
εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντη-
σεν· εἴ τις δοκεῖ προφήτης
εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπι-
γινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν
ὅτι κυ εἰσὶν ἐντολαί· εἰ δέ
τις ἀγνοεῖ. ἀγνοείτω :·
περικόψας τὸν θόρυβον.
τὸν ἀπὸ τῶν γλωσσῶν καὶ
τῶν προφητῶν. λοιπὸν
καὶ τὴν ταραχὴν τὴν
ἀπὸ τῶν γυναικῶν γινο-
μένην διαναιρεῖ καὶ τὴν
ἄκαιρον αὐτῶν ἐκκόπτει
παρρησίαν· καὶ σφόδρα
εὐκαίρως. εἰ γὰρ τοῖς
τὰ χαρίσματα ἔχουσιν
ἁπλῶς οὐκ ἐφίησι λαλεῖν.
πολλῷ μᾶλλον ἐκείναις.
τοὺς ἄνδρας δὲ ἐφίστησιν
αὐτῶν διδασκάλους. ἀμ-
φοτέρους ὠφελῶν. ἐκεί-
νας γὰρ κοσμίας κατα-
σκευάζει· τούτους δὲ ἐπιμε-
λεῖς ποιεῖ. αὐτὸ δὲ μετὰ

μόνας ἀποκρινούσας μετὰ
πολλῆς ἀκριβείας ταῖς γυναι-
ξὶ παρατίθεσθαι. ὁρᾶτε
ἀπὸ πόσων τοῦτο κατασκευ-
άζει. πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ νό-
μου τοῦ θεοῦ. ἔπειτα ἀπὸ κοι-
νοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς συνη-
θείας. πρὸς δὲ τούτοις καὶ
ἀπὸ τῶν πασῶν δοκούντων
καὶ πανταχοῦ τυπωθέν-
των ἐν πρώτοις. τοῦτο γάρ ἐστι
ὃ λέγει. ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος
τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν. ἢ εἰς ὑμᾶς
μόνους κατήντησεν. καὶ
γὰρ τὰς ἐκκλησίας πα-
ρήγαγεν τούτῳ κοσμή-
σας τὸν νόμον. οὐ μόνον δὲ
ἀπὸ τούτων. ἀλλὰ καὶ ὁ
πάντων ἰσχυρότερον πάν-
των τίθησιν. τὸ ὅτι ὁ θεὸς
ταῦτα καὶ ὑμῖν προστάττει
διὰ μοῦ. γινώσκετε ὅσα
γὰρ ταῦτα ἃ γράφω ὑμῖν
ὅτι κυρίου εἰσὶν ἐντολαί:·
τλ ὥστε ἀδελφοὶ ζηλοῦτε τὸ
προφητεύειν. καὶ τὸ λαλεῖν
γλώσσαις μὴ κωλύετε:
ἐπὶ τὴν προτέραν πάλιν ὑ-
πόθεσιν ἀνέδραμεν. ὁρᾶ-
τε πῶς μέχρι τέλους τὴν
διαφορὰν ἐφύλαξεν. τὸ
μὲν σφόδρα ἀναγκαῖον. τὸ
δὲ οὐχ οὕτω ποθεινόν. διὸ ἐπι-
κἀν οὕτω ζηλοῦτε. ἐπὶ τοῦ
του δὲ μὴ κωλύετε: —
τλα πάντα εὐσχημόνως καὶ κα-
τὰ τάξιν γινέσθω:·
ὡς κεφάλαιον τὰ παρόντα
διορθούμενος. ἐπήγαγεν
τλβ τὸν λόγον:· γνωρίζω
δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγ-
γέλιον ὃ εὐηγγελισάμην
ὑμῖν. ὃ καὶ παρελάβετε
ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε:
ἀπαρτήσας τὸν περὶ τῶν χαρισ-
μάτων λόγον. ἐπὶ τὸ πάν-
των ἀναγκαιότατον ἔρ-
χεται τὴν περὶ τῆς ἀνα-
στάσεως ὑπόθεσιν. καὶ γὰρ
ἐπὶ τούτῳ σφόδρα ἐσάλευον.
ἐπειδὴ γὰρ ἡ πᾶσα ἡμῶν
ἐλπὶς αὕτη. πρὸς τοῦτο σφο-
δρῶς ἵστατο ὁ διάβολος. καὶ
ποτὲ μὲν ἀναιρεῖ καθά-
παξ αὐτήν. ποτὲ δὲ ἐπι-
γενομένην ἤδη λέγεσθαι. ὥσ-
περ ὑμέναιος μὲν θεόσεβο-
γεν. ὥσπερ ὑμέναιος
καὶ φίλητος. οἳ περὶ τε-
ρι τὴν ἀλήθειαν ἠστόχη-
σαν λέγοντες τὴν ἀνάστα-
σιν ἤδη γεγονέναι. ποτὲ
δὲ πάλιν ἔλεγον. ὅτι τὸ
σῶμα οὐκ ἀνίσταται. ἀλ-
λὰ ἡ ψυχὴ ὁ καθαρισμὸς
ἐστὶν ἀνάστασις. πρὸς αὐ-

λει τωσαν. καὶ οἱ ἄλλοι δια
κρινέτωσαν. ἐὰν δὲ ἄλλω
ἀποκαλυφθῆ καθημένω :-
τουτέστιν· ἐκείνου λέγοντος ἑτέρω
καὶ ἐκείνου τοσοῦτον :·
τκε ὁ πρῶτος σιγάτω :· οὐ γὰρ
δεῖ τούτου κινηθέντος.
πρὸς προφητείαν. ἐκεῖ
νον λέγειν :· δύνασθε γὰρ
τκϛ καθ' ἕνα πάντες προφητεύ
ειν. ἵνα πάντες μανθάνω
σιν. καὶ πάντες παρακα
λῶνται :· τοῦτό φησι
τὸν ἐπιστομισθέντα παρα
τκζ μυθούμενος :· καὶ πνα
προφητῶν προφήταις ὑ
ποτάσσεται :· ἵνα μὴ
φιλονεικῶσί τις· μηδὲ καὶ
σιωπῶν. αὐτὸ τὸ χάρισμα
δείκνυσιν ὑποτασσόμε
νον· πνεῦμα γὰρ ἐνταῦθα
τὴν ἐνέργειαν λέγει· εἰ δὲ
τὸ πνεῦμα ὑποτάσσεται. πόσω
μᾶλλον δὲ ἄρα σύ :· οὐ γάρ ἐστιν
ἀκαταστασίας ὁ θς. ἀλλ' εἰ
ρήνης ὡς ἐν πάσαις ταῖς
ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων :·
δείκνυσιν ὡς καὶ τῷ θεῷ
τοῦτο δοκεῖ. ἵνα καὶ ἐρήμου
χωρὶς ἀπηνῶς ἀγόμενος
τκη ἀφιλονεικῇ :· αἱ γυ
ναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκ
κλησίαις σιγάτωσαν· οὐ
γὰρ ἐπιτρέπεται αὐταῖς λα
λεῖν ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι
καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει·
εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν
ἐν οἴκω τοὺς ἰδίους ἄνδρας
ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν
γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκ
κλησία λαλεῖν· ἢ ἀφ' ὑμῶν
ὁ λόγος τοῦ θῦ ἐξῆλθεν· ἢ
εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντη
σεν· εἴ τις δοκεῖ προφήτης
εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπι
γινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν
ὅτι κυ εἰσὶν ἐντολαί· εἰ δέ
τις ἀγνοεῖ. ἀγνοείτω :·
ὑβρικότας τὸν θόρυβον.
τὸν ἀπὸ τῶν γλωσσῶν καὶ
τῶν προφητῶν. λοιπὸν
καὶ τὴν ταραχὴν τὴν
ἀπὸ τῶν γυναικῶν γινο
μένην διαναιρεῖ· τὴν
ἄκαιρον αὐτῶν ἐκκόπτων
παρρησίαν· καὶ σφόδρα
εὐκαίρως· εἰ γὰρ τοῖς
τὰ χαρίσματα ἔχουσιν
ἁπλῶς οὐκ ἐφίεται λαλ[εῖν].
πολλῷ μᾶλλον ἐκείναις.
τοὺς ἄνδρας δὲ ἐφίστησιν
αὐτῶν διδασκάλους. ἀμ
φοτέρους ὠφελῶν· ἐκεί
νας γὰρ κοσμίας κατα
σκευάζει. τούτους δὲ ἐμμε
ρίμνους ποιεῖ. αὐτὸ δὲ μὴ ...

ραφὰ μαρτυρα· ὁρᾷς δὲ πῶς
τοὺς προφήτας καὶ τοὺς ἀ-
ποστόλους μαρτυροῦντας
ἑκάστῳ πράγματι :·
τμ ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ
τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί·
ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν
ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος δι-
ότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι
ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ
εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη·
ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν
πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ
δὲ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σὺν ἐ-
μοί :· τοῦτο ταπεινοφρο-
σύνης τὸ ῥῆμα ἐστίν :·
τμα εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι·
οὕτω κηρύσσομεν· καὶ οὕ-
τως ἐπιστεύσατε· εἰ δὲ χριστὸς
κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν
ἐγήγερται :· παροῦσι-
ν μου [illegible] μαθητῶν· μάθετε
οὖν [illegible] διαφέρομαι :·
τμβ πῶς λέγουσιν τινὲς ἐν ὑμῖν
ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐ-
κ ἔστιν :· οἱ προφῆται
φησὶν τοῦτο προεκήρυξαν·
καὶ αὐτὸς ἐδίδαξεν διὰ τῆς
ὄψεως· καὶ ταῦτα ἡμεῖς κη-
ρύττομεν· καὶ ὑμεῖς ἐπιστεύσα-
τε· πῶς οὖν μετὰ τοσαύτην

ἀπόδειξιν ἀμφιβάλλουσιν φη-
σίν· διὸ τὸ πῶς λέγουσιν :
τμγ εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν
οὐκ ἔστιν οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερ-
ται :· διὰ γὰρ τοῦτο ἀ-
πέθανεν ἵνα ἀναστήσῃ
τὴν ἡμετέραν φύσιν· εἰ
οὐκ ἀνέστη ἀπέθανεν. τί-
νος χάριν ἀπέθανεν χριστός :
τμδ εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται·
κενὸν ἄρα καὶ τὸ κήρυγμα
ἡμῶν· κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις
ὑμῶν· εὑρισκόμεθα δὲ
καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ
ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κα-
τὰ τοῦ θεοῦ· ὅτι ἤγειρεν τὸν
χριστὸν ὃν οὐκ ἤγειρεν· εἴπερ
ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται·
εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται
οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ χριστὸς
οὐκ ἐγήγερται· ματαία ἡ
πίστις ὑμῶν :· ὁρᾷς
πόσα τὰ ἄτοπα· τὸ μά-
ταιον τοῦ κηρύγματος· τὸ
μάταιον [illegible] μαρτυρία παρὰ
τοῦ προ· ὁρᾷς [illegible] μαρ-
τ[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
τμε ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ὑμῶν :· εἰ γὰρ οὐκ ἠγέρ-
θη οὐδὲ ἀπέθανεν· οὔτε τὴν
ἁμαρτίαν ἔλυσεν· ὁ γὰρ

τὰς οὖν τὰς δόξας ἀναμι
μνήσκει· ὁρᾷς πῶς ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς δείκνυσιν ὅτι οὐ
δὲν καινὸν εἰσφέρει οὐδὲ
ξένον· ὁ γὰρ γνωρίζων
τὰ ἤδη γνωρισθέντα· εἰς τὰ
ἐν λήθῃ ἐκπεσόντα. γνω
ρίζει πάλιν εἰς μνήμην φέ
ρων. ὃ δὲ καὶ τὸ εὐαγγέλι
ον εἶπεν· τοῦτο γάρ ἐστι τῶν
εὐαγγελίων τὸ κεφάλαιον.
τλγ ἡ ἀνάστασις :· ΔΙ ΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΖΕΣΘΕ : τὸ κέρδος
δείκνυσι τοῦ πιστεύειν
εἰς τὴν ἀνάστασιν :·
τλδ ΤΙΝΙ ΛΟΓΩ ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΜΗΝ
ΥΜΙΝ ΕΙ ΚΑΤΕΧΕΤΕ :
οὐ καὶ τότε δεῖσθε μαθεῖν τὸ
δόγμα φησίν. ἀλλ' ὑπομιμνή
τλε σκειν μόνον :· ΕΚΤΟΣ
ΕΙ ΜΗ ΕΙΚΗ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ·
ΠΑΡΕΔΩΚΑ ΓΑΡ ΥΜΙΝ ΕΝ
ΠΡΩΤΟΙΣ Ο ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝ
ἀπ' ἀρχῆς τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκεῖ
κατά· ἵνα μὴ καταφρονήσω
ρος ποιῇ ὅ ἤκουσας
τλϛ πάλιν :· ΟΤΙ ΧΣ ΑΠΕ
ΘΑΝΕΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙ
ΩΝ ΗΜΩΝ :· οὐκ ἐκ τῶν
εὐθέως ὅτι ἡ ἀνάστασις ἐστὶ
σωμάτων. ἀλλ' αὐτὸ μὲν
τοῦτο κατασκευάζει. ἅμα
δὲ καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ

ἀναμιμνήσκει τῆς πολλῆς
ἵνα δείξῃ τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ
ὁ θεός. ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔδω
τλζ κεν ὑπὲρ αὐτῶν :· ΚΑΤΑ
ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ :· ὁ γὰρ θεὸς
διὰ τοῦ προφήτου φησίν.
ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ
μου ἤχθη εἰς θάνατον· καὶ
κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. καὶ ἐτραυ
ματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτί
τλη ας ἡμῶν :· ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΤΑ
ΦΗ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΤΗ ΤΡΙ
ΤΗ ΗΜΕΡΑ. ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΓΡΑ
ΦΑΣ :· πάλιν ἡσαΐας
μαρτυρῶν. ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἔσ
ται ἡ ταφὴ αὐτοῦ· καὶ πάλιν
κύριος βούλεται καθαρίσαι
ἀπὸ τῆς πληγῆς δεῖξαι
αὐτῷ φῶς· καὶ δαβὶδ ὅτι οὐκ
ἐγκαταλείψεις τὴν ψυ
χήν μου εἰς ᾅδου περὶ τοῦ
τλθ χῦ :· ΚΑΙ ΟΤΙ ΩΦΘΗ
ΚΗΦΑ· ΕΠΕΙΤΑ ΤΟΙΣ ΔΩΔΕ
ΚΑ· ΕΠΕΙΤΑ ΩΦΘΗ ΕΠΑΝΩ
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ
ΕΦΑΠΑΞ ΕΞ ΩΝ ΟΙ ΠΛΕΙΟΥΣ
ΜΕΝΟΥΣΙΝ ΕΩΣ ΑΡΤΙ· ΤΙΝΕΣ
ΔΕ ΕΞ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΟΙΜΗΘΗ
ΣΑΝ· ΕΠΕΙΤΑ ΩΦΘΗ ΙΑΚΩ
ΒΩ· ΕΠΕΙΤΑ ΤΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ
ΠΑΣΙΝ :· τὸν ἀξιοπιστόν
τῶν ἀποστόλων πρῶτον παρ

γὰρ ἅμα [illegible] μοι τὰ πρά-
γματα [illegible] τό-
μος· οὐκ [illegible] νῦν ἄρα
αὐτὸς τοῦ χ(ριστο)ῦ τὰ πράγματα
[illegible] δι' ὃ
προστίθησι· [illegible]
ρους αὐτοῦ· ἵνα μάθῃς
ὅτι [illegible] τοῦ καιροῦ
τνδ διαλέγεται :· ὅταν κα-
ταργήσῃ πᾶσαν ἀρχήν. καὶ
πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύνα-
μιν :· τουτέστιν ὅταν
δι' ἑαυτοῦ προσαγάγῃ πάν-
τα τῷ θ(ε)ῷ [illegible]
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· οὐδὲ [illegible]
[illegible] πρὸς τὸν π(ατέ)ρα [illegible]
τνε [illegible] :· δεῖ γὰρ αὐ-
τὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ
ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἔσχα-
τος ἐχθρὸς καταργεῖται
ὁ θάνατος· πάντα γὰρ ὑπέ-
ταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάν-
τα ὑποτέτακται· δῆλον
ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαν-
τος αὐτῷ τὰ πάντα· ὅταν
δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάν-
τα· τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑ-
ποταγήσεται τῷ ὑποτά-
ξαντι αὐτῷ τὰ πάντα·
ἵνα ᾖ ὁ θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶ-
σιν· ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βα-

πτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νε-
κρῶν. εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐ-
γείρονται :· τὸ ἄχρι
οὐκ ἐπὶ χρόνου [illegible]
[illegible] παρὰ τῇ γραφῇ [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] κατὰ
τὸ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
τνς σου :· τί καὶ βαπτί-
ζονται ὑπὲρ αὐτῶν· τί
καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
πᾶσαν ὥραν :· τοῦτο φη-
σιν ὅτι καὶ [illegible]
[illegible]
τνζ [illegible] :· καθ' ἡμέ-
ραν ἀποθνήσκω νὴ τὴν
ὑμετέραν καύχησιν ἀδελ-
φοί· ἣν ἔχω ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ τῷ
κ(υρί)ῳ ἡμῶν :· ἐνταῦθα
τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν
λέγει· [illegible] ἀποθνήσκει
καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ἀλλὰ
τνη τῇ προθυμίᾳ :· εἰ κα-
τὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα
ἐν ἐφέσῳ· τί μοι τὸ ὄφελος·
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔρι-
ον γὰρ ἀποθνήσκομεν·
μὴ πλανᾶσθε. φθείρουσιν μενάνδρου
ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί·
τοὺς [illegible]
[illegible] :·
ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ τνθ

θανάτος αὐτοῦ τῆς ἁμαρ
τίας ἐστὶ λύσις· ἴδε γὰρ ὁ
ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου :·
πῶς δὲ αἴρων; ἢ τῷ θα
νάτῳ δηλονότι· διὸ καὶ
ἀμνὸν ἐκάλεσεν ὡς σφα
ττόμενον· εἰ δὲ οὐκ ἀνέστη
οὐδὲ ἐσφάγη· οὐδὲ ἡ ἁμαρ
τία ἀνῃρέθη· εἰ δὲ οὐκ ἀνῃρέθη
ἔτι ἐν αὐτῇ ἐστέ· εἰ δὲ ἔτι ἐν αὐτῇ
ἐστέ· μάτην ἐκήρυξα· μάτην
καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι λέ
λυται ἡ ἁμαρτία· ἀλλ' ὥστε καὶ
ὁ θάνατος θάνατος μέ
νει, εἰ μὴ ἀνέστη:· ἄρα καὶ
ΤΝς οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ
ἀπώλοντο:· τοὺς μαρ
τυρήσαντας δι' αὐτὸν φησίν:
ΤΝΖ εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικό
τες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον.
ἐλεεινότεροι πάντων ἀν
θρώπων ἐσμέν:
εἰ γὰρ οὐκ ἀνίσταται τὸ σῶ
μα, ἀλλ' ἀφανὴς ἡ ψυχὴ
μένει· εἰ δὲ τοῦτο ἐστίν, οὐ
δὲν ἀπολαυόμεθα καλοῦ·
εἰ δὲ οὐδὲν ἐν τῷ παρόν
τι τῶν ἀγαθῶν· τί οὖν
ἡμῶν ἀθλιώτερον κατὰ
τοῦτο πάντα ταῦτα δεχομένων:·
ΤΝΗ νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νε
κρῶν:· δείξας ὅσα

εἶπε τοῦ μὴ δέχεσθαι τὴν ἀνά
στασιν τί λέγεται καλεῖ. ἀνα
λαμβάνει τὸν λόγον συνε
χῶς ἐπιτείνων καὶ προ
στιθείς, ὥστε ἀποφράξαι
τῶν αἱρετικῶν τὰ στόματα:·
ΤΝΘ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημέ
νων ἐγένετο:· εἰ δὲ
ἀπαρχὴ, καὶ τούτους ἀναστῆ
ναι δεῖ· τῇ γὰρ ἀπαρχῇ πάν
τως ἕπεσθαι τὰ μετ' αὐτήν:
ΤΝ ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος.
καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νε
κρῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ
Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκου
σιν. οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάν
τες ζωοποιηθήσονται:·
αἰτιολογία· ἐπειδὴ γὰρ
ὥσπερ αὐτὸ ἀποφαντικῶς εἶ
πεν, ἀνάγκῃ καὶ αἰτιολογεῖ
ἐνταῦθα δεικνὺς τοῖς νο
μοῖς καταδεικνύς ἀφ' ὧν τὸν λό
ΤΝΑ γον:· ἕκαστος δὲ ἐν τῷ
ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός:
μὴ ἐπειδὴ ἀναστάσεως ἤκου
σας, νόμιζε πάντας τῶν
αὐτῶν ἀπολαύειν:·
ΤΝΒ ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ πα
ρουσίᾳ αὐτοῦ:· τουτέστιν
οἱ πιστοὶ καὶ εὐδοκιμηκό
τες:· εἶτα τὸ τέλος·
ΤΝΓ ὅταν παραδῷ τὴν βασιλεί
αν τῷ θεῷ καὶ πατρί:· ὅταν

ρανίων δόξα· ἑτέρα δὲ ἡ τῶν
ἐπιγείων· ἄλλη δόξα ἡλίου
καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ
ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀ-
στὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει
ἐν δόξῃ· οὕτω καὶ ἡ ἀνά-
στασις τῶν νεκρῶν· σπεί-
ρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρε-
ται ἐν ἀφθαρσίᾳ:· τξη
σημαίνει διὰ τοῦ ὑποδείγμα-
τος ὁμοτιμίαν [illegible]
μὲν ἴσων [illegible] μέλλον-
τι λαμβάνειν [illegible] φησίν· οὐ τξθ
πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ·
ὁμοίως [illegible]· τί λέγω
φησὶν ἐπὶ τῶν [illegible]
των· ἐπὶ τῶν σωμάτων τὸ
[illegible] τοῦτο αὐτὸ
[illegible] ὁ λόγος [illegible]· τὸ λ
[illegible] τὸν τῆς ἀναστά-
σεως κατασκευάσαι λό-
γον· δείκνυσιν ὅτι
πολλὴ ἡ τῆς δόξης τότε
διαφορά· καὶ ἡ ἀνάστα-
σις μία· καὶ διαιρεῖται
δύο τάγματα [illegible]
ἐπὶ [illegible]· ὅτι μὲν γὰρ
τὰ σώματα ἀναστήσεται.
[illegible] διὰ τούτου· ὅτι
δὲ οὐ πᾶσιν ἡ αὐτὴ δόξη
πάντα· δείκνυσι μὲν
ἐντεῦθεν· δείκνυσιν οἶμαι
ὡς καὶ τῶν δικαίων πολ-

λὴ ἡ διαφορά· τῶν μὲν [illegible]
τὸν δὲ [illegible] τῶν δὲ [illegible]
[illegible] καὶ τῶν ἁμαρ-
τωλῶν πολλὴ ἡ διαφορά·
[illegible] καὶ
[illegible]
δι' ὑποδειγμάτων [illegible] τὸν
λόγον καὶ ἐπὶ τῶν [illegible] καὶ
ἐπὶ τῶν [illegible]:· σπεί-
ρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρε-
ται ἐν δόξῃ: τί γὰρ ἀτι-
μότερον [illegible] σώματος
καὶ διαρρέοντος:· σπεί-
ρεται ἐν ἀσθενείᾳ:·
οὔπω γὰρ ἡμέραι τριάκον-
τα καὶ τὸ πᾶν διαλύεται:
ἐγείρεται ἐν δυνάμει
τότε γὰρ οὐδὲν αὐτοῦ πε-
ριέσται [illegible]: σπείρεται
σῶμα ψυχικόν· ἐγείρε-
ται σῶμα πνευματικόν· ἔστιν
σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστιν
σῶμα πνευματικόν· οὕτω καὶ
γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶ- γενέσεως
τος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν
ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ
εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν· ἀλλ' οὐ
πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ
ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνευματικόν:·
τοῦτό φησιν [illegible] καὶ
[illegible] τοῦ πνευ-
ματικοῦ· [illegible]
[illegible] μὲν γὰρ

ἁμαρτάνετε· τουτέστιν
... τὸ συμφέρον·
τξ̄ ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς ἔχουσιν· ὁρᾷς πῶς ... [illegible] ... μεταφέρει τὰ ἐγκλήματα·
τξ̄α πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· τουτέστιν ὥστε διορθῶσαι. ὥστε αἰσχυνθέντας ὑμᾶς γενέσθαι βελτίους·
τξ̄β ἀλλ' ἐρεῖ τις πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί· ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται· ἀντίθεσιν ... [illegible] ...
τξ̄γ ἄφρων σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· τουτέστιν παρὰ σαυτοῦ τὴν ἀπόδειξιν ἔχεις τούτων, δι' ὧν πράττεις καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀμφιβάλλεις ἔτι φησίν, διὸ καὶ ἄφρονας καλεῖ, ὅτι καθ' ἡμέραν ὑπὸ σοῦ γινόμενα ἀγνοεῖς. καὶ ὅρα τὴν ὑπερβολήν· ὃ γὰρ ἐποιοῦντο τεκμήριον τοῦ μὴ ἀνίστασθαι, τοῦτο τοῦ ἀνίστασθαι ποιεῖται ἀπόδειξιν. καὶ γὰρ ἔλεγον· οὐκ ἀνίσταται ... ἀπέθανεν· ὁ δὲ ἀντιστρέψας φησίν· καὶ μὴν εἰ μὴ ἀπέθανεν οὐκ ἂν ἀνέστη·

τξ̄δ καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις· τουτέστιν οὐ στάχυν ὁλόκληρον, οὐ σῖτον ... οὐ καλάμην ἔχοντα, οὐκ ἄχυρον· ἐνταῦθα γὰρ οὐκέτι πρὸς τὴν ἀνάστασιν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀναστάσεως, ποταπὸν σῶμα τὸ μέλλον ἀνίστασθαι. οἷον εἰ τὸ αὐτὸ ἢ καὶ βέλτιον καὶ λαμπρότερον· καὶ ἀμφότερα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑποδείγματος λαμβάνει. δείκνυσιν ὅτι πολλῷ βέλτιον·
τξ̄ε ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἤ τινος τῶν λοιπῶν· τοῦτο φησίν ... [illegible] ... ὑπὸ πάσης ... [illegible] ...
τξ̄ς ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσιν σῶμα καθὼς ἠθέλησεν. καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα· μὴ τοίνυν περιεργάζου. μηδὲ πολυπραγμόνει· πῶς ... ὅταν θεοῦ δύναμιν καὶ θέλημα ἀκούσῃς·
τξ̄ζ οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων· ἄλλη δὲ ἰχθύων· ἄλλη δὲ πτηνῶν· καὶ σώματα ἐπουράνια· καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρ-

ὅτι χωρὶς αὐτοῦ ἀσθενὴς ἡ
κίνησις· παρ' αὐτὸν μὲν κακῶν. οὐ
δὲν ἁμαρτάνειν δὲ οὕτως κα
ταδικάσαι· τὸν μὲν γὰρ
κακὸν μὲν γενόμενον σαφῶς δὲ
οὐκ ἔστι δὲ κρυπτὸν οὕτως· ὡς ἂν
αὐτὸν ὑποφῆσιν, ὅτι ἐστὶ
μᾶλλον ὁ νόμος τὴν ἁ
μαρτίαν. ἀλλ' ὅτι ἐπέτεινε
μὲν τὴν κόλασιν :·

τπ̄η ὥστε ἀδελφοί μου ἀγα
πητοί. ἑδραῖοι γίνεσθε
ἀμετακίνητοι·
εὐκαίρως μοι πορίζεται
τπ̄θ ῥῆμα :· περισσεύ
οντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ
κυρίου πάντοτε. εἰδότες
ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔ
στι κενὸς ἐν κυρίῳ :· τοῦ
ταῖς ὑπομοναῖς τοῖς καθα
τπ̄ ροῖς :· περὶ δὲ τῆς λογί
ας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους·
ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκ
κλησίαις τῆς γαλατίας.
οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε:
αὐτὸ ἀρτήσας τῶν περὶ
τῶν δογμάτων λόγων. ζ'
μετ' ἀκριβείας ἠθικὸν
μεταβαίνει. τὰ παρὰ ταῖς
ἁγίοις ἀδελφοῖς· τὸν περὶ ἐλε
ημοσύνης κινεῖ λόγον·
λογίαν δέ· τὴν συλλογὴν
τῶν χρημάτων φησίν :· τπ̄

τπα
κατὰ μίαν σαββάτων ἕ
καστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
τιθέτω θησαυρίζων ὅ τι ἂν
εὐοδωθῇ :· ὁρᾷ πῶς
καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ ὑμῶν
μᾶς. καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου :·
τπ̄β ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λο
γίαι γίνωνται. ὅταν δὲ πα
ραγένωμαι :· ἡ γὰρ προσ
θυμία τοῦ παύλου προθυμο
τέρους αὐτοὺς ποιεῖ :·
τπγ οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπι
στολῶν. τούτους πέμψαι
ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
ὑμῶν εἰς ἱερουσαλήμ :·
ἀμφοτέρων ποιεῖ τὸν λόγον
μὴ λέγων τὸ ῥῆμα καὶ τὸν
δῆμα· οὐδὲ ζ' τὴν χάριν
μὴ τὴν ἐλεημοσύνην φησίν :·
τπ̄δ ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ
πορεύεσθαι. σὺν ἐμοὶ πο
ρεύσονται· ἐλεύσομαι
δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν μα
κεδονίαν διέλθω· μακε
δονίαν γὰρ διέρχομαι.
πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παρα
μενῶ, ἢ καὶ παραχειμά
σω ἵνα ὑμεῖς με προπέμ
ψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι·
οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· [illegible]
[illegible]
τπ̄ε [illegible] ἐλπίζω

[illegible] τὸ [illegible]·
[illegible]
[illegible] τὸ [illegible]
[illegible]:·
τοβ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊ-
κός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος
ἐξ οὐρανοῦ· οἷος ὁ χοϊκός, τοι-
οῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος
ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ
οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐ-
φορέσαμεν τὴν εἰκόνα
τοῦ χοϊκοῦ· φορέσωμεν
καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρα-
νίου· τοῦτο δέ φημι ἀδελ-
φοί· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα
βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆ-
σαι οὐ δύναται· οὐδὲ ἡ φθο-
ρὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρο-
νομεῖ· ἰδοὺ μυστήριον
ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν
οὐ κοιμηθησόμεθα. πάν-
τες δὲ ἀλλαγησόμεθα:·
τουτέστιν ταχὺ καὶ τοῖς πα-
ροῦσιν [illegible]· ἅμα
δὲ καὶ τῶν [illegible]
[illegible]: ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα· [illegible] καὶ αἷμα
ἐνταῦθα τὰς [illegible]
[illegible]· ὥσπερ [illegible]
[illegible] σαρ-
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] θεοῦ [illegible] οὐ δύναν-
τογ [illegible]· ἐν ἀτόμῳ:

τοδ τοῦτ' ἔστιν [illegible] καιροῦ
ῥοπῇ:· ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλ-
πίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθή-
σονται ἄφθαρτοι. καὶ ἡμεῖς
ἀλλαγησόμεθα:· τοῦτο
ἑρμηνεῦσαι τοῦ προσώπου· οἷον
[illegible]
ἀλλαγησόμεθα· περὶ τῶν
[illegible]
τοε φησίν:· δεῖ γὰρ τὸ φθαρ-
τὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρ-
σίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν·
ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν. καὶ
τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται
ἀθανασίαν, τότε γενή-
σεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμέ-
νος:· [illegible] τὸ
[illegible] καὶ τὸν
[illegible] λόγον. τα
[illegible]:
τος κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖ-
ὡ κος· ποῦ σου θάνατε τὸ κέν-
σ τρον. ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος·
η τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου
ε ἡ ἁμαρτία:· [illegible]
[illegible]:
τοζ ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας
ὁ θάνατος· τῷ δὲ θεῷ χάρις
τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος
διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:·

ὅ τι χωρὶς αὐτοῦ ἀσθενὴς
ἦν· παραγενόμενος δὲ. οὐ
δὲν ἀμέμφεται οὕτως καὶ
τὸ δικαιῶσαι· τὸν μὲν γὰρ
κακὸν γενόμενον σαφῶς δὲ
οὐκ ἐκδέχεται οὕτως· ὥστε
οὕτω τό φησιν, ὅτι ἡ δύναμις
μὲν κατέκρινε τὴν ἁ
μαρτίαν. ἀλλ' ὅτι [illegible]
[illegible] τὴν κόλασιν :·
τοη ὥστε ἀδελφοί μου ἀγα
πητοί. ἑδραῖοι γίνεσθε
ἀμετακίνητοι·
εὔκαιρος [illegible]
τοθ [illegible] :· περισσεύ
οντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ
κυ πάντοτε. εἰδότες
ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔ
στι κενὸς ἐν κω :· τοῦ
[illegible]
τπ [illegible] :· περὶ δὲ τῆς λογί
ας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.
ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκ
κλησίαις τῆς Γαλατίας.
οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε:
[illegible]
τῶν δογμάτων λόγον.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] λόγον·
[illegible]
τῶν χρημάτων φησιν :· τπε

τπα
κατὰ μίαν σαββάτων ἕ
καστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
τιθέτω θησαυρίζων ὅ τι ἂν
εὐοδῶται :· ὅρα [illegible]
καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ [illegible]
[illegible] καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου :·
τπβ ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λο
γίαι γίνωνται. ὅταν δὲ πα
ραγένωμαι :· ἡ γὰρ προσ
δοκία τοῦ Παύλου προθυμο
τέρους αὐτοὺς ποιεῖ :·
τπγ οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπι
στολῶν. τούτους πέμψω
ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν
ὑμῶν εἰς Ἰερουσαλήμ :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τπδ ἐὰν δὲ ἄξιον τοῦ κἀμὲ
πορεύεσθαι. σὺν ἐμοὶ πο
ρεύσονται· ἐλεύσομαι
δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μα
κεδονίαν διέλθω· Μακε
δονίαν γὰρ διέρχομαι.
πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παρα
μενῶ, ἢ καὶ παραχειμά
σω ἵνα ὑμεῖς με προπέμ
ψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι·
οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι
ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· [illegible]
[illegible]
[illegible] :· ἐλπίζω

ἀδάμου· [illegible] τὸ πρῶτον· πο/
μάλιστα γὰρ ἁμαρτανόντων
ἀφίσταται· τὸ δὲ αὐτοῦ
[illegible] παραμονή :·
τοβ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊ
κός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος
ἐξ οὐρανοῦ· οἷος ὁ χοϊκός, τοι
οῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος
ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ
οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς ἐ
φορέσαμεν τὴν εἰκόνα
τοῦ χοϊκοῦ· φορέσωμεν
καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρα
νίου· τοῦτο δέ φημι ἀδελ
φοί· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα
βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆ
σαι οὐ δύναται· οὐδὲ ἡ φθο
ρὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρο
νομεῖ· ἰδοὺ μυστήριον
ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν
οὐ κοιμηθησόμεθα· πάν
τες δὲ ἀλλαγησόμεθα :·
τουτέστιν ταχέως καὶ τοὺς πα
ρ[illegible] ἅμα
δὲ καὶ τὸ περὶ [illegible]
[illegible]· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα· σὰρξ καὶ αἷμα
ἐνταῦθα τὰς πονηρὰς
πράξεις [illegible]· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τογ [illegible]· ἐν ἀτόμῳ :

τουτέστιν [illegible] καιροῦ
τοδ ῥοπῇ :· ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλ
πίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθή
σονται ἄφθαρτοι· καὶ ἡμεῖς
ἀλλαγησόμεθα :· τοῦτο
ἑρμηνεῦσαι τοῦ προσ[illegible]
[illegible]·
ἀλλαγησόμεθα· περὶ τῶν
[illegible]
τοε [illegible] :· δεῖ γὰρ τὸ φθαρ
τὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρ
σίαν· καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν·
ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν· καὶ
τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται
ἀθανασίαν, τότε γενή
σεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμέ
νος :· [illegible]
[illegible] καὶ τὸν
[illegible] λόγον· τὰς
[illegible] :
τοϛ κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖ
ὡσηε κος· ποῦ σου θάνατε τὸ κέν
τρον· ποῦ σου ᾅδη τὸ νῖκος·
τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου
ἡ ἁμαρτία :· [illegible]
[illegible] :
τοζ ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας
ὁ θάνατος· τῷ δὲ θεῷ χάρις
τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος
διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ :·

τούτους. αὐτοὶ γὰρ ἦσαν
οἱ ἐλθόντες καὶ δηλώσαντες
τὰ αὐτῶν τὰ κατ' αὐτὴν
στάσιν. τούτου χάριν φη-
σιν· ἀνέπαυσαν τὸ ἐμὸν
πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· δηλῶν ὡς
ἀντὶ πάντων ἐλθόντας
καὶ γενομένους ἀποδη-
μίαν στήσασθαι τοσαύ-
την ὑπὲρ αὐτῶν :·
τξγ Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλη-
σίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται
ὑμᾶς ἐν κ(υρί)ῳ πολλὰ Ἀκύλας
καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ'
οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ·
ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελ-
φοὶ πάντες :· Ἀεὶ συν-
άπτει καὶ συγκολλᾷ τὰ μέλη
διὰ τοῦ ἀσπασμοῦ :·
τξδ Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἁγίῳ :·
ταύτην τὴν τοῦ ἁγίου ἀ-
σπασμοῦ. ἐνταῦθα μό-
νον τίθησιν προσθήκην
ἐπειδὴ σφόδρα διεστήκα-
σιν· ἀφ' ἑαυτῶν ἐν τῷ λέ-
γειν· ἐγὼ μέν εἰμι τοῦ δεῖνος, ἐγὼ
τξε δὲ τοῦ δεῖνος :· Ὁ ἀσπασμὸς
τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου :·
δεικνὺς μετὰ σπουδῆς αὐτοῦ τξη
τὴν ἐπιστολὴν ἀναγε-
τξς γράφθαι :· Εἴ τις οὐ
φιλεῖ τὸν κ(ύριο)ν Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστό)ν, εἴτω

ἀνάθεμα :· Διὰ τού-
του ῥήματος πάντας ἐφόβη-
σεν· τοὺς τὰ μέλη ἑαυτῶν
ποιοῦντας μέλη πόρνης,
τοὺς σκανδαλίζοντας τοὺς ἀ-
δελφοὺς διὰ τῶν εἰδωλοθύτων,
τοὺς τὴν ἀνάστασιν ἀναιροῦν-
τας· οὐκ ἐφόβησε δὲ μόνον
ἀλλὰ καὶ ἔδειξεν τῆς ἀρετῆς
τὴν ὁδόν. καὶ τῆς κακίας
τὴν διαφυγήν :·
τξζ Μαρὰν ἀθά :· Ἐπειδὴ
πάντων τῶν κακῶν ὁ τῦφος
αἴτιος ἦν· καὶ τοῦτον δὲ τὸν
τῦφον ἡ ἔξωθεν σοφία ποιεῖ
καὶ τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἦν
τῶν κακῶν. καταστέλλων
αὐτήν. οὐδὲ ἑλλάδι κέχρη-
ται φωνῇ, ἀλλὰ τῇ ἑβραΐδι·
δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον οὐκ αἰσχύ-
νεται τὴν ἰδιωτείαν, ἀλλὰ καὶ
μετὰ πολλῆς τῆς θερμότη-
τος ἀσπάζεται. τί δέ ἐστιν
τὸ μαρὰν ἀθά; ὁ κ(ύριο)ς ἦλ-
θεν. τίνος δὲ ἕνεκεν αὐτὸ
φησιν; τὸν τῆς οἰκονομίας
κυρῶν λόγον. ἐξ οὗ μάλιστα
τὰ σπέρματα τῆς ἀναστά-
σεως συνετέλεσεν :·
Ἡ χάρις τοῦ κ(υρίο)υ Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ μεθ' ὑμῶν :·
τοῦτο γὰρ διδασκάλου· τὸ μὴ
μόνον συμβουλεῦσαι, ἀλλὰ
καὶ εὐχαῖς ὠφελεῖν :·

χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς
ὑμᾶς. ἐὰν ὁ κ(ύριο)ς ἐπιτρέπῃ.
ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως
τῆς πεντηκοστῆς. θύρα γάρ
μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ
ἐνεργής. καὶ ἀντικείμενοι
πολλοί:· ταῦτα δὲ λέγει
ὁμοῦ μὲν τὴν ἀγάπην ἐπιδει-
κνύμενος. ὁμοῦ δὲ τοὺς ἁ-
μαρτάνοντας σωφρονίζων:·
τπς ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος βλέ-
πετε. ἵνα ἀφόβως γένη-
ται πρὸς ὑμᾶς:· τουτέστιν
ἵνα μηδεὶς αὐτοῦ κατεξανα-
στῇ. τῶν ἀπονενοημέ-
νων ἐκείνων:· τὸ γὰρ ἔργον
τπζ κ(υρίο)υ ἐργάζεται ὡς κἀγώ:
ἀπὸ τῆς διακονίας αὐτὸν
ἀξιόπιστον δείκνυσιν:·
τπη μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενή-
σῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ. ἵνα ἔλθῃ πρός με:
τουτέστι καὶ μηδενὸς μόνος
δυσχερῶς διὰ μηδὲ τοσοῦ-
τπθ τον διορθώσιν:· ἐκδέ-
χομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν. περὶ δὲ Ἀπολλῶ
τοῦ ἀδελφοῦ πολλὰ παρε-
κάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς
ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν
καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλη-
μα ἵνα νῦν ἔλθῃ. ἐλεύ-
σεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

γρηγορεῖτε:· καὶ τοῦτο φο-
βουμένου ... ἵνα μὴ δόξῃ
ὅτι διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸν ἀπέστει-
λεν ... καὶ ἐπὶ τοῖς ἐγγρα-
φομένοις. καὶ ἀγάπην δὲ
... μόνος ... κρίνεται
... ὅτι τὸ μὲν ... χρή-
σιμον δι' αὐτοῖς ...:·
τϙ στήκετε ἐν τῇ πίστει. ἀν-
δρίζεσθε κραταιοῦσθε:
οὐκ ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ ἔξωθεν:
τϙα πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γι-
νέσθω. παρακαλῶ δὲ ὑ-
μᾶς ἀδελφοί. οἴδατε τὴν οἰ-
κίαν Στεφανᾶ. ὅτι ἐστὶν
ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας. καὶ
εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔ-
ταξαν ἑαυτούς. ἵνα καὶ ὑ-
μεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοι-
ούτοις. καὶ παντὶ τῷ συνερ-
γοῦντι καὶ κοπιῶντι:·
... καὶ τὰς ... ἐκ
τούτων ... πε-
τϙβ ρί...:· χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ
παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορ-
τουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ. ὅ-
τι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι
ἀνεπλήρωσαν. ἀνέπαυσαν
γὰρ τὸ ἐμὸν πν(εῦμ)α. καὶ τὸ ὑμῶν.
ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοι-
ούτους:· ...
... αὐτοῖς ... πρὸς

εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρα-
καλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει·
διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς πα-
ρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ
θ(εο)ῦ:· τὴν αἰτίαν λέγει
τῆς ἀπουσίας· φησὶν
οὖν· οἱ [illegible], ὑποσχόμε-
νος ἥξειν· [illegible] δὲ δι' αὐ-
τὰς θλίψεις [illegible], σύγ-
γνωτε καὶ μὴ καταγνῶτε
τί μου ὑστερήσαντες [illegible]
μάτων:· ὅτι καθὼς
ε περισσεύει τὰ παθήματα
τοῦ χ(ριστο)ῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ
τοῦ χ(ριστο)ῦ περισσεύει καὶ ἡ πα-
ράκλησις ἡμῶν· εἴτε δὲ
θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
παρακλήσεως καὶ σωτηρίας:·
[illegible] καταπαύει τοὺς μα-
θητὰς τὸ σφόδρα [illegible]
τὰς συμφοράς. [illegible]
[illegible]
[illegible], καὶ [illegible]
[illegible], καὶ [illegible]
αὐτῶν τὴν [illegible]· οὐ
μόνον δὲ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ
τὸ [illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ· [illegible]
αὐτοῦ [illegible] παθή-
ματα· [illegible] καὶ
πρὸς τὴν παράκλησιν
[illegible] τὸ κοινωνῆ-
σαι χ(ριστ)ῷ, [illegible]
τὸ [illegible]

[illegible] καταδεικ-
[illegible]· καὶ τοῦ
[illegible]
[illegible]
[illegible] ταῖς [illegible]· νῦν
δὲ [illegible]
[illegible]· τὸ
[illegible]
τῆς χρηστότητος [illegible] προσ-
ς [illegible]:· τῆς ἐνεργου-
μένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐ-
τῶν παθημάτων· ὧν καὶ
ἡμεῖς πάσχομεν· καὶ ἡ ἐλ-
πὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑ-
μῶν· εἴτε παρακαλούμε-
θα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρα-
κλήσεως καὶ σωτηρίας:·
[illegible] αὐτῶν
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible]
ζ τοῖς:· εἰδότες ὅτι
ὥσπερ κοινωνοί ἐστε τῶν
παθημάτων. οὕτω καὶ τῆς
παρακλήσεως· οὐ γὰρ θέ-
λω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοὶ ὑ-
πὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν
τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ
ἀσίᾳ· ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν.
ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς
καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς:
[illegible]

τέλος ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑ-
μῶν ἐν χῷ ἰῦ ἀμήν : +

ἐπειδὴ σφοδρῶς αὐτῶν ἥψα-
το· καταπραΰνει λοιπόν·
ἵνα δὲ μὴ νομίσωσιν ὅτι κο-
λακεύων αὐτοὺς ταῦτα κατέλη-
ξεν· προσέθηκε τὸ ἐν Χῷ·
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώπινον ἔχει.
οὐδὲ σαρκικόν. ἀλλὰ πνευματική
τίς ἐστιν :· + +

+ ⸗⸗⸗⸗⸗⸗⸗⸗⸗ + ⸗⸗⸗⸗⸗⸗⸗⸗⸗ +

πρὸς κορινθίους α̅

ἐγράφη ἀπὸ φιλίππων.
διὰ στεφανᾶ καὶ φουρ-
τουνάτου. καὶ ἀχαϊκοῦ.
καὶ τιμοθέου

στίχ(οι) ωε :—

+ πρὸς κορινθίους β̅

παῦλος ἀπόστολος ἰῦ χῦ διὰ
θελήματος θῦ καὶ τιμό-
θεος ὁ ἀδελφός :·

αἰτία δευτέρας ἐπιστολῆς
ἐγένετο τῷ ἀποστόλῳ τὸ
ὑποσχέσθαι ἐν τῇ προτέρᾳ
ταχέως αὐτὸν ἥξειν πρὸς
αὐτούς, καὶ μὴ δυνηθῆναι
τοῦτο ποιῆσαι· καὶ ἑτέρα δὲ
αἰτία τὸ βελτιωθῆναι
αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐπιστολῆς
τῆς πρώτης. γράφει οὖν
καὶ περὶ τούτων ἀ-
πολογούμενος· καὶ τὴν ἐκ
τῆς προτέρας ἐπιστολῆς
γενομένην διόρθωσιν ἀπο-

β δεχόμενος :· τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τοῦ θῦ :· τῷ ὀνόματι αὐτοὺς
ἐκκλησίας ἀρκεῖ τὸ συνάγον

γ̅ ἐστίν :· τῇ οὔσῃ ἐν κο-
ρίνθῳ. σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶ-
σιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀ-
χαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
ρήνη ἀπὸ θῦ πρς ἡμῶν καὶ
κῦ ἰῦ χῦ. εὐλογητὸς ὁ θς καὶ
πὴρ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ :·
ἀπὸ τοῦ ἔθνους προσαγορεύει
καὶ τοῦτο, τιμῶν τοὺς κορίν-

δ̅ θίους :· ὁ πὴρ τῶν οἰκτιρ-
μῶν καὶ θς πάσης παρακλή-
σεως. ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς
ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

γμασιν ἐχαριζόμενοι :·
ιβ ὅτι ἐν ἁγιότητι καὶ εἰλι
κρινείᾳ θ(εο)ῦ :· τουτέστιν
ιγ οὐδὲν δόλον ἔχομεν :· οὐκ ἐν
σοφίᾳ σαρκικῇ :· τουτέστιν
οὐ κακομηχανίᾳ. οὐδὲ
δεινότητι λόγων ἢ σημείων?
καὶ χαρισμάτων :·
ιδ ἀλλ' ἐν χάριτι θ(εο)ῦ ἀνεστρά
φημεν ἐν τῷ κόσμῳ. πε
ρισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς :·
τουτέστιν τῇ παρ' αὐτοῦ δυ
νάμει διδομένῃ ἡμῖν. δι'
αὐτῶν ἐνδεικνύμενοι? :·
ιε οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν.
ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ
καὶ ἐπιγινώσκετε :·
ἐπειδὴ μεγάλα ἐφθέγξατο
περὶ ἑαυτοῦ. ὅπερ ἦν φορ
τικόν. αὐτοὺς παράγει μάρ
τυρας τῶν λεγομένων :·
ιϛ ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέ
λους ἐπιγνώσεσθε. κα
θὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀ
πὸ μέρους :· οὐ περὶ τῶν
παρελθόντων τοσοῦτον
τῶν μελλόντων? οὐχ ἁπλῶς
τοῦτο ἀπεφήνατο. ἀλλ'
ὡς τὸ πᾶν ἐπιρρίπτων
τῷ θεῷ καὶ τῇ ἐκείνου
ιζ ἐλπίδι :· ὅτι καύχημα
ὑμῶν ἐσμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ κ(υρίο)υ ἰ(ησο)ῦ :· ἐνταῦθα
τῶν ἐκείνων ἐξειργασμένων ὑπὸ
τὸ μὴ ἐμπεσεῖν φθόνον. μετρίας? ἐν
αὐτοῖς καὶ κοινωνοὺς ποιῶν
τῆς δόξης τῶν αὐτοῦ κατορ
θωμάτων. οἱ γὰρ μέχρις ἡ
μῶν καθήκει? τῆς εὐφημίας?
ἀλλὰ καὶ ζημίας? διαναιρεῖ? :·
ιη καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβου
λόμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ
πρότερον ἵνα δευτέραν χά
ριν ἔχητε. καὶ δι' ὑμῶν δι
ελθεῖν εἰς μακεδονίαν.
καὶ πάλιν ἀπὸ μακεδονίας
ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ὑφ' ὑ
μῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν
ἰουδαίαν :· τὸ σφόδρα
θαρρεῖν ἡμῖν. τὸ καυχᾶσθαι
ἐφ' ὑμῖν. καὶ καύχημα ἡμῶν
ιθ ὑμᾶς εἶναι :· τοῦτο οὖν
βουλευόμενος. μή τι ἄρα
τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην. ἢ
ἃ βουλεύομαι κατὰ σάρκα
βουλεύομαι. ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ
τὸ ναὶ ναὶ. καὶ τὸ οὒ οὔ :~
τί μὴ βουλευόμενος? ἦλθον φησὶ?
ἆρα ὡς κοῦφος ἐκ ῥιπτασμοῦ?
οὐ λέγομεν? ἀλλὰ διὰ τί ; ὅτι
οὐ κατὰ σάρκα βου
λεύομαι. ὁ δὲ λέγει τοιοῦ
τόν ἐστιν. ὁ σαρκικὸς ἅπας?
τοῖς παροῦσι πρά
γμασι προσκείμενος. ϛ
τῇ σαρκικῇ? ἐργασίᾳ? ...

γὰρ τό φησιν ὡς αὐτοὶ τοῦτο
πάσχομεν. οὕτως ἐνομίζομεν
ὅτι καὶ παρακαλούμε-
θα. αὐτοὶ τοῦτον αὐτὸν
μανθάνετε :· η τὸ ἀπόκρι
μα τοῦ θανάτου ἐσχήκα
μεν· ἵνα μὴ πεποιθότες
ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ
τῷ θεῷ :· τοῦτ' ἔστι τὴν
κρίσιν καὶ τὴν προσδοκί
αν· ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι·
τοιαύτην προσδοκίαν εἴ
χεν τὰ πράγματα, ὅτι
ἀποθανούμεθα πάν
τως. ἀλλ' οὐ προέβη τοῦ
το· ἀλλ' ἄχρι τῆς ἐμπει
ρίας ἔμεινεν ἐστή. τὸ
δὲ ἵνα μὴ πεποιθότες ὦ
μεν· οὐχ ὡς δῆθεν αὐτοὺς οὐ
τω διακειμένους λέγει· ἀλλὰ
τοῖς ἄλλοις ἐν τοῖς περὶ
αὐτῶν λεγομένοις ῥυθμί
θ ζων :· τῷ ἐγείροντι
τοὺς νεκρούς· ὃς ἐκ τη
λικούτου θανάτου ἐρρύ
σατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται·
εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι
καὶ ἔτι ῥύσεται· συνυ
πουργούντων καὶ ὑμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει :·
πάλιν τοῖς περὶ ἀφρασα
σθέως αὐτοῖς καὶ μέτρ(?)μόγοις:
ι ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων

τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολ
λῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ὑ
μῶν :· ἵνα ταῦτα πάντα
πρὸς πάντας φησίν, αὐτῷ εὐ
χαριστήσῃ. ἐπειδὴ γὰρ καὶ τὰ
πολλὰ τὴν χάριν ἐλάβομεν·
ταῦτα δὲ λέγει ὁμοῦ μὲν καὶ
τὰς ἑτέρων εὐχὰς αὐτοῖς
διεγείρων· ὁμοῦ δὲ καὶ ταπει
νοφροσύνην αὐτοὺς δι
δάσκων· καὶ εἰς ἀγάπην
ἄγων· πρὸς δὲ τούτοις
καὶ ἄλλο· ὅτι κἂν αὐτοὶ οἱ
κτιρμῶν ποιήσηται θεός, μέ
γα ἐνταῦθα καὶ ἰσχὺς ἐπι
ια καλεῖται :· ἡ γὰρ καύ
χησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶν
τὸ μαρτύριον τῆς συνει
δήσεως ἡμῶν :·
τρίτην αἰτίαν παραλαμβά
νων τίθησιν· αὕτη δέ
ἐστι. τὸ ἐν καθαρῷ συνειδό
τι πανταχοῦ τῆς οἰκου
μένης ἀναστρέφεσθαι·
ταῦτα δὲ λέγει παιδεύων
αὐτούς, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσιν
μὴ καταπίπτειν. ὅταν
τὸ συνειδὸς καθαρὸν ἔχω
σιν· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτος. ἡ καύ
χησις ἡμῶν αὕτη ἐστί, φη
σιν· ἡ συνείδησις ἡμῶν
οὐκ ἔχουσα ἡμᾶς καταδι
κάζειν. ὡς ἐπὶ πονηροῖς πρά

οὐκ ἔστι πιστεύσας. ἀλλὰ τὸ ὅμοια
μὴ μένειν καὶ διαφόροις εἶναι:
κβ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν:
τουτέστι μόνον τὸ βέβαιον ἀπαρα
σαλεύτως καὶ μένει ὡς ὁμο
κγ λογουμένη: ὅσαι γὰρ ἐπαγ
γελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναί· καὶ
ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ
πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν:
τοῦτό φησιν δι' αὐτοῦ πολλὰ τὸ
κήρυγμα ὑπισχνεῖσθαι καὶ
αὐτοῖς τὰ πολλὰ ταῦτα
ἐπαγγέλλεσθαι καὶ κηρύττειν
καὶ γὰρ περὶ ἀναστάσεως
διελέχθησαν καὶ ἀναλή
ψεως. καὶ περὶ τῶν ἀπορ
ρήτων ἐκείνων ἀγαθῶν
ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγε
λίας μένειν φησὶν ἀκινή
τους· οὐ γὰρ γέγονεν ἐν αὐ
ταῖς ναὶ καὶ οὔ· τουτέστι
οὐ ποτὲ μὲν ἀληθῆ τὰ
εἰρημένα, ποτὲ δὲ ψευδῆ
καθάπερ ἡ ἀποδημία
ἡ ἐμή. ἀλλ' ἀεὶ ἀληθῆ:
κδ ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑ
μῖν εἰς χριστὸν· καὶ χρίσας ἡ
μᾶς θεός· καὶ σφραγισάμενος
ἡμᾶς· καὶ δοὺς τὸν ἀρρα
βῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρ
δίαις ἡμῶν· ἐγὼ δὲ μάρ
τυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι
ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν:-

τουτέστι μόνιμον ἡμᾶς πα
ρασκευάζεσθαι. ἐν τῇ πί
στει τῇ εἰς χριστόν. καὶ αὐ
τὸς ὁ χαρισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς
τὸ πνεῦμα ἐν ταῖς καρδίαις ἡ
μῶν, πῶς τὰ μέλλοντα οὐ
δίδωσιν. ὁ δὲ χρίσας ἡμᾶς
καὶ σφραγισάμενος, τὴν
τοῦ πνεύματος δωρεὰν σημαίνει:
κε ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐ
κέτι ἦλθον εἰς κόρινθον
οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν
τῆς πίστεως ἀλλὰ συνερ
γοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν
τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε. ἔκρι
να δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο τὸ μὴ
πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς
ἐλθεῖν: κέρδος γὰρ
ἐμὸν εἶναι δοκεῖ ἵνα μὴ
παροξύνω φησίν. καὶ παρὸν
ἐπεξελθεῖν. καὶ παροξύν
θῆναι μᾶλλον:
κϛ εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς καὶ
τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με
εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ:
καὶ εἰ μὴ τοῦτό φησιν ἐμέλλον
ἀναγκαζόμενος ὑμῖν
ἐπιτιμᾶν καὶ ὁρᾶν λυπουμέ
νους. ἀλλ' ὅμως καὶ δι' αὐτὸ τοῦ
το εὐφραίνομαι· μέγιστον
γὰρ τοῦτο ἀγαθὸν τὸ κηδεμόν
ριον. τὸ τοσοῦτον παρ' ὑμῖν
ἀξιοῦσθαι με. ὡς δύνασθαι

πανταχοῦ ἀπιέναι δυ-
νάμενος καὶ περιάγεσθαι ὅ-
που βούλεται· ὁ δὲ ὑπὸ
τοῦ πνς ἀγόμενος, οὐκ ὢν
ἑαυτοῦ γενόμενος δύναται
πανταχοῦ κύριος εἶναι.
τῆς ἐκεῖθεν ἐξουσίας ἐξαρ-
τήσας αὐτήν· ἀλλ' ὅπου
ἂν ἐκεῖνο βούλεται ἄγεται.
δοῦλος τις οἷς ἐπιτάγμα-
σιν χρώμενος· τοῦτο οὖν
φησιν ὅτι οὐκ ἐστὶ τῆς ἐμοῦ
πνς ἐκείνου κινουμένης ὁρμῆς ἐ-
ως· οὐδὲ ἐξουσίαν ἔχω
βαδίζειν ὅποι βούλομαι·
καὶ γὰρ ὑπόκειμαι τῷ ἐπι-
τάγματι τοῦ παρακλήτου
καὶ ἐπιτάττομαι· διὰ τοῦ-
το οὐκ ἠδυνήθην ἐλθεῖν·
οὐ γὰρ ἔδοξεν τῷ πνι·
τοῦτο δὲ καὶ ἐν ταῖς πρά-
ξεσι τῶν ἀποστόλων γέ-
γραπται· ἀλλαχοῦ γὰρ
προαιρουμένων ἐλθεῖν
τὸ πνα ἀλλαχοῦ βαδίζειν
ἐκέλευσεν· ὥστε οὐκ ἦν
ἐμῆς ἐλαφρίας τοῦτο
ἐστιν· οὐδὲ τῆς κουφότη-
τος τὸ μὴ ἐλθεῖν· ἀλλὰ τὸ
πνι ὑποκείμενον· ἐκεί-
νῳ πείθεσθαι :·

κ̄ ΠΙCΤΟC ΔΕ Ο ΘC ΟΤΙ Ο ΛΟΓΟC
ΗΜΩΝ Ο ΠΡΟC ΥΜΑC· ΟΥΚ Ε-
ΓΕΝΕΤΟ ΝΑΙ ΚΑΙ ΟΥ :· ἀπαν-
τῶσιν ἀναλύοντος ἀμφιβολίας·
ἔστι γὰρ εἰπεῖν φησὶν παρὰ σοὶ
τὸ ναὶ καὶ τὸ οὔ· ἀλλ' αὐ-
τὸν λέγεις ἀναστρέφεσθαι μετὰ
ταῦτα· ὡς ὑστέρησε τῆς ἐπι-
δημίας τῆς ταύτης ἐποίησας·
οὐκ ἐν ἡμῖν μὴ ἄρα τὸ ἐν τῷ
κηρύγματι τοῦτο γέγονεν·
ἵνα οὖν μὴ ταῦτα ἐννοοῦν-
τες ταράττωνται φησίν·
ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ κηρύγματος
οὕτως ἔχοντος· τὰ μὲν γὰρ
ἀνθρώπινα οἷόν τε δια-
τεθῆναι, τὰ δὲ τοῦ θῦ
οὐχ οὕτως· διό φησιν· πι-
στὸς ὁ θς· τουτέστιν ἀλη-
θής· μὴ τοίνυν ὑποπτεύε-
τε τὰ ἐκείνου ὄντως· οὐδὲν
γὰρ ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπι-
κα νον :· Ο ΓΑΡ ΤΟΥ ΘΥ ΥC
ΙC ΧC Ο ΕΝ ΥΜΙΝ ΔΙ ΗΜΩΝ
ΚΗΡΥΧΘΕΙC ΔΙ ΕΜΟΥ ΚΑΙ CΙΛΟΥ-
ΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΥ· ΟΥ-
Κ ΕΓΕΝΕΤΟ ΝΑΙ ΚΑΙ ΟΥ :·
Ἐπειδὴ εἶπεν λόγον· ἐπάγει λοι-
πὸν ποῖον λόγον φησίν·
τὸ δὲ ναὶ καὶ τὸ οὔ· τοῦτο
σημαίνει· οὐ καθάπερ εἶπε φη-
σὶν αὐτὸ πρότερον εἶπον ἐν
τῷ κηρύγματι· οὐδὲ νῦν
μὲν τοῦτο, νῦν δὲ ἐκεῖνο
διελέχθην ὑμῖν· τοῦτο γὰρ

τὸ ἐπαινοῦ ἁρμόζον· καὶ τοῦ
τὸ γὰρ αὐτὸ δι' ὑμᾶς ἐποίησα·
λα · ΕΝ ΠΡΟΣΩΠΩ ΧΥ :· τουτέστι
κατὰ Χριστόν· ἢ ὡς τοῦ Χριστοῦ καὶ
τοῦτο κελεύοντος ὅμως [illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]:
λε ΙΝΑ ΜΗ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΘΩΜΕΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ :· κα-
[illegible] ὄνομα
σεν· οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτοῦ
[illegible] ἀλλὰ τὰ
ἡμῶν ἁρπάζει· γενόμενον
γὰρ [illegible] ἁμαρτ[illegible]:·
λς ΟΥ ΓΑΡ ΑΥΤΟΥ ΤΑ ΝΟΗΜΑΤΑ
ΑΓΝΟΟΥΜΕΝ :· ὅτι καὶ
προσχήματι εὐλαβείας
ἀπόλλυσιν· οὐ μόνον τὸ
πορνεῦσαι ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ τοῦ ἁμαρτήματος δυνάμε-
ναι διαφθεῖραι· [illegible]
μέτρου λύπης τῆς ἐπὶ τῇ
λζ μετανοίᾳ :· ΕΛΘΩΝ ΔΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΩΑΔΑ · ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΧΥ · ΚΑΙ ΘΥΡΑΣ
ΜΟΙ ΑΝΕΩΓΜΕΝΗΣ ΕΝ ΚΩ
ΟΥΚ ΕΣΧΗΚΑ ΑΝΕΣΙΝ ΤΩ
ΠΝΙ ΜΟΥ · ΤΩ ΜΗ ΕΥΡΕΙΝ ΜΕ
ΤΙΤΟΝ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΜΟΥ ·
ΑΛΛΑ ΑΠΟΤΑΞΑΜΕΝΟΣ ΑΥ-
ΤΟΙΣ ΕΞΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟ-
ΝΙΑΝ :· [illegible] ἀρχαῖος
ὅτι [illegible]
[illegible] καὶ δόξας

[illegible] καὶ τοῦ
[illegible]
[illegible]
ὅτι καὶ [illegible]
[illegible] καὶ τί [illegible]
[illegible] οὕτως
δὲ [illegible]:·
κη ΤΩ ΔΕ ΘΩ ΧΑΡΙΣ ΤΩ ΠΑΝ-
ΤΟΤΕ ΘΡΙΑΜΒΕΥΟΝΤΙ ΗΜΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΧΩ :· [illegible]
[illegible] ταῦτα ἀπο-
δύρασθαι· χάριν ἀνατίθη-
σι τῷ θεῷ· ὁ δὲ λέγει τοιοῦ-
τόν ἐστιν· πανταχοῦ θλι-
[illegible] · πανταχοῦ [illegible]
ρία· [illegible]
εὐαγγ[illegible]
[illegible]
οὐχ εὗρον τὸν ἀδελφόν·
οὐκ ἦλθον πρὸς ὑμᾶς
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible] · ἀλλ' [illegible]
[illegible]
[illegible] · ἀλλὰ καὶ χαίρομεν·
[illegible] τα·
ἀλλὰ καὶ [illegible]
ὅτι [illegible]
[illegible] · διὰ
τοῦτο θρίαμβον τὸ πρᾶ-
γμα καλεῖ· ὁ γὰρ θρίαμ-
βος τοῦτό ἐστιν, τὸ πάσιν
[illegible]
[illegible] θριαμβεύομεν

θλιβόμενος ἀλλὰ ... μενος:

κζ καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν:

τοῦτο λέγει τὸ [illegible] ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἦλθον [illegible] ὑμῶν:

κη ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων· οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς:

φιλοστοργίαν [illegible] αὐτὸς [illegible] τὸν ἡμαρτηκότα [illegible]:

κθ εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους· ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς:

οἶδα φησὶν ὅτι [illegible] καὶ συνηλγήσατε ἐπὶ τῷ πεπορνευκότι. καὶ [illegible] πάντας ὑμᾶς [illegible] διὰ τοῦτο δὲ [illegible] οὐχ ὅσον ὑμᾶς [illegible] ἐμαυτόν, [illegible] ἀλλ' [illegible] τὸν πεπορνευκότα:

λ ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη, ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων:

οὐ λέγει τῷ πεπορνευκότι. ἀλλὰ τῷ τοιούτῳ κουφίζων τὸ μῦσος:

λα ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι· μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε:

ὁ [illegible] ἐπιτιμήσει. ἀλλὰ καὶ παραμυθίαν [illegible] τοῦ [illegible] πρότερον [illegible] αὐτὴν [illegible]:

λβ ᾧ δέ τι χαρίζεσθε καὶ ἐγώ:

ὁρᾷς πῶς [illegible] ἑαυτὸν δίδωσιν. ἑπόμενον [illegible] ἑαυτὸν δὲ [illegible] ὅπερ δύναται [illegible]:

λγ καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχάρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι δι' ὑμᾶς:

[illegible] ὄντας. [illegible] αὐτοῖς [illegible] πρὸς

μγ ἀρχόμενοι πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνειν. εἰ μὴ χρήζομεν ὥς τινες συστατικῶν
ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ
ἐξ ὑμῶν συστατικῶν. ἡ
ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε
ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν. γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων:

Ὅπερ [illegible] αὐτοῦ παρεκάλουν [illegible].
ὅτι [illegible] ἑαυτόν. τοῦτο [illegible] αὐτοῦ [illegible].
ὅ δὲ [illegible] τοιοῦτόν ἐστιν·
τοσοῦτον ἀπέχομεν τοῦ δεηθῆναι πρὸς ὑμᾶς συστατικῶν [illegible]. ὥσθ' ὑμᾶς [illegible].
[illegible]. [illegible] πρὸς [illegible] ἡμᾶς [illegible].
ὑμᾶς [illegible] ἔχομεν [illegible]:

μδ φανερούμενοι, ὅτι ἐστὲ
ἐπιστολὴ Χριστοῦ. διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν:

Ἐνταῦθα οὐ μόνον αὐτοῖς [illegible], ἀλλὰ καὶ κατορθώματα μαρτυρεῖ:

με γεγραμμένη οὐ μέλανι.
ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος. οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις.
ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίαις

σαρκίναις: [illegible]
[illegible]
ὑμᾶς [illegible]
[illegible]:

μϛ πεποίθησιν δὲ τοιαύτην
ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν: [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ. τοῦτο [illegible]
[illegible]:

μζ οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι
ὡς ἐξ ἑαυτῶν:

Ὅρα [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]. τὸ δὲ
τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ τὸ [illegible] αὐτοῦ
[illegible]:

μη ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ
τοῦ θεοῦ. ὃς καὶ ἱκάνωσεν
ἡμᾶς. διακόνους καινῆς
διαθήκης οὐ γράμματος
ἀλλὰ πνεύματος. [illegible]
[illegible]. τοῦτ' ἔστιν [illegible]
[illegible]. οὐ
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
τῶν προτέρων. [illegible]
[illegible]. οὐ γράμματος

μθ ἀλλὰ πνεύματος: τὸ γὰρ
γράμμα ἀποκτένει. τὸ
δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ:

ἡνώθη, ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμῖν· τοῦ
τέως μὲν διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὸ κή-
λθ ρυγμα :· ΚΑΙ ΤΗΝ ΟϹΜΗΝ
ΤΗϹ ΓΝΩϹΕΩϹ ΑΥΤΟΥ ΦΑΝΕ-
ΡΟΥΝΤΙ ΔΙ' ΗΜΩΝ. ΕΝ ΠΑΝ-
ΤΙ ΤΟΠΩ· ΟΤΙ ΧΥ ΕΥΩΔΙΑ
ΕϹΜΕΝ ΕΝ ΤΟΙϹ ϹΩΖΟΜΕΝΟΙϹ
ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙϹ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙϹ·
ΟΙϹ ΜΕΝ ΟϹΜΗ ΘΑΝΑΤΟΥ ΕΙϹ
ΘΑΝΑΤΟΝ· ΟΙϹ ΔΕ ΟϹΜΗ ΖΩΗϹ.
ΕΙϹ ΖΩΗΝ :· δείκνυσιν
ὅτι καὶ τόπος καὶ καιρὸς
πᾶς, τῶν ἄθλων ἐμπέπλη-
σται τῶν ἀποστόλων· καὶ
ἑτέρα δὲ πάλιν κέχρηται
μεταφορᾷ τῇ τῆς εὐωδίας·
ἤτοι ὥσπερ δὴ [illegible] καὶ ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις εὐωδία
ἐσμέν· ἵνα μή τις νομίσῃ
ὅτι καὶ ἡμεῖς οἱ παραίτιοι
[illegible] παρήγαγεν·
οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ ὀσμὴ
ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν· ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· τὴν
εὐωδίαν ταύτην φησίν.
οἱ μὲν οὕτω προσίενται.
ὥστε σωθῆναι· οἱ δὲ
οὕτως. ὥστε ἀπολέσθαι·
ὥστε κἂν ἀπόληταί τις
παρ' αὐτοῦ ἡ αἰτία· ἐπεὶ
καὶ [illegible] τὸ μύρον λέ-
γεται πνίγειν τοὺς χοίρους

καὶ τοῖς ἀσθενέσιν ὡς τῶν ὀφθαλ-
μῶν τὸ φῶς σκοτίζει :·
μ̄ ΚΑΙ ΠΡΟϹ ΤΑΥΤΑ ΤΙϹ ἹΚΑΝΟϹ :
ἐπειδὴ μεγάλα ἐφθέγξατο
ὅτι θυσίαι ἐσμὲν τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐω-
δία καὶ θριαμβευόμεθα παν-
ταχοῦ, πάλιν τῷ θεῷ ταῦτα
ἀνατίθησιν· διὸ καί φησιν
καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός.
τὸ γὰρ πᾶν, τοῦ Χριστοῦ ἐστιν φησί
καὶ οὐδὲν ἡμέτερον :·
μᾱ ΟΥ ΓΑΡ ΕϹΜΕΝ ΩϹ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑ-
ΠΗΛΕΥΟΝΤΕϹ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ
ΘΥ. ΑΛΛ' ΩϹ ΕΞ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑϹ·
ΑΛΛ' ΩϹ ΕΚ ΘΥ :· ἐπειδὴ μεγά-
λα ἐφθεγξάμεθα, ἀλλ' οὐδὲν
ἡμέτερον ἔφαμεν εἶναι κα-
τορθώματα, ἀλλὰ πάντα τοῦ
Χριστοῦ· οὐ γὰρ μιμούμεθα τοὺς
ψευδαποστόλους τοὺς τὰ
πολλὰ αὐτῶν εἶναι λέγοντας·
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ καπηλεύειν
ὅταν τις νοθεύῃ τὸ θεῖον. ἢ
ὅταν τις χρημάτων πωλῇ
ὃ ἐκεῖνος ἔθηκε δωρεὰν δοῦ-
ναι :·
μ̄β ΚΑΤΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΧΩ
ΛΑΛΟΥΜΕΝ :· οὐ κατὰ
τῶν [illegible] οὕτω κηρύττο-
μεν· οὐδὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
σοφίᾳ. ἀλλ' αὐτὴν παρ' ἐκείνου
δύναμιν χορηγούμενοι :·

νδ ἀφόβως :· πρὸς τὸ μὴ ἀ-
τενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ
τέλος τοῦ καταργουμένου :
οὐ χρεία καλύπτεσθαι ἡμᾶς
φησὶν καθάπερ Μωσῆς· οὐ
δυνατοὶ γὰρ ὑμεῖς ἰδεῖν τ-
ὴν δόξαν ταύτην. ἣν
περιλαμπόμεθα· καίτοι πολ-
λῷ μείζω οὖσαν ἐκείνης :·
νε ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα
αὐτῶν :· τὰ ἀμβλύνοντα
φησὶν πρὸς γράμμα μόνον·
οὐ γὰρ μόνον τότε οὐκ εἶδον
ἀλλ' οὐδὲ νῦν ὁρῶσι τὸν νό-
μον· καὶ ἡ αἰτία παρ' αὐ-
τούς· ἡ γὰρ πώρωσις γνώ-
μης ἐστὶν ἀναισθήτου καὶ ἀ-
νϛ γνώμονος : ἄχρι γὰρ
τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμ-
μα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς
παλαιᾶς διαθήκης μένει
μὴ ἀνακαλυπτόμενον :·
τί θαυμάζεις φησὶν· εἰ τὴν
δόξαν ταύτην ἰδεῖν οὐ δύ-
νανται· ὅπου γε οὐδὲ τὴν ἐ-
λάττω τὴν Μωσέως οὐκ εἶ-
δον· οὐδὲ ἠδύναντο προσώπῳ
ἀτενίσαι ἴσχυσαν τὸ ἐκείνου·
τί δὲ ταράττεσθαι εἰ οὐ πιστεύ-
ουσιν Ἰουδαῖοι Χριστῷ· ὅπου γε
οὐδὲ τῷ νόμῳ νομίμως· διὰ
γὰρ τοῦτο καὶ τὴν χάριν
ἠγνόησαν. ἐπειδὴ οὐδὲ τὴν
παλαιὰν διαθήκην ἴδον.
οὐδὲ τὴν ἐν αὐτῇ δόξαν·
δόξα γὰρ νόμου τὸ προσ-
Χριστῷ ἐπιστρέφεσθαι :·
νζ ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται·
ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα
ἀναγινώσκεται Μωϋσῆς
κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδί-
αν αὐτῶν κεῖται :·
τοῦτό φησιν· οὐ δύνανται
συνιδεῖν ὅτι πέπαυται.
ἐπειδὴ τοῦ Χριστοῦ οὐ πιστεύ-
ουσιν· ἐπεὶ γὰρ διὰ Χριστοῦ πέπαυ-
ται· πῶς οἱ μὴ δεχόμενοι
τὸν Χριστὸν δύνανται ἰδεῖν
ὅτι κατήργηται ὁ νόμος :
νη ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς
κύριον περιαιρεῖται τὸ κάλυμ-
μα· ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν·
οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου ἐκεῖ ἐλευ-
θερία :· δεικνὺς ἡμῖν τὸν
τρόπον τῆς διορθώσεως :
νθ ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακε-
καλυμμένῳ προσώπῳ
τὴν δόξαν κυρίου κατοπτρι-
ζόμενοι : ἡμᾶς φησὶν
οὐκ ἔδει δηλονότι καλύμ-
ματος ὥσπερ ἐκεῖνον
ξ τὴν αὐτὴν εἰκόνα μετα-
μορφούμεθα· ἀπὸ δόξης
εἰς δόξαν. καθάπερ ἀπὸ
κυρίου πνεύματος : ἁγιαζόμεθα γὰρ
βαπτιζόμεθα καὶ ὑπὲρ τὸν

ταῦτα φησὶν ἐκ μόνου καθαί-
ρων τοὺς μὴ σωφρονοῦντας
ἐπὶ τῶν ἰουδαίων. οὐ γὰρ
παρὰ φησὶν ἐκ μὲν ζημιοῦ-
σθαι, ἀπὸ γράμματα. ἡ
μὲν δὲ ἐκεῖ (…)
δὲ λέγει. γράμμα δὲ ἐνταῦ-
θα τὸν νόμον φησίν. τὸν
κολάζοντα τοὺς πλημμε-
λοῦντας. πνεῦμα δὲ τὴν
χάριν τὴν διὰ τοῦ πνεύματος
τοὺς ὑπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
νενεκρωθέντας ζωοποι-
Ν οῦσαν :· Εἰ δὲ ἡ διακο-
νία τοῦ θανάτου :·
Ἐντεῦθεν συγκρίσεως ἐργά-
ζεται. ὁ δὲ μόνος οὗτος. ἡ
ἐκεῖ μὲν ἦν θανάτου. αὕ-
τη δὲ ζωῆς ἡ διακονία. οὐ
μὴν ἀμφισβητεῖ ὅτι καὶ ἐν δό-
ξῃ αὕτη. ἐκείνην μὲν ζωῆς
εἶπε. διακονίαν δὲ θα-
νάτου τὸν νόμον λέγει. διακο-
νεῖ γὰρ τὸν θάνατον ἐπάγων
τοῖς ἁμαρτήμασι :·
ΝΑ ΕΓΓΡΑΜΜΑCΙΝ ἘΝΤΕΤΥΠΩ-
ΜΕΝΗ ἘΝ ΛΙΘΟΙC ἘΓΕΝΗΘΗ
ἘΝ ΔΟΞΗ ὩCΤΕ ΜΗ ΔΥΝΑCΘΑΙ
ἈΤΕΝΙCΑΙ ΤΟΥC ΥἹΟΥC ἸCΡΑΗΛ
ΕἸC ΤΟ ΠΡΟCΩΠΟΝ ΜΩΥCΕΩC
ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟCΩ-
ΠΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΟΥ-
ΜΕΝΗΝ. ΠΩC ΟΥΧΙ ΜΑΛΛΟΝ

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΝC ἘCΤΑΙ ἘΝ
ΔΟΞΗ· ΕἸ ΓΑΡ Ἡ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗC
ΚΑΤΑΚΡΙCΕΩC ΔΟΞΑ. ΠΟΛΛΩ
ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΡΙCCΕΥΕΙ Ἡ ΔΙΑΚΟ-
ΝΙΑ ΤΗC ΔΙΚΑΙΟCΥΝΗC ἘΝ ΔΟ-
ΞΗ : καθαιρεῖ τὸ μὲν
τῶν ἰουδαίων φρόνημα :
ΝΒ ΚΑΙ ΓΑΡ ΟΥ ΔΕΔΟΞΑCΤΑΙ ΤΟ ΔΕ-
ΔΟΞΑCΜΕΝΟΝ ἘΝ ΤΟΥΤΩ ΤΩ
ΜΕΡΕΙ· ΕἼΝΕΚΕΝ ΤΗC ὙΠΕΡ-
ΒΑΛΛΟΥCΗC ΔΟΞΗC· ΕἸ ΓΑΡ ΤΟ
ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΔΟΞΗC
ΠΟΛΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΜΕΝΟΝ ἘΝ
ΔΟΞΗ :· ἂν συγκρίνωμεν
φησὶ ταύτην τὴν δόξαν
ἐκείνῃ, οὐδὲ δόξα ἐστὶν ἡ
δόξα τῆς παλαιᾶς. οὐ καὶ
πρὸς ὃ δὲ τὸ μὴ εἶναι δόξαν
κατασκευάζει. διὸ ἐπάγει
ἐν τούτῳ τῷ μέρει. τοῦτέ-
στιν κατὰ τὸν τῆς συγκρίσε-
ΝΓ ως λόγον :· ἜΧΟΝΤΕC
ΟΥΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ἘΛΠΙΔΑ. ΠΟΛ-
ΛΗ ΠΑΡΡΗCΙΑ ΧΡΩΜΕΘΑ· ΚΑΙ
ΟΥ ΚΑΘΑΠΕΡ ΜΩΥCΗC ἘΤΙ-
ΘΕΙ ΚΑΛΥΜΜΑ ἘΠΙ ΤΟ ΠΡΟCΩ-
ΠΟΝ ἙΑΥΤΟΥ :· τοσαῦ-
τα καὶ τηλικαῦτα ἀκούσας
ὁ ἀκροατὴς περὶ τῆς και-
νῆς. ζητεῖ καὶ ὀφθαλμοφα-
νῶς τὴν δόξαν ταύτην
ἰδεῖν. ὅρα πῶς αὐτὸν διδά-
σκει πρὸς τὸν μέλλοντα

τοῖς μαθηταῖς. αὐτοῦ
αὐτοὺς ὀνομάζει· ὅπερ
καὶ ἐν τῇ πρὸς γαλάτας
γέγραπται· ἐγὼ μὲν γὰρ Παύλου
ξη ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ: ὅτι
ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς
λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώ
σεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ
ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἔχο
μεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦ
τον ἐν ὀστρακίνοις σκεύ
εσιν· ἵνα ἡ ὑπερβολὴ
τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θεοῦ
καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν:
διὰ τοῦτο δ' οὖν λάμψαι φησίν
ὥσπερ δὴ καὶ [illegible]
ταῖς ἡμετέραις καρδίαις ἡμῶν
ξθ ἐν παντὶ θλιβόμενοι·
ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι·
ἀπορούμενοι· ἀλλ' οὐκ ἐ
ξαπορούμενοι· διωκό
μενοι· ἀλλ' οὐκ ἐγκατα
λειπόμενοι: ἐπειδὴ με
γάλα εἰρηκὼς ὅτι τὴν τοῦ θεοῦ
δύναμιν [illegible] τὸ πᾶν
ἐστιν. καταλέγων ἑκάστ
[illegible] τὰ ἐπηρεάσματα· τί
δέ ἐστι τὸ ἐν παντί· ἐν τοῖς
ἐχθροῖς· ἐν τοῖς φίλοις· ἐν
τοῖς ἀναγκαίοις· ἐν ταῖς
ἄλλαις χρείαις:

ο καταβαλλόμενοι· ἀλλ' οὐκ ἀ
πολλύμενοι: οἱ μὲν πει
ρασμοὶ [illegible] φησί
ταῖς δὲ ἀπὸ τῶν πειρασμῶν
[illegible] καὶ τοῦτο δὲ διὰ
τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν
οα χάριν: πάντοτε τὴν
νέκρωσιν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματι περιφέροντες· ἵ
να καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματι ἡμῶν φανερωθῇ:
τοῖς θανάτοις λέγει τοῖς κα
θημερινοῖς, δι' ὧν καὶ ἀνά
στασις ἐδείκνυτο· [illegible]
[illegible] φησὶν ὅτι ἀπὸ
θανάτων [illegible] ἡμᾶς ὁρᾶς
τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν
ἀποθνῄσκοντας [illegible]
[illegible]
οβ τῇ ἀναστάσει: ἀεὶ γὰρ
ἡμεῖς οἱ ζῶντες· εἰς θάνα
τον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν
ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανε
ρωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν
διὰ τοῦτο παραδιδόμεθα
φησίν, ἵν' ἡ δύναμις
αὐτοῦ τῆς ζωῆς φανερωθῇ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ογ ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν

ἡμῶν ἡ τύχη λαμπρῶς τῶν κα-
θαιρομένων· καὶ οὐ μόνον ὁ-
ρῶμεν τὴν δόξαν τοῦ θῦ·
ἀλλὰ καὶ ταύτην δεχόμεθα
τὴν ἀπαραυγήν· ὥσπερ
ἄργυρος καθαρὸς πρὸς τὰς
ἀκτῖνας κείμενος· οὕτω καὶ
τὰς ἀκτῖνας ἀποπέμπε-
ζα ται:· Διὰ τοῦτο ἔχοντες
τὴν διακονίαν ταύτην κα-
θὼς ἠλεήθημεν οὐκ ἐκκα-
κοῦμεν: αἰσθόμενοι
τῆς ὑπερβολῆς καὶ τοῦ μεγέ-
θους τῶν εἰρημένων· μετρι-
άζομεν· καὶ ταῦτα ἀ-
ποδεδομένοις ἔχομεν, μεγάλης καὶ
ζβ φιλανθρωπίας θῦ:· Ἀλλὰ ἀπει-
πάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύ-
νης:· οὐκ ἐπαγγελλό-
μεθα φησὶν καὶ ὑπισχνούμε-
θα μεγάλα· ἕτερα δὲ ἐπὶ
τῶν ἔργων φερόμενοι· κα-
θάπερ ἐκεῖνοι· ἀλλὰ τοι-
οῦτοι ἐσμὲν, οἷοι ὁρώμεθα:·
ζγ Μὴ περιπατοῦντες ἐν πα-
νουργίᾳ:· δόξαν γὰρ
ἔχομεν μεγάλην ... ἐ-
κεῖνοι· καὶ ... ἐκ
κρυπτοῦ· δόξαν ἔχομεν ἀπ-
ων καὶ ἀποστόλων δοκί-
μων· ἦσαν δὲ μυρίων γέ-
μοντες κακῶν· ἀλλ' ἡμεῖς
τούτοις ἀπηρνήμεθα φη-
σίν· τὰ κρυπτὰ γὰρ καὶ κρυπτὰ
αἰσχύνης καλεῖ:· Μηδὲ
ζδ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ
θῦ· ἀλλὰ τῇ φανερώσει
τῆς ἀληθείας συνιστῶν-
τες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν
συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώ-
πιον τοῦ θῦ:· καὶ οὐκ ἐν
τοῖς ἀφθόνοις μόνον τοῦτο.
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κηρύγματι:
ζε Εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμέ-
νον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ
κεκαλυμμένον:· ἐπειδὴ
γὰρ οἱ ἄπιστοι ἠγνόησαν αὐ-
τοῦ τὴν ἰσχύν, ἐπήγαγεν
ὅτι οὐχ ἡμῶν τοῦτο ἔγκλη-
μα ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀ-
ζϛ ναισθησίας:· Ἐν οἷς ὁ
θς τοῦ αἰῶνος τούτου. ἐτύ-
φλωσεν τὰ νοήματα τῶν
ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι
αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ
εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ
χῦ. ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θῦ:
τουτέστιν ὁ μονογενὴς ἑρμηνεύων
ὡς μὴ τοῦτο θς. λέγει δὲ τὸν
ζζ σατανᾶν:· Οὐ γὰρ ἑαυ-
τοὺς κηρύσσομεν. ἀλλὰ
χν̄ ιν̄ κν̄. ἑαυτοὺς δὲ δούλους
ὑμῶν διὰ ιν̄:· τὸ σεμνολογού-
μενος αἰνίττεται ὡς ἐπαίρον-
τας ἑαυτοὺς καὶ πείθοντας

γὰρ βλεπόμενα πρόσκαι
ρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα
αἰώνια :· τὸν τρόπον
μάλιστα πῶς ἐλαφρὸν τὸ τοσοῦ
τον τῶν θλίψεων· καὶ
πῶς ἀπὸ τῆς μελλούσης
ΟΗ ἐλπίδος :· οἴδαμεν
γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν
οἰκία τοῦ σκήνους κατα
λυθῇ οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔ
χομεν οἰκίαν ἀχειροποί
ητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς :· οὐδὲ γάρ φησι
θορυβεῖσθαι δεῖ κακῶς πα
σχομένους· καὶ γὰρ πολλαὶ
ἐπιταθέντες καρπούμεθα·
ὁρᾶτε δὲ πῶς δείκνυσιν
τὴν ὑπεροχὴν τῶν
μελλόντων πρὸς τὰ παρ
όντα· ἀντὶ γὰρ ἐπιγεί
ου, ἀντέθηκεν τὴν οὐ
ράνιον· ἀντὶ τῶν οἰκιῶν λυο
μένων καὶ τὸ ἀδιάλυτον
δείξας, ἀντέθηκεν τὴν
ΟΘ αἰώνιον :· καὶ γὰρ ἐν τού
τῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητή
ριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐ
πενδύσασθαι ἐπιποθοῦν
τες :· καὶ ποῖον οἰκη
τήριον· τὸ σῶμα τὸ ἄ
φθαρτον· καὶ διὰ τί στενά
ζομεν νῦν· ὅτι

πολλῷ ἀμείνονος ἐκείνου· ἐξ οὐ
ρανοῦ δὲ αὐτό φησιν· διὰ
τὸ ἄφθαρτον· οὐ γὰρ δὴ ἄνω
θεν ἥκειν καί φησι τὸ σῶμα·
ἀλλὰ τὴν ἐκεῖθεν χάριν
πεντήσεσθαι καὶ δηλοῖ, τῷ
ὀνόματι τούτῳ ὥσπερ ἱμάτι
ον ἐστὶν ὅτι διὰ τῶν λέγει· ὅτι φθαρ
τοῦ ὄντος ὡς ἀμείνονος αὐτοῦ.
στενάζομεν ὅτι μήπω τὸ
κρεῖττον τοῦτο γίνεται μηδὲ
ὅλον ἐκεῖνο φθείρεται :·
Π εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ
γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ
γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει
στενάζομεν βαρούμενοι
ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι·
ἀλλ' ἐπενδύσασθαι :·
τοῦτ' ἔστιν, ἵνα τὴν ἀφθαρ
σίαν λαμβάνοντες μὴ γυμνοὶ
τῆς δόξης καὶ τῆς ἀσφα
λείας ὀφθῶμεν· τοῦτο
δέ φησιν· ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς
ἀναστάσεως μόνον πάν
τες θαρρῶμεν· ἀλλὰ καὶ
τῆς δόξης ὦμεν καὶ ἔργα
λαμπρά· ἡ μὲν γὰρ ἀνά
στασις κοινὴ πάντων· ἡ
δὲ δόξα οὐκέτι κοινή· ἀλ
λ' οἱ μὲν ἐν τιμῇ· οἱ δὲ ἐν ἀ
τιμίᾳ· καὶ οἱ μὲν [illegible]
μέν, οἱ δὲ σκότος(?) λάμψουσιν :
ΠΑ ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν

μὶν ἐνεργεῖται. ἡ δὲ ζωὴ
ἐν ὑμῖν :· οὐ μάτην φησὶ
τοῦ ἰησοῦ θάνατον μέμνηται· ἀλλὰ
περὶ πειρασμῶν ἐστὶν ὁ λόγος
ὡς. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐν μὲν κιν-
δύνοις ἐστὶ πειρασμοῖς φη-
σίν. ὑμεῖς δὲ ἐν ἀδείᾳ τὴν
ἐκείνου τῶν τοῦ κινδύνων
καρπούμενοι ζωήν. καὶ
τὰ μὲν ἐπικίνδυνα ἡμεῖς
ὑπομένομεν. τὰ δὲ χρη-
στὰ ὑμεῖς ἀπολαύετε :·
οδ ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα
τῆς πίστεως κατὰ τὸ γε-
γραμμένον· ἐπίστευ-
σα διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡ-
μεῖς πιστεύομεν διὸ καὶ
λαλοῦμεν :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
μος [illegible] τὸ δὲ αὐ-
τὸ πνεῦμα· τοῦτ᾽ ἔστιν ἀπὸ τῆς
αὐτῆς δημιουργίας. οὐ
φησὶ [illegible] καὶ
ἡμεῖς σωζόμεθα :·
οε εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν
κν̄ ἰν̄· καὶ ἡμᾶς διὰ ἰῡ ἐ-
γερεῖ καὶ παραστήσει σὺν
ὑμῖν· τὰ γὰρ πάντα δι᾽ ὑ-
μᾶς· ἵνα ἡ χάρις πλεονά-
σασα· διὰ τῶν πλειόνων
τὴν εὐχαριστίαν περισ-
σεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ
θῦ· διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν
ἀλλ᾽ εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνος
φθείρεται. ἀλλ᾽ ὁ ἔσωθεν
ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ
ἡμέρᾳ :· [illegible]
καὶ ἡμεῖς [illegible] διὸ καὶ
λαλοῦμεν, τί [illegible]
ἐπιφέρει· ὅτι ὁ ἐγείρας ἰν̄
καὶ ἡμᾶς ἐγερεῖ διὰ ἰῡ· πά-
λιν δὲ αὐτοῖς ταπεινοφρονή-
ματος, ἵνα μὴ αὐτοῖς χάριν
εἰδῶσιν τοῖς κολασθεῖσι:
ος τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν
τῆς θλίψεως ἡμῶν καθυ-
περβολὴν αἰώνιον. βάρος
δόξης κατεργάζεται ἡμῖν:·
ὁρᾷς πῶς τῶν κινδύνων
ἐκούφισεν. καὶ τοῦ χρόνου
ὑφελὼν καὶ τοῦ μεγέθους·
παραυτίκα γάρ φησιν ἐ-
λαφρόν· ἀντέθηκε δὲ τῷ πα-
ραυτίκα· τὸ γὰρ παραυ-
τίκα πρὸς τὸ αἰώνιον· τὸ
δὲ ἐλαφρὸν πρὸς τὸ βάρος·
τὴν θλῖψιν πρὸς τὴν δό-
ξαν. καὶ οὐδὲ τούτοις ἀρκεῖ-
ται. ἀλλ᾽ ἐπιφέρει καθυπερ-
βολήν :·
οζ μὴ σκοπούν-
των ἡμῶν τὰ βλεπόμενα
ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ

ὑπὸ τῆς ζωῆς :· οὐ γὰρ
φησὶν στενάζομεν ἵνα τὸ
σῶμα ἀποθώμεθα· ἀλλ' ἵνα
ἐπενδυσώμεθα αὐτῷ τὴν
ἀφθαρσίαν· καὶ γὰρ βαρυ
νόμεθα· οὐχ ὅτι σῶμα ἔχο
μεν· ἀλλ' ὅτι φθαρτὸν περι
πβ κείμεθα :· ὁ δὲ κατεργα
σάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο
θεός :· δείκνυσιν ταῦτα
ἄνωθεν προτυπωθέντα·
οὐ γὰρ νῦν φησὶν τοῦτο ἔδο
ξεν· ἀλλ' ὅτε ἐξ ἀρχῆς ἐ
πλάττεν ἡμᾶς ἀπὸ γῆς·
τότε δὲ γίνεσθαι τοῦτο· μὴ
ζήτει φησίν· ἃ γὰρ ὁ θεὸς
ποιεῖ· μὴ περιεργάζου·
διό φησιν· ὁ δὲ κατεργα
πγ σάμενος :· ὁ καὶ δοὺς
ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος:
συνεχῶς ἀρραβῶνα καλεῖ
ὅ φησι καθάπερ ἑαυτὸν δεῖξαι
ἐγγυώμενος τοῦ παντός:
πδ θαρροῦντες οὖν πάντοτε
καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦν
τες ἐν τῷ σώματι· ἐκδη
μοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· διὰ
πίστεως γὰρ περιπατοῦ
μεν οὐ διὰ εἴδους :·
τὸ θαρροῦντες πρὸς τοὺς
διωγμούς· πρὸς τὰς ἐπι
βουλάς· πρὸς τοὺς θανά
τους· ὡς προεῖπεν· ἐπειδὴ
μετὰ τῆς καὶ δειλίας· καὶ ἀναι
ρεῖ· μὴ καταπέσῃς· ὑπὲρ
γὰρ σοῦ τοῦτο γίνεται :·
πε θαρροῦμεν καὶ εὐδοκοῦμεν
μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ
σώματος· καὶ ἐνδημῆσαι
πρὸς τὸν κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμού
μεθα· εἴτε ἐνδημοῦντες
εἴτε ἐκδημοῦντες :·
τὸ μεῖζον πάντων ἄδηλον(?)
τέθεικεν· τοῦ γὰρ οἰκεῖν(?)
ἄφθαρτον καὶ αἰώνιον(?)· τὸ μετὰ
χριστοῦ εἶναι κρεῖττον· ὁ δὲ λέγει
τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ συκοφαντοῦμεν(?)
ἡμεῖς τὴν ζωήν, ὅ τινες ποιοῦσι(?)
καὶ ἀναιροῦν· οὐ γὰρ μόνον
φθορᾶς ἀπαλλάττει καὶ
καιροῦ(?), ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ πα
ρακειμένους ταχέως· ὅρα
δὲ πῶς ἐρρίψεν ταῖς μεθη
ραι(?)· τὸ ὄνομα τοῦ θανά
του καὶ τῆς ἀβλαβείας(?), καὶ τὰ
σφόδρα ποθούμενα ἀντέθη
κεν· ἐκδημίαν αὐτὰ κα
λῶν πρὸς τὸν κύριον· καὶ τὰ
δοκοῦντα γλυκέα τὰ ἀφ' ἐκ
ταύτης ζωῆς, ἀπὸ τῶν
λοιπῶν αὐτὰ ὀνομάζων·
ἐκδημίαν ἀπὸ τοῦ κυρίου τὴν
ἐνταῦθα καλέσας ζωήν·
τοῦτο δὲ ἔλεγεν· ἵνα μηδεὶς
μήτε τοῖς παροῦσιν ἐμφι
λοχωρῇ· ἀλλὰ καὶ καρτερεῖται(?)·

ΚΑΜΕΝ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ Χ(ΡΙΣΤΟ)Ν. ἀλ
λὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν:
πολλῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ αἵμα
γεννηθῆναι ἡμᾶς. ἀρ
χηγὸν ὄντα τὸν χ(ριστὸ)ν δηλοῦ
σιν. ἡμῶν γὰρ τὸ κατὰ
σάρκα. τὸ ἐν ἁμαρτίαις.
χ(ριστο)ῦ δὲ τὸ κατὰ σάρκα. τὸ
ἐν τοῖς πάθεσι γίνεσθαι
τῆς φύσεως. οἷον ἐν τῷ
πεινῆν καὶ διψῆν. ἐν τῷ
κοπιᾶν. ἐν τῷ καθεύδειν
ὁμοίως ἡμῖν τὰ ἡμέτερα.
ἁμαρτίαν γὰρ οὐκ ἐποί
ησεν. τὸ δὲ μηκέτι κατὰ
σάρκα αὐτὸν εἶναι νῦν τοῦ
το λέγει. τὸ ἐκτὸς σαρκὸς
εἶναι. καὶ γὰρ μετὰ τὴν
ἀνάστασιν κατὰ τὸ εἰρημένον·
οὗτος ὁ ἰ(ησοῦ)ς ὁ ἀναληφθεὶς ἀ
φ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν. οὕτως
ἐλεύσεται. καὶ οὕτως πῶς
ἡ ἐν σαρκὶ μετὰ τοῦ σώμα
τος· ἀλλὰ τὸ μηκέτι εἶναι
παθητὸν ὡς ἐκρίναμεν:
ϟζ ΩΣΤΕ ΕΙ ΤΙΣ ΕΝ Χ(ΡΙΣΤ)Ω ΚΑΙΝΗ
ΚΤΙΣΙΣ:·   ἔτι σαφέστα
τον ἐν αὐτῷ φησίν. ἐτέ
ραν ἡμῖν ἐν δημιουργίαν.
καὶ γὰρ ἄνωθεν ἀγεννήθη
δι' ἀναγεννήσεως. ὥστε καὶ δι' αὐτοῦ
τό φησιν ὁ θ(εὸ)ς ἐκομένην αὐτῷ
ζῆν. οὐχ ὅτι αὐτοῖς ἑαυτῷ

ὑπὲρ ἡμῶν μόνον. ἀλλ' ὅτι ἰς
ἔσω ἀλλ' ἡμῖν ἐν θανάτῳ ζωήν:
ϟη ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΠΑΡΗΛΘΕΝ. ἰδοὺ
ΓΕΓΟΝΕΝ ΚΑΙΝΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ:
ἢ τὰ ἁμαρτήματα φησίν.
ἢ τὰ ἰουδαϊκὰ πάντα
μᾶλλον δὲ καὶ σῶμα καὶ ταῦ
τα ἄλλα:·   ΤΑ ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΚ
ϟθ ΤΟΥ Θ(ΕΟ)Υ: καὶ γὰρ αὕτη
ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημά
των. ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ δό
ξα ἡ ἄφθαρτος, ἐξ αὐτοῦ ἡ
μῖν δεδώρηται:·   ΤΟΥ
ρ ΚΑΤΑΛΛΑΞΑΝΤΟΣ ΗΜΑΣ ΕΑΥ
ΤΩ ΔΙΑ Ι(ΗΣΟ)Υ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ. ΚΑΙ ΔΟΝΤΟΣ Η
ΜΙΝ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ. ΩΣ ΟΤΙ Ο Θ(ΕΟ)Σ
ΗΝ ΕΝ Χ(ΡΙΣΤ)Ω. ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΤΑΛ
ΛΑΣΣΩΝ ΕΑΥΤΩ. ΜΗ ΛΟΓΙ
ΖΟΜΕΝΟΣ ΑΥΤΟΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑ
ΠΤΩΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ. ΚΑΙ ΘΕ
ΜΕΝΟΣ ΗΜΙΝ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ
ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ:·
αὐτὸς γὰρ τῆς καταλλαγῆς
πάντα ἡμῖν ὑπῆρξεν
τὰ ἀγαθά. καταλλαγὴ δὲ
ἐστιν ἡ φιλία. οὐ κοινῶς
φίλους ἡμᾶς ποιήσας. αὐ
τὸς ἐκ τῶν ἄλλων ἐν ἔσχη
σεν ἀγαθῶν. δηλοῦνται δὲ
καὶ τὸ τῶν ἀποστόλων ἀξί
ωμα. ἡμῖν κἂν πράγματα ἐνε
χειρίσθησαν. ἐκ τῆς ἀγάπης

καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν:
ὁρᾷς πῶς διορθοῦται τὴν
τοῦ δοκεῖν ἐγκωμιάζειν
ἑαυτοὺς ὑπόνοιαν::
ι προς τους εν προσωπω καυ
χωμενους και ου καρδια:
τουτέστιν ἐν τοῖς ὁρωμένοις
καὶ πρὸς ἐπίδειξιν::
ια ειτε γαρ εξεστημεν θεω·
ειτε σωφρονουμεν υμιν:
εἴ τι φησὶ μέγα φθεγγόμε
θα· διὰ τὸν θεὸν τοῦτο ποι
οῦμεν· ἵνα μὴ ὑμᾶς νομί
ζοντες ἡμᾶς ἀτελεῖς
καταφρονήσητε ἢ ἀπο
λέσθε· εἴ τε μέτριον καὶ
ταπεινὸν δι' ὑμᾶς· ἵνα
μάθητε ταπεινοφρονεῖν:
ιβ η γαρ αγαπη του χυ συνε
χει ημας κριναντας του
το:: οὐ γὰρ ὁ τῶν μελ
λόντων μόνον φόβος φη
σίν· ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη γε
γενημένα οὐκ ἀφίησιν ἡ
μᾶς ῥαθυμῆσαι· οὐδὲ
ὑπνῶσαι· ἀλλὰ διανίστη
σιν, ἐστὶ τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν
πόνοις:: ὅτι εἰς ὑπερ
ιγ παντων απεθανεν· αρα
οι παντες αποθανομεν·
και υπερ παντων απεθα
νεν: τὴν αἰτίαν ταύ
την λέγει ἡμῖν μεγάλη·
ταῦτα δὲ ἐστιν· ὁ θάνατος
τοῦ χυ· σπουδάσω
μεν οὖν φησιν· ἐπειδὴ μὲν
ἐν τῷ παρόντι καιρῷ παν
τας ἐστὶν ἀγαγεῖν ὑπὲρ τῶν
ἐκείνων ἀποθανεῖν· ἐν
ταῦθα γὰρ ἐστὶν αἱ τῆς
σωτηρίας ἀφορμαί· ἐ
ιδ κεῖ δὲ οὐκέτι:: ινα οι
ζωντες μηκετι εαυτοις
ζωσιν, αλλα τω υπερ αυ
των αποθανοντι και
εγερθεντι:: ἔτοιμον
φησὶν οὖν καὶ δεῖ ἡμᾶς ἑαυ
τοῖς ζῆν, μήτ' ἄρα ἀγνοεῖν
φησὶ μηδὲ θορυβεῖσθε
ὑπὲρ αὐτῶν· ὁρᾷ δὲ τὴν
ὑπερβολήν φησιν· ὅτι ἡ
μεῖς μὲν διὰ τοῦτο ζῶμεν
αὐτὸς δὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέ
ιε θανεν:: ωστε ημεις
απο του νυν ουδενα οιδα
μεν κατα σαρκα::
ἀνεστήσαμεν γὰρ διὰ λουτροῦ
παλιγγενεσίας καὶ ἀ
ναλαμβάνομεν τῶν ἔργ·
οὐδένα οὖν φησιν οἴδα
μεν κατὰ σάρκα τῶν
πιστῶν· οὐ γὰρ καὶ ἐν σαρκὶ
εἰσίν· ἀλλ' ἡ ζωὴ εἰς τὴν
σάρκα καὶ ἀποσώματος· καὶ
ἄνω θεὸν ἐγενήθημεν
ις ἐν πνι:: ει δε και εγνω

μεγάλα ἡμῖν χαρίσηται
δι' αὐτοῦ φανῆναι. ἃ οὐδέ
ποτε προσεδοκήσα
ρε μεν:: ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ
ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ
ΜΗ ΕΙΣ ΚΕΝΟΝ ΤΗΝ ΧΑ
ΡΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΔΕΞΑΣΘΑΙ Υ
ΜΑΣ. ΛΕΓΕΙ ΓΑΡ ΚΑΙΡΩ
ΔΕΚΤΩ ΕΠΗΚΟΥΣΑ ΣΟΥ Κ(ΑΙ)
ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΣΡΙΑΣ ΕΒΟΗΘΗ
ΣΑ ΣΟΙ:: ἔστι δὲ ἡ μεγά-
λα ἐστὶν ὅτι ὁ θεὸς παρα-
καλεῖ. καὶ ἡμεῖς πρε-
σβεύομεν. ἵνα μὴ ἀμα-
τώσητε. ἐπειδὴ τοῦ θεοῦ πα-
ρ' αὐτοῖς φανῆναι μεγάλων.
μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν χάριν
τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς
μὴ γὰρ ἔστι δὴ παρακα-
λῶ φησίν. καὶ ἔστι μετὰ τὴν
προσκυνοῦντας δι' αὐτοῦ το-
ραθυμήσωμεν. ἀλλὰ μᾶλ-
λον ἐπιγνώμεθα πρὸς τὸ
ἀρέσαι αὐτῷ. ἵνα μὴ τῶν
τοιούτων ἐκπέσωμεν ἀγα-
ρϛ θῶν:: ΙΔΟΥ ΝΥΝ ΚΑΙ
ΡΟΣ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣ, ΙΔΟΥ
ΝΥΝ ΗΜΕΡΑ ΣΡΙΑΣ::
τὴν τῆς δωρεᾶς φησὶν
τὴν τῆς χάριτος. ὅτε
οὐ κατὰ μὲν ἐνθύμησιν ἔσται
τὴ θεῖναι τοὺς ἁμαρτή-
ματα. οὐδὲ δὴ εἰ καλῶς δοῦ-

Ἡσαΐ(ου) γ

μαι. ἀλλ' οὐ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀ-
μελείας. καὶ μυρίων ἀπολαύ-
ομεν καλῶν. μὴ τοίνυν
προδῶμεν τὸν καιρόν. ἀλ-
λὰ ἐπιδειξώμεθα ἀξίαν τῆς
χάριτος τὴν σπουδήν::
ρζ ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ ΔΙ
ΔΟΝΤΕΣ ΠΡΟΣΚΟΠΗΝ, ΙΝΑ
ΜΗ ΜΩΜΗΘΗ Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ.
ΑΛΛ' ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΣΥΝΙΣΤΩΝΤΕΣ
ΕΑΥΤΟΥΣ ΩΣ ΘΥ ΔΙΑΚΟΝΟΙ. ΕΝ
ΥΠΟΜΟΝΗ ΠΟΛΛΗ. ΕΝ ΘΛΙΨΕ
ΣΙΝ. ΕΝ ΑΝΑΓΚΑΙΣ. ΕΝ ΣΤΕ
ΝΟΧΩΡΙΑΙΣ. ΕΝ ΠΛΗΓΑΙΣ. ΕΝ
ΦΥΛΑΚΑΙΣ. ΕΝ ΑΚΑΤΑΣΤΑ
ΣΙΑΙΣ. ΕΝ ΚΟΠΟΙΣ. ΕΝ ΑΓΡΥ
ΠΝΙΑΙΣ. ΕΝ ΝΗΣΤΕΙΑΙΣ. ΕΝ
ΑΓΝΟΤΗΤΙ. ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ. ΕΝ
ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ. ΕΝ ΧΡΗΣΤΟ
ΤΗΤΙ:: τοῦτ' ἔστιν ἐμμένειν
ἐν τιμῇ καταρμόσειν. μηδὲ μὴ
παρέχοντας καθ' ἡμῶν::
ρη ΕΝ ΠΝΙ ΑΓΙΩ. ΕΝ ΑΓΑΠΗ Α
ΝΥΠΟΚΡΙΤΩ. ΕΝ ΛΟΓΩ Α
ΛΗΘΕΙΑΣ:: ἐν αὐτῷ γάρ
φησιν πάντα ταῦτα κα-
τορθοῦμεν. ἐκ ἑκάστου μεγά-
ὅτι καὶ παντὸς ἄλλου περιφε-
ρθ ρόμεθα:: ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ
ΘΥ. ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΤΗΣ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ:: τοῦτ' ἔστι
λέγει. τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ
ρι θεοῦ:: ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΙ

τοῦ θ(εο)ῦ ἡ ὑπερβολή :·
ρα ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ οὖν πρεσβεύομεν
ὡς τοῦ θ(εο)ῦ παρακαλοῦντος
δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
χ(ριστο)ῦ :· Ἐπεὶ μὲν τὸν υἱὸν φη-
σὶν ὁ π(ατ)ὴρ παρακαλέσαι καὶ
πρεσβεύσασθαι πρὸς τὴν
τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὑπὲρ αὐ-
τοῦ· ἐπειδὴ οὖν σφαγεὶς ἐκεῖ-
νος ἀπελήλυθεν· ἡμεῖς δὲ ἐ-
δεξάμεθα τὴν πρεσβεί-
αν· καὶ ἀντ' αὐτοῦ καὶ τοῦ
π(ατ)ρὸς παρακαλοῦμεν ὑμᾶς·
τοσοῦτον τιμᾶται τὸ τῶν
ἀνθρώπων γένος· ὅτι καὶ τὸν
υἱὸν ἔδωκεν· καὶ ταῦτα
εἰδὼς ὅτι σφαγήσεται· καὶ
ἀποστόλους ἡμᾶς, δι' ὑμᾶς
ἐποίησεν· ὥστε εἰκότως
καὶ ἔλεγεν πάντα δι' ὑμᾶς·
τὸ οὖν ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ πρεσβεύο-
μεν· τουτέστιν ἀντὶ χ(ριστο)ῦ ἡ-
μεῖς διεδεξάμεθα τὰ ἐ-
κείνου· εἰ δὲ μέγα σοι τοῦ-
το δοκεῖ· ἄκουε ὅτι καὶ ἀν-
τὶ τοῦ π(ατ)ρὸς τοῦτο ποιοῦσιν·
διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐπήγα-
γεν ὡς τοῦ θ(εο)ῦ παρακαλοῦν-
τος δι' ἡμῶν· οἱ γὰρ διὰ τού-
των τὸ τοῦ υἱοῦ ἀναδεξάμε-
νοι ἔργον· ταῦτα δὲ λέ-
γων, τὴν ὑπερβολὴν ἐπι-
δείκνυσι τῆς φιλανθρωπίας τοῦ
ρβ θ(εο)ῦ :· καταλλάγητε τῷ θ(ε)ῷ:
Οὐκ εἶπεν καταλλάξατε
τὸν θ(εὸ)ν ἑαυτοῖς· οὐ γὰρ ἐκεῖ-
νός ἐστιν ὁ ἐχθραίνων, ἀλλ' ἡ-
ργ μεῖς :· τὸν γὰρ μὴ γνόντα
τὰ ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁ-
μαρτίαν ἐποίησεν :·
Οὐκ ἐγὼ φησὶ τὸ ἀνώτερον
ὅτι ὑβρίσατε οὐδὲν ἠδικη-
κότα· ἀλλὰ καὶ εὐεργετή-
σαντα· καὶ ὅτι δίκας οὐκ ἀ-
πῄτησεν ὑμᾶς· οὐδὲ ὅτι
παρακαλεῖ πρῶτος αὐ-
τὸς ὑβρισθείς· ἀλλὰ διὰ ταῦτα
ἃ ἐποίησεν ὑμῖν· τί δὲ ἐ-
ποίησεν· τὸν υἱὸν ὑπὲρ
τῶν ὑβρικότων ἔδωκεν
τὸν μηδὲν ἠδικηκότα,
ὑπὲρ τῶν ἠδικηκότων
ἀποθανεῖν εἴασεν· καὶ γ(ὰρ)
κατάρας οὗτος εἴρηται.
ἀλλ' ὃ πολλῷ τούτου μεῖζον
ἐστὶν τοῦτο ἔθηκεν· τί δὲ
ἐστὶ τοῦτο· τὸν μὴ γνόντα
ἁμαρτίαν φησίν· τουτέστιν
τὸν αὐτοδικαιοσύνην ὄν-
τα, ἁμαρτίαν ἐποίησεν·
τουτέστιν ὡς ἁμαρτωλὸν
καταλειφθῆναι ἀφῆκεν:
ρδ ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα θ(εο)ῦ
δικαιοσύνη ἐν αὐτῷ :·
διὰ τοῦτο φησὶν ἔδωκεν πρὸ
αἰσχύνην τὸν υἱόν· ἵνα τὰ αὐ-

τιμήσωμεν ἀφειδοῖς τοῖς ἀλλήλων ·
προσάγεσθαι. οὐκ ἔστι μὲν γὰρ
ὅτι οὐ φιλεῖτε ἡμᾶς, ἀλλ᾿ ὅ-
τι οὐ μετὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου:·
ριη ὡς τέκνοις λέγω πλατύν-
θητε καὶ ὑμεῖς. μὴ γίνεσθε
ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις·
τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη
καὶ ἀνομίᾳ· τίς δὲ κοινω-
νία φωτὶ πρὸς σκότος:·
αἰτεῖ τοῦ οὐδὲ μέγα οὐ αὐτῶ
ἐστὶν ἡμῶν· βούλομαι φιλεῖσθαι
ριθ παρ᾿ ὑμῶν:· τίς δὲ συμ-
φώνησις χριστῷ πρὸς Βελιάρ·
ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ
ἀπίστου:· ὁ ἀπόστο-
λος, τὴν ὑπεραίρων φωνήν:·
ρκ τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ
θεοῦ μετὰ εἰδώλων·
ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε ζῶν-
τος καθὼς εἶπεν ὁ θεός:·
Οὐ τὸ ὄνομα μόνον ἡμῶν ἔχει τι
κοινὸν πρὸς αὐτόν· τίς οὖν
συμφωνία σου χριστοῦ πρὸς ὑμᾶς
μίαν. οὔτε τὰ πράγματα
τίς γὰρ κοινωνία φωτὶ
πρὸς σκότος· οὐ κοινωνοῦ-
ρκα δὲ ὑμᾶς δεῖ:· ὅτι ἐνοι-
κήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπε-
ριπατήσω· καὶ ἔσομαι
αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται
μοι λαός· διὸ ἐξέλθατε
ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθη-

τε λέγει κύριος καὶ ἀκαθάρτου
μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέ-
ξομαι ὑμᾶς. καὶ ἔσομαι ὑμῖν
εἰς πατέρα· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ
μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας
λέγει κύριος παντοκράτωρ·
ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐ-
παγγελίας ἀγαπητοί. κα-
θαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος:· φαίνομεν τὴν
καλὴν μαρτυρίαν ποιοῦντες
τὸ σῶμα ἡμῶν ναὸν θεοῦ;
ρκβ ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην:·
Οὐ γὰρ τὸ μὴ ἀκάθαρτον ἅ-
πτεσθαι ποιεῖ καθαρόν. ἀλ-
λὰ καὶ ἄλλων ἡμῖν χρεία
πρὸς τὸ γενέσθαι ἁγίους· σπου-
δῆς προσοχῆς. εὐλαβείας
καὶ ἀπολαύσεως πάσης ἀρετῆς
ρκγ ἁπάσης:· ἐν φόβῳ θεοῦ:·
ἔστι μὲν γὰρ ἐπιτελεῖν σωφρο-
σύνην, οὐ κατὰ φόβον θεοῦ·
ἀλλὰ διὰ κενοδοξίαν· ἀλ-
λὰ ὥστε καὶ τὴν ὁδὸν ἡμᾶς
τῆς σωφροσύνης διδάσκει,
μονονουχὶ λέγων· ἐκ κα-
ρὰ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας. ἀλ-
λὰ ἐὰν ἔστιν ἔχῃς τὸν τοῦ
θεοῦ φόβον αὐτῇ. καταλύ-
σεις αὐτῆς τὴν μανίαν·
ἁγιωσύνην δὲ ἐνταῦθα
οὐ τὴν σωφροσύνην λέγει

στερῶν· διὰ δόξης καὶ ἀτι-
μίας· διὰ δυσφημίας καὶ
εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ
ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι
καὶ ἐπιγινωσκόμενοι :·
ἀριστερὰ καλεῖ. τὰ δοκοῦν-
τα εἶναι λυπηρά· καίτοι
ταῦτά ἐστι τὰ ἔχοντα τὸν
μισθόν· ἀλλὰ κατὰ τὴν
ὑπόληψιν τῶν πολλῶν
καλεῖ· δεξιὰ δὲ τὰς δυ-
νάμεις τὰς ἐνεργουμέ-
νας :·
ρια ὡς ἀποθνήσκον-
τες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν :
τοῦτο λέγει διὰ τὴν ἄ-
φατον τοῦ θεοῦ δύναμιν
ριβ ὡς παιδευόμενοι· καὶ
μὴ θανατούμενοι :·
καὶ τοῦτο λέγει διὰ κινδύνους
καὶ τιμωρίας ἐπενεγκεῖν ταῦτα
συγχωροῦντος τοῦ θεοῦ. ὃν γὰρ ἀγα-
πᾷ κύριος φησὶν καὶ παιδεύει
ριγ ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαί-
ροντες· ὡς πτωχοί, πολ-
λοὺς δὲ πλουτίζοντες·
ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάν-
τα κατέχοντες :·
παρ' αὐτῶν γὰρ τοῖς ἔξω ὑπο-
πτευόμεθα ἐν ἀθυμίᾳ εἶναι·
ἡμεῖς δὲ τὴν ἡδονὴν ἀκ-
μάζουσαν ἔχομεν· ταῦ-
τα δὲ πάντα λέγει. κινδύνων
μὲν παραιτεῖσθαι τοὺς τῶν
πολλῶν δόξαις· καὶ ἀτι-
μους λέγουσιν· καὶ καταδί-
κους νομίζουσιν· καὶ ἐπιθα-
νατίους· καὶ λυπεῖσθαι·
καὶ ἐν πτωχείᾳ εἶναι· καὶ
ριδ μηδὲν ἔχειν :· τὸ στόμα
ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς
κορίνθιοι :· διηγησά-
μενος τὰ περὶ τῶν ἑαυτοῦ
περιστασμῶν καὶ θριάμβων.
ἔστι τὸ περὶ τῆς ἀγάπης
μετ' αὐτὸν λόγον· ὅμοιον
δὲ ὡς ἔλεγον· οὐκ ἀνεχό-
μεθα σιωπᾶν πρὸς ὑμᾶς
ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμοῦμεν
φθέγξασθαι καὶ διαλέγε-
σθαι ὑμῖν, ὅπερ ἔθος τῶν
ἀγαπώντων ἐστίν :·
ριε ἡ καρδία ἡμῶν πεπλά-
τυνται :· θερμὴ γὰρ
οὖσα ἡ ἀγάπη· καὶ τὸ στό-
μα ἀνέῳξεν παύλου
καὶ τὴν καρδίαν ἐπλάτυ-
νεν· οὐδὲ γὰρ τῷ στόματι
φιλοῦσι φησίν· ἀλλὰ καὶ τὴν
καρδίαν συνᾴδουσαν ἔχω :·
ρις οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν :·
πάντας ὑμᾶς ἔνδον ἔχομεν φη-
σίν· καὶ οὐδὲ τοῦτο ἁπλῶς
ἀλλὰ μετ' εὐρυχωρίας
ριζ πολλῆς :· στενοχωρεῖ-
σθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις
ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀν-
τιμισθίαν :· καὶ ...

περὶ ὅρου ὑμῶν ... ἐδε-

ρλγ ραπευόμενοι :· ΟΥΔΕΜΙΑΝ
ΕϹΧΗΚΕΝ ἌΝΕϹΙΝ Ἡ ϹΑΡΞ ἩΜΩΝ :
ὥσπερ δὲ ἢ πρὸς τὴν θλῖψιν μέγα
καὶ τὸ ταύτην ἐπιτεῖναι· καὶ ἐ-
παίρει αὐτὴν τὸ ὅμοιον· ἵνα
δείξῃ πόσην σπουδὴν εἶχε
τούτων καὶ παραμυθίαν
καὶ χαρὰν ἐποίησεν· ἐπεὶ
τοσαύτην ἀποθλίβουσα τῶν
ρλδ ὀδυνῶν :· ἈΛΛ' ἘΝ ΠΑΝ-
ΤῚ ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙ : καὶ πῶς
δηλοῦνται διὰ τῶν ἑξῆς :·
ρλε ἜΞΩΘΕΝ ΜΆΧΑΙ :· παρὰ
τῶν ἀπίστων :· ἜϹΩΘΕΝ
ρλς ΦΌΒΟΙ :· διὰ τοὺς ἀσθενεστέ-
ρους τῶν πιστῶν, μὴ παρασυρῶ-
σιν· οὐδὲ γὰρ παρὰ Κορινθίοις
μόνον τοιαῦτα ἐγί-
νοντο, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ :·
ρλζ ἈΛΛ' Ὁ ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΤΟΥϹ ΤΑ-
ΠΕΙΝΟΥϹ, ΠΑΡΕΚΑΛΕϹΕΝ
ἩΜΑϹ Ὁ ΘΕ͂Ο ἘΝ ΤῊ ΠΑΡΟΥ-
ϹΙΑ ΤΙΤΟΥ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ
ἘΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥϹΙΑ ΑΥΤΟΥ,
ἈΛΛΑ ΚΑΙ ἘΝ ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗ-
ϹΕΙ· Ἧ ΠΑΡΕΚΛΗΘΗ ἘΦ' Ὑ-
ΜΙΝ ἈΝΑΓΓΕΛΛΩΝ ὙΜΙ :·
ὥσπερ δὲ ... αὐτοῖς
ἐμαρτύρησεν, ἵνα μὴ
δόξῃ κολακεύειν, μαρτυ-
ρεῖ αὐτοῖς παρὰ τοῦ Τίτου·
ὡς παρ' αὐτῶν ἀφικνεῖτο

πρὸς τὸν Παῦλον μετὰ τὴν
προτέραν ἐπιστολήν :

ρλη ΤΗΝ ὙΜΩΝ ἘΠΙΠΟΘΗϹΙΝ·
ΤΟΝ ὙΜΩΝ ὈΔΥΡΜΟΝ· ΤΟΝ
ὙΜΩΝ ΖΗΛΟΝ· ὩϹΤΕ ΜΕ ΜΑΛ-
ΛΟΝ ΧΑΡΗΝΑΙ :·
ταῦτα ἀπήγγειλεν ὅτι τοσ-
αύτην μετάνοιαν τῶν Κορινθίων· τὸν ζῆλον· ζηλοῦν δὲ
φησὶ τὸν αὐτοῦ· μέγιστον
ὡς ἐπὶ ... ἐξελάσαι
τε· δεξάμενοι μου τὰ γράμ-
ματα· διὰ ταῦτα περισ-
σεύω τῇ χαρᾷ :·

ρλθ ὍΤΙ ΕἸ ΚΑΙ ἘΛΥΠΗϹΑ ὙΜΑϹ
ἘΝ ΤῊ ἘΠΙϹΤΟΛΗ· ΟΥ ΜΕΤΑ-
ΜΕΛΟΜΑΙ· ΕἸ ΚΑΙ ΜΕΤΕΜΕ-
ΛΟΜΗΝ· ΒΛΕΠΩ ΓΑΡ ὍΤΙ Ἡ
ἘΠΙϹΤΟΛΗ ἘΚΕΙΝΗ· ΕἸ ΚΑΙ
ΠΡΟϹ ὩΡΑΝ ἘΛΥΠΗϹΕΝ ὙΜΑϹ
ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΟΥΧ ὍΤΙ ἘΛΥΠΗ-
ΘΗΤΕ :· ἀπολογεῖται
μοι ... τῆς ἐπιστολῆς
ὅτι ... αὐτοῖς
ἐθεράπευσεν, τῆς ἁμαρ-
τίας διορθώσεως· ὅμοι-
ον δὲ ... καὶ τοι-
αύτην ... ἔγραφεν
... ὑπερβαί-
νει τὸ μέτρον τῆς ἐπιτι-
μήσεως ποιῆσαι μετα-
μεληθῆναι, ἀλλὰ τὸ
... κέρδος τὸ ἐξ αὐτῶν

μόνον. ἀλλὰ καὶ πάσης
ἁμαρτίας ἀπαλλαγήν:
ρκδ ΧΩΡΗΣΑΤΕ ΗΜΑΣ:·
πάλιν τὸν περὶ ἀγάπης
κινεῖ λόγον· συστέλλων
τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως·
ὅρα δὲ πῶς ἐντρεπτικῶς
τὸ χωρήσατε· ὅμοιον δὲ
ὡς ἂν λέγοι· τίς ἡμᾶς ἀπή-
λασεν φησίν· τίς ἐξέβα-
λεν τῆς διανοίας τῆς ὑ-
μετέρας· πόθεν στενο-
χωρούμεθα ἐν ὑμῖν:·
ρκε ΟΥΔΕΝΑ ΗΔΙΚΗΣΑΜΕΝ
Ὅρα πῶς πάλιν οὐ τίθησι
τὰς εὐεργεσίας· ἀλλὰ ἀνεπα-
χθέστερον καὶ ἐπιεικέ-
στερον τὸν λόγον ποιεῖ:·
ρκς ΟΥΔΕΝΑ ΕΦΘΕΙΡΑΜΕΝ:·
τουτέστιν οὐδένα ἠπατή-
σαμεν· ὥσπερ καὶ ἀλλα-
χοῦ λέγει· μήπως ὡς ὁ ὄφις
Εὔαν ἠπάτησεν· οὕτω φθα-
ρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν:·
ρκζ ΟΥΔΕΝΑ ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗΣΑΜΕΝ:
οὐκ ἠρπάσαμεν φησὶν τὰ
ὑμῶν χρήματα:·
ρκη ΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΚΡΙΣΙΝ ΛΕΓΩ:
Ἐπειδὴ ἥψατο τῆς κατ' αὐ-
τοὺς. ἐπιδιορθοῦται πάλιν:·
ρκθ ΠΡΟΕΙΡΗΚΑ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙΣ
ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΗΜΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΙΣ
ΤΟ ΣΥΝΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΚΑΙ ΣΥΖΗΝ

αὕτη μεγίστη φιλίας ἀπόδει-
ξις. ὅταν καταφρονούμε-
νος καὶ συναποθανεῖν αὐ-
τοῖς αἱρῆται καὶ συζῆσαι.
τοῦτο δὲ φησὶν ἐστι τῶν
τὴν ἀγάπην· εἰ μὴ γὰρ καὶ
φεύγειν, καὶ κινδύνους φεύγειν
ἀλλ' οὐχ ὑμᾶς οὕτω φησίν· ὁ δὲ
μου οὗτος· ἂν συμβῇ φησὶν
ἐπενεχθῆναι κίνδυνον πάν-
τα ἕτοιμος ὑπὲρ ὑμῶν πα-
θεῖν· καὶ οὔτε θάνατος. οὔ-
τε ζωὴ μοι τί κατ' αὐτὸ φαί-
νεται· ἀλλ' εἴπερ αὐτὰ δέοι ἂν ζη-
τεῖ ὑμᾶς τοῦτο ἐμοὶ προτι-
μότερον· καὶ θάνατος ζω-
ῆς, καὶ ζωὴ θανάτου:·
ρλ ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΠΡΟΣ Υ-
ΜΑΣ. ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΚΑΥΧΗΣΙΣ
ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ:· διὰ τοῦ-
το φησὶν τοιαῦτα λέγω τὸν
ὑμῶν οὐ πρὸς κατάκρισιν·
ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν παρ-
ρλα ρησίαν:· ΠΕΠΛΗΡΩΜΑΙ
ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ:· ποίᾳ
παρακλήσει· ἢ τῇ παρ' ὑ-
μῶν· ὅτι διορθώθητε φη-
σίν, δι' ἀπὸ τῶν ἔργων παρε-
ρλβ κάλεσατέ με:· ΥΠΕΡ
ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΜΑΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΕΠΙ
ΠΑΣΗ ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ
ΓΑΡ ΕΛΘΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΕΙΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ:· τουτέστιν

104

[illegible] ὁμοῦ [illegible]
ρλγ ῥαστώνην :· οὐδεμίαν
ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν :·
ὅτι γὰρ [illegible] τὴν θλῖψιν μεγάλη
καὶ πολλὴν [illegible] ἐπὶ τῆς
[illegible] τοῦ λόγου. ἵνα
δείξῃ τὴν πολλὴν σπουδὴν ἐκ
τούτων καὶ παραμυθίαν
καὶ χαρὰν ἐποίησεν. τοῦ
τοσαύτην ἀποδύρουσαν το
ρλδ ὀδύνην :· ἀλλ' ἐν παν
τὶ θλιβόμενοι : καὶ πῶς.
δηλοῦται δι' αὐτῶν ἑξῆς :·
ρλε ἔξωθεν μάχαι :· παρὰ
τῶν ἀπίστων :· ἔσωθεν
ρλς φόβοι :· διὰ τοὺς ἀσθενεστέ
ρους τῶν πιστῶν, μὴ παρασυρῶ
σιν· οὐδὲ γὰρ παρὰ Κορίν
θίοις μόνον τοιαῦτα συνέ
βαινεν· ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ :·
ρλζ ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς τα
πεινούς, παρεκάλεσεν
ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρου
σίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ
ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλή
σει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑ
μῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν :·
Εἶτα δείκνυσιν ὅπως αὐτοῖς
ἐμαρτύρησεν· ἵνα μὴ
δόξῃ κολακεύειν, μαρτυ
ρεῖ αὐτοῖς παρὰ [illegible]
ὅσα παρ' αὐτῶν ἀφίκετο

[illegible]
[illegible] :
ρλη τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν,
τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν
ὑμῶν ζῆλον. ὥστε με μᾶλ
λον χαρῆναι :·
Ταῦτα ἀπήγγελλεν [illegible]
τὴν μετάνοιαν τῶν Κορίν
θίων· τὸν ζῆλον· ζῆλον δὲ
φησὶ τὸν αὐτοῦ· μᾶλλον
[illegible]
[illegible] τοῦ γράμ
ματος· διὰ ταῦτα [illegible]
[illegible] τὴν χαράν :·
ρλθ ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέ
λομαι· εἰ καὶ μετεμε
λόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ
ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ
πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς
νῦν χαίρω οὐχ ὅτι ἐλυπή
θητε :· ἀπολογεῖται
[illegible] τῆς ἐπιστολῆς
[illegible] αὐτοῖς
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

μόνον· ἀλλὰ καὶ πάσης
ἁμαρτίας ἀπαλλαγήν:
ρκδ ΧΩΡΗϹΑΤΕ ΗΜΑϹ:·
πάλιν τὸν περὶ ἀγάπης
κινεῖ λόγον· συστέλλων
τὸ τραχὺ τῆς ἐπιτιμήσεως·
ὅρα δὲ πῶς [illegible]
τὸν [illegible]σαντα· ὅμοιον δὲ
[illegible]· τίς ἡμᾶς ἀπή-
λασε φησίν· τίς ἐξέβα-
λεν τῆς διανοίας τῆς ὑ-
μετέρας· πόθεν στενο-
χωρούμεθα ἐν ὑμῖν:·
ρκε ΟΥΔΕΝΑ ΗΔΙΚΗϹΑΜΕΝ
Ὅρα πῶς πάλιν οὐ τίθησι
τὰς εὐεργεσίας· ἀλλ' ἐπα-
χθέστερον καὶ πολὺ κοσμιώ-
τερον τὸν λόγον ποιεῖ:·
ρκϛ ΟΥΔΕΝΑ ΕΦΘΕΙΡΑΜΕΝ:·
τουτέστιν οὐδὲ ἠπατή-
σαμεν· ὥσπερ καὶ ἀλλα-
χοῦ λέγει· μή πως ὡς ὁ ὄφις
Εὔαν ἐξηπάτησεν· οὕτω φθα-
ρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν:·
ρκζ ΟΥΔΕΝΑ ΕΠΛΕΟΝΕΚΤΗϹΑΜΕΝ:
Οὐκ ἡρπάσαμεν φησὶν τὰ
ὑμῶν χρήματα:·
ρκη ΟΥ ΠΡΟϹ ΚΑΤΑΚΡΙϹΙΝ ΛΕΓΩ:
ἐπειδὴ καθήψατο τῆς καρδί-
ας [illegible] διορθοῦται πάλιν:·
ρκθ ΠΡΟΕΙΡΗΚΑ ΓΑΡ ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙϹ
ΚΑΡΔΙΑΙϹ ΗΜΩΝ ΕϹΤΕ ΕΙϹ
ΤΟ ϹΥΝΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΚΑΙ ϹΥΖΗΝ

αὕτη μεγίστη φιλίας ἀπόδει-
ξις· ὅταν καταφρονούμε-
νος καὶ συναποθανεῖν [illegible]
τοῖς αἱρῆται καὶ συζῆσαι·
τοῦτο δέ φησιν ἐστὶ τῆς μᾶλ-
λον ἀγάπης· ἔστι γὰρ καὶ
φιλεῖν· καὶ κινδύνου [illegible]·
ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς οὕτω φησίν· ὁ δὲ
μοι οὗτος· ἂν συμβῇ φησὶν
ἐπελθεῖν κινδυνον πάν-
τα ἕτοιμος ὑπὲρ ὑμῶν πα-
θεῖν· καὶ οὔτε θάνατος οὔ-
τε ζωὴ ἡμῖν τι κατ' αὐτὸ φαί-
νεται· ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα [illegible] ζῆ-
τε ὑμᾶς· τοῦτο ἐμοὶ προτι-
μότερον· καὶ θάνατος ζω-
ὴ, καὶ ζωὴ θάνατος:·
ρλ ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΠΑΡΡΗϹΙΑ ΠΡΟϹ Υ-
ΜΑϹ· ΠΟΛΛΗ ΜΟΙ ΚΑΥΧΗϹΙϹ
ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ:· διὰ τοῦ-
το φησὶν τοιαῦτα λέγω τὸν
μῶν οὐ πρὸς κατάκρισιν·
ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν παρ-
ρλα ρησίαν:· ΠΕΠΛΗΡΩΜΑΙ
ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗϹΕΙ:· ποίᾳ
παρακλήσει· ἣ τῇ παρ' ὑ-
μῶν· ὅτι διορθώθητε φη-
σίν· διὰ τῶν ἔργων παρε-
ρλβ καλέσατέ με:· ΥΠΕΡ
ΠΕΡΙϹϹΕΥΟΜΑΙ ΤΗ ΧΑΡΑ ΕΠΙ
ΠΑϹΗ ΤΗ ΘΛΙΨΕΙ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ
ΓΑΡ ΕΛΘΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΕΙϹ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ:· τουτέστιν

τοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. ὅτι
εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κε
καύχημαι οὐ κατῃσχύνθην·
ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθεία
ἐλαλήσαμεν ὑμῖν. οὕτω
καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ
Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.
καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ, πε
ρισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν
ἀναμιμνησκομένου τὴν
πάντων ὑμῶν ὑπακοήν·
ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου
ἐδέξασθε αὐτόν· χαίρω
ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν:
ἵνα μὴ λέγωσιν τί ἐστι τιμᾶς
ἡμῖν. ἀγνοοῖς μὲν ἐν τῷ
πράγματι. λέγει· διὰ τοῦ
το ἔγραψα ὑμῖν ἵνα ἴδητε
πόσον ὑμᾶς φιλῶ:·
ρμθ γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελ
φοὶ τὴν χάριν τοῦ θῦ τὴν
δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλη
σίαις τῆς Μακεδονίας· ὅ
τι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως
ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν:
τὸν περὶ ἐλεημοσύνης αὐ
τοῖς κινεῖ λόγον· ἵνα δὲ μὴ
ἐπαίρωνται χάριν τὸ πρᾶ
γμα καλεῖ. καὶ τὰ ἔργα
διηγούμενος. σπουδαιοτέ
ρους αὐτοὺς ἐργάζεται:·
ρν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία
αὐτῶν ἐπερίσσευσεν

τουτέστιν ἡ πολλὴ καὶ ἄφα
τος. ἔδειξεν αὐτῶν τὴν
ἁπλότητα:· εἰς τὸν
ρνα πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐ
τῶν. ὅτι κατὰ δύναμιν
μαρτυρῶ καὶ ὑπὲρ δύναμιν
αὐθαίρετοι μετὰ πολλῆς
παρακλήσεως δεόμενοι
ἡμῶν:· οὐ μόνον οὐκ ἐ
μποδίσθησαν αὐτοῖς πρὸς δα
πάνην ἡ πτωχεία ἀφθόνως,
ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ γέγονεν
τοῦ ὑπερβιάσασθαι· ὅσῳ γὰρ
μᾶλλον ἦσαν πένητες. το
σοῦτον μᾶλλον ἐφιλοτιμοῦντο:·
ρνβ τὴν χάριν καὶ τὴν κοινω
νίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς
ἁγίους. καὶ οὐ καθὼς ἠλπί
σαμεν· ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
πρῶτον τῷ κῳ, καὶ ἡμῖν
διὰ θελήματος θῦ. εἰς τὸ
παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον
ἵνα καθὼς προενήρξατο
οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑ
μᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην:-
ὁρᾷς πῶς πανταχοῦ ἐπαίρει
τὸ πρᾶγμα σεμνοῖς ὀνόμα
ρνγ σιν:- ἀλλ' ὥσπερ ἐν
παντὶ περισσεύετε πίστει
καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ
πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑ
μῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα
καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι πε

οὐ κέρδος ἐστὶ μεταμεληθῆ-
ναι· ταῦτα δὲ ἔλεγεν· οὐ-
χ ὅσα ἁμαρτήσας ἐζημιώσας
ἀλλὰ ταῖς ἐκείνων αἰτιῶν
αὐξῶν· τοιαύτην γὰρ ἐπε-
δείξασθε τὴν διόρθωσιν
φησίν· ὥστε καὶ ἐπιχορηγο-
δρότερον ἐπαινέσας. καὶ
οὕτως ὥστε καταρκοῦμαι ἐ-
μαυτοῦ. ἐπαινῶ ὑμῶν ἕνεκα
τοῦ ὅλου τούτου ::
ρμ ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς με-
τάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ
κατὰ θεόν. ἵνα ἐν μηδενὶ
ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ
γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετά-
νοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμε-
ταμέλητον κατεργάζεται·
ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θά-
νατον κατεργάζεται· ἰ-
δοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ
θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πό-
σην κατειργάσατο ὑμῖν
σπουδήν :: τὴν αἰτί-
αν ἔχουσαν τοῦ μὴ καὶ αὐτὸν
λυπηθῆναι· τὸ μὲν γὰρ λυ-
πηρόν, μικρὰ φησίν· τὸ
δὲ ὄφελος πολὺ ἦν ::
ρμα ἀλλὰ ἀπολογίαν :: πρὸς ἐμέ.
ρμβ ἀλλὰ ἀγανάκτησιν· πρὸς
ἐκεῖνον τὸν ἡμαρτηκότα
ρμγ ἀλλὰ φόβον :: καὶ γὰρ φό-
βος αὐτοῖς ἐγένετο τοῦ ἐλθεῖν
τὴν σπουδήν. καὶ ταχέως τὴν
ρμδ διόρθωσιν :: ἀλλ' ἐπιπό-
θησιν :: τὴν ἐμήν :
ρμε ἀλλὰ ζῆλον :: τὸν ὑπὲρ θεοῦ :
ρμς ἀλλ' ἐκδίκησιν :: καὶ γὰρ
ἐξεδικήσατε φησὶν τοῖς
τοῦ θεοῦ νόμοις ὑβρισθεῖσιν ::
ρμζ ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυ-
τοὺς, ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ
πράγματι· ἄρα εἰ καὶ ἔγρα-
ψα ὑμῖν :: οὐ τὸν μὴ κοινω-
νήσαντα μόνον τοῦτο γὰρ φανε-
ρὸν ἦν. ἀλλὰ καὶ τὸ μηδὲ
μὴ εἰδέναι. ἐπειδὴ γὰρ ἐν
τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ αὐτὸ
τοῦτο ἐν τοῖς αὐτοῖς λόγοις,
καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστε
ἐνταῦθα φησὶν καὶ ὑμεῖς
ἡγνίσατε ἑαυτοὺς τῆς
ὑποψίας :: οὐχ ἕνεκεν
ρμη τοῦ ἀδικήσαντος· οὐδὲ ἕνε-
κεν τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλ-
λ' ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆ-
ναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο
παρακεκλήμεθα· ἐπὶ δὲ
τῇ παρακλήσει ὑμῶν περισ-
σοτέρως μᾶλλον ἐχάρη-
μεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου,
ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα

ρνη φιέσθαι :· χάρις δὲ τῷ θῷ
τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπου
δὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρ
δίᾳ τίτου· ὅτι τὴν μὲν
παράκλησιν ἐδέξατο· σπου
δαιότερος δὲ ὑπάρχων· αὐ
θαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς
ὑμᾶς :· Ἐπειδὴ ὑπερ
βαλλόντως ἐδικαιολογήθη· δια
λύεται λοιπὸν, καὶ ὑπὲρ
τῶν μελλόντων λαμβάνειν
τὰ χρήματα καὶ ἀποκο
μίζειν αὐτά· τοῦτο γὰρ προ
τρέψαι πρὸς τὸ πλέον ποι
ῆσαι τὴν προθυμίαν τῶν
εἰσφερόντων· ὁ γὰρ θαρρῶν
ὑπὲρ τοῦ διακομίζοντος
καὶ μὴ ὑποπτεύων αὐτὸν
μεταποιήσασθαι αὐτὰ τῆς
δαψιλείας ἀποδίδωσιν :·
ρνθ συνεπέμψαμεν δὲ μετ᾽ αὐ
τοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαι
νος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν :·
τινὲς τὸν λουκᾶν φασί· τι
νὲς τὸν βαρνάβαν· καὶ
γὰρ τὸ ἄγραφον κήρυγμα
εὐαγγέλιον εἶπεν :·
οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χει
ροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκ
κλησιῶν, συνέκδημος
ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύ
τῃ τῇ διακονουμένῃ ὑ

φ᾽ ἡμῶν· πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ
κυ δόξαν καὶ προθυμίαν ἡ
μῶν· στελλόμενοι τοῦτο :·
καὶ τίς οὗτος ἢ τιμόθεος οὗ
τὴν πρᾶξιν ἐπιμελούμενος ἐπη
μψον αὐτὸν ὁ λευτοῦ ἀπαγγέλ
ρξ ζεσθαι μέγαν :· μή τις
ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ
ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακο
νουμένῃ ὑφ᾽ ἡμῶν· προνο
ούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐ
νώπιον κυ, ἀλλὰ καὶ ἐνώ
πιον ἀνων· συνεπέμ
ψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν
ἐν πολλοῖς πολλάκις σπου
δαῖον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ
σπουδαιότερον· πεποιθή
σει πολλῇ τῇ πρὸς ὑμᾶς·
εἴτε ὑπὲρ τίτου, κοινωνὸς
ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός·
εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπόστο
λοι ἐκκλησιῶν :· διὰ
τοῦτο τοιούτους ὑμῖν ἀπεστείλα
μεν φησίν· ἵνα ἄμεμπτοι ὦ
σιν ἡ τῆς διακονίας ἡμῶν
ὥσπερ ἀπαρτίσαντες ἡμῶν
μετ᾽ ὀρθότητος τῶν χρημάτων :·
ρξα δόξα χυ· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν
καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν,
εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς
πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν :·

ρισσεύητε:· ὁρῶ τοίνυν
μετὰ πολλοῦ τὴν προτρο-
πὴν γινομένην· ποιεῖ
δὲ τὴν τῶν χαρισμάτων
μνήμην· καὶ λόγον τὸν τῆς
σοφίας καὶ γνῶσιν τὴν
τῶν δογμάτων· πᾶσαν
δὲ σπουδὴν, τὴν περὶ
τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀρε-
ρνδ τήν:· οὐ κατ' ἐπιτα-
γὴν λέγω· ἀλλὰ διὰ τῆς
ἑτέρων σπουδῆς· καὶ τὸ
τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων·
ἀμβλυνθεῖσαν τὸν λό-
ρνε γον ποιεῖ:· γινώσκετε
γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευ-
σε πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτή-
σητε· καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμ-
φέρει· οἵτινες οὐ μόνον τὸ
ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν
προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι:·
τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας κινεῖ
λόγον· καὶ διὰ τούτου ἐπὶ τὴν
ἐλεημοσύνην προτρέπων:·
ρνς νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτε-
λέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ
προθυμία τοῦ θέλειν· οὕ-
τω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ
τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ ἡ προθυ-
μία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ ρνη
εὐπρόσδεκτος· οὐ καθὸ οὐκ ἔ-
χει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνε-
σις· ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰ-
σότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ·
τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ
ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα
καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
γένηται, εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέ-
ρημα· ὅπως γένηται ἰσό-
της· καθὼς γέγραπται:·
ἡ προθυμία φησὶν αὐτοῦ τῆς
γνώμης· τὸ δὲ ποιῆσαι
ρνζ ἐκ τοῦ ἔχειν:· ὁ τὸ πολλὺ
οὐκ ἐπλεόνασεν· καὶ ὁ τὸ ὀλί-
γον οὐκ ἠλαττόνησεν:·
καὶ διὰ τούτου κατασκευάζει
τὴν προθυμίαν αὐτῶν σφο-
δροτάτην δεικνὺς· ὅτι
ἡ μὲν μεταδοῦσι θερμότεροις, οὐ-
κ ἕξουσι τι πλέον, πάντα ρνθ
ἐν ὅλον συναγαγόντες· ἐ-
παραφέρει ἱστορίαν παλαι-
άν· οἱ γὰρ πολὺ συνάγον-
τες· οὐ μείζον τῶν ὀλίγον
μέτρον συναγαγόντων ἀρι-
θμὸν τὸ ἔχοντες· τὴν αὐ-
ταρκείαν αὐτῶν τοῦ θυ
ταύτην κομίζοντος· ταῦ-
τα δὲ λέγει ἅμα καὶ φόβον
αὐτοῖς, ἀπὸ τῶν τότε
γενομένων· καὶ παράθεσιν
μηδαμοῦ τοῦ ἄγοντος ε

ρνη φίσθαι :· χάρις δὲ τῷ θῷ
τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπου
δὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρ
δίᾳ τίτου· ὅτι τὴν μὲν
παράκλησιν ἐδέξατο· σπου
δαιότερος δὲ ὑπάρχων. αὐ
θαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς
ὑμᾶς :· ἐπειδὴ ὑπερ
...μοσύνης διηλέγχθη. δια
λέγεται μὲν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ
τῶν μελλόντων λαμβάνειν
τὰ χρήματα καὶ ἀποκο
μίζειν αὐτά· τοῦτο γὰρ προ
τρέπεται πρὸς τὸ τάχος ποι
ῆσαι τὴν προθυμίαν τῶν
...φερόντων· ὁ γὰρ θαρρῶν
ὑπὲρ τοῦ δικαίου ὄντος
καὶ μὴ ὑποπτεύων αὐτὸν
μετὰ ...ομος αὐτὰ τῆς
...ας ἀποδίδωσιν :·
ρνθ συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐ
τοῦ τὸν ἀδελφόν· οὗ ὁ ἔπαι
νος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ
πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν :·
τινὲς τὸν λουκᾶν φασι· τι
νὲς τὸν βαρναβᾶν· καὶ
γὰρ τὸ ἄγραφον κήρυγμα
εὐαγγέλιον ἐστιν :·
οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ χει
ροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκ
κλησιῶν, συνέκδημος
ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύ
τῃ τῇ διακονουμένῃ ὑ
φ' ἡμῶν· πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ
κυ δόξαν καὶ προθυμίαν ἡ
μῶν· στελλόμενοι τοῦτο :·
καὶ τίς οὗτος ... οὐ
τὴν πρᾶξιν σημαίνει ...
μετ' αὐτοῦ ... εὐαγγελί
ρξ ζεσθαι ... :· μήτις
ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ
ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακο
νουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνο
ούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐ
νώπιον κυ, ἀλλὰ καὶ ἐνώ
πιον ἀνων· συνεπέμ
+ ψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν
ἡμῶν ὃν ἐδοκιμάσαμεν
ἐν πολλοῖς πολλάκις σπου
δαῖον ὄντα· νυνὶ δὲ πολὺ
σπουδαιότερον· πεποιθή
σει πολλῇ τῇ πρὸς ὑμᾶς·
εἴτε ὑπὲρ τίτου, κοινωνὸς
ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός·
εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπόστο
λοι ἐκκλησιῶν :· διὰ
τοῦτο τοιούτους ὑμῖν ἐπέμψα
μεν ... ἵνα μή τις ὑπο
πτεύσῃ τὴν διακονίαν ἡμῶν
... ἀπαγγέλλοντων ἡμῶν
... τῶν χρημάτων :·
ρξα δόξα χυ· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν
καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν.
εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε εἰς
πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν :·

ρισσεύητε:· ὅρα πῶς ἀπὸ
μετ' ἐγκωμίου τὴν προτρο
πὴν γινομένην· πίστιν
δὲ τὴν τῶν χαρισμάτων
λέγει· καὶ λόγον τὸν τῆς
σοφίας καὶ γνῶσιν τὴν
τῶν δογμάτων· πᾶσαν
δὲ σπουδὴν, τὴν περὶ
τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀρε
ρνδ τήν:· οὐ κατ' ἐπιτα
γὴν λέγω· ἀλλὰ διὰ τῆς
ἑτέρων σπουδῆς· καὶ τὸ
τῆς ὑμετέρας ἀγάπης
γνήσιον δοκιμάζων·
ἀμφοτέρωθεν πάλιν τὸν λό
ρνε γον ποιεῖ:· γινώσκετε
γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυ ἡμῶν
ιυ χυ· ὅτι δι' ἡμᾶς ἐπτώχευ
σεν πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς
τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτή
σητε· καὶ γνώμην ἐν τούτω
δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμ
φέρει· οἵτινες οὐ μόνον τὸ
ποιῆσαι· ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν
προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι:·
Τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας κινεῖ
λόγον· καὶ διὰ τούτου ἐπὶ τὴν
ἐλεημοσύνην προτρέπων:·
ρνϛ νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτε
λέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ
προθυμία τοῦ θέλειν· οὕ
τω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ
τοῦ ἔχειν· εἰ γὰρ ἡ προθυ

μία πρόκειται καθὸ ἐὰν ἔχῃ
εὐπρόσδεκτος· οὐ καθὸ οὐκ ἔ
χει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνε
σις· ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰ
σότητος ἐν τῷ νῦν καιρῷ·
τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ
ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα
καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα
γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέ
ρημα· ὅπως γένηται ἰσό
της· καθὼς γέγραπται:·
ἣν προθυμίαν ἀφῆκεν αὐτῶν τῆς
γνώμης· τὸ δὲ ποιῆσαι
διὰ τοῦ ἔχειν:· ρνζ ὁ τὸ πολὺ
οὐκ ἐπλεόνασεν· καὶ τὸ ὀλί
γον οὐκ ἠλαττόνησεν:·
καὶ διὰ τούτου κατασκευάζει
τὴν προθυμίαν αὐτῶν σφο
δροτάτην δεικνύς· ὅτι
ἡμῖν μὲν ἀδιάφορον ἑτέροις, ὃν
κέχουσι τι πλέον, πάντα
ὁμοίως συναγαγόντες· ς
παρὰ τῆς ἱστορίας παλαι
ᾶς· οἱ γὰρ πολὺ συνάγον
τες· οὐ μεῖζον τῶν ἐλαττον
μέρος συναγαγόντων εἶχον ἀρι
θμὸν τότε ἔχοντες· τὴν αὐ
τάρκειαν αὐτῶν τοῦ θεοῦ
ταύτην κολάζοντος· ταῦ
τα δὲ λέγει αἰνιττόμενος καὶ φοβῶν
αὐτούς, ἀπὸ τῶν τότε
γενομένων· καὶ πείθων
μηδαμοῦ τοῦ πλείονος ἐ

χοντες, περισσεύητε εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθόν. καθὼς
γέγραπται· ἐσκόρπισεν, ἔ-
δωκεν τοῖς πένησιν· ἡ δι-
καιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:·
μὴ ἄκοντες φησίν, μηδὲ
ἀναγκαζόμενοι. ἀλλ' ἑκόν-
τες καὶ προαιρούμενοι:·
ρξδ ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα
τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον
εἰς βρῶσιν. χορηγήσαι καὶ
πληθύναι τὸν σπόρον ὑ-
μῶν. καὶ αὐξήσαι τὰ γε-
νήματα τῆς δικαιοσύνης
ὑμῶν. ἐν παντὶ πλουτι-
ζόμενοι εἰς πᾶσαν ἁπλό-
τητα. ἥτις κατεργάζεται
δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ:·
δείκνυσιν ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ δι-
δόμενα θεοῦ ἐστιν. ἵνα
μὴ μέγα τι φρονῶσιν
οἱ μεταδιδόντες. σπέρμα
γὰρ τὴν ἐλεημοσύνην
καλεῖ. δείκνυσιν δὲ αὐτοῖς
καὶ μέγαν ὄντα τὸν μισθὸν
τοῦ ἀποτελέσματος, γε-
νήματα δικαιοσύνης
λέγων:· ὅτι ἡ διακο-
ρξε νία τῆς λειτουργίας ταύ-
της οὐ μόνον ἐστὶν προσανα-
πληροῦσα τὰ ὑστερήματα
τῶν ἁγίων. ἀλλὰ καὶ περισ-

σεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαρι-
στιῶν τῷ θεῷ. διὰ τῆς δοκι-
μῆς τῆς διακονίας ταύτης.
δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ
ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑ-
μῶν, εἰς τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ χριστοῦ. καὶ ἁπλότητι τῆς
κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ
εἰς πάντας. καὶ αὐτῶν δεή-
σει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούν-
των ὑμᾶς, διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ
ἐφ' ὑμῖν. χάρις δὲ τῷ θεῷ
ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐ-
τοῦ δωρεᾷ:· ἡ δια-
κονία τῆς ἐπιστολῆς του-
τέστιν ἡ φιλοτιμία τῶν
χρημάτων. καὶ ἡ μὲν τοῦ ἔρ-
γου ἡμῶν αὕτη ἦν τὸ μὲν ἀ-
τελῆ. καὶ ἡ δὲ ἡμῶν δια-
κονία. οὐ μόνον τοῦτο κα-
τορθοῖ. ὅτι τὰ ὑστερήμα-
τα τῶν ἁγίων πληροῖ· ἀλλὰ
διορθοῦνται αὐτῶν τὴν
πενίαν. ἀλλ' ὅτι δι' αὐτῶν
πολλῶν καὶ ὑπὲρ πολλῶν ἀ-
ποιῆσαι αἶνον ἀναπέμπεσθαι
παρασκευάζει. τοῦτο γὰρ
ἐστιν. τὸ ἀλλὰ καὶ περισ-
σεύουσα δι' αὐτῶν πολλῶν εὐ-
χαριστιῶν. ἐλεήμονες γὰρ
ἀποδεχόμενοι τὰ χρή-
ματα. δοξάζουσι τὸν θεόν

τοιοῦτος γάρ ἐστιν φησὶν ὁ βί-
ος αὐτοῖς· ὥστε τὸν χριστὸν δι'
αὐτῶν δοξάζεσθαι· ὁμοί-
ως δὲ τῶν λαμπάδων τὸ φῶς
ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· ὅπως ἴδω-
σιν τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν
καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἅμα δὲ καὶ ἄλλο τι δηλοῦν
βούλεται· ὡς ἀδελφοὺς
δέξασθε φησίν· ὡς ἀπο-
στόλους τῶν ἐκκλησιῶν
ὡς τοὺς δόξαν τοῦ χριστοῦ· ὡς
καὶ ὑμᾶς τὸ δόξαν χριστοῦ
ποιοῦντας· διὸ καὶ ἐπά-
γει· τὴν οὖν ἔνδειξιν
τῆς ἀγάπης:·

ρξβ περὶ μὲν γὰρ τῆς διακο
νίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους
περισσόν μοί ἐστιν τὸ γρά
φειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν
προθυμίαν ὑμῶν· ἣν ὑ
πὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μα
κεδόσιν· ὅτι Ἀχαΐα παρε
σκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ
ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν
τοὺς πλείονας· ἔπεμψα
δὲ τοὺς ἀδελφούς· ἵνα μὴ
τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑ
πὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν
τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα
καθὼς ἔλεγον παρασκευ
ασμένοι ἦτε· μήπως ἐὰν
ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδό
νες· καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπα
ρασκευάστους· καταισχυν
θῶμεν ἡμεῖς· ἵνα μὴ λέ
γωμεν ὑμεῖς· ἐν τῇ ὑπο
στάσει ταύτῃ τῆς καυχήσε
ως· ἀναγκαῖον οὖν ἡγη
σάμην παρακαλέσαι τοὺς
ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν
εἰς ὑμᾶς· καὶ προκαταρτί
σωσιν τὴν προκατηγγελ
μένην εὐλογίαν ὑμῶν,
ταύτην ἑτοίμην εἶναι:·

τοιαῦτα περὶ αὐτῆς ὑπόν-
τι φησίν, περὶ τῶν μοι γρά-
φειν ὑμῖν· καὶ οὕτω τὸ μό-
νον τὸ συνεργὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ
καὶ πάντα ἔργα περὶ αὐτῆς:·

ρξγ οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ
μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν· τοῦ
το δὲ ὁ σπείρων φειδομέ
νως· φειδομένως καὶ θε
ρίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐ
λογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ
θερίσει· ἕκαστος καθὼς
προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ
μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης·
ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγα
πᾷ ὁ θεός· δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς
πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι
εἰς ὑμᾶς ἵνα ἐν παντὶ πάν
τοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔ

δημιουργῆς· περίδρομοι· κω-
μαδίαι· ὑποκρίσεις· καὶ τὰ
ἄλλα τὰ τοιαῦτα τοιούτοις ἐοι-
κότα· τὰ δὲ ἡμέτερα οὐ
τοιαῦτα φησίν, ἀλλὰ δυ-
νατὰ τῷ θεῷ· καὶ ὧδε
πάλιν πᾶσαν τὴν δύ-
ναμιν αὐτοῦ ἀνατίθη-
σιν τῷ θεῷ· ὅμοιον δὲ ὡς
λέγοι· οὐχ ἡμεῖς φησὶν αὐ-
τὰ τοιαῦτα κατεσκευ-
άσαμεν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ θεός·
ἐπειδὴ γὰρ μαστιζόμενοι
καὶ διωκόμενοι ἐκράτουν,
λέγει· ὅτι τὸ δι' αὐτῶν ὅπλων
τούτων θαρρεῖν, τῆς τοῦ θεοῦ
δυνάμεώς ἐστιν· αὐτὸς γὰρ
ποιεῖ αὐτὰ ἰσχυρά· ὥστε
εἰ καὶ ἡμεῖς αὐτὰ περικεί-
μεθα, ἀλλ' αὐτός ἐστιν ὁ δι'
αὐτῶν πολεμῶν καὶ ἐνεργῶν:·
ροβ προς καθαιρεςιν ὀχυρω-
ματων· λογιςμους καθαι-
ροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα
ἐπαιρομενον κατα της
γνώσεως τοῦ θεοῦ:·
Καὶ ἵνα μὴ ἀκούσας ὀχυρώ-
ματα αἰσθητόν τι νομίσῃς,
ἐπάγει τὸ λογισμοὺς καθαι-
ροῦντες· διὰ μὲν γὰρ τῆς
προτάσεως τὴν ἔμφα-
σιν δείκνυσιν· διὰ δὲ τῆς
ἐπαγωγῆς, τὸ νοητὸν τοῦ
πολέμου παραδηλοῖ· ὀχυρώ-
ματα δὲ λέγει τὸν τῦφον τὸν
ἑλληνικόν, καὶ τῶν σοφι-
σμάτων καὶ τῶν συλλογισμῶν
ρογ τὴν ἰσχύν:· καὶ αἰχμα-
λωτευοντες παν νοημα
εἰς την ὑπακοην τοῦ Χριστοῦ·
λαμπρὰν καὶ περιφανῆ
τὴν νίκην ποιεῖ· οὐ γὰρ μό-
γις πολεμοῦμεν φησὶν
ἀλλ' ἔργοις πρὸς λόγους:·
ροδ καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκ-
δικῆσαι πᾶσαν παρακοήν
ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑ-
πακοή:· ὑμᾶς μὲν γάρ
φησιν ἀναμένομεν· ἵν' ὅταν
διὰ τῆς παραινέσεως καὶ
τῆς ἀπειλῆς διορθώσωμεν
ὑμᾶς καὶ ἐξελκύσωμεν καὶ
ἀποστήσωμεν τῆς ἐκεί-
νων κοινωνίας, τότε ἐκεί-
νων ἀπολειφθέντων μό-
νων, τῶν ἀνιάτως νο-
σούντων, ἐπαγάγωμεν
τὴν τιμωρίαν· ὅταν ὁλο-
κλήρως ἴδωμεν ὑμᾶς
ἀποστάντας τούτων· ὑ-
πακούετε μὲν γὰρ καὶ νῦν
οὐ τελέως δέ· διὸ οὐκ εἶπεν
ὅταν ὑπακούσητε· ἀλ-
λ' ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ
ροε ὑπακοή:· τα κατα
προςωπον βλεπετε· εἴ τις

ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογί-
ας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον· ἵνα
δὲ μὴ δόξῃ ἀλλότριος διὰ τοῦτο
εὐχαριστεῖν αὐτοὺς μόνον διὰ
τὸ λαμβάνειν. ὅρα πῶς αὐτοὺς
ὑψηλοὺς ποιεῖ· δοξάζουσι
φησὶν διὰ τὸ οὕτως ὑποτάσσεσθαι
γνησίως τῷ εὐαγγελίῳ· ὡς οὐ
σημεῖον τοῦτό ἐστιν· τὸ οὕτως
δαψιλῶς ἐπιφέρειν· τοῦτο
γὰρ τὸ εὐαγγέλιον ἐπιτάττει :·
ρξς Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρα-
καλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραό-
τητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ
χ(ριστο)ῦ :· ἀπαρτίσας τὸν
περὶ ἐλεημοσύνης λόγον
ὡς ἔδει· ἐπιτιμητικῶν
ἅπτεται λόγων, τοῖς ψευ-
δαποστόλοις αἰνιττόμε-
νος. διὰ τῆς πραότητος
καὶ ἐπιεικείας· σφόδρα
αὐτοὺς ἐντρέψαι βουλόμε-
νος, προβάλλεται τὴν
πραότητα καὶ τὴν ἐπιεί-
κειαν. ταύτῃ μάχομαι ποι-
ῶν τὴν κατηγορίαν :·
ρξζ Ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν
ταπεινὸς ἐν ὑμῖν. ἀπὼν
δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς :·
τοῦτό φησιν ὡς ἐκείνους αἰ-
νιττόμενος τοὺς ψευδα-
ποστόλους τοὺς λέγοντας
ὅτι ἐπιστολαὶ βαρεῖαι. ἡ

δὲ παρουσία τοῦ σώματος
ἀσθενής. ἢ οὕτως· ὅτι
καὶ μεγάλα φθέγγομαι.
οὐκ ἐξ ἀπονοίας. ἀλλ' ἐκ τοῦ
θαρρεῖν ὑμῖν φθέγγομαι :·
ρξη Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει,
ἣ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπί
τινας :· δέομαι ὑμῶν
φησὶν μὴ με ἀναγκάσητε δεῖ-
ξαι ὅτι καὶ παρὼν ἰσχυρός
εἰμι καὶ δύναμιν ἔχω· ἐπει-
δὴ γὰρ ἔλεγεν ὅτι ἀπὼν
πάλιν ὑμῖν θαρρῶ, τούτοις
κέχρηται τοῖς ῥήμασιν :·
ρξθ τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς
ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦν-
τας :· ἐκεῖνοι γὰρ αὐτὸν
διέβαλλον ὡς ὑποκριτὴν
ὡς πονηρόν· ὡς ἀπατεῶ-
ρο να :· Ἐν σαρκὶ γὰρ πε-
ριπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρ-
κα στρατευόμεθα :·
ἐνταῦθα λοιπὸν καὶ φοβεῖ·
σάρκα γὰρ περικεῖσθαι
ὁμολογῶ· οὐ κατὰ σάρκα
δὲ ζῶμεν· στρατείαν δὲ ὠνό-
μασεν, ταύτῃ μάλιστα ἐκ-
ροα φοβῶν :· Τὰ γὰρ ὅπλα
τῆς στρατιᾶς ἡμῶν. οὐ σαρ-
κικὰ. ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θ(ε)ῷ :
ὅπλα σαρκικὰ, πλοῦτος·
δόξα· δυναστεία· εὐγλωττία·

οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ
ἕτοιμα καυχήσασθαι. ὁ δὲ
καυχώμενος ἐν κῳ καυχάσθω.
οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐ-
κεῖνός ἐστιν δόκιμος. ἀλλ' ὃν
ὁ κς συνίστησιν :· ἐλπίζω
φησὶν ὑμῶν ἐπιγινομένων. ὅτι
καὶ περαιτέρω ὁ κανὼν ὑ-
μῶν ἐκταθήσεται. προκόψο-
μεθα γὰρ καὶ περαιτέρω
ὥστε κηρύξαι καὶ καυχήσασθαι·
οὐχ ὥσπερ λόγοις κομπάζειν
ὑπερόριον ἑκάστων ἑτέροις· κα-
μόντες δὲ καὶ καμόντων ἄλλων κάρ-
πον καὶ μισθόν. ὥσπερ ἐπὶ τῆ-
σιν τῆς οἰκουμένης ἐσπαρ-
θαι. καὶ κληρονομεῖν ἀνάρι-
θμα καὶ δεῖ κενὸν τοῦ θυ τὸ
ἔργον ὅλον· ἔχοντες οὖν
τοιαῦτα ἔργα φησὶ καὶ
μείζονα προσδοκῶντες, οὐ
κομπάζομεν ὥσπερ ἐκεῖνοι, οἱ
μηδὲν ἔχοντες. οὐδὲ ἑαυ-
τοῖς ἐπιγραφόμεθα. ἀλλὰ
τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν. διὸ καὶ ἐπά-
γει. ὥστε ὁ καυχώμενος
ρπ ἐν κῳ καυχάσθω :·
ὄφελον ἀνείχεσθέ μου μι-
κρὸν τῇ ἀφροσύνῃ. ἀλλὰ
καὶ ἀνέχεσθέ μου :·
μέλλων ἐπαινεῖν ἑαυτὸν πολ-
λοῖς ἐπιτιμοῦσι πολλὴν
ἀπολογίαν ποιεῖται πρότε-
ρα σοφία :· ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς
ρπα θῦ ζήλῳ ἡρμοσάμην γὰρ
ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ. παρθέ-
νον ἁγνὴν παραστῆσαι
τῷ χῷ :· οὐ κατὰ περιπά-
τους ὑμᾶς ἀλλ' ὁ πολλοῦ τού-
του σφοδρότερον κῆν τοῦτο
τίθησιν. ζηλότυποι γὰρ
εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἐρρωμέ-
νων περὶ καιομένοι. καὶ
οὐ κατ' ἄλλο στοχασθεὶς ἡ ζηλο-
τυπία, εἰ μὴ ἀπὸ σφοδρᾶς
ρπβ φιλίας :· φοβοῦμαι δὲ
μήπως ὡς ὁ ὄφις εὔαν ἐξη-
πάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ
αὐτοῦ. οὕτω φθαρῇ τὰ νοή-
ματα ὑμῶν :· εἰ γὰρ
καὶ ἡ ἀπώλεια ἡμετέρα.
ἀλλ' ἡ ἀθυμία κοινή. τὸ δὲ
μήποτε. οὔτε καταδικά-
ζοντός ἐστιν. οὔτε σιωπῶντος.
οὐδέτερον γὰρ ἀσφαλές. οὔ-
τε τὸ εἰπεῖν φανερῶς, οὔτε
τὸ κρύπτειν δι' ἀρρωστίας. καὶ
τὴν μέμψιν ἐπιτιθεὶς τῆς ἱστορίας
εἰσφέρων αὐτοῖς ἐμπαθῆ
ρπγ ποιεῖν :· ἀπὸ τῆς ἁπλό-
τητος τῆς εἰς τὸν χν :·
δεικνὺς ὑμᾶς ἀπαράσπαστους ἀ-
φειμένους ὑμῖν δέεσθαι πιστ-
ρπδ εἶναι :· εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχό-
μενος. ἄλλον ἰν κηρύσσει
ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν :·

πέποιθεν ἑαυτῷ χριστοῦ εἶναι. τοῦ-
το λογιζέσθω πάλιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ:·
ὁ μὴ μικρὸν τὸ ἔγκλημα. ἀλλὰ
καὶ σφόδρα μέγα. καὶ κατὰ
τί; πάντων γὰρ αὕτη ἡ κατη-
γορία. μάλιστα δὲ ὅτι ἀπὸ
τῶν φαινομένων δοκιμά-
ζει. ἀπὸ τῶν σαρκικῶν.
τί δέ ἐστιν ἀπὸ τῶν σαρκι-
κῶν; ὅτι πλουτεῖ. ὅτι
φυσιοῦται. ὅτι πολλοὺς
περιβέβληται κόλακας:·
ρος ὅτι καθὼς αὐτὸς χριστοῦ, οὕτω καὶ
ἡμεῖς χριστοῦ. ἐάν τε γὰρ καὶ
περισσότερόν τι καυχήσωμαι
περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν
ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν:·
οὐκοῦν μετ᾽ αἰδοῦς προοιμιάζεται μὲν
σφόδρα, γενέσθαι φορτι-
κός. ἀλλὰ κατὰ μικρὸν αὔ-
ξεται καὶ κορυφοῦται:·
ροζ εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς
καθαίρεσιν ὑμῶν. οὐκ
αἰσχυνθήσομαι. ἵνα μὴ
δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑ-
μᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί φησι
βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί. ἡ δὲ
παρουσία τοῦ σώματος ἀ-
σθενής. καὶ ὁ λόγος ἐξου-
θενημένος. τοῦτο λογι-
ζέσθω ὁ τοιοῦτος. ὅτι οἷοι
ἐσμὲν τῷ λόγῳ ἀπόντες

τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔρ-
γῳ. οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγ-
κρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς
τισιν τῶν ἑαυτοὺς συνιστα-
νόντων. ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυ-
τοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες
καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς
ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν:·
ὁρᾷς πῶς παραμυθεῖται τὸν
ροη φθόνον:· ἡμεῖς δὲ οὐχ εἰς
τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα
ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ
κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν
ὁ θεὸς μέτρου ἐφικέσθαι ἄχρι
καὶ ὑμῶν. οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐ-
φικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερ-
εκτείνομεν ἑαυτούς. ἄχρι
γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ.
οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώ-
μενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις:·
καὶ γὰρ οἱ ψευδαπόστολοι τοῦ-
το ἔλεγον. ὅτι τὴν οἰκουμέ-
νην ἐπεδράμομεν. πρὸς αὐ-
τὰ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀφικόμε-
θα. ἀλλὰ καὶ ἐνδείξω σοι τὴν
τῆς ταπεινοφροσύνης αὐ-
ροθ τοῦ:· ἐλπίδα δὲ ἔχοντες
αὐξανομένης τῆς πίστεως
ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆ-
ναι. κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
εἰς περισσείαν. εἰς τὰ ὑπερέ-
κεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι.

ρπθ παντοίως ταῦτα :· Ἢ ἁμαρτίαν
ἐποίησα. ἐμαυτὸν ταπεινῶν.
ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε· ὅτι δω
ρεὰν τὸ τοῦ θῦ εὐαγγέλιον εὐ
ηγγελισάμην ὑμῖν· ἄλλας
ἐκκλησίας ἐσύλησα λαβὼν
ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν δια
κονίαν· καὶ παρὼν πρὸς
ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς· οὐ
κατενάρκησα οὐδενός· τὸ
γὰρ ὑστέρημά μου προσανε
πλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλ
θόντες ἀπὸ μακεδονίας·
καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ἐμαυ
τὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω :·
Ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὑμᾶς
μὴ χορηγεῖν διηγοῦ καὶ τῆς
μιᾶς ἐσχάτη παρ' ὑμῶν ἐστιν,
καὶ κηρύττομεν ὑμῖν τὸν λό
γον· τοῦτο οὖν μοι ἐγκαλεῖ
καλῶν. καὶ τοῦτο ἥμαρτον.
ὅτι ἐσχόμην ἐμαυτὸν ταπει
ναι, ἵνα ὑμᾶς σοφισθῆτε
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ ὑψωθῆτε :·
ρϟ ἔστιν ἀλήθεια χῦ ἐν ἐμοί :·
μὴ νομίσητε φησὶν ὅτι διὰ
τοῦτο λέγω ὅν ἵνα λάθω· ἐστὶν
γὰρ ἀλήθεια ἐν ἐμοί :·
ρϟα ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φρα
γήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς
κλίμασιν τῆς ἀχαΐας·
διατί· ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑ
μᾶς, ὁ θεὸς οἶδεν· ὃ δὲ ποιῶ ρϟε
καὶ ποιήσω :· καὶ χωρὶς δὲ
τὸ πρᾶγμα καλῶς :·
ρϟβ ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν
τῶν θελόντων ἀφορμήν·
ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται εὑρε
θῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς :·
ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο ἐσπούδα
ζον ἐκεῖνοι λαμβάνοντες
εὑρεῖν καὶ αὐτοῦ ἐφθάνο
χρήματα τοῦ. καὶ ταύτην
ἀφαιρεῖν ἐσπούδαζεν·
ρϟγ οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστο
λοι ἐργάται δόλιοι. μετα
σχηματιζόμενοι εἰς ἀπο
στόλους χῦ· καὶ οὐ θαυμα
στόν· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς
μετασχηματίζεται εἰς
ἄγγελον φωτός :·
διὰ τοῦτό φησιν ψευδαπο
στόλους καλεῖ. ὅτι τοιαῦτα
ὑποκρίνονται πάντα. ἵ
να ἀπατήσωσιν· ἐπειδὴ
γὰρ ἴσασιν ὅτι λέγουσιν
καὶ γένοιντο ἀληθεῖς, ἵνα
τὸ δρᾶμα τῆς ἀπάτης ὑπο
κρίνονται. καὶ χρήματα φα
σκοῦσι μὴ λαμβάνειν. ἵνα
πλείονα λάβωσιν :·
ρϟδ οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ ἑαυτοῦ
μετασχηματίζονται :·
ἀγγέλων φωτὸς τὸν παρρη
σίαν ἔχοντα ἄγγελον λέγει
ἐστὶν γὰρ ἄγγελοι σκότους
οὗτοι οἱ τοῦ διαβόλου :·
ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·

δὲ κηρύσσειν. ἐνταῦθα οὐχὶ κορίν-
θίους αἰτιᾶται τοὺς ἀπατῶν-
τας. ἀλλ' ἔξωθεν προσφε-
ρομένοις αὐτοῖς. τοῦτο δὲ
φησίν· ἔδει μὲν εἰ ἐκόμπα-
ζον ἐκεῖνοι. ὡς αὐτελέως
τῶν ἀποστόλων διδασκόν-
των. ὡς αὐτοὶ πλέον τι προ-
φέροντες ὑμῖν ἔλεγον· ἐπει-
δὴ οὖν πλέον ἂν εἰρήκασ
αὐτοῖς κομπάζειν τῇ ἔξω-
θεν σοφίᾳ ἀποχρησάμε-
νος τοῦτό φησιν· ὅτι εἰ μέν
τι πλεῖον ἕτερον ἔλεγον οὗτοι·
καὶ ἕτερον ἐκήρυττον ἰησοῦν. ὃν
κηρυχθῆναι ἔδει. ἡμεῖς δὲ
παρελείπαμεν. καλῶς
ἀνείχεσθε. διὰ γὰρ τοῦτο
προσέθηκεν. ὃν οὐκ ἐκη-
ρύξαμεν. εἰ δὲ τὰ αὐτὰ
κεφάλαια τῆς πίστεως.
τί τὸ πλέον. ὅσα γὰρ ἂν εἴ-
πωσιν. οὐδὲν πλέον ἐροῦ-
σιν ὧν ἡμεῖς εἰρήκαμεν:·
ρπε Ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε
ὃ οὐκ ἐλάβετε:·
τοῦτ' ἐστὶν πλουσιωτέροις ὑ-
μᾶς ποιήσουσι κατὰ τὴν χά-
ρπϛ ριν:· ἢ εὐαγγέλιον ἕτε-
ρον ὃ οὐκ ἐδέξασθε. καλῶς
ἀνέχεσθε· λογίζομαι γὰρ
μηδὲν ὑστερηκέναι. τῶν
ὑπερλίαν ἀποστόλων:·

οὐδὲ τοῦτο πάλιν τῆς κοινωνί-
ας ἐκείνων ἐδεῖτο. οὐδὲ ἓν
οὖν φησὶν τελειότερον πα-
ρ' αὐτῶν ἐστιν εὑρέσθαι· εἴτε
γὰρ ἰησοῦν κηρύττουσιν. ἐκηρύ-
ξαμεν. εἴτε πνεῦμα ἕτερον εἴ-
πωσι. προσέθηκεν ὃ οὐκ ἐ-
λάβετε. εἴτε εὐαγγέλιον ἕτε-
ρον πάλιν εἴπωσιν, προσέθη-
κεν ὃ οὐκ ἐδέξασθε. διὰ
πάντων δηλῶν ὅτι οὐ και-
νῶς πλέον μὴ λέγουσιν
προσέχειν δεῖ. ἀλλ' εἴ τι πλέ-
ον ἐλέγομεν ὃ λαχθῆναι ἔδει.
καὶ παρ' ἡμῶν παρελείφθη·
εἰ δὲ οὐκ ἔδει. διὰ τοῦτο οὐ-
δὲ παρ' ἡμῶν εἴρηται· τί
τοίνυν τοιαῦτα λέγουσιν.
προσέχειν μόνοις κηρύγμασι:·
ρπζ Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ
ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει:·
Ἐπειδὴ μεγάλα ἐκόμπα-
ζον ἐκεῖνοι ἐπὶ σοφίᾳ ἑλληνι-
κῇ. τοῦτο οὕτω τίθησιν·
δείκνυς ὅτι οὐκ αἰσχύνεται
τοῦτο. ἀλλὰ καὶ ἐγκαλλω-
πίζεται. οὐδὲ γὰρ ἡγεῖ-
ται ἀξίαν λόγου τὴν ἔξω
σοφίαν. ἀλλὰ καὶ μωρίαν:·
ρπη ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέν-
τες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς:·
διὰ μὲν τοῦ τοὺς ψευδαποστό-
λους ὡς ἐν παροιμίᾳ ὕβρι-

κις· ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ· ἐν νηστεί-
αις πολλάκις· ἐν ψύχει καὶ γυ-
μνότητι· χωρὶς τῶν παρε-
κτός· ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ κα-
θ' ἡμέραν· ἡ μέριμνα πασῶν
τῶν ἐκκλησιῶν· τίς ἀσθε-
νεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ· τίς σκαν-
δαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυ-
ροῦμαι· εἰ καυχᾶσθαι δεῖ,
τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχή-
σομαι· ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυ
ιυ χυ οἶδεν ὁ ὢν εὐλογητὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι οὐ ψεύ-
δομαι· ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐ-
θνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασι-
λέως, ἐφρούρει τὴν Δαμα-
σκηνῶν πόλιν, πιάσαι με
θέλων· καὶ διὰ θυρίδος
ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην
διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέ-
φυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ:·

πενθερὸ Ἡρώδου Ἀρέτας οὗτος

μὴ γὰρ οὐδὲν [illegible] φησὶν
καὶ ἡμᾶς τοιαῦτα ποιεῖν
ὑμᾶς. ἀλλ' οὐ ποιοῦμεν· τί-
μος οὖν [illegible] αὐτῶν ἀμε-
[illegible]
[illegible] ταῦτα ποιεῖν· [illegible]
[illegible] γὰρ ὑμῖν, καὶ τὸ [illegible]
[illegible]· τὸ δὲ
[illegible] καὶ κατα-
φρονούντων [illegible]
οὐδὲ ἀπολογίας [illegible]:

cγ καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι·
ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας
καὶ ἀποκαλύψεις κυ:·

τοῦτό φησιν οὐχ ὡς οὐδὲν [illegible]
[illegible]. ἀλλ' [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] πρότερον
αὐτὸν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· ταῦτα δέ φησιν.
[illegible]
[illegible]· [illegible] γὰρ
ὁ τοσαῦτα ἔχων τοιοῦτος;
τί οὖν [illegible] ποιεῖν:·

cδ οἶδα ἄνον ἐν χω πρὸ ἐτῶν
δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν
σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐ-
κτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα
ὁ θεὸς οἶδεν ἁρπαγέντα τὸν
τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐνοῦ·
καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνον
εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς
τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θσ
οἶδεν, ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν πα-
ράδεισον· καὶ ἤκουσεν ἄρ-
ρητα ῥήματα· ἃ οὐκ ἐξὸν
ἀνῳ λαλῆσαι· ὑπὲρ τοῦ τοι-
ούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ
ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ
ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου· ἐ-
ὰν δὲ θελήσω καυχήσασθαι.
οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν
γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή
τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ
βλέπει με. ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ

ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ
ἔργα αὐτῶν :· ὁ ὑβρίζων
ὥσπερ ἐκεῖνοι τὸ ἀγγέλων
ρϟϛ ἐπεκρύπτοντο :· πάλιν
λέγω μή τις με δόξῃ ἄφρο
να εἶναι :· καὶ γὰρ ἤδη
προδιωρθώσατο :·
ρϟζ εἰ δὲ μή γε κἂν ὡς ἄφρονα
δέξασθέ με :· τοῦτο
γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὡμολόγησεν τὸ
αἰτιᾶσθαι μὴ οἷός τε καυχᾶ
ρϟη σθαι :· ἵνα μικρόν τι
καυχήσωμαι · ὃ λαλῶ οὐ
κατὰ κύριον λαλῶ, ἀλλ᾽ ὡς ἐ
ν ἀφροσύνῃ :· παρὰ μὲν τῇ
προσθήκῃ τοῦ μικροῦ ἐπι
κουφίζει τὸ φορτίον :·
ρϟθ ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς
καυχήσεως :· ὅρα πῶς
τὸ καυχᾶσθαι οὐ κατὰ κύριον
ὅταν γὰρ πάντα ποιῇ
τὸ φιλότιμον καὶ ὅτι ἰδοὺ
μοι ἀπαρχῇ ...:·
σ ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται
κατὰ τὴν σάρκα, κἀγὼ
καυχήσομαι · ἡδέως γὰρ
ἀνέχεσθαι τῶν ἀφρόνων
φρόνιμοι ὄντες · ἀνέχε
σθε γὰρ εἴ τις ὑμᾶς κατα
δουλοῖ · εἴ τις κατεσθίει
εἴ τις λαμβάνει · εἴ τις
ἐπαίρεται · εἴ τις ὑμᾶς
εἰς πρόσωπον δέρει :·
τοῦτο εἶπεν ἀπὸ τοῦ ὑβρίζεσθαι

ἀπὸ ἀγυρμίας · ἀπὸ πλούτου
ἀπὸ σοφίας · ἀπὸ τοῦ περι
τομὴν ἔχειν, καὶ προγόνους
σα ἰουδαίους :· κατὰ ἀτιμίαν
λέγω :· οὐχ ὅτι τύπτεσθε
ἀλλ᾽ ὅτι τοσοῦτον ἦν τὸ ὑπομένειν
οὐκ ἐστρατευόμεθα ...:·
σβ ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν ·
ἐν ᾧ δ᾽ ἄν τις τολμᾷ ἐν ἀφρο
σύνῃ λέγω τολμῶ κἀγώ ·
ἑβραῖοι εἰσιν κἀγώ · ἰσραηλῖ
ταί εἰσιν, κἀγώ · σπέρμα ἀβρα
άμ εἰσιν κἀγώ · διάκονοι χριστοῦ
εἰσιν, παραφρονῶν λαλῶ ·
ὑπὲρ ἐγώ · ἐν κόποις περισσο
τέρως · ἐν πληγαῖς ὑπερβαλ
λόντως · ἐν φυλακαῖς πε
ρισσοτέρως · ἐν θανάτοις
πολλάκις · ὑπὸ ἰουδαίων
πεντάκις τεσσαράκοντα
παρὰ μίαν ἔλαβον · τρεῖς
ἐραβδίσθην · ἅπαξ ἐλιθά
σθην · τρεῖς ἐναυάγησα ·
νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ
πεποίηκα · ὁδοιπορίαις πολ
λάκις · κινδύνοις ποταμῶν
κινδύνοις λῃστῶν · κινδύνοις
ἐκ γένους · κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν ·
κινδύνοις ἐν πόλει · κινδύ
νοις ἐν ἐρημίᾳ · κινδύνοις
ἐν θαλάσσῃ · κινδύνοις ἐν
ψευδαδέλφοις · ἐν κόπῳ καὶ
μόχθῳ · ἐν ἀγρυπνίαις πολλά

ἐλαυνόμενοι γὰρ καὶ διωκό-
μενοι παρ' αὐτῶν περιεγίνοντο:
CΘ ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσο-
μαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου
ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ
δύναμις τοῦ χ(ριστο)ῦ:· ἵνα γὰρ
μὴ καταπαύσωσι τῶν ψευδα-
ποστόλων ἐν τοῖς ἐναντίοις
καυχωμένων· καὶ τούτων
ἐν διωγμοῖς· δηλονότι
διὰ τούτων λαμπρότεροι γί-
CI νονται: διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀ-
σθενείαις· ἐν ὕβρεσιν· ἐν ἀ-
νάγκαις· ἐν διωγμοῖς· ἐν
στενοχωρίαις ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ· ὅ-
ταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυ-
νατός εἰμι:· ἵνα μή τις
νομίσῃ σωματικὴν ἀσθέ-
νειαν λέγειν αὐτόν· καὶ κα-
θόλου τὴν ἀσθένειαν λέγει·
ἐν ὕβρεσιν ἐν διωγμοῖς ἐν ἀ-
νάγκαις ἐν στενοχωρίαις.
ἴδε πῶς αὐτὸν μὲν ἀσθε-
νῆ καλεῖ, οὐ δὲ περαίνουσα
ταῦτα; καὶ οὐχὶ ἄλλως ὡς
φασί τινες ληροῦντες περὶ τὴν
κεφαλὴν ἄλγος:
CIA γέγονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγ-
κάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑ-
φ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν
γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν
ἀποστόλων. εἰ καὶ οὐδέν εἰμι·
τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου
κατηργάσθη ἐν ὑμῖν. ἐν πάσῃ
ὑπομονῇ· ἐν σημείοις καὶ τέ-
ρασιν καὶ δυνάμεσιν· τί γάρ
ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς
λοιπὰς ἐκκλησίας. εἰ μὴ αὐ-
τὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν:
καυχώμενος· ἀπαρτίσας δὲ
τὸν περὶ τῶν οἰκείων ἐγκωμί-
ων λόγον οὐκ ἔστη μέχρι τούτου
ἀλλ' ἀπολογεῖται πάλιν καὶ συγ-
γνώμην ὑπὲρ τῶν εἰρημέ-
νων αἰτεῖ· ὑμεῖς με γάρ φη-
σιν ἠναγκάσατε· εἰ μὲν
γὰρ καυχώμενος μὴ διὰ
τῆς ὑμετέρας τοῦτο ἐποί-
ουν ὠφελείας οὐκ ἂν οὕτω
προήχθην εἰς τοσοῦτον ἐμαυ-
τὸν ἐπαινεῖν τοῖς λόγοις·
ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος ἐκινδύνευ-
σεν διεφθάρθαι· ταῦτα σὺν
φθορὰν ὑμῶν ὁρῶν ἠναγκά-
σθην ἄφρων γενέσθαι:-
CIB χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικί-
αν ταύτην· ἰδοὺ τρίτον ἑ-
τοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκή-
σω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑ-
μῶν. ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀ-
φείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦ-
σι θησαυρίζειν. ἀλλ' οἱ γονεῖς
τοῖς τέκνοις· ἐγὼ δὲ ἥδιστα
δαπανήσω· καὶ ἐκδαπανη-
θήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκα-
λύψεων. ἵνα μὴ ὑπεραίρω-
μαι. ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ
σαρκὶ ἄγγελος :· πολλοὶ μὲν οὖν
σωματικὴν κάκωσιν. μᾶλλον ταύ-
την τίθεασιν· ὅτι δὲ καὶ ἄν
πολλαί. αὐτὸς δεικνὺς ὧν εἶπεν
τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλυ-
ψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι·
διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸν χρόνον
τίθησι τῶν δεκατεσσά-
ρων ἐτῶν. ἵνα δείξῃ ὅτι
καὶ ὁ τοσοῦτον καρ-
τερήσας χρόνον. νῦν ἀν
ἐξέφηνεν ὅτι μὴ πολλὴν ᾔδει
ϲε τὴν ἀνάγκην :· σατὰν
ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ
ὑπεραίρωμαι :·
σατὰν ὁ ἀντικείμενος λέγε-
ται τῇ τῶν ἑβραίων φω-
νῇ· τοῦτο γὰρ ἐπὶ σολομῶν-
τος διηγουμένη φησίν·
οὐκ ἦν σατὰν ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῦ· τουτέστιν πο-
λέμιος καὶ ἀντικείμενος.
ὃ τοίνυν λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
οὐκ ἀφῆκεν ὁ θεὸς ἀπονητὶ
προχωρῆσαι τὸ κήρυγμα
καταστέλλων ἡμῶν τὸ φρό-
νημα· ἀλλ' ἀφῆκε συγχωρήσας
τοῖς ἀντικειμένοις ἐπιτί-
θεσθαι ἡμῖν· ἄγγελον τοί-
νυν σατὰν λέγει· ἀλέξαν-
δρον τὸν χαλκέα· ὑμέναι-
ον καὶ φιλητὸν τοὺς τὴν ἀνά-
στασιν λέγοντας ἤδη γε-
γονέναι, καὶ πάντας τοὺς
ἀντικειμένους τῷ λόγῳ τοῦ
κηρύγματος καὶ φιλονεικοῦν-
τας αὐτῷ καὶ πολεμοῦντας
καὶ ἐμβάλλοντας εἰς δεσμω-
τήρια· ὥσπερ οὖν υἱοὺς
διαβόλου καλεῖ τοὺς ἰουδαί-
ους τοὺς ἐκείνου ζηλοῦντας.
οὕτω καὶ ἄγγελον σατανᾶ
πάντα τὸν ἀντικείμενον
τῷ κηρύγματι· τοῦτο οὖν
φησὶν ἐδόθη μοι σκόλοψ
ἵνα με κολαφίζῃ· οὐχ ὡς τοῦ
θεοῦ τοὺς τοιούτους ὁπλίζον-
τος μὴ γένοιτο· οὐδὲ κολά-
ζοντος· οὐδὲ τιμωρουμέ-
νου τέως· ἀλλὰ συγχωροῦν-
τος καὶ ἀφιέντος ἐν ἡμέρᾳ
ϲς κρίσεως :· ὑπὲρ τού-
του τρεῖς τὸν κύριον παρε-
κάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐ-
μοῦ καὶ εἴρηκέν μοι :·
καὶ τοῦτο πολλῆς ταπεινο-
φροσύνης τὸ μὴ κρύπται :·
ϲζ ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου :·
τουτέστιν ὅτι νεκροὺς ἐγείρης
καὶ τυφλοὺς θεραπεύῃς
καὶ τὰ ἄλλα τῶν σημείων
ϲη ποιῇς :· ἡ γὰρ δύναμίς
μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται :·

ποιεῖ φησὶν ἀμβροῖο· διδοὺς ῥᾳδίως αὐτοῖς τὴν μετάνοιαν:·

cις ΤΡΙΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ἜΡΧΟΜΑΙ ΠΡΟΣ ὙΜᾶΣ:· Δείκνυσιν πολλὴν μὲν ἐν ταῖς παραγγελίαις ἑαυτὸν ὄντα καὶ σφοδρότερον· ὀκνηρὸν δὲ καὶ μελλητὴν ἐν ταῖς τιμωρίαις:·

cιζ ἘΠῚ ΣΤΌΜΑΤΟΣ ΔΎΟ ΜΑΡΤΎΡΩΝ ΚΑῚ ΤΡΙῶΝ ΣΤΑΘΉΣΕΤΑΙ ΠᾶΝ ῬῆΜΑ· ΠΡΟΕΊΡΗΚΑ ΚΑῚ ΠΡΟΛΈΓΩ ὩΣ ΠΑΡῺΝ ΤῸ ΔΕΎΤΕΡΟΝ ΚΑῚ ἈΠῺΝ, ΝῦΝ ΓΡΆΦΩ ΤΟῖΣ ΠΡΟΗΜΑΡΤΗΚΌΣΙΝ ΚΑῚ ΤΟῖΣ ΛΟΙΠΟῖΣ ΠᾶΣΙΝ:· Ἀντὶ μαρτύρων τὰς παρουσίας αὐτοῦ τίθησιν καὶ τὰς παραγγελίας· ἅπαξ φησὶν εἶπον, καὶ δεύτερον ὅτε παραγενόμενος λόγῳ, καὶ νῦν διὰ γραμμάτων· κἂν μὲν ἀκούσητε, ὅπερ ἐπεθύμουν γέγονεν· ἂν δὲ παρακούσητε, ἀνάγκη λοιπὸν στῆσαι τὰ εἰρημένα καὶ ἐπαγαγεῖν τὴν τιμωρίαν:·

cιη ὍΤΙ ἘᾺΝ ἜΛΘΩ ΕἸΣ ΤῸ ΠΆΛΙΝ ΟὐΦΕΊΣΟΜΑΙ:· Ἵνα μὴ ἡ μέλλησις ῥᾳθυμίαν ἐργάσηται, ὅρα πῶς καὶ τοῦτο διορθοῦται λέγων· ἐὰν ἔλθω οὐ φείσομαι:·

cιθ ἘΠΕῚ ΔΟΚΙΜῊΝ ΖΗΤΕῖΤΕ ΤΟῦ ἘΝ ἘΜΟῚ ΛΑΛΟῦΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟῦ· ὍΣ ΕἸΣ ὙΜᾶΣ ΟὐΚ ἈΣΘΕΝΕῖ, ἈΛΛᾺ ΔΥΝΑΤΕῖ ἘΝ ὙΜῖΝ:· Τοῦτο πρὸς τοὺς κωμῳδοῦντας αὐτὸν καὶ χλευάζοντας καὶ λέγοντας· ἡ παρουσία ἀσθενὴς καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος, καθαπτόμενος μεγάλως· ἐπειδὴ βούλεσθε δοκιμάσαι φησὶν εἰ ἐν ἐμοὶ Χριστὸς οἰκεῖ, καὶ διὰ τοῦτό με κωμῳδεῖτε ὡς εὐτελῆ καὶ καταφρόνητον· αὐτίκα εὑρήσετε μονονοῦ τὴν δύναμιν ἀμείνονος ἐκείνης· εἴσεσθε ὅτι οὐκ ἐσμὲν ἔρημοι· εἰ παρασχοῖτε πρόφασιν, ὃ μὴ γένοιτο, οὐκ ἐμοῦ μὲν δὲ τοῦ ἐμοὶ κατοικοῦντος, ἀλλὰ τοῦ λαλοῦντος· πράγμασι καὶ ὄντα δεικνὺς τὰ ῥήματα:·

cκ ΚΑῚ ΓᾺΡ ΕἸ ἘΣΤΑΥΡΏΘΗ ἘΞ ἈΣΘΕΝΕΊΑΣ, ἈΛΛᾺ ΖῇἘΚ ΔΥΝΆΜΕΩΣ ΘΕΟῦ:· Τρία σημαίνει μὲν τὸ τῆς ἀσθενείας ὄνομα· καὶ γὰρ ἀσθένεια λέγεται καὶ ἡ τοῦ σώματος ἀρρωστία, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐπὶ Λαζάρου· κύριε ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ· καὶ πάλιν ἀσθένειαν τὸ μὴ [illegible] καλοῦσι· καὶ κατὰ τὸ εἰρημένον τοῦ Παύλου· τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν·

ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως
ὑμᾶς ἀγαπῶν ἧττον ἀγα-
πῶμαι: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
σιγ ἐκ [illegible]: ἔστω δὲ ἐγὼ
οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἀλλ' ὑ-
πάρχων πανοῦργος δόλῳ σιδ
ὑμᾶς ἔλαβον· μή τινα ὧν
ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς δι' αὐ-
τοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς·
παρεκάλεσα Τίτον· καὶ συνα-
πέστειλα τὸν ἀδελφόν·
μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς
Τίτος· οὐ τῷ αὐτῷ πνι πε-
ριεπατήσαμεν· οὐ τοῖς αὐ-
τοῖς ἴχνεσιν· πάλιν δοκεῖ-
τε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμε-
θα· κατενώπιον τοῦ θῦ
ἐν χῶ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάν-
τα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
οἰκοδομῆς· φοβοῦμαι γὰρ
μή πως ἐλθὼν οὐχ οἵους
θέλω εὕρω ὑμᾶς· κἀγὼ σιε
εὑρεθῶ οἷον οὐ θέλετε:-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐχαρίσατο: Μή πως ἔρεις
ζῆλοι· θυμοί· ἐριθεῖαι· κα-
ταλαλιαί· ψιθυρισμοί· φυ-
σιώσεις· ἀκαταστασίαι·
μὴ πάλιν ἐλθόντα με τα-
πεινώσῃ ὁ θς μου πρὸς ὑμᾶς:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κατηγορίαι· [illegible]:
καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν
προημαρτηκότων· καὶ μὴ
μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ
καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔπραξαν:
[illegible]
[illegible]

114

+ προς [illegible]

τὴν τιμωρίαν ἐπιδείξω
μεν· καὶ οὐ λέγω ὡς ἀδόκι
μοι· ἀλλ' ὡς ἀδόκιμοι οὐ
γὰρ [illegible] ἀδόκιμος
[illegible] κολάζειν:·

ϲκα ου γαρ δυναμεθα τι κατα
της αληθειας. αλλ υπερ
της αληθειας:

ὅ [illegible] πράγματος φησὶν οὕ
τω τῇ φύσει τοῦτο ποιοῦμεν·
ἂν γὰρ ἴδωμεν ὑμᾶς δοκί
μους ὄντας διὰ τῆς μετανοίας
οὐδὲν [illegible] κολάσαι [illegible]

ϲκε [illegible]·· χαιρομεν οταν
ημεις ασθενωμεν:·

ὅταν [illegible]
οὐχ ὅταν [illegible]:·

ϲκϛ υμεις δε δυνατοι ητε· του
το δε και ευχομεθα την υ
μων καταρτισιν· δια του
το ταυτα απων γραφω· ινα
παρων μη αποτομως χρη
σωμαι κατα την εξουσιαν
ην εδωκεν μοι ο κς:·

τουτέστιν [illegible]:·

ϲκζ εις οικοδομην και ουκ εις
καθαιρεσιν· λοιπον αδελ
φοι χαιρετε:· [illegible]

[illegible]
[illegible]
χρήσασθαι τιμωρίαν:·

ϲκη καταρτιζεσθε:·

[illegible]

[illegible] :·

ϲκθ παρακαλεισθε· το αυτο
φρονειτε· ειρηνευετε·
και ο θς της αγαπης και ειρη
νης εσται μεθ υμων·
ασπασασθε αλληλους εν α
γιω φιληματι· ασπαζον
ται υμας οι αγιοι παντες·
η χαρις του κυ ιυ χυ· και η α
γαπη του θυ και η κοινω
νια του αγιου πνς· μετα
παντων υμων αμην +

τοῦτο φησὶν [illegible]
[illegible]
[illegible]:·

+ .... — .... +

προς κορινθιους β

εγραφη απο φιλιππων.
της μακεδονιας· δια
τιτου και λουκα
στιχων φϞ:

καὶ τὸ πάλιν κατὰ τὸν τρίτον τρόπον
αἰσθενείας οἱ διωγμοὶ καὶ αἱ ἐπι-
κουρίαι· καὶ τοῦτο παρ' ἡμῶν ἀπὸ
ἐκ τοῦ παύλου ἰδίως λεγόμενος.
ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον
παρεκάλεσα· καὶ εἶπέ μοι
ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ
δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ
τελειοῦται· κατὰ τοῦτον
δὲ τὸν τρίτον τρόπον τὸ
τῆς ἀσθενείας ἐκδέχεται
ὄνομα. μάνθανε οὖν· ὅτι καὶ
ἐσταυρώθη κἀμὲ διωκόμενον ὑπὸ
πραγμάτων καὶ ἀτιμουμένην. ἀλ-
λ' ὅμως οὐδὲν παραβλάπτει·
ἀλλὰ δυνατός ἐστιν ὁ θεός.
ἃ καὶ διὰ τῆς οἰκονομίας
παθῶν δεῖξαι ἔλεον:·

ϲκα ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΙ ΗΜΕΙϹ ΑϹΘΕΝΟΥ-
ΜΕΝ ΕΝ ΑΥΤΩ· ΑΛΛΑ ΖΗϹΟ-
ΜΕΘΑ ϹΥΝ ΑΥΤΩ ΕΚ ΔΥΝΑ-
ΜΕΩϹ ΘΥ ΕΙϹ ΥΜΑϹ·
ΕΑΥΤΟΥϹ ΠΕΙΡΑΖΕΤΕ ΕΙ ΕϹΤΕ
ΕΝ ΤΗ ΠΙϹΤΕΙ· ΕΑΥΤΟΥϹ
ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΕ· Η ΟΥΚ Ε-
ΠΙΓΙΝΩϹΚΕΤΕ ΕΑΥΤΟΥϹ.
ΟΤΙ ΙϹ ΧϹ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕϹΤΙΝ
ΕΙ ΜΗ ΤΙ ΑΔΟΚΙΜΟΙ ΕϹΤΕ·
ΕΛΠΙΖΩ ΔΕ ΟΤΙ ΓΝΩϹΕϹΘΕ
ΟΤΙ ΗΜΕΙϹ ΟΥΚ ΕϹΜΕΝ Α-
ΔΟΚΙΜΟΙ:· τοῦτ' ἔστιν ϲκγ
διωκόμεθα· ἐλαυνόμε-
θα· καὶ τὰ ἔσχατα πα-
σχομεν:·

ϲκβ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΔΕ
ΠΡΟϹ ΤΟΝ ΘΝ, ΜΗ ΠΟΙΗϹΑΙ
ΥΜΑϹ ΚΑΚΟΝ ΜΗΔΕΝ· ΙΝΑ
ΜΗ ΗΜΕΙϹ ΔΟΚΙΜΟΙ ΦΑΝΩ-
ΜΕΝ· ΑΛΛ' ΙΝΑ ΥΜΕΙϹ ΤΟ ΚΑ-
ΛΟΝ ΠΟΙΗΤΕ:· παρα-
καλοῦμεν τὸν θεόν φησιν, μηδὲ-
ν αὐτῶν εὑρεθῆναι ἀδιόρθωτον·
μᾶλλον δὲ οὐ τοῦτο μόνον· ἀλ-
λὰ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἁμαρ-
τεῖν· εἰ γὰρ μέλλοιτε ἀμετα-
νόητα ἁμαρτάνοντες, δεῖ
μέλλειν ὑμᾶς κολάζειν καὶ δοῦ-
ναι δοκιμὴν τῆς δυνά-
μεως· ὃ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ
σαπφείρας· καὶ τοῦ μάγου
ἐλύμα· ἀλλ' οὐκ εὐχόμεθα
τοῦτο φησίν· ἀλλὰ τοὐναν-
τίον· ἵνα μήτε ὑμεῖς ἁ-
μαρτήσητε, μήτε ἡμεῖς
ἀδόκιμοι φανῶμεν· του-
τέστιν ἵνα μὴ οὕτω τὴν
δοκιμὴν ἐπιδειξώμεθα
τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἡ-
μῖν, διὰ τοῦ κολάζειν ὑμᾶς
καὶ τιμωρεῖσθαι ἁμαρτάνον-
τας, καὶ ἀμετανοοῦντας·
ἀλλ' αὐτὶ· ἵνα ὑμεῖς τὸ κα-
λὸν ποιῆτε. τοῦτο γὰρ εὐ-
χόμεθα. σε φανερῶς ἀμαρ-
τάς ὁρᾶν:· ΗΜΕΙϹ ΔΕ
ΩϹ ΑΔΟΚΙΜΟΙ ΩΜΕΝ:·
οὐ καθὸ δοκιμοὶ ἦμεν ὑμῖν κρείσσον

ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας:·
δείκνυσιν τὸ ἀναγκαῖον τῆς
ἐπιστολῆς· ὅτι οὐ μιᾷ οὐδὲ
δυσὶν οὔσαις ἐκκλησίαις ἐ-
γέγραφεν αὐτῷ τὴν τοσαύτην
σπουδήν. ἀλλὰ πλήθους
ἐκκλησιῶν:· χάρις ὑ-
ε μῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ:·
πανταχοῦ μὲν τοῦτο τίθη-
σιν· μάλιστα δὲ γαλάταις
ἐπιστέλλων νῦν. ἐπεὶ δὴ
τῆς χάριτος ἐκινδύνευ-
ον ἐκπεσεῖν. τὸ πάλιν ἐ-
θέλειν περιτέμνεσθαι:·
ς τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν:·
μυρίοις φησὶν περιέπαρη-
μεν κακοῖς καὶ τῆς ἐσχά-
της ἦμεν ὑπεύθυνοι κο-
λάσεως. καὶ ὁ μὲν νόμος
οὐ μόνον οὐκ ἀπήλλαξεν
ἀλλὰ καὶ κατεδίκασεν·
τὸ μὲν ἁμάρτημα φανε-
ρὸν καθιστάς. ἐλευθε-
ρῶσαι δὲ οὐκ ἰσχύων· οὐ-
δὲ παῦσαι τοῦ θεοῦ τὴν ὀρ-
γήν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
τὸ ἀδύνατον δυνατὸν
ἐποίησεν· τὰς ἁμαρτί-
ας λύσας καὶ τοὺς ἐχθροὺς
ἐναλλάξας φίλους καταστή-
ζ σας:· ὅπως ἐξέληται
ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰ-
ῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν:·
Οὐ τὸν χρόνον φησὶν. ἀλλὰ
τὴν παροῦσαν ζωὴν
πονηρὰν ἐκάλεσεν:·
η θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέ-
ως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ
καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χά-
ριτι χριστοῦ:· τουτέστι φη-
σὶν τὴν πολλὴν ἐκπλή-
ξιν ἐγείρει. ὅτι οὕτως
τὸ τῆς χάριτος διδαχθέντες
μυστήριον ἠδυνήθησαν
ἑτέρων διδασκάλων γε-
νέσθαι. οὗτοι δ᾽ ἐχθροὺς οὐ-
τω τοῖς ἀποστόλοις σπε-
θ δονται:· εἰς ἕτερον εὐ-
αγγέλιον. ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο:·
ὡς γὰρ ὁ πέτρος φησίν. ὅτι
οὐκ ἔστιν ἕτερον ὄνομα ὑπὸ
τὸν οὐρανόν. τὸ δεδομένον
ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι
ἡμᾶς:· εἰ μή τινές εἰ-
ι σιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς
καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ:·
Οὐ τὸ παρ᾽ αὐτὸν φησὶν. οὐδὲ δια-
σκοπεῖν οὐδὲ ἕτερον τοῦ-
το ἱμαδὴ ἢ κατ᾽ αὐτῆς μόνης
ια τὸ πρᾶγμα ὄν:· ἀλλὰ ς

+ πρὸς γαλάτας

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀ-
π᾽ ἀνθρώπων· οὐδὲ δι᾽ ἀν-
θρώπου· ἀλλὰ διὰ ἰυ̅ χυ̅
καὶ θυ̅ πρς̅ :· Οἱ ἰου-
δαΐζοντες πιστοί(?)· ὁμοῦ
μὲν τῇ περιτομῇ τοῦ ἰου-
δαϊσμοῦ κατεχόμενοι· ὁ-
μοῦ δὲ κενοδοξίᾳ μεθύον-
τες· καὶ βουλόμενοι διδα-
σκάλων ἀξίωμα ἑαυ-
τοῖς περιθεῖναι· ἐπειδάν
τοὺς γαλάτας εὗρον ἔθνος
ἐδίδασκον ὅτι δεῖ περι-
τέμνεσθαι· καὶ σαββατίζε-
ται καὶ νουμηνίας τηρεῖν·
καὶ μὴ ἀνέχεσθαι παύλου
ταῦτα ἀναιροῦντος· οἱ
γὰρ περὶ πέτρον καὶ ἰάκω-
βον καὶ ἰωάννην, ταῦτα
φησὶν οὐ κωλύουσιν· οἱ
πρῶτοι τῶν ἀποστόλων·
οὗτος μὲν γὰρ χθὲς καὶ σή-
μερον ἐφάνη· ἐκεῖνοι
δὲ πρῶτοι, οἱ περὶ πέ-
τρον· καὶ οὗτος μὲν μα-
θητὴς τῶν ἀποστόλων·
ἐκεῖνοι δὲ τοῦ χυ̅· καὶ οὗ-
τος μόνος ἐκεῖνοι δὲ πολ-
λοί, καὶ στῦλοι τῆς ἐκκλη-
σίας· γράφει τὴν ἐπιστο-
λήν· πρὸς ἅπαντα ταῦ-
τα ἀπολογούμενος. καὶ
ἐν τῷ προοιμίῳ εὐθέως
πρὸς ἐκεῖνο ἀπαντῶν
ὃ διορύττοντες αὐτοῦ τὴν
ὑπόληψιν ἔλεγον· ὅτι
οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ χυ̅· οὗτος
δὲ τῶν ἀποστόλων γέ-
γονεν μαθητής :·

Β Τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν :· Διατί
φησὶν οὐκ ἀπὸ τῶν θεο-
πρεπῶν ἤρξατο· ἀλλ᾽ ἀ-
π᾽ αὐτοῦ τοῦ πάθους·
ὅτι ἐπειδὴ ὥσπερ ἐλλόμενον
τιμωρεῖσθαι· ἐπ᾽ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ νόμου ἐδικάζον
πρὸς αὐτόν· διὰ τοῦτο πρά-
γματος μέμνηται· δι᾽ οὗ
πᾶσαν ἐκκόπτει τὴν χρεί-
αν· λέγω δὴ τὴν ἐκ τοῦ
σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσε-
ως αἰτίαν γενομένην
ἀπάσης :·

Γ Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί :·
πρὸς ἐκεῖνο πάλιν ἀπαν-
τᾶται τὸ λεγόμε-
νον· ὅτι ὁ μὲν παῦλος
εἷς, οἱ δὲ ἀπόστολοι πολ-
λοί· διὸ πλῆθος ἐπεισ-
άγει συνῳδὸν αὐτῷ· καὶ οὐ-
χ᾽ ὡς ἑτέρων ἑτέροις· ἢ
παῦλος μόνον· ἢ παῦ-
λος καὶ τιμόθεος· ἢ καὶ

Δ σιλουανός :· Ταῖς

115

ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας·
δείκνυσιν τὸ ἀναγκαῖον τῆς
ἐπιστολῆς· ὅτι οὐ μία ἢ
δύο νοσοῦσαι ἐκκλησίαι ἤ-
γειρεν αὐτοῦ τὴν τοσαύτην
σπουδήν· ἀλλὰ πλῆθος
ε ἐκκλησιῶν:· Χάρις ὑ-
μῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
καὶ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ:·
πανταχοῦ μὲν τοῦτο τίθη-
σιν· μάλιστα δὲ γαλάταις
ἐπισημαινόμενος· ἐπειδὴ
τῆς χάριτος ἐκπεσεῖν ἐκινδύνευ-
ον ἐκπεσεῖν· τῷ πάλιν ἐ-
θέλειν περιτέμνεσθαι:·
ϛ τοῦ δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν:·
μυρίοις φησὶν περιεπάρη-
μεν κακοῖς καὶ τῆς ἐσχά-
της ἦμεν ὑπεύθυνοι κο-
λάσεως· καὶ ὁ μὲν νόμος
οὐ μόνον οὐκ ἀπήλλαξεν
ἀλλὰ καὶ κατεδίκασεν·
τὸ μὲν ἁμάρτημα φανε-
ρὸν καθιστάς· ἐλευθε-
ρῶσαι δὲ οὐκ ἰσχύων· οὐ-
δὲ παῦσαι τοῦ θ(εο)ῦ τὴν ὀρ-
γήν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ, ϛ
τὸ ἀδύνατον δυνατὸν
ἐποίησεν· τὰς ἁμαρτί-
ας λύσας καὶ τοὺς ἐχθροὺς
εἰς τάξιν φίλων καταστή-
β σας:· ὅπως ἐξέληται

ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰ-
ῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέ-
λημα τοῦ θ(εο)ῦ καὶ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν·
ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν:·
Οὐ τὸν χρόνον φησίν· ἀλλὰ
τὴν παροῦσαν ζωὴν
πονηρὰν ἐκάλεσεν:·
η θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέ-
ως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ
καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χά-
ριτι χ(ριστο)ῦ:· τοῦτο μοι φη-
σὶν τὴν πολλὴν ἔκπλη-
ξιν ἤγειρεν· ὅτι οὕτως
τὸν τῆς χάριτος διδάσκαλον
μαθητευθέντες ἠδυνήθησαν ϛ
ἑτέρων διδασκάλοις γε-
νέσθαι· οὗτοι ἐχθροῖς οὕ-
τω τοῖς ἀπατεῶσι πεί-
θ θονται:· εἰς ἕτερον εὐ-
αγγέλιον· ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο:·
ὥσπερ γὰρ ὁ πάροσθεν φησίν· ὅτι
οὐκ ἔστιν ἕτερον ὀνομαζόμενον ὑπὸ
τῶν οἰωνῶν· τὸ δὲ δεόμενον
ἐμφαίνεις ἐν αὐτοῖς σαλεῦσαι
ὑμᾶς:· εἰ μή τινές εἰ-
ι σιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς
καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χ(ριστο)ῦ:·
διὸ τὸ ταρασσόντων· οὐ διδα-
σκόντων· οὐδὲ πειθόντων
ἵνα δείξῃ καὶ ἀπάτης μόνης
ια τὸ πρᾶγμα:· ἀλλὰ ς

+ προς γαλάτας

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων· οὐδὲ δι' ἀνθρώπου· ἀλλὰ διὰ ἰυ̅ χυ̅
καὶ θυ̅ πρς̅ :· Οἱ ἐξ ἰου
δαίων πιστεύσαντες· ὁμοῦ
μὲν τῇ προλήψει τοῦ ἰου
δαϊσμοῦ κατεχόμενοι· ὁ
μοῦ δὲ κενοδοξίᾳ μεθύον
τες· καὶ νομιζόμενοι διδά
σκαλοι ἀξιοῦσθαι, ἑαυ
τοῖς περιθεῖναι· ἐπελθόν
τες εἰς γαλάτας ἔθνος
ἐδίδασκον ὅτι δεῖ περι
τέμνεσθαι· καὶ σαββατίζειν
ται καὶ νουμηνίας τηρεῖν·
καὶ μὴ ἀνέχεσθαι παύλου
ταῦτα ἀναιροῦντος· οἱ
γὰρ περὶ πέτρον καὶ ἰάκω
βον καὶ ἰωάννην, ταῦτα
φησὶ οὐ κωλύουσιν. οἳ
πρῶτοι τῶν ἀποστόλων·
οὗτος μὲν γὰρ ὕστε
ρον ἐφάνη· ἐκεῖνοι
δὲ πρῶτοι, οἱ περὶ πέ
τρον· καὶ οὗτος μὲν μα
θητὴς τῶν ἀποστόλων·
ἐκεῖνοι δὲ τοῦ χυ̅· καὶ οὗ
τος μόνος ἐκεῖνοι δὲ πολ
λοί. καὶ στῦλοι τῆς ἐκκλη
σίας· γράφει τὴν ἐπιστο
λὴν. πρὸς ἅπαντα ταῦ
τα ἀπολογούμενος καὶ

ἐκ προοιμίων εὐθέως
πρὸς ἐκεῖνο ἀπαντᾷ·
ὃ διώρυττον αὐτοῦ τὴν
ὑπόληψιν λέγοντες· ὅτι
οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ χυ̅· οὗτος
δὲ τῶν ἀποστόλων γέ
γονε μαθητής :·

β τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν :· διατί
φησὶν οὐκ ἀπὸ τῶν θεο
πρεπῶν ἤρξατο· ἀλλ' ἀπὸ
παντὸς τοῦ πάθους·
ὅτι ἐκεῖνοι ἐσπούδαζον ἀπο
τιμωρῆσθαι· ἐκ τῆς ἀποστα
σίας τοῦ νόμου δικαιοῦσθαι
πρὸς αὐτόν· διὰ τοῦτο πρά
γματος μέμνηται. δι' οὗ
πᾶσαν ἔλυσε τὴν χρεί
αν· λέγω δὴ τὴν τοῦ σταυ
ροῦ καὶ τῆς ἀναστάσε
ως αἰτίαν γενομένην
ἀνάστασιν :·

γ καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί :·
προσθεὶς τὸ πάλιν ἀπο
τῆσαι τὸ λέγειν ἐκεί
νους· ὅτι ὁ μὲν παῦλος
εἷς, οἱ δὲ ἀπόστολοι πολ
λοί· διὸ πλῆθος εἰσή
γαγε συνῳδὸν αὐτῷ· ἵν'
ἔχοι ὑπὲρ ἑαυτοῦ· ἵν'
ὁ παῦλος μόνον· ἵνα παῦ
λος ἐστὶ μόνος· ἵνα καὶ

δ σιλουανός :· ταῖς

[illegible] περὶ τὸν νόμον [illegible]
[illegible] μᾶλλον . οὐδὲ [illegible]
οἱ τοῦ χ͞υ γενόμενοι μαθη
ταὶ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος
καὶ Ἰωάννης ὅσοι τὴν
περὶ τὸν νόμον . οὗτος δὲ μα
θητὴς ὢν [illegible] . καὶ
[illegible] μᾶλλον . ἤτοι
ιε τοὺς προσχ[illegible] :· ἤκουσα
τε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστρο
φήν ποτε ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίω
κον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
θ͞υ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν . καὶ
προέκοπτον ἐν τῷ ἰουδα
ϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνη
λικιώτας μου . περισσοτέ
ρως ζηλωτὴς ὑπάρχων
τῶν πατρικῶν μου παρα
δόσεων . ὅτε δὲ εὐδόκη
σεν ὁ θ͞ς :· [illegible] τὸ κα
τασκευαζόμενον ὅλον αὐτὸ
δεῖξαι τοῦ μὴ παρ' ἀνθρώπου
παραλαβεῖν αὐτὸν τὸ μυ
στήριον . εἰ γὰρ τοσαύτῃ ἀν
θρώποις γενόμενος [illegible]
[illegible] οὐκ ἂν δι' ἀνθρώπου ἐδύνα
το γενέσθαι . εἰ γὰρ ἐξ ἀν
θρώπων διδασκαλίας κα
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] οὐ
[illegible]
[illegible] :·
ιϛ ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μη
τρός μου καὶ καλέσας διὰ
τῆς χάριτος αὐτοῦ . ἀποκα
λύψαι τὸν υ͞ν αὐτοῦ ἐν ἐμοί
ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦτο δὲ τὸ [illegible] αὐτοῦ
[illegible]
[illegible]
[illegible] χ͞ς . [illegible]
[illegible] αὐτοῦ . [illegible]
[illegible]
[illegible]
ιζ [illegible] :· εὐθέως οὐ
προσανεθέμην σαρκὶ καὶ
αἵματι . οὐδὲ ἀνῆλθον
εἰς ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς
πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους · ἀλλ'

ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐ
ρανοῦ εὐαγγελίζηται
ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισά
μεθα ὑμῖν ἀνάθεμα
ἔστω· ὡς προειρήκα
μεν καὶ ἄρτι πάλιν λέ
γω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγε
λίζεται παρ' ὃ παρελάβε
τε ἀνάθεμα ἔστω:·
Ὅρα σύνεσιν ἀποστολι
κήν· ἵνα γὰρ μή τις
λέγῃ ὅτι κενοδοξίας ἐ
γκαλεῖ τὰ ἴδια συγκρο
τῶν δόγματα· καὶ ἑαυτὸν
ἀναθεματίζει· ἐπεὶ δὲ
δὲ καὶ εἰς ἀξιώματα κα
τέφυγον. ἰάκωβον
ἰωάννην, διὰ τοῦτο ἀγ
γέλων ἐμνήσθη· μὴ γάρ
μοι ἰάκωβον εἴπης φη
σὶν καὶ ἰωάννην· καὶ γὰρ
τῶν πρώτων ἀγγέλων ἤ
τις φησὶ διαφθείρων τὸ
κήρυγμα. ἀνάθεμα ἔστω:·
ΙΒ ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ
τὸν θεόν· ἢ ζητῶ ἀνθρώποις
ἀρέσκειν:· εἰ καὶ ὑμᾶς
ἠπατῶ φησὶν ταῦτα
λέγων. μὴ καὶ τὸν θεὸν πα
ραλογίσασθαι δύναμαι.
τὸ γὰρ ἀπόρρητα τῆς
διανοίας οἶδε τὰ. καὶ ὡς
[illegible]

πάντων ἄρ' ἤρεσκον:·
ΙΓ εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον
χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην·
γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί
τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγ
γελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι
οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον:·
Εἰ τὸ θεῖον ἀγνοοῦσιν ἀρέσκοιμι
ἀρέσκειν ἰουδαίοις ἐμέμψαντο
ἐπιμελῶς ἂν ἐκώλυον· εἰ
δὲ καὶ ἔθνεσιν ὁμοίως
συγγενῶν καὶ δόξης κατα
φρονήσας· καὶ ἀνταλλαξά
μενος διωγμοὺς καὶ πολέμους
καὶ θανάτους καθημερι
νούς, εὔδηλον ὅτι καὶ ταῦτα
ἀπολογούμενος. οὐ παρ' ἀν
θρώπων εὑρεῖν μέλλοσα δό
ξαν μάχομαι· τοῦτο δὲ εἴρηκε
ἐπειδὴ μέλλει καὶ τὸν πρό
τερον αὐτοῦ διηγεῖσθαι βί
ον· ἵν' οὖν μὴ νομίσωσιν
ὅτι αὐτοῖς ἀπολογούμε
νος ταῦτα ποιεῖ, ἐπαν
θέσιν· διὰ τοῦτο φησίν·
ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω:·
ΙΔ οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου
παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδι
δάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκα
λύψεως ἰησοῦ χριστοῦ:·
Ὅρα πῶς ἀπ... καὶ [illegible]
ἰσχυρίζεται ὡς οὐ μαθητὴς
γεγονὼς ἐπὶ ... δι' ἀποκαλύψεως

κᾱ ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί,
Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη
περιτμηθῆναι :· ὑπὸ
τῶν ἀποστόλων δηλονότι·
ὅπερ ἀπόδειξις ἦν με-
γίστη τοῦ μὴ καταγινώσ-
κειν αὐτοὺς τοῦ ἀποστό-
λου, τὸ ἀθέτημα περιτε-
μνομένου :·
κᾱ διὰ δὲ τοὺς
παρεισάκτους ψευδαδέλ-
φους οἵτινες παρεισῆλ-
θον κατασκοπῆσαι τὴν
ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν
ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ :·
τὸ διὰ, ἀντὶ τοῦ καίτοι κεῖται·
ὁ δὲ νοῦς οὗτος· οἱ ἀπόστο-
λοί φησιν οὐκ ἠνάγκασαν
ἀκροβύστου ὄντος τοῦ Τίτου
περιτμηθῆναι· καίτοι
τῶν παρεισάκτων ἀ-
δελφῶν αὐτὸ τοῦτο ἐπιτη-
ρούντων καὶ ἀναγκαζόν-
των ποιεῖν· ἐξεῖναι δὲ
αὐτῶν τῶν ἀναγκαζόντων
περιτέμνειν· τὸ ξένον
περὶ τὴν ἀλήθειαν ὁρμὴν
τάξας κατασκόπων προσ-
ηγόρευσεν αὐτούς :·
κβ̄ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώ-
σονται :· ἐπὶ τῶν δου-
λεύειν φησὶν πάλιν ὑπὸ τὴν ἀνά-
γκην τοῦ νόμου· διὸ καὶ
ἐπάγει φησίν· Χριστὸς ἡμᾶς
ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατά-
κγ̄ ρας τοῦ νόμου :· οἷς οὐδὲ
πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑ-
ποταγῇ· ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ
εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς
ὑμᾶς :· οὐδὲ πρὸς ὥρα-
ν φησὶν συνεχωρήσαμεν αὐτοῖς·
τοῖς παρεισάκτοις δηλον-
ότι· ἵνα μὴ ἀλλαγῇ τὸ ἀπο-
περὶ τοῦ εὐαγγελίου· ἀλλὰ
παραιτούμενοι εὑρεθῶμεν·
τί δέ ἐστι περὶ τοῦ εὐαγγε-
λίου· ὅτι δὲ ἐστὶν χάρις καὶ
μὴ ἐκ νόμου· ἡ ταῖς ἀρχαῖς
παρειλήφειν· ἰδοὺ γὰρ ὁμοῦ
καὶ νῦν· ἐπὶ τὸ περιέρχεσθαι
Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν :·
κδ̄ ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶ-
ναί τι· ὁποῖοί ποτε ἦσαν·
οὐδέν μοι διαφέρει· πρό-
σωπον θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβά-
νει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες
οὐδὲν προσανέθεντο :·
τὸ μὲν δοκούντων ἀντὶ τοῦ
ὄντων· ὡς καὶ περὶ αὐτοῦ
φησίν· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα
θεοῦ ἔχειν· ὁ δὲ νοῦς οὗτος· οἱ
περὶ Πέτρον φησὶν εἴ ποτε
συνεπράττοντο συγκατέβαι-
νον τῇ περιτομῇ, οὐκ οἶδα·
οὐδὲ φιλονεικῶ περὶ τούτου·
ὅτι οὐδὲ ἰσάσιν ὅτου λόγον
δώσοντες τῷ θεῷ· ὑμεῖς δὲ οὐδὲν

ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν καὶ
πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δα-
μασκόν· ἔπειτα μετὰ ἔτη
τρία :· Θαυμαστὸν
... τοῦ μὴ παρ' ἀνθρώπων
αὐτὸν τὴν περὶ χριστοῦ διδα-
σκαλίαν δέξασθαι· πῶς
γὰρ καὶ ἔμελλεν ἀνθρώποις ἀνα-
μανθάνειν ὁ τὴν ἄνωθεν
διδασκαλίας ἠξιωμένος :·
ιη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα
ἱστορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέ-
μεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
δεκαπέντε· ἕτερον δὲ
τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον
εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελ-
φὸν τοῦ κυ̅ : ἃ δὲ γράφω
ὑμῖν ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θυ̅ ὅτι
οὐ ψεύδομαι· ἔπειτα ἦλθον
εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρί-
ας καὶ τῆς Κιλικίας· ἤμην
δὲ ἀγνοούμενος τῷ προ-
σώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν χω̅·
μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν
ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτὲ
νῦν εὐαγγελίζεται τὴν
πίστιν ἥν ποτε ἐπόρθει·
καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν
θν̅· ἔπειτα διὰ δεκατεσ-
σάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέ-
βην εἰς Ἱεροσόλυμα με-
τὰ Βαρνάβα συμπαραλα-
βὼν καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ

κατὰ ἀποκάλυψιν :·
Οὐκ ἀνθρώπινον διδαχθῆναι
φησίν· ἀλλ' ἱστορῆσαι ὁ περ-
σπεύδων μόνον τιμῶντος αὐτόν :·
ιθ καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐ-
αγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
κοῦσιν· μήπως εἰς κενὸν τρέ-
χω ἢ ἔδραμον :· Κατ' ἀρ-
χὰς μὲν τοῦ δέξασθαι τὸ
εὐαγγέλιον οὐκ ἀνθρώπων
οὐδὲ ἀνέθετο αὐτὸ τοῖς ἀ-
ποστόλοις· οὐδὲν γὰρ ἔδει
τὸ παρ' αὐτῶν μαθεῖν, τὴν
ἐκείνων διδασκαλίαν·
προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου
καὶ κηρύττοντος αὐτοῦ
τοῖς ἔθνεσιν ἀπερι-
τμήτοις τὸ εὐαγγέλιον, ἐ-
σκανδαλίζοντό τινες, τῶν
μὲν περιτομὴν μεγάλα φρο-
νούντων τὴν περιτομήν·
τούτου δὲ μόνου ἀναιροῦν-
τος· διὸ τοῦτον τὸν σκάν-
δαλον τῶν λαῶν· τὸ πᾶν
τὸ ἄλλον ἐκκόπτεσθαι βουλό-
μενος προσεκάλεσεν αὐτοὺς
μάρτυρας ἀποδεῖξαι ἀνα-
θέσθαι τοῖς ἀποστόλοις τὸ
ἀνεῦ περιτομῆς κηρύγματος
ἵνα καὶ ἐκ τῆς ἐκείνων συνθέσε-
ως αὐτοῦ τοῦτο λυθῇ τῶν
ἀνθρώπων ὁ σκάνδαλος :·

τὴν ἀπόδειξιν ποιούμενος μεθ' ὧν συν-
δῆλα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ
[illegible] ἵνα μὴ
ἀναμέσον αὐτοῦ ὁ Παῦλος· ἔμ-
προσθεν πάντων ἐπιτιμή-
σας αὐτῷ τὸ ἀναγκάζειν ἰ-
ουδαΐζειν τὰ ἔθνη· ὥσπερ
ἂν τοῦ διδασκάλου ταῦτα
ἀκούοντος σιωπῶντος. ἐ-
κεῖνοι διὰ τῆς ἐπιτιμήσε-
ως αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου
μάθωσιν· ὡς οὐδὲ φυλά-
ττειν τὰ ἰουδαϊκὰ ἔθη·
οἰκονομία δὲ ὅλον τὸ πρᾶ-
γμα ἦν, [illegible]
ὡς ἀμφοτέρων, δι' αὐτῶν
ὠφελῆσαι τῶν μαθητῶν·
ὥσπερ καὶ ὑποκρίνεσθαι με-
τὰ τὸν Πέτρον· κἂν μὴ ὀρ-
θοποδῶσι, πρὸς ὠφέλει-
αν τῆς οἰκονομίας τῆς χρεί-
ας τὰ σχήματα σχηματισά-
κη μεθα :· ὅτι κατεγνω-
σμένος ἦν· πρὸ τοῦ γὰρ
ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώ-
βου, μετὰ τῶν ἐθνῶν
συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλ-
θον, ὑπέστελλε καὶ
ἀφώριζεν ἑαυτόν :·
[illegible]
[illegible]
κθ [illegible] φοβούμενος
τοὺς ἐκ περιτομῆς :·

μὴ σκανδαλισθῶσιν αὐτοῦ δι-
[illegible] μὴ [illegible] πα-
ρ' αὐτῶν :· καὶ συνυπε- λ
κρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοι-
ποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ
Βαρνάβας συναπήχθη
αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει :·
ὑπόκρισιν τὴν φυλακὴν
τοῦ νόμου καλεῖ· διδάσκων
ταύτης χωρίζεσθαι :·
λα ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθο-
ποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθει-
αν τοῦ εὐαγγελίου· εἶπον
τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάν-
των :· τουτέστιν πάντε-
λῶς παύεσθαι τῆς τοῦ νό-
μου παραδόσεως· ὡς οὐδὲ
[illegible] τῆς χρείας τῆς
οἰκονομίας [illegible]
[illegible]· οἰκονομία γὰρ ὅλον
τὸ γινόμενον ἦν· καὶ ἡ ἐπι-
πλήξις τοῦ Παύλου καὶ ἡ
σιωπή, καὶ ἡ συγκατάβα-
σις τοῦ Πέτρου· ἓν γὰρ ἐζή-
τουν ἀμφότεροι, τοὺς μαθη-
τὰς τοὺς [illegible]
τοῦ τοιοῦτον [illegible] :·
λβ εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐ-
θνικῶς ζῇς καὶ οὐκ Ἰουδαϊ-
κῶς :· τουτέστιν [illegible]
τὴν τοῦ νόμου φυλακήν·
[illegible]
τῶν ἐθνῶν [illegible]

ὁ παρ' ἐμοῦ [illegible]
[illegible] τοῦ κηρύγματος [illegible]
τος· [illegible]
ἦσαν· [illegible]
τὴν ἀρχὴν τοῦ κηρύγματος
[illegible] τὴν συγκα-
κε τάθεσιν:· ἀλλὰ τοὐ-
ναντίον· ἰδόντες ὅτι
πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέ-
λιον τῆς ἀκροβυστίας
καθὼς Πέτρος τῆς περι-
τομῆς· ὁ γὰρ ἐνεργήσας
Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν
τῆς περιτομῆς· ἐνήργη-
σεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·
καὶ γνόντες τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι· Ἰάκω-
βος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάν-
νης· οἱ δοκοῦντες στῦ-
λοι εἶναι· δεξιὰς ἔδω-
καν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ
κοινωνίας:· τὸ [illegible]
[illegible] ἰδόντες.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῖς
ἔθνεσιν [illegible]
[illegible]
κϛ [illegible]:· μόνον
τῶν πτωχῶν ἵνα μνη-
μονεύωμεν· ὃ ἐσπού-
δασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι:·
αἱ συνθῆκαι φησὶν [illegible]
γεγόνασιν· [illegible]
μὲν τοῖς Ἰουδαίοις, ἡμᾶς
δὲ κηρύσσειν τοῖς ἔθνεσιν·
κοινῇ δὲ γενομένην ἀμφο-
τέροις [illegible]
φροντίς· οὗτοι δὲ ἦσαν
οἱ πένητες· οἱ ἐξ Ἰουδαί-
ων [illegible]
οἳ καὶ [illegible]
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων [illegible]
[illegible]· καὶ τούτοις
[illegible]
ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόν-
των ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσ-
εδέξασθε:·
κζ Ὅτε δὲ ἦλθεν Πέτρος εἰς Ἀν-
τιόχειαν· κατὰ πρόσω-
πον αὐτῷ ἀντέστην:·
Ἐν Ἱεροσολύμοις μὲν ὑπάρ-
χων ὁ Πέτρος, συγκατέ-
βαινεν τοῖς Ἰουδαίοις [illegible]
[illegible] περιτο-
μὴν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Ἱεροσολύμων
[illegible]
αὐτοῦ· καὶ [illegible]

πάλιν τοῦ νόμου ἔχεσθαι. εἰ
τὸν νόμον ἀφέντες διὰ τὸν
χ(ριστὸ)ν, καὶ οὐ δικαιούμενοι ἐκεῖθεν
ἀφέντες, ἀλλὰ κατακρι-
νόμενοι τῆς κατακρίσεως
εὑρήσομεν αὐτὸν ἡγεμόνα τὸν
διὸ τὸν νόμον ἀφέντες πρὸς
τὴν πίστιν ἐδράμομεν :·
λϛ ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ :· ἐπαρακοὺσ
τὴν ἀσημασίαν μουσαν ἐκ τοῦ
δόγματος ἀτοπίαν, τα-
χέως ἀποπηδᾷ τὸ μὴ γέ-
νοιτο χρώμενος :·
λζ ΕΙ ΓΑΡ Α ΚΑΤΕΛΥΣΑ ΤΑΥΤΑ
ΠΑΛΙΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩ, ΠΑΡΑΒΑ-
ΤΗΝ ΕΜΑΥΤΟΝ ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ :·
Ἐλέγχει τοὺς λέγοντας ὡς ὁ μὴ
φυλάττων τὸν νόμον πα-
ραβάτης ἐστίν. οὗτος ἐκ τοῦ
ἐναντίου παραβάτην ἑ-
αυτὸν καλεῖ, φυλάττοντα
τὸν νόμον. ὁμοίως δὲ ὡς ἔ-
λεγον· ἐπαύσατο ὁ νόμος
καὶ τοῦτο ὡμολογήσαμεν,
δι᾽ ὃν ἀφέντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν
ἐκ πίστεως κατεφύγο-
μεν σωτηρίαν. ἂν τοίνυν
φιλονεικήσωμεν στῆσαι
τοῦτο, παραβάται γινό-
μεθα, τὰ παρὰ θεοῦ λυ-
θέντα φιλονεικοῦντες
λη τηρεῖν :· ΕΓΩ ΓΑΡ ΔΙΑ ΝΟ-
ΜΟΥ ΝΟΜΩ ΑΠΕΘΑΝΟΝ, ΙΝΑ

ΘΕΩ ΖΗΣΩ· Χ(ΡΙΣΤ)Ω ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΜΑΙ :·
διπλῆν ἔχει τοῦτο θεωρίαν·
ἢ γὰρ νόμον τοῦ τῆς χάριτος
φησίν. ἢ νόμον τὸν παλαιὸν
λέγει· δι᾽ ὃ κρινάτει δι᾽ αὐτοῦ
τοῦ νόμου, νόμῳ ἀπεθάνο-
μεν· ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν·
αὐτὸς ἐμὲ ὁ νόμος ἐξήγα-
γεν ὥστε μὴ προσέχειν αὐτῷ·
εἰ τοίνυν μέλλοιμι αὐτῷ
προσέχειν. καὶ αὐτὸν πα-
ραβαίνω. πῶς τίνι
τρόπῳ· Μωϋσῆς ἔφησεν
ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀνα-
στήσει κ(ύριο)ς ἐκ τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, αὐτοῦ ἀκούσεσθαι·
περὶ χ(ριστο)ῦ λέγων· ὥστε οἱ μὴ
τούτῳ πειθόμενοι παρα-
βαίνουσι τὸν νόμον. τί
δὲ ἐστι τὸ νόμῳ ἀπέθα-
νον· ὥσπερ τὸν
νεκρὸν οὐκ ἔστιν ὑπαγαγεῖν
ταῖς ἐντολαῖς τοῦ νόμου·
οὕτως οὐδὲ ἐμὲ τὸν ἐκ
τῆς κατάρας τῆς ἐκεί-
νου τελευτήσαντα· ὁ
γὰρ νόμος ἐπικατάρα-
τον ἐποίησε τὸν μὴ
τηροῦντα τὰ ἐν τῷ νόμῳ·
οὐδεὶς δὲ δυνατὸς πλη-
λθ ρῶσαι αὐτόν :· ΖΩ ΔΕ ΟΥ-
ΚΕΤΙ ΕΓΩ· ΖΗ ΔΕ ΕΝ ΕΜΟΙ Χ(ΡΙΣΤΟ)Σ·
Ο ΔΕ ΝΥΝ ΖΩ ΕΝ ΣΑΡΚΙ· ΕΝ

αὐτὸς ἀπαιτεῖ φυλάττε-
λγ σθαι :· τί τὰ ἔθνη ἀναγκά-
ζεις ἰουδαΐζειν :·
καὶ ἐν τούτοις οἰκονομίαν τοῦ
πράγματος δείκνυσι. καί-
τοι γὰρ μὴ ἀναγκάζοντος
αὐτοῦ μηδὲ ἐθέλοντος ἰου-
δαΐζειν τὰ ἔθνη τοῦτο φη-
σὶν αὐτὸν ὁ παῦλος ποιεῖν
ἵν' ἀφορμὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων
ἰδίων μαθητῶν κατὰ τοῦ πρὸς
τὸν πέτρον ἐπιτιμήσεως εὕ-
ρῃ. μεμνηκότας δὲ διὰ
παντὸς τοῦ ἐγκλήματος
παιδεύσῃ γαλάτας τὸ βα-
ρύτητος ἐπιτιμήσεως ῥᾳ-
δίως φέρειν· εἰ γὰρ ὁ πέ-
τρος ἐξ ἰουδαίων ὢν καὶ ἰ-
ουδαΐζειν ἐθέλων ἐπι-
μέμφεται καὶ ἐλέγχεται τῆς
ἐπιτιμήσεως καλουμένης
μονονουχί, πολλῷ μᾶλλον
γαλάται ἐξ ἐθνῶν ὄντες
καὶ πιστεύοντες εἰς χριστὸν
παραμένοντες ἑαυτοὺς
τῇ δουλείᾳ τοῦ νόμου ἐπι-
τιμώμενοι δέχεσθαι ὀφεί-
λουσι τὴν ἐπιτίμησιν :·
λδ ἡμεῖς φύσει ἰουδαῖοι καὶ οὐ
κ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί·
εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται
ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν
μὴ διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ ἡ-
μεῖς εἰς χριστὸν ἰησοῦν ἐπιστεύσα-
μεν ἵνα δικαιωθῶμεν
ἐκ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐ-
ξ ἔργων νόμου· διότι οὐ
δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων
νόμου πᾶσα σάρξ :·
κατασκευάσας ἐντεῦθεν πέ-
ρι πέτρον τὸ μηδὲν παραιτεῖ-
σθαι. καὶ καθολικῶς
πέτρον τοῦτο κατασκευά-
ζει· εἰ γὰρ οἱ ἐν πᾶσιν ἰου-
δαῖοι καὶ οἱ προσήλυτοι.
ἀλλὰ ἐντραφέντες τῷ νόμῳ·
τὴν ἀσθένειαν ἑωράκασι τοῦ
τοῦ νόμου εἰς τὸ δικαιῶσαι
τὸν ἄνθρωπον. εἰς πίστιν δὲ αὐτοῖς ἐ-
ως μετέβησαν χριστοῦ, πο-
σῷ μᾶλλον οἱ ἐξ ἀρχῆς μὴ ὄν-
τες τοῦ νόμου ἀλλ' ἐν τῶν
ἐθνῶν εἰς τὸ πιστεῦσαι
τὰς εἰς τὸν χριστὸν, οὐκ ὀφείλου-
σι προσκεῖσθαι τῷ ἀσθε-
νῶ πρὸς διόρθωσιν
λε νόμῳ :· εἰ δὲ ζητοῦν-
τες δικαιωθῆναι ἐν χριστῷ
εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρ-
τωλοί· ἆρα χριστὸς ἁμαρτίας
διάκονος ; :· ὁ ῥαθυμῶν
σημαίνει πάλιν ἐξ ἐναντίου τοῖς προσ-
κειμένοις τῷ νόμῳ· ἐὰν
καὶ χάριτι καὶ μὴ εἰς χριστὸν
δικαιῶσαι· ἀλλὰ ...

ἐλάβετε. ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως· οὕτως ἀνόητοί ἐστε·

[illegible]

μζ τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ· εἴ γε καὶ εἰκῆ

[illegible]

μη ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως·

[illegible]

μθ καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·

[illegible]

ν γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Ἀβραάμ·

[illegible]

ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ
παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ: [illegible] φησίν.
[illegible] κατὰ τὸν νόμον:
μ οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ
θεοῦ: διὰ τῆς χάριτος
[illegible] φησίν. οὐκοῦν
[illegible] στρέφω [illegible]
τὸν νόμον, [illegible] τὴν
χάριν ὡς μὴ [illegible]
μα ζωοποιῆσαι: εἰ γὰρ διὰ
νόμου δικαιοσύνη, ἄρα
Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν:
[illegible] φησίν ὑπὲρ
ἡμῶν ὁ Χριστὸς [illegible]
[illegible]
τὴν ἁμαρτίαν ποιήσας
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible] Χριστοῦ θανάτου [illegible]
μβ [illegible] ὦ ἀνόητοι
γαλάται: [illegible]
τὸ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] θαρρῶν [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]:
μγ τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ
ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι:
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible]
[illegible] χάριν:
μδ οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς
προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυ-
ρωμένος: [illegible]
[illegible] αὐτοῖς
[illegible] τοῦ σταυροῦ
διοῦ τῆς ἁμαρτίας [illegible]
[illegible] τὸ
δὲ προεγράφη [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτῶν [illegible]
[illegible] τὸν Χριστὸν [illegible]
[illegible]
[illegible] τὸ μυστήριον:
με τοῦτο μόνον θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶν:
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ, καὶ [illegible]
[illegible] αὐτὸ [illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] θεὸς [illegible]
φησὶν [illegible]
[illegible]
[illegible] χάρις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
μς ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα

τὴν λέγουσαν· ἐπικατά-
ρατος πᾶς ὁ κρεμάμε-
νος ἐπὶ ξύλου· ἐπεὶ οὖν καὶ
ὁ κρεμάμενος ἐπικατά-
ρατος· καὶ ὁ τὸν νόμον πα-
ραβαίνων ἐπικατάρα-
τος· τὸν μέλλοντα δὲ ἐκεί-
νην λύειν τὴν κατάραν·
ὑπεύθυνον οὐκ ἔδει γε-
νέσθαι αὐτῇ· ἔδει δὲ δέξα-
σθαι κατάραν ἀντ' ἐκείνης,
τῆς καταδικαζούσης λό-
γω· τοὺς μὴ ἐμμένοντας πᾶ-
σι τοῖς γεγραμμένοις· τού-
του χάριν τῆς μὲν ἐκείνης ἐλεύθε-
ρος γέγονεν· οὐκ εὑρέθη γὰρ
δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·
ταύτην δὲ ἐδέξατο τὴν ὑ-
πεύθυνον ἑαυτὴν ποιοῦσαν
τὸν κρεμάμενον ἐπὶ ξύλου
καὶ δι' αὐτῆς ἐκείνην ἔλυ-
σεν· καὶ καθάπερ τινὸς
καταδικασθέντος ἀπο-
θανεῖν· ἕτερος ἀνεύθυ-
νος ἑλόμενος ὑπὲρ ἐκεί-
νου ἀποθανεῖν, ἐξαρπά-
ζει τῆς τιμωρίας αὐτόν·
οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν·
ὥσπερ οὖν ὁ ἀποθανὼν
ἀνεύθυνος τοὺς ἀποθνή-
σκειν μέλλοντας ἐξείλατο
θανάτου τῷ ἑαυτοῦ θα-
νάτῳ· οὕτω καὶ κατάραν
δεξάμενος ὁ Χριστὸς, τῆς κατά-
ρας ἀπήλλαξεν:·
ΝΖ ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία
τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ:· πῶς εἰς τὰ ἔθνη·
ἐν τῷ σπέρματί σου φησὶν ἐνευ-
λογηθήσονται πάντα τὰ
ἔθνη· τουτέστιν ἐν Χριστῷ· ὥσπερ
αὐτὸς φησίν· οὐ λέγει
καὶ τοῖς σπέρμασί σου ὡς
ἐπὶ πολλῶν· ἀλλὰ τῷ σπέρ-
ματί σου ὡς ἐφ' ἑνὸς τουτέστι
Χριστῷ· οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἦν
δι' αὐτῶν Ἰουδαίων εὐλογη-
θῆναι τὰ ἔθνη· πῶς γὰρ οἱ
ἐκ τοῦ νόμου ὄντες ἐπικατά-
ρατοι, ἑτέροις εὐλογίας ἐγί-
νοντο πρόξενοι:·
ΝΗ ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πί-
στεως:· ἐπειδὴ γὰρ οὐ-
κ ἦν τὴν χάριν τοῦ πνεύματος ἐσ-
ἀκάθαρτον τὸν προσκεκρου-
κότα τῷ θεῷ· ἔδει οὖν
πρῶτον τῆς κατάρας ἀ-
φαιρεθῆναι· εἶτα δι' αὐτῆς
πίστεως δικαιωθέντα,
ἐπισπᾶσθαι τοῦ πνεύματος τὴν
χάριν· ὥστε ὁ μὲν σταυρὸς τὴν
κατάραν ἔλυσεν· ἡ δὲ
πίστις τὴν δικαιοσύνην
εἰσήγαγεν· ἡ δὲ δικαιοσύ-
νη τὴν χάριν τοῦ πνεύματος ἐπε-
σπάσατο:·

τομῇ. ἡ γὰρ σφραγὶς καὶ σημεῖ
ον γέγονεν τῆς περιτομῆς· τὸ
δὲ σημεῖον ἐκ χρόνου ἐστίν. οἱ
μὴ σημειωθέντες ὕστερον ἐστίν. ὥστε οἱ ἐκ
πίστεως μᾶλλον εἰλήφασιν ἢ
κατὰ τοῦ ἀβραὰμ υἱοί. ἢ
οἱ ἐν τῇ περιτομῇ. καὶ
τοσοῦτον ὅσον χρόνον τῆς σφρα
γῖδος αὐτοῦ:· προϊδοῦ
NΑ σα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως
δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεός:·
ἵνα μὴ δόξῃ ἐνθύμημα εἶναι τὸ
τοῦτο κατασκευάζειν. καὶ
τὴν γραφὴν περὶ τούτου
μαρτυροῦσαν φέρει:·
NΒ προευηγγελίσατο τῷ ἀ
βραάμ:· ὁρᾷς πῶς τὴν
περὶ τῶν ἐθνῶν συγγενο
μένην πρὸς ἀβραὰμ
εὐαγγέλιον ἐκάλεσεν ἡ
γραφή:· ὅτι ἐνευλο
NΓ γηθήσονται ἐν σοὶ πάν
τα τὰ ἔθνη· ὥστε οἱ ἐκ
πίστεως εὐλογοῦνται
σὺν τῷ πιστῷ ἀβραάμ:·
διὰ τῆς ὁμοίας πίστεως:·
NΔ ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου
εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν·
γέγραπται γὰρ ἐπικατά
ρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμέ
νει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμ
μένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά:

δείξας ὡς ἡ πίστις τὰ ἔθνη
δικαιοῖ. καὶ τούτου μαρτυ
ρίαν ἐκ τῆς θείας γραφῆς
δεδωκώς. δείκνυσιν ὡς
κατάρατοι γίνονται οἱ ἐν
μένοντες τῷ νόμῳ:·
ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαι NΕ
οῦται παρὰ τῷ θεῷ δῆλον·
ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ
ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ
ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται
ἐν αὐτοῖς:· ὡς ὁμολογού
μενον ἔδειξεν ἀπὸ τοῦ μὴ δικαι
οῦσθαι ἐν νόμῳ τινά· οὐδ
εἰ γὰρ προσῆσαν κα
τάρατοι οἱ μὴ πλη
ροῦντες πάντα τὸν νόμον
ἀδύνατον δὲ τὸν ἅπαντα πλη
ρῶσαι αὐτόν· τούτου χάριν
θαρρῶν ἀποφαίνεται:·
NS χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ
τῆς κατάρας τοῦ νόμου
γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν
κατάρα· γέγραπται γάρ
ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμ
μάμενος ἐπὶ ξύλου:·
ὁ μὲν λαὸς κατάρᾳ ὑπεύθυ
νος ἦν. κατὰ δίκαιον οἱ
τῷ μὴ ἐμμένοντα πᾶσι τοῖς
γεγραμμένοις ἐν τῷ
νόμῳ τοῦ νόμου· ὁ δὲ χριστὸς ἑτέ
ραν κατάραν ἀνεδέξατο

σίας δέδοται· τί γὰρ ἔργον
καὶ παρὰ καιρὸν αὐτὸν ἔμενε:
ζβ ἐν χειρὶ μεσίτου· ὁ δὲ μεσί-
της ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ
θεὸς εἷς ἐστιν:· τὸν χριστὸν
ταῦτα φησὶν· τὸν καὶ πα-
ραδεδωκότα τὸν νόμον·
ὁ δὲ τὸν νόμον αὐτὸς δεδω-
κὼς· πῶς ἂν αὐτὸς καὶ λῦσαι
ζγ ἔμελλεν:· ὁ οὖν νόμος
κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν
τοῦ θεοῦ; μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ
ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος
ζωοποιῆσαι· ὄντως ἂν ἐκ
νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη:·
εἰ γὰρ τῷ σπέρματι τοῦ ἀβρα-
άμ, αἱ εὐλογίαι δέδονται·
ὁ δὲ νόμος κατάραν φέρει.
ἄρα κατὰ τῶν ἐπαγγελι-
ῶν τοῦ θεοῦ· πῶς οὖν λύει;
αὐτός, σκόπει· πρῶτον
μὲν τὴν ἀπαγόρευσιν τὸ μὴ
γενέσθαι τὸ λέγειν· ὅπερ ἐστὶ
τῶν σφόδρα ἀπὸ πάντων
τίθεσθαι· εἶτα λογισμοὺς
κινεῖ· ἐπειδὴ οὗτος·
μὲν γὰρ αὐτὸς φησὶν τὸν νόμον
τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς ἔ-
χομεν, ἴσως καλῶς ταῦτα
ἔλεγον· εἰ δὲ αὐτὸς τῆς
σώσεως τηρεῖ καὶ
ἡ ζωή· κἂν ἐστὶ καταρατοὺς
ποιεῖ· οὐδὲν ἔ-
ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ ζδ
τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν·
ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως
ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν·
πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν
ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα
συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλ-
λουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι:·
ὥσπερ ἐν φρουρᾷ οἱ ἰου-
δαῖοι. καὶ τοῦτο μάλιστα
αὐτοὺς τὸ ταλαίπωρον ἔρ-
γασάμενον, τοῦτο χάριν
ὁ νόμος ἐδόθη ἐλέγχειν αὐ-
τῶν τὴν ἁμαρτίαν. καὶ
κατάραν ποιῶν· ἵνα δὲ
τὰ ἔργα αὐτοῖς φησὶν, τὴν
πίστιν ποθήσωσι τὴν διὰ
χριστοῦ, τὴν καὶ λύουσαν τὴν
ζε ἁμαρτίαν:· ὥστε ὁ νό-
μος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέ-
γονεν εἰς χριστόν· ἵνα ἐκ πίστε-
ως δικαιωθῶμεν· ἐλ-
θούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐ-
κέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν:·
ὁ δὲ παιδαγωγὸς οὐκ ἐναντίος
ἐστὶ τῷ διδασκάλῳ. ἀλλὰ προ-
ερχομένοις· εἰ δὲ ...
... μαθήματα τῶν
... διδασκάλου.
...
ἔτι τοῦ παιδαγωγοῦ:·

ΝΘ ἀδελφοὶ κατὰ ἄνθρωπον λέγω·
ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην
διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ
ἢ ἐπιδιατάσσεται· τῷ δὲ
Ἀβραὰμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγ-
γελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐ-
τοῦ· οὐ λέγει καὶ τοῖς σπερ-
μασιν ὡς ἐπὶ πολλῶν
ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπερ-
ματί σου· ὅς ἐστιν χριστός· τοῦ-
το δὲ λέγω· διαθήκην προ-
κεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ
εἰς χριστὸν· ὁ μετὰ ἔτη τετρα-
κόσια καὶ τριάκοντα γεγο-
νὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς
τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγ-
γελίαν· εἰ γὰρ ἐκ νόμου
ἡ κληρονομία· οὐκέτι ἐξ ἐ-
παγγελίας· τῷ δὲ Ἀβρα-
ὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχά-
ρισται ὁ θεός:· ἐξ ἀνθρωπίνων
μὲν παραδειγμάτων ὁ λόγος
φησίν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κα-
τὰ ἄνθρωπον λέγω· ὁ θεὸς οὗ-
τος ἐπηγγείλατο τῷ Ἀβρα-
ὰμ διὰ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
εὐλογηθῆναι τὰ ἔθνη· σπέρ-
μα δὲ αὐτοῦ ἐστι κατὰ σάρ-
κα ὁ χριστός· ὁ δὲ μετὰ τετρα-
κόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ὁ
νόμος· εἰ τοῖς νόμος χα-
ρίζεται τὰς εὐλογίας καὶ τὴν
ζωὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

ἢ ἀνατρέψαι δύναται ἢ ἀκυρῶσαι τὴν·
ἔτι τοῦ ἀνθρώπου μηδ' οὐδεὶς ἀθετεῖ τὴν δια-
θήκην· τοῦ δὲ θεοῦ μετὰ τετρα-
κόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ἀ-
κυροῦται ἡ διαθήκη; εἰ γὰρ
αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἐκ πίστεως οὐκ ἐκ
μὴ διδόναι· ἀλλ' ἕτερος αὐτὸ
κωλύει τουτέστιν ὁ νόμος· ἐκ-
κενοῦται ἡ διαθήκη· ζητοῦσι
ἀπαιτεῖ τοῦτο λόγον:
ξβ τί οὖν ὁ νόμος· τῶν παρα-
βάσεων χάριν προσετέθη,
ἵνα μὴ ... ὑβρίζωσι τὸν
φυσικὸν νόμον· καὶ τοῦτο διορ-
θοῦται τὸ πρότερον· δείκνυσι
ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀλλὰ πάνυ
χρήσιμος ἐδόθη· ἵνα μὴ
ἐξῆν Ἰουδαίοις ἀδεῶς ζῆν·
καὶ πρὸς τὸ ἔσχατον ἐξοκέλλειν
τῆς κακίας· ἀλλ' ἀντὶ χαλι-
νοῦ ὁ νόμος αὐτοῖς ἐπέκει-
το, ... παιδεύων· ῥυθ-
μίζων· κωλύων παραβαί-
νειν· εἰ καὶ μὴ πάσας ἀλλ' ὀ-
λίγας καὶ μιᾶς τῶν ἐντολῶν·
ὥστε οὐ μικρὸν τὸ κέρδος τοῦ
νόμου· ἀλλὰ ἄχρι τίνος· ἄχρις
οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγ-
ξα γελται:· ἄχρις οὗ ἔλ-
θῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελ-
ται διαταγεὶς δι' ἀγγέλων:·
σπέρμα λέγει τὸν χριστόν φησιν·
μέχρι δὲ ... μέχρι τῆς χριστοῦ παρου-

ταμένων ἀγοράσει· καὶ δούλους μὲν οὐδὲν
διαφέρειν ποιοῦσιν :·
οα ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβω
μεν :· καλῶς εἶπεν ἀπο
λάβωμεν· δηλῶν ὡς ὀφειλομέ
νην αὐτοῖς [illegible] αὐτὴν ἐπαγ
γελματος τοῦ ἀβραάμ·
οβ ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν
ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς
τὰς καρδίας ὑμῶν κρᾶζον
ἀββὰ ὁ πατήρ· ὥστε οὐκέτι εἶ
δοῦλος· ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός καὶ
κληρονόμος θεοῦ διὰ χριστοῦ :·
ἀμφότερα καὶ κατὰ τὴν πατρικὴν υἱο
θεσίαν αὐτοῖς προσφέρει λό
γον· καὶ ἤδη μὲν ἔδειξεν
ἐν τοῖς ἄνω τέρας διὰ τοῦ εἰ
πεῖν χριστὸν ἐνεδύσασθε· νῦν
δὲ καὶ δι' ἑτέρου τοῦ εἰπεῖν·
ὅτι οὐκ ἂν ἠδύναντο ἀββα πα
τέρα τὸν θεὸν καὶ τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ λαμβάνειν, εἰ μὴ υἱοὶ αὐ
τοῦ ἐγεγόνεισαν :·
ογ ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες
θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύ
σει οὖσιν θεοῖς· νῦν δὲ γνόν
τες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέν
τες ὑπὸ τοῦ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέ
φετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ
πτωχὰ στοιχεῖα· οἷς πάλιν
ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε :·
ἐνταῦθα πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν
πιστεύσαντας ἀποτείνεται

ὅτι καὶ ἐκεῖνοι μετὰ τὸ πιστεῦσαι τοῖς
οὕτως [illegible] ἐκ τῶν
[illegible] παρατηρήσεως ἐφύλαττον :·
οδ ἡμέρας γὰρ παρατηρεῖσθε καὶ
μῆνας· καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς :·
ἐν τούτοις δηλοῖ ὅτι οὐ μόνον πε
ριτομὴν αὐτοῖς εἰσηγοῦντο
θεσμοὺς, ἀλλὰ καὶ τὰς
ἑορτὰς καὶ τὰς νουμηνίας
οε τηρεῖν :· φοβοῦμαι ὑμᾶς
μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς
ὑμᾶς :· δέδοικα φησίν·
οὐ μὴν ἀπέγνωκα· κυρίως
γὰρ εἶπε τὸ πάθος ὀρθῶσαι
ος γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς
ὑμεῖς· ἀδελφοί δέομαι ὑ
μῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε :·
τοῦτο πρὸς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων
λέγει· διὸ καὶ ἑαυτὸν εἶπεν
ὡς [illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] τοῖς παλαιοῖς, μιμού
μενος αὐτόν :·
οζ οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν
τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην
ὑμῖν τὸ πρότερον· καὶ τὸν
πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ
σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε
οὐδὲ ἐξεπτύσατε· ἀλλ' ὡς
ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με
ὡς χριστὸν Ἰησοῦν :· κηρύσσων φη
σὶν ὑμῖν ἐλαυνόμην [illegible]
γούμην· θανάτοις [illegible]
μενον· καὶ οὐδ' οὕτως [illegible]

ξϛ πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ
τῆς πίστεως ἐν χριστῷ ἰησοῦ:
ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ νόμου φησίν:
ξζ ὅσοι γὰρ εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθη
τε, χριστὸν ἐνεδύσασθε:
Ἐπειδὴ μέγα αὐτὸ εἶπεν καὶ θαυ
μαστόν· τοὺς ὑπὸ κατά
ραν ὄντας τοῦ νόμου γεγενημέ
νους, διὰ τῆς πίστεως υἱ
οὺς προσαγορευθῆναι θεοῦ
κατασκευάζει αὐτό· πρῶ
τον μὲν τὸ ἐνδύσασθαι τὸν
χριστόν· εἰ δὲ ὁ χριστὸς υἱὸς θεοῦ, σὺ δὲ
αὐτὸν ἐνεδύσω φησίν, τὸν
υἱὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἀφομοιωθείς, εἰς μί
αν συγγένειαν ἤχθης:
ξη οὐκ ἔνι ἰουδαῖος οὐδὲ ἕλ
λην· οὐκ ἔνι δοῦλος οὐ
δὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι
ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάν
τες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε
ἐν χριστῷ ἰησοῦ: Ἐπειδὴ τὸ μέ
γεθος δείκνυσι τῆς ἀγαθότη
τος τοῦ θεοῦ, ὅπου γε πᾶ
σιν τὴν ἰσοτιμίαν δέδωκε
ξθ δωρεάν: εἰ δὲ ὑμεῖς
χριστοῦ, ἄρα τοῦ ἀβραὰμ σπέρ
μα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγε
λίαν κληρονόμοι:
εἰ ὁ χριστὸς σπέρμα τοῦ ἀβρα
άμ, ὑμεῖς δὲ χριστὸν ἐνεδύ
σασθε καὶ σῶμα αὐτοῦ γεγό
νατε· δῆλον ὅτι καὶ σπέρμα
τοῦ ἀβραὰμ ἐστέ· οὐκοῦν
κληρονόμοι· τῷ σπέρματι
γὰρ αὐτοῦ ἡ ἐπαγγελία:
ο λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κλη
ρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν
διαφέρει δούλου, κύριος πάν
των ὤν· ἀλλ' ὑπὸ ἐπιτρό
πους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους,
ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός.
οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν
νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ
κόσμου ἦμεν δεδουλωμέ
νοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλή
ρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέ
στειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ
γενόμενον ἐκ γυναικός, γε
νόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα
τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ:
νήπιος οὖν οὐ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ
τὴν γνώμην φησίν· δηλῶν
μὲν ὅτι καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο
ὁ θεὸς ταῦτα χαρίσασθαι·
ἐπειδὴ δὲ ἔτι νήπιοι ἐτύγχανον
διεκωλύθη· ἀφῆκεν ὑπὸ τὰ
στοιχεῖα τοῦ κόσμου εἶναι. τὰς
νουμηνίας καὶ τὰ σάββατα·
αἱ γὰρ ἡμέραι αὗται ἀπὸ δρόμου σε
λήνης καὶ ἡλίου γίνονται· εἰ
δὲ καὶ μὴ νῦν ἡμᾶς ὑπὸ νόμον
ἄγουσιν. οὐδὲ γὰρ τότε ... σιν
σιν. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῷ χρόνῳ τῆς
τελείας ἡλικίας εἰσὶν αὐτοὶ ...

ρῆσαι καὶ ὀλοφύρασθαι· ζ
πάντας ἐστερημένων ἔστι
σπάσασθαι· διὰ γὰρ τὴν
στολὴν οὐκ ἦν δακρῦσαι δὲ
ξαι οὐδὲ ὀλολυγμόν:·
πδ ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν:·
οὐκ ἔχω γάρ φησιν τί εἴπω·
πῶς θῶμαι πρὸς ταύτην ἀ-
μαρτίας τοῦ δόλου τὴν
κορυφὴν διὰ τῶν λεγομένων·
ὑμῶν ὑποστρέψαντες ὑπὲρ
τῆς πίστεως. καὶ δι' αὐτῶν
σημείων ἐξεπλάγητε διὰ
τῆς πίστεως, νῦν ἀθρόον
οὕτως ἐπὶ τοσαύτην ὑπε-
νεχθῆναι κακίαν ἠνέχθητε. ὥστε
περιτομὴν καὶ σάββατα
κατασύρεσθαι:·
πε ΛΕΓΕΤΕ ΜΟΙ ΥΠΟ ΝΟΜΟΝ ΘΕΛΟΝ
ΤΕΣ ΕΙΝΑΙ. ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ Α
ΚΟΥΕΤΕ· ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ. Ο
ΤΙ ΑΒΡΑΑΜ ΔΥΟ ΥΙΟΥΣ ΕΣΧΕΝ
ΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ. ΚΑΙ
ΕΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ· ΑΛ
Λ' Ο ΜΕΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ ΚΑ
ΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΓΕΝΝΗΤΑΙ·
Ο ΔΕ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΔΙΑ
ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ:·
Ἐντεῦθεν δείκνυσιν ὅτι ἡ πίστις
ὑμᾶς συνάπτει τῷ Ἀβρα-
άμ· καὶ ἔδειξε τοῖς ἀκού-
ουσιν ἀναγκαῖον ὑμᾶς·
ἐπὶ τοῖς μὴ γενομένοις ἐξε-
λεγμένου· δείκνυσιν τὰς γενεσίας ἐκείνης
τῆς μὲν καὶ ἐλευθέρου· δείκνυσι μέν
τι τὸ παράδοξον τοῦτο ἀμφο-
τέρων γεγονέναι· ὁ γὰρ Ἰσαὰκ
οὐ κατὰ φύσεως ἀκολουθίαν·
οὐδὲ κατὰ γάμου νόμον· οὐ-
δὲ κατὰ σαρκὸς δύναμιν
γενόμενος. καὶ τὸ γνήσιος
ἦν αὐτῶν νεκρῶν σωμάτων
φῦναι καὶ νενεκρωμένης μήτρας·
ἐκεῖνο τοίνυν ἡμᾶς φησὶν
τὸ μὴ κατὰ σάρκα γεγεν-
νῆσθαι. διὰ γὰρ τοῦτο μάλι-
στα αὐτοῦ συγγενεῖς ἐσμεν
ὅτι οὐ κατὰ σάρκα ἐγεννή-
θη. οὐ γὰρ τιμιώτερον
τοῦτο τὸ κατὰ σάρκα, ἀλ-
λὰ καὶ ἀτιμότερον ἐργά-
ζεται· θαυμαστότερος γὰρ
ὁ τόκος ὁ μὴ κατὰ σάρκα
καὶ πνευματικώτερος· ζ δῆλον
ἐκ τῶν αὐτῶν τεχθέντων·
ὁ τεχθεὶς κατὰ σάρκα ὁ Ἰσμαὴλ
ἀλλὰ δοῦλος ἦν· καὶ οὐ τοῦτο
μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐξεβλήθη τῆς
πατρῴας οἰκίας· ὁ δὲ κα-
τ' ἐπαγγελίαν τεχθεὶς Ἰσαὰκ
ἅτε υἱὸς γνήσιος ζ ἐλεύθε-
ρος, κύριος ἁπάντων ἦν:·
πϛ ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα:·
κατὰ ἱστορίαν αὐτὰ φησίν· οὐ
τοῦτο δὲ μόνον παραδηλοῖ· ὅ-
περ φαίνεται, ἀλλὰ καὶ ἄλλα

φρονήσατέ μου· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ
σαρκί μου. οὐκ ἐξουθενήσα
τε· οὐδὲ ἐξεπτύσατε· πῶς
οὖν οὐκ ἄτοπον· διωκόμε
νον μὲν ὡς ἄγγελον δέχεσθαι,
παραινοῦντα δὲ τὰ δέοντα,
μὴ δέχεσθαι :·

οη ΤΙϹ ΟΥ̓Ν ΗΝ Ο ΜΑΚΑΡΙϹΜΟϹ ΥΜΩΝ
ΜΑΡΤΥΡΩ ΓΑΡ ΥΜΙΝ ΟΤΙ ΕΙ ΔΥΝΑ
ΤΟΝ ΤΟΥϹ ΟΦΘΑΛΜΟΥϹ ΥΜΩΝ
ΕΞΟΡΥΞΑΝΤΕϹ ΑΝ ΕΔΩΚΑΤΕ
ΜΟΙ· ΩϹΤΕ ΕΧΘΡΟϹ ΥΜΩΝ
ΓΕΓΟΝΑ ΑΛΗΘΕΥΩΝ ΥΜΙΝ :·

ἐνταῦθα διαπορεῖ καὶ ἐκ
πλήττεται καὶ παρ' αὐτῶν
ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς πα
ραλλαγῆς μαθεῖν· οὐχ ὑμεῖς
ἦτε φησὶν οἱ περιέποντες
καὶ θεραπεύοντες καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἡγούμενοι τιμι
ωτέρους; πόθεν οὖν ἡ ἔχθρα;
πόθεν ἡ ὑποψία· ὅτι τὰ ἀ
ληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἶπον.
ἐγὼ γάρ φησιν οὐκ οἶδα ἄλ
λην αἰτίαν. ἢ τὸ ἀληθῆ λέ
γειν ὑμῖν :·

οθ ΖΗΛΟΥϹΙΝ ΥΜΑϹ ΟΥ ΚΑΛΩϹ :·

ζηλοῦν ὑμᾶς φησὶν ἐρεθίζουσιν
ἐπ' οὐ καλῷ· πῶς γὰρ ἐκεῖ
νος καλός. ὁ παλαιὸν ἐστὶν ζυ
γὸν αὐτοῖς καταφέρων τῆς
δουλείας :·

π ΑΛΛ ΕΚΚΛΕΙϹΑΙ ΥΜΑϹ ΘΕΛΟΥ
ϹΙΝ· ΙΝΑ ΑΥΤΟΥϹ ΖΗΛΟΥΤΕ :

ἐκκλεῖσαι μὲν τῆς εὐαγγελι
κῆς χάριτος· τοῦτο γὰρ ἐ
ποίουν· τῆς μὲν τελείας
γνώσεως ἐκβαλεῖν θέλον
τες. ὅσοι δὲ τὴν νόθον πα
ρεμβαλόντες· διὸ οὐδὲν ἕτε
ρον. ἀλλ' ἵνα αὐτοὶ μὲν ἐν
τάξει διδασκάλων γένων
ται. Γαλάτας δὲ ἐν τάξει
καταστήσωσι μαθητῶν :·

πα ΚΑΛΟΝ ΔΕ ΤΟ ΖΗΛΟΥϹΘΑΙ ΕΝ ΚΑ
ΛΩ ΠΑΝΤΟΤΕ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΟΝΟΝ
ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΜΕ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ :·

ἐνταῦθα αἰνίττεται ὅτι ἡ
ἀπουσία αὐτοῦ ταῦτα εἰρ
γάσατο. καὶ ὅτι τοῦτο μα
κάριον. τὸ καὶ ἀπόντος τοῦ
διδασκάλου τὴν δέουσαν
τάξιν σώζειν τοὺς μαθητάς :·

πβ ΤΕΚΝΙΑ ΜΟΥ ΟΥϹ ΠΑΛΙΝ ὨΔΙΝΩ
ΑΧΡΙϹ ΟΥ ΜΟΡΦΩΘΗ ΧϹ ΕΝ ΥΜΙΝ :

διεφθάρατε φησὶ τὴν γνώ
μην· ἀπωλέσατε τὴν μορφήν·
ἀναγεννήσεως ἑτέρας δεῖ,
καὶ διαπλάσεως :·

ΗΘΕΛΟΝ ΔΕ ΠΑΡΕΙΝΑΙ ΠΡΟϹ ΥΜΑϹ
πγ ΑΡΤΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑΞΑΙ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ
ΜΟΥ :· τί μὲν ἕνεκεν ζητεῖ
τὴν παρουσίαν λέγει· ἢ τί μὲν
ἢ τοῦ ἀλλάξαι τὴν φωνήν·
ἀντὶ τοῦ δακρῦσαι· καὶ θρη

τῆς ἀναγεννήσεως τῆς μη-
τρας. φύσεως μὲν οὐδεμία·
τὰ δὲ ῥήματα τοῦ θεοῦ αὐτοῖς ἴσα-
σιν οἱ πιστοὶ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ
τῶν ὑδάτων καθάπερ ἐν
μήτρᾳ τινὶ διαπλαττόμενοι καὶ
ἀναγεννώμενοι. τὸ μακαριζόμε-
νον· οὐ κοινωνεῖ τῆς σαρκὸς
ἐσμέν· ἐλεύθεροι ἐσμέν:·
κγ ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ
σάρκα γεννηθεὶς ἐδίω-
κεν τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕ-
τω καὶ νῦν:·
ἴσως λέγουσιν καὶ ποία
αὕτη ἐλευθερία ὅπου
ἰουδαῖοι κατέχουσι καὶ
μαστίζουσι τοὺς πιστούς·
δείκνυσιν καὶ τούτου τὸν
τύπον ἄνωθεν ὄντα:·
κδ ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή·
ἔκβαλε τὴν παιδίσκην
καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ
μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς
τῆς παιδίσκης, μετὰ τοῦ
υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας:·
δείξας ἄνωθεν τὸν τύπον
τοῦ διωγμοῦ. οὐκέτι κα-
τα[illegible]
αὐτούς· διδάσκων ἐκ τῆς
ἱστορίας πάλιν καὶ ποῖον
ἔχει τῶν διωκτῶν τὸ τέ-
λος· τὸ μὴ μόνον ἐκβληθῆ-
ναι τῆς οἰκίας. ἀλλὰ καὶ

τῆς οὐσίας ἐκπεσεῖν [illegible]
μαι· ὁ δὲ [illegible] κληρονόμος
ἐστὶν καὶ μὴ [illegible]· ἐν αὐτῷ
τοῦ φαυλοτέρου αὐτοὺς προσ-
αγορεύσας:· ἄρα ἀδελφοί
κε οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα
ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. τῇ ἐλευ-
θερίᾳ οὖν ᾗ χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέ-
ρωσεν στήκετε. καὶ μὴ πά-
λιν ζυγῷ δουλείας ἀνέχεσθε:·
Ἑτέραν αἰτίαν τίθησιν τὴν
πείθουσαν αὐτοὺς μένειν
ἐπὶ τῶν δογμάτων. λέγει δὲ·
μὴ γὰρ ἑαυτοὺς ἐλευθερώ-
σαντες ἄλλους [illegible] ὁ λι-
γοραλέος. ἄλλος ὁ τιμή-
δους ὑπερημερῶν. τὸ δὲ ἐ-
κεῖ ἔχομεν. τὸν σα[illegible] τὸν
γεγενημένον ἐδίωξεν. τὸ
δὲ τοῦ ζυγοῦ ὀνόματι, τὸ βα-
ρὺ τοῦ πράγματος αὐτοῖς
κατασημαίνει. τὸ δὲ πά-
λιν ἐπάγων. πολλὴν αὐτῶν
δείκνυσιν ἀναισθησίαν·
ἡ μὲν γὰρ [illegible] τοῦ πα-
θους [illegible]
αὐτοὺς αὐτῶν [illegible]
κς μάτων ἄξιοι:· Ἴδε ἐγὼ
παῦλος λέγω ὑμῖν
θαρροῦντος ἡ φωνή:·
ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε
κζ χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει:·
πῶς οὐδὲν ὠφελήσει τὸν πε-

τὴν ἀγορὰν. διὸ καὶ ἀλληγο-
πζ ρία καλεῖται :· αὗται γάρ
εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι :·
οἱ δύο νόμοι· ὁ μωσαϊκὸς καὶ ὁ εὐαγ-
πη γελικός :· μία μὲν
ἀπὸ ὄρους σινᾶ. εἰς δουλείαν
γεννῶσα. ἥτις ἐστὶν ἁγάρ·
τὸ γὰρ ἁγὰρ σινᾶ ὄρος ἐστὶν
ἐν τῇ ἀραβίᾳ :· ἁγὰρ ἐκα-
λεῖτο ἡ δούλη. τὸ δὲ σινᾶ ὄ-
ρος οὕτω μεθερμηνεύεται
τῇ ἐγχωρίῳ αὐτῶν γλώττῃ·
ὥστε τοὺς ἐκ τῆς παλαιᾶς
τικτομένους πάντας. ἀ-
νάγκη δούλους εἶναι :·
πθ συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν ἱερουσαλήμ·
δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέ-
κνων αὐτῆς :· ὁμό-
μορφος γὰρ ἐκείνη ἡ δούλη ἦν
ὁμοίως καὶ δούλους ἔτεκεν·
ὁμοίως καὶ αὕτη. τουτέστιν
ἡ διαθήκη. ἧς τύπος ἡ
δούλη. καὶ γὰρ ἡ ἱερουσαλὴμ ἐγ-
γὺς τὸ μὲν κεῖται τῷ ὄρει τῷ
ὁμωνύμῳ τῇ δούλῃ· ἐν
τούτῳ δὲ τῷ ὄρει καὶ ἡ δια-
θήκη δέδοται :·
ϙ ἡ δὲ ἄνω ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα
ἐστίν· ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάν-
των ἡμῶν· γέγραπται
γὰρ εὐφράνθητι στεῖρα
ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ
βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα :·

τῆς μὲν ἱερουσαλὴμ τῆς κάτω τύ-
πος ἡ ἁγάρ· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ
ὄρους τοῦ οὕτω καλουμένου.
τῆς δὲ ἄνω ἡ σάρρα· ἄνω δὲ
ἱερουσαλὴμ τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ·
καὶ αὕτη γὰρ ἦν πάλαι στεῖ-
ρα ὥσπερ καὶ ἡ σάρρα. ὅτι
δὲ περὶ τῆς ἐκκλησίας ὁ
λόγος καὶ τὸν προφήτην πα-
ρήγαγε μαρτυροῦντα λέγοντα·
εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τί-
ϙα κτουσα :· ὅτι πολλὰ
τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλ-
λον. ἢ τῆς ἐχούσης τὸν
ἄνδρα :· ἔρημον, τὴν
ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν λέγει·
τὴν πάλαι ἐν ἐρημίᾳ καὶ ἀγνω-
σίᾳ ὑπάρχουσαν τοῦ θεοῦ·
ἔχουσαν δὲ τὸν ἄνδρα τὴν
συναγωγήν. διὰ τὸ δεδόσθαι
αὐτῇ τὸν νόμον· ἀλλ᾽ ὅμως πο-
λυπλασίονα γέγονε τῆς στεί-
ρας τὰ τέκνα. καθὸ ἡ μὲν
ἔχουσα τὸν ἄνδρα, ἓν μόνον
τὸ ἑβραίων ἔθνος. ἡ δὲ στεῖρα
πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τὰ ἔθνη :·
ϙβ ἡμεῖς δὲ ἀδελφοὶ κατὰ ἰσαὰκ
ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν :·
οὐ γὰρ μόνον ὅτι στεῖρα ἡ ἐκ-
κλησία ὥσπερ ἡ σάρρα. κα-
θάπερ ἐκείνη. οὐ κατὰ φύσιν
ἀλλ᾽ ἐπαγγελίᾳ τοῦ θεοῦ πεποίη-
κεν τὴν γονήν· οὕτως ἐστί

ρα Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ
τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία
ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐ-
νεργουμένη. ἐτρέχετε
καλῶς, τίς ὑμᾶς ἐνέκο-
ψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πεί-
θεσθαι:· ὁ γὰρ τὸν
Χριστὸν ἐνδυσάμενος μηκέτι
ταῦτα περιεργαζέσθω
ρβ φησίν:· Ἡ πεισμονὴ οὐ-
κ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς:·
οὐ δὴ παρὰ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς
ὁ καλῶν, ὥστε οὕτως σα-
λεύεσθαι· οὐ ταῦτα ἐνο-
μοθέτησεν ὥστε ἰουδαΐ-
ργ ζειν:· Μικρὰ ζύμη
ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ:
ἵνα μή τις λέγῃ· τί τὸ πρᾶγ-
μα ἐστὶν ἓν τοῦ λόγου· μι-
ᾶς ἐντολῆς μόνης ἐφύλα-
ξαμεν τοῦ νόμου καὶ το-
σαῦτα θορυβεῖς, ἀκούετε
πῶς ἐκφοβεῖ διὰ τοῦ πα-
ραδείγματος. ὁ δὲ λέγει τοι-
οῦτον ἐστίν· ὥσπερ ἡ ζύμη
μικρὰ τυγχάνουσα, ὅλον ἐπὶ
αὐτὴν τὸ φύραμα μετά-
γει φησίν, οὕτω καὶ ὑμᾶς
δυνατὸν ἀφ' ἧς τὸ μικρὸν
τοῦτο κακὸν μὴ διορθω-
θείη, καὶ εἰς τέλειον ἰουδα-
ϊσμὸν ἀγαγεῖν:·
ρδ Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ
ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε:·
οὐκ εἶπεν ὅτι οὐ φρονεῖτε
ἀλλ' ὅτι οὐ φρονήσετε· τοῦ-
τ' ἔστιν ὅτι διορθωθήσεσθε:
ρε Ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστά-
σει τὸ κρίμα ὅστις ἂν ᾖ:·
οὐδὲ τὸ μηδὲ τὸ ὄνομα τῶν
ταρασσόντων θέλειν, ἵνα
μὴ ἀναισχυντότεροι γένωνται:·
ρς Ἐγὼ δὲ ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν
ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι:·
ἐπειδὴ διέβαλλον αὐτὸν ὡς
πανταχοῦ ἰουδαΐζοντα καὶ ὑ-
ποκρινόμενον τὸ κήρυγμα.
ὁρᾶτε πῶς καθαρῶς ἀπο-
λύεται, μάρτυρας αὐτοὺς
καλῶν· εἰ δὲ ἀπ' ἐμοῦ φησιν καὶ
ὑμεῖς· ὅτι διωκόμενοι προ-
φάσει τούτου ἐστίν· ὅτι κε-
λεύω ἀποσχέσθαι τοῦ νόμου·
εἰ δὲ περιτομὴν κηρύσσω
τί διώκομαι· οὐδὲν γὰρ ἔτι
ἐγκαλεῖν μοι ἔχουσιν οἱ ἐχ-
θροί μου, εἰ τοῦτο:·
ρζ Ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδα-
λον τοῦ σταυροῦ:·
οὕτως ἀφόρητος [illegible]
[illegible] τοῦ μὴ δέχεσθαι [illegible]
[illegible] καὶ σκανδαλίζεσθαι
[illegible] οὐδὲ γὰρ οὕτως
[illegible] σκανδαλίζονται
τοὺς ἰουδαίους, ὥσπερ [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]

ριτεμνομένου Χριστοῦ· ἄκουε· ὁ
περιτεμνόμενος ὡς νό-
μον δεδοικὼς περιτέ-
μνεται· ὁ δὲ δεδοικὼς
ἀπιστεῖ τῇ δυνάμει τῆς
χάριτος· ὁ δὲ ἀπιστῶν
οὐδὲν κερδαίνει παρὰ
τῆς ἀπιστουμένης::
ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΔΕ ΠΑΛΙΝ ΠΑΝΤΙ
ΑΝΘΡΩΠΩ ΠΕΡΙΤΕΜΝΟΜΕΝΩ· ΟΤΙ
ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ ΕΣΤΙΝ ΟΛΟΝ ΤΟΝ
ΝΟΜΟΝ ΠΟΙΗΣΑΙ· ΚΑΤΗΡΓΗ-
ΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΟΥ ΧΥ::
Ἵνα γὰρ μὴ νομίσῃς κατ' ἔχθραν
ταῦτα λέγεσθαι· οὐχ ὑμῖν μό-
νον λέγω φησίν· ἀλλὰ καὶ παν-
τὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ·
ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν
νόμον πληρῶσαι· ἀλλήλων
γὰρ ἔχεται τὰ νόμιμα· καὶ
πῶς ἄκουε· ἡ περιτομὴ
θυσίαν ἔχει συνεζευγμένην·
ἡμέρας παρατήρησιν· ἡ
θυσία πάλιν· καὶ ἡμέρας
καὶ τόπου φυλακήν· ὁ τό-
πος μυρίων καθαρμῶν τρό-
πους· οἱ καθαρμοὶ πλῆ-
θος παρατηρήσεων εἰσά-
γουσιν· οὐκ ἔστι γὰρ ἀκά-
θαρτον θύειν· οὐκ ἱερῶν
εἰσελθεῖν ἀδύτων· οὐκ ἄλ-
λοθι τὸν ποιεῖν θεσμός· διὸ
καὶ πολλαὶ [illegible]

ἐν τοῖς ὡρισμένοις· αὐτοῖς μὲν
περιτμηθῆναι μέν· μὴ ἐν τῇ
ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ· ἢ ἐν τῇ
ὀγδόῃ μέν· μὴ θυσίας δέ· ἢ
θυσίας μέν· μὴ ἐν τῷ ὡρισμέ-
νῳ δὲ τόπῳ· ἢ ἐν τῷ ὡρισμέ-
νῳ μὲν τόπῳ· μὴ τὰ ἡρμοσ-
μένα δέ· ἢ τὰ ἡρμοσμένα
μέν· μὴ καθαρὸς δέ· ἢ
καθαρὸς μὲν [illegible]
προσήκοντα δὲ [illegible]
καθαρθεὶς [illegible]
ται τὸ πρᾶγμα: διὰ τοῦτό φη-
σιν· ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον
τὸν νόμον πληρῶσαι::
ζθ ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΝ ΝΟΜΩ ΔΙΚΑΙΟΥ-
ΣΘΕ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΞΕΠΕ-
ΣΑΤΕ:: Καὶ δείκνυσι κο-
λάσεως [illegible] ἐκφοβεῖ· τί γὰρ
τὸν [illegible] τοῖς τῆς
χάριτος [illegible]
ἀλλὰ κολάσεως ἀπαραίτη-
ρ τος:: ΗΜΕΙΣ ΓΑΡ ΠΝΙ ΕΚ
ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΛΠΙΔΑ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΘΑ::
Ποιήσας διὰ τῆς κολάσεως
[illegible] παρα-
μυθίας αὐτοῖς ἄρχεται λέγων·
οὐδὲν ἐκείνων δεόμεθα·
τῶν νομίμων φησίν· ἀρκεῖ
γὰρ ἡ πίστις ἡμῖν παρασχεῖν
[illegible] καὶ δι' αὐτοῦ δικαιοσύνην
ὅσα ἡμῖν ζωῆς πολλαὶ [illegible]
[illegible]::

ρεσιν τὴν πονηράν· τὴν δὲ
τὴν προαίρεσιν τὴν ἀγαθὴν
τὴν ἀμετάτρεπτον σπουδάζου
ρ̅ι̅β̅ σαν :· εἰ δὲ πνι ἄγεσθε, οὐ
κ ἐστὲ ὑπὸ νόμον· φανερὰ δὲ
ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτι
νά ἐστιν· μοιχεία· πορνεία·
ἀκαθαρσία· ἀσέλγεια· εἰδω
λολατρεία· φαρμακεία· ἔ
χθραι· ἔρεις· ζῆλοι· θυμοί·
ἐριθεῖαι· διχοστασίαι· αἱ
ρέσεις· φθόνοι· φόνοι· μέ
θαι· καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ
προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προ
εῖπον· ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσ
σοντες· βασιλείαν θῦ οὐ κλη
ρονομήσουσιν· ὁ δὲ καρ
πὸς τοῦ πνς ἐστιν· ἀγάπη· χα
ρά· εἰρήνη· μακροθυμία·
χρηστότης· ἀγαθωσύνη· πίστις·
πραότης· ἐγκράτεια· κατὰ
τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν νό
μος· οἱ δὲ τοῦ χῦ τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς πα
θήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμί
αις :· ὁ τὸ πνα ἔχων μετὰ
χρῦ, διὰ τοῦτο συνεσταυρωμένοι τῷ
κυρίῳ ἂν εἶεν θνητὰ πάθη ἀπώσαντες·
ὁ δὲ τοῦτο μὴ ἀναπράττων οὐ
δύναται τὸ αἴτιον τοῦ νόμου βο
ηθείας· ὑψηλότερος γὰρ
γέγονε τῆς ἐκ τοῦ νόμου ἐπαγγελίας
γενόμενος· ὁ γὰρ μὴ ὀργιζό
μενος· πῶς δέηται τοῦ διὰ τὸν φόνον
φόβου κολάσεως· ὁ μὴ ἐπιθυμῶν
γυναικὸς ὀφθαλμοῖς· πῶς
χρήζει τοῦ παιδεύοντος μὴ
μοιχεύειν· τὸ γὰρ διαλέγεσθαι
περὶ τοῦ καρποῦ τῆς κακίας
τὸ τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἀνασπά
ρ̅ι̅γ̅ σαντι :· εἰ ζῶμεν πνι,
πνι καὶ στοιχοῦμεν :·
κατὰ τοὺς ἐκείνου νόμους πολιτευώ
μεθα· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ στοιχῶ
μεν· λέγει δέ· ἀρκεσθῶμεν
τῇ τοῦ πνς δυνάμει· καὶ μὴ
ἐπιζητῶμεν τὴν ἀπὸ τοῦ
νόμου προσθήκην :·
ρ̅ι̅δ̅ μὴ γινώμεθα κενόδοξοι :·
διὰ τοὺς ἐκείνους τοὺς ἐπαί
ροντας τὴν περιτομήν,
διὰ φιλοδοξίαν τοῦτο ποι
οῦντας :· ἀλλήλους
ρ̅ι̅ε̅ προκαλούμενοι :·
εἰς φιλονεικίας δηλονότι
καὶ ἔριδας :· ἀλλήλους
ρ̅ι̅ς̅ φθονοῦντες :· αὕτη γὰρ
τῆς κενοδοξίας ὁ φθόνος :·
ρ̅ι̅ζ̅ ἀδελφοὶ ἐὰν καὶ προληφθῇ
ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι :·
οὐκ εἶπεν ἐὰν πράξῃ ἀλλ᾽
ἐὰν προληφθῇ τουτέστιν
[illegible]· ὁρᾶς
πῶς ἐκφυγεῖν καὶ ἐκείνους τοὺς
κηρύσσοντας περιτομήν, ἐπὶ
τὴν πίστιν ἔρχεται· ἐπιπλήσσει

νόμοις· καὶ γὰρ [illegible] προ
σήκοντα. οὐκ [illegible] ὅτι
οὗτος τὸν σταυρὸν [illegible] προ
[illegible]. ἀλλ' ὅτι κατὰ τοῦ νόμου
καὶ τοῦτο [illegible] τοῦ ἀγαθοῦ :·

ρη ὌΦΕΛΟΝ ΚΑῚ ἈΠΟΚΌΨΟΝΤΑΙ
ΟἹ ἈΝΑΣΤΑΤΟῦΝΤΕΣ ὙΜᾶΣ·
ὙΜΕῖΣ ΓᾺΡ ἘΠ' ἘΛΕΥΘΕΡΊᾼ ἘΚΛΉ
ΘΗΤΕ ἈΔΕΛΦΟΊ :· ὁ μὲν
τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδέν μοι μέλει
[illegible]. [illegible] μὴ
[illegible] μόνον. ἀλλὰ
καὶ [illegible] :·

ρθ ΜΌΝΟΝ ΜῊ ΤῊΝ ἘΛΕΥΘΕΡΊΑΝ
ΕἸΣ ἈΦΟΡΜῊΝ Τῇ ΣΑΡΚΊ :·
[illegible] ὑμᾶς [illegible]
χριστὸς τῆς δουλείας. κυρίους
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρόφασιν, [illegible]
[illegible]
δὴ γὰρ [illegible]
[illegible] τὸν νόμον
καὶ [illegible] κατάρας [illegible]
[illegible]. ἵνα μὴ [illegible]
[illegible] τοῦ
νόμου [illegible]. ἵνα
[illegible] ζῆν, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. ἀλλ'

μαντὸς [illegible] φιλοσοφίαν.
[illegible] γὰρ τοῦ νόμου τὰ δόγματα·
καὶ [illegible]. οὐχ ἵνα
[illegible]. ἀλλ' ἵνα [illegible]
[illegible] :·

ρι ἈΛΛᾺ ΔΙᾺ ΤῆΣ ἈΓΆΠΗΣ ΔΟΥΛΕΎ
ΕΤΕ ἈΛΛΉΛΟΙΣ· Ὁ ΓᾺΡ ΠᾶΣ ΝΌ
ΜΟΣ ἘΝ ἙΝῚ ΛΌΓῼ ΠΛΗΡΟῦΤΑΙ
ἘΝ Τῷ ἈΓΑΠΉΣΕΙΣ ΤῸΝ ΠΛΗ
ΣΊΟΝ ΣΟΥ ὩΣ ἙΑΥΤΌΝ· ΕἸ ΔῈ
ἈΛΛΉΛΟΥΣ ΔΆΚΝΕΤΕ ΚΑῚ ΚΑ
ΤΕΣΘΊΕΤΕ. ΒΛΈΠΕΤΕ ΜῊ
ὙΠ' ἈΛΛΉΛΩΝ ἈΝΑΛΩΘῆΤΕ·
ΛΈΓΩ ΔΈ, ΠΝΕΎΜΑΤΙ ΠΕΡΙΠΑΤΕῖΤΕ
ΚΑῚ ἘΠΙΘΥΜΊΑΝ ΣΑΡΚῸΣ ΟΥ̓
ΜῊ ΤΕΛΈΣΗΤΕ :·
[illegible] τὸν τρόπον, [illegible]
[illegible]
[illegible]. ἀλλὰ [illegible]
[illegible]
[illegible]. [illegible] γὰρ
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀλλήλοις. οὕτως
γὰρ [illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible] :·

ρια Ἡ ΓᾺΡ ΣᾺΡΞ ἘΠΙΘΥΜΕῖ ΚΑΤᾺ
ΤΟῦ ΠΝΕΎΜΑΤΟΣ· ΤῸ ΔῈ ΠΝΕῦΜΑ ΚΑΤᾺ
ΤῆΣ ΣΑΡΚΌΣ· ΤΑῦΤΑ ΔῈ ἈΝΤΊ
ΚΕΙΤΑΙ ἈΛΛΉΛΟΙΣ· ἽΝΑ ΜῊ
Ἃ ἊΝ ΘΈΛΗΤΕ ΠΟΙῆΤΕ :·
σάρκα φησὶ τὴν [illegible]

οἷον ὡς ὁ φαρισαῖος· καὶ τοῦ
το δὲ συνεχῶς γίνεται. ἵνα τὸ
ὅλον καταμικρὸν ἐξέλῃ· ὁ
γὰρ συνεθισθεὶς ἑαυτὸν
μόνον, καὶ μὴ καθ' ἑτέρου,
καὶ τοῦτο ταχέως διορθώ-
σεται τὸ ἐλάττωμα :·

ρκε ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον
βαστάσει :· [illegible]
τῇ θέσει ἀπολογισμὸν [illegible]
καθ' ἑτέρου καυχᾶσθαι. δι-
ορθοῖ [illegible] τὸν καυχώμε-
νον· ὥστε μηδὲ ἑαυτῷ μέγα
φρονεῖν· [illegible]
αὐτόν· [illegible]
τήματα καὶ τοῖς ὀνόμασι
τοῦ φορτίου [illegible] αὐτοῦ
τὸ συνειδός :·

ρκϛ κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχού-
μενος τὸν λόγον ἐν πᾶσιν
ἀγαθοῖς· μὴ πλανᾶσθε
θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ
ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ
θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς
τὴν σάρκα αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπεί-
ρων εἰς τὸ πνεῦμα· ἐκ τοῦ πνεύματος
θερίσει ζωὴν αἰώνιον·
τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ
ἐκκακῶμεν :·

ἐνταῦθα περὶ τῶν διδασκά-
λων [illegible]
ὥστε [illegible]

[illegible]

ρκζ καιρῷ γὰρ
ἰδίῳ θερίσωμεν μὴ ἐκλυό-
μενοι :· [illegible]

[illegible]

ρκη ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν ἐρ-
γαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάν-
τας· μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰ-
κείους τῆς πίστεως :·

[illegible]

τῆς καὶ συναρπαγῆς λόγον
αὐτῶν τὸ ἁμάρτημα· καὶ
τοῖς ἄλλοις [illegible] μέλλου
μένα παραγ[illegible] αὐτοῖς· πῶς
γὰρ [illegible]· οἱ
καὶ διορθοῦσθαι δεόμενοι
ριη κινδυνεύομενοι :· ὑμεῖς
οἱ πν(ευματ)ικοὶ καταρτίζετε
τὸν τοιοῦτον :·
οὐκ εἶπε κολάζετε· οὐδὲ
καταδικάζετε· ἀλλὰ δι-
ριθ ορθοῦτε :· ἐν πν(εύματ)ι πρᾳό-
τητος :· τοιοῦτον μό-
νον [illegible]
[illegible]
[illegible]
οὐδὲ τὸ μὴ [illegible]
[illegible]
τητος [illegible]· ἵνα δείξῃ
ὅτι καὶ [illegible] ταῦτα ὑπὸ
[illegible]
διορθοῦσθαι· χάρισμα
τος [illegible] :·
ρκ σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ
σὺ πειρασθῇς :·
[illegible]
φρόνημα [illegible]
[illegible]· ἵνα
γὰρ μὴ [illegible] τὸ διδάσκειν
[illegible]
[illegible]
ρκα [illegible] ἀλλήλων τὰ
βάρη βαστάζετε :·

[illegible] ἀμελεῖν τοῦ [illegible]· οὐ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρκβ [illegible] :· καὶ οὕτως ἀνα-
πληρώσατε τὸν νόμον τοῦ χ(ριστο)ῦ :·
[illegible] :·
εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι μὴ
δὲν ὢν ἑαυτὸν φρεναπατᾷ :·
[illegible]· οἷον [illegible]
[illegible]· οὐδὲ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν
[illegible]· ἵνα καὶ αὐτὸς
[illegible]· καὶ οὕτως
οὐ [illegible] ἁμαρτήσεται
[illegible]· οὕτε
[illegible]
[illegible] τοῦ ἀδελ-
ρκγ φοῦ :· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δο-
κιμαζέτω ἕκαστος :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρκδ καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ
καύχημα ἕξει. καὶ οὐκ εἰς τὸν
ἕτερον :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

δείξας τὸν δοῦλον· τὸν ἐχθρὸν
τὸν ἄφρονα· καὶ οὕτω με-
γαλοπρεπῶς ὡς ἑαυτὸν ἐκ-
ρλε δοῦναι:· ΔΙ ΟΥ ΕΜΟΙ ΚΟ-
ΣΜΟΣ ΕΣΤΑΥΡΩΤΑΙ:·
κόσμον ταῦτα φησὶ καὶ πρά-
γματα φησίν· τὸν ἔπαινον
τὸν παρ' αὐτῶν ἀνθρώπων· τὴν
δορυφορίαν· τὴν δόξαν
ταῦτα φησὶν ἐμοὶ νεκρὰ
γέγονεν. τὰ οὕτω λαμ-
πρὰ καὶ μεγάλα:·
ρλς ΚΑΓΩ ΤΩ ΚΟΣΜΩ:·
διπλῆν τὴν νέκρωσιν
λέγει· ὅτι καὶ ἐκεῖνά μοι
νεκρά. καὶ ἐγὼ ἐκείνοις·
καὶ οὔτε αὐτὰ ἐκεῖνα με δύ-
ναται καὶ χειρώσασθαι·
νεκρὰ γάρ ἐστιν ἅπαξ·
οὔτε ἐγὼ ἐπιθυμῆσαι αὐ-
τῶν, νεκρὸς γὰρ αὐτοῖς
ρλζ εἰμὶ λοιπόν:· ΕΝ ΓΑΡ ΧΩ
ΙΥ ΟΥΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ
ΟΥΤΕ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ. ΑΛΛΑ
ΚΑΙΝΗ ΚΤΙΣΙΣ:·
βλέπε πόσην κηρύττει τὴν
δύναμιν τοῦ σταυροῦ· οὐ γὰρ
δὴ μόνον τὰ τοῦ κόσμου πρά-
γματα ἐνέκρωσεν αὐτῷ
πάντα. ἀλλὰ καὶ τῆς
πολιτείας τῆς παλαιᾶς
ἀνωτέρω πολλῷ κατέστη-
ρλη σεν:· ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΤΩ ΚΑ-
ΝΟΝΙ ΤΟΥΤΩ ΣΤΟΙΧΗΣΟΥΣΙΝ
ΕΙΡΗΝΗ ΕΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΝ ΙΗΛ ΤΟΥ ΘΥ:·
οἱ ταῦτα δηλονότι φησίν·
μάλιστα δὲ τὴν καινὴν κτίσιν
τὴν δεδομένην διὰ [illegible]
[illegible]· οὗτοι καὶ [illegible]
φιλαγίας ἀπολαύοντες
τοῦ ἰυ [illegible] κυρίως
ἂν καλοῖντο:·
ρλθ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΚΟΠΟΥΣ ΜΟΙ ΜΗΔΕΙΣ
ΠΑΡΕΧΕΤΩ:· ἐνταῦθα
οὐχ ὡς κάμνων· οὐδὲ ὡς ἀπειρη-
κώς, ταῦτα φθέγγεται. ἀλ-
λ' [illegible] αὐτῶν τὴν ῥα-
θυμίαν ἐγκαλῶν· καὶ φόβον
[illegible] ἐμβαλῶν μᾶλλον καὶ [illegible]
τοῖς παρ' αὐτοῦ τεθειμένοις νό-
μοις· καὶ οὐ συγχωρῶν ἀεὶ κινεῖν
ρμ αὐτοῖς:· ΕΓΩ ΓΑΡ ΤΑ ΣΤΙ-
ΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥ ΙΥ ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑ-
ΤΙ ΜΟΥ ΒΑΣΤΑΖΩ:·
ἀπάντων λόγους καὶ πάσης σοφίας
φησίν· μᾶλλον προτέρους [illegible]
τῶν στιγμάτων ἀπολογού-
μαι πρὸς τοὺς λέγοντας [illegible]
[illegible] τὸ δόγμα
καὶ πρὸς [illegible]
λέγειν:· Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ
ρμα ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΝΣ
ΥΜΩΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΜΗΝ:·
τὸ τελευταῖον [illegible]
[illegible]

ρήσεσι μὲν καὶ μυρίαις βουλη-
θῶμεν· οὐδὲν περαιτέρω ἐροῦμεν ἡμῖ-
ν· τὸ δὲ προσωπῆσαι· πρὸς
ἄρτι διαστήκειν τῆς ἰουδαϊκῆς
ταπεινότητος· ἐκεῖνοι μὲν
γὰρ ταῦτα τῆς φιλαυτίας αἰτίαν
τὰ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους κῶν·
ἐκ δὲ τῆς χάριτος φιλαυτίαν.
γινόμενοι καὶ θαλπωρὴν ἐπὶ
τὴν τῆς εὐσχημοσύνης μετ-
άληψιν καλῆς· καὶ ταῦτα λέ-
γει περὶ τοὺς οἰκείους τὴν ὑπ-
όληψιν ἐνδείκνυται :·
ρκθ Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμ-
μασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί :·
παραιτεῖσθαι τὸν λόγον αὐ-
τοὺς παραινεῖ· καὶ τὸ μέγε-
θος τῶν δογμάτων διὰ τοῦ
πηλίκοις εἶπε· κατασημή-
νας ἐν τῷ τῇ ἐμῇ χειρί· καὶ ἀ-
μέλει διὰ τούτου δηλοῦται·
τὸ οἷον· ἐπειδὴ συκοφάντουν
τὸν αὐτὸν ἐπὶ λέγοντα περιτομὴν
αὐτὸν καταγγέλλειν· ἐπεὶ κεκη-
ρύχθαι αὐτοῦ καταγγελίας· διὰ
τοῦτο ἦν ἀναγκαῖος ἰδιόγραφον
ποιήσασθαι τὴν ἐπιστολήν·
μαρτυρίαν ἔγγραφον αὐτοῦ δε-
χόμενος :· ρλ Ὅσοι θέλουσιν
εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρ-
κὶ οὗτοι ἀναγκάζουσιν
ὑμᾶς περιτέμνεσθαι :·
ἰδοὺ ἐπήνει καὶ τίμους διαφι-

λοδοξίαν μόνον ποιούμενοι
τὸ κήρυγμα· οὐ δι᾽ αὐτό. τὸ
οὕτως ὀφείλειν ἐγγίνεσθαι :·
ρλα Μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ
χριστοῦ διώκωνται :·
ἑτέραν πάλιν αἰτίαν τοῦ μὴ ἀ-
πογνώμης κηρύττειν αὐτούς·
τὸ μὴ διώκεσθαι παρὰ τῶν
ἰουδαίων αὐτούς· τὸ δὲ κα-
ταφρονεῖν καὶ αὐτὸ κενοδο-
ξίαν γινομένων. τοῦτο οὖν
χριστὸς ὀφειλόμενον παραιτεῖται·
οὐ κοινωνεῖ καὶ κηρύττειν
περιτομὴν παρ᾽ αὐτῶν.
οὐχ ὡς σταυρὸν καὶ ἀκηρύσ-
ρλβ σεσθαι :· Οὐ γὰρ οἱ περι-
τεμνώμενοι αὐτοὶ νό-
μον φυλάσσουσιν. ἀλλὰ
θέλουσιν ὑμᾶς περιτέ-
μνεσθαι : αὐτοὶ δὲ
ξις τοῦ μὴ καταγγέλλειν
κηρύττειν αὐτοῖς τὸ μὴ φυ-
λάττειν αὐτοῖς ταῦτα ἀ-
ρλγ κηρύττουσιν :· ἵνα ἐν τῇ
ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχή-
σωνται :· μαθητὰς ἔ-
χοντες καὶ ὅπως διδάσκαλοι :·
ρλδ Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχή-
σασθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ :·
τί ἐστι τὸ καύχημα τοῦ σταυροῦ·
ὅτι ὁ χριστὸς δούλου μορφὴν ἔλα-
βεν καὶ ἔπαθεν ὑπὲρ ἐμοῦ παθὼν

ἡ χάρις τοῦ πατρός. ἐφ' ᾧ εὐφραινόμε-
μεν ἡμεῖς. προϋπῆρχεν δὲ
ἐξ ἀρχῆς παρὰ θεῷ τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς ἐπηγγελμένη. οὓς
καὶ προώρισεν παραστῆσαι
τας καὶ θεῷ διὰ τῆς ἐνδεδομέ-
νης ὁμοιότητος :·
Δ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΔΟΚΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕ-
ΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΕΠΑΙ-
ΝΟΝ ΔΟΞΗΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΑΥ-
ΤΟΥ, ΕΝ Η ΕΧΑΡΙΤΩΣΕΝ ΗΜΑΣ :·
ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς φησὶν
ἑκουσίως χάριτι. οὐχ ἡ ἐξ ἔρ-
γων ἡμῶν ἀμοιβὴ δοθεῖσα. θαυ-
μαστοὺς ἡμᾶς ἐποίησεν :·
Ε ΕΝ ΤΩ ΗΓΑΠΗΜΕΝΩ· ΕΝ Ω
ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΡΩ-
ΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΤΗΝ ΑΦΕΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΤΩ-
ΜΑΤΩΝ· ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΟΥ-
ΤΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΑΥΤΟΥ·
ΗΣ ΕΠΕΡΙΣΣΕΥΣΕΝ ΕΙΣ ΗΜΑΣ
ΕΝ ΠΑΣΗ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΗ-
ΣΕΙ :· Ἐπειδὴ ἀγνοοῦ-
σι καὶ κατὰ λόγους αἱ γραφαὶ
ὅτι ὑπήκοος γέγονεν τῷ
πατρὶ μέχρι θανάτου. καὶ ἐ-
πειδὴ ἐλέγετο ὁ Χριστός· ὁ θεὸς ὁ
θεός μου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες·
ἵνα μὴ ὑπονοῇ
ἡ ἀληθῶς ἐγκαταλειφθῆ-
ναι αὐτόν. ὅτι καὶ ὑπὲρ
τοῦ ἡμᾶς προσθέσθαι, τὰς
τοιαύτας ἐλέγετο φωνάς. τοῦ-
του χάριν ... μένον καὶ ἀγαπητὸν αὐτόν
λέγεσθαι καὶ ὑπὸ τῆς γραφῆς :·
Ϛ ΓΝΩΡΙΣΑΣ ΗΜΙΝ ΤΟ ΜΥΣΤΗ-
ΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ :·
Οὕτω γὰρ μόνως ἐστὶν ἡμᾶς ἡ
Χριστοῦ χάρις χωρεῖν διὰ τῆς γνώ-
σεως. ὡς τοῖς ἀγνοοῦσιν
οὐκ ἐφαρμόζεται :·
Ζ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΔΟΚΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕ-
ΛΗΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΗΝ ΠΡΟΕΘΕ-
ΤΟ ΕΝ ΑΥΤΩ. ΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ
ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
Εὐδόκησεν γὰρ ἐν τῇ οἰκονομί-
ᾳ ταύτῃ προαιώνιος. ὡ-
ρίσατο δὲ αὐτῇ καὶ χρόνος
ὅτε ταῦτα προωρισμένα πε-
ρασθῆναι ἔδει καιρόν :·
Η ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΑΣΘΑΙ ΤΑ
ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ· ΤΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥ-
ΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΝ ΑΥΤΩ :·
Ὅσων ὁ Ἀδὰμ ἁμαρτήσας ἀπε-
ρίθη. τούτων πάντων ἀνα-
μνησθεὶς γεγονὼς ἐν Χριστῷ. τίμιον
οὖν αὐτὸς εὑρέθη. ἀφθαρσίας
ὢν καὶ ἀφθαρσίαν ἔχων. καὶ ἀ-
θάνατος ὢν καὶ θάνατον αὐτοῦ· Ϛ
ἀπὸ παραδείσου, ἐξ ὧν πα-
ραδείσου. ταῦτα οὖν προ-
έθετο παρ' αὐτῷ. καὶ ἀνα-
κεφαλαιώσασθαι ἐν αὐτῷ
σαι. καὶ ὑπὲρ τούτων γάρ

σφραγῖσιν· οὐδὲ γὰρ ἧ-
ττον ἀπόλλυσθαι μέλλουσιν
ὅσοι τῶν ἄλλων· ἀλλὰ
μετὰ τοῦ ὑποστῆσαι ὑμᾶς· ἀπα-
γαγὼν αὐτοὺς τῶν σαρκικῶν·
καὶ πανταχοῦ δεικνὺς τοῦ
θυ τὴν συνεργίαν· καὶ
ἀναμιμνήσκων τῆς χά-
ριτος ἧς ἀπήλαυσαν· διὰ
τῆς πίστεως αὐτοῖς ἱκανῶς
καὶ ἰουδαϊκῆς ἀπαγαγεῖν
πλάνης· τὸ γὰρ πνεῦμα λα-
βεῖν, οὐδὲ ἀνομικῆς κὴν πε-
ριφανῆ σας· ἀλλὰ διὰ τῆς
κατὰ τὴν πίστιν δικαι-
οσύνης :+

προς γαλατας
εγραφη απο ρωμης
στιχ. ϛϙγ
+ .... + ... +

+ προς εφεσιους +

Παυλος αποστολος ιυ χυ :·
τὸ κεφάλαιον τῆς ἐπιστο-
λῆς ἐστὶν τὸ διδάξαι αὐ-
τοὺς περὶ τῆς χυ χάριτος·
αὕτη δὲ ἡ χάρις ἐστὶν ἁμα-
ρτιῶν ἡμῶν ἐν αὐτῷ καὶ
ἁγιασμὸς καθὸ ζῶσι μὲν αὐ-
τοῦ γεγονέναι· καὶ κεφα-
λὴν ἔχει καὶ μένειν αὐτόν·
τὸ δὲ αἴτιον τῆς χάριτος
ταύτης· ἡ ἀγαθότης τοῦ

θυ· ἥτις σαρκώμασιν ἐμφουμένη·
ἡ δὲ ὁδὸς ἥτις αὕτη ἦν· ἡ διὰ
τοῦ αἵματος τοῦ χυ ἀπολύ-
α τρωσις :· δια θελη-
ματος θυ· τοις αγιοις τοις
ουσιν εν εφεσω· και πιστοις
εν χω ιυ· χαρις υμιν και
ειρηνη απο θυ πρς ημων
και κυ ιυ χυ· ευλογητος ο
θς και πηρ του κυ ημων ιυ
χυ :· ὥσπερ τὰ ἄλλα θυ
ἔργα, οὕτως καὶ τὴν ἀποστο-
λὴν τὴν ἑαυτοῦ· ἐκ θυ
μὲν φησίν· ἐνεργουμένην
δὲ ὑπὸ χυ· ὡς δυναμένως
β ὅρος :· ο ευλογησας
ημας εν παση ευλογια πνικη
εν τοις επουρανιοις εν χω ιυ :·
αὐτὸς δ' ἔφησεν ἡ εὐλογία
ἡμῶν· τοῦτ' ἐστὶν ἡ δωρεὰ
ἡ ἀπὸ τοῦ θυ· ὅσα τοίνυν
ἡμᾶς ἀπολαῦσαι ἀγαθῶν·
τούτων δὲ ἡ ἀπόλαυσις οὐ
κατ' ἐπὶ γῆς· ὧν οὐδὲ σαρ-
κικαὶ αἱ εὐλογίαι· ἀλλ' ἐν μό-
νοις τόποις ἐπουρανίοις :·
γ καθως εξελεξατο ημας
εν αυτω προ καταβολης κο-
σμου· ειναι ημας αγιους
αμωμους κατενωπιον
αυτου εν αγαπη προορισας
ημας εις υιοθεσιαν δια ιυ
χυ εις αυτον :·

πάντας τοὺς ἁγίους. οὐ παύ-
ομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν
μνείαν ὑμῶν ποιούμενος
ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου. ἵ-
να ὁ θεὸς τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ιζ [illegible] :· ὁ πὴρ τῆς δό-
ξης :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
ια δώη ὑμῖν πνα σοφίας καὶ
ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώ-
σει αὐτοῦ. πεφωτισμένους
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρ-
δίας ὑμῶν. εἰς τὸ εἰδέναι
ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς
τῆς κλήσεως αὐτοῦ. καὶ τίς
ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς
κληρονομίας αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἁγίοις :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] :·
ιε καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέ-
γεθος τῆς δυνάμεως αὐ-
τοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύ-
οντας κατὰ τὴν ἐνέργει-
αν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύ-
ος αὐτοῦ :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
ιϛ ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ χῷ,
ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐ-
τοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. ὑ-
περάνω πάσης ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας. καὶ δυνάμε-
ως καὶ κυριότητος. καὶ
παντὸς ὀνόματος ὀνομα-
ζομένου :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

γενόμενος ὁ μονογενὴς ἄνθρωπος· ἵνα
καταλύσῃ τὸν θάνατον· καὶ
παύσῃ τὴν φθοράν· καὶ
τὴν ἁμαρτίαν ἐκκόψῃ·
ὃ καὶ γέγονεν παραγενομέ-
νου Χριστοῦ· τὸ δὲ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
τοῦτον λέγει τὸν τρόπον· ὅτι
λύπη ἦν μεγάλη καὶ ἀδιαλεί-
πτως τοῦ κόσμου ἁμαρτά-
νοντος τοῖς ἀγγέλοις καὶ ὑπὸ
καταρωμένου· καὶ δῆλον
ἐκ τοῦ εἰπεῖν τὸν κύριον· ὅτι χα-
ρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ
ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι·
λέγει οὖν ὡς ἐγένετο ὁ κόσμος· καὶ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνενέωσεν
καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐκεί-
νους παύσας τοὺς ἀγγέλους
τῆς λύπης ἧς ἐλυποῦντο
ἐπὶ τῇ τῶν ἀνθρώπων φθορᾷ· ἀ-
νήγαγεν γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν
προτέραν χαρὰν τὴν ὑ-
πὲρ τῶν σωζομένων:·
θ ἘΝ Ὧ ΚΑῚ ἘΚΛΗΡΏΘΗΜΕΝ ΠΡΟ-
ΟΡΙΣΘΈΝΤΕΣ ΚΑΤᾺ ΠΡΌΘΕΣΙΝ
ΤΟΥ͂ ΤᾺ ΠΆΝΤΑ ἘΝΕΡΓΟΥ͂ΝΤΟΣ
ΚΑΤᾺ ΤῊΝ ΒΟΥΛῊΝ ΤΟΥ͂ ΘΕΛΉ-
ΜΑΤΟΣ ΑΥ̓ΤΟΥ͂· ΕἸΣ ΤῸ ΕἾΝΑΙ
ἩΜΑ͂Σ ΕἸΣ ἜΠΑΙΝΟΝ ΔΌΞΗΣ
ΑΥ̓ΤΟΥ͂ ΤΟῪΣ ΠΡΟΗΛΠΙΚΌΤΑΣ
ἘΝ ΤΩ͂Ι ΧΡΙΣΤΩ͂Ι:· ἐκληρώθημεν φησίν
γενόμενοι, μερὶς γενόμενοι
ι ΘΕΟΥ͂:· ἘΝ Ὧ ΚΑῚ ὙΜΕΙ͂Σ
ἈΚΟΎΣΑΝΤΕΣ ΤῸΝ ΛΌΓΟΝ ΤΗ͂Σ ἈΛΗ-
ΘΕΊΑΣ· ΤῸ ΕΥ̓ΑΓΓΈΛΙΟΝ ΤΗ͂Σ ΣΩ-
ΤΗΡΊΑΣ ὙΜΩ͂Ν· ἘΝ Ὧ ΚΑῚ ΠΙΣΤΕΎ-
ΣΑΝΤΕΣ ἘΣΦΡΑΓΊΣΘΗΤΕ ΤΩ͂Ι
ΠΝΕΎΜΑΤΙ ΤΗ͂Σ ἘΠΑΓΓΕΛΊΑΣ ΤΩ͂Ι ἉΓΊΩΙ:·
τῶν προσηλύτων σημαίνων ἐθνῶν καὶ
ὑμεῖς φησίν, οἱ κληρούμενοι Χριστῷ
δι' ὑπακοῆς καὶ τῆς ἐπὶ τῇ ὑπα-
κοῇ πίστεως· καὶ τοῦ ἐπὶ τῇ πί-
στει σφραγισμοῦ· οὐ γενόμενοι
ὥσπερ προσήλυτοι, διὰ τῆς τοῦ
πνεύματος μεταλήψεως:·
παρατίθησι δὲ τὸ ἀκούσαντες τὸν
λόγον τῆς ἀληθείας· τὸ
παραινέσαι ἀμέσου τοῦ εὐαγγε-
λίου· ἐκεῖνοι γὰρ ἐκήρυττον·
διὸ καὶ ὕστερον αὐτοῖς
ὁ παῦλος διαλέγεται· ἅτε
εὐθὺς ἐκείνου διδασκαλίαις
προκατηρτισμένοις· μ-
ᾶλλον γὰρ ὕστερος κατὰ ἀκολουθίαν
ια ὁ ἀνήρ:· ὍΣ ἘΣΤΙΝ ἈΡ-
ΡΑΒῺΝ ΤΗ͂Σ ΚΛΗΡΟΝΟΜΊΑΣ
ἩΜΩ͂Ν· ΕἸΣ ἈΠΟΛΎΤΡΩΣΙΝ
ΤΗ͂Σ ΠΕΡΙΠΟΙΉΣΕΩΣ· ΕἸΣ ἜΠΑΙ-
ΝΟΝ ΤΗ͂Σ ΔΌΞΗΣ ΑΥ̓ΤΟΥ͂:·
ἀρραβὼν μὲν οὖν ἀρχὴ τῆς κτή-
σεως· φησὶν οὖν ὡς δεξά-
μενοι τὸ πνεῦμα, ἠξιώθη-
μεν δὴ κτήματα εἶναι Χριστοῦ καὶ θεοῦ:·
ιβ ΔΙᾺ ΤΟΥ͂ΤΟ ΚἈΓῺ ἈΚΟΎΣΑΣ ΤῊΝ
ΚΑΘ' ὙΜΑ͂Σ ΠΊΣΤΙΝ ἘΝ ΤΩ͂Ι ΚΥΡΊΩΙ
ἸΗΣΟΥ͂ ΚΑῚ ΤῊΝ ἈΓΆΠΗΝ ΤῊΝ ΕἸΣ

παραπτώμασιν· συνεζωο
ποίησεν τῷ χῷ· χάριτί ἐστε
σεσωσμένοι :· ὑμᾶς
φησὶν τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἐξ αἱρέ
τους τοῦ θανάτου, διὰ τὴν
ἁμαρτίαν· ἐν ἧ ἐξῆτε ὑπὸ
τοῦ πονηροῦ δαίμονος· τοῦ
ἄρχοντος· δι' αὐτῶν γὰρ τῶν ἐ
ομένων ἡμῖν πονηρῶν ἐν
μοι ὧν· ἐνδείξασθαι ὡς ὁ
θεὸς καὶ χάριτος ἐκουσίου
τὴν αὐτὴν ἁμαρτίας μὲν ἐκρο
τήσατο ἡμᾶς μετέδωκεν δὲ
ζωήν· κοινωνίαν τὴν πρὸς
τὸν χν· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶν ἐν χῷ
τοῦτο δὲ ἡμᾶς χαρίζεται
ἑπομένους αὐτῷ· καὶ τοὺς
ἔχοντας δὲ μόνον· τὰ ὅμοια
τῶν ἐθνῶν πεπονθέναι φη
σὶν ἐν ἁμαρτίαις· ἵνα τὸ
μέγεθος ἐνδείξηται τῆς
δωρεᾶς τοῦ θῦ ὅτι τοὺς πάν
τας κρατουμένους ὑπὸ τῆς
φθορᾶς διέσωσεν :·
κβ ΚΑΙ ΣΥΝΗΓΕΙΡΕΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΚΑ
ΘΙΣΕΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙ
ΟΙΣ ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΙΝΑ ΕΝΔΕΙΞΗ
ΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΙΩΣΙΝ ΤΟΙΣ Ε
ΠΕΡΧΟΜΕΝΟΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡΒΑΛ
ΛΟΝΤΑ ΠΛΟΥΤΟΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙ
ΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙ
ΕΦ' ΗΜΑΣ ΕΝ ΧΩ ΙΥ· ΤΗ ΓΑΡ
ΧΑΡΙΤΙ ΕΣΤΕ ΣΕΣΩΣΜΕΝΟΙ
ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ :·
ἡ σὰρξ ἐστὶν ἐν τῷ χῷ καὶ σῶμα
καὶ μέλη· καὶ κεφαλὴν ἔ
δωκεν αὐτὸν ἡμῖν ὁ πατήρ· καὶ ἤδη
ἐσμὲν ἐν οὐρανῷ· καθὸ ἐσμὲν
ἐν χῷ· καὶ τῶν ἀγαθῶν τὴν
ἀπόλαυσιν ἕξομεν δὲ ὕστερον
ὅτε τὰ ἐν χῷ ἀγαθὰ πρόκει
σιν δὲ ὅτε ἐμφανῶς· ἀνεξήγη
τα ἐν τῷ αἰῶνι καὶ ἀνεξαρί
θμητα· διὸ καὶ πλοῦτον αὐ
τὸν λέγει χάριτος ὑπερβαλ
κγ λόμενον :· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΟΥ
Κ ΕΞ ΥΜΩΝ· ΘΥ ΤΟ ΔΩΡΟΝ :·
χάρις· τὸ παρὰ θῦ· πίστις
τὸ παρ' ἡμῶν· ὁ θεὸς μόνον, οὐ
μὴ παρέχειν τὸ δὲ λοιπόν·
οὐδὲ ἡ χάρις παραγίνεται·
οὐκ ἐξ ἡμῶν μόνων· ἀλλὰ θῦ
τὸ δῶρον· ὅτι οὐ κέντρον λαμ
βάνοντι· ἀλλ' ἐν τῷ διδόντι
τὸ ἐνεργῆσαι :·
κδ ΟΥΚ ΕΞ ΕΡΓΩΝ· ΙΝΑ ΜΗ ΤΙΣ
ΚΑΥΧΗΣΗΤΑΙ :· ὅτι καὶ
τῶν ἐργαζομένων· οὐκ ἐξ αὐ
τῶν ἡ σωτηρία· καὶ μὴ ὄντων
παρεγένετο τοῖς πιστεύ
σασιν· τῆς σωτηρίας ἡ
κοινωνία :· ΑΥΤΟΥ
ΓΑΡ ΕΣΜΕΝ ΠΟΙΗΜΑ· ΚΤΙΣΘΕΝ
ΤΕΣ ΕΝ ΧΩ ΙΥ ΕΠΙ ΕΡΓΟΙΣ ΑΓΑ
ΘΟΙΣ· ΟΙΣ ΠΡΟΗΤΟΙΜΑΣΕΝ Ο
ΘΣ· ΙΝΑ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΠΕΡΙΠΑΤΗ
ΣΩΜΕΝ

ἐνεδείκνυτο γὰρ οὐ κεῖνο τὸ σῶμα τὸ
ἡμέτερον δι' ἑαυτοῦ ἐνδεικτικὸν
τῆς δυνάμεως τῆς ἐνερ
γείας τῆς ζωοποιοῦ. ὅτι γὰρ
σῶμα ἄφθαρτον τῆς ἁμαρ
τίας ἐν αὐτῷ ἐγκαταλειπομέ
νης διὰ τὴν παράβασιν. διὰ
τοῦτο γὰρ αὐτὸ ὁ μονογενὴς
ἐποιήσατο. ἵνα ἀναμάρτη
τον αὐτὸ φυλάξας καὶ τῆς
ζωῆς καὶ τῆς δόξης αὐτὸ
παρασκευάσῃ γενέσθαι
δεκτικόν. καὶ τοῦτο ἐστὶν
τὸ συνήγειρεν καὶ συνε
κάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις :·
ιζ οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι
καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ :·
δι' ἣν ἐκείνης ἡ δόξα. ἀρξαμέ
νη μὲν ἀπὸ τοῦ παρόντος
αἰῶνος. παρατείνουσα δὲ
εἰς τὸν ἀόριστον αἰῶνα.
ὅτι τοῦτο κλῆσιν ἀμοιβῆς τῆς
ἀφθάρτου καὶ ἐνδόξου δια
μονῆς ἡμῶν. τὸ τὸν ἀρχη
γὸν τῆς ζωῆς εἶναι καὶ δια
μένειν εἰς αἰῶνας :·
ιη καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν
ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ :·
ὡς ἂν ἐκεῖ τὰς οὐρανίους δυ
νάμεις εἶναι κεφαλὴν ἔ
φησεν. καθὸ ὑπόκειται πρό

ποιὸς καὶ οἰκονόμος ἡμῶν
κατὰ τὴν εἰρημένην τοῦ ἀπο
στόλου φωνήν :·
ιθ ἥτις ἐστὶν τὸ σῶμα αὐτοῦ :·
σῶμα αὐτοῦ ἡ ἐκκλησία.
κατὰ τὴν μετάληψιν τοῦ
κ ἁγίου σώματος :· τὸ πλήρωμα
τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πλη
ρουμένου :· ἡ ἐκκλησία
ἐστὶν ἡ δεκτικὴ πληρώσεως τοῦ δι
ήκοντος διὰ πάντων τῶν
οἰκείων μελῶν πάλαι μὲν ὧδε
καὶ ἐπιγείων :·
κα καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁ
μαρτίαις. ἐν αἷς ποτὲ περι
επατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα
τοῦ κόσμου τούτου· κατὰ τὸν
ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ
ἀέρος τοῦ πνς τοῦ νῦν ἐνερ
γοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀ
πειθείας ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς
πάντες ἀνεστράφημέν πο
τε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
σαρκὸς ἡμῶν· ποιοῦντες
τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς
καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ
ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς
ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ
τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ
ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς· καὶ
ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς

οὐδὲ μόνον χωριζόμενος ἀπὸ
τῆς σαρκικῆς κακίας· οὐ
μὴν οὐδὲ τοῖς ὑπομένουσι
τοὺς καθαροὺς ἀφίστατο τῆς
δι' αὐτῆς ἀλλοτριώσεως· ὁ
θεὸς τὴν ἁμαρτίαν μὲν
τὴν διὰ σαρκὸς. ἅμα καὶ
τὸν νόμον περιέλεγεν τὸν ἐπὶ
σαρκὶ τεθέντα ἀντὶ τοῦ
γὰρ τοῦ δὲ ἀντὶ νόμου δόγμα·
ὁ περὶ ἐστὶ τὸ τῆς τύχης
ἑκούσιον ἐσχάτως γραφέντος θεοῦ ::
λα ΕΙC ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΝ ΑΝΟΝ· ΠΟΙ
ΩΝ ΕΙΡΗΝΗΝ. ΚΑΙ ΑΠΟΚΑ
ΤΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟΥC ΑΜΦΟΤΕΡΟΥC
ΕΝ ΕΝΙ CΩΜΑΤΙ ΤΩ ΘΩ ΔΙΑ
ΤΟΥ CΤΡΟΥ. ΑΠΟΚΤΕΙΝΑC ΤΗΝ
ΕΧΘΡΑΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ::
τοῦ σταυροῦ περὶ ἐπιτεθέντος
τῆς ζωῆς τῆς παρούσης· ἔτι τὴν
σάρκα περιτεμνόμενος.
ἔσω ἄρρητος ἀποδέχεται
πᾶς ὁ κατὰ Χριστὸν χαρακτη
ριζόμενος· ἔστι γε ἐν περιτο
μῇ. ἔστι γε ἐν ἀκροβυστίᾳ
κατὰ τὴν καινὴν ζωήν·
θανατώσας γὰρ τὸ σῶμα τῷ πα
ραδοθῆναι. τὴν ἔχθραν ἔλυ
σεν· ἔσω ζωὴν δὲ ἅμα σὰν
τὴν φιλίαν ἔσω σῶμα κατε
λβ ὀλίσθησεν :: ΚΑΙ ΕΛΘΩΝ
ΕΥΗΓΓΕΛΙCΑΤΟ ΕΙΡΗΝΗΝ Υ
ΜΙΝ ΤΟΙC ΜΑΚΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟΙC ΕΓΓΥC ::

μακρὰν ταῖς ἐθνικαῖς ἡμῖν. διὰ
τὴν πλάνην. ἐγγὺς δὲ τοῖς
διὰ νόμου τοῦ Χριστοῦ διδασκομέ
νοις μυστήριον ::
λγ ΟΤΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΕΧΩΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟ
CΑΓΩΓΗΝ ΟΙ ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ. ΕΝ ΕΝΙ
ΠΝΙ ΠΡΟC ΤΟΝ ΠΡΑ· ΑΡΑ ΟΥΝ
ΟΥΚΕΤΙ ΕCΤΕ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑ
ΡΟΙΚΟΙ. ΑΛΛΑ CΥΜΠΟΛΙΤΑΙ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΚΑΙ ΟΙΚΕΙΟΙ
ΤΟΥ ΘΥ. ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΘΕΝΤΕC
ΕΠΙ ΤΩ ΘΕΜΕΛΙΩ ΤΩΝ ΑΠΟ
CΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΩΝ. ΟΝ
ΤΟC ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΥ ΧΥ ::
οὐδὲ μὲν ἄλλον ἡμᾶς ὁρῶ ἡμῖν οἰκεί
ως ἔχοντας προσθήκην πρότε
ρον ὄντας ἄλλου· ἀλλ' ἀμφοτέρων
φοβερὰν προσαγωγήν. δι' ἑνὸς
ἀξιοῦντος· ἑνὶ μὲν δὲ σώματι
προσῆγεν ἡμᾶς καὶ τῇ μάχῃ θανα
τῶν. μὲν ἐν ἑνὶ πνεύματι προσήχθη
μεν· μάλιστα ἡμᾶς δὲ ἀμφ
ότερον τοῦ ἑνὸς πράγματος. δι' α
τοῦ ἑνὸς σώματος γινομέ
νοις· ἔχει δὲ καὶ ἑτέρου νόημα
τος παραίνεσιν οἰκείως.
ὅπου μὲν γὰρ κατάλλαγην
ἔχουσιν. ἐπ' ἐκείνων· ὅπου
δὲ προσαγωγὴν ἔχει πρὸς
λδ καλ :: ΕΝ Ω ΠΑCΑ Η ΟΙΚΟ
ΔΟΜΗ CΥΝΑΡΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ
ΑΥΞΕΙ ΕΙC ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝ ΚΩ ::
παραδείγματι χρώμενος

οὐχ ἑαυτοὺς φησὶν καὶ ἡμῶν κτί-
σιν ἀπεργαζόμεθα· οὐδὲ γὰρ
δυνατόν· ἀλλ' ὅτι κτίζομεν ἡμᾶς
ἐπὶ θεοῦ ἐν χριστῷ· οὐ τὴν ὁμοίω-
σιν ἐπιτελοῦμεν, τῇ ἡμετέρᾳ κτί-
σει τῶν ἔργων ὧνπερ αὐτὸς
ἠργάσατο· προετοιμάζων
ἡμῖν τὴν μεγάλην τιμὴν καὶ ὁμοί-
κς ωσιν:· Διὸ μνημονεύε-
τε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν
σαρκί:· ἐπειδὴ ἦσαν πρό-
τερον ἀμνήμονες· τὴν ἐπὶ
τοῦ παρόντος ἀχαριστίαν
κατασκευάζει· μνημονεύ-
ειν ἐκείνων παρακελεύεται:·
κζ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑ-
πὸ τῆς λεγομένης περιτο-
μῆς· ἐν σαρκὶ χειροποιή-
του· ὅτι ἦτε ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χριστοῦ ἀπηλ-
λοτριωμένοι τῆς πολιτεί-
ας τοῦ ἰσραήλ· καὶ ξένοι τῶν
διαθηκῶν:· σαρκικὸν
ἰδίωμα ἡ ἀκροβυστία· καὶ
ἡ περιτομή· τὰ δὲ σαρκι-
κὰ· οὐκ ὄντως ὄντα [illegible]·
διὸ λεγόμενα [illegible]· οὐ, εἶπεν
αὐτά· οἶδε μὲν γὰρ τὴν ἀλη-
θῆ περιτομὴν τὴν ἐν καρ-
δίᾳ προαιρέσει· τῶν ἐπιγι-
νομένων τῇ καρδίᾳ παρὰ
τὴν φυσικὴν κατασκευήν·
ἡ δὲ τοῦτο περιτομὴ ἀληθής

ἀκροβυστία ἀληθής ἐστιν ἡ
τῆς καρδίας ἀκαθαρσία:·
κη τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ
ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ:·
διάφοροι μὲν αἱ ἐπαγγελίαι
ὥσπερ καὶ αἱ διαθῆκαι· μί-
α δὲ αὐτῶν ἡ πίστις· καθὸ
καὶ πάντα ἐν χριστῷ:·
κθ νυνὶ δὲ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ· ὑμεῖς οἱ πο-
τε ὄντες μακρὰν ἐγγὺς
ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι
τοῦ χριστοῦ:· μακρὰν ἦτε μὲν
θεοῦ τῇ ζωῇ τῇ κοσμικῇ διω-
ρισμένοι· ταύτην δὲ λύσιν
ἠργάσατο ὁ θάνατος τοῦ
χριστοῦ· καὶ οἱ τούτῳ συμμορφού-
μενοι οὐκ ἔτι μακρὰν εἰσὶν
θεοῦ· ἀλλ' ἐγγὺς [illegible]
σιν [illegible]· συσταυρού-
μενοι χριστῷ κατὰ τὸν ἀπό-
λ στολον:· Αὐτὸς γάρ ἐσ-
τιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν· ὁ ποιή-
σας τὰ ἀμφότερα ἕν· καὶ τὸ
μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
λύσας· τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ· τὸν νόμον
τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι
καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο
κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ:·
τὸ διορίζον ὡς ἐκ φραγμοῦ μέσον
ὅ ὥσπερ ἦν ἡ σάρξ· δι' αὐτὴν
γὰρ ἁμαρτίαν· ταύτην
μὲν ἀπαλλοτριοῦσαν· τοῖς

οὐδὲ μόνον χωριζόμενον ἀπὸ
τῆς σαρκικῆς κακίας· οὐ
μὴν οὐδὲ τοῖς ὑπομένουσιν
τὰς καθαροὺς ἀφίστασθαι τῆς
δι' αὐτὴν ἀλλοτριώσεως· ὁ
θεὸς τὴν ἁμαρτίαν μόνον
τὴν διὰ σαρκὸς. ἅμα καὶ
τὸν νόμον ὑβρίζειν τὸν ἐπὶ
σαρκὶ τεθέντα [illegible]
[illegible] νόμου δόγμα·
ὁ ὑβρίσαι τὸ τῆς τύχης
ἑκούσιον [illegible]::

λα ΕΙΣ ἙΝΑ ΚΑΙΝΟΝ ἈΝΟΝ· ΠΟΙ
ΩΝ ΕΙΡΗΝΗΝ. ΚΑΙ ἈΠΟΚΑ
ΤΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟΥΣ ἈΜΦΟΤΕΡΟΥΣ
ἘΝ ἙΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΤΩ ΘΩ ΔΙΑ
ΤΟΥ ΣΤΡΟΥ. ἈΠΟΚΤΕΙΝΑΣ ΤΗΝ
ἜΧΘΡΑΝ ἘΝ ΑΥΤΩ::

τοῦ σταυροῦ ὥσπερ ἐπιθέντος
τῇ ζωῇ καὶ τῇ παρουσίᾳ· καὶ τὴν
σάρκα ὑβριζόμενος.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κατὰ τὴν καινὴν ζωήν·
θανάτῳ μόνον τὸ σῶμα πα
ραδοθέν. τὴν ἔχθραν [illegible]
[illegible] ζωὴν δὲ ἅμα σαν
τὴν φιλίαν [illegible] κατε

λβ σκεύασεν:: ΚΑΙ ἘΛΘΩΝ
ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΤΟ ΕΙΡΗΝΗΝ Ὑ
ΜΙΝ ΤΟΙΣ ΜΑΚΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἘΓΓΥΣ::

μακρὰν τοῦ θεοῦ [illegible]. διὰ
τὴν πρᾶξιν· ἐγγὺς δὲ τοὺς
διὰ νόμου τοῦ χυ διδασκομέ
νους μυστήριον::

λγ ὍΤΙ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ἘΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΡΟ
ΣΑΓΩΓΗΝ ΟΙ ἈΜΦΟΤΕΡΟΙ. ἘΝ ἙΝΙ
ΠΝΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΑ· ἌΡΑ ΟΥΝ
ΟΥΚΕΤΙ ἘΣΤΕ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΑ
ΡΟΙΚΟΙ. ἈΛΛΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ
ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ. ΚΑΙ ΟἸΚΕΙΟΙ
ΤΟΥ ΘΥ. ἘΠΟΙΚΟΔΟΜΗΘΕΝΤΕΣ
ἘΠΙ ΤΩ ΘΕΜΕΛΙΩ ΤΩΝ ἈΠΟ
ΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΩΝ. ὌΝ
ΤΟΣ ἈΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΥ ΧΥ::

οὐδὲ μὲν ἄλλον ἡμᾶς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
δὲ προσαγωγὴν [illegible]

λδ [illegible]:: ἘΝ Ω ΠΑΣΑ Η ΟΙΚΟ
ΔΟΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ
ΑΥΞΕΙ ΕΙΣ ΝΑΟΝ ἉΓΙΟΝ ἘΝ ΚΩ·

παραδείγματι χρώμενος

οὐχ ἑαυτοῖς φησὶν καὶ ἡμῖν ἐκεῖ-
σιν ἀπεργαζόμεθα· οὐδὲ γὰρ
δυνατόν· ἀλλ' ἐκεῖ ζῶμεν ἡμᾶς
ἐπὶ θεοῦ ἔργοις· οὐ τὴν ὁμοίως
σιν ἐπιτελοῦμεν· τὴν μὲν
ὡς τῶν ἔργων αὐτὸς ἀπ' αὐτὸς
εἰργάσατο· προητοίμασεν
ἡμῖν τὴν μετ' ἀλήθειαν καὶ ὁμοί-
κς ωσιν :· Διὸ μνημονεύε-
τε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν
σαρκί :· ἐκ δὲ ἤδη πρό-
τερον ἁμαρτήματος· τὴν ἐπι-
τοῦ παρόντος ἀχαριστίαν
κατασκευάζει· μνημονεύ-
ειν [illegible] παραινέσαι :·
κζ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑ-
πὸ τῆς λεγομένης περιτο-
μῆς ἐν σαρκὶ χειροποιή-
του· ὅτι ἦτε ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χυ̅ ἀπηλ-
λοτριωμένοι τῆς πολιτεί-
ας τοῦ ιηλ̅· καὶ ξένοι τῶν
διαθηκῶν :· Σαρκικὴν
ἰδίως καλεῖ ἀκροβυστίαν· καὶ
περιτομήν· τὰ δὲ σαρκι-
κά· οὐκ ὄντως ὄντα ἀλλ' ἐστιν·
διωρ[illegible] ὀνόμασιν· οὐ
αὐτῶν· οἱ δὲ μὲν γὰρ τὴν ἀλη-
θῆ περιτομὴν τὴν ἐν καρ-
δίᾳ προαίρεσιν· τῶν ἐζηγ-
μαμένων τῇ καρδίᾳ παρὰ
τὴν φυσικὴν κατασκευήν·
ἡ δὲ τοῦτο περιτομὴ ἀληθῶς

ἀκροβυστία ἀληθῶς ἐστὶν ἡ
τῆς καρδίας ἀκαθαρσία :·
κη τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ
ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ :·
διάφοροι μὲν αἱ ἐπαγγελίαι
ὥσπερ καὶ αἱ διαθῆκαι· μία
δὲ αὐτῶν ἡ πίστις· καθὸ
καὶ πάντα συνάγει χυ̅ :·
κθ νυνὶ δὲ ἐν χω̅ ιυ̅· ὑμεῖς οἱ πο-
τὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς
ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι
τοῦ χυ̅ :· μακρὰν ἦμεν
θυ̅ τῇ ζωῇ τῇ κοσμικῇ διω-
ρισμένοι· ταύτην δὲ λύσιν
εἰργάσατο ὁ θάνατος τοῦ
χυ̅· καὶ οἱ τούτῳ συμμορφού-
μενοι οὐκέτι μακράν εἰσιν
θυ̅· ἀλλ' ἐγγὺς ἡ ταῖς ἁμαρτίαις
σιν τὴν σάρκα· σταυρού-
μενοι χω̅ κατὰ τὸν ἀπό-
λ στολον :· Αὐτὸς γάρ ἐστιν
τὴν εἰρήνην ἡμῶν· ὁ ποιή-
σας τὰ ἀμφότερα ἕν· καὶ τὸ
μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
λύσας· τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ· τὸν νόμον
τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι
καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο
κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ :·
τὸ διορίζον ὅ ἐστιν τὸ μέσον
ὃ περιέσωσεν σὰρξ διὰ τὴν
ἐν αὐτῇ ἁμαρτίαν· ταύτῃ
μὲν ἀπαλλοτριοῦσαν· τοῖς

οὐδὲ μόνος χωριζόμενος ἀπὸ
τῆς σαρκικῆς κακίας· οὐ
μὴν οὐδὲ τοῖς ὑπομένουσι
τὰς καθαροὺς ἀφίησιν αὐτῆς
δι' αὐτὴν ἀποτριψάμενος· ὁ
θερμὸ τὴν ἁμαρτίαν μόνον
τὴν διὰ σαρκός. ἅμα καὶ
τὸν νόμον περιελὼν τὸν ἐπὶ
σαρκὶ τεθέντα αὐτῆς ὁ ἠ
γάγετο δὲ αὐτῇ νόμου δόγμα.
ὁ περιέχει τὸ τῆς τύχης
ἑκούσιον καὶ χάριτος θεοῦ :·
λα Εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον· ποι
ῶν εἰρήνην. καὶ ἀποκα
ταλλάξει τοὺς ἀμφοτέρους
ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ
τοῦ σταυροῦ. ἀποκτείνας τὴν
ἔχθραν ἐν αὐτῷ :·
τοῦ σταυροῦ περὶ ἐπιθέμενος
τῆς ζωῆς τῆς παρούσης. καὶ τὴν
σάρκα περιτεμνομένος.
καὶ ἄρσεν ἀποδείκνυται
πᾶς ὁ κατὰ χριστὸν χαρακτη
ριζόμενος. καὶ τὸ ἔμπροσθεν
μὴ. καὶ τὸ ἐν ἀκροβυστίᾳ
κατὰ τὴν καινὴν ζωήν.
θανάτῳ μόνον τὸ σῶμα πα
ραδοθέν. τὴν ἔχθραν ἐν ἑαυ
τῷ. καὶ ζωὴν δὲ ἅμα ἀν
τὴν φιλίαν καὶ σωματικῶς
λβ οἰκίας :· Καὶ ἐλθὼν
εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑ
μῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς :·

μακρὰν τῷ θεῷ μὴ φθάνουσι. διὰ
τὴν παράβασιν. ἐγγὺς δὲ τοῖς
διὰ μόνον τοῦ χριστοῦ διδασκομένοις
μυστηρίου :·
λγ Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προ
σαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι. ἐν ἑνὶ
πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. ἄρα οὖν
οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πά
ροικοι. ἀλλὰ συμπολῖται
τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι
τοῦ θεοῦ. ἐποικοδομηθέντες
ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀπο
στόλων καὶ προφητῶν. ὄν
τος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ :·
Οὐδὲ μὲν ἄλλων ἡμᾶς ὀρφανοὺς οἴκοις
ὡς χρόνοις προσθεμένοις προτε
ρον ὄντας ἐγγύς. ἀλλὰ μὴ ἀλλ' ἀμ
φοτέρων προσαγωγήν. δι' ἑνὸς
ἀμφοτέρων. ἓν μὲν δὲ σῶμα τι
προσφέρων ἡμᾶς καὶ ἠλλάχθη
θεῷ. μὴ ἐν ἑνὶ πνεύματι προσήχθη
φησίν. μάλιστα ἡμᾶς δι' ἑνὸς
τοῦ ἑνὸς σώματος. διὰ
τοῦ ἑνὸς σώματος γενόμε
νοι. καὶ δὲ καὶ ἐπὶ ὀνόματα
τοῦ παραλήψεως οἰκείως.
ὅσοι μὲν γὰρ κατὰ ἀλλήλων
ἐστὲ. ἐπὶ τὸ ἑκάν. οὕτω
δὲ προσαγωγὴν πρὸς πα
λδ κατά :· Ἐν ᾧ πᾶσα οἰκο
δομὴ συναρμολογουμένη
αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ :
παραδείγματι χρώμενος

οὐχ ἑαυτοῖς ὀφείλομεν καὶ μὴν κτί-
σιν ἀπεργαζόμεθα· οὐδὲ γὰρ
δυνατόν· ἀλλ' ὁ κτίζων ἡμᾶς
ἐπὶ τοῖς ἔργοις· οὐ τὴν ὁμοίω-
σιν ἐπιτελούμενοι, τὴν μιμή-
σει τῶν ἔργων ἅπερ αὐτὸς
ἠργάσατο· προετοιμάζων
ἡμῖν τὴν μετ' αὐτῶν καὶ ὁμοί-
κϛ ωσιν :· Διὸ μνημονεύε-
τε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν
σαρκί :· Ἐπειδὴ κατ' ὀλίγον προ-
τρέπων αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπὶ
τοῦ παρόντος εὐχαριστίαν
κατασκευάζει· μνημονεύ-
ειν ὧν ἦσαν πάλαι προτρέπεται :·
κζ οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑ-
πὸ τῆς λεγομένης περιτο-
μῆς· ἐν σαρκὶ χειροποιή-
του· ὅτι ἦτε ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χριστοῦ ἀπηλ-
λοτριωμένοι τῆς πολιτεί-
ας τοῦ ἰσραήλ· καὶ ξένοι τῶν
διαθηκῶν :· Σαρκικὴν
ἰδίως καλεῖ ἀκροβυστίαν. καὶ
περιτομήν· τὰ δὲ σαρκι-
κὰ· οὐκ ὄντως ὄντα ἐστὶν·
διὸ λεγόμενα εἶπεν· οὐ γὰρ ἦσαν
αὐτά· οἱ δὲ μὲν γὰρ τὴν ἀλη-
θῆ περιτομὴν τὴν ἐν καρ-
δίᾳ προαιρέσει· τὸ δὲ ἐν πνεύματι γι-
νομένην τῇ καρδίᾳ παρὰ
τὴν φυσικὴν κατάστασιν·
ἡ δὲ τούτῳ περιτομὴ ἀληθής·

ἀκροβυστία ἀληθής ἐστιν ἡ
τῆς καρδίας ἀκαθαρσία :·
κη τῆς ἐπαγγελίας ἐλπίδα μὴ
ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ:
διάφοροι μὲν αἱ ἐπαγγελίαι
ὑπὲρ καὶ αἱ διαθῆκαι· μί-
α δὲ αὐτῶν ἐλπίς· καθὸ
καὶ πάντα ἐστὶν εἰς χριστόν :·
κθ νυνὶ δὲ ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὑμεῖς οἵ πο-
τε ὄντες μακρὰν ἐγγὺς
ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι
τοῦ χριστοῦ :· μακρὰν ἦμεν
θεοῦ τῇ ζωῇ τῇ κοσμικῇ διο-
ρισμένοι· ταύτης δὲ λύσιν
ἠργάσατο ὁ θάνατος τοῦ
χριστοῦ· καὶ οἱ τούτῳ συμμορφού-
μενοι οὐκ εἰσὶ μακρὰν ἔτι
θεοῦ. ἀλλ' ἐγγύτητα λαμβάνου-
σιν τὴν εἰρήνην· σταυρού-
μενοι χριστῷ κατὰ τὸν ἀπό-
λ στολον :· αὐτὸς γάρ ἐστιν
τὴν ἡ εἰρήνη ἡμῶν. ὁ ποιή-
σας τὰ ἀμφότερα ἕν. καὶ τὸ
μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ
λύσας· τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ. τὸν νόμον
τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι
καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο
κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ :·
τὸ διορίζον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ θεοῦ μέσον
ὅπερ ἐστὶν ἡ σάρξ διὰ τὴν
ἐν αὐτῇ ἁμαρτίαν· πάντη
μὲν ἀπαλλοτριοῦσαν. τοὺς

ἐν ἀδελφίᾳ γάρ εἰσι τῶν προφη-
τῶν ἐκλεκτῶν· καὶ διαμιγνύν-
των τῷ σώματι· καὶ τὴν ἐκ-
τῆς πατρὸς ἐπίγνωσιν ἔμε-
μενν· τοῖς οὖν μετόχοις φη-
σὶν τῆς αὐτοῦ χάριτος·
σαφὴς ἀπόδειξις καὶ λύεται.
νῦν ἡ κοινωνία τῶν ἐθνῶν
ἡ πρὸς τὸν ἰηλ· σαφῶς ἐπαγ-
γελίαν τὴν αὐτὴν δεξαμέ-
νων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν.
διὰ τὴν μίαν τοῦ χῦ προσα-
λθ γωγήν :· Ἐμοὶ τῷ
ἐλαχιστοτέρῳ πάντων
ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη
ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι :·
ἐλάχιστον τῶν ἁγίων ἑαυτὸν
καλεῖ, διὰ τὸ προδιῶξαι
τὴν ἐκκλησίαν· προτιμο-
τέρους ἑαυτοῦ τίθησι τοὺς
προκεκλημένους, τοὺς προ-
ἐκχύσαντας τῶν αἱμάτων
τὴν ἀποστολὴν ἐγχειρισθέν-
μ τας :· ΤΟΝ ἈΝΕΞΙΧΝΙΑ-
ΣΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ ΤΟΥ ΧΥ· ΚΑΙ ΦΩ-
ΤΙΣΑΙ ΠΑΝΤΑΣ ΤΙΣ Η ΟΙΚΟΝΟ-
ΜΙΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ Α-
ΠΟΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΥ ἈΠΟ ΤΩΝ
ΑἸΩΝΩΝ ἘΝ ΤΩ ΘΩ ΤΩ ΤΑ
ΠΑΝΤΑ ΚΤΙΣΑΝΤΙ ΔΙΑ ΙΥ ΧΥ :·
πλοῦτον ἀνεξιχνίαστον λέγει.
τὴν τοῦ παντὸς κόσμου
σωτηρίαν· οἰκονομίαν δὲ

τοῦ μυστηρίου τὴν ἀναγέννησιν.
πάντων ἀνθρώπων διὰ τοῦ αἵματος
χῦ· τοῦτο δὲ τὸ μυστήριον φη-
σίν· οὐχὶ ἄγγελον ἐπίσταται
παρὰ θῷ. ὅτι μηδὲ ἐπιγι-
νόμενον νόημα παρ' αὐτῷ·
ἀμετανόητον ἅπαν ἅμα τῷ κτί-
ζειν καὶ τὴν σωτηρίαν κα-
ταρτιζόμενον :·
μα ἽΝΑ ΓΝΩΡΙΣΘΗ ΝΥΝ ΤΑΙΣ ἈΡΧΑΙΣ
ΚΑΙ ΤΑΙΣ ἘΞΟΥΣΙΑΙΣ· ἘΝ ΤΟΙΣ
ἘΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ
Η ΠΟΛΥΠΟΙΚΙΛΟΣ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΘΥ :·
ἵνα οἱ ἄρχοντες φησὶν τοῦ κό-
σμου· οἱ τὴν σοφίαν ἀγνοήσαν-
τες τὴν πρὸς ἡμᾶς προορι-
σθεῖσαν ἐπιγνῶσιν. νῦν τῆς
ἐκκλησίας οἰκοδομουμένης
τὸν κτίστην τῆς γενέσεως κτι-
σθεῖσ· πέρας μὲν ἐπιτεθέν-
τα τῇ προτέρᾳ κτίσει διὰ
τοῦ θανάτου· ἀρχὴν δὲ
τῆς δευτέρας. ἐξαγαγόντα
διὰ τῆς ἀναστάσεως :·
μβ ΚΑΤΑ ΠΡΟΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΑἸΩΝΩΝ
ἫΝ ἘΠΟΙΗΣΕΝ ἘΝ ΧΩ ΙΥ ΤΩ ΚΩ ἩΜΩΝ·
ἘΝ Ω ἘΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙ-
ΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΝ ἘΝ
ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ΑὐΤΟΥ· ΔΙΟ ΑἸΤΟΥΜΑΙ ΜΗ ἘΚ-
ΚΑΚΕΙΝ ἘΝ ΤΑΙΣ ΘΛΙΨΕΣΙΝ ΜΟΥ
ὙΠΕΡ ὙΜΩΝ. ἫΤΙΣ ἘΣΤΙ ΔΟ-
ΞΑ ὙΜΩΝ :· ἐξαιρέτων

τὸ γωνιαῖον μὲν τὸ τῶ τὴν ὅ-
λην οἰκοδομὴν ὑποστηρί-
ζοντι. διδάσκει. ὅτι ἐν μὲν χῶ
στηριζόμεθα· μένομεν δὲ
ἐν μὲν καὶ συναρτήσει αὐτοῦ
τῶν προστοῖς οἰκοδομουμέ-
νοις τῶν πρὸς ἡμᾶς ὁμογε-
νῶν εἰ δὲ ἐξ ἐθνῶν τῆς κατὰ
σάρκα γεννήσεως τοῦ
μονογενοῦς· ὡς δηλὸν γὰρ
ταῦτα διά φησιν. ἐκείνω
μὲν ἐκ αἵματος ἐξ σαρκὸς
καὶ αὐτὸς παραπλησίως
μετέσχεν τῶν αὐτῶν :·
λε ΕΝ Ω ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ. ΣΥΝΟΙΚΟΔΟ-
ΜΕΙΣΘΕ. ΕΙΣ ΚΑΤΟΙΚΗΤΗΡΙ-
ΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝ ΠΝΙ ΑΓΙΩ :·
μας δηλονότι :·
λς ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ ΕΓΩ ΠΑΥΛΟΣ Ο
ΔΕΣΜΙΟΣ ΤΟΥ ΧΥ ΙΥ· ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ
ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ· ΕΙ ΓΕ ΗΚΟΥΣΑΤΕ
ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΤΗΣ ΧΑ-
ΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΘΥ ΤΗΣ ΔΟΘΕΙΣΗΣ
ΜΟΙ ΕΙΣ ΥΜΑΣ· ΟΤΙ ΚΑΤΑ ΑΠΟ-
ΚΑΛΥΨΙΝ ΕΓΝΩΡΙΣΕΝ ΜΟΙ ΤΟ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ :· ταύτης
φησὶν τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος
ὑπὲρ ἧς ἐν δεσμοῖς καὶ ἐν σοφίᾳ τῆς
ἀχρι δεσμῶν. καὶ διὰ τοῦτο
μοι τὸ μυστήριον ἀποκαλυ-
φθῆ. ἵνα ὑμᾶς εὐαγγελί-
λζ σωμαι δέσμοῦ :· ΚΑΘΩΣ
ΠΡΟΕΓΡΑΨΑ ΕΝ ΟΛΙΓΩ· ΠΡΟΣ Ο

ΔΥΝΑΣΘΕ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΝΤΕΣ
ΝΟΗΣΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΕΣΙΝ ΜΟΥ ΕΝ
ΤΩ ΜΥΣΤΗΡΙΩ ΤΟΥ ΧΥ :·
Βραχὺ ὁ μὲν τὸς φησὶν ἐξ ὧν τό-
μος εἰ διδασκαλία. ἐξ ὧν μὲν
γὰρ τὰ πομαὶ ὡς ἐν γράμματι
καὶ ἐδίδαξα τοσοῦτον
ἀποκαλύπτας. ἐφ' ὅσον καὶ
συνιέναι δύνασθε· συνιέ-
ναι δὲ εἰ καὶ ἀκριβῶς ἀναγνῶ-
σθῶσι· οὐκ ἐκ παρέργου
ἢ παραδρομῆς :·
λη Ο ΕΤΕΡΑΙΣ ΓΕΝΕΑΙΣ ΟΥΚ ΕΓΝΩ-
ΡΙΣΘΗ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΤΩΝ ΑΝΩΝ.
ΩΣ ΝΥΝ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ ΤΟΙΣ
ΑΓΙΟΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΟΦΗΤΑΙΣ ΕΝ ΠΝΙ· ΕΙΝΑΙ ΤΑ
ΕΘΝΗ ΣΥΓΚΛΗΡΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΣΥΣ-
ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΑ ΤΗΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΩ
ΧΩ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΥ Ε-
ΓΕΝΟΜΗΝ ΔΙΑΚΟΝΟΣ· ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΔΩΡΕΑΝ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ
ΤΟΥ ΘΥ ΤΗΝ ΔΟΘΕΙΣΑΝ ΜΟΙ·
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΗΣ
ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΑΥΤΟΥ :·
λαλούμενον γὰρ ἐν προφή-
ταις μυστήριον ἦν· ἐξ ὧν ἦ-
γνοεῖτο γὰρ ὃ νῦν ἐμάθομεν
τρου. καὶ αὐτὸς δὲ τὸ τέ ὅ-
τι προσσυνῆσαι ἀνάγκην προσ-
ἀποκαλύψεως. ὅτι καὶ τὰ
ἔθνη προσδέδεκται ὁ θεὸς·

καὶ βάθος· καὶ ὕψος:·
τὸ μὲν βάθος τὸ μὲν ὕψος ἀμέ
τρητον· ἀλλὰ διὰ τῶν μὲν
μέρων σωμάτων, ὑπόδειξ
ιν αὐτοῦ τὸ ἄπειρον καὶ
ἀπερίληπτον· ὕψος δὲ
καὶ βάθος φησὶν κατὰ τὸ εἰρη
μένον ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου δό
ξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη· καὶ τοῖς ἐπὶ
γῆς γάρ, ἐφήπλωσε τὴν
χάριν, διὰ τῆς αὐτοῦ λόγου
μϛ παρουσίας:· γνῶναί
τε τὴν ὑπερβάλλουσαν
τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ
χριστοῦ:· ὑπερβαλλοῦσα τῆς
τοῦ χριστοῦ ἀγάπη τῆς γνώσεως·
διὰ δὲ τῆς γνώσεως ἀγάπην
γνῶναι, ὑπὲρ τὴν τῶν
χριστοῦ καὶ γινώσκομε
νη· γνῶσιν ἀπόρρητον
ποιεῖ· ἣν καὶ μείζονα λέ
γει, τῆς ἐμφανοῦς καὶ διὰ
λόγων γινομένης:·
μζ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ
πλήρωμα τοῦ θεοῦ:·
ἵνα προστεθῇ μὲν καὶ φησὶν
τῆς ἁγιαζομένης ἐκκλη
σίας τῆς οἰκείου. τὸ πᾶν
πλήρωμα τοῦ θεοῦ συνοικῇ.
διὰ τὸ τῶν οἰκείων καὶ ἐπι
μη ἢ γνῶμεν:· τῷ δὲ δυναμέ
νῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑ

περ ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμε
θα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύ
ναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν· αὐτῷ ἡ δόξα ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χριστῷ ἰησοῦ εἰς πά
σας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος
τῶν αἰώνων ἀμήν:
παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέ
σμιος ἐν κυρίῳ:~ οὐδὲ
ἑαυτῷ δίδωσι τὸ πᾶν τασ
σόμενος ὁ παῦλος· ὅπου δὲ ἄρα
τί φησιν τὸ καὶ μείζονα ὧν
αἰτούμεθα χαρίζεσθαι· ἐπεὶ
δὲ καὶ ἐχορηγούμενη δύ
ναμις ἡμῶν οὕτω τοσοῦτον
παρὰ τῆς χάριτος ἀποδίδο
σιν· ὑπὲρ χριστοῦ δὲ ἰησοῦ τὴν δόξαν
τὴν ὀφειλομένην καὶ ἐκκλη
σίας τὸ ὁμοίωμα:·
μθ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλή
σεως ἧς ἐκλήθητε· μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ
πραότητος· μετὰ μακρο
θυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλή
λων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζον
τες τηρεῖν τὴν ἑνότητα
τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ
τῆς εἰρήνης:·
ἐπάγαζω καὶ φησὶν καὶ ἐκλήθητε.
καὶ ἀπαιτεῖ καὶ κλήσεως τὸ πρι
κον· τοῦτο δέ· ἐξ ἔργων
τοῦ σαρκικοῦ γνωρίζεσθαι·
δὲ ἐν τοῖς σαρκικοῖς ὑπόδειξ

φησὶν ἢ ἐκ τοῦ θ(εο)ῦ σοφία προσθεὶς
καὶ προδιατάξειν τὴν ἐν
χ(ριστ)ῷ σωτηρίαν ἐν αὐτῷ ποι
ησάμενη τὴν ὅλην πρόθε
σιν τῆς οἰκονομίας. καθὸ
δὴ ἐμφέρειν κεφαλαίου ἔσε
σθαι τῆς ἐν πᾶσιν τῶν ἀγα
καὶ μείζονος. ἐν ᾧ ἡμῖν μὲν ἡ
κάθαρσις ἐν αὐτῷ δὲ ἡ κα
θαρότης καὶ ἡ διατήρησις ἐ
ως συνάψασα. μεταδίδω
σιν ἡμῖν τῆς δι' αὐτοῦ παρ
μγ ρησίας :· ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ
ΚΑΜΠΤΩ ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΜΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ Π(ΑΤΕ)ΡΑ ΤΟΥ Κ(ΥΡΙΟ)Υ ΗΜΩΝ
Ι(ΗΣΟ)Υ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ· ΕΞ ΟΥ ΠΑΣΑ ΠΑΤΡΙΑ ΕΝ
ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΟΝΟΜΑ
ΖΕΤΑΙ :· διπλοῦν τὸ
ἔργον τῶν ἀποστόλων· δι
δασκαλία καὶ προσευχή·
καθάπερ λέγουσιν οἱ πατέρ(ες)· τὸν
πατέρα. ἡμεῖς δὲ τῇ προσευ
χῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λό
γου προσκαρτερήσομεν·
καλῶς τῶν γονάτων κλίσις
τὸν προσπίπτοντα τῷ θ(ε)ῷ
δηλοῖ. πατριαὶ δὲ ἐπὶ τῆς
γῆς μὲν διχῶς ὀνομάζον
ται. τῶν μὲν κατὰ σάρκα
τῶν δὲ κατὰ π(νεῦμ)α τῶν π(ατέ)ρων
ὄντων. ἐν οὐρανοῖς δὲ πνευ
ματικῶς μόνως ὀνομάζε
σθαι δύναται. οἷος ἦν ὁ τῶν

ἐθνῶν διδάσκαλος· ὁ τὸ μὲν μόνον
κομίσας ἄγγελος· πολλὰ δὲ
καὶ μείζονα ἀγγέλων· καὶ
κηρύγματα καὶ τέρατα,
πνεύματα, ὡς ἡσαΐας δη
μοι λέγων· ὁ ὑπερβαίνων οὐ
κ ἄγγελος· μείζονι τοῦ ἀγ
γέλου τὸν πρεσβευτὴν δηλῶν·
ὃν καὶ πρέπει ἀκόλουθον κα
λεῖσθαι παρ' αὐτοῦ ἀποστόλοις :·
μδ ΙΝΑ ΔΩΗ ΥΜΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΟΥ
ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΑΥΤΟΥ ΔΥΝΑ
ΜΕΙ ΚΡΑΤΑΙΩΘΗΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ
Π(ΝΕΥΜΑΤΟ)Σ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΩ ΑΝ(ΘΡΩΠ)ΟΝ
ΚΑΤΟΙΚΗΣΑΙ ΤΟΝ Χ(ΡΙΣΤΟ)Ν ΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ
ΥΜΩΝ, ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΕΡΡΙΖΩΜΕ
ΝΟΙ ΚΑΙ ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ·
ΙΝΑ ΕΞΙΣΧΥΣΗΤΕ ΚΑΤΑΛΑΒΕ
ΣΘΑΙ ΣΥΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ :·
καὶ τῆς μεγάλης, ὡς πα
ρὰ μεγάλου φησὶν τοῦ δι
δόντος· μὴ γὰρ τῶν ἀνα
ξίας τῆς τοῦ θ(εο)ῦ δόξης τὰς
εὐχὰς ἐνδιαλλαχθείημεν. ὅτε
μὴ γὰρ ζητῶμεν παιδευ
θείημεν. ἀγωνία. ἡ δὲ
αἰτήσεις ἀμαρτίαις ψυ
χῆς. καὶ ἐπὶ σκολιῇ. ἔστω
ἐν μὲν δυνατόν. ὅπερ ἡ
μᾶς ἀπολείποι τῆς ἀγα
πῆς τοῦ θ(εο)ῦ :·
με ΤΙ ΤΟ ΠΛΑΤΟΣ· ΚΑΙ ΜΗΚΟΣ·

καὶ βάθος· καὶ ὕψος :·
τὸ μὲν βάθος ὡς ἀσώματον μὲν εἶναι ἀμέ-
τρητον· ἀλλὰ δι' αὐτοῦ μὲν μέτρον
μὲν ὡς μὲν σωματικῶν· ὑπὸ δὲ
ζεν αὐτοῦ τὸ ἄμετρον καὶ
ἀπεριόριστον· ὕψος δὲ καὶ
βάθος φησὶν κατὰ τὸ εἰρη-
μένον ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου δό-
ξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη· καὶ τοῖς ἐν
γῇ ἄρα ἔφη ἔπλασε τὴν
χάριν, διὰ τῆς αὐτοῦ λόγου
μϛ παρουσίας :· γνῶναί
τε τὴν ὑπερβάλλουσαν
τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ
χ(ριστο)ῦ :· ἐν τῇ μεγάλῃ τῇ
τοῦ χ(ριστο)ῦ ἡ ἀληθὴς γνῶσις·
διὰ δὲ τῆς γνώσεως ἡ ἀ-
γάπη, ἐνδομένη τῆς τῶν
χ(ριστιαν)ῶν οὖσα καὶ γινωσκομέ-
νη. γνῶσιν ἀπόρρητον
ποιεῖ· ἣν καὶ μείζονα λέ-
γει, τῆς ἐμφανοῦς καὶ δια
λόγων γινομένης :·
μζ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ
πλήρωμα τοῦ θ(εο)ῦ :·
ἵνα προστεθῇ μὲν φησὶν
τῆς ἁγιαζομένης ἐκκλη-
σίας τῆς οἰκείου. τὸ πᾶν
πλήρωμα τοῦ θ(εο)ῦ συνοικῆ·
διὰ τὸ τῶν μονογενῶν καὶ ἐπι-
μη γείων :· τῷ δὲ δυναμέ-
νῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑ-
περεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμε-
θα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύ-
ναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν· αὐτῷ ἡ δόξα ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ εἰς πά-
σας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος
τῶν αἰώνων ἀμήν·
παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέ-
σμιος ἐν κ(υρί)ῳ :· οὐδὲ
ἑαυτῷ δίδωσι τὸ παρ' ἑαυ-
τοῦ μέγα ὁ Παῦλος. θ(ε)ῷ δὲ ἀνα-
τίθησιν τὸ καὶ μείζονα ὧν
αἰτούμεθα χαρίζεσθαι· ἐπει-
δὴ καὶ ἡ χορηγουμένη δύ-
ναμις ἡ ἐν ἡμῖν οὕτω τοσαύ-
την τῆς χάριτος ἀποδίδω-
σιν· ἐν χ(ριστ)ῷ δὲ ἰ(ησο)ῦ τὴν δόξαν
τὴν ἀληθινὴν [illegible] ἐκκλη-
σία τὸ ὁμοίωμα :·
μθ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλή-
σεως ἧς ἐκλήθητε· μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ
πραότητος· μετὰ μακρο-
θυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλή-
λων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζον-
τες τηρεῖν τὴν ἑνότητα
τοῦ πν(εύματο)ς ἐν τῷ συνδέσμῳ
τῆς εἰρήνης :·
ἐπὶ ἀγάζων ἦν φησίν, κέκληκε δέ.
καὶ ἀπαιτεῖ τῆς κλήσεως τὸ πρῶ-
τον· τοῦτο δέ· ἐξ ἐναντίου
τοῦ σαρκικοῦ χωρίζεσθαι ὁ
δὲ ἐν τοῖς σαρκικοῖς ὑπερ[illegible]

φησὶν ἡ ποικίλη τοῦ θ(εο)ῦ σοφία· προσθεὶς
καὶ τὸ προδιατεταγμένον τὴν ἐν
χ(ριστ)ῷ σωτηρίαν ἐν αὐτῷ ποι-
ήσας μόνην τὴν ὅλην πρόθε-
σιν τῆς οἰκονομίας. καθὸ
δὴ ἐμφαίνει κεφαλαιοῦσθαι
σθαι τὴν ἀνω παρ᾽ τῶν ἀνα-
καινίσεως. ἐν ᾧ ἡμῖν μὲν ἡ
κάθαρσις ἐν αὐτῷ δὲ ἡ κα-
θαρότης καὶ ἡ δικαιοσύνη
ὡς συναφεῖα· μεταδίδω-
μγ σιν ἡμῖν τῆς δι᾽ αὐτοῦ παρ-
ρησίας:· ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ
ΚΑΜΠΤΩ ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΜΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ Π(ΑΤΕ)ΡΑ ΤΟΥ Κ(ΥΡΙΟ)Υ ΗΜΩΝ
Ι(ΗΣΟ)Υ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ· ΕΞ ΟΥ ΠΑΣΑ ΠΑΤΡΙΑ ΕΝ
ΟΥΡΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΟΝΟΜΑ-
ΖΕΤΑΙ:· διπλοῦν τὸ
ἔργον τῶν ἀποστόλων· δι-
δασκαλία καὶ προσευχή·
καθὼς λέγουσιν οἱ περὶ τὸν
Πέτρον· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευ-
χῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λό-
γου προσκαρτερήσομεν·
καὶ δὲ τῶν γονάτων κλίσις
τὸν προσευχόμενον τῷ θ(ε)ῷ
δηλοῖ· πατριαὶ δὲ ἐπὶ τῆς
γῆς μὲν δι᾽ χεσὸς ὀνομάζον-
ται· τῶν μὲν κατὰ σάρκα,
τῶν δὲ κατὰ τὰ πν(ευματ)ικὰ πρ(ο)σ-
όντων· ἐν οὐρανοῖς δὲ τῶν ἐν
μονῇ κόσμῳ μόνος ὀνομάζε-
σθαι δύναται· οἷος καὶ ὁ τοῦ

ἰ(ησο)ῦ διδάσκαλος· ὁ τῶν μὲν
κομίσας ἄγγελος· πολλὰ δὲ
καὶ μείζονα ἀγγέλων· καὶ
κηρύσσων ἢ κατὰ τὸ παρὰ
πράγματα, ὡς Ἡσαΐας δη-
μοῖ λέγων· οὐ πρέσβυς οὐ-
κ ἄγγελος· μείζονι τοῦ ἀγ-
γέλου τὸν πρεσβευτὴν δηλῶν.
ὃν καὶ π(ατέ)ρα ἀκόλουθον κα-
λεῖσθαι παρὰ τοῦ ἀποστόλου:·
μδ ΙΝΑ ΔΩΗ ΥΜΙΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΟΥ-
ΤΟΝ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΑΥΤΟΥ ΔΥΝΑ-
ΜΕΙ ΚΡΑΤΑΙΩΘΗΝΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥ
ΠΝ(ΕΥΜΑΤΟ)Σ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΩ ΑΝ(ΘΡΩΠ)ΟΝ
ΚΑΤΟΙΚΗΣΑΙ ΤΟΝ Χ(ΡΙΣΤΟ)Ν ΔΙΑ ΤΗΣ
ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ
ΥΜΩΝ, ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΕΡΡΙΖΩΜΕ-
ΝΟΙ ΚΑΙ ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ·
ΙΝΑ ΕΞΙΣΧΥΣΗΤΕ ΚΑΤΑΛΑΒΕ-
ΣΘΑΙ ΣΥΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ:·
καὶ τῆς ὡς μεγάλης ὡς πα-
ραμεγάλου φησὶν τοῦ δι-
δόντος· μὴ γὰρ τῶν ἡμετέρων ἀ-
ξίας τῆς τοῦ θ(εο)ῦ δόξης τὰς
εὐχὰς ἐκδιδαχθῆναι μὲν. ὅτε
μὴ γὰρ ἡμᾶς ζητεῖν ἀπαιδευ-
θῆναι μὲν. ἀμοιβαία· καὶ δὲ
αἰτήσεις ἀνακαινήσεις ψυ-
χῆς· καὶ ἐπιεικῆ· ἐκ τοῦ
ἐμπορίου δυνατόν· ὑπέρ ἡ-
μᾶς ἀπολέλοιπε διὰ
σαρκὸς θ(εο)ῦ:·
με ΤΙ ΤΟ ΠΛΑΤΟΣ· ΚΑΙ ΜΗΚΟΣ·

κατώτερα μέρη τῆς γῆς. ὁ
καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ
ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων
τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ
τὰ πάντα :· [illegible]

[illegible] ἡ ἀνάβασις. [illegible] κατάβασις · [illegible] πάντων τῶν ὁμοίων [illegible] κατάβασις δὲ διὰ τοῦτο. ἵνα τὰ πάντα [illegible] :·

ΝϚ Καὶ αὐτὸς ἔ
δωκεν. τοὺς μὲν ἀποστό
λους· τοὺς δὲ προφήτας
τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδα
σκάλους. πρὸς τὸν καταρ
τισμὸν τῶν ἁγίων εἰς
ἔργον διακονίας. εἰς οἰκο
δομὴν τοῦ σώματος τοῦ
χ̅υ̅. μέχρι καταντήσωμε(ν)
οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα
τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώ
σεως τοῦ υ̅υ̅ τοῦ θ̅υ̅. εἰς ἄν
δρα τέλειον εἰς μέτρον ἡ
λικίας τοῦ πληρώματος
τοῦ χ̅υ̅. ἵνα μηκέτι ὦμεν
νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ
περιφερόμενοι παντὶ ἀνέ
μῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυ
βείᾳ τῶν ἀνθρώπων. ἐν πανουργίᾳ
πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλά
νης. ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀ
γάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν
τὰ πάντα. ὅς ἐστιν ἡ κε
φαλὴ ὁ χ̅ς̅. ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
συναρμολογούμενον. καὶ
συμβιβαζόμενον διὰ πά
σης ἁφῆς. τῆς ἐπιχορηγίας
κατ' ἐνέργειαν. ἐν μέτρῳ
ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν
αὔξησιν ποιεῖται εἰς οἰκοδο
μὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ :·

Ὁ [illegible]

φθαρσία· καὶ ὕψος· καὶ ὁ ζυγὸν
μίαν· καὶ ὑπόστασις ἡ προσφυ
μήλοις. ταῖς ἁρμονίαις δηλοῖ
ὅτι ὁ λόγος ὁ φθείρων ζητεῖ:·
Ν ἐν σώματι:· διὰ τοῦ σωματ
ΝΑ μια ἀλλήλοις :· καὶ ἓν
πνεῦμα καθὼς καὶ ἐκλήθητε
ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως
ὑμῶν:· διὰ τοῦ ὁμοφρο
νεῖν. ἀμφότερα γὰρ ἀλλήλοις
δεῖται· καὶ τὸ μὲν κατὰ
σῶμα μὴ παρόντος τοῦ
κατὰ πνεῦμα. ἀλλ' ὁμοστάσε
ως αἴτιον· τὸ δὲ κατὰ
πνεῦμα μὴ φυλαττομένου. ἢ
τοῦ κατὰ σῶμα κατορθώ
ματος ἀμαυροῦται:·
ΝΒ εἷς κ(ύριο)ς· μία πίστις· ἓν βάπτι
σμα· εἷς θ(εὸ)ς καὶ πατὴρ πάντων
ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάν
των καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν:·
ἐκ τῶν αὐτῶν ἐν ὧ σημαίνε
ται· ὅτι εἰς ὃν ὄντως κα
λούμεθα· μία πίστις δι' ἧς
ὁ κληθεὶς ἐν· ἓν καὶ τὸ βάπτισμα
διοῦ ἐκαθαρίσθημεν·
ὅς ὁ θεὸς πάντων πατήρ· ὁς
καὶ διὰ πάντων ὢν διὰ
τὸν ἐξ αὐτοῦ λόγον· καὶ ἐν
πᾶσιν· διὰ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα·
τῆς δὲ θείας ἑνότητος τὴν
ὁμοίωσιν ἐν ἡμῖν κατα
σκευάζεσθαι βουλόμενος

τῆς ἁγίας τριάδος ἰδιώματα
ἐνεργεῖ τοῦ θεοῦ κηρυχθέν:·
ΝΓ ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδό
θη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον
τῆς δωρεᾶς τοῦ χ(ριστο)ῦ· διὸ λέ
γει· ἀναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμα
λώτευσεν αἰχμαλωσίαν:·
ἡ καὶ διαφορά φησιν τῶν χα
ρισμάτων. μαρτυροῦμεν [illegible]
τῆς χάριτος πρὸς τὴν ἕ
καστον [illegible] προσθε
σιν. ἀλλ' ὅμως μὴ μερίζεσθαι
τὰ τῆς ἑνότητος:·
ΝΔ καὶ ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις:·
δηλοῖ φησιν καὶ ὁ ψαλμῳδὸς
τὸ πλῆθος τῶν δομάτων
τῶν μετὰ τὴν ἄνοδον τοῦ
[illegible] δεδομένων· ὅτε τοὺς
αἰχμαλώτους ὄντας ὑπὸ
τοῦ θανάτου, ἀπαλλάξα
μενος [illegible] ἰδίας ζω
ῆς τε καὶ ἀφθαρσίας·
[illegible] ἀντὶ τοῦ
[illegible]
[illegible] ὅτι τὸ ὂν
χ(ριστο)ῦ σαρκικῶς λεγόμενον ὂν
[illegible] τῶν [illegible]
καὶ θεῶν [illegible] · οὐδὲ ὅτι
[illegible] τὸ ἄνθρωπος
λεγόμενον, ἀναιρεῖ τὸ
κεν τὸ [illegible]:·
ΝΕ τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ
ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ

ὅ ἐστι τῆς ἀληθείας· διὸ ἀ-
ποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖ-
τε ἀλήθειαν, ἕκαστος με-
τὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ:·
τοῦτό φησιν· ἐπεὶ δὴ οὖν παρα
τοῦ διδαχθέντος ὑμᾶς. ὄ-
μα παρὰ ἰωάννου τοῦ ἀ-
γγελιστοῦ. μὴ τοίνυν ἤδη
πρὸς ἡμᾶς ψευδόμενοι διδα-
σκαλίαν. ἀπὸ ἀρχῆς ἐκεῖθεν. ϛ
τὰ ὄντι κατὰ χν. οὐκ ἐν
φιλίᾳ δόμον καὶ τὴν ὕβρια
γνοίᾳ ζωὴν ἐστὶ τρόπος. ἵν
τὸ οὐδὲν ἀγαθὸν χα. οὐδὲ
ἀληθῶς. οὐ γὰρ κατὰ χν
μαθὸν. τὸ ἀγαθὸν μεμα
θήκειν. καὶ ἀγαθὸν. τὸ ἀ-
ληθῶς τὴν σάρκα κα
κίας παλαιὰς ἐν μετάνοια
μᾶλλον διδασκόμενος. ὅσ
καιρὸς τῆς ἀτῆς ὕβρεως:·
ξ ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτά-
νετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέ-
τω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ
ὑμῶν. μηδὲ δίδοτε τό-
πον τῷ διαβόλῳ· ὁ κλέ-
πτων. μηκέτι κλεπτέτω
μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργα-
ζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς
χερσίν. ἵνα ἔχῃ μεταδιδό-
ναι τῷ χρείαν ἔχοντι·
πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ στόμα-
τος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω.

ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδο-
μὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χά-
ριν τοῖς ἀκούουσιν:·
ϛ καὶ ὀργὴ πρὸς τοὺς φησὶν
μὴ ἐπὶ τὸ ἁμαρτάνειν ἐπιτρα-
πέσθω. ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἡλίου
ἐν ... παύ-
εσθω. ἵνα γὰρ ταῦτα ἐν ἡμῖν
μὴ κρατῇ διαβόλου διδαγμα-
τα ὄντα, ὁ διδάσκαλος διὰ
τῶν ἰδίων ἀπ' αὐτοῦ διδαγμά-
των ἐπιδείξεται:·
ξα καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον τοῦ θεοῦ. ἐν ᾧ ἐσφραγίσθη-
τε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως:·
τὸ πνεῦμα ἡμᾶς ἀπεστραφῆ-
ναι φησίν. καθάπερ λυ-
πούμενον. ὅτι πρὸς τὸ ἐμφρα-
γισμὸν δοθὲν ἡμῖν ἐστὶ ὑμᾶς
σώματι τῆς ἀπὸ τῆς πρὸς
ἡμᾶς ἐπικρίσεως τοῖς δεδο-
μένοις τὴν χάριν, ἀπὸ διὰ
φυγῆν τὴν κόλασιν τῆς
διαφθορᾶς:·
ξβ πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς. καὶ ὀρ-
γὴ καὶ κραυγὴ. καὶ βλασφη-
μία. ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν
πάσῃ κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς
ἀλλήλους· χρηστοί· εὔσπλα-
γχνοι· χαριζόμενοι ἑαυτοῖς
καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χω ἐχαρί-
σατο ἡμῖν:· οὐ ... φη-
σὶν τῆς σαρκικῆς ἁμαρτίας

κοινὸν τῶν τὰ χαρίσματα ἐχόν-
των· ἀναλογίαν δὲ ἐκ τῶν χα-
ρισμάτων ἐνέργεια· μέχρις
ἂν οἱ πάντες νήπιοι τέλειοι γέ-
νωνται. κατὰ τὴν τοῦ σώμα-
τι ἡλικίαν τελείωσιν τὴν ἐν ὁμοι-
ώσει χριστοῦ. καὶ μηκέτι νήπιοι
τῆς ἐκ πολλαῖς δεχόμενοι τρο-
πῆς ἐκ τῶν διαφόρων λόγων
τῶν ἐν ψεύδει ἐνεργείᾳ προσα-
γομένων καὶ πλανώντων·
ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐν σώματος αὔξη-
σις φθάσωμεν ἐπὶ τοσοῦτον
ὕψος ἅπαντες ὥσπερ τὴν
κεφαλὴν ἡμῶν συναρμο-
σθῆναι τὸν χριστόν· ὃς ἐφ᾽ ἑκάστου
ἡμῶν κατὰ τὴν θεϊκὴν ἐπο-
χήν, μεταδίδωσιν ἡμῖν ἑαυτοῦ·
κατὰ τὴν τῆς οἰκονομίας
συνάφειαν· ἑαυτῷ τε συνά-
πτων ἡμᾶς καὶ ἀλλήλοις. καὶ
θέλων ἔχομεν πρὸς ἀλλήλους
ὥσπερ ἐν οἰκοδομῇ συναρμο-
γήν· καὶ καθὸ τὴν ἐπιχο-
ρηγίαν τοῦ πνεύματος ἕκαστος δύ-
ναται δέχεσθαι τῆς ἐπὶ τὴν
αὔξησιν τελειώσεως ἐφα-
πτόμενος κεφαλαιουμένης:·

ΝΖ τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύ-
ρομαι ἐν κυρίῳ· μηκέτι ὑμᾶς
περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ· ἐν
ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν

ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ· ὄν-
τες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς
ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν
τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς· διὰ τὴν
πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·
οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυ-
τοὺς· παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ.
εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πά-
σης:· ὥσπερ ἐπὶ κῦ μαρτυ-
ρος λέγει· τὸ μέμψασθαι τῆς
κινήσεως τῆς ἐπὶ σχασμὸν
καὶ μὴ ἀπαρχὴν ἐπὶ τὸν προ-
κινήσεως κινοῦν τὸν οὐκ ἔχον-
τα σκοπὸν οὐδὲ τέλος· ἀλ-
λὰ ματαίως φερόμενον:·

ΝΗ ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ οὐ-
χ οὕτως ἐμάθετε τὸν χριστόν
τῶν μὲν ἐξ ἀφιλοσαρκίᾳ αὐτῶν
ἀναγκαῖον παρακολούθημα
διὰ τοῦ τὸ θέλημα ἔχειν πονηρὸν
ἐστὶ ἀσέλγεια ἀμαρτωλοῖς:·

ΝΘ εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐ-
τῷ ἐδιδάχθητε· καθώς ἐσ-
τιν ἀλήθεια ἐν τῷ ἰησοῦ· ἀ-
ποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν
προτέραν ἀναστροφὴν τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον· τὸν φθειρό-
μενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι
δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν·
καὶ ἐνδύσασθε τὸν καινὸν ἄν-
θρωπον· τὸν κατὰ θεὸν κτι-
σθέντα ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ὁσι-

μὴ νομίζετε φησὶν τοὺς υἱοὺς
τῆς ἀπειθείας μόνους παρόντας
τὴν ἀπείθειαν ὑμᾶς μετέχοντας
ἀποφεύγειν τῆς χ(ριστο)ῦ βασι-
λείας· κἂν ἴσως ἔστιν τοῦ θ(εο)ῦ
βασιλεία· μηδείς ὑμᾶς ἀπα-
τάτω κενοῖς λόγοις ὡς ἀπί-
στεως ἀληθοῖς οἷς ἐκ-
είνοις παραινοῦμεν κοινοῦ-
σιν καὶ συζῆν αὐτοῖς δυ-
ναμένοις κρυφίοις ὀργίζε-
ται κατὰ τοῦ κόσμου θ(εὸ)ς·
αἱ γὰρ ἐπιτιμωρίσματα
τῆς ἀπειθείας. ἀπὸ τῶν
ταῦτα παράγειν τοῖς υἱοῖς
τῆς ἀπιστίας. καὶ κοινω-
νοὺς ὑμᾶς εἶναι τούτων
ὧν καὶ ἀπιστίας χωρισθῆν·
ἀλλὰ δεῖ τὴν ὡς φῶς αὐ-
γάζειν [illegible] ἔργοις
μαρτυρεῖσθαι· ἐλέγχων τῆς
πονηρᾶς αὐτῶν ζωῆς·
παρεχόμενοι τὴν ἀγα-
θὴν ἡμῶν αὐτῶν πολι-
ζς τείαν:· τὰ γὰρ κρυ-
φῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν
αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν·
τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμε-
να ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανε-
ροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανε-
ρούμενον φῶς ἐστιν· διὸ
λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων
καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν

καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χ(ριστό)ς· βλέπε-
τε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπα-
τεῖτε:· οὕτω λέγω φη-
σὶν ἐλέγξαι τοιούτων ὄντων. οἱ
ὧν τὸ δὴ ἔργων· λόγων μὲν γὰρ
αἰσχρὸν καὶ λέγειν ἃ πρά-
ττουσιν· αὐτοὶ δὲ αὐτοὶ αἰσχυ-
νόμενοι συγκαλύπτουσιν·
ἐὰν δὲ φῶς ὦμεν καὶ φα-
νεροῖν τὸ σκότος δυνάμε-
θα· τί τοῦ φωτὸς ἀντιθέσε(ως)
ἔλεγχος οὗτος ὁ κάλλιστος·
φῶς δὲ ἐσόμεθα διαναστάν-
τες ἀπὸ τοῦ ὕπνου τοῦ θα-
νατηφόρου. καὶ μετασχόντες
χ(ριστο)ῦ, κατὰ τὸ λεγόμενον ἔγει-
ρε ὁ καθεύδων· οὐ καθάπερ
δέ τις ὁ λέγων ἢ ποῦ τῶν ἀγ-
ίων γραμμάτων γέγραπται·
ἀλλ' ἢ τῶν ἀλλ' ἐξ ἀγίου τῶν
[illegible] ἐν τοῖς τότε [illegible]
γραφόμενα:·
ζζ μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί·
ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν
ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν·
διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες
ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλη-
μα τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ μὴ μεθύσκε-
σθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία·
ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πν(εύματ)ι· λα-
λοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς
ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευμα-
τικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες

ταῦτα ἀπορρήσεται. ὁ κατὰ
ὀργὴν ἀφορμώμενος τοῦ πράγματος:

ζν̄ γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θυ̅.
ὡς τέκνα ἀγαπητά. καὶ πε
ριπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς
καὶ ὁ χς̅ ἠγάπησεν ἡμᾶς. καὶ
παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσί
αν τῷ θω̅ εἰς ὀσμὴν εὐωδί
ας:. δηλονότι φησὶ μιμήσασθε ζε
θυ̅. τὸ χαρίζεσθαι τοῖς ἁ
μαρτάνουσιν εἰς ὑμᾶς. ἵνα
ὦμεν μιμηταὶ θυ̅. τὸν δὲ
θάνατον οὐ θάνατον ὠνό
μασεν, ἀλλὰ θυ̅ προσφοράν.
οὐ γὰρ κοινὸν θάνατον οἰκεῖον
οἰκτρόν, ἀλλ’ αἰχμαλωτίζων
ἐσφάζετο κἂν τοῖς ἐνθάδε ἀπέθανε·
οὐδὲ ὑπὸ θανάτου κατε
χόμενος. ἀλλ’ αὐ παρ’ αὐτῷ
ἔστω τὸ θανάτου δεσπότης τίμιος
καὶ δῶρον ὑπὲρ κόσμου
παντὸς ἐκδεδεγμένον, κα
τὰ τὴν ἀλλότητα:.

ζλ̄ πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκα
θαρσία ἢ πλεονεξία μη
δὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν
καθὼς πρέπει ἁγίοις. καὶ
αἰσχρότης καὶ μωρολο
γία ἢ εὐτραπελία. τὰ οὐκ
ἀνήκοντα. ἀλλὰ μᾶλ
λον εὐχαριστία:.
ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἐφεξῆς

μαδιζόμενον. τὸ καθ’ ἑαυτὸν
ἕκαστον σωφρονεῖν καὶ καθα
ρὸν ἐπιφέρῃ. οὐδὲ ἐνταῦ
θα τὸ τοῦ μονομερῶς χρώ
μενος. ἀλλ’ ὑπὲρ τοῦτο. εἰ
πὼν γάρ. τὸ οὐκ ἔστι πορ
νεύειν, οὐδὲ πορνεύουσι
λέγεσθαι. ἐνταῦθα δέ. τὸ
μηδὲ ὀνομάζεσθαι ἀκούε
σθαι:. τοῦτο γὰρ ἔστε
γινώσκοντες ὅτι πᾶς
πόρνος ἢ ἀκάθαρτος. ἢ
πλεονέκτης. ὅς ἐστιν
εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει
κληρονομίαν ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τοῦ χυ̅ καὶ θυ̅. μη
δεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κε
νοῖς λόγοις. διὰ γὰρ ταῦ
τα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θυ̅
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει
θείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμ
μέτοχοι αὐτῶν. ἦτε γάρ
ποτε σκότος. νῦν δὲ φῶς
ἐν κω̅. ὡς τέκνα φω
τὸς περιπατεῖτε. ὁ γὰρ
καρπὸς τοῦ πνς̅ ἐν πάσῃ
ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύ
νῃ καὶ ἀληθείᾳ. δοκιμά
ζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον
τῷ κω̅. καὶ μὴ συγκοινω
νεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρ
ποις τοῦ σκότους. μᾶλλον
δὲ καὶ ἐλέγχετε:.

ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυ-
τῶν σώματα :·
τὸ ἡγεμονικὸν οὖν οὐ μόνον ἐπιμελη-
ρὸν εἶναι τοῦ ὑπηκόου· αὕτη
γὰρ ἡ ἀληθὴς ἀρχὴ τὸν
ἄρχοντα κήδεσθαι τοῦ ὑφ' αὐ-
τόν· καθὼς ἐν Χριστῷ εὕρη-
μεν· μὴ ζητήσαντι τὸ
ἑαυτοῦ πρέπον· ἀλλὰ
τὸ τῆς ἐκκλησίας συμ-
φέρον· ἐκένωσε γὰρ αὐτοῦ
δόξαν· ἐν ἀθανασίᾳ κἂν
καὶ αὐτὴ ἀφθαρσίᾳ μένειν ἢ
πρέπουσα· ἡ δὲ τῆς ἐκ-
κλησίας σωτηρία ἐν
καθαρσμῷ τῆς ἁμαρτί-
ας· καὶ τίς οὐχ ἁπλῶς ἐγέ-
νετο, ἀλλὰ τῆς ἀναστά-
σεως ζωῆς μεταδοῦναι
εἰργάσατο Χριστός· τὸ μὲν ὁμοί- οδ
ωμα ταύτης καταλύ-
σας θανάτου· ἵνα συμ-
ποθνήσκοντες αὐτῷ, συν-
θῶμεν τῆς ζωῆς τῆς ἐκεῖ-
νου· ταύτης δὲ τῆς κα-
θάρσεως αἴτιον τὸ ἅγιον
βάπτισμα· πρόσκειται γὰρ
ἐν ἐκείνῳ τῷ ὕδατι· ἢ διὰ
ῥήματος ἐπικλήσεως· ἅγιον
αὐτῷ ἀποφαίνουσα :·
ογ οἱ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖ-
κα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς
γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα
ἐμίσησεν· ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλ-
πει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ κ(ύριο)ς τὴν
ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν
τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου κατα-
λείψει ἄν(θρωπ)ος τὸν π(ατέ)ρα αὐτοῦ καὶ
τὴν μ(ητέ)ρα· καὶ προσκολληθή-
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρ-
κα μίαν :· ἡ σὰρξ τοῦ
ἀνδρὸς ἡ γυνή· κήδεσθαι φη-
σὶν αὐτῆς ὡς σαρκός· καὶ Χ(ριστὸ)ς
γὰρ ἐν ὥσπερ ἀνδρὶ τῆς ἐκ-
κλησίας ὄντι καὶ μέλη ἡμᾶς
ἑαυτοῦ κατασκευάσαντι διὰ
τῆς ἐν αὐτῷ ζωῆς· μιμείσθω-
σαν τὴν ἀγάπην τοῦ Χ(ριστο)ῦ τὴν
πρὸς τὴν ἐκκλησίαν :·
οδ τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν·
ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χ(ριστὸ)ν καὶ εἰς τὴν
ἐκκλησίαν :· συνῆψεν
τὸ πν(ευματ)ικὸν τῷ σαρκικῷ· τὴν τοῦ
γάμου τούτου ἀποδείξας· οὐ
τὸ γὰρ γίνεται μυστήριον ἀλ-
λὰ κεκρυμμένον τῆς ἀληθεί-
ας τύπος· ὅτι Χ(ριστὸ)ς ἐνοῦται
καὶ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ τῆς
γυναικὸς ἐκ τῆς τοῦ ἀνδρὸς
ζωῆς ἀφθάρτου πρὸς τὸν ἄνδρα·
καὶ γὰρ ἀπὸ Χ(ριστο)ῦ τὸ εἶναι ἔχο-
μεν κατὰ τὴν ἀγαθότητα· καὶ
ἀγαθότητι Χ(ριστ)ῷ ἑνούμεθα :·

μὴ ὡς ἄσοφοι φησὶν [illegible]
ζεσθε. ἀλλ' ὡς σοφοὶ τὴν ἰδί
αν ὁδὸν φυλάσσετε. κερδαί
νοντες τὸ μὴ συνεφελκυσθῆναι
τοῖς καιροῖς τῆς πονηρίας :·
ξη ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κῷ :·
τοῦτό φησιν· ἵνα ὅλος ἡμῶν
ὁμοίως πρὸς ἐκεῖνον συντείνηται
καὶ μὴ μόνον μελῳδῶμεν τοῖς
ξθ χείλεσιν :· εὐχαριστοῦν
τες πάντοτε ὑπὲρ πάντων
ἐν ὀνόματι τοῦ κῦ ἰῦ χῦ τῷ
θῷ καὶ πρί :· χαριστή
ρια τῷ θῷ προσφέρειν κελεύει
ὑμνοῦντας αὐτὸν καὶ διε
ξιόντας τὰς εὐεργεσίας
ἃς ἐτέλεσε διὰ χῦ :· ὑπο
ο τασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν
φόβῳ κῦ :· ὥσπερ ἡ ἐ
παναστάσις ἢ πρὸς ἀλλή
λους διάστασιν ποιεῖ. οὕτως
ἡ ὑποταγὴ συνάπτει·
ἀλλήλοις δὲ ὑποτάσσεσθαι
δεῖ διὰ χῦ· ὡς χριστὸν μαρτυρο
μαι τοῦτο τελοῦντας :·
οα αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀν
δράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ
κῷ· ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφα
λὴ τῆς γυναικός· ὡς καὶ ὁ
χς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας·
καὶ αὐτός ἐστιν σωτὴρ τοῦ
σώματος· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκ
κλησία ὑποτάσσεται τῷ χῷ

οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδί
οις ἀνδράσιν ἐν παντί :·
Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖ
κας ἑαυτῶν :·
ὥσπερ τῶν μὲν οἰκείοις καθηκόν
των διαλέγεται· ἀπαιτεῖ ἐν
ἡγεμονίαν καὶ ὑποταγήν· τρία
δὲ ἐστι ταῦτα· δύο μὲν τὰ
κατὰ φύσιν· γυνὴ καὶ ἀνήρ
τέκνα καὶ γονεῖς· ἓν δὲ τὸ κα
τὰ νόμον· τοῦτο δὲ ἐστὶν δοῦ
λος καὶ δεσπότης· τοῖς μὲν
οὖν ὑπηκόοις τὴν ὑποτα
γὴν ἐφαρμόζεται· τοῖς δὲ ἄρ
χουσι τὸ κηδεμονικὸν πρὸς
τοὺς ὑπηκόους· τύπος οὖν τῶν
προσχῶν κελεύει τὴν γυναῖ
κα ὑποτάσσεσθαι τῷ ἀν
δρί· ἵνα μὴ σωματικὸν ᾖ
τὸ τῆς ὑποταγῆς μόνον· ἀλ
λὰ καὶ πνευματικὸν γένηται :·
οβ καθὼς καὶ ὁ χς ἠγάπησεν
τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυ
τὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς
ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ· καθαρίσας
τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν
ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐ
τὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν
ἐκκλησίαν· μὴ ἔχουσαν
σπίλον· ἢ ῥυτίδα· ἤ τι τῶν
τοιούτων· ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία
καὶ ἄμωμος· οὕτως ὀφεί
λουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς

αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς
ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν·
εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν
αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν
οὐνοῖς :· πάλιν τὸ
ὑπήκοον ὑποτάττει πρόσω
πον. καὶ αὐτὸ ἡγεμονικὸν
διδάσκει χρηστότητα·
κυρίους δὲ κατὰ σάρκα
λέγει. ὅτι οὐ φυσικὴ ἡ δε
σποτεία· οὐδὲ πέφυκέ
τις δοῦλος ἑτέρου καθά
περ τὰ ζῶα τὰ ἄλογα·
τῆς θείας δὲ δουλείας ἦν
ὑπόδειγμα γενόμενος ὁ ἐν δούλου μορ
φῇ γενόμενος, τύπος γί
νεται καὶ ἀνθρώποις ὑπη
ρεσίας τοῖς καθαρῶς δου
λεύουσιν καὶ ἑκουσίως. ὥσ
περ θεῷ ἀναγομένης τῆς δου
ΟΗ λείας :· τὸ λοιπὸν ἀδελ
φοί μου ἐνδυναμοῦσθαι ἐν
κῷ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰ
σχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε
τὴν πανοπλίαν τοῦ θῦ πρὸς
τὸ δύνασθαι ὑμᾶς ἀντιστῆ
ναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ
διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
\+ σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς
πρὸς τὰς ἐξουσίας· πρὸς τοὺς
κοσμοκράτορας τοῦ σκότους.
τοῦ αἰῶνος τούτου· πρὸς τὰ

πνικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐ
πουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλά
βετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θῦ
ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαν
τα κατεργασάμενοι στῆναι·
στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν
ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ. καὶ
ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς
δικαιοσύνης· καὶ ὑποδησάμε
νοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ
τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρή
νης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες
τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἐν ᾧ
δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέ
σαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν
τοῦ σωτηρίου δέξασθαι· καὶ τὴν
μάχαιραν τοῦ πνς. ὅ ἐστιν
ῥῆμα θῦ· διὰ πάσης προσευ
χῆς καὶ δεήσεως· προσευχό
μενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνι
καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦν
τες. ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει
καὶ δεήσει :· δύναμιν
προσγενέσθαι δεῖ παρὰ θῦ.
τοῖς ὡς ἀσθενέσιν καταπε
σοῦσιν ἀνθρώποις. ἵνα μὴ νομίσῃ τὴν
ἀσθένειαν, καὶ τῆς δυνάμεως
ὡς ἔσεσθαι αἰτίας· τὴν δὲ
δύναμιν ταύτην. φράζει
πανοπλίαν λέγων. ὅτι
καθάπερ ὁ γυμνὸς οὐ δύνα

οε πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα· ἕ
κα{σ}τος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν·
ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄν
δρα· τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς
γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο
γάρ ἐστιν δίκαιον :·
καθολικῶς μὲν οὖν ὁ λόγος πρὸς
ἅπασαν τὴν ἐκκλησίαν ἐκλαμβανόμε
νος χριστοῦ· ἰδίᾳ δὲ καὶ ἑκάστῃ γυ
ναικὶ· καὶ ἑκάστῳ ἀνδρὶ τε
λούμενος ὁ τύπος· ἐν ᾧ ἀγάπη
μὲν ἀνδρός· ὑποταγὴ δὲ γυ
ναικὸς ἐν φόβῳ :·
οϛ τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν
ἐπαγγελίᾳ· ἵνα εὖ σοι γένηται
καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζε
τε τὰ τέκνα ὑμῶν· ἀλλ' ἐκ
τρέφετε αὐτὰ· ἐν παιδείᾳ καὶ
νουθεσίᾳ κυρίου : δευτέρα
ἀρχὴ ἡ τῶν παίδων· ἐπεὶ δὴ
καὶ δευτέρους εἶναι μετὰ τὸν γά
μον παιδοποιΐαν· καὶ τὸν νό
μον πρὸς ἀγαθὰ μαρτυρεῖ· πάντα
γὰρ ὅσα τελούμενα διὰ χριστόν· μαρ
τυρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου· κα
λὰ πάντα καὶ δίκαια· ἢ αὐ
τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐνεργούμενα· ἢ τύποις
καὶ ὑποδεικνύμενα· καὶ
καθ' ἣν τῆς πίστεως δικαιοσύνης
μάθησιν ἡ παιδαγωγικὴ μαρτυρία·
τίμιον δὲ τὴν ἐντολὴν ἀπο
φαίνων· τὴν περὶ γονέων
φησὶν αὐτὴν καὶ πρώτην
καὶ μετ' ἐπαγγελίας εἶναι·
ἡ τῆς ἐπαγγελίας ἐν δὲ καρπο
φορίᾳ κεῖται· τύπον γὰρ ὁ νό
μος τῆς αἰωνίου ζωῆς, μιμεῖ
ται τὴν μακροημερίαν· πρώ
τη δὲ ἐντολὴ· ταύτη· τὴν ἐν
τολὴν ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς προεισα
γαγὼν ἅμα τὰς τέσσαρας τὰς
πρὸς θεὸν ἀνηκούσας· ὅτι τῶν
μὲν πρὸς αὐτὸν τιμῶν πρόδη
λος ἡ ἀνταπόδοσις παρ' αὐτοῦ
τιμωμένου· τῆς δὲ πρὸς γονέ
ας τιμῆς παρ' αὐτῶν οὐκ ἐχού
σης τὴν ἀνταπόδοσιν λόγου
ἀξίαν· παρ' αὐτοῦ θεοῦ ταύτην
δι' ἐπαγγελίας ἐκομίσατο :·
οζ οἱ δοῦλοι· ὑπακούετε τοῖς
κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ
φόβου καὶ τρόμου ἐν ἁπλό
τητι καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ
χριστῷ· μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλεί
αν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι· ἀλλ' ὡς
δοῦλοι τοῦ χριστοῦ· ποιοῦντες τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ· ἐκ ψυχῆς με
τ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ
κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες
ὅτι ὃ ἄν τις ἕκαστος ποιήσῃ
ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται πα
ρὰ τοῦ κυρίου, εἴτε δοῦλος· εἴτε
ἐλεύθερος· καὶ οἱ κύριοι τὰ

καὶ τὸ χαίρειν διαπαντός·
σφόδρα γὰρ ἠθύμουν τὰ
δεσμὰ τοῦ ἀποστόλου ἀκού-
οντες· καὶ τὴν μέλλουσαν
κρίσιν· καὶ τὸν προσδοκώ-
μενον αὐτοῦ θάνατον· οὐ
δὲ γὰρ ἐνόμιζον αὐτὸν τὰς
χεῖρας ἐκφεύξασθαι τοῦ
νέρωνος· ἀνδρὸς τὰ τότε
ἅπαντα μεμηνότος ἐξ ὑπερη-
φανίας ἐπτοημένου· διὸ
λέγοντα αὐτὸν ἐν τῇ προοιμί-
θεσθαι καιρόν· ὁ θεὸς γάρ μοι πα-
ρεστήκει καὶ ἐρρύσθην
ἐκ στόματος λέοντος· τὰ
δὲ ἄλλα πάντα αὐτῷ παρα-
νεῖ αὐτοῖς ὡς ἐν ἐπιδρομῇ
παραινεῖ· ἐπειδὴ περ ὡς
ἔφην πολὺν παρ᾽ αὐτοῖς
διατρίψας χρόνον, πολλὰ
ταῦτα αὐτοῖς ἀφηγήσατο ἦν::
ΕΡΜΗΝΕΙΑ· ἐπειδὴ τοῦ-
τον αὐτοῖς τὸν τιμόθεον ἐν τῇ
ἐπιστολῇ ἐπαγγέλλεται μικρὸν
ὕστερον πέμπειν· τούτου
χάριν κοινοποιεῖται τὴν ἐπι-
στολὴν προσεθίζων αὐτοὺς
διδάσκαλον αὐτὸν δέχεσθαι·
ἔτι γὰρ τῆς μὲν πεμπομέ-
νοις αὐτοῖς διδασκαλίας
κοινωνὸν αὐτὸν ὁ παῦλος
ἐποιήσατο· πεισθέντες καὶ
παρεσόμενον μικρὸν ὕστερον

δέξονται αὐτόν· οὗ ἤδη τῆς δι-
δαχῆς ἀπήλαυσαν· ἴσασιν
δὲ ὡς πολλὴ χάρα· καὶ ὅμως
ἔθηκε συνυπογράψαι τὴν ἐπιστο-
λήν· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν
συναφείας ἐξ ὧν ὁ κοινοποιεῖται::
β ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΩ ΜΟΥ ΕΠΙ ΠΑ-
ΣΗ ΤΗ ΜΝΕΙΑ ΥΜΩΝ ΜΕΤΑ ΧΑ-
ΡΑΣ ΤΗΝ ΔΕΗΣΙΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΥΜΩΝ ΕΙΣ
ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· ΑΠΟ ΠΡΩΤΗΣ
ΗΜΕΡΑΣ ΑΧΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ· ΠΕΠΟΙ-
ΘΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ· ΟΤΙ Ο ΕΝΑΡ-
ΞΑΜΕΝΟΣ ΕΝ ΥΜΙΝ ΕΡΓΟΝ Α-
ΓΑΘΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΣΕΙ ΑΧΡΙΣ Η-
ΜΕΡΑΣ ΧΥ ΙΥ:· προοιμιάζει
πρῶτον αὐτοῖς πολλὴν μαρτυρεῖ·
ὅπου γε μεμνημένος αὐτῶν
οὐ μετὰ δακρύων ἢ στεναγμῶν·
ὥσπερ ἐπὶ τῶν σφαλλομένων
μέμνηται· ἀλλὰ μετὰ πολ-
λῆς εὐχαριστίας· ὥσπερ δι-
ὰ τῶν κατορθούντων μέγιν·
ποιοῦμαι δὲ αὐτῶν τὸ κατόρθω-
μα· ἢ ὅτι κοινωνήσαντες
αὐτῷ τοῦ εὐαγγελίου ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς μέχρι καὶ νῦν· μεμε-
νήκασι κοινωνοί· ἐν μηδε-
νὶ τὸ παράπαν σαλευόμε-
νοι· ὥσπερ αὐτοῦ καὶ τὴν ἀγά-
πην τοῦ μέλλοντος ἐπιδώ-
σειν προσχῇ· οἶδα γάρ φησιν ὡς
ἐπιτελέσει τοῦτο τὸ ἔργον·

τὸσ(ού)των ἀπολαύομεν. οὕτως ὁ τρόπος ἀ-
μέτοχος. οὐ δυνατὸς προστον
τὴν καλὴν ἐργαζόμενον
οθ διάπολιν:· περὶ πάντων
τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ· ἵ-
να μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει
τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐ-
αγγελίου ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω
ἐν ἁλύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παρρη-
σιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι·
ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ'
ἐμέ τί πράσσω:·
εὐχαῖς ἀδιαλείπτοις προσκαρ-
τερεῖν καὶ ὁ ἅγιος [illegible] καὶ ὁ
Παῦλος. ἐν τοῖς δὲ τὰς ἀ-
χὰς τοῦ ἐπὶ ἐν [illegible]. μὴ ἐν
στόματι μόνον. ποιμαίνει
εὐχαὶ ὅτι καὶ περὶ πάντων·
ὑπὲρ πάντων γὰρ ἁγίων καὶ ὑ-
πὲρ αὐτοῦ. ἔστι δὴ καὶ ἐν μα-
ρίῳ αὐτοῦ τὸ ἔργον. ὡς δὲ
σὺ μετὰ τὴν αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ
παραπέμπεσθαι:·
π πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχι-
κὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς
καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς· εἰς
αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ πε-
ρὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσει
τὰς καρδίας ὑμῶν· εἰρή-
νη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη
μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ

κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἡ χάρις μετὰ πάν-
των τῶν ἀγαπώντων τὸν
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρ-
σίᾳ ἀμήν:· χαίρουσι
γὰρ οἱ ἅγιοι, τοῦ ἁγίου κατορθου-
μένου ἔργου καὶ προκόπτον-
τος· διὸ μὴ [illegible] τοῖς καθ' αὐ-
τὸν τοῖς θελήμασι:·
+ ············ + ············ +
> πρὸς ἐφεσίους:~
ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχι-
κοῦ στίχοι τιβ·
~ ·············· + ·········· +
+ πρὸς φιλιππησίους
Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις
σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ:·
ταύτην γράφει τὴν ἐπιστολὴν
ἀνδράσιν ἐπὶ καταχρηστι-
κῶς ἀπροκόπτοις· διὸ
δογμάτων μὲν οὐχ ἅπτεται.
ἔστι δὴ καὶ ἱκανὸς ἔχων τῆς
περὶ τούτων γνώσεως. ἀπὸ
πλουσίως παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀπο-
στόλου τῶν τοιούτων ἀπολαύ-
σαντες. διὸ δὲ αὐτοῖς σχεδὸν
ὡς [illegible] διόρθωσιν τῆς [illegible]
[illegible] παρ' αὐτῆς. τὸ μὴ νουθετ-
εῖν δὴ καὶ τοῦτο οἴδεν ὅτι ὑπερ
ἀκολουθοῖεν, τοῖς ἔργοις τοῦ
κατορθώσει γενομένοις.

θῆναι μετ' αὐτοῦ, δοξάζεσθαι τὸν παῦλον
τὸν ἐν τοῖς οἰκείοις :·
ε γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλο
μαι ἀδελφοὶ· ὅτι τὰ κατ' ἐ
μὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν
τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν
ὥστε τοὺς δεσμούς μου φα
νεροὺς ἐν χ(ριστ)ῷ γενέσθαι. ἐν
ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ
τοῖς λοιποῖς πᾶσιν· καὶ τοὺς
πλείονας τῶν ἀδελφῶν
ἐν κ(υρί)ῳ πεποιθότας τοῖς
δεσμοῖς μου, περισσοτέ
ρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν
λόγον λαλεῖν :·
γράφει μὲν αὐτοῖς ἀπορούμενος τὴν ἐπιστολὴν ἐπειδὴ
ἠκούσθη αὐτοὺς ἀθυμεῖν διὰ τὰ
δεσμά· ἐν οἷς δεσμοῖς το
σοῦτον ἀπέχει τοῦ λυ
πεῖσθαι, ὡς καὶ χαρὰν με
γάλην αὐτοῖς εἶναι διὰ
δεσμὰ δι' αὐτόν. ὅτι διὰ τῶν
δεσμῶν ἐξέλαμψε τὸ κήρυγμα. ς
ἡ ἀπειλὴ ἐξορίζεσθαι :·
ς τινὲς μὲν. καὶ διὰ φθόνον
καὶ ἔριν· τινὲς δὲ καὶ δι' εὐ
δοκίαν τὸν χ(ριστὸ)ν κηρύσσουσιν :·
οἱ ἐχθροὶ τοῦ κηρύγματος.
δεθέντος τοῦ ἀποστόλου
διὰ τὸ κηρύττειν τὸν χ(ριστὸ)ν· καὶ
λόγον ἀπώλειαν κηρύσσειν
τὸν ἐπὶ στρατιώταις, καὶ αὐτοὶ ἐ-
κήρυττον τὸν χ(ριστὸ)ν· καὶ ὅπως
καὶ μὴ αὐτοῖς τὸ ἐναντίον
οὐ βουλόμενοι ποιεῖν· ἐβού
λοντο γὰρ καταλῦσαι τὸ
κήρυγμα. ἠγωνίζοντο μὲν
οὖν καὶ οὐχ ἁπλῶς ἐκήρυττον
τοῦτον ἐκ καρδίας. ς
αὐτὸ τοῦτο σπουδάζοντες. ἵν'
ὡς μαθητὰς ἁρπάσωσι τὴν ἀλή
θειαν· ἅμα δὲ καὶ ἐγείρωσι θυ
μὸν τοῦ ἀποστόλου :·
ζ οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν χ(ριστὸ)ν κα
ταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς,
οἰόμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν
τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀ
γάπης· εἰδότες ὅτι εἰς ἀπο
λογίαν τοῦ εὐαγγελίου
κεῖμαι· τί γάρ· πλὴν παν
τὶ τρόπῳ εἴτε προφάσει εἴ
τε ἀληθείᾳ χ(ριστὸ)ς καταγ
γέλλεται :· ὅσοι ἀγαπῶσι
φησὶν κηρύττουσιν, θαρροῦν
τες τῇ ἐμῇ ἀπολογίᾳ τοῦ
το ποιοῦσιν· ᾔδεσαν γὰρ
ὡς κοινὴ ἔσται καὶ ὑπὲρ αὐ
τῶν ἀπολογία. ἣ
παρ' αὐτοῦ ἀποστόλου γινο
μένη :· καὶ ἐν τούτῳ
η χαίρω. ἀλλὰ καὶ χαρήσο
μαι· οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι
ἀποβήσεται εἰς σωτηρί
αν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσε
ως. καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ

ἕως ἂν αὐτὸ ἐπὶ τὴν παρουσίαν
τοῦ κυρίου προσαγάγῃ τέλειον:·
ζ καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ
τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάν-
των ὑμῶν. διὰ τὸ ἔχειν
με ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὑμᾶς
ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου. καὶ
ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαι-
ώσει τοῦ εὐαγγελίου. συγκοι-
νωνούς μου τῆς χάριτος πάν-
τας ὑμᾶς ὄντας:·
Ἐπειδὴ πεποίθησιν εἶπεν ἔ-
χειν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ δικαίαν
λέγει ταύτην εἶναι τὴν πε-
ποίθησιν· θαρρεῖν γάρ
φησιν ὡς ἀξίων αὐτῶν ἐ-
σομένων κοινωνοί, τῶν δεσμῶν·
τῆς ἀπολογίας, τῆς χάρι-
τος· τὸ δὲ οὕτως περὶ τῶν
πιστευσάντων θαρρεῖν με-
γάλην αὐτῶν ἐστὶν εὐνοίας τὸ
δ τὸ μαρτύριον:· Μάρ-
τυς γάρ μου ἐστὶν ὁ θεός. ὡς
ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν
σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῦτο
προσεύχομαι ἵνα ἡ ἀγάπη
ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλ-
λον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώ-
σει. καὶ πάσῃ αἰσθήσει εἰς τὸ
δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ δια-
φέροντα. ἵνα ἦτε εἰλικρι-
νεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέ-
ραν Χριστοῦ. πεπληρωμένοι καρ-
πῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ. εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ:·
Ἐπειδὴ πολλὴν εἶπεν ἔχειν πρὸς
αὐτοὺς ἀγάπην ὡς μηδὲ
μοῦ αὐτὴν παραλιπεῖν·
μὴ ἐν δεσμοῖς ὄντα. μὴ ἐν ἀ-
πολογίᾳ. τούτου χάριν, μάρ-
τυρα ἐπὶ τῷ τοσούτῳ πρά-
γματι ἐπικαλεῖται τὸν θεόν.
ἵνα δὲ μή τις ὑπολάβοι·
ὡς διὰ τὴν διακονίαν ἣν
ἀπέστειλαν αὐτῷ κολα-
κεύων ταῦτα λέγει.
ἐπιποθεῖν γὰρ ἐν σπλάγχνοις
Χριστοῦ Ἰησοῦ· δηλοῖ κρίνων ὅτι ἡ ἀγά-
πη αὐτοῦ διὰ τὸν Χριστὸν γνή-
σιος ἐστίν. καὶ τοῦτο εὔχεται
τὸ προκόπτειν αὐτοὺς ἐν ἐ-
πιγνώσει καὶ αἰσθήσει· ὥστε
δοκιμάζειν ἀκριβῶς γι-
νώσκεσθαι τῶν καλῶν. οὕτω
γὰρ ἔσονται ἀπρόσκοποι
πρὸς τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ.
τουτέστιν κατὰ μηδένα τρό-
πον προσκόπτοντες. οἱ γὰρ
τοιοῦτοι φησὶν πληρωθήσονται καρπῶν δικαι-
οσύνης. καὶ δικαιοσύνης
οὔσης ἐμμόνως. ταύτην
γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἔξω ἄν αἱ-
ρῇ· ἀλλὰ τὴν διὰ Χριστοῦ. ἥτις
καὶ δόξαν καὶ ἔπαινον
γίνεται θεοῦ. καὶ γὰρ κατὰ

τοῦτο ἰδίου μὲν ἦν ζήλου τοῦ
τοῦ δεσμοῖς μᾶλλον τοσοῦτον
ἀπολελαυκότος ὡς ἀεὶ τὸ μὴ
μὴν γὰρ φησὶν μόνον μὲν δὲ
ὅσον πρὸς ζημίαν μου μάλιστα
τὸ τῶν προσώπων προσ
προσώπων :·

ιε ΕΙΣ ΤΗΝ ὙΜΩΝ ΠΡΟΚΟΠΗΝ
ΚΑΙ ΧΑΡΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
ἽΝΑ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ὙΜΩΝ
ΠΕΡΙΣΣΕΥΗ ΕΝ Χ͞Ω Ι͞Υ ΕΝ Ε
ΜΟΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΜΗΣ ΠΑΡΟΥ
ΣΙΑΣ ΠΑΛΙΝ ΠΡΟΣ ὙΜΑΣ :·

Ὅρα πάλιν πόσην αὐτοῖς
μαρτυρεῖ ἐργασίαν καὶ
λοῦ· ὅταν προκόπτωσι βά
δίζων προκόπτειν· προσ
δὲ προκόπτουσιν· ἡ ἐς
τὴν χαρὰν τῆς πίστε
ως· ὃ δὲ ἔστιν αὐτὴν προ
κόπτων· καυχᾶσθαι
φησὶν ἐν χ͞ω :·

ις ΜΟΝΟΝ ΑΞΙΩΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓ
ΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ Χ͞Υ ΠΟΛΙΤΕΥ
ΕΣΘΕ· ἽΝΑ ΕΙΤΕ ἘΛΘΩΝ
ΚΑΙ ἸΔΩΝ ὙΜΑΣ ΕΙΤΕ ἈΠΩΝ
ἈΚΟΥΣΩ ΤΑ ΠΕΡΙ ὙΜΩΝ :

μαρτυρήσας αὐτοῖς πολ
λὴν προκοπήν· ὕστε
ρον καταπαύει αὐτοῖς
ἵνα μὴ φυσιωθῶσιν· ἀ
κούσαντες ὡς προκόπ
τουσι· κατάστελλε δὲ

ἀφ' αὐτοὺς τοῦ εὐαγγελίου
πολιτεύεσθαι [illegible]

ιζ ἀξίως :· ὅτι στή
ΚΕΤΕ ΕΝ ΕΝΙ ΠΝΙ ΜΙΑ ΨΥΧΗ
ΣΥΝΑΘΛΟΥΝΤΕΣ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ· ΚΑΙ ΜΗ
ΠΤΥΡΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΜΗΔΕΝΙ
ὙΠΟ ΤΩΝ ἈΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ·
ἫΤΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΜΕΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝ
ΔΕΙΞΙΣ ἈΠΩΛΕΙΑΣ :·

Τὸ πῶς αὐτοῖς ἀξίως τοῦ εὐαγ
γελίου πολιτεύεσθαι·
μετὰ καὶ τὸ ἀλλὰ τὸ πολι
τείας· τοῦτο δὲ ἀσφαλέστερον
ρι τὴν πίστιν μᾶλλον· ἀλ
λ' ὡς γὰρ οὐδὲ [illegible]
[illegible]
ἔστι τοῦτο κἂν μὴ [illegible]
χθῆ· τοῦτο δὲ ὕβριν
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦτο· ἢ τὸ ἀθλητικόν
[illegible]
γελίου· [illegible]
[illegible]
[illegible] :·

ιη ΔΕ ΣΩΤΗΡΙΑΣ· ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Α
ΠΟ Θ͞Υ· ὍΤΙ ὙΜΙΝ ΕΧΑΡΙΣ
ΘΗ ΤΟ ὙΠΕΡ Χ͞Υ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ
ΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ·
ἈΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ὙΠΕΡ ΑΥΤΟΥ
ΠΑΣΧΕΙΝ :· [illegible]

πνς ιυ χυ· κατὰ τὴν ἀποκα-
ραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου:·
τοσοῦτον ἀπέχω φησὶν τοῦ
ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς καὶ τῇ
μελλούσῃ ἀπολογίᾳ· ὡς μόνον
τῇ ὑπὲρ τῶν ἐμῶν κινδύνων·
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐμῶν δεσμοῖ·
ὥστε καὶ χαρὰν ἡγοῦμαι
τὸ πρᾶγμα· ἀποτίκτεται
γὰρ ὑμῖν σωτηρίαν· ὅ
ὅπερ ἔσται τὸ μαρτύριον διὰ
τῆς αὐτῶν δεήσεως· ὃ χο-
ρηγίας τοῦ πνς· ταύτην
αὐτῷ γενέσθαι μοι πρὸς τὴν
θ σωτηρίαν:· ὅτι ἐν οὐ-
δενὶ αἰσχυνθήσομαι· ἀλ-
λ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ· ὡς πάν-
τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθή-
σεται χς ἐν τῷ σώματί μου:·
τουτέστιν οὐ φοβοῦμαι τῶν δεσμῶν·
οὔτε τῆς ἀπολογίας· οὐχ αὐτοῦ
τοῦ θανάτου προδοῦναι τὸ
ι κήρυγμα:· εἴτε διὰ ζω-
ῆς εἴτε διὰ θανάτου:·
κἂν ζῶ φησίν· προσμένω
τῷ κηρύγματι· κἂν ἀπο-
θάνω· πάλιν δοξάζεται
χς ὅτι τοιούτους ἔχει
τοὺς ὑπηρέτας τὸ αὐτοῦ
κήρυγμα, ὥστε αὐτοῦ κα-
ταφρονῆσαι τοῦ θανάτου:·
ια ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χς:·
λέγει διὰ τούτου ὅπερ αὐτὸς

αὐτοῖς τῆς ζωῆς· πρῶτον
μέν, τὸ μὴ αἰσχύνεσθαι· δεύ-
τερον· τὸ μεγαλύνεσθαι
διὰ τὸν χν· τρίτον· τὸ διὰ
χν μόνον αἱρεῖσθαι τὸ ζῆν,
ἵνα τὴν διακονίαν αὐτοῦ
πληρώσῃ:·
ιβ ΚΑΙ ΤΟ ἈΠΟΘΑΝΕῖΝ ΚΕΡΔΟΣ:·
μικρὸν εἶναι φησὶν ἐστι τοῖς δε-
σμοῖς μου· καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ
ἀποθανεῖν ὑπὲρ χυ κέρ-
δος μέγιστον:·
ιγ ΕΙ ΔΕ ΤΟ ΖΗΝ ΕΝ CΑΡΚΙ ΤΟΥΤΟ
ΜΟΙ ΚΑΡΠΟC ΕΡΓΟΥ· ΚΑΙ ΤΙ
ΑΙΡΗCΟΜΑΙ, ΟΥ ΓΝΩΡΙΖΩ·
CΥΝΕΧΟΜΑΙ ΔΕ ΕΚ ΤΩΝ ΔΥΟ
ΤΗΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΕΧΩΝ:·
ἔστιν ἐργάζεσθαι τὸ προσηρ-
μένον· ὅ οἷον ἑρμηνεύων ἐ-
στιν· τὸ ἐμοὶ τὸ ζῆν χς·
μᾶλλον ὥστε ζῆν ταύτη
τὴν ζωήν, οὐδὲν ἄλλο
ἐστιν. ἡ ἐργασία πνευματι-
κή. ὅ φησι καὶ μοι καρ-
ιδ πός:· ΕΙ ΤΟ ἈΝΑΛΥ-
CΑΙ ΚΑΙ CΥΝ ΧΩ ΕἾΝΑΙ· ΠΟΛ-
ΛΩ ΜΑΛΛΟΝ ΚΡΕΙCCΟΝ· ΤΟ
ΔΕ ΕΠΙΜΕΝΕΙΝ ΕΝ ΤΗ CΑΡΚΙ
ἈΝΑΓΚΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΙ ὙΜΑC·
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΕΠΟΙΘΩC ΟΙΔΑ·
ΟΤΙ ΜΕΝΩ ΚΑΙ CΥΜΠΑΡΑΜΕ-
ΝΩ ΠΑCΙΝ ὙΜΙΝ:·
καὶ μὴν μὲν ἦν μετὰ χυ· κα

ταῦτο ἤδη οἶδα μενῶ ... ζῆν τὸ
τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χ(ριστο)ῦ
ἀπ' ὀλίγου ... τό· μέν
μὲν γὰρ φησιν ὁρῶμεν δι'
ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματος
τότε δὲ πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον:·
ιε εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν
καὶ χαρὰν τῆς πίστεως
ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν
περισσεύῃ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ ἐν ἐ-
μοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρου-
σίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς:·
Ὅρα πάλιν πόσην αὐτοῖς
μαρτυρεῖ ἐργασίαν κα-
λοῦ· ὅταν προκοπὴν βα-
δίζων προκοπῇ· ποῦ
δὲ προκόπτουσιν· ἢ εἰς
τὴν χαρὰν τῆς πίστε-
ως· ὁ δὲ ἐστιν αὐτὴν προ-
κόπτειν, καυχᾶσθαι
φησὶν ἐν χ(ριστ)ῷ:·
ις μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγ-
γελίου τοῦ χ(ριστο)ῦ πολιτεύ-
εσθε· ἵνα εἴτε ἐλθὼν
καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν
ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν:
μαρτυρήσας αὐτοῖς τὴν
μὲν προκοπὴν, ἤρε-
μα καταπαύσας αὐτοῖς
ἵνα μὴ φησὶ ... ἀ-
κούσαντες ὡς προσδο-
κῶν· καταπαύσας δὲ ἀξί-

αὐτοῖς τοῦ ἀγαθοῦ ...
τὴν ... ἀμ-
παραμένων:· ιζ ὅτι στή-
κετε ἐν ἑνὶ πν(εύματ)ι μιᾷ ψυχῇ
συναθλοῦντες τῇ πίστει
τοῦ εὐαγγελίου· καὶ μὴ
πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ
ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων·
ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔν-
δειξις ἀπωλείας:·
Ἀξίως αὐτοῖς ἀξίως τοῦ εὐαγ-
γελίου πολιτεύεσθαι·
μετὰ καὶ τὸ ἦθος τῆς πολι-
τείας· τοῦτο δὲ ἐστι τὸ πε-
ρὶ τὴν πίστιν γνησίως· ἀδύ-
νατος γὰρ οὐ δύνασθαι ἐν
... ἔσθαι. ἢ οὕτως·
ἔσται τὸ καὶ μίαν ἔχειν ψυ-
χήν· τοῦτο δὲ ὑπερβαλ-
λούσης ἀγάπης ἀπόδει-
ξις· μέγα δὲ ἐστι καὶ τὸ εἰς τοὺς
τὸν ἆθλον· ... ποῖον
τοῦτο. ἢ τὸ ἀθλητὰς αὐ-
τοὺς εἶναι ὑπὲρ τοῦ εὐαγ-
γελίου· ἦσαν γὰρ πολλοὶ
οἱ ἀντικείμενοι. οἱ ... τῆς
... :· ὑμῖν
ιη δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀ-
πὸ θ(εο)ῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχαρί-
σθη τὸ ὑπὲρ χ(ριστο)ῦ· οὐ μόνον
τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν.
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ
πάσχειν:· ὅρα πῶς

143

πνς ιυ χυ· κατὰ τὴν ἀποκα-
ραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου:·
τοσοῦτον ἀπέχω φησὶν τοῦ
ἀλγεῖν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς καὶ τῇ
μελλούσῃ ἀπολογίᾳ· ὅτι μόνον
τῇ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγῶσι κηρύγματος·
ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκεῖ μοι·
ὥστε καὶ χαρὰν ἡγοῦμαι
τὸ πρᾶγμα· ἀποβήσεται
γάρ μοι εἰς σωτηρίαν· καὶ
ὥσπερ ἐστὶ τὸ μαρτύριον διὰ
τῆς αὐτῶν δεήσεως καὶ χο-
ρηγίας τοῦ πνς. ταύτην
αὐτῷ γίνεσθαι λέγων τὴν
θ σωτηρίαν:· ὅτι ἐν οὐ-
δενὶ αἰσχυνθήσομαι· ἀλ-
λ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ· ὡς πάν-
τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθή-
σεται χς ἐν τῷ σώματί μου:·
τουτέστιν οὐ φοβοῦμαι τὸ μηδὲ ἐμοῦ
οὔτε τῆς ἀπολογίας· οὐχ αὐτοῦ
τοῦ θανάτου προδώσω τὸ
ι κήρυγμα:· εἴτε διὰ ζω-
ῆς εἴτε διὰ θανάτου:·
κἂν ζῶ φησὶν. περιέσομαι
τῷ κηρύγματι· κἂν ἀπο-
θάνω, πάλιν δοξάζεται
χς ὅτι τοιούτους ἔχει
τοὺς ὑπηρετοῦντας τὸ αὐτοῦ
κήρυγμα· ὡς ἑαυτοὺς κα-
ταφρονῆσαι τοῦ θανάτου:·
ια ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χς:
ἄλλως διὰ τοῦ σώματος

αὐτοῖς τῆς ἀρετῆς· πρῶτον
μὲν· τὸ μὴ αἰσχύνεσθαι· δεύ-
τερον· τὸ μεγαλύνεσθαι
διὰ τὸν χν· τρίτον· τὸ δι-
ὰ χν μόνον αἱρεῖσθαι τὸ ζῆν·
ἵνα τὴν διακονίαν αὐτοῦ
πληρώσῃ:·
ιβ καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος:·
μὴ ἀλγεῖτε φησὶν ἐπὶ τοῖς δε-
σμοῖς μου· καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ
ἀποθανεῖν ὑπὲρ χυ κέρ-
δος μέγιστον:·
ιγ εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ τοῦτό
μοι καρπὸς ἔργου. καὶ τί
αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω·
συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο
τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων:·
Ἐντεῦθεν ἐργάζεσθαι τὰ προειρη-
μένα· καὶ οἷον ἑρμηνεύει τί
ἐστιν· τὸ ἐμοὶ τὸ ζῆν χς·
μᾶλλον ὥσπερ ζῶν ταύτῃ
τὴν ζωὴν, οὐδὲν ἄλλο
ἐστὶν. ἡ ἐργασία περισσοτέ-
ρα· ἧς ὀφείλεταί μοι καρ-
ιδ πός:· εἰς τὸ ἀναλῦ-
σαι. καὶ σὺν χω εἶναι. πολ-
λῷ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ
δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ
ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς·
καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα.
ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμε-
νῶ πᾶσιν ὑμῖν:·
καὶ μὲν ἦν μετὰ χυ. κα-

ἕκαστος σκοπείτω· ἀλλὰ τὰ
ἑτέρων ἕκαστος:·
μὴ τοῦτο σκοπῶμεν φησίν· ὅπως
διδάσκαλος καὶ μέγας
τις ὀνομασθῇ· ἀλλ' ὅπως
μὴ σκανδαλίσῃ τὸν ἀδελ-
κγ φόν:· Τοῦτο γὰρ φρο-
νείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν
χῷ ἰῦ· ὃς ἐν μορφῇ θῦ ὑπάρ-
χων· οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγή-
σατο· τὸ εἶναι ἴσα θῷ· ἀλ-
λ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορ-
φὴν δούλου λαβών· ἐν ὁ-
μοιώματι ἀνων γενόμε-
νος· καὶ σχήματι εὑρε-
θεὶς ὡς ἄνος· ἐταπείνω-
σεν ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι θανάτου·
θανάτου δὲ στρου· διὸ καὶ
ὁ θς αὐτὸν ὑπερύψωσεν· καὶ
ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα
ἐν τῷ ὀνόματι ἰῦ· πᾶν
γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων
καὶ ἐπιγείων καὶ κατα-
χθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσ-
σα ἐξομολογήσεται ὅτι
χς κς:· ὑπὲρ ταπει-
νοφροσύνης αὐτοῦ ὁ λόγος·
ἢ καὶ δόγματος ἅπτεται·
ὅρα δὲ πῶς ἐκ τοῦ δόγμα-
τος ἀκριβώσας· ὅτι καὶ ἴ-
σος τῷ πρὶ ὁ χς· καὶ ὅτι
ἑαυτὸν ἐκένωσεν· καὶ ὅτι ἄν-
θρωπος γέγονεν· καὶ ὅτι
ἑκών· ἵνα γὰρ μὴ ἀκού-
σας· ὡς ὑπήκοος γέγονε
τῷ πρί, ἀναγκασθῆναι νομισθῇ
μὴ ἐλαττωθῆναι αὐτοῦ. ὡς ἀνα-
γκαζόμενος πρὸς ἐπίταγμα.
τούτου χάριν πολλαχοῦ τὸ
ἑαυτὸν προστίθησι· ἑαυτὸν
ἐκένωσεν λέγων· καὶ ἐταπεί-
νωσεν ἑαυτὸν γενόμενος
ὑπήκοος· τοῦτο δὲ λέγει·
ἓν τὸ θέλημα τοῦ πρς καὶ τοῦ
υυ δηλῶν· καὶ οἱ μὲν αὐτὰ
ταῦτα δόγματα δηλοῖ.
ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπέμεινε μέχρι θα-
νάτου· γενόμενος ἄνος,
ἐν ἰσότητι τοῦ πρς· καὶ
οὐχ ἁπλῶς θάνατον· ἀλ-
λὰ θάνατον τὸν διὰ σταυροῦ·
καὶ ὅτι οὐκ ἐκρατήθη θα-
νάτῳ· ὕψωσεν γὰρ αὐτὸν
φησὶν ὁ θς· ὅταν δὲ τοῦ-
το ἐν καὶ ἠγέρθη καὶ τὰ
τοιαῦτα ἀκούσῃς. τὴν οἰ-
κονομίαν νόει· μὴ γὰρ δὴ
ὡς ἐλαττούμενον δέχου·
μένουσαν αὐτὸν ἐννόησον· αὐ-
τὸς γάρ ἐστιν ἡ δύναμις
τοῦ πρς· χς γὰρ θῦ δύναμις
καὶ θῦ σοφία:·
κδ εἰς δόξαν θῦ πρς:·
ἵν' οὕτω δοξάζηται φησίν. ὡς

μὴ πάσχειν κρίματα καταστήσῃ
ἢ τῶν γὰρ ὅτι ἀθληταί ἐστε
ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου· ἐκεῖ γὰρ
γέγονεν ὅτι αὐτὸ τοῦτο αἰτίᾳ θεοῦ
ἐστὶ καὶ τοῦτο ὑμῖν ἐχαρίσθη
τὸ πάσχειν ὑπὲρ αὐτοῦ· τοῦτο
δὲ φησὶν τὰ τοῦ φρονήματος
διαλύων. οὐ ταύτης ὑπερθέ
σεως· δεῖ γὰρ ἀγαθὴν μὲν
ἔχειν πρόθεσιν· πάντα δὲ
τὰ ἀγαθὰ κεῖσθαι ἐκ θεοῦ·
οὐκ ἔγραψε γὰρ φησίν· ἀλλ' ἐχα
ρίσθη κοινωνεῖ μοι :·
ιθ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΧΟΝΤΕΣ
ΟΙΟΝ ΙΔΕΤΕ ΕΝ ΕΜΟΙ. ΚΑΙ ΝΥΝ
ΑΚΟΥΕΤΕ ΕΝ ΕΜΟΙ :·
δύο χρήσιμα ἐνταῦθα ἐστὶν
καὶ τὸ μὴ ὑπονοεῖσθαι ὡς μόνους
ἀθλητάς. ὅπου γε κατὰ
μίμησιν αὐτοῦ ἀθλοῦσιν.
καὶ τοῦ μηδὲ μαρτύρων τοῖς
δεσμοῖς, ἢ τῇ προσδοκίᾳ
τοῦ θανάτου· ὅπου γε καὶ
μιμεῖσθαι αὐτοὺς ἑαυτὸν
παραινοῦσι· ὁρᾷ δὲ
πόση ἀγωνία τῷ παύ
λῳ περὶ τῶν μαθητῶν.
ὡς καὶ κατορθούντων
αὐτῶν καὶ δεδιότων
ἀγωνίαν· κατορθούντων
μὲν διὰ τοῦτο ὡς μαθη·
δεδιότων δὲ διὰ τὴν ἐκ
τοῦ δουλείας γενομένην

ὑπὸ στομίων καὶ φυγήν :·
κς ΕΙ ΤΙΣ ΟΥΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΝ
ΧΩ· ΕΙ ΤΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΝ Α
ΓΑΠΗΣ· ΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΠΝΣ· ΕΙ ΤΙΣ ΣΠΛΑΓΧΝΑ ΚΑΙ
ΟΙΚΤΙΡΜΟΙ. ΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΜΟΥ
ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ. ΙΝΑ ΤΟ ΑΥΤΟ ΦΡΟ
ΝΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ
ΕΧΟΝΤΕΣ· ΣΥΜΨΥΧΟΙ ΤΟ ΕΝ
ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ :· μέλλων
αὐτοῖς παραινεῖν ὁμονοεῖν
ὁμοψύχοις εἶναι καὶ ὁμοτύχοις
ὥσπερ ἐκ αὐτῶν προκα
ταλλαγὰς τὰς τύχας·
μονονουχὶ λέγων· πρὸς αὐ
τῆς τῆς παρακλήσεως
ἧς ἐμὰς ὁ παρακα
λεῖ ὑμᾶς ὁ Χριστὸς· ἐκ τῆς ἀγά
πης καὶ τῆς κοινωνίας
τοῦ πνεύματος· πρὸς αὐτῶν τῶν
σπλάγχνων πρὸς αὐτῶν τῶν
οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ· πλη
ρώσατέ μου τὴν χαράν·
αὕτη δέ ἐστιν τὸ ὁμονοεῖν
ὑμᾶς εἶναι καὶ ὁμοψύχους :·
κα ΜΗΔΕΝ ΚΑΤ' ΕΡΙΘΕΙΑΝ. Η ΚΕ
ΝΟΔΟΞΙΑΝ. ΑΛΛΑ ΤΗ ΤΑΠΕΙ
ΝΟΦΡΟΣΥΝΗ. ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΡΟ
ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΥΠΕΡΕΧΟΝΤΑΣ
ΕΑΥΤΩΝ :· τοῦτο γὰρ
ἐστι μάλιστα τὸ τὰς αἱρέ
σεις ποιοῦν· ἔρις ἢ κενο
κβ δοξία :· ΜΗ ΤΑ ΕΑΥΤΩΝ

εἰς ἡμέραν χυ̅· ὅτι οὐκ εἰς
κενὸν ἔδραμον· οὐδὲ
εἰς κενὸν ἐκοπίασα:·
μέγα γὰρ ὄντως διδασκά-
λου καύχημα, ἡ τῶν μα-
θητῶν προκοπή· μέχρι
τίνος δὲ τὴν προκοπὴν
φθάσαι δεῖ; ἢ μέχρι τῆς
παρουσίας χυ̅· τοῦτο δὲ
λέγει ἵνα αὐτὴν ἔχοντες
ἀποθαρσῶσιν, μὴ δὲ ἐν
αὐτῇ παρασαλευθῶσιν-
τες· οὕτω γὰρ αὐτὴν σῶ-
αν ἐπιδεξόμεθα:·
λβ ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐ-
πὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουρ-
γίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν.
χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶ-
σιν ὑμῖν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ
ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγ-
χαίρετέ μοι:·
σπονδὴν λέγει τὸν θάνατον αὐτὸν
ἑαυτοῦ φησὶν· καὶ ἐντεῦθεν πρὸς
Τιμόθεον ὁμοίως· ἐγὼ
γὰρ ἤδη σπένδομαι· καὶ
ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς
μου παρέστηκεν· λέγει οὖν
ὅτι εἰ καὶ ἀποθνήσκω.
καὶ θάνατόν μου κατα-
ψηφίζονται οἱ τῆς ἀλη-
θείας ἐχθροὶ διὰ τὸ κήρυ-
γμα, οὐχ ὅτι λυποῦμαι.
ἀλλὰ χαίρω σφόδρα· οὐ

λοιπὸν καὶ αὐτοὶ χαίρειν μοι ὀφείλετε:·
λγ ἐλπίζω δὲ ἐν κω̅ ιυ̅ Τιμόθε-
ον ταχέως πέμψαι ὑμῖν
ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ
περὶ ὑμῶν:· πέμψειν
ὑμῖν Τιμόθεον· ἵνα ἀκούσω
τὰ περὶ ὑμῶν· οὐχ ὅτι δὲ
λυπούμενοι· αὐτὸς γὰρ ἐλέγετο αὐ-
χαρισθῆναι ὑπὲρ αὐτῶν καθ-
κατὰ τὴν δόσιν· τί οὖν ἐστιν
τὸ χαίρειν περὶ Τιμόθεον
ἢ ὅτι πεποίθασιν καὶ χαί-
ρουσιν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς τοῖς
διὰ τὸ κήρυγμα· τοῦτο γὰρ
αὐτοῖς καὶ παραινεῖ:·
λδ οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον ὅσ-
τις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν
μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ
τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὸ τοῦ
χυ̅· τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
γινώσκετε· ὅτι ὡς πατρὶ τέ-
κνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον· τοῦτον
μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι·
τοῦτο μέγιστον Τιμοθέου ἐγκώ-
μιον· τὸ ἰσόψυχον εἶναι τοῦ
διδασκάλου· ἅμα δὲ καὶ προ-
τροπή ἐστιν τοῦ αὐτὸν μετὰ
χαρᾶς προσδέξασθαι ὡς
αὐτὸν ὁρῶντας τὸν ἀπόστο-
λον:·
λε ὡς ἂν ἀπίδω τὰ
περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς· πέποιθα
δὲ ἐν κω̅:· ἐξ αὐτῆς μὲν

ὁ π(ατ)ήρ· ἴσος ἐστὶ καὶ ὅμοιος
κε αὐτῷ:· ὥστε ἀγαπη-
τοί μου καθὼς πάντοτε
μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου
μόνον· ἀλλὰ νῦν πολλῷ
μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου:·
μᾶλλον γὰρ τὴν ἀγάπην ὑμῶν
δείκνυται τὴν πρὸς τὸν
διδάσκαλον, ὁ παρὰ
τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ἀ-
κούων· ὁ μὲν γὰρ παρόν-
τι πειθόμενος ἴσως καὶ
αἰσχυνόμενος τοῦτο ποι-
εῖ· ὁ δὲ παρὰ τὴν ἀπου-
σίαν ἀκούων, μεγάλην δεί-
κνυσι τὴν πρὸς τὸν διδάσκα-
λον ἀγάπην τὸ γνήσιον:·
κϛ μετὰ φόβου καὶ τρόμου
τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν
κατεργάζεσθε:·
πᾶσαν μὲν ἀγωνίαν αὐτοῖς ποιεῖ·
τοσοῦτον αὐτῶν τὴν ἐκ
τοῦ κατορθοῦν κατασπῶν
κζ ὀφρύν:· θεὸς γάρ ἐστιν
ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ
θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν
ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας:·
καὶ τοῦτό φησιν οὐχ ὥστε τὸ
προαιρέσεως καθαιρεῖ-
ν· ἀλλ' ὡς φοβουμένους
πάντα μὴ ἐπαρθῶσιν· ὅ-
τι γὰρ ἔγνωσμεν καὶ αἰτία τοῦ
ἀγαθοῦ ἡμᾶς ἔχομεν ἴσως
μένοις. ἔδειξας ὑμῖν δι' αὐτοῦ πα-
ραινέσαι· μετὰ φόβου τὴν ἑ-
αυτῶν σωτηρίαν ἐργάζεσθαι:·
κη πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυ-
σμῶν καὶ διαλογισμῶν· ἵ-
να γένησθε ἄμεμπτοι καὶ
ἀκέραιοι· τέκνα θεοῦ ἀμώ-
μητα:· ὁ γὰρ τὰς ἐντο-
λὰς ἐργαζόμενος μετὰ γογγυ-
σμοῦ ὡς ἐπαρξάμενος ὤν, ἀ-
πόλλυσι τὸν ἐπὶ ταῦτα μισθόν·
τὸ δὲ καὶ διαλογισμῶν, τοῦ-
το δηλοῖ· τὸ ἀδιστάκτως ἐ-
μμένειν ἅπασι. καὶ μηδὲν δια-
κρινομένου· ὁ γὰρ οὕτως
αὐτὰς ἐργαζόμενος, ἔσται
φησὶν ἀμέμπτως:·
κθ ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ
διεστραμμένης:·
γενεὰν σκολιὰν τὴν τῶν
Ἰουδαίων φησὶ κατὰ τὸ εἰ-
ρημένον πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ
τοῦ κυρίου· γενεὰ σκολιὰ καὶ διε-
στραμμένη:· ἐν οἷς φαί-
λ νεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κό-
σμῳ λόγον ζωῆς ἐπέχοντες:·
οἱ γὰρ δὴ ὥσπερ οἱ λύχνοι ἐση-
μειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου κύριε. οὗτοι δύ-
ναμιν φωστῆρες γενέσθαι·
λόγον δὲ ζωῆς τὸ εὐαγγέλιον
λα φησίν:· εἰς καύχημα ἐμοί

ἐν κ(υρί)ῳ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ
τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔ-
χετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ
χ(ριστο)ῦ μέχρι θανάτου ἤγγισεν
παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ :·
ἤγουν μικροῦ ἐκινδύνευσε διὰ τὴν μγ
τῶν διακόνων τῶν ἀποστόλων·
ὑστέρησαν ἐμοῦ φησὶν ἡμᾶς
προσδεόμενον τῇ ὑμῶν, ὅπερ
ἀπῃτεῖτο· τὴν τοῦ θανάτου τοῦ
ἀποστόλου· ἐπειδὴ τὸ δὲ
οὐχ ὅτι ἀμελοῦντες [illegible]
ἀλλ' ὅτι χρείαν ἔχει αὐτοῦ μδ
ἐν τῷ κηρύγματι· ὥσπερ
ἀμέλεια καὶ αὐτοῦ· ὡς αὐτὸς
ἔχων· τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῆς σαρ-
κὸς ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς :·
μ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν
ὑστέρημα, τῆς πρός με λει-
τουργείας· τὸ λοιπὸν ἀδελ-
φοί μου χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ :·
οὕτω τὴν ἐπαφροδίτου τὴν
λειτουργίαν ὠνόμασεν, ἣν
λειτουργοῦσιν ἐν τῷ κηρύγματι
ὑπερβάλλει. διὰ τοῖς ὑπὲρ
τοῦ κηρύγματος δεσμοῖς
τοῦτο οὖν τὸ ὑστέρημα· ὁ
ἀναπληρώσας ἀναπληροῖ ἐπα-
μα φρόδιτος :· τὰ αὐτὰ
γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν
οὐκ ὀκνηρόν :· καὶ ποῖα.
τὸ χαίρειν καὶ δεδεμένου
μβ αὐτοῦ :· ὑμῖν δὲ ἀσφαλές :· μs

μεγάλως γὰρ αὐτῶν τὴν
ψυχὴν κατασφαλίζεται· διὰ
σκοπὸν μὴ ἀδημονεῖν ἐπὶ τοῖς
δεσμοῖς τοῖς διὰ τὸ κήρυγμα :·
Βλέπετε τοὺς κύνας· βλέ-
πετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας :·
Τοὺς ἀρχομένους τῶν ἰουδαί-
ων φησὶν περὶ τῶν ἀγράφων
τοιαύτας κυνὸς ἐμβοῶν· οὐδὲ
μάρτυρες εἰσὶν κακοί· καὶ οἱ
κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ,
οὐκ εἰδότες τὸ περὶ φρονήσεως :·
μδ Βλέπετε τὴν κατατομήν :·
μόνον γὰρ τὴν σάρκα κατα-
τέμνουσιν· οὐδὲν ἐπὶ τοῦ
πράγματος ὠφελούμενοι
ἐκ τῆς ἀφορμῆς τῆς περιτομῆς·
καὶ περιτομὴ, οὐ παντὸς ἁμοι-
δή, τί καὶ περιτέμνονται :
τίνος σφραγῖδα κομίζοντες
οὐκ οἴδασι καὶ κατατέμνονται
με μόνον :· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν
ἡ περιτομή· οἱ πν(εύματ)ι θ(ε)ῷ λα-
τρεύοντες· καὶ καυχώμε-
νοι ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ καὶ οὐκ ἐν σαρ-
κὶ πεποιθότες· καίπερ ἐγὼ
ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί :·
οἱ πᾶσαν κατακλείσαντες ἐν
σαρκὶ τὸ ἐπισφαλὲς τοῦτο
γὰρ καὶ ἐκεῖ δεικνύει τὸ πνεῦμα
τοῦ θ(εο)ῦ ποιεῖν· καὶ καυχᾶ-
σθαι ἐν χ(ριστ)ῷ :·
εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι

τῆς κρίσεως μου· ὁ δὲ [illegible]
οὗτος· [illegible] οἴομαι
τὰ περὶ τὴν κρίσιν γενή-
σεσθαι, καὶ οὕτως ὑμῖν αὐτὸν
λϛ ἀποστελῶ :· ὅτι καὶ αὐ-
τὸς ταχέως ἐλεύσομαι·
ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην
ἐπαφρόδιτον :·
οἶδε μὲν αὐτοῦ πρὸς ὅτι τὰ
περὶ τὴν πρὸς τὴν αὐτοῦ
ἀπολογίαν ἔμελλε ῥᾳδίως
διεξελεύσεσθαι καὶ τὸν θαυ-
μαστὸν καὶ τὰ δεσμά· ϛ
ὅτι τοσοῦτος ἦν ὁ μεγάλη
σύστασις περὶ ἑκάστου
τῶν μαθητῶν· ὁ γοῦν
ἐπαφρόδιτον μὲν συνερ-
γὸν καὶ συστρατιώτην λέ-
γει· τιμόθεον δὲ ὁμότυχον :·
λζ τὸν ἀδελφὸν καὶ συνερ-
γὸν καὶ συστρατιώτην
μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον
καὶ λειτουργὸν τῆς χρεί-
ας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς
ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάν-
τας ὑμᾶς :· [illegible]
σθαι ἐπὶ τῷ πρὸς τιμόθεον
ἐξόδῳ ἐπὶ τῷ πρὸς τὴν μου
ἀπολογίαν· οὐ δεῖ σοι πα-
ρεῖναι ἅμα αὐτῷ [illegible]
καταλείπων· ὁ δὲ κύριος
παρέστη [illegible]
[illegible] :·

λη καὶ ἀδημονῶν· διότι ἠκού-
σατε ὅτι ἠσθένησεν· καὶ
γὰρ ἠσθένησεν παραπλή-
σιον θανάτω· ἀλλ' ὁ θεὸς αὐ-
τὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ
μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ :·
ὁ ἐπαφρόδιτος· [illegible]
ὑπὸ μελλήματος ἐν φιλίπποις
διὰ τὸ κήρυγμα· καὶ το-
σαύτην, ὡς καὶ αὐτὸς τῶν
παθῶν ὧν [illegible]· [illegible]
σαι τὴν [illegible] αὐτὸν νόσον·
ὁμόνομον δὲ αὐτὸς εἶναι [illegible]
ἅμα καὶ ὁ ἀπόστολος· ϛ
τοῦτο δηλῶν ὡς ἐν γραφῶν
θεσσαλονικεῦσιν· αὐτοὶ γὰρ
οἴδατε φησὶν ἀγαπητοί
τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς
ὑμᾶς· ὡς οὐ κενὴ γέγονεν·
ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρι-
σθέντες καθὼς οἴδατε
ἐν φιλίπποις· [illegible]
ὁ ἐπαφρόδιτος ὅτι ἤκουσαν
ἀσθενοῦντα· ὡς διὰ τὸ κή-
ρυγμα τὸ πρὸς αὐτούς, τοσοῦ-
τον αὐτὸν περὶ [illegible]
ρος ὡς καὶ πρὸς θάνατον ἐλ-
λθ θεῖν :· ἵνα μὴ λύπην
ἐπὶ λύπην σχῶ· σπουδαιο-
τέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν·
ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν
χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος
ὦ· προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν

στις ἰῦ χῦ καὶ ἡ γνῶσις
τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ
καὶ ἡ κοινωνία τῶν πα
θημάτων αὐτοῦ. ταῦτα
γὰρ ἐν ἐμοὶ κρέσσονα φη
σίν. καταντῆσαι ποιή
σει εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν
ἐκ τῶν νεκρῶν. οὐκ ἀ
πλῶς δὲ εἶπεν καταντή
σω. ἀλλ' εἴπως καταντή
σω. δεικνὺς ὅτι καὶ τοῖς
κεκμηκόσιν τῆς γνώ
σεως τὸ χάρισμα. στῶν
παθημάτων τὴν κοινω
νίαν, πολλῆς τῆς μετέ
ως χρείας. ἵνα μὴ ῥᾳ
θυμῶσιν ἀπολέσωσιν. καὶ
τοῦτο ἐκ τῶν ἑξῆς δῆλον.
οὐχ ὅτι γὰρ ἤδη ἔλαβον
φησίν, καὶ δὴ περὶ τοῦ
τελείους θαρρῶ. ἀλλὰ διώ
κω ἵνα καταλάβω. τί
δὲ καὶ κατέλαβε. ἢ τοῦ
το τὸ χάρισμα. εἰς ὃ κα
τελήφθη ὑπὸ χῦ. ἐμὲ μὲν
δὲ κατελήφθη. ἢ τῇ
ἀναστάσει. εἰ γὰρ ὑπὲρ
πάντων ἀπέθανεν. ἵνα
πάντες ζήσωμεν. φόβος
οὖν μέγας ἡμῖν ἐστι νῦν.
μήποτε ἀνάστασιν τῶν
ἀνάξιοι εὑρεθῶμεν τοῦ ἀ
ναστῆναι. καὶ ἀκούσω

μεν τοῦ οὐ κοιλίας ἡμᾶς:. ὅρα ὁ ἀνα γινώσκων
μη̅ ἀδελφοί. ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ
λογίζομαι κατειληφέναι:.
ὅτι εἰς ἑαυτοῦ τὴν ταπεινο
φροσύνην αὐτοῖς ἐνδείκνυται·
ἀλλ' ὡς. καὶ ἐπεὶ δὲ ἧ οὐδὲ
μακαρίζειν ἑαυτὸν προτέρων
τῆς ἐκ τοῦ ἀγῶνος
ἔτι καιρός, οὕτω καταλή
μθ̅ φθεν:. ἓν δὲ τὰ μὲν
ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος,
τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτει
νόμενος: κατὰ σκοπὸν διώ
κω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄ
νω κλήσεως τοῦ θῦ ἐν χῶ ἰῦ:.
διδάσκει πῶς ἄν τις κατα
λάβοι. καὶ πῶς. ἢ τῶν μὲν ὀπί
σω ἐπιλανθανόμενος. ὁ
πίσω δὲ ἢ τὴν μὲν ἐκείνην
λατρείαν φησίν. ἢ καὶ πάν
τα τὸν ἐφθαρμένον βίον.
οὐδὲ ἐπιλανθανόμενος. τοῖς
ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος·
οὕτω γὰρ δὴ μόνως ἄν τις
τύχῃ τοῦ κραταίου τῆς ἀρε
ν̅ κλήσεως:. ὅσοι οὖν
τέλειοι τοῦτο φρονῶμεν:.
ὅρα πάλιν ὑπεροχὴν τα
πεινοφροσύνης. οὐ γὰρ εἶπεν
ὅτι ἀπολέσω οὕτω δὲ φρονῶ.
ἀλλὰ τοὺς τελείους οὕτω δεῖ
φρονεῖν. οὕτω δὲ πῶς. ἢ
τὸ οὐ ἑαυτοὺς μεγάλους

ἐγὼ μᾶλλον· περιτομῇ ὀκτα-
ήμερος· ἐκ γένους Ἰσραήλ· φυ-
λῆς Βενιαμίν· Ἑβραῖος
ἐξ Ἑβραίων· κατὰ νόμον
φαρισαῖος· κατὰ ζῆλον διώ-
κων τὴν ἐκκλησίαν· κατὰ
δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ
γενόμενος ἄμεμπτος· ἀλ-
λ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦ-
τα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζη-
μίαν· ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ
ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν
εἶναι, διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς
γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου·
δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώ-
θην· καὶ ἡγοῦμαι σκύβα-
λα εἶναι· ἵνα Χριστὸν κερδήσω·
καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔ-
χων ἐμὴν δικαιοσύνην
τὴν ἐκ νόμου· ἀλλὰ τὴν
διὰ πίστεως Χριστοῦ· τὴν ἐκ θεοῦ
δικαιοσύνην :·
Ἐγὼ δὲ μᾶλλον ὁ σφόδρα μονονοὶ τοῦ
γράμματος κήρυκος ἐπὶ
τῇ περιτομῇ καὶ γένει τὸ
ἐξῆν· τούτου χάριν ἔφη ἐμὲ
αὐτοῦ ἐξουθενεῖς. τὸ γὰρ
ἀληθῶς ἐξουθενῆσαι.
οὐχ ὅταν μὴ ἔχων τις κατα-
φρονῇ ὁμοίως ἐστίν. ἀλλ' ὅταν
ἔχων μὲν ᾖ ταῦτα ἐξ ὅλων κατα-
φρονῇ ταῦτα ἡγεῖται. τῇ τῶν
μειζόνων ἐξ ὑπερβολῆς μὲν τῶν
ἀρετῶν· μάλιστα ὅτι ταῦτα
αὐτὸν σχεῖν τὰ σφόδρα μάλιστα καὶ
τοσαύτην ἐπὶ τοῖς νομικοῖς
ἐπιδεῖξ ἀκρίβειαν δικαιοσύνη
ὁ λῆξιν οὐκ ἄμεμπτος. ταῦτα
ἥγημαι ζημίαν ἐξ ὅλων παρα
ὑπερβολῆς τῆς πρὸς αὐτὸν
τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως·
τοσαύτην δὲ ἔχει μὲν ὑπερβο-
λήν· ὥστε ἄρχομαι μηδὲ
μὴ ἀρκεσθῆναι ἔχοντα ἐ-
μαυτὸν νομικὴν δικαιοσύ-
νην. ἵνα τὴν ἐκ θεοῦ δικαι-
οσύνην κερδήσω· ὁρᾶτε
πῶς τὴν μὲν ἐκ νόμου δι-
καιοσύνην, ἑαυτοῦ φησίν·
τὴν δὲ εὐαγγελικὴν ἐκ θεοῦ
δικαιοσύνην· ἵνα τοσοῦ-
τον ἀμφοτέρων τὸ μέσον,
ὅσον ἀπὸ [illegible] θεοῦ :·
μζ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ γνῶναι αὐ-
τόν· καὶ τὴν δύναμιν τῆς
ἀναστάσεως αὐτοῦ· καὶ τὴν
κοινωνίαν τῶν παθημάτων
αὐτοῦ· συμμορφούμενος τῷ
θανάτῳ αὐτοῦ· εἴ πως καταν-
τήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν
τῶν νεκρῶν· οὐχ ὅτι ἤδη
ἔλαβον. ἢ ἤδη τετελείωμαι·
διώκω δὲ εἰ καὶ καταλά-
βω· ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην
ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ :· [illegible]
τῆς ἐκ θεοῦ δικαιοσύνης καὶ

σθῆναι. καὶ συμμόρφου γε-
νέσθαι τῷ σώματι τῆς δό-
ξης τοῦ χ(ριστο)ῦ. τοῦτο δὲ αὐτὸ
τὸ μετασχηματίσαι ἡμῶν
δηλονότι τὰ σώματα ποι-
ήσει χ(ριστό)ς. διὰ τὸ δύνασθαι
καὶ πάντα αὐτῷ ὑποτε-
τάχθαι. τὸ δὲ καὶ ἡ δό-
ξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν
τοῦτο δηλοῖ. ὅτι ἐπεὶ τούτοις
μεγαλοφρονοῦσιν ἐφ' οἷς ἂν
τοὺς ἄλλους αἰσχύνεσθαι.
πάντα γὰρ ταῦτα κοιλί-
ας, αἰσχύνη καὶ φθορά:·
ΝΔ ὥστε στήκετε ἐν κ(υρί)ῳ ἀ-
γαπητοί:· οὕτω πῶς.
ὡς ἂν ὡς ἐκδεχόμενοι ἐξ οὐ-
ρανῶν σωτῆρα τὸν κ(ύριο)ν ἰ(ησοῦ)ν. ἀε-
φανὸν δὲ ἑαυτοῦ τοῖς μα-
θηταῖς φησιν. διὰ τὸ τὸν
ἀσθενῶν αὐτῶν ἡμᾶς
προξενεῖν τὴν ὑπακο-
ὴν αὐτῶν. τὴν ἐξουσι-
ρ... :· Εὐοδίαν
ΝΕ παρακαλῶ. καὶ συντυ-
χὴν παρακαλῶ. τὸ αὐ-
τὸ φρονεῖν ἐν κ(υρί)ῳ. ναὶ
ἐρωτῶ καὶ σέ, σύζυγε
γνήσιε, συλλαμβάνου
αὐταῖς· αἵτινες ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ συνήθλησάν
μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος

καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου:
[illegible]
[illegible]
τὴν προφέρει. [illegible]
[illegible] τοῦτο
δῆλον. [illegible]
τὸν οἱ [illegible]
[illegible]:·
ΝϚ ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ
ζωῆς:· τοῦτο [illegible]
εἰς τοὺς [illegible] χαίρετε
γὰρ φησιν ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς
οὐρανοῖς:· χαίρετε ἐν κ(υρί)ῳ
ΝΖ πάντοτε:· καὶ ἐν δὲ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοιαῦτα δι' [illegible] πάσχοιμεν:·
ΝΗ πάλιν ἐρῶ χαίρετε. τὸ ἐπιει-
κὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν
ἀνθρώποις:· [illegible]
μαρτυρεῖται αὐτοῖς. [illegible]
[illegible]
ΝΘ ὁ κ(ύριο)ς ἐγγύς. μηδὲν μεριμνᾶτε:
[illegible]
[illegible]
Ξ ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ
τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας
τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρι-
ζέσθω πρὸς τὸν θ(εό)ν. καὶ εἰρή-

κατηρτισμένους· καὶ εἴ τι ἑ-
τέρως οὕτως· οἱ μὴ τοιοῦτοι·
πῶς ἑαυτοὺς ὀφείλουσι
λογίζεσθαι :· Καὶ εἴ
ΝΑ τι ἑτέρως φρονεῖτε·
καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀ-
ποκαλύψει :·
Τὸ καὶ οὐχ οὕτω φρονεῖτε
φησὶν ὡς ἡμεῖς λέγομεν
ὁ θεὸς ὑμᾶς πληροφορή-
σει περὶ τούτου· ὅτι οὕτως
ἐστὶν ὡς ἐδιδάξαμεν :·
ΝΒ Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν·
τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανό-
νι τὸ αὐτὸ φρονεῖν :·
Τὸ καὶ ἂν ἀγνοῶμεν φησὶν
τὴν τοῦ θεοῦ ἀποκάλυ-
ψιν περὶ τῶν ζητουμέ-
νων· ἀλλ' ὅμως τούτου ἀν-
τεχόμεθα μηνὶ οὐ ἤδη ἔχο-
τε· καὶ τὴν ὁ ἔχομεν· ἡ
τὸ φρονεῖν περὶ πίστε-
ΝΓ ως ὀρθῶς :· Συμμι-
μηταί μου γίνεσθε ἀ-
δελφοί· καὶ σκοπεῖτε
τοὺς οὕτω περιπατοῦν-
τας καθὼς ἔχετε τύ-
πον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ πε-
ριπατοῦσιν· οὓς πολλά-
κις ἔλεγον ὑμῖν· νῦν
δὲ καὶ κλαίων λέγω
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυ-
ροῦ τοῦ χριστοῦ· ὧν τὸ τέλος ἀπώ-

λεια· ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ
ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐ-
τῶν· οἱ τὰ ἐπίγεια φρο-
νοῦντες· ἡμῶν γὰρ τὸ
πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑ-
πάρχει· ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀ-
πεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν χριστόν·
ὃς μετασχηματίσει τὸ
σῶμα τῆς ταπεινώσεως
ἡμῶν· εἰς τὸ γενέσθαι
αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώ-
ματι τῆς δόξης αὐτοῦ· κα-
τὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύ-
νασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτά-
ξαι αὐτῷ τὰ πάντα·
Ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπη-
τοὶ καὶ ἐπιπόθητοι· χαρὰ
καὶ στέφανός μου :·
Τὰ μὲν ἂν ἀκούομεν αὐτοῖς
μετὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὸν
καὶ δέομαι τίς οὕτως πε-
ριπατεῖ ὡς αὐτός· τοῦτο
δὲ λέγει οἷς ἐχρῆτο φρονοῦ-
σιν ἀλλὰ τρόπον τινὰ ὧν
ἐπιβροδί διδασκάλων μνημον-
σίας· δεῖ μὲν ὡς σοφὸς ἐπιδεί-
κνυσι τὸ μέσον· τῶν πνευ-
ματικῶν καὶ τῶν σαρκι-
κῶν· τὸ δὲ μέσον τούτων
ἀπὸ τοῦ τέλους δηλοῖ τῶν
ἐστὶν ἰδεῖν· τῶν μὲν γὰρ
φησὶν τὸ τέλος ἀπώλεια·
τῶν δὲ τὸ μετασχηματι-

καὶ οἱονεὶ στεφανοῦντι τὸ
πᾶν οἰκοδόμημα :·
ξγ καὶ ἴδετε ἐν ἐμοί :·
Ἐπειδὴ πολλῶν ἀρετῶν ἐπεμνήσθη
ἀπαρχῆσθαι· ἀληθείας
σεμνότητος· δικαιοσύ
νης· ἁγνείας· φιλαδελ
φίας· εὐλογίας· καὶ πάν
των ὅσα ποιοῦσιν ἀρετὴν
ὅσα κατηρίθμησεν· ἐπειδὴ
τούτων πάντων ἔδειξεν
ἵνα μὴ δόξῃ μεῖζον αὐτῶν
ἰσχυρὸν ποιεῖν ἐπιτάττειν
αὐτοῖς. τούτου χάριν ἑ
φ' ἑαυτοῦ· ὡς τὸ κατορθοῦν
αὐτὰ παραδειγματίσαι αὐτοῖς·
ὁμοιομόρφως οὓς λέγει· ἵ
να μὴ ἀκηδιάσῃ τις ὡς
μεγάλων ὄντων τῶν ἐπι
ταγμάτων· καὶ μεῖζό
νων ἢ δύνασθαι κατορ
θοῦν· ἐν ἐμοὶ γάρ φησιν
ἅπερ ἠκούσατε γι
νόμενα· καὶ οὐ μόνον ἠ
κούσατε ἀλλὰ καὶ εἴδε
ξδ τε :· ταῦτα πράσ
σετε· καὶ ὁ θ(εὸ)ς τῆς εἰρή
νης ἔσται μεθ' ὑμῶν :·
παραινῶν φησὶν ποιεῖν αὐ
τά· ἐπειδὴ καὶ μέγας
ὁ ὑπὲρ αὐτῶν μισθός·
οὕτως δὲ καὶ τὸ συνοικον
ξε ἔχειν τὸν θεόν :· Ἐχά

ριν δὲ ἐν κ(υρί)ῳ μεγάλως. ὅτι
ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τοῦ
περ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ
ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ·
οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω
ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι
αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ
ταπεινοῦσθαι· οἶδα καὶ πε
ρισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ
ἐν πᾶσιν μεμύημαι· καὶ
χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν·
καὶ περισσεύεσθαι καὶ ὑστε
ρεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν
τῷ ἐνδυναμοῦντί με χ(ριστ)ῷ·
πλὴν καλῶς ἐποιήσατε
συγκοινωνήσαντές μου
τῇ θλίψει· οἴδατε δὲ καὶ
ὑμεῖς φιλιππήσιοι ὅτι ἐν ἀρ
χῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐ
ξῆλθον ἀπὸ μακεδονίας
οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοι
νώνησεν εἰς λόγον δόσεως
καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς
μόνοι· ὅτι καὶ ἐν θεσσαλο
νίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν
χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐ
χ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα· ἀλ
λ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν
πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑ
μῶν· ἀπέχω δὲ πάντα καὶ
περισσεύω· πεπλήρωμαι
δεξάμενος παρὰ ἐπα
φροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν :·

νην τοῦ θ(εο)ῦ ἡ ὑπερέχουσα πάν-
τα νοῦν:· ἐπειδὴ δὲ εἶπε μη-
δὲν μεριμνᾶν αὐτοῖς ἐπιτρέπων
ἵνα μὴ ἀναπέσωσι νο-
μίσαντες αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ κα-
θόλου τοῦτο ἀποφήνασθαι·
τούτου χάριν φησὶν ἐκεῖνον
μὴ μεριμνᾶν ὑπὲρ τοῖς περὶ
ἐμοῦ δεσμοῖς· ὡς δεινόν
τι πάσχοντος ἐξ αὐτῶν·
οὐ γάρ ἐστι δεινόν· ἀλλὰ
μεριμνᾶτε φησὶν ὑπὲρ τῆς
προσευχῆς· καὶ δεήσεως
τῆς πρὸς τὸν θ(εό)ν· αἰτεῖν
γὰρ δεῖ τὸν θ(εὸ)ν εὐχαριστοῦν-
τας· οὐ καθυμνοῦντας
οὐδὲ ἀλγήσαντας:·
ζα φρουρήσει τὰς καρδίας ὑ-
μῶν· καὶ τὰ διανοήματα
τὰ ὑμῶν ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ:·
πάλιν αὐτοῖς τὸ ὅμοιον πα-
στὸν [?] ἔχετε· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ φρουρηθῆναι τὰς καρ-
δίας αὐτῶν· καὶ τὰ νοήμα-
τα ὑμῶν:·
ζβ τὸ λοιπὸν
ἀδελφοί· ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ·
ὅσα σεμνά· ὅσα δίκαια·
ὅσα ἁγνά· ὅσα προσφιλῆ·
ὅσα εὔφημα· εἴ τις ἀρετὴ
καὶ εἴ τις ἔπαινος· ταῦτα
λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμά-
θετε· καὶ παρελάβετε καὶ
ἠκούσατε:· ἐδίδαξεν
ἡμᾶς ὁ ἀπόστολος· ὡς κε-
φαλὴ παντὸς ἀγαθοῦ ἡ
πίστις ἡμῶν ἐστι χ(ριστο)ῦ·
ὥσπερ αὖ πάντα τὰ ἔργα τὰ
κατορθωτικά· ὡς μέρος
τιμιώτερον καὶ ἐκλεκτότερον [?]
ἐστιν· ὁμοιοῦνται ὥσπερ
μέλη· ἔχετε τὴν πί-
στιν ἡμῶν καὶ φυλάττεσθε
ἐν ὑμῖν ἄρχομαι· μετὰ
δὲ ὑμῶν ἡ κατορθώσεων
πομπεῦσαι· ἣν καὶ αἰτεῖ-
σθαι ὑμᾶς παραινῶ·
τὸ λοιπὸν ὁμοιοῦν μέρη· οὐχ ὅ-
τι μικρὸν τὸ κατορθοῦν-
ται ἐπιτεύξεσθαι· μέγα
γάρ· ἀλλ' ὅ τι μικρὸν πρὸς
σύγκρισιν τῆς πίστεως
καὶ περὶ λοιπῶν· ὁ γὰρ
θεμέλιος καὶ ἡ κρηπὶς
καὶ ἡ ἀσφάλεια, ἡ πίστις
ἐστίν· ἧς ἄνευ οὐδὲν ὠφε-
λεῖ τὸ μὲν οἰκοδομηθῆναί τι·
ἔστω οὐδὲ οἰκοδομή ἐστιν·
ὥσπερ οὐδὲ οἶκος ἄνευ
θεμελίου· ἐστὶν οὖν ἡ
μὲν πίστις, τὸ θεμέλιον
καὶ ἡ πᾶσα τοῦ οἴκου
οἰκοδομή· αἱ δὲ πρά-
ξεις αἱ κατορθώσεις, ὀρο-
φαὶ οἰκιῶν, συγκείμεναι

δὲ [illegible] ἀσφαλῆ [illegible] πρὸς
οὓς γράφει τὴν ἐπιστο-
λὴν εἰσὶ [illegible]· τοῦτο
γὰρ καὶ διὰ τῆς ἐπι-
στολῆς αὐτοῖς μαρτυρεῖ +

ΠΡΟϹ ΦΙΛΙΠΠΗϹΙΟΥϹ· Ε-
ΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΡΩΜΗϹ ΔΙΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ· ϹΤΙΧ ϹΗ

+

+ ΠΡΟϹ ΚΟΛΑϹϹΑΕΙϹ +

ΠΑΥΛΟϹ ΑΠΟϹΤΟΛΟϹ Ι̅Υ̅ Χ̅Υ̅·
ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟϹ Θ̅Υ̅ ΚΑΙ
ΤΙΜΟΘΕΟϹ Ο ΑΔΕΛΦΟϹ·
ΤΟΙϹ ΕΝ ΚΟΛΑϹϹΑΙϹ ΑΓΙ-
ΟΙϹ ΚΑΙ ΠΙϹΤΟΙϹ ΑΔΕΛ-
ΦΟΙϹ ΕΝ Χ̅Ω̅ :·

Γράφει τὴν ἐπιστολὴν ἀν-
δράσι παραλαβοῦσι
μὲν τοῦ εὐαγγελίου τὸν
λόγον παρὰ Ἐπαφρᾶ
δεομένοις δὲ τῆς τελεί-
ας ὅμως γνώσεως· οὐ γὰρ
εἶχον τελείαν τὴν γνῶ-
σιν· διὸ καὶ δογμάτων
καθυστέρων [illegible]·
καὶ εἰς αὐτὸ τὸ τῆς οἰκο-
νομίας αὐτοῦ [illegible]
[illegible]· καὶ ἐπεύχε-
ται τελειωθῆναι αὐ-
τοῖς τὴν γνῶσιν· ὁμολογοῦ-
σι δὲ ἅμα καὶ παρ' αὐτῶν [illegible]

[illegible] ἀπατᾶσθαι· μήτε τοῖς
ἐξ ἐθνικῶν [illegible]
ἀκολουθῶσι [illegible]
τῆς ἀληθείας· μήτε
μὴν προσέχωσι τοῖς ἐν
περιτομῇ· ἀμφότεροι
γὰρ ἔξω τοῦ κατὰ Χ̅Ν̅
μυστηρίου εἰσίν· ὅτι γὰρ
μὴν καὶ τὸν κύριον αὐ-
τοῖς [illegible] λόγον· ὁ
ποῖος [illegible] τοὺς κα-
τὰ Χ̅Ν̅ [illegible]
α̅ αὐτοὺς :· ΧΑΡΙϹ ΥΜΙΝ
ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ Θ̅Υ̅ Π̅Ρ̅Ϲ̅ ΗΜΩΝ·
ΕΥΧΑΡΙϹΤΟΥΜΕΝ ΤΩ Θ̅Ω̅ ΚΑΙ
Π̅Ρ̅Ι̅ ΤΟΥ Κ̅Υ̅ ΗΜΩΝ Ι̅Υ̅ Χ̅Υ̅
ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΥΜΩΝ ΠΡΟ-
ϹΕΥΧΟΜΕΝΟΙ· ΑΚΟΥϹΑΝ-
ΤΕϹ ΤΗΝ ΠΙϹΤΙΝ ΥΜΩΝ
ΕΝ Χ̅Ω̅ Ι̅Υ̅· ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑ-
ΠΗΝ ΤΗΝ ΕΙϹ ΠΑΝΤΑϹ ΤΟΥϹ
ΑΓΙΟΥϹ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ
ΤΗΝ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΗΝ ΥΜΙΝ
ΕΝ ΤΟΙϹ ΟΥ̅Ν̅ΟΙϹ :·

εὐχαριστεῖ [illegible] ὑπὲρ αὐτῶν
[illegible]· διὰ δύο
ταῦτα· διὰ τὸ τὴν εἰς
Χ̅Ν̅ πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην
τὴν εἰς τοὺς ἁγίους :·
β̅ ΗΝ ΠΡΟΗΚΟΥϹΑΤΕ ΕΝ ΤΩ ΛΟ-
ΓΩ ΤΗϹ ΑΛΗΘΕΙΑϹ ΤΟΥ ΕΥ-
ΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟϹ
ΕΙϹ ΥΜΑϹ :· παρὰ Ἐπα-
φρᾶ δηλονότι :·

περὶ τῆς διακονίας καὶ ἀπώ-
σασθαι αὐτῶν ἀμέλειαν· ὅπερ ἔνδε-
ουχ ὅτι ἐδεῖτο αὐτῶν· ἀλλ᾽ ὅτι καρ-
πὸν ἔχουσιν οἱ μαθηταί· εἰ γὰρ
ὁ κύριος διέταξεν αὐτοῖς διδό-
ναι· πῶς οὐχ ἁμαρτάνουσι μὴ δι-
δόντες· οἱ καὶ ὡς ὅλως σφό-
δρα τὸ ἀμελεῖν ἀσεβές ἐστιν·
ἀρχὴ γὰρ ἀγαθοῦ καρ-
ποῦ, ἡ πρὸς τοὺς διδασκά-
λους κοινωνία· ὥσπερ
ἀμελείας, καὶ μαρασμὸς ἡ
τούτων ἀμέλεια :·
ϟϛ ὀσμὴν εὐωδίας· θυσίαν
δεκτὴν εὐάρεστον τῷ θεῷ :·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ παρέ-
χον αὐτοῖς τὸ διαζῆν·
μόνον γὰρ θεὸν πληροῦσιν :·
ϟζ ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶ-
σαν χρείαν ὑμῶν, κα-
τὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν
δόξῃ ἐν χριστῷ ἰησοῦ· τῷ δὲ θεῷ
καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν :· ἀ-
σπάσασθε πάντα ἅγιον
ἐν χριστῷ ἰησοῦ· ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελ-
φοί· ἀσπάζονται ὑμᾶς
πάντες οἱ ἅγιοι :·
ὁρᾷς τῆς διακονίας πόσος
ὁ καρπός· τὸ δὲ πλουτῆ-
σαι πάντας αὐτοὺς ἐν δόξῃ
χριστοῦ· ἅμα δὲ καὶ [illegible]

τοῖς διδασκάλοις ὡς διὰ τὸ χρή-
σιμον αὐτῶν [illegible]
αὐτοῖς ὁ χριστὸς κοινωνεῖν τοῖς
διδασκάλοις ἐν τοῖς σαρ-
κικοῖς, ἵνα τῶν πνευματικῶν
αὐτῶν μεταλάβωσιν· ἐπεὶ
πῶς οὖν ἐκέλευσε τούτους
πλουτίζειν, καὶ τοὺς δι-
δασκάλους πλουτίζει·
ἀλλ᾽ οἰκονομίαν τοῦτο πεποίη-
κεν· ἵνα καὶ οἱ διδά-
σκαλοι μὴ κατεπαίρων-
ται τῶν μαθητῶν, ὥσπε-
ρ ἄρα αὐτοὺς πλουτίζον-
τες· μήτε οἱ μαθη-
ταὶ ἄλλως διάσωσιν· ὡς ἀεὶ
ἐν τῇ τῶν προσεχόντων
ὄντες τάξει· καὶ μὴ ἀντι-
μεταδιδόντες αὐτοῖς· διὰ
τοῦτο ἀντίδοσιν καὶ κοι-
νωνίαν ἐκάλεσε γενέσθαι·
ἣν καὶ ταῖς τῶν διδασκάλων
ἀσυγκρίτως μείζονα :·
ϟη μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς καί-
σαρος οἰκίας· ἡ χάρις τοῦ
κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ :· παραμυθεῖ-
ται σφόδρα αὐτοὺς τὸ καὶ
τὸν οἶκον τὸν βασιλικὸν
κεκρατηκέναι ταὐτὸ τὸ
κήρυγμα· καὶ ἔστι τοσοῦτον,
ὥστε καὶ τοὺς ἐν βασιλείοις
πιστοὺς καταδέξασθαι :·
ϟθ μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν :·

ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ
κλήρου τῶν ἁγίων ἐν
τῷ φωτί· ὃς ἐρρύσατο ἡ-
μᾶς :· Παρ᾽ ἡμῶν
μελλόντων θεοῦ· κατὰ τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς
[illegible] μονογενοῦς ἡ πίστεως
υἱοθεσίαν· ὅσοι γὰρ ἔ-
λαβον αὐτόν, ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα
θεοῦ γενέσθαι :· Ἐκ τῆς
ζ ἐξουσίας τοῦ σκότους· καὶ
μετέστησεν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγά-
πης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν
τὴν ἀπολύτρωσιν τὴν ἄ-
φεσιν τῶν ἁμαρτιῶν :·
η Σκότος ἡ ἐξουσία τοῦ δια-
βόλου, καὶ ἐν σκότος τὸ
δυνατὸν εἶχε· καθάπερ
ὁ κλέπτης ἐμμυλεῖ· οἱ δὲ
μὴ παρόντι τοῦ ἡλίου καλεῖ-
ας σκότος, κατὰ τοῦτο
οὖν ἴσχυσεν ὁ διάβολος· οἱ δὲ
τὴν ἐξουσίαν ταύτην
φυγόντες, ὑπὸ τὴν βασι-
λείαν καθίστανται τοῦ
υἱοῦ· δι᾽ οὗ ἀπαρχόμενοι ἤδη
τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν·
ἔσχηκε δὲ τῆς κατὰ σάρ-
κα οἰκονομίας ταῖς λεγο-
μέναις· διὰ τοῦτο λέγεται
υἱὸς τῆς ἀγάπης τοῦ πατρός·

αὐτὸν ὅμως καὶ ὑπερβαλλόντως ἀγα-
πηθεὶς κατὰ τὴν ἐργασί-
αν τοῖς [illegible] τὴν ἐνέργειαν· ς
κατὰ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν
πληρώσας ταῖς ὑπὸ κόσμου
ἐπιτασσομέναις· καὶ δι᾽ αὐτοῦ
αἵματος αὐτοῦ λέγεται τὴν
ἀπολύτρωσιν· λύτρον γὰρ
λέγεσθαι δέδοται τὸ αἷμα τοῦ
κυρίου· ἐξάγον τοὺς ὑπὸ θανά-
του αἰχμαλώτους εἰς ζωήν·
ὅτι οὐχ ἑτέρως οἷόν τε ἦν
ἐπαναχθῆναι τοὺς ὑπὸ
τὴν τοῦ θανάτου βασι-
λείαν, ἢ διὰ τοῦ κοινωνή-
σαντος ἡμῖν θανάτου· ς
ὁδηγοῦντος ἡμᾶς εἰς ζωήν :·
η Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ
ἀοράτου :· Κατὰ τὴν χάρι-
τος ἐξήγησιν ἐστὶ τὴν θεο-
λογίαν ἀναφέρεται· αὐτὸς γὰρ
τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ τῆς
ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ, γνω-
σθῶμεν τὴν οὐσίαν, τῆς
καὶ πρὸ τῆς παρουσίας·
θεοῦ γὰρ ἔργον τὸ νικῆσαι τὸν
θάνατον· καὶ ζωὴν ἀ-
ποκαταστῆσαι· καὶ τὸν
κόσμον ἐκ θεοῦ ἐπαναγαγεῖν·
διὰ τοῦτο λέγεται· ὃς εἰκὼν
ἐστὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου·
ἵνα καὶ ὅτι θεὸς [illegible] δείξῃ· ς
ὅτι οὐχ ὁ πατὴρ αὐτός· [illegible]

Γ καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ
καὶ ἔστιν καρποφορούμε-
νον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀ-
φ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ
ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
θ(εο)ῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς καὶ
ἐμάθετε ἀπὸ ἐπαφρᾶ τοῦ
ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν
ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν
διάκονος χ(ριστο)ῦ· ὁ καὶ δηλώ-
σας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγά-
πην ἐν πν(εύματ)ι :· τὴν δύ-
ναμιν τοῦ εὐαγγελίου λέγει
προσθεῖναι βουλόμενος τῶν ἀ-
κουόντων· λέγων αὐτὸ δή-
λον διὰ τοῦ κόσμου παν-
τός· καρποφορούμενον
ἐν ἔργοις· καὶ αὐξανόμε-
νον ταῖς προσθήκαις
τῶν πιστευόντων· ὅρα
δὲ αὐτοῖς ἀκούονται
ὅτι καθάπερ ἐν μεγίστῃ
πόλει καταριθμοῦνται
τῇ ὅλῃ τῆς οἰκουμένης
ἐκκλησίαι :·
Δ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ
παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν
προσευχόμενοι· ἵνα πλη-
ρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν
τοῦ θελήματος αὐτοῦ·
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέ-
σει πν(ευματ)ικῇ :·

ἀξίαν σπουδὴν φησὶν ἐποιεῖτο
καθ' ὑμᾶς· διὸ καὶ ἀδιαλεί-
πτως προσεύχομαι αἰτού-
μενος τὸ σοφίας δῶρον, ἵ-
να δι' αὐτοῦ μάθητε πῶς
κατελήλυθεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν κόσμον
σῶσαι καὶ πῶς τὴν ἑαυτοῦ
ἀγάπην· καὶ τίνι τρόπῳ τὰ
τῆς οἰκονομίας γενέσθαι
δυνατὸν ἦν· τοῦ μὲν μό-
νου τῶν ἀπ' αἰῶνος θ(ε)ῷ μὴ ἰσχύ-
οντος. χ(ριστο)ῦ δὲ μόνου συνα-
πτόντος· ὅτι αὐτὸς δικαιο-
σύνης τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων
πληρωτὴς γενόμενος,
τὸ πλήρωμα θεὸν ἀφ' ἑαυτοῦ
χαρίζεσθαι τοῖς πιστεύουσι :·
Ε περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως
τοῦ κ(υρίο)υ· εἰς πᾶσαν ἀρέσκει-
αν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
καρποφοροῦντες καὶ αὐξα-
νόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνω-
σιν τοῦ θ(εο)ῦ· ἐν πάσῃ δυνά-
μει δυναμούμενοι· κατὰ
τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ
εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ
μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς :·
αὕτη γὰρ σοφία πν(ευματ)ική· ἐ-
ξ ἧς ὁ βίος καὶ πνευματικός·
... τὴν προθυ-
μίαν ... ἔργον
Ϛ ... εὐχαριστοῦν-
τες τῷ π(ατ)ρὶ τῷ ἱκανώσαντι

δι᾽ ἀνθρώπων μεσιτεύων· ὁ γὰρ θα-
νατος τοῦ χ(ριστο)ῦ καὶ τὸν ἄνω
ἀνθρώποις καὶ ἀνθρώποι
χ... ἐστιν· καὶ τοὺς ἀγγέ-
λους ... ἀρχαίαν ...
γὰρ χαρὰν σωζομένων
ἀνθρώπων· καὶ συνῆψεν τὰ
κάτω τοῖς ἄνω· καὶ τοῦτο
ἐστι τὸ αὐτοὺς καταλλάξασ-
θαι πάντα· ἐποίησεν
γὰρ εἰρήνην· καὶ τὴν ἔ-
χθραν ἦρεν ἐκ τοῦ μέ-
σου· διὸ ἔλεγον οἱ ἄγγελοι
δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη :·

ιβ ΚΑΙ ΥΜΑΣ ΠΟΤΕ ΟΝΤΑΣ Α-
ΠΗΛΛΟΤΡΙΩΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ
ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗ ΔΙΑΝΟΙΑ· ΕΝ
ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΤΟΙΣ ΠΟΝΗΡΟΙΣ·
ΝΥΝΙ ΔΕ ΑΠΟΚΑΤΗΛΛΑΞΕΝ
ΕΝ ΤΩ ΣΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΣΑΡ-
ΚΟΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑ-
ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙ ΥΜΑΣ Α-
ΓΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΜΩΜΟΥΣ ΚΑΙ
ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΥΣ ΚΑΤΕΝΩ-
ΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ :·

ἐχθροὶ ἦσαν τῇ διανοίᾳ οἱ κε-
χωρισμένοι τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· διὰ
τὸ ἐν ἔργοις εἶναι πονηροῖς·
τὴν οὖν προϋπάρχουσαν
ἔχθραν δι᾽ αὐτὴν καὶ τὴν
ἀνομίαν· ... ἐ...
θεν ἀφῆκεν· δι᾽ αὐτὸν θελημα...

θῆναι τοῦ [illegible]
ον· τὸν ἐν ... [illegible]
... μέσον· ἐν χ(ριστ)ῷ [illegible]
ρον· διὸ ... [illegible]
γεθέντας ... [illegible]
ἐν τῷ ... τούτῳ ... [illegible]
... καὶ ἀν... ἀμώμους ...
θῆναι ... θῆναι
ὥστε ἡμᾶς ...
... τὴν ... παρα-
στῆναι θεῷ· μὴ ...
τοῖς ... τῆς προτέ-
ρας ζωῆς· ὅσοι ...
συμμορφούμενοι τοῦ θα-
νάτου καὶ τῇ ἀναστάσει χ(ριστο)ῦ :·

ιγ ΕΙ ΓΕ ΕΠΙΜΕΝΕΤΕ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ
ΤΕΘΕΜΕΛΙΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΔΡΑΙ-
ΟΙ· ΚΑΙ ΜΗ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕ-
ΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΥ-
ΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΥ ΗΚΟΥΣΑΤΕ ΤΟΥ
ΚΗΡΥΧΘΕΝΤΟΣ ΕΝ ΠΑΣΗ ΤΗ
ΚΤΙΣΕΙ ΤΗ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ·
ΟΥ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΕΓΩ ΠΑΥΛΟΣ
ΔΙΑΚΟΝΟΣ :· [illegible]

... καὶ ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
οἱ ... [illegible] :·

ιδ ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΗΜΑ-
ΣΙΝ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ :·

ἐν ... τὸ ἔργον [illegible]
... καὶ [illegible]

τοῦ πρ(οσώπ)ου · ταυτὸ τῇ τοῦ χ(ριστο)ῦ
πρὸς αὐτὸν · οὐχ αὐτὸς ὁ ἐν
θ κόσμος :· πρωτότοκος
πάσης τῆς κτίσεως · ὅτι
ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη πάντα · τὰ
ἐν τοῖς οὐ(ρα)νοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς · τὰ ὁρατὰ · καὶ τὰ ἀόρα-
τα · εἴτε θρόνοι · εἴτε κυρι-
ότητες · εἴτε ἀρχαὶ · εἴτε
ἐξουσίαι · τὰ πάντα δι' αὐ-
τοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται
καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων :·
Ὁρᾷς πῶς καὶ τὴν ἐκ π(ατ)ρ(ὸ)ς
αὐτοῦ προαιώνιον κηρύττει
γέννησιν · καὶ τῶν κτισμά-
των αὐτὸν χωρίζει · τὸ δὲ
γὰρ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ
πάντα · ἀδελφὸν αὐτὸν
κατὰ ... πρὸς τοὺς
πρωτότοκος γενόμενον, οὐ
κατὰ ἐν αὐτῷ ἔλεγεν ἐκτί-
σθαι · τὴν γὰρ σοφίαν πάν-
τα ποιήσασαν ... · χ(ριστὸ)ν
δὲ θ(εο)ῦ δύναμιν καὶ θ(εο)ῦ
ι σοφίαν :· καὶ τὰ πάν-
τα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν
καὶ αὐτός ἐστιν κεφαλὴ
τοῦ σώματος τῆς ἐκκλη-
σίας · ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρω-
τότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν
ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐ-
τὸς πρωτεύων :·
Καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθαι φησὶν

ταῦτα ... ἐν αὐτῷ συνε-
στηκέναι καὶ αὐτὸς ... κε-
φαλὴ καὶ ἀμφότερα ...
... · ταῦτα τῆς θεολογίας
καὶ ταῦτα τῆς οἰκονομίας ·
αὐτὸς γάρ φησιν ἐστὶν ὁ προ-
αιώνιον γεννηθείς · ὁ καὶ
πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν·
πρῶτος ... αὐτὸν ...
οὐχ ὡς πρὸ τοῦ ... ἀλλ᾽ ὁμοίως
τα · ἀλλ' ὡς δόξα ... τοῦ
προστεθῆναι ὑπ' αὐτοῦ
χαριζομένου · οὕτω γὰρ ...
διαμένειν ... τὰ ποι-
ήματα ἐξαρτηθέντα
τοῦ δημιουργοῦ · καὶ ἀπο-
φυγόντα τὴν φθοράν · ἐν
... τὴν διαρρήξιν ...
... :·
ια ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν
πᾶν τὸ πλήρωμα κατοι-
κῆσαι · καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκα-
ταλλάξαι τὰ πάντα εἰς
αὐτόν · εἰρηνοποιήσας διὰ
τοῦ αἵματος · εἴτε τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐπὶ τοῖς οὐ-
ρανοῖς :· Ὁ ...
ἐν τῇ πρὸς ἐφεσίους · ὅτι
ἐν αὐτῷ ... ἀνα-
κεφαλαιώσασθαι τὰ
πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐ(ρα)νοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς · τοῦ-
το καὶ ἐνταῦθα ...

κωλύονται καὶ οἱ ἐκτὸς ἄν-
θρωποι μὴ τῆς σοφίας ἐρχό-
μενοι· καὶ οἱ ἐκ μόνου· ὅτι
μήτε μόνος ἐξ ἑαυτοῦ ἐμ-
γνὼς τὸ μυστήριον, μήτε
κόσμος κατείληφεν:·
ιζ τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑ-
μᾶς παραλογίζεται ἐν πιθα-
νολογίᾳ· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρ-
κὶ ἄπειμι. ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν
ὑμῖν εἰμι· χαίρων καὶ βλέ-
πων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ
τὸ στερέωμα τῆς εἰς χριστὸν
πίστεως ὑμῶν:·
διὰ τοῦτο φησὶν εἶναι τοὺς
πάντας θησαυροὺς τῆς
σοφίας ἐν χριστῷ τυγχάνειν.
ἵνα μὴ τὴν ἔξω σοφί-
αν ἐπιζητῆτε· ἐπεὶ δὴ
καὶ οὐ παρὼν ὑμῖν σωμα-
τικῶς, πάρειμι πνευματικῶς.
καὶ χαίρω ἐπὶ τῇ πίστει ὑμῶν
εὐταξίᾳ τῆς ἐκκλησίας.
ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸ ἐνδεδε-
μένον, καὶ τὸ ἐγκρατὲς τῆς
διδασκαλίας. ἐπεὶ γὰρ πι-
στῶς γνῶσις ἀπαρκεῖ:·
ιη ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χριστὸν
ἰησοῦν τὸν κύριον. ἐν αὐτῷ περιπα-
τεῖτε ἐρριζωμένοι καὶ ἐ-
ποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ.
καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πί-
στει. καθὼς ἐδιδάχθητε

περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐ-
χαριστίᾳ:· Ἐπειδὴ εἶπεν
ὡς διὰ τὴν ἐπίστασιν μου
διδασκαλίας οἱ δὲ ἐν αὐτοῖς
δυναμένοις φυλάττειν τοὺς
τῆς σοφίας καρπούς. προσ-
ασφαλίσασθαι παραγγέλμα-
τι αὐτοὺς προκαταλαμ-
βάνει τὸν λόγον· ἀγαθὴν μὲν
μὲν τὴν παράδοσιν ἣν πα-
ρέλαβον φασὶν· καὶ μόνην
ἀληθῆ τὴν περὶ χριστοῦ διδα-
σκαλίαν, ἣν ὁ ἐπαφρᾶς
παραδέδωκεν· καὶ δεῖ
τὸ ἑδραῖον ἐπὶ τῇ πίστει
φυλάξαι· καὶ προσθεῖναι
τὴν τῆς ἀγάπης οἰκο-
δομήν· καὶ προκόπτειν
ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς ἀεί· καὶ
ταῦτα ἐνθυμουμένους
νῦν μετ' εὐχαριστίας:·
ιθ βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται
ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλο-
σοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα
τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ χριστόν:
προσομάζει κατὰ ταύτην
τὴν ἐπιστολὴν τοῖς προσ-
έχουσι Ἰουδαίοις δια-
λεγομένοις Ἕλλησι τε
ἐκτρέπουσι τοὺς ἀκροατὰς
τοὺς ἐπιστάντας· προσ-

ἔργον ἐστὶ πρόθυμος χαίρει
καὶ ἐν τοῖς ἀγωνίσμασιν οἷς
ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῆς ἐκ-
κλησίας :· καὶ ἀντα-
ιε ναπληρῶ τὰ ὑστερήματα
τῶν θλίψεων τοῦ χυ ἐν τῇ
σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ· ὅ ἐστιν ἡ ἐκ-
κλησία· ἧς ἐγενόμην ἐγὼ
διάκονος κατὰ τὴν οἰκο-
νομίαν τοῦ θυ τὴν δοθεῖ-
σάν μοι εἰς ὑμᾶς :·
τουτέστιν τῆς ἐκκλησίας
καθὸ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἐκκλη-
ιϛ σία :· πληρῶσαι τὸν
λόγον τοῦ θυ· τὸ μυστή-
ριον τὸ ἀποκεκρυμμένον
ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀ-
πὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ
δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγί-
οις αὐτοῦ οἷς ἠθέλησεν
ὁ θς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦ-
τος τῆς δόξης τοῦ μυστη-
ρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν· ὅ ἐστιν χς ἐν ὑμῖν
ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης· ὃν ἡ-
μεῖς καταγγέλλομεν
νουθετοῦντες πάντα
ἄνον· καὶ διδάσκοντες
πάντα ἄνον ἐν πάσῃ σο-
φίᾳ· ἵνα παραστήσωμεν
πάντα ἄνον τέλειον ἐν
χω ιυ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγω-
νιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέρ-
γειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμέ-
νην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει·
θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλί-
κον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν
καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ· καὶ
ὅσοι οὐχ ἑοράκασιν τὸ πρόσω-
πόν μου ἐν σαρκί· ἵνα παρα-
κληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐ-
τῶν· συμβιβασθέντων
ἐν ἀγάπῃ· καὶ εἰς πάντα
πλοῦτον τῆς πληροφορί-
ας τῆς συνέσεως· εἰς ἐ-
πίγνωσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ θυ καὶ πρς καὶ τοῦ χυ
ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυ-
ροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ἀπόκρυφοι :·
ἡ διακονία τοῦ ἀποστόλου
ἐστὶν ἡ ὑπὲρ τοῦ λόγου διδασκα-
λία· ὁ δὲ λόγος ἐστὶν ὁ περὶ
τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας·
τῆς πάλαι μὲν ἐξ ἀϊδίου
παρὰ θεῷ κεκρυμμένης
καὶ ὁρισθείσης· ἐμφανισθεί-
σης δὲ νῦν κατὰ καιρὸν τοῖς ἡ-
μετέροις ..... παρ' αὐτοῖς
ἀξίοις τῆς γνώσεως·
οὐ διὰ σοφίας σαρκικῆς·
ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποκαλυψ-
θείσης· ἀλλὰ παρὰ θεοῦ
περὶ κόσμου τυγχανούσης
καὶ ..... κεκρυμμένης·

ἐν τοῖς πνικοῖς τῷ σώματι
καί· τὸ πρότερον ἦν γνώ-
ρισμα τοῦ ἰουδαϊσμοῦ τὴν
περιτομὴν χ(ριστὸ)ς ἡμᾶς
φησὶν πιστεύοντας τὴν
[illegible] περιτομὴ χ(ριστο)ῦ, καὶ
μὴ ἔχοντας αὐτήν· αὐτὴ
δὲ ἐστὶν οὐ διὰ χειροποιή-
ας ἀνθρωπίνης γινομέ-
νη· ἀλλὰ δι᾽ ἑκουσίου τῆς
τοῦ σώματος ἀποδύσε-
ως· τὸ μὴ [illegible] ἀπο-
τιθέμενον τὸ σῶμα ἀλλὰ τὴν
τοῦ [illegible]· τοῦ δι᾽ ἀμαρτα-
σθέντος ἡμῖν ἀποδιδομέ-
νου· καὶ τὴν ἀνάστασιν
ἤδη μὲν ἔχομεν δυνάμει
πιστεύοντες τῷ ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἀναστάντι· κομιού-
μεθα δὲ καὶ ἔργῳ τὴν
ἀνάστασιν ἐν τῷ ἰδίῳ και-
ρῷ:· ἘΞΑΛΕΙΨΑΣ ΤΟ ΚΑ- κδ
Θ' ΗΜΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΙΣ
ΔΟΓΜΑΣΙΝ Ὃ ἮΝ ὙΠΕΝΑΝΤΙ-
ΟΝ ἩΜΙΝ· ΚΑΙ ΑΥΤΟ ἮΡΚΕΝ
ἘΚ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΠΡΟΣΗΛΩΣΑΣ
ΑΥΤΟ ΤΩ ΣΤ(ΑΥ)ΡΩ· ἈΠΕΚΔΥ-
ΣΑΜΕΝΟΣ ΤΑΣ ἈΡΧΑΣ ΚΑΙ
ΤΑΣ ἘΞΟΥΣΙΑΣ, ἘΔΕΙΓΜΑ-
ΤΙΣΕΝ ἘΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΘΡΙΑΜ-
ΒΕΥΣΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ἘΝ ΑΥΤΩ:·
ἐν τοῖς παρακούσασι θ(εο)ῦ,
καθὰ τὸ ἐν γράμμασιν

τὴν παρακοὴν ἐλέγχον ἦν
ἐπιτίμιον, ἢ ἐκ τῆς πο-
νηρᾶς ζωῆς· τὸ δὲ γράμμα
τοῦτο ἐξαλειφθῆναι ὡς μηκέτι
καταμαρτυρεῖν ἡμῶν, ἐ-
ν δόγματι θ(εο)ῦ προσηλωμένον·
τουτέστι προαιρέσεως σπουδῇ·
προσηλῶσαι δέ φησιν τῷ
σταυρῷ τοῦ κ(υρίο)υ· τουτέστι [illegible]
κρατεῖ καὶ κυροῦται τῆς
ζωῆς μὲν κρατούσης ἐν ἡμῖν τὴν
τύπωσιν ἔχομεν τῆς πο-
νηρίας· καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς κα-
ταμαρτυρίας· ὁ γὰρ μὲν κρατή-
σας τὴν ζωήν, ἐνεκράτησεν
τὸ κατ' αὐτῆς χειρόγραφον
καὶ τὰς πονηρὰς ἐξουσίας
τὰς περὶ [illegible] τῆ
κακίᾳ τῆς σαρκικῆς· καὶ [illegible]
[illegible] σας τὸν ἄν(θρωπ)ον, συναποδυ-
σάμενος τῷ σώματι καὶ συνε-
κρέμασεν· [illegible]
αὐτὰς αἰσχύνῃ τὴν [illegible]
θρώπων ὀφθαλμοῖς, [illegible]
[illegible] δὲ αὐτὴν [illegible]
σταυροῦντας· τοὺς αὐτοὺς
τούτους ὄντας ἄρχοντας·
ὅτι τῷ χειρὶ αὐτῶν ὁ θάνα-
τος ἀνῃρέθη, [illegible]
[illegible] ζωήν· [illegible]
μαι τοῦ θρόνου, δι᾽ αὐτῶν ῥίζω-
καὶ τὴν [illegible] αὐτοῦ

τὸν μὲν οὖν τὴν ἔξω φιλοσοφί-
ας ἀπατῶσι λέγει φυλάττεσθαι·
καὶ μὴν ἀπάτην παραλέγων
τὴν φιλοσοφίαν· ὅτι σχή-
ματι κατασκευάζει καὶ τῇ
θαρροῦντι λόγων ἀληθεί-
ας ἀφανίζει αὐτά· οὐ γὰρ
κατὰ παράδοσιν τῶν ἀνθρώ-
πων ταῦτα· ἔστι δὴ παράδοσις
ἀνθρώπων, καὶ κατὰ στοι-
χεῖα ἤτοι τὰ ὁρατὰ ὁμοίως,
καὶ εἶναι τοῦ κόσμου στοι-
χεῖα ὁμοίως, οἳ προσ-
τὴν τῶν ζητουμένων
κατάληψιν, ὄντων ἀο-
ράτων τῶν ζητουμένων :·
κ ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν
τὸ πλήρωμα τῆς θεότη-
τος σωματικῶς :·
ὄντως χριστὸς φησὶ καὶ ὁ πατὴρ
ἐστὶ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·
καὶ ἵνα μὴ τις νομίσῃ ἐν
χριστῷ θεὸν ἐνεργοῦντα κα-
τοικεῖν, ὥσπερ ἐν τοῖς
ἀνθρώποις, τούτου χάριν
πρόσκειται σωματικῶς· ἀν-
τὶ τοῦ οὐσιωδῶς· ὅλος
οὖν ὁ θεὸς οὗτος ὁ γενόμε-
νος ἄνθρωπος, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
ὁμοούσιος αὐτῷ τε καὶ τῷ
κα ἁγίῳ πνεύματι :· καὶ ἐστὲ
ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι·
ἔστω δὴ ἡ σὰρξ αὐτοῦ καὶ μὴ ἔχῃ

γεγονότα· καὶ ἡ κεφαλὴ ἐν
αὐτῷ χριστῷ· τούτου χάριν
ὑμεῖς ἀγνοοῦντες πεπληρω-
μένοι :· ὅς ἐστιν ἡ κε-
κβ φαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐ-
ξουσίας :· ἐπεὶ ὁμοού-
σιος φησὶ γεγονὼς ἡμῖν
κατὰ τὴν σάρκα ἤτοι
τὴν ἀνθρωπότητα· ἀλ-
λ' οὖν καὶ οἳ ἐπάνω εἰσὶ κα-
τέχουσι αὐτὸν τῶν ἀνω-
τέρων ὁ σωτήρ :·
κγ ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ
ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώμα-
τος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς
σαρκὸς ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ
χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ
ἐν τῷ βαπτίσματι· ἐν ᾧ
καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς
πίστεως τῆς ἐνεργείας
τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς
νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς πα-
ραπτώμασιν· καὶ τῇ ἀκροβυ-
στίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνε-
ζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐ-
τῷ· χαρισάμενος ἡμῖν
πάντα τὰ παραπτώματα :·
ἐπειδὴ ἀπὸ τοῖς ἐθνικοῖς
τὰ ἰουδαϊκὰ· οὐκ ἔδει καὶ
μὲν αὐτοὶ ἐπεσυνήχθησαν· ἀλ-
λ' ὥσπερ καὶ μὲν καὶ ὅσων

γαστρὸς δέδοται καὶ [illegible]
κη ραν χωρεῖ :· κατὰ τὰ ἐν
τάλματα καὶ διδασκαλίας
τῶν ἀν(θρώπ)ων· ἅτινά ἐστιν
λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας
ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ
ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφει
δίᾳ σώματος· οὐκ ἐν τιμῇ
τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς
σαρκός :· ἐντολὰς οὐ τὰς
τὰς μὲν ... διδασκαλίας
τῶν ἰουδαίων λέγει. ἢ καὶ
ἐντολὰς σαρκικὰς αὐτὰς
λέγει. μηδὲν ἐχούσας πνευ
ματικόν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ
τὸ οὐ κατὰ χ(ριστό)ν. ἀφειδίαν
δὲ σώματος τὴν περὶ τὸ
κθ μὴ ... λέγει :· Εἰ οὖν συνη
γέρθητε τῷ χ(ριστ)ῷ· τὰ ἄνω
ζητεῖτε οὗ ὁ χ(ριστὸ)ς ἐστὶν ἐν
δεξιᾷ τοῦ θ(εο)ῦ καθήμενος·
τὰ ἄνω φρονεῖτε· μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπεθάνε
τε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν
κέκρυπται σὺν τῷ χ(ριστ)ῷ
ἐν τῷ θ(ε)ῷ· ὅταν ὁ χ(ριστὸ)ς
φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν
τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ
φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ :·
Ἐπεὶ οὖν φησὶν ζητεῖτε [illegible]
ζωὴν ἀπέθανε τὴν οὐ
ράνιον· τὴν κατὰ [illegible]
ἀποθανὼν δὲ καὶ σώματος
ἀποθέσθε· οὐ γὰρ δύναται
τὸν ἀλλαχοῦ μέλλοντα ζῆν τὴν
ζωήν, τὴν δὲ ἐν [illegible]
καὶ μέλλοντα ζῆν τοῖς νομοθετή
μασι· ἀλλ᾽ ἀρκεῖσθαι τοῖς μέλλουσι
περὶ σώματος ἐσθίειν κ(αὶ) τῶν
ἡμῶν· ἐνεργεῖσθαι δὲ ταῖς
πρὸς κατορθώματα καὶ ἀνα
μένειν τὸ σῶμα τὴν αὐτῷ
δοθησομένην ζωήν· ἐπεὶ
δὲ ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν χο
ρηγὸς ἐστὶ φησὶ χ(ριστό)ς· ἐπεὶ
μὲν αὐτὴν ἐν τῷ [illegible] σώ
ματι· μετὰ δὲ τῶν αὐτῷ
καὶ τοῖς λοιποῖς ἐφανέρω
καὶ αὐτὸς ζωὴν προαχθεῖ
σαν δὲ· ζωὴν τὴν ἐν δό
ξῃ· ζωὴν· τὴν μακαρίαν·
προσηνῆ διὰ πάντα χ(ριστό)ν
ἡμῖν σχήματι ζομεθα :·
λ Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· πορνείαν·
ἀκαθαρσίαν· πάθος· ἐπι
θυμίαν κακήν· καὶ τὴν πλε
ονεξίαν· ἥτις ἐστὶν εἰδω
λολατρεία· δι᾽ ἃ ἔρχεται ἡ ὀρ
γὴ τοῦ θ(εο)ῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει
θείας· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περι
επατήσατέ ποτε ὅτε ἐζῆτε
ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε
καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα· ὀργήν·
θυμόν· κακίαν· βλασφημί
αν· αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στό

περιῃρῆσθαι. ἡ τῆς ἁγίας μεθ(όδου)
κε ματος :· Μὴ οὖν τις ὑμᾶς
κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πό
σει· ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς· ἢ
νουμηνίας· ἢ σαββάτων
ἅ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόν
των· τὸ δὲ σῶμα χ(ριστο)ῦ :·
ἀπαλλάττει τὴν ἀφήγησιν τῶν
περὶ σωμάτων νομοθετημά
των· ταῦτα γὰρ πάντα
τύποι καὶ σκιαὶ μελλόντων,
ὅτε τὴν ὄντως ἔχοντες
καθαρότητα καὶ τὴν
ἀληθῆ ἑορτάζοντες ἑορ
τὴν θεῷ παραστησόμεθα :·
κϛ Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευ
έτω· θέλων ἐν ταπεινο
φροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν
ἀγγέλων· ἃ μὴ ἑόρακεν
ἐμβατεύων. εἰκῆ φυσιού
μενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ οὐ κρατῶν
τὴν κεφαλήν· ἐξ οὗ πᾶν
τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ
συνδέσμων ἐπιχορηγού
μενον καὶ συμβιβαζόμε
νον αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θ(εο)ῦ :·
μὴ νομοθετείτω τις ὑμῖν φη
σὶ νομοθεσίαν ἔξω τῆς πα
ρ' ἡμῖν τῆς εὐαγγελικῆς
οὖσαν ἐν τρόποις ζητουμέ
νοις· καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς

ταῖς ἡμετέραις· ταύτης
ἀπεχόμενοι οἱ τοῦ γραμ
ματος φύλακες, μάτην
ἐν σοφίᾳ μεγαλοφρονοῦσι μὴ
οὐκ ἔχοντες τὴν κεφαλήν
ὅς ἐστι χ(ριστό)ς· ἐξ οὗ πᾶν
τὸ ἐκκλησίας σῶμα
διὰ τῶν ἁφῶν καὶ τῶν συν
δέσμων· αὔξει τὴν αὔξη
σιν· ἣν αὐτῷ δέδωκεν ὁ θ(εὸ)ς
αὐξάνεσθαι· συναφὰς δὲ
καὶ συνδέσμους, τοὺς τὸν λό
γον τῇ ἐκκλησίᾳ κηρύττον
τας λέγει· διὰ τούτων γὰρ συνά
πτεται ἡ ἐκκλησία χ(ριστ)ῷ· καὶ
τὴν κατ' αὐτὸν οἰκοδομὴν οἰκο
κζ δομεῖται :· Εἰ ἀπεθάνετε
σὺν χ(ριστ)ῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες
ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε·
μὴ ἅψῃ· μηδὲ θίγῃς· ἅ ἐστι
πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀπο
χρήσει :· ὅ γε μέντοι
θετε ταύτῃ φησὶ τῇ ζωῇ·
καὶ ἀπαρτιζόμενοι καὶ
σαρκικοῦ· τὸν γὰρ παρόν
τα βίον, διὰ τῶν στοιχείων
σημαίνει· ἀπεθάνετε
οὖν φησι τῷ αἰῶνι τού
τῳ, τί πάλιν περὶ αὐτὸν
στρέφεσθαι, περὶ βρώματα
καὶ τὰ τοιαῦτα στρε
φόμενοι· ταῦτα γάρ φησιν

ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ
τοῦ θυ̅ ἅγιοι καὶ ἠγαπημέ-
νοι· σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ·
χρηστότητα ταπεινοφρο-
σύνην· πραότητα· μα-
κροθυμίαν· ἀνεχόμε-
νοι ἀλλήλων· καὶ χαρι-
ζόμενοι ἑαυτοῖς· ἐάν
τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν·
καθὼς καὶ ὁ χς̅ ἐχαρίσατο
ἡμῖν οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἐ-
πὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀ-
γάπην ἥτις ἐστὶν σύνδε-
σμος τῆς τελειότητος:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λγ̅ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θυ̅ βρα-
βευέτω ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· εἰς ἣν καὶ ἐκλή-
θητε ἐν ἑνὶ σώματι· καὶ
εὐχάριστοι γίνεσθε· ὁ λό-
γος τοῦ θυ̅ ἐνοικείτω ἐν
ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σο-
φίᾳ· διδάσκοντες καὶ νου-

θετοῦντες ἑαυτοὺς· ψαλμοῖς
καὶ ὕμνοις· καὶ ᾠδαῖς πνι̅-
καῖς ἐν χάριτι· ᾄδοντες
ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κω̅·
καὶ πᾶν ὅ τι ἂν ποιεῖτε· ἐν
λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ· πάντα
ἐν ὀνόματι κυ̅ ιυ̅ εὐχαρι-
στοῦντες τῷ θω̅ καὶ πρ̅ι
δι᾽ αὐτοῦ· αἱ γυναῖκες ὑπο-
τάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν
ὡς ἀνῆκεν ἐν κω̅· οἱ ἄν-
δρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας
καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐ-
τάς· τὰ τέκνα ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα·
τοῦτο γὰρ ἐστὶν εὐάρεστον
ἐν κω̅· οἱ πρες μὴ ἐρεθίζετε
τὰ τέκνα ὑμῶν ἵνα μὴ ἀ-
θυμῶσιν· οἱ δοῦλοι ὑπακού-
ετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ
σάρκα κυρίοις· μὴ ἐν ὀφθαλ-
μοδουλείαις ὡς ἀνθρω-
πάρεσκοι· ἀλλ᾽ ἐν ἁπλότητι
καρδίας, φοβούμενοι τὸν θν̅·
καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐκ
ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ
κω̅ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες
ὅτι ἀπὸ κυ̅ ἀπολήψεσθε τὴν
ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονο-
μίας· τῷ γὰρ κω̅ χω̅ δουλεύ-
ετε· ὁ δὲ ἀδικῶν κομίσεται
ὃ ἠδίκησεν· καὶ οὐκ ἔστιν
προσωποληψία· οἱ κύριοι
τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς

ματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθαι
εἰς ἀλλήλους :· ἤτου ὑπό
μου παραινέσεις· μετὰ τὴν
ταύτην ἐντολὴν τὸ προσῆκον
κοσμικὴν ζωήν, τὴν πα
ρεφθαρμένην· ζωὴν
δὲ αὐτὴν ταύτης ψοφὰς τὴν
ὀνειδίων καὶ ψιλήν· καὶ
κρωσαν ταμιείω προσταί
γεται ἐπὶ τῆς ὀργῆς ὅσα ἄν
τὰ περὶ κλημάτων ζωὴν κα
ταλείπων· κατὰ τὴν ἐμ
πρόσθεν περιπομπὴν· ἅμα
καὶ ἅμα δὲ τὴν μέλλουσαν
τῆς ζωῆς ἀποδεικνύουσιν
τὴν ἐμμολογουμένην αὐτῆς
ἐπιτουμένους· ἵνα μὴ
τὴν ἐν σώματι ζωὴν
πονηρὰν ὑπολαμβάνωμεν
ἀποβάλλειν λέγουσιν·
ται· ἀλλὰ τὴν τῆς ζω
ῆς παρατροπὴν τὴν
ἐν ἡδονῇ μαίνουσαν· αἱ πορνεῖαι
καὶ ὅσαι ἰδέαι κακοῦ·
ὡς ἀκαθαρσίαν καὶ ἀσέλ
γειαν καὶ πάθος καὶ ἐπι
θυμίαν κακὴν ὀνομάζει
καὶ τὴν πλεονεξίαν ε
νίοις ἀποσοι· ὅτι δὴ
ἀκολουθήματα τῶν ἡδονῶν
ἡ πλεονεξία· χρημάτων
χορηγίαν ἐπιζητοῦσα τῶν
τῶν ἡδονῶν· ἥδονται
τρέφομεν καὶ ἐπὶ τὴν πλεο
νεξίαν· ὅτι τὸ θεῷ δουλεύ
ειν καταλιπών [illegible]· ἀντὶ
θεοῦ τοῖς χρήμασι δουλεύου
σιν· ὡς θεὸν οὖν μὴ διατρί
βειν τοῖς τοιούτοις· τὴν
ὀργὴν ἐπέρχεσθαί φησιν
διὰ ταῦτα ἐλθοῦ τοῖς ἀπει
θοῦσιν· οὐδὲ γὰρ νοῦν φησί
τοῖς ἀπίστοις ἢ τὴν ὀργὴν
ἀποφευξομένοις· ἐν οἷς
τοῖς ἔργοις διατρίβειν,
ὅμοιος τοῖς ἀσεβέσι
ὅτε τὴν ζωὴν ἤχετε ταύ
την· ἵνα ἀπολέσθαι συμ
λα κουλευόμενοι :· ἀπεκδυ
σάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον
σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ :·
καθόλου λέγει σώματα μετα
μορφὴν τῶν παλαιῶν τρό
πων δεῖν γενέσθαι· ἄνθρωπον
γὰρ λέγει παλαιὸν τὸν τρό
πον τὸν παλαιὸν· τὸν ἀπὸ
τῆς ἀπάτης ἐπιγεγεν
λβ μένον :· καὶ ἐνδυσά
μενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαι
νούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κα
τ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·
ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰου
δαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκρο
βυστία· βάρβαρος· Σκύθης·
δοῦλος· ἐλεύθερος· ἀλλὰ
τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός·

τῆς συνεζεῦχθαι ὡς ἀδελφιδοῦς αἰχμά-
λωτος παρ' αὐτοῖς ἐθεμάτιζον-
ται, συναιχμάλωτον μου:·
λζ καὶ μάρκος ὁ ἀνεψιὸς βαρνά-
βα· περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς·
ἐὰν ἔλθη πρὸς ὑμᾶς δέξασθε
αὐτόν· καὶ ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
ἰοῦστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς·
οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· οἵτινες ἐ-
γενήθησάν μοι παρηγορία:·
καὶ ἡ πρὸς μάρκον συγγέ-
νεια. συνίστησι τὸν ὀνο-
μαζόμενον μάρκον· γνώ-
ριμος γὰρ ὁ βαρνάβας·
ἰησοῦν δὲ ἐπάγει τὸν λεγό-
μενον ἰοῦστον· ἴσως ὀνο-
μαζόντων αὐτὸν οὕτω τῶν
πιστῶν, διὰ [illegible] τὴν
περὶ τὸ ὄνομα τοῦ σωτῆρος·
εὐλάβειαν· τοῦτο [illegible]
τὰς παρηγορίας ἑαυτοῦ φη-
σὶν [illegible]. διὰ τὴν [illegible]
ἀπὸ τῶν συγγενῶν· [illegible]
τι γὰρ ἐστι τοῖς ἀπολομένοις.
παραμύθιον οἱ σωζόμενοι:·
λη ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφρᾶς
ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος χ(ριστο)ῦ· πάν-
τοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς·
ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πε-
πληρωμένοι, ἐν παντὶ θε-
λήματι θ(εο)ῦ· μαρτυρῶ γὰρ

αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν
ὑπὲρ ὑμῶν· καὶ τῶν ἐν λαο-
δικείᾳ. καὶ τῶν ἐν ἱεραπόλει·
ἀσπάζεται ὑμᾶς λουκᾶς ὁ ἰα-
τρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ δημᾶς·
ἀσπάσασθε τοὺς ἐν λαοδικείᾳ
ἀδελφούς:· ἐργάζεται
τι καὶ ἡ κατὰ γένος ἢ κατὰ
πατρίδα οἰκειότης· ἐπιδεῖξ
ἡ κατὰ τὴν διδασκαλίαν·
ταῦτα δὲ [illegible] ὑπῆρχεν
τοῦ ἐπαφροδίτου, πρὸς τοὺς
κολασσαεῖς· τὴν [illegible]
τῶν εὐχῶν [illegible]
[illegible] περὶ τούτων [illegible]
λθ κατ' :· καὶ νυμφᾶν καὶ
τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλη-
σίαν· καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ
παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή· ποιήσα-
τε ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδικέων
ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ
τὴν ἐκ λαοδικείας, ἵνα καὶ ὑ-
μεῖς ἀναγνῶτε.
προτρέπει καὶ κατ' οἶκον ἀ-
[illegible]
[illegible]
μ [illegible] :· καὶ εἴπατε ἀρ-
χίππῳ· βλέπε τὴν διακονί-
αν ἣν παρέλαβες ἐν κ(υρί)ῳ, ἵνα
αὐτὴν πληροῖς· ὁ ἀσπασμὸς
τῇ ἐμῇ χειρὶ παύλου:
διακονίαν [illegible]
προσ[illegible] τοῦτον. [illegible]

δούλοις παρέχεσθε· εἰδό
τες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε
κ(ύριο)ν ἐν οὐνοῖς· τῇ προσευχῇ
προσκαρτερεῖτε· γρηγοροῦν
τες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·
προσευχόμενοι ἅμα καὶ
περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ θ(εὸ)ς ἀνοί
ξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου
λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ
χ(ριστο)ῦ· διὸ καὶ δέδεμαι· ἵνα
φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με
λαλῆσαι· ἐν σοφίᾳ περιπα
τεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω:·
καὶ τὸ χρήσιμον φησὶν ἀπὸ
καρδίας ἔστω· καὶ ὅπου καρ
δίας κρατεῖ τις· μὴ λό
γον ἀπατᾶς δεδοικότων
τοὺς ἐπιτελεῖσθαι· ἀπαι
τεῖ γὰρ τὴν διατήρησιν τὸ χρή
μης ἡμῶν ἢ τοῦ ἡμετέρου σώ
ματος ἡμῶν τῆς· ὅσον ἐπ᾽ἀν
τὸς ἀμελήσωμεν δὲ ἡμᾶς·
ὁ ὑπὲρ ἐστι σῶμα τοῦ χ(ριστο)ῦ:·
λδ τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμε
νοι· ὁ λόγος ὑμῶν πάντο
τε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυ
μένος· εἰδέναι πῶς δεῖ
ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρί
νεσθαι:· τὴν συνδια
τριβὴν τοῦ μαθητοῦ στόμ. φι
λικὴν ἔχει ἀκούσας μέχρι
τῆς κοινῆς ταύτης φωνῆ
ς· ὅσος γὰρ σὺν ἐστι μὲν τοῖς
τοιούτοις· ἐρημικὸς σύμ ἐστι
μαθητ· ἐπειδὴ μετὰ τοῦτο
ἔσται τὸ κατὰ μοίρας ἐκβῆ
ναι καὶ τὸ κοινὸν ἐσόμενον:·
λε τὰ κατ᾽ ἐμὲ πάντα γνωρίσει
ὑμῖν τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀ
δελφὸς· καὶ πιστὸς διάκονος
καὶ σύνδουλος ἐν κ(υρί)ῳ· ὃν ἔπεμ
ψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν· καὶ
παρακαλέσει τὰς καρδίας
ὑμῶν· σὺν ὀνησίμῳ τῷ
πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελ
φῷ· ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάν
τα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε:·
ἀσιαρμὸς ὁ ἀμὴρ ἀπο προς ὁ τῶν
τὴν πατρίδα καὶ μακρὸν
θεοῦ τοῦ ἀποστόλου· διὸ καὶ
ἀγαπητὸν ἀδελφὸν καὶ
πιστὸν διάκονον· καὶ σύν
δουλον ἐν κυρίῳ καλεῖ· καὶ δι
δασκαλικῆς χάριτος τε
τυχηκότα διὰ τὴν κρίσιν· ἐπι
παρακλήσεως τῶν ἐκλεκ
τῶν ἀποστελλόμενον
ἀπὸ τῆς ῥώμης σὺν ὀνη
σίμῳ τῷ μετὰ τῆς κολασσαέων
ὄντι· καὶ οἱ λόγοι πρὸς τοὺς
ἰδίους ἀποστελλομένου:·
λς ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀρίσταρ
χος ὁ συναιχμάλωτός μου:·
οὗτος ἐστιν ὁ ἐκ τῆς θεσσα
λονίκης συναπάρας τῷ
παύλῳ· ἐπειδὴ ὢν καὶ δεσμοὺς

ἐλπίδος τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ·
ἔμπροσθεν τοῦ θυ καὶ πρς
ἡμῶν :· ὅρα πόσα μαρ-
τυρεῖ αὐτοῖς εὐχαριστία
ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τοῦ θεοῦ· ὅτι
πίστιν ἔσχον· καὶ οὐχ ἁπλῶς
πίστιν ἀλλ᾽ ἐνεργῆ· καὶ οὐ
χ ἁπλῶς ἀγάπην ἀλλὰ
κόπον ἀγάπης ἔχον· ἐ
κόπουν γὰρ ἐν τοῖς διωγμοῖς
διὰ τὸ ἀγαπᾶν τὸν κν· καὶ
οὐχ ἁπλῶς ἐλπίδα ἔχον
ἀλλὰ μεθ᾽ ὑπομονῆς τὴν
β ἐλπίδα :· εἰδότες ἀ
δελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ
τοῦ θυ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν
ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν
οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν
λόγω μόνω. ἀλλὰ καὶ ἐν
δυνάμει· καὶ ἐν πνι ἁγίω
καὶ ἐν πληροφορία πολλῆ
καθὼς οἴδατε· οἷοι ἐγενή
θημεν ἐν ὑμῖν δι᾽ ὑμᾶς·
ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐ
γενήθητε· καὶ τοῦ κυ δε
ξάμενοι τὸν λόγον ἐν
θλίψει πολλῆ· μετὰ χα
ρᾶς πνς ἁγίου :·
ἀπὸ κοινοῦ τὸ εὐχαριστοῦμεν
ἴσμεν· εὐχαριστοῦμεν τῷ
θεῷ γινώσκοντες τὴν ἐκ
λογὴν ὑμῶν καθὼς ἐξε
λέξατο ὑμᾶς· καὶ ὅτι πα
ραλαμβάνοντες τὸ εὐαγγέλιον ἐμά
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦ κυ· τοῦτο δὲ λέγει διὰ
ὑπομένειν θλίψεις παρὰ
τῶν ἰουδαίων :·
γ ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους
πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
τῆ μακεδονία καὶ τῆ ἀχαΐα
ἀφ᾽ ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λό
γος τοῦ κυ· οὐ μόνον ἐν τῆ
μακεδονία καὶ ἀχαΐα. ἀλ
λὰ καὶ ἐν παντὶ τόπω ἡ πί
στις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θν ἐξε
λήλυθεν· ὥστε μὴ χρείαν
ὑμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. αὐ
τοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέ
λουσιν· ὁποίαν εἴσοδον ἔσχο
μεν πρὸς ὑμᾶς :· ὅρα
πόσην ἔσχεν ἐλπίδα πρὸς
αὐτοὺς ἑτέροις γενέσθαι
τύπον· καὶ οὐ λέγει [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
δ καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς
τὸν θν ἀπὸ τῶν εἰδώλων

μνήμης ἀξιοῖ πληροῦν τὸ
ἐπάγγελμα· καὶ τοῦτο ἐν
Χριστῷ· ἵνα μηδὲν ἐν τῷ ἔργῳ
μήτε μέγα μήτε μικρὸν
γένηται ἀλλὰ κατὰ θεόν:·

μα ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΤΕ ΜΟΥ ΤΩΝ
ΔΕΣΜΩΝ:· οὐκ αἰσχύ
νεται τοῖς δεσμοῖς· ἀλλὰ
καὶ ἀγάλλεται· καὶ τού
των ἕνεκα μνήμης ἀξι
οῖ ἑαυτὸν οἶδεν ὄντα:·

μβ Η ΧΑΡΙΣ ΜΕΘ ΥΜΩΝ ΑΜΗΝ:·
Οἶδεν γὰρ ἀναμιμνήσκων
αὐτοὺς· ὅτι δι' αὐτῆς
σέσωσται τὸ τῶν ἀνθρώπων
γένος :-

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ· ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΡΩΜΗΣ. ΔΙΑ ΤΥΧΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΝΗΣΙΜΟΥ

ΣΤΙΧΩΝ ΣΗ

+ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ ΕΝ ΘΕΩ ΠΡΙ ΚΑΙ ΚΩ ΙΥ ΧΩ· ΧΑΡΙΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΥ:

Ἀκούσας ὁ ἀπόστολος θλι
βομένους Θεσσαλονικεῖς
καὶ δείσας μήπως ἐκ
ταραχθῶσιν ἀπὸ τῆς πίστε
ως· πέμπει Τιμόθεον
πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ἀθη
νῶν· ἐκείνου δὲ ἐλθόντος
καὶ ἀπαγγείλαντος ὡς εἰσὶν
ἑδραῖοι· χαίρων γράφει
πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ καὶ ἀκού
σας ὅτι περὶ τὸν υἱὸν ἐλα
ττόνα τιμὴν εἶχον· καὶ
πρὸς ταῦτα γράφει· καὶ αὕ
τη μὲν ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐπι
στολῆς· τὸ δὲ προοίμιον
ἔχει ταπεινοφροσύνης· ὁ
ποιεῖ γὰρ τοὺς ἑαυτοῦ μαθη
τὰς ἴσους ἑαυτῷ συντά
ττει· ἀναμιμνήσκει δὲ αὐ
τοὺς τῆς χάριτος δι' ἧς
ἐκληρώθησαν· ἠρέμα πα
ραγων αὐτῶν τὰ περὶ τὸν
υἱὸν πταίσματα· καὶ ἰώ
μενος τοῦτο· ἀλλὰ τὸν θεὸν
πατέρα λέγει· τῆς υἱοθεσί
ας αὐτοὺς ἀναμιμνήσκων:·

α ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΤΩ ΘΩ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ· ΜΝΕΙΑΝ ΥΜΩΝ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ ΗΜΩΝ· ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΩΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΝΤΕΣ ΥΜΩΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ· ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ· ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΤΗΣ

ἢ δόλῳ· ἀλλ' οὕτως ἐκηρύξα-
μεν φησὶν ὡς δεδοκιμάσμ-
ε(θα) ἡμᾶς ὁ θ(εό)ς· οὐ γὰρ ἀν(θρώπ)οις ἠρέ-
σαμεν· οὐδὲ γὰρ ἐκολακεύ-
σαμεν ὑμᾶς. ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἐπι-
πομα ἐκηρύξαμεν :·

θ Δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι
ὡς χ(ριστο)ῦ ἀπόστολοι. ἀλλ' ἐγε-
νήθημεν ἤπιοι ἐν μέσῳ
ὑμῶν ὡς ἂν τροφὸς θάλ-
πει τὰ ἑαυτῆς τέκνα· οὕ-
τως ὁμειρόμενοι ὑμῶν
εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι
ὑμῖν· οὐ μόνον τὸ εὐαγγέ-
λιον τοῦ θ(εο)ῦ. ἀλλὰ καὶ τὰς
ἑαυτῶν ψυχάς· διότι ἀγα-
πητοὶ ἡμῖν γεγένησθε·
μνημονεύετε γὰρ ἀδελ-
φοὶ τὸν κόπον ἡμῶν καὶ
τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ
ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς
τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑ-
μῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑ-
μᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θ(εο)ῦ·
ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θ(εό)ς·
ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ
ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πι-
στεύουσιν ἐγενήθημεν·
καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα
ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ
τέκνα ἑαυτοῦ παρακαλοῦν-
τες ὑμᾶς· καὶ παραμυθού-
μενοι· καὶ μαρτυρόμενοι.

εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξί-
ως τοῦ θ(εο)ῦ. τοῦ καλοῦντος
ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλεί-
αν καὶ δόξαν· διὰ τοῦτο καὶ
ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ
θ(ε)ῷ ἀδιαλείπτως· ὅτι πα-
ραλαβόντες λόγον ἀκοῆς
παρ' ἡμῶν τοῦ θ(εο)ῦ· ἐδέξα-
σθε οὐ λόγον ἀν(θρώπ)ων· ἀλλὰ
καθώς ἐστιν ἀληθῶς λό-
γον θ(εο)ῦ· ὃς καὶ ἐνεργεῖται
ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν·
ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενή-
θητε ἀδελφοὶ τῶν ἐκ-
κλησιῶν τοῦ θ(εο)ῦ τῶν οὐ-
σῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐν χ(ριστ)ῷ
ἰ(ησο)ῦ· ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε
ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμ-
φυλετῶν· καθὼς καὶ αὐ-
τοὶ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων τῶν
καὶ τὸν κ(ύριο)ν ἀποκτεινάν-
των ἰ(ησο)ῦν :· τουτέστιν
αὐτοὶ τῶν παρ' ὑμῶν τιμὰς
ὡς ἀπόστολοι χριστοῦ
ἀξιοῦμαι· ἀλλ' αὐτὰ τὰ σημεῖο-
τεροι τῶν μαθητῶν· γε-
γόναμεν οἱ διδάσκαλοι :·
ι καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας
καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων
καὶ θ(ε)ῷ μὴ ἀρεσκόντων :·
μόνον τίθησι τοὺς προφή-
τας τοῦ κ(υρίο)υ καὶ τοὺς ἀπο-
στόλους· ἵνα καὶ ὑβρίζουσι

δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀλη-
θινῷ :· ἐπειδὴ θεοὺς ἔγνωσαν
καὶ ἐπλανήθησαν· καὶ πά-
λιν ἀπεπλανήθησαν· διὰ τοῦ-
το ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεόν· κα-
λεῖ δὲ καὶ τὸν ζῶντα πρὸς
ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀψύχου
εἰδώλου· καὶ τὸν ἀληθινὸν
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν
ψευδωνύμων θεῶν :·
ε καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἐκ τῶν οὐρανῶν ὃν ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν· Ἰησοῦν τὸν ῥυόμε-
νον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς
ἐρχομένης :· πρῶτον
τὸ ἔνδοξον τίθησιν τὸ ἐκ τῶν
οὐρανῶν· εἶτα τὸ ἄδοξον τὸν
θάνατον· καὶ τὴν αἰτίαν
ἐνθεὶς ἐπισυνάπτει τοῦ θα-
νάτου· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ ἡμετέ-
ρα σωτηρία· ἐρρύσατο
γὰρ ἡμᾶς ἐκείνης ἐπικειμέ-
ς νης ὀργῆς :· αὐτοὶ γὰρ
οἴδατε ἀδελφοὶ τὴν εἴσο-
δον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς
ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλ-
λὰ προπαθόντες καὶ ὑβρι-
σθέντες καθὼς οἴδατε
ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησια-
σάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν
λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολ-
λῷ ἀγῶνι :· αὐτοὺς

καὶ μάρτυρας προσάγει ὁ-
μολογοῦντας· ὅτι δὴ αὐτὸν ἐδέ-
ξαντο μετὰ ... ὅτι οὐ κοινὴν προ-
τέραν αὐτῶν ἐποιήσαντο πρὸς
τὸ αὐτῶν κήρυγμα ἐμφαί-
νουσι γενομένην θλίψιν·
τοῦτο δὲ προτρεπτικὸν μᾶλ-
λον τοῦ γενναίως ὑπο-
φέρειν τὰς θλίψεις :·
ζ ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐ-
κ ἐκ πλάνης :· καὶ τοῦ-
το σημεῖον τοῦ ἐν θλίψει κη-
ρύξαι· ὁ γὰρ πλανώμενος
τῷ κηρύγματι· οὐκ ἂν ὑπο-
τείνοι ἑαυτὸν τοῦ κηρύγμα-
τος θλίψεσιν ὑπομένων· ἀλ-
λ' ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ θλίψιν
η ὑπάρχον :· οὐδὲ ἐξ ἀ-
καθαρσίας· οὔτε ἐν δόλῳ
ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμε-
θα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ
εὐαγγέλιον· οὕτω λαλοῦ-
μεν· οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκον-
τες· ἀλλὰ τῷ θεῷ τῷ δοκι-
μάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν :·
οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολα-
κείας ἐγενήθημεν καθὼς
οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει
πλεονεξίας θεὸς μάρτυς·
οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώ-
πων δόξαν· οὔτε ἀφ' ὑμῶν
οὔτε ἀπὸ ἄλλων :·
ἀντὶ τοῦ λέγομεν πρὸς ὑμᾶς τὰ πρὸς

λέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλο
μεν θλίβεσθαι. καθὼς
καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε.
διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι
στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ
γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν·
μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς
ὁ πειράζων. καὶ εἰς κε
νὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν·
ἄρτι δὲ ἐλθόντος τιμοθέ
ου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν.
καὶ εὐαγγελισαμένου ἡ
μῖν. τὴν πίστιν καὶ τὴν.
ἀγάπην ὑμῶν. καὶ ὅτι
ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀ
γαθὴν. πάντοτε ἐπιπο
θοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν. κα
θάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς.
διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν
ἀδελφοὶ ἐφ' ὑμῖν. ἐπὶ πά
σῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ
ἡμῶν. διὰ τῆς ὑμῶν πί
στεως. ὅτι νῦν ζῶμεν
ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κῶ.
τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυ
νάμεθα τῷ θῷ ἀνταπο
δοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πά
σῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρωμεν
δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ θῦ
ἡμῶν. νυκτὸς καὶ ἡμέ
ρας ὑπερεκπερισσοῦ δεό
μενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν
τὸ πρόσωπον. καὶ καταρτί

σαι τὰ ὑσ[illegible]
ως ὑμῶν. [illegible]
ἡμῶν καὶ ὁ κ[illegible]
κατευθύναι τὴν [illegible]
πρὸς ὑμᾶς. ὑμᾶς δὲ ὁ [illegible]
νάσαι. καὶ περισσεύσαι [illegible]
ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους. καὶ εἰς
πάντας. καθάπερ καὶ ἡμεῖς
εἰς ὑμᾶς. εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁ
γιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θῦ καὶ
πρς ἡμῶν. ἐν τῇ παρουσίᾳ
τοῦ κῦ ἡμῶν ιῦ. μετὰ πάν
των τῶν ἁγίων αὐτοῦ.
[illegible]
ιη λοιπὸν οὖν ἀδελφοί. ἐρωτῶ
μεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν
ἐν κῶ ιῦ, καθὼς παρελάβετε
παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς πε
ριπατεῖν. καὶ ἀρέσκειν θεῷ. ἵ
να περισσεύητε μᾶλλον. οἴδα
τε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐ
δώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ [illegible]
[illegible] τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ [illegible]
μα τοῦ θῦ, ὁ ἁγια[illegible]
ἀπέχεσθαι ὑ[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ια καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων
κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔ-
θνεσιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶ-
σιν· εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι
αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάν-
τοτε· κωλύουσι γὰρ
αὐτοὺς σώζεσθαι :·
ιβ ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ
εἰς τέλος· ἡμεῖς δὲ ἀδελ-
φοὶ ἀπορφανισθέντες ἀ-
φ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας
προσώπῳ οὐ καρδίᾳ· περισ-
σοτέρως ἐσπουδάσαμεν
τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν
ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· διὸ
ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς ἐγὼ μὲν παῦλος καὶ
ἅπαξ καὶ δίς :· ἀντὶ τοῦ
[illegible]
ιγ [illegible] καὶ ἐνέ-
κοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ιδ τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ
ἢ στέφανος καυχήσεως
ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθε(ν)
τοῦ κυ ἡμῶν ιυ ἐν τῇ αὐ-
τοῦ παρουσίᾳ· ὑμεῖς γάρ
ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ
χαρά :· [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ χα-
ρὰν τὴν τῶν μαθητῶν
προκοπήν :·
ιε διὸ μηκέτι στέγοντες, εὐ-
δοκήσαμεν :· [illegible]
[illegible]
ις [illegible] καταληφθεῖ-
ναι ἐν ἀθήναις μόνοι· καὶ
ἐπέμψαμεν τιμόθεον
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ
διάκονον τοῦ θυ· καὶ συν-
εργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐ-
αγγελίῳ τοῦ χυ· εἰς τὸ
στηρίξαι ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλέσαι ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς
πίστεως ὑμῶν τὸ μηδέ-
να σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλί-
ψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδα-
τε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ιζ [illegible] καὶ γὰρ
ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προ-

ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου:·
μεταβαίνει δὲ ἐπὶ τὸν περὶ ἀνα
στάσεως λόγον· ὅρα
δὲ πῶς θαυμαστῶς καὶ
τεκμήριον [illegible] τὸ ὁμολογού
μενον· λέγω δὴ τὴν ἀνά
στασιν τοῦ κυρίου [illegible]
τῆς ἡμετέρας ἀναστά
σεως· πάντως γὰρ ἀν
θρωπος ἀνέστη ὁ ἐν διὰ
τῆς ἰδίας σαρκός· διὸ καὶ
πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν
λέγεται· ἐν λόγῳ δὲ κυρίου τὸ
ῥῆμα λέγειν φησὶν ἵνα θαρ
ρῶσιν περὶ τὸν ἀποφαινό
κε μενον:· ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες οἱ περιλειπόμε
νοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κζ
κυρίου:· τοῦτο φησὶν οὐχ ὅ
τι αὐτὸς ἔμελλε μένειν μέχρι τοῦ
τῆς ἀναστάσεως καιροῦ
ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ ζώντων
ἔλεγεν· καὶ αὐτὸς δὲ ἔζη
ταῦτα λέγων, τῇ κοινῇ συν
ηθείᾳ τοῦ λόγου ἐχρήσα
το τὸ ἡμεῖς οἱ ζῶντες· ὅτι
δὲ τοῦτο λέγει, ἐπάγει οἱ πε
ριλειπόμενοι· ἐπειδὴ τοῦτο
λέγει ὅτι ἐμοῦ ζῶντος. πῶς
ἀλλαχοῦ λέγει ὅτι πάντες
μὲν ἀναστησόμεθα· ὁ γὰρ
ζῶν καταλαμβάνεται πῶς
ἐγείρεται· ἡμεῖς οὖν οἱ ζῶντες

φησὶν καὶ αὐτὸν τῶν περιλειπο
μένων λέγων:· οὐ μὴ
κϛ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·
ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι
ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν
σάλπιγγι θεοῦ· καταβήσεται ἀπ'
οὐρανοῦ:· καὶ πῶς ὁ μὲν φα
σὶ λέγει, ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύ
σματι· ποίῳ· τῷ τῆς ἀναστά
σεως· ἀντὶ τοῦ κηρύσσων ἀναστῆ
ναι· ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου· καὶ
καὶ σάλπιγγα θεοῦ φησιν, διὰ
τὸ κήρυγμα θεοῦ γενέσθαι·
τοῦτο δὲ καὶ ὁ κύριος ἐν εὐαγγελί
οις παραβολῇ δεδήλωκεν· κραυ
γὴ γὰρ ἐγένετο μέσης νυκτός·
ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν τοῦ
κζ νυμφίου:· καὶ οἱ νεκροὶ
ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτοι
ἔπειτα οἱ ζῶντες ἡμεῖς ὑπε
ριλειπόμενοι· ἅμα σὺν αὐτοῖς
ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις
εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀ
έρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν
κυρίῳ ἐσόμεθα· ὥστε παρα
καλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς
λόγοις τούτοις· περὶ δὲ
τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν
ἀδελφοί· οὐ χρείαν ἔχετε
ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ
ἀκριβῶς οἴδατε· ὅτι ἡ ἡμέρα
κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ
οὕτως ἔρχεται· ὅταν γὰρ λέ

[illegible]
[illegible]
τοῦ κυ ιυ. [illegible]
[illegible]
ιθ τοῦ θυ :· εἰδέναι ἕκαστον
ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶ
σθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ·
μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας :·
[illegible]
κ καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ
εἰδότα τὸν θν :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κα τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλε
ονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κβ διότι ἔκδικος ὁ κς περὶ πάν
των τούτων καθὼς καὶ προ
είπομεν ὑμῖν καὶ διαμαρ
τυρόμεθα· οὐ γὰρ ἐκάλεσεν
ἡμᾶς ὁ θς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ
ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
κγ τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν· οὐκ ἄν

θρωπον ἀθετεῖ· ἀλλὰ τὸν θν.
τὸν καὶ δόντα τὸ πνα αὐτοῦ
τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς· περὶ δὲ
τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν
ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ
γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε
εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ
γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας
τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ
τῇ μακεδονίᾳ· παρακαλοῦ
μεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί· πε
ρισσεύειν μᾶλλον καὶ φιλοτι
μεῖσθαι· ἡσυχάζειν καὶ
πράσσειν τὰ ἴδια· καὶ ἐργά
ζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν
ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγ
γείλαμεν ἵνα περιπατῆτε
εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω
καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχειτε :·
Ὅταν [illegible]
ἀδελφόν, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
κδ οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν
ἀδελφοί. περὶ τῶν κοιμω
μένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε
καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔ
χοντες ἐλπίδα· εἰ γὰρ πι
στεύομεν ὅτι ἰς ἀπέθανε
καὶ ἀνέστη. οὕτω καὶ ὁ θς
τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ
ιυ ἄξει σὺν αὐτῷ· τοῦτο γὰρ

ἀτάκτους· παραμυθεῖσθε
τοὺς ὀλιγοψύχους· ἀντέ
χεσθε τῶν ἀσθενῶν· μα
κροθυμεῖτε πρὸς πάντας·
ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ
κακοῦ τινι ἀποδῷ· ἀλλὰ
πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκε
τε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας· πάντοτε χαίρετε·
ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε·
ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε·
τοῦτο γὰρ θέλημα θῦ ἐν χῶ ἰῦ
εἰς ὑμᾶς :· [illegible]
[illegible] λόγου :·
λα τὸ πνᾶ μὴ σβέννυτε· προφη
τείας μὴ ἐξουθενεῖτε· πάν
τα δὲ δοκιμάζετε· τὸ καλὸν
κατέχετε· ἀπὸ παντὸς εἴ
δους πονηροῦ ἀπέχεσθε· αὐ
τὸς δὲ ὁ θς τῆς εἰρήνης ἁγιά
σαι ὑμᾶς :· αὕτη τοῦ μὴ
[illegible]
καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ ἑξῆς :·
λβ ὁλοτελεῖς καὶ ὁλόκληρον ὑ
μῶν :· [illegible]
[illegible] :·
λγ τὸ πνᾶ καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶ
μα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρου
σίᾳ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ τηρη
θείη· πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦτο
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
ὃς καὶ ποιήσει :·
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
λε ἀδελφοὶ προσεύχεσθε
περὶ ἡμῶν· ἀσπάσασθε
τοὺς ἀδελφοὺς πάντας
ἐν φιλήματι ἁγίῳ· ὁρκίζω
ὑμᾶς τὸν κν̅· ἀναγνωσθῆ
ναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι
τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς· ἡ χά
ρις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ̅ [illegible]
θ' ὑμῶν ἀμήν +
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
+ πρὸς θεσσαλονικεῖς α΄
[illegible]
στι ρϛγ

γνῶσιν [illegible] ἀσφαλῶς
[illegible] τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς
ἐφίσταται ὄλεθρος· ὥσπερ
ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ
καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν· ὑ-
μεῖς δὲ ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ
ἐν σκότει· ἵνα ἡ ἡμέρα
ὑμᾶς ὡς κλέπτης κατα-
λάβῃ· πάντες ὑμεῖς υἱοὶ
φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέ-
ρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐ-
δὲ σκότους:· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
γὰρ [illegible] κατὰ σάρ-
κα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
κη Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
ὡς καὶ οἱ λοιποί· ἀλλὰ γρη-
γορῶμεν καὶ νήφωμεν·
οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυ-
κτὸς καθεύδουσιν· καὶ
οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς
μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡ-
μέρας ὄντες νήφωμεν

ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστε-
ως καὶ ἀγάπης· καὶ περικε-
φαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας·
ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς
ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν
σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποθανόντος ὑ-
πὲρ ἡμῶν· ἵνα εἴτε γρη-
γορῶμεν, εἴτε καθεύδω-
μεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσω-
μεν· διὸ παρακαλεῖτε
ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖ-
τε εἷς τὸν ἕνα καθὼς καὶ
ποιεῖτε :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
κθ [illegible] :· Ἐρωτῶ-
μεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, εἰ-
δέναι τοὺς κοπιῶντας
ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμέ-
νους ὑμῶν ἐν κυρίῳ· καὶ
νουθετοῦντας ὑμᾶς· καὶ
ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπε-
ρισσοῦ ἐν ἀγάπῃ· διὰ τὸ ἔρ-
γον αὐτῶν· εἰρηνεύετε
ἐν ἑαυτοῖς :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
λ Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς ἀ-
δελφοί, νουθετεῖτε τοὺς

καὶ [illegible] :· εἴπερ
β δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταπο
δοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
θλῖψιν· καὶ ὑμῖν τοῖς θλι
βομένοις :· ἀντὶ τοῦ
ἐπείπερ δίκαιον· καὶ ὁρᾶτε πῶς
παρεμυθήσατο· καὶ ἀπὸ
κολάσεως τῶν ἀδικη[illegible]
αὐτοὺς [illegible] ὅπερ
μάλιστα [illegible]
τος. καὶ ἀκούοντες [illegible].
καὶ [illegible] :·
Γ ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν· ἐν τῇ
ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀ
π' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων
δυνάμεως αὐτοῦ. ἐν πυρὶ
φλογὸς διδόντος ἐκδίκη
σιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεόν· καὶ
τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ· οἵτινες δίκην τίσου
σιν· ὄλεθρον αἰώνιον ἀ
πὸ προσώπου τοῦ κυρίου· καὶ
ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ· ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξα
σθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ
τοῦ· καὶ θαυμασθῆναι
ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν :·
καὶ [illegible] παρε
μυθήσατο [illegible]
αὐτοὺς [illegible]
[illegible] γὰρ φη
σιν [illegible] · καὶ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
Δ ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον
ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ ἐκείνῃ :· [illegible]
φησιν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
Ε εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάν
τοτε περὶ ὑμῶν· ἵνα ὑμᾶς
ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν :·
[illegible]
τὴν περὶ αὐτοῦ μαρτυρίαν·
καὶ ταῦτα [illegible]
[illegible] γὰρ φησιν καὶ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τούτου χάριν φησίν· ὅτι
[illegible] περὶ τούτου
προσευχόμεθα [illegible]
[illegible]
[illegible] γὰρ φησιν [illegible]
[illegible]
[illegible] · τοῦτο [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

+ πρὸς θεσσαλονικεῖς β

Παῦλος καὶ σιλουανὸς καὶ
τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ
θεσσαλονικέων ἐν θῷ πρὶ
ἡμῶν καὶ κῷ ἰῦ χῷ· χά-
ρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θῦ
πρς ἡμῶν καὶ κῦ ἰῦ χῦ:·

καὶ δευτέρας τοῦ ἀποστόλου
πρὸς θεσσαλονικεῖς ἐδέ-
ησεν ἐπιστολῆς· οὐχ ἵνα τῇ
παραινέσει τῶν συντελου-
των· ἢ προσθῶσιν· ὑπερ-
αυξάνει γάρ φησιν ἡ πίστις
ὑμῶν· ἢ πρὸς τὸ μὴ ἀρέσκον
ὄν· ὅπου γε καὶ ἐν τῇ προ-
τέρᾳ ἐπιστολῇ. οὐ χρείαν
ἔχειν αὐτοὺς διδαχῆς ἔφη
ὄντας θεοδιδάκτους· τίς
οὖν ἡ αἰτία τῆς ἐπιστολῆς,
ἵνα μὴ θορυβῶνται ἀκούον-
τες ὡς ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τῆς
δευτέρας τοῦ κῦ παρουσί-
ας· τοῦτο γάρ τινες τῶν
ψευδοδιδασκάλων ἐκήρυ-
ττον· διὸ καὶ ἀναγκαίως γέ-
γονεν αὐτοῖς τὰ σημεῖα δεῖ
γενέσθαι τὰ πρὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης· οἷον· τὰ περὶ τῆς
ἀποστασίας· καὶ περὶ τοῦ
τέλους τῆς βασιλείας ῥω-
μαίων· καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ
τοῦ ἀντιχρίστου· ταῦτα γὰρ
πρὸ ταύτης γενέσθαι φησίν
ἵνα οὕτως ἐκείνην ἐκδέχωνται:·

α εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ
θῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν ἀδελ-
φοί· καθὼς ἄξιόν ἐστιν· ὅτι
ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν
καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς
ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς
ἀλλήλους. ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς
ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τοῦ θῦ· ὑπὲρ τῆς
ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστε-
ως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς
ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν
αἷς ἀνέχεσθε· ἔνδειγμα
τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
θῦ· εἰς τὸ καταξιωθῆναι
ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θῦ
ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε:·

Ὅρα πόση τῶν θεσσαλονικέ-
ων ἡ προκοπή· ὡς δὲ καὶ χα-
ριστήρια ὑπὲρ αὐτῶν ἀνα-
πέμπειν τὸν ἀπόστολον·
οὐχ ὅτι ἁπλῶς πιστεύουσιν·
ἀλλ' ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις
αὐτῶν· καὶ ὅτι οὐχ ἁπλῶς
ἀγαπῶσιν· ἀλλὰ καὶ πλεο-
νάζουσιν ἐν τῷ πράγματι·
τοῦτο δέ φησιν καὶ χρῆμα ἢ
μέτρον. ἡ ὑπομονὴ ἡ ὑμῶν,
ἡ πίστις· οἱ διωγμοὶ· αἱ θλί-
ψεις· τούτων δὲ τὰ αἴτιον
ἀπέχεσθαί φησιν· ὅτι δὲ τὸ
ὥσπερ τέλος αὐτῶν κομίζεσθε·

ταῦτα αὐτοὶ ἐργαζόμεθα. εἰ καὶ
γὰρ ὁ μισθὸς συμπληροῦται καὶ μείζων
ἐστὶν· ὡς σφόδρα οἰκονομεῖν ἐφ᾽
αὐτοῖς αὐτοὺς ἡμῶν ἐκ θεοῦ ἀμα
ζ μισθὴ κινδύνους :· καὶ πλη
ρώσει πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα
θωσύνης :· δεῖ κρίνειν
οὕτως τῆς ἀγαθωσύνης αὐτοῦ
τοῦτο γὰρ μόνον ἐκείνης
ὅσον ὁ ταῦτα καιρὸς παρέχει
θεῖ τοῦ ἀγῶνος· ἐπειδὴ δὲ
τις ἀφορίζεται, φοβεῖσθαι
μὴ πέσῃ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ
εἴρηται μὴ μακαρίζειν ἄν
θρωπον πρὸ τελευτῆς :·
β καὶ ἔργον πίστεως ἐν δικαιο
σύνει :· ἵνα ὑπομείνωσι
μεθ᾽ ὑπομονῆς ἔργον δεῖξαι τὴν πί
η στιν :· ὅπως ἐνδοξασθῇ
τὸ ὄνομα τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ
ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ·
κατὰ τὴν χάριν θυ ἡμῶν
καὶ κυ ιυ χυ :· ὅμοιον τῷ
εἰρημένῳ ὑπὸ τοῦ κυ· οὕτω λαμ
ψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπρο
σθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδω
σιν τὰ καλὰ ὑμῶν ἔργα καὶ
δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν
τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ τοῦ
[illegible] δεῖ κατὰ χάρι
[illegible] τοῦ θυ τὸ δύ
[illegible] τοῦτο ἡμῖν
[illegible] προνοίᾳ·

καὶ γὰρ τίς ἡ τελεία φιλοσο
φία ἐν ἀνθρώποις· τῆς αὐτοῦ τοῦ
θυ μεγάλης σοφίας. ἐσ
ουδενὶ μόνως θήσεται :·
θ ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ
ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυ
ἡμῶν ιυ χυ. καὶ ἡμῶν ἐπι
συναγωγῆς εἰς αὐτόν. τὸ μὴ
ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς
ἀπὸ τοῦ νοός· μήτε θροεῖσθαι
μήτε διὰ πνς μήτε διὰ λόγου
μήτε δι᾽ ἐπιστολῆς ὡς δι᾽ ἡμῶν,
ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα
τοῦ χυ· μή τις ὑμᾶς ἐξαπα
τήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον·
ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστα
σία πρῶτον καὶ ἀποκαλυ
φθεῖ ὁ ἄνος τῆς ἁμαρτίας·
ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ὁ ἀντικεί
μενος καὶ ὑπεραιρόμενος
ἐπὶ πάντα λεγόμενον θν
ἢ σέβασμα· ὥστε αὐτὸν εἰς
τὸν ναὸν τοῦ θυ ὡς θν κα
θίσαι ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν
ὅτι ἔστιν θς :· ἤγουν θεὸν μὲν
τὸ προκείμενον· τοῦτο δέ
ἐστιν· τὸ μὴ παράγεσθαι τῇ
τῶν ψευδοδιδασκάλων
ἀπάτῃ λεγόντων ἐπιμένει
ν αὐτὴν τὴν παρουσίαν τοῦ κυ
τὴν δευτέραν· μή τις οὖν
ὑμᾶς θορυβείτω. μήτε διὰ
[illegible] καὶ αὐτὸς [illegible]

παραίνησιν αὐτοῖς ἐπάγει εὐχόμενος : ·

ιη τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε ἀδελφοὶ περὶ ἡμῶν· ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυ τρέχῃ καὶ δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις : ·

τοῖς ὑμῶν ἀντιδίδωσι τὴν εὐχὴν ὑπὲρ αὐτῶν· εὔχεσθαι προστάττει καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ· αὕτη δὲ ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ προσευχὴ τὸ προκείμενον δι' αὐτοῦ τὸ κήρυγμα· οὕτως ἄρα δεῖ ἡμᾶς αἰτεῖν τοὺς ἁγίους ὑπὲρ ἡμῶν εὔχεσθαι, ἵνα ὑπὲρ τοῖς κατὰ θν προκόπτωμεν· ὥσπερ γὰρ ἀλλὰ πάντα περιττά· καὶ οὐ πάντως χρήσιμα· καὶ ἡ γὰρ ἀρετὴ... καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς προσέκτως : ·

ιθ πιστὸς δέ ἐστιν ὁ θς ὃς στηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ : ·

τοῦτο ὑπερθεὶς αὐτοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ εὔξασθαι, καὶ αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῶν εὔχεται· ἵνα ... ῥυσθῇ ἐκ τῶν ἀτόπων τῶν ἀπιστίας· τοῦτο οὖν καὶ αὐτὸς αὐτοῖς εὔχεται, φυλαχθῆναι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ : ·

κ πεποίθαμεν δὲ ἐν κω ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε : ·

Οὐχ ἁπλῶς αὐτοῖς ... τῶν λοιπῶν παραινέσεων· ἵνα μὴ ... ἀπὸ τῶν ἔργων· καὶ οὐκ ἀρκεῖσθαι τοῖς γεγονόσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα προσθήσεσθαι : ·

κα ὁ δὲ κς κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θυ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χυ : ·

Συνεχὴς ἡ προσευχὴ ... καὶ περὶ μεγάλων γίνεται· τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ἀγαπῆσαι τὸν θν, καὶ ὑπομένειν ταῖς ὑπὲρ χυ θλίψεσι καὶ ... τὴν ἀγάπην τὴν ὑπομονήν· μᾶλλον δὲ σφραγίσαι τὴν ἀγάπην τῇ ὑπομονῇ· ὅσα γὰρ ἀγαπῶμεν, οὐχ ὑπομένομεν δέ, ἡ ἀγάπη ... ἐστι : ·

κβ παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ ἐν ὀνόματι τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος· καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον παρ' ἡμῶν· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι

κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ·
καὶ τὸ τέλος δὲ καὶ ἡ καταρ-
γήσεως αὐτοῦ καὶ ἡ ἀπώλεια
διὰ τῆς παρουσίας γίνεται
ιδ τοῦ χυ :· ἀνθ' ὧν τὴν ἀ-
γάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέ-
ξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς·
καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς
ὁ θς ἐνέργειαν πλάνης εἰς
τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύ-
δει· ἵνα κριθῶσιν πάντες
οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀλη-
θείᾳ· ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν
τῇ ἀδικίᾳ :· τοῦτο
γὰρ αὐτοῖς τοῖς ἰουδαίοις καὶ
ὁ κς ἔλεγεν· ἐγὼ ἦλθον ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ πρς μου, καὶ
οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἐ-
κεῖνον λήψεσθε· τὸ δὲ ἀπο-
στελεῖ αὐτοῖς ὁ θς, συγχωρή-
σει ἀποσταλῆναι· ὅμοιον
ἐστὶ καὶ τὸ παρέδωκεν αὐ-
τοὺς ὁ θς εἰς πάθη ἀτιμίας :·
ιε ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαρι-
στεῖν τῷ θῷ πάντοτε περὶ
ὑμῶν ἀδελφοὶ ἠγαπημέ-
νοι ὑπὸ κυ, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς
ὁ θς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν
ἐν ἁγιασμῷ πνς καὶ πίστει
ἀληθείας· εἰς ὃ ἐκάλεσεν
ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου
ἡμῶν· εἰς περιποίησιν δό-
ξης τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ :·
διεξελθὼν τὰ περὶ τῶν
ἀποστησομένων ἰουδαίων
καὶ διδάξας ὁποῖον αὐτῶν
ἔσται τὸ τέλος· ἵνα γὰρ
κριθῶσι φησίν· διεξέρ-
χεται καὶ τὰ τῶν πιστευσάν-
των, ὧν καὶ τὸ προοίμιον
εὐχαριστία· καὶ τίς ἡ
εὐχαριστία λέγει· πρῶ-
τον μέν, ὅτι ἠγαπήθη-
σαν ὑπὸ τοῦ θυ· καὶ ὅτι
ἐξελέξατο αὐτοὺς ὁ θς
ἀπαρχὴν εἰς σωτηρίαν· καὶ ὅτι
ἡγίασεν, καὶ ὅτι τῶν μεγάλων ἠ-
ις ξίωσεν :· ἄρα οὖν ἀ-
δελφοὶ στήκετε καὶ κρατεῖ-
τε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδι-
δάχθητε· εἴτε διὰ λόγου εἴ-
τε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν :·
ἅμα μὲν φησὶν τοῖς περὶ
τοσοῦτον καυχωμένοις
[illegible] :·
ιζ αὐτὸς δὲ ὁ κς ἡμῶν ις χς καὶ
ὁ θς καὶ πηρ ἡμῶν ὁ ἀγαπή-
σας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλη-
σιν αἰωνίαν· καὶ ἐλπίδα
ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρα-
καλέσαι ἡμῶν τὰς καρδίας
καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παν-
τὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ :·
Ὁρᾶτε ὅσα παρ' αὐτοῦ ...
... αὐτῶν τὰς ... τὴν

εὐχέσθαι τοῦτο ποιοῦσι καὶ
ἀλλὰ τὴν ἀρὰν ἀναλύειν διδούς.
ἀντὶ καὶ γὰρ ὧν εὔχεται ἀρχὴν
σαι τὴν κατ' αὐτῶν τιμω
ρίαν· τοῦτ' ἔστι τὴν διαί
ρεσιν· καὶ τὸν χωρισμὸν
διὰ παντὸς καὶ ἐπὶ πάντη
τρόπῳ. τὴν εἰρήνην αὐ
τοῖς ἐπευχόμενος· εἰρή
νης δὲ, μεταλαμβανομένων
δηλονότι τῶν ἀργῶν.
ὡς ἄνδρας σπουδαίους καὶ
ἐνεργούς :· Ὅ ἘϹΤΙΝ
κζ ϹΗΜΕΙΟΝ ἘΝ ΠΑϹΗ ἘΠΙϹΤΟ
ΛΗ͂. ΟὛΤΩ ΓΡΑΦΩ· Ἡ ΧΑΡΙϹ
ΤΟΥ͂ Κ(ΥΡΙΟ)Υ ἩΜΩ͂Ν Ἰ(ΗΣΟ)Υ Χ(ΡΙΣΤΟ)Υ, ΜΕΤΑ
ΠΑ͂ΝΤΩΝ ὙΜΩ͂Ν ἈΜΗΝ
Ἐπειδὴ ἀρχόμενος τῆς ἐπι
στολῆς ἔγραψεν· μὴ πιστεύ
ειν τοῖς καταγγέλλουσι
μὴν τὴν ἐνεστῶσαν πα
ρουσίαν τοῦ κ(υρίο)υ. καὶ ὡς
λέγουσιν ὡς ἡμετέρας δι' ἐπι
στολῆς τοῦτο δηλουμένου.
τούτου χάριν διδάσκει
αὐτοὺς καὶ τὸ σημεῖον τῆς
αὐτοῦ ἐπιστολῆς φοβού
μενος μὴ πλασάμενοί τι
νες ἐκ τοῦ ἀποστόλου πέμ
ψωσιν [illegible]

+ ΠΡΟϹ ΘΕϹϹΑΛΟΝΙΚΕΙϹ Β
ἘΓΡΑΦΗ ἈΠΟ ἈΘΗΝΩΝ Β
ϹΤΙ(ΧΟΙ) ΡϚ

λ + ΠΡΟϹ ἙΒΡΑΙΟΥϹ

ΠΟΛΥΜΕΡΩϹ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΡΟ
ΠΩϹ. ΠΑΛΑΙ Ὁ Θ(ΕΟ)Ϲ ΛΑΛΗ
ϹΑϹ ΤΟΙϹ ΠΑΤΡΑϹΙΝ ἘΝ ΤΟΙϹ
ΠΡΟΦΗΤΑΙϹ· ἘΠ' ἘϹΧΑΤΟΥ
ΤΩ͂Ν ἩΜΕΡΩ͂Ν ΤΟΥΤΩΝ. Ἐ
ΛΑΛΗϹΕΝ ἩΜΙ͂Ν ἘΝ ΥἹΩ͂Ι :·
Ὁρᾷς πῶς οὐδὲν ἐν προοιμίοις
ὥσπερ ἔθος ἔγραψεν, ἐξ ἀρ
χῆς εὐθὺς ἐπὶ τὰ βάθη τῶν
μυστηρίων ὁρμᾷ. δεικνὺς
τῆς εὐαγγελικῆς πολιτεί
ας, πρὸς τὴν νομικὴν πολὺ
τὸ μέσον τυγχάνον· καὶ πῶς
τοῦτο ποιεῖ· παραληφθεὶς μὲν
θεὸς διὰ προφητῶν ἐλάλησε· ϛ
[illegible]
τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ πολυ
μερῶς καὶ πολυτρόπως· νυνὶ
δὲ δι' αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ· ὥστε το
σοῦτον διαφέρει τὸ μέσον.
ὅσον δεσπότου καὶ δούλων·
ἐκ τούτου δὲ τοῦτο ποιεῖ καὶ
ἐξ ἀρχῆς, ἀπεὶ μὴ χρῆσθαι
τῶν ἰουδαίων ὥσπερ τῶν ἀλ
λων ἐθνῶν ἐξ ἀγωγῆς πρι
κῆς· καὶ ἐν προοιμίοις, ὡς
κωμῳδοῦντο πάσης ἐπιστολῆς·
διὸ πῶς ἐπιστήμοσι τοῦ νόμου
ἐξ αὐτοῦ τοῦ καθόλου τῶν μυ
στηρίων αἰτιᾶται :·
ὋΝ ἜΘΗΚΕΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ ΠΑΝ
ΤΩΝ· ΔΙ' ΟΥ̓ ΚΑΙ ΤΟῪϹ ΑἸΩ͂ΝΑϹ

ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν
ἐν ὑμῖν· οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον
ἐφάγομεν παρά τινος· ἀλλ' ἐν
κόπῳ καὶ μόχθῳ· νύκτα καὶ
ἡμέραν ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ
μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν:·
καὶ τοῦτο αὐτοῖς παραινεῖ τὸ
παραιτεῖσθαι τοῖς ἀργοῖς·
οὗτοι γάρ εἰσι καὶ φλύαροι καὶ
περίεργοι· καὶ εἰ αὐτὸς τὸ
εὐαγγέλιον κηρύττων ἐργά-
ζεται, πόσῳ μᾶλλον τοῖς ἄλ-
λοις ἐργάζεσθαι δεῖ:·
κγ οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δῶμεν
ὑμῖν, εἰς τὸ μιμεῖσθαι ὑμᾶς·
καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς
τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν
ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι
μηδὲ ἐσθιέτω· ἀκούομεν
γάρ τινας περιπατοῦντας
ἐν ὑμῖν ἀτάκτως· μηδὲν
ἐργαζομένους· τοῖς δὲ
τοιούτοις παραγγέλλομεν
καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ· ἵνα μετὰ
ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν
ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν:·
ὁ γὰρ κς διέταξεν· τοῖς τὸ
εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν
ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν:·
κδ ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί· μὴ ἐκκα-
κήσητε καλοποιοῦντες:·

ἢ περιέργους ἢ ἀτάκτους ὄντας αὐτοὺς
μὴ θέλοντας διαλέγεσθαι· ἢ
τοῦτο λέγει· νουθετοῦντες
τοὺς μὴ κολακευομένους ἐργά-
ζεσθαι· μὴ ἀποκάμητε·
τοῦτο γάρ ἐστι καλοποιεῖν
ὅταν τὸν πονηρὸν ἐθέλῃς καὶ
λύσιν τῆς παραινέσεως:·
κε εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ
λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστο-
λῆς τοῦτο σημειοῦσθε·
καὶ μὴ συναναμίγνυσθε
αὐτῷ ἵνα ἐντραπῇ· καὶ μὴ
ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε· ἀλλὰ
νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν:·
διὸ καὶ μετρίαν ἔθηκε τὴν τιμωρίαν
τοῖς μὴ ὑπακούουσιν· ἔστι
δὲ ταῦτα σφόδρα βαρέων·
τοῦ γὰρ ἐντρέπεσθαι ἀδιάφορον
καὶ ἐν μέσῳ ἧς τῆς
χαρᾶς· τί καρτερόν· καὶ
ταύτης δὲ οὐ μικρᾶς ἀπαγο-
ρεύει τῆς προσηγορίας τιμωρούμε-
νον ποιεῖ· διὸ καὶ ἐπήγαγεν·
καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε:·
κς αὐτὸς δὲ ὁ κς τῆς εἰρήνης·
δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην,
διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ·
ὁ κς μετὰ πάντων ὑμῶν·
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ
παύλου:· ἔθος δὲ ἦν χα-
ρίζεσθαι τῶν ἀποστόλων
παρ' ἡμῖν ἐν δὲ κυρίοις μόνοις

κατὰ τό· ὥσπερ οἱ τῷ ὀνόματι μ
κρεῖ καὶ ἡ παραφορὰ μᾶλλον
διαλάμπει ὡς κληρονόμου· οὕτως
αὐτὸς ῥήματι· τὰ ἀγγέλια
ταῖς οἰκείαις τὰ ἐπουράνια φέ
α ρει:· τοσούτῳ κρείττων
γενόμενος τῶν ἀγγέλων
ὅσῳ καὶ διαφορώτερον πα
ρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν
ὄνομα· τίνι γὰρ εἶπέν πο
ψαλ τε τῶν ἀγγέλων υἱός μου εἶ
σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά
βασι λει σε· καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς πατέρα· καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς υἱόν :·
Ἐπειδὴ τὸ τῆς οἰκονομίας κη
ρύττων μυστήριον τὸ κατὰ σάρ
κα ἐκένωσεν ἑαυτὸν φησὶ λα
βὼν τὴν δούλου μορφήν· τού
του χάριν ἀγγέλοις αὐτὸν συγ
κρίνει· δηλῶν ὅσον τῆς ἀν
θρωπότητος, ὅτι καὶ γέγονεν ἄνθρωπος οὐδὲν ἧττον ἐ
στὶν θεός· καὶ τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ἀναλαβὼν ὑπερ
φέρει τῶν ἀσωμάτων· ὅπως
ἂν μηδεὶς ἀμφιβάλλῃ τοῖς
λεγομένοις :·
ε ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν
πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμέ
ψαλ μου νην λέγει· καὶ προσκυνησά
τωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι
θεοῦ· καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέ
λους λέγει· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγ
γέλους αὐτοῦ πνεύματα· ς
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυ
ρὸς φλόγα· πρόσεχε τὸν νοῦν:·
μὴ θορυβηθῇς ὅσον φησὶν τοῖς
κοινοῖς πράγμασι, παραγγέ
λουσιν αὐτὸν στρατεύεσθαι· ὁ
ρᾷ γὰρ τοὺς ἀσωμάτους καὶ μετὰ
ὁ ποιῶν καὶ ἄγγελοι προσκυ
νοῦσιν αὐτῷ· τὸ δὲ ὡς τὴν
οἰκονομίαν· οἱ μὲν τὴν θεότητα
λέγουσιν· οἱ δὲ τὴν ἐνανθρώπη
σιν· ἀμφότερα δὲ ἔχει κα
λῶς· καὶ γὰρ τὸ τῆς οἰκονο
μίας μυστήριον τελοῦντι
αὐτῷ, δηλονότι οἱ ἄγγε
λοι ὡς δεσπότῃ· καὶ ὑπο
ρᾶσθαι μόνοις ὑποταγέν
των αὐτῷ ἀγγέλων κατὰ
τὴν τοῦ πατρὸς φωνήν· πά
λιν δὲ τὸ ὑποταγέντων
διὰ τὴν οἰκονομίαν λαμβάνου
ς σι:· ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς ψαλ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου· ἠγάπη
σας δικαιοσύνην καὶ ἐμίση
σας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔ
χρισέν σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως :· σκόπη
σον πῶς τὸν αὐτὸν θεὸν ς
ἀπὸ δύο κηρύσσει· διὰ μὲν τοῦ
θρόνου τῆς ἀιδίου τὴν
βασιλείαν αὐτοῦ καὶ τὴν θεό

ἐποίησεν :· Τὸ πάντων ὑπερ-
τοῦ νοῦ ἀνθρώπων ἐντίθεται τὸ
μυστήριον τὸ κατ' αὐτὸν θεῖον
ἄνθρωπον ἀποδείκνυσι· πῶς
δὲ τοῦτο; πάντως. ἔθηκεν
αὐτὸν φησὶ κληρονόμον
πάντων· δῆλον δὲ ὅτι
τῶν ἐθνῶν· κατὰ τὸ αἴτη-
σαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι
ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου·
πότε δὲ τίθεται; ἡνίκα
εἴρηται πρὸς αὐτὸν ἐγὼ σή-
μερον γεγέννηκά σε·
τοῦτο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς
οἰκονομίας ἀπεδέχθη(?)· ἀπο-
λοῦντος ὅτι αἱ ἔθνη τὴν κληρο-
νομίαν δεξάμενος αὐτὸς δι'
οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίη-
σεν ὁ πατήρ· οὐ γὰρ ἀρχὴν
τὴν δεσποτείαν καθὸ θεὸς
λόγος, τοῦτον λέγεται
κληρονομεῖν. καθὸ γέγο-
νεν ἄνθρωπος, ἀπέλαζεν τῆς
αὐτοῦ πίστεως πάντα τὰ ἔθνη :·

Γ ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δό-
ξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ· φέρων τε
τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυ-
τοῦ καθαρισμὸν ποιησάμε-
νος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς με-
γαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς :·

Ὅρα πῶς πανταχοῦ κηρύττει τὸν αὐ-
τὸν θεὸν ὁμοούσιον δεικνύων καὶ
ἄνθρωπον· ὅμοιον γὰρ ὡς ἐκ λύχνου
φῶς φωτὸς ἐκλάμποντος. τοῦτο γὰρ
τὸ ἀπαύγασμα δηλοῖ· καὶ ἐμφαίνει
ταυτὸν πρὸς τὸν πατέρα δεικνύσιν· καὶ
ταῦτα τὸ ὅ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρα-
κεν τὸν πατέρα· τοῦτο γάρ ἐστι
χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσε-
ως αὐτοῦ· αὐτός φησιν γὰρ
μόνος ἄνθρωπος. καὶ τὰς ἁμαρτί-
ας ἡμῶν ἐκαθάρισε· τὸ
γὰρ καθαρισμὸν τῶν ἁμαρ-
τιῶν ποιησάμενος τοῦ-
το δηλοῖ· πᾶσαν πληρώσας
τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήρι-
ον. ἀνελήφθη ἐν δόξῃ· ἐ-
κάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός·
τὸ δὲ ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν ὑψηλοῖς
ἀκούων, μὴ τόπον αὐτῷ σχη-
ματίσῃς μηδαμῶς· ἀπερί-
γραπτον γὰρ τὸ θεῖον. ἀλ-
λὰ θεοπρεποῦς δόξης δη-
λωτικάς· τὸ δὲ φέρων τὰ
πάντα· ἀντὶ τοῦ διοικῶν,
καὶ κυβερνῶν λέγεται· δι' αὐ-
τοῦ γὰρ τὰ πάντα ἐγένετο
καὶ συνέχεται ... ἐν δη-
μηγορίαις ὁ Παῦλός φησιν·
ὁ δὲ τὸ φέρων ἐν τῷ ῥήμα-
τι· ἵνα δείξῃ ὡς τὴν ... σύμπα-
σαν κτίσιν τὴν ἀπ' αὐτοῦ τὴν

ἁμαρτίαν αὐτὸς κατεῖχεν· ιᾱ
καὶ ἰδίως ἐκεχείρωτο :·
ιβ̄ Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέ
ρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς
ἀκουσθεῖσιν. μήποτε πα
ραρρυῶμεν :· διὰ τοῦ
του ποίου· ἢ τὸ πολὺ ἡμᾶς τὸ
μέσον τῆς ὁμοιότητος καὶ ἀγ
γελικῆς ποιήσασθαι· καὶ τοῦ
το εἰπὼν κατασκευάζει δὴ
λοιπὸν τὴν ἐπιφερομένην :·
ιγ̄ Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαλη
θεὶς λόγος ἐγένετο βέβαι
ος· καὶ πᾶσα παράβασις καὶ
παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον
μισθαποδοσίαν. πῶς ἡμεῖς
ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης
ἀμελήσαντες σωτηρίας :·
Σύγκρισιν μὲν τὸν λόγον· κατα
σκευάζει δὲ τοῦ μέλλοντος τιμωρ
εῖσθαι, τοὺς τὸν κατ' ἀγγέλων
λόγον παρακούοντας μόνον·
εἰ γὰρ τὸν λόγον φησὶν πα
ρακούοντας οὐκ ἀτιμωρ
ήτους εἴασεν ὁ θεός, τοὺς παρα
κούοντας, πόσῳ μᾶλλον
τὸν κρείττονα, εἰ παρακούσει.
οὐχὶ πάνδεινον κόλασιν
ὑφέξουσι τὸν παρα
κούοντα· τὸ δὲ ὁ δι' ἀγ
γέλων λαληθεὶς σημαί
νει ὅσα διὰ Μωσέως ἄγ
γελοι διδόντες τὸν νόμον :·

ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖ
σθαι διὰ τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀ
κουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβε
βαιώθη· συνεπιμαρτυροῦν
τος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέ
ρασιν καὶ ποικίλαις δυνάμε
σιν :· ὅτι τῆς συγκρίσεως
ὡς ὁ λόγος ἐστίν· μεγάλη δὲ ὡς ἀπὸ
εὐαγγελικῆς διδασκαλίας
αὐτοῖς ὁ κύριος ἤρξατο· εἶτα
οἱ αὐτοὶ τοῦ κυρίου ἀκούσαντες
ἡμᾶς εἰς ταύτην ἐβεβαίω
σαν· συνεπιμαρτυροῦντος
αὐτοῖς τοῦ θεοῦ. διὰ τῶν
τῶν θαυμάτων· ὧν ἐκήρυ
ττον εὐαγγελίων :·
ιε̄ καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ
τὴν αὐτοῦ θέλησιν :·
ἄλλος ἄλλως φησὶν δέδοται κατὰ χά
ρισμα τὸ παρὰ τοῦ ἁγίου· τοὺς
μὲν προφητεύειν· τοὺς δὲ γλώσ
σαις· τοὺς δὲ χαρίσματα ἰα
μάτων· ἄλλους ἄλλο τι τῶν χα
ρισμάτων :· Οὐ γὰρ ἀγ
ις̄ γέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκου
μένην περὶ ἧς λαλοῦμεν :·
διὰ τοῦτο προσθήκη κεῖται περὶ
ἧς λαλοῦμεν, ἵνα ἀκριβέστερον
τὴν αὐτοῦ οἰκουμένην ζητῆ
ται τῶν ἀκροατῶν· ποίαν
αὐτὴν μέλλουσαν λέγει· ὁ
τι τοῦτο ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ
αἰῶνα καὶ ἑτέρως φησίν·

τητα δημιουργός· διὰ δὲ τοῦ χ(ριστο)ῦ
ὅσ ὁ θ(εὸ)ς ὁ θ(εὸ)ς σου τὸ τῆς οἰκο
ζ νομίας μυστήριον :· παρὰ
τοὺς μετόχους σου :· ὥσπερ
πάντας τοὺς μετέχοντας τῆς
αὐτοῦ σωματώσεως. τὸν ἔλαιον
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας [illegible] καθὸ,
[illegible] σώματος αὐτοῦ
πάντως [illegible] κα
τὰ τὴν τοῦ ἀγγελισμοῦ φωνήν :
η καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς κ(ύρι)ε τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν
χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί :·
πάλιν [illegible] θεότητα [illegible]
[illegible] τοῦ μονογενοῦς [illegible]
[illegible] αὐτὸν [illegible] ποι
θ ητήν :· αὐτοὶ ἀπολοῦν
ται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάν
τες ὡς ἱμάτιον παλαιωθή
σονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαι
ον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλα
γήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ
καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψου
σιν :· ὁμοίως [illegible]
[illegible] κα
τὰ σάρκα θάνατος [illegible]
γάρ, καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ οὐκ ἐκ
λείψουσιν· καὶ οἱ οὐρανοὶ μὲν
[illegible] παλαιω
θήσονται, καὶ τοῦ καινισμοῦ
τεύξονται· αὐτὸς δὲ τοῦτο
αὐτοῖς χαρίζεται. ὅτι δὲ [illegible]
[illegible] θ(εό)ς·

καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ ταῖς καὶ
τοῦ [illegible] :·
ι πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέ
λων εἴρηκέν ποτε κάθου
ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου :·
πάλιν τὸ κάθου, διὰ τὸ τῆς
οἰκονομίας μυστήριον [illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] ἑαυτὸν
καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, πάλιν
[illegible] θ(εό)ς. [illegible]
ια [illegible] :· οὐχὶ πάντες
εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύμα
τα εἰς διακονίαν ἀποστελλό
μενα διὰ τοὺς μέλλοντας
κληρονομεῖν σωτηρίαν :·
Ὅρα πόσον πρὸς αὐτόν, τῶν
ἀγγέλων τὸ μέσον· ὁ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] διακονίας [illegible]
[illegible] τοῖς ἀγγέλοις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτῶν
σωτηρία [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτὸς
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς τὴν

ἀγαθὸς μὲν ὁ παραγγέλλων. ἐκ
δοῦναι τὸν υἱὸν ὑπὲρ τῆς
τῶν πολλῶν σωτηρίας.
τὸν ἕνα ὑπὲρ πολλῶν ::
κγ πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀ
γαγόντα :: καὶ αὐτὸς
ὁ καὶ ἡμεῖς υἱοί· ἀλλ' ὁ μὲν
σώζει. ἡμεῖς δὲ σωζόμεθα ::
κδ τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας
αὐτῶν :: τουτέστι τὸν
αἴτιον τῆς σωτηρίας ::
κε διὰ παθημάτων τελει
ῶσαι :: ἄρα τὰ πα
θήματα τελείωσις. καὶ αἰ
τία τῆς σωτηρίας. ὁρᾷς
ὅτι τὸ κακῶς παθεῖν οὐ
καὶ μὴ καταλείπεσθαι;
τούτῳ γὰρ πρῶτον τετί
μηκεν τὸν υἱὸν ὁ θεός. τὸ διὰ
παθημάτων αὐτὸν ἀγαγεῖν·
καὶ γὰρ ὄντως τοῦτον κό
σμον ποιῆσαι. καὶ θέμενον
ὄντων παραγαγεῖν· τὸ σωματικὰ
μὲν τὰ πάθη, ἀλλ' ὑπὲρ ἔ
παθεν πολλῷ μεῖζόν ἐστιν·
καὶ τοῦτο δηλοῦσιν αὐτὸς
ἐν ἑτέροις ῥήμασιν· ἵνα
ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν
τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑ
περβάλλοντα πλοῦτον τῆς
χρηστότητος αὐτοῦ ::
κς ὅ τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζό
μενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν

αἰτίαν :: ὁρᾷς πῶς συν
μάχεται αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν τι
μῶν αὐτοὺς καὶ παραμυθού
μενος. καὶ ἀδελφοὺς ποιῶν
τοῦ Χριστοῦ. καὶ τὸ τοῦ ἐξ ἑνὸς ἐστὶν
καὶ αὐτὸς γὰρ τὸ κατὰ σάρκα
ἐκ τοῦ Ἀδάμ ::
οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς
κβ αὐτοὺς καλεῖν λέγων· ἀπαγ
γελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελ
φοῖς μου ἐν μέσῳ ἐκκλησί
ας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν ::
ὁρᾷς πῶς δείκνυσιν πάλιν
τὴν ὑπεροχήν· τὸ γὰρ
εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχύνεται
δείκνυσιν οὐ τῆς τοῦ πρά
γματος φύσεως, ἀλλὰ τῆς
φιλοστοργίας αὐτοῦ τὸ ται
πεινόν· εἰ γὰρ ἐξ ἑνός. ἀλλ'
ὁ μὲν ἁγιάζει. ἡμεῖς δὲ ἁγια
ζόμεθα :: ἐγὼ ἔσομαι
κη πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν
ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι
ἔδωκεν ὁ θεός· ἐπεὶ οὖν τὰ παι
δία κεκοινώνηκεν σαρκὸς
καὶ αἵματος καὶ αὐτὸς παρα
πλησίως μετέσχεν τῶν
αὐτῶν :: δείκνυσιν πῶς
ἀδελφοὶ γεγόναμεν. πάντα ταῦ
τα ἀμείβεται, πλὴν ἁ
μαρτίας. καὶ τοι γὰρ συν
θρόμβος ὢν τοῖς ἄλλοις περὶ ἐ
σημασίαν ἐστὶν ἀρχ

ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος·
περὶ τοῦ ἀδὰμ καὶ τοῦ χ(ριστο)ῦ λέ-
γων· ταύτην οὖν οὐκ ἀγγέ-
λοις ὑπέταξεν ἀλλὰ τῷ χ(ριστ)ῷ:
ιζ Διεμαρτύρατο δέ πού τις
λέγων· τί ἐστιν ἄν(θρωπ)ος ὅτι
μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀν(θρώπ)ου
ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· ἠ-
λάττωσας αὐτὸν βραχύ
τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐ-
τόν· πάντα ὑπέταξας
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ· ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι
αὐτῷ τὰ πάντα· οὐδὲν ἀφῆ-
κεν αὐτῷ ἀνυπότακτον:
ἀόριστον τὴν μαρτυρίαν τί-
θησι τὸ τίς εἰπὼν λέγων·
ὡς πρὸς εἰδότας γὰρ διαλέ-
ιη γεται: Νῦν δὲ οὔπω
ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα
ὑποτεταγμένα:
ἴσως μὴ λέγωσιν πῶς τοὺς ἐ-
χθροὺς ἔθηκεν ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ· τοσαῦτα
πασχόντων ἡμῶν φησίν·
ἕως δὲ οὐδέπω ὑπέταξεν
νομίσῃς, μηδὲ ὑποταγῆ-
ναι· ὅτι γὰρ δεῖ πάντως
γίνεσθαι δῆλον· καὶ γὰρ καὶ
προφητεία διὰ τοῦτο εἴρηται:
ιθ τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους
ἠλαττωμένον βλέπομεν

ἰ(ησοῦ)ν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανά-
του: διὰ τὸν τριή-
μερον φησὶν θάνατον· πά-
θη δὲ αὐτοῦ ὡς πάντα γὰρ
μαίους φέρειν· μονονουχὶ
λέγων· ὅτι ὥσπερ εἰ νομίζε-
μεν ἀγγέλων. ἠμῶν ὥσπερ χά-
ριν τι παρ' ἀγγέλοις ἔχειν
διὰ σέ. πολὺ μᾶλλον οὖν ὁ
τῶν ἀγγέλων κύριος, πάν-
τα φέρειν ὀφείλει διὰ σέ
κ αὐτόν: δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφανωμένον ὅ-
πως χάριτι θ(εο)ῦ:
δόξαν εἶναι λέγει τιμὴ ὁ
σταυρός ἐστιν· ὥσπερ οὖν ἐξ αὐ-
τοῦ ὁ χ(ριστὸ)ς αὐτὸν οὕτω καλεῖ λέ-
γων· ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου· καὶ ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ
κα ἀν(θρώπ)ου: ὑπὲρ παντὸς
γεύσηται θανάτου:
ὥσπερ γὰρ ὁ μὴ ὡς γευσάμενος
οὕτω μικρὸν ἐν αὐτῷ ποιή-
σας διατρίβειν, ἀλλὰ εὐθέως ἀνέ-
στη· τὸ μὲν οὖν ὅπερ ἔμειναν
πάθημα τοῦ θανάτου. τὸν
ὄντως θάνατον ἐκάλεσεν
τὸ δὲ ὑπὲρ ἀγγέλων ἔργον τοῦτο.
τὴν ἀνάστασιν ἐδήλωσεν:
κβ ἔπρεπεν γὰρ αὐτῷ· δι' ὃν
τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάν-
τα: τὸν πατέρα αὐτοῦ
φησὶν τὸ ἐξ ὅλων ὡς ταῦτα

μέγας· ὁ ὢν ἀπαύγασμα
τῆς δόξης· ὁ ὢν χαρακτὴρ
τῆς ὑποστάσεως· δι' οὗ
τοὺς αἰῶνας πεποίηκεν·
ὁ ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καθή-
μενος· οὗτος ἠθέλησεν
καὶ ἐσπούδασεν ἀδελφὸς
ἡμῶν ἐν πᾶσιν γενέσθαι·
καὶ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἡ-
μᾶς κατῆλθεν· καὶ ἡμῶν
ἐπιλαβόμενος καὶ μυρία ἐργα-
σάμενος ἀγαθά· θάνατον
ἐμίσθη· τὸν δι' ἀνόμων
τῆς τυραννίδος ἐξέβα-
λεν· δουλείας ἀπήλλα-
ξεν· ἀρχιερεὺς ἡμῶν
γενέσθαι ἠθέλησεν
πρὸς τὸν πατέρα· διὸ καὶ
ἐπήγαγεν· ἵνα ἐλεήμων
γένηται καὶ πιστὸς ἀρ-
χιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν·
τί δέ ἐστι πιστός· ἀληθὴς
καὶ δυνάμενος· τὸ δὲ
πρὸς τὸν θεὸν ἐπήγαγεν
τοῦτο δηλῶν· ὡς ἐχθρῶν
πολεμίων μὲν ὄντων ἡμῶν
τοῦ θεοῦ· καὶ κατεγνωσ-
μένων καὶ τετιμωρημένων·
οὐδεὶς ἦν ὁ προσοίσων
ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν· ἀλ-
λ' ἰδὼν ἡμᾶς ἐν τούτοις καὶ
ἠλέησεν· οὐ καταστή-
σας ἡμῖν ἀρχιερέα ἀμαρ-

τος γενόμενος ἀρχιερεὺς
πιστός, ἵνα ἱλάσκηται
ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ :·
λγ ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς
πειρασθείς :· ὅμοιος
ὡς ἐγένετο· οὐκ ἀγνοεῖ τὰ πά-
θη τὰ ἡμέτερα· οἶδεν ὡς θεὸς
μὲν οἶδεν αὐτά, ἀλλὰ καὶ
ὡς ἄνθρωπος διὰ τῆς πείρας
ἧς ἐπειράσθη· ἔπαθεν
πολλά· οἶδεν συμπαθεῖν·
καὶ τοῖς γε ἀπαθὲς τῶν ἀνθρώπων :·
λδ δύναται τοῖς πειραζομέ-
νοις βοηθῆσαι :·
ὡς ἂν εἴποι τις· μετὰ πολλῆς
προθυμίας ὀρέξει χεῖρα καὶ
συμπαθήσει :·
λε ὅθεν ἀδελφοὶ ἅγιοι κλήσεως
ἐπουρανίου μέτοχοι· κατα-
νοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ
ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡ-
μῶν ἰν̄ χν̄ :·
μέλλων αὐτὸν προθεῖναι
τοῦ μωϋσέως· καὶ τὴν σύγ-
κρισιν ποιεῖσθαι πρὸς τὸν τῆς
ἱερωσύνης νόμον· τὸν μὲν
γὰρ ἤγαγεν· ὁ δὲ τῆς ἱερω-
σύνης σύμβολος, καὶ νομο-
μίαν ἐκληρώθη φυλήν :·
λϛ πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι
αὐτόν :· ἀπόστολον καὶ
ἀρχιερέα· οὐδὲν γὰρ ὑπὲρ
ἱερωσύνης φησίν. ἀλλ' ὅ…

τὸν ὄλεθρον. πάντως θεὸν ἔμελλεν
αὐτόν. τοῦτο δὲ μέγα. περι-
θέμενον τὰ μέγιστον τὴν τοῦ δούλου
μορφήν. ἀνθρωπίνης καὶ
ταύτης φύσεως δηλῶν
φησίν· ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν·
καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρί. καὶ ὁ πατὴρ
κθ ἐν ἐμοί :· **ἵνα διὰ τοῦ**
θανάτου καταργήσῃ τὸν
τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά-
του. τουτέστιν τὸν διάβολον :·
ἐνταῦθα τὸ θαυμαστὸν δεί-
κνυσιν. ὅτι δι' οὗ ἐκράτησεν
ὁ διάβολος, διὰ τούτου ἡττή-
θη. καὶ ὅπερ ἰσχυρὸν ἦν αὐ-
τῷ ὅπλον κατὰ τῆς οἰκου-
μένης ὁ θάνατος. τούτῳ
αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χριστός. δηλῶν
ταῦτα διὰ τούτου τὸ πολὺ
τῆς δυνάμεως τοῦ νική-
λ σαντος :· **καὶ ἀπαλλά-**
ξει τούτους ὅσοι φόβῳ θα-
νάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν
ἔνοχοι ἦσαν δουλείας :·
δοῦλοι πάντες ἦσαν τοῦ
θανάτου φησίν. καὶ τῷ
μηδέπω αὐτὸν λελύσθαι
ἐκρατοῦντο. καὶ φόβῳ
διηνεκεῖ συνεζεύχθησαν.
ἀεὶ προσδοκῶντες αὐτὸν
ἐπελεύσεσθαι. καὶ οὐδὲ
μίαν ἡδονὴν ᾐσθάνοντο ἔ-
χοντες τοῦ φόβου αὐτοῖς πα-

ρόντος ἀεί· τοῦτο γὰρ ἠνίξα-
το εἰπὼν διὰ παντὸς τοῦ
ζῆν. ἀλλ' ἀπήλλαξεν τοῦ
φόβου καὶ γελῶμεν ἤδη
λα αὐτόν :· **οὐ γὰρ δήπου ἀγ-**
γέλων ἐπιλαμβάνεται
ἀλλὰ σπέρματος ἀβραὰμ
ἐπιλαμβάνεται :·
οὐκ εἰκότως φησὶν ἐδέξα-
το τῆς φύσεως τῆς ἀγγε-
λικῆς μορφήν. ἀλλὰ τῆς
ἡμετέρας. διὰ τοῦτο δὲ
εἶπεν ἐπιλαμβάνεται. ἵνα δεί-
ξῃ διώκοντα αὐτὸν τοὺς
ἀποστρεφομένους. πόρ-
ρω γὰρ ἡμᾶς φεύγοντας
ἐπελάβετο :·
λβ **ὅθεν ὤφειλεν κατὰ πάντα**
τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι.
ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ
πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς
τὸν θεόν. εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι
τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ :·
τί ἐστι κατὰ πάντα; ἐγεννή-
θη φησίν. ἐτράφη. ηὐξήθη. ἀ-
πέθανεν. τοῦτό ἐστιν τὸ κα-
τὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
ὁμοιωθῆναι. ἐπειδὴ γὰρ
πολλὰ διελέχθη περὶ τῆς
μεγαλειότητος αὐτοῦ καὶ τῆς
ἄνωθεν δόξης. λοιπὸν τὸν περὶ
τῆς οἰκονομίας λόγον κι-
νεῖ. μονονουχὶ λέγων. οὕτω

τέραν, τὴν τῆς παλαι-
στίνης. ὥσπερ οἱ ἰουδαῖοι
εἰσελθόντες ἔμελλον ἀνα-
παύεσθαι ἀπὸ τῆς ταλαι-
πωρίας τῆς πολλῆς καὶ
τῶν πόνων· τρίτην δὲ
τὴν ὄντως ἀνάπαυσιν
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
ὅσοι τυχόντες ἀναπαύονται
ὄντως. τῶν πόνων καὶ
τῶν ὀδυνῶν· τῶν τριῶν
τούτων ἐνταῦθα μέμνηται
καὶ τὴν μὲν ἐκβαλὼν περὶ μι-
ᾶς διαλεγόμενος. τῶν
τριῶν ἐμνημόνευσεν. ἵνα
δείξῃ τὸν προφήτην πε-
ρὶ ταύτης λέγοντα τῆς τρί-
της φησί· περὶ γὰρ τῆς
πρώτης οὐκ ἂν εἶπεν·
πῶς γὰρ εἶπεν, περὶ τῆς
παλαιγεγενημένης. ἀλ-
λ' οὐδὲ περὶ τῆς δευτέρας
τῆς ἐν παλαιστίνῃ. πῶς
γάρ· ὁ ποῦ λέγει οὐκ εἰσε-
λεύσονται εἰς τὴν κατά-
παυσίν μου· λέγει δὲ
ταύτην εἶναι μόνην τὴν
τρίτην. ἥτις ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν· ὅλος
δὲ ὁ νοῦς τοῦ ῥητοῦ οὗτός
ἐστιν· διὸ καί φησιν
ὕστερον μετὰ τὴν γένεσιν
τὴν ἑβδόμην διαλεγόμενος

ὅτι σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε μὴ σκλη-
ρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν
ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθητε
ἅπερ οἱ πρόγονοι ὑμέτε-
ροι. καὶ ἀποστερηθῆτε
τῆς καταπαύσεως, ὡς
ἐκεῖνοι δηλονότι τῆς μὲν κα-
ταπαύσεως. ἐκεῖνοι οὐ
ἀπολειφθέντες εἰσὶ τῆς κα-
ταπαύσεως. τῆς μὲν ἐκ-
κειμένης αὐτοῖς [illegible] τὸ
σήμερον μὴ σκληρύνητε
τὰς καρδίας ὑμῶν ὥσπερ οἱ πρὸ
ὑμῶν. ἵνα μὴ τὰ ἴσα πα-
θόντες, ἀποστερηθῆτε
τῆς καταπαύσεως· τίς
οὖν ἐστὶν ἡ κατάπαυσις
ἀλλ' ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,
ἧς [illegible]
ΜΒ Βλέπετε ἀδελφοί· μήποτε
ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία
πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀ-
ποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος:·
ἀπὸ γὰρ τῆς σκληρότητος
ἀπιστία γίνεται:·
ΜΓ ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς
καθ' ἑκάστην ἡμέραν:·
τουτέστιν οἰκοδομεῖτε ἀλλή-
λους. διορθώσατε ἑαυ-
τούς. ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πά-
ΜΔ θητε:· ἄχρις οὗ
τὸ σήμερον καλεῖται:·

περὶ θεότητος· ἅμα [illegible]
[illegible]
λζ [illegible] :· ὡς καὶ μωϋ
σῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·
πλείονος γὰρ δόξης οὗτος
παρὰ μωϋσῆν ἠξίωται
καθ᾽ ὅσον πλείονα τιμὴν
ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευ
άσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος
κατασκευάζεται ὑπό τινος:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :· ὁ δὲ πάν
λη τα κατασκευάσας θς· καὶ
μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων:·
[illegible] :·
λθ εἰς μαρτύριον τῶν λαληθη
σομένων:· [illegible]
[illegible]
[illegible] :
μ χς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐ
τοῦ, οὗ οἶκος ἐσμὲν ἡμεῖς
ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ
τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέ
χρι τέλους βεβαίαν κατά
σχωμεν:· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] :·
μα διὸ καθὼς λέγει τὸ πνα τὸ
ἅγιον· σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε
μὴ σκληρύνητε τὰς καρδί
ας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα
πικρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέ
ραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με
οἱ πρες ὑμῶν· ἐδοκίμα
σάν με καὶ ἴδον τὰ ἔργα μου
τεσσαράκοντα ἔτη· διὸ
προσώχθησα τῇ γενεᾷ ἐκεί
νῃ· καὶ εἶπον ἀεὶ πλανῶν
ται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου:·
ερ περὶ ἐλπίδος αὐτῷ ἐστιν
ὁ λόγος τῆς μελλούσης· ὅτι
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου γενη
θέντων· εἴρηκεν γάρ που
περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτως·
καὶ κατέπαυσεν ὁ θ(εὸ)ς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάν
των τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ
ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύ
σονται εἰς τὴν κατάπαυ
σίν μου· ἐπεὶ οὖν ἀπο
λείπεταί τινας εἰσελθεῖν
εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότεροι
εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλ
θον δι' ἀπείθειαν, πάλιν τι
νὰ ὁρίζει ἡμέραν· σήμε
ρον ἐν Δα(υὶ)δ λέγων· μετὰ
τοσοῦτον χρόνον καθὼς
εἴρηται: οὐ γὰρ [illegible]
[illegible] κατάπαυσιν αὐτοῦ
τὴν [illegible] προσῆκε
[illegible] :· σήμερον ἐὰν
τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούση
τε μὴ σκληρύνητε τὰς καρ
δίας ὑμῶν :· πῶς θεὸν
τοῦτο δηλοῖ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
μὲν [illegible] τοῦτο δηλοῖ·
μετὰ τοσαῦτα ἔτη φησίν
[illegible] Δα(υὶ)δ. σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού
σητε :·

Ν εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰ(ησοῦ)ς κατέπαυσεν,
οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ
ταῦτα ἡμέρας :· [illegible]
δηλοῖ [illegible]
[illegible]
ταῦτα φησίν :· ἄρα ἀπο
ΝΑ λείπεται σαββατισμὸς τῷ
λαῷ τοῦ θ(εο)ῦ :· καὶ πῶς θεὸν
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ [illegible]
ΝΒ ὁ καιρός :· ὁ γὰρ εἰσελ
θὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐ
τοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν
ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσ
περ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θ(εό)ς·
σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν
εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυ
σιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις
ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπει
θείας :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τὸ σήμερον φησὶν τί ἐστιν·
ἕως ἂν συστήκῃ ὁ κόσμος :·
ΜΕ ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ ὑ
μῶν τὶς ἀπάτῃ τῆς ἁμαρ
τίας :· ὁρᾷς ὅτι τὴν
ἀπιστίαν ἡ ἁμαρτία ποιεῖ :·
ΜS μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
τοῦ χριστοῦ :· γεγόναμεν
φησὶν ἡμεῖς ὃ καὶ αὐτός· ἐ
αὐτὸς μὲν κεφαλή· σῶμα
ΜΖ δὲ ἡμεῖς :· ἐάνπερ
τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστά
σεως μέχρι τέλους βε
βαίαν κατάσχωμεν
ἐν τῷ λέγεσθαι σήμερον
ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀ
κούσητε μὴ σκληρύνη
τε τὰς καρδίας ὑμῶν
ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ :·
τί ἐστιν ἀρχὴν ὑποστάσε
ως· τὴν πίστιν δηλονότι
δι' ἧς ὑπέστημεν καὶ γεγόναμεν,
καὶ ἐσουσιώθημεν ὡς ἄν τις
εἴποι τις :·
ΜΗ τινὲς γὰρ ἀκούσαντες πα
ρεπίκραναν· ἀλλ' οὐ πάν
τες οἱ ἐξελθόντες ἐξ αἰ
γύπτου διὰ μωϋσέως·
τίσιν δὲ προσώχθησεν τεσ
σαράκοντα ἔτη. οὐχὶ τοῖς
ἁμαρτήσασιν. ὧν τὰ κῶ
λα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
τίσιν δὲ ὤμοσεν, μὴ εἰσελεύ
σεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσα
σιν· καὶ βλέπομεν ὅτι οὐ
κ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν
δι' ἀπιστίαν· φοβηθῶμεν
οὖν μήποτε καταλειπομέ
νης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ,
δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερη
κέναι· καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγ
γελισμένοι καθάπερ κἀ
κεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν
ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους,
μὴ συγκεκραμένους τῇ πί
στει τοῖς ἀκούσασιν :·
ς ὅσον τὴν μαρτυρίαν· καὶ
τὴν [illegible] ἐπάγει. ὁ
ὥσπερ ποιεῖ τὸν λόγον σαφῆ·
ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ἤ
κουσαν κἀκεῖνοι φησίν. ὥσ
περ ἡμεῖς ἀκούομεν. ἀλλ' οὐ
δὲν ὄφελος αὐτοῖς γέγονεν·
μὴ τοίνυν νομίσητε ὅτι ἀ
πὸ τοῦ ἀκούειν τοῦ κηρύγ
ματος ὠφεληθήσεσθε·
ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνοι ἤκουσαν ἀλ
λ' οὐδὲν ὠφελήθησαν ἐπει
δὴ οὐκ ἐπίστευσαν :·
ΜΘ εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κα
τάπαυσιν. οἱ πιστεύσαντες
καθὼς εἴρηκεν. ὡς ὤμο
σα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύ
σονται εἰς τὴν κατάπαυσιν

γῆν· τὸ δὲ μετὰ παρ-
ρησίας· ἀντὶ τοῦ μὴ ἔ-
χοντες συνειδὸς πονη-
ρὸν μηδὲ διστάζοντες·
οὐ δύναται γὰρ μετὰ
παρρησίας ὁ τοιοῦτος
προσελθεῖν· ἵνα δὲ μὴ
ἀκούσας ἀρχιερέα μό-
νον [illegible] αὐτόν· [illegible]
θεὸς ἐπὶ τὸν θρόνον αὐ-
[illegible] τὸν [illegible]· ὁ-
ρᾷς ὅτι τὸ γενέσθαι ἀρ-
χιερέα οὐ φύσεως ἀλλ'
[illegible] συγκαταβάσε-
ως [illegible]:

νθ πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀν-
θρώπων λαμβανόμε-
νος ὑπὲρ ἀνθρώπων
καθίσταται τὰ πρὸς τὸν
θν̄· ἵνα προσφέρῃ δῶρα
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁ-
μαρτιῶν· μετριοπα-
θεῖν δυνάμενος τοῖς
ἀγνοοῦσιν καὶ πλανω-
μένοις· ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸς περίκειται ἀσθέ-
νειαν· καὶ διὰ ταύτην
ὀφείλει καθὼς περὶ
τοῦ λαοῦ· οὕτω καὶ πε-
ρὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· καὶ
οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβά-
νει τὴν τιμήν· ἀλλὰ

καλούμενος ὑπὸ τοῦ θῦ [illegible]·
συγκρίσιν ποιούμενος [illegible]
δύο [illegible], αὐτὸν
ἱερέα [illegible] ἀρχιερέα· [illegible]
[illegible] αὐτὴν [illegible]
[illegible]
[illegible] ἐκ [illegible]· ζς
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] ἁμαρτήσας [illegible]·
[illegible]
στόματι αὐτοῦ:

ξ καθάπερ καὶ ἀαρών· οὐχ ἑ-
αυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆ-
ναι ἀρχιερέα· ἀλλ' ὁ λαλή-
σας πρὸς αὐτὸν υἱός μου εἶ σύ:
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ

ξα [illegible]: ἐγὼ σή-
μερον γεγέννηκά σε· καθὼς
καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱε-
ρεὺς εἰς τὸν αἰῶνα:
[illegible]
τοῦ [illegible]:

ξβ κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·
ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ δεήσεις καὶ ἱκε-
τηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον
σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου

ὁ λόγος ἐστίν. καὶ τοῦτο [illegible]
μόνον ἀκοῦσαι [illegible]·
[illegible]::
νγ ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνερ
γής· καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶ
σαν μάχαιραν δίστομον· καὶ
διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ
ψυχῆς τε καὶ πνεύματος ἁρμῶν τε
καὶ μυελῶν· καὶ κριτικὸς
ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν
καρδίας· καὶ οὐκ ἔστιν κτί
σις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ·
πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετρα
χηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτοῦ:: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
νδ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος· ἔχον
τες οὖν ἀρχιερέα μέγαν
διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς
Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ::
[illegible]
[illegible]
νε [illegible] κρατῶ
μεν τῆς ὁμολογίας::
[illegible]
[illegible]
[illegible]
νϛ [illegible] οὐ γὰρ ἔχο
μεν ἀρχιερέα μὴ δυνά
μενον συμπαθῆσαι ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν· πεπει

ραμένον δὲ κατὰ πάντα κα
θ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας::
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
νζ προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρ
ρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος
ἵνα λάβωμεν ἔλεος::
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
νη καὶ χά
ριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον
βοήθειαν:: [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τὴν διδασκαλίαν τῆς ὁ-
ξη μολογίας :· δυνά-
μεις τε μέλλοντος αἰῶ-
νος· καὶ παραπεσόντας
πάλιν :· τοῦτό φησιν
διὰ τὸ θαύματα τοῖς βα-
πτιζομένοις ἐπιτελεῖν·
τότε γὰρ οἱ βαπτιζόμε-
νοι χαρίσματα ἐλάμ-
βανον. ὥσπερ ἐνεργεῖν
ξθ δυνάμεις :· ἀνα-
καινίζειν εἰς μετάνοιαν :·
τουτέστιν διὰ μετανοίας
τοῦτο δὲ λέγει οὐχ ὡς ἐκ-
κλειομένης τῆς μετα-
νοίας μὴ γένοιτο· ἀλλ' ὡς
μὴ δυνατοῦ ὄντος τοῦ
διὰ λουτροῦ ἀνακαινισμοῦ·
διὸ οὐκ εἶπεν ἀδύνατον
ἀνακαινισθῆναι εἰς μετά-
νοιαν· ἔστιν γὰρ· ἀλλὰ
πῶς ἀδύνατον ἐστὶ γε-
νέσθαι· ἀνασταυροῦντας
ἀνακαινισθῆναι· τουτ-
έστιν καινοὺς γενέσθαι·
τὸ γὰρ καινοὺς ποιῆσαι·
τοῦ λουτροῦ μόνον ἐστίν·
ἀνακαινισθῆσαι γὰρ ὡς
ἀπὸ ἀρχῆς ἐστὶ :·
ο ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παρα-
δειγματίζοντας· γῆ γὰρ
ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολ-

λάκις ἐρχόμενον ὑετόν· καὶ
τίκτουσα βοτάνην εὔθετον
ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖ-
ται· μεταλαμβάνει εὐλογί-
ας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ
ἀκάνθας καὶ τριβόλους· ἀ-
δόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς·
ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν·
πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν
ἀγαπητοί· τὰ κρείσσονα καὶ ξ
ἐχόμενα σωτηρίας· εἰ καὶ
οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδι-
κος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔρ-
γου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς
ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· διακονήσαν-
τες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦν-
τες· ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκα-
στον ὑμῶν· τὴν αὐτὴν ἐν-
δείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν
πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος
ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ νωθροὶ
γένησθε· μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ
πίστεως καὶ μακροθυμίας
κληρονομούντων τὰς ἐπαγγε-
λίας :· τὸ καινοποιεῖν
σταυρός ἐστιν· ὁ συνθαπτόμενος
τῷ Χριστῷ· καὶ ὁ ἀποθανὼν
σύμμορφοι γεγόναμεν τοῦ ὁ-
μοιώματι τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ· καὶ πάλιν συνετάφη-
μεν γὰρ αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτί-
σματος εἰς τὸν θάνατον·

μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ
δακρύων προσενέγκας
καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαβείας καίπερ ὢν υἱός :·
Ο· τοῦ μὲν θ(εο)ῦ μὲν ἱερεὺς ἦν· ὅτι
[illegible] τοῦ [illegible] οἱ μου τ(ὴν) [illegible]
[illegible] :·
ξγ ἔμαθεν ἀφ᾽ ὧν ἔπαθεν
τὴν ὑπακοήν· καὶ τελει-
ωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπα-
κούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴ-
τιος σωτηρίας αἰωνίου· προ-
σαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ
ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τά-
ξιν μελχισεδέκ· περὶ
οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ
δυσερμήνευτος λέγειν.
ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε
ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ ὀ-
φείλοντες εἶναι διδά-
σκαλοι διὰ τὸν χρόνον
πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ
διδάσκειν ὑμᾶς, τί-
να τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρ-
χῆς τῶν λογίων τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ γεγόνατε χρείαν ἔ-
χοντες γάλακτος καὶ
οὐ στερεᾶς τροφῆς· πᾶς
γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος
ἄπειρος λόγου δικαιοσύ-
νης· νήπιος γάρ ἐστιν·
τελείων δέ ἐστιν ἡ στε-
ρεὰ τροφὴ τῶν διὰ τὴν
ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γε-
γυμνασμένα ἐχόντων
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
καὶ κακοῦ· διὸ ἀφέντες
τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χ(ριστο)ῦ λό-
γον, ἐπὶ τὴν τελειότη-
τα φερώμεθα· μὴ πάλιν
θεμέλιον καταβαλλό-
μενοι μετανοίας ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων καὶ πίστε-
ως ἐπὶ θ(εό)ν· βαπτισμῶν
διδαχῆς :·
τοῦτο [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ξδ [illegible] :· ἐπιθέσεώς τε
χειρῶν· ἀναστάσεώς τε
νεκρῶν· καὶ κρίματος
αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιή-
σωμεν. ἐάνπερ ἐπιτρέ-
πῃ ὁ θ(εό)ς· ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας :·
οὕτω γὰρ τὸ [illegible]
ξε [illegible] :· γευσαμένους
τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπου-
ρανίου :· τουτέστι τῆς
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημά-
των :·
ξς [illegible] :· καὶ μετόχους
γεννηθέντας πν(εύματο)ς ἁγίου :·
οὐ [illegible] χαρίσματος :·
ξζ καὶ καλὸν γευσαμένους θ(εο)ῦ
ῥῆμα :·

τὴν διδασκαλίαν τῆς ὁ-
ξη μολογίας :· δυνά-
μεις τε μέλλοντος αἰῶ-
νος· καὶ παραπεσόντας
πάλιν :· τοῦτό φησιν
διὰ τὸ θαύματα τοιαῦτα
ἀπολαύσαντας ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν·
τότε γὰρ οἱ καταπιζόμε-
νοι χαρίσματα ἀπελάμ-
βανον· ὥσπερ ἐνεργήματα
ξθ δυνάμεως :· ἀνα-
καινίζειν εἰς μετάνοιαν :·
τουτέστιν διὰ μετανοίας
τοῦτο δὲ λέγει οὐχ ὡς ἐκ-
κόπτων τὴν τῆς μετα-
νοίας μὴ γένοιτο· ἀλλ' ὡς
μὴ δυνατοῦ ὄντος τοῦ
διὰ λουτροῦ ἀνακαινισμοῦ·
διὸ οὐκ εἶπεν ἀδύνατον
ἀνακαινισθῆναι εἰς μετά-
νοιαν· ἐξ ἑτέρων· ἀλλὰ
πῶς ἀδύνατον ἐκεῖ γα-
γεῖν· ἀνασταυροῦντας
ἀνακαινισθῆναι· τουτέστιν
καινὸν γενέσθαι·
τὸ γὰρ καινὸν ποιῆσαι·
τοῦ λουτροῦ μόνον ἐστίν·
ἀνακαινισθήσεται γὰρ ὡς
αὐτοῦ ἡμεῖς τοῦτο :·
ο ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· καὶ παρα-
δειγματίζοντας· γῆ γὰρ
ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολ-

λάκις ἐρχόμενον ὑετόν· καὶ
τίκτουσα βοτάνην εὔθετον
ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖ-
ται· μεταλαμβάνει εὐλογί-
ας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ
ἀκάνθας καὶ τριβόλους· ἀ-
δόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς·
ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν·
πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν
ἀγαπητοί· τὰ κρείσσονα καὶ
ἐχόμενα σωτηρίας· εἰ καὶ
οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδι-
κος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔρ-
γου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς
ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· διακονήσαν-
τες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦν-
τες· ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκα-
στον ὑμῶν· τὴν αὐτὴν ἐν-
δείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν
πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος
ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ νωθροὶ
γένησθε· μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ
πίστεως καὶ μακροθυμίας
κληρονομούντων τὰς ἐπαγγε-
λίας :· τὸ ἀνακαινίσαι
σταυρός ἐστιν· ὁ συνθάπτει
θεῷ ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος·
σύμμορφοι γὰρ γενόμενοι τῷ ὁ-
μοιώματι τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ· καὶ πάλιν συνετάφη-
μεν γὰρ αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτί-
σματος εἰς τὸν θάνατον·

μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ
δακρύων προσενέγκας
καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαβείας καίπερ ὢν υἱός :·
Ο τῶν μὲν θ(εο)μάχων ἰουδαίων ἦν· ὅτι
δι' αὐτοῦ καὶ οἰκείου τὴν θ(εο)ν
σταυρὸν ἔφερεν :·
ξγ ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν
τὴν ὑπακοήν· καὶ τελει
ωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπα
κούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴ
τιος σωτηρίας αἰωνίου· προ
σαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θ(εο)ῦ
ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τά
ξιν μελχισεδέκ· περὶ
οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ
δυσερμήνευτος λέγειν.
ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε
ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ ὀ
φείλοντες εἶναι διδά
σκαλοι διὰ τὸν χρόνον
πάλιν χρείαν ἔχετε
τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τί
να τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρ
χῆς τῶν λογίων τοῦ θ(εο)ῦ·
καὶ γεγόνατε χρείαν ἔ
χοντες γάλακτος καὶ
οὐ στερεᾶς τροφῆς· πᾶς
γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος
ἄπειρος λόγου δικαιοσύ
νης· νήπιος γάρ ἐστιν·
τελείων δέ ἐστιν ἡ στε
ρεὰ τροφή· τῶν διὰ τὴν
ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γε
γυμνασμένα ἐχόντων
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
καὶ κακοῦ· διὸ ἀφέντες
τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χ(ριστο)ῦ λό
γον, ἐπὶ τὴν τελειότη
τα φερώμεθα· μὴ πάλιν
θεμέλιον καταβαλλό
μενοι μετανοίας ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων καὶ πίστε
ως ἐπὶ θ(εό)ν· βαπτισμῶν
διδαχῆς :·
τοῦτο καὶ διὰ τῆς μονικῆς σω
τηρίας, καὶ τῆς ἀγαθῆς
τὴν ὑποβρυχίων· καὶ
ὧν γὰρ ὑποβρ τῶν δούλων
ταῦτα δὲ τῆς οἰκονομίας
ξδ αὐτῶν :· ἐπιθέσεώς τε
χειρῶν· ἀναστάσεώς τε
νεκρῶν· καὶ κρίματος
αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιή
σωμεν· ἐάνπερ ἐπιτρέ
πῃ ὁ θ(εό)ς· ἀδύνατον γὰρ
τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας :·
οὗτος γὰρ τὸ τῶν ὁ βαπτισ
ξε μόν :· γευσαμένους
τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπου
ρανίου :· τουτέστιν τῆς
ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημά
ξς των :· καὶ μετόχους
γενηθέντας π(νεύματο)ς ἁγίου :·
οὐκοῦν μὲν δι' αὐτοῦ χαρίσματος :·
ξζ καὶ καλὸν γευσαμένους θ(εο)ῦ
ῥῆμα :·

ἀνασταυροῦντες κτλ. οὐκ ἔστι δεύ-
τερον σταυρωθῆναι τὸν χν.
τοῦτο γὰρ παραδειγματίζειν
αὐτόν ἐστιν. εἰ γὰρ θάνατος
αὐτοῦ οὐκ ἐγένετο δεύτερος. ἔστα-
πάλιν σταυροῦται. μῦθος
παρ' αὐτοῖς ἐστι τοῦτο. ὁ τοίνυν
δεύτερον βαπτιζόμενος,
πάλιν αὐτὸν σταυροῖ. ὥσπερ
γὰρ ἀπέθανεν ὁ χς ἐν τῷ
σταυρῷ, οὕτως ἡμεῖς ἐν τῷ
βαπτίσματι. οὐ τῇ σαρ-
κί, ἀλλὰ τῇ ἁμαρτίᾳ :·
οα ΤΩ ΓΑΡ ΑΒΡΑΑΜ· ΕΠΑΓΓΕΙ-
ΛΑΜΕΝΟΣ Ο ΘΣ. ΕΠΕΙ ΚΑ-
Τ' ΟΥΔΕΝΟΣ ΕΙΧΕΝ ΜΕΙΖΟΝΟΣ
ΟΜΟΣΑΙ. ΩΜΟΣΕ ΚΑΘ' ΕΑΥ-
ΤΟΥ ΛΕΓΩΝ :· καθάπερ ἡμεῖς
μὲν αὐτῶν γεγενημένοι. πά-
λιν μιμητὰς ἐσομένους φέρει. ὅτι
παρ' αὐτῶν ἔσονται τὰ ὄντα τῶν
ἐλπιζομένων· προστίθη-
σι δὲ τοὺς μισθούς. ἵνα
μὴ ἀποκάμωσιν πρὸς
τοὺς καμάτους. καὶ πι-
στοῦνται τοῦτο ἐκ παρα-
δειγμάτων· ἔχων δὲ πολ-
λοὺς εἰπεῖν. τὸν ἀβραὰμ
ἔσχε μόνον. διὰ τὸ ἀξι-
ωμα τοῦ προσώπου :·
οβ Η ΜΗΝ ΕΥΛΟΓΩΝ ΕΥΛΟΓΗ-
ΣΩ ΣΕ. ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΩΝ

ΠΛΗΘΥΝΩ ΣΕ :·
μετὰ θεότητος ἀναμιμνήσκει
αὐτοὺς τῶν ὅρκων τοῦ χυ.
ὅρκου σχῆμα ἔχει τὸ λέγειν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀπο-
θάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα :·
ογ ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΜΑΚΡΟΘΥΜΗΣΑΣ
ΕΠΕΤΥΧΕΝ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙ-
ΑΣ. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΟΜΝΥΟΥΣΙΝ. ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΑΥΤΟΙΣ ΑΝΤΙΛΟΓΙ-
ΑΣ ΠΕΡΑΣ ΕΙΣ ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ
Ο ΟΡΚΟΣ· ΕΝ Ω ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ-
ΡΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ Ο ΘΣ ΕΠΙΔΕΙ-
ΞΑΙ ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΣ ΤΗΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. ΤΟ ΑΜΕΤΑ-
ΘΕΤΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΜΕΣΙΤΕΥΣΕΝ ΟΡΚΩ· ΙΝΑ
ΔΙΑ ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΜΕ-
ΤΑΘΕΤΩΝ. ΕΝ ΟΙΣ ΑΔΥΝΑ-
ΤΟΝ ΨΕΥΣΑΣΘΑΙ ΘΝ, ΙΣΧΥΡΑΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΕΧΩΜΕΝ ΟΙ
ΚΑΤΑΦΥΓΟΝΤΕΣ :·
ἐνταῦθα φοβεῖ αὐτούς. δη-
λῶν ὅτι πολλάκις διακό-
πτεται ἐπαγγελία δι' ὀλιγο-
οδ ψυχίαν :· ΚΡΑΤΗΣΑΙ
ΤΗΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ·
ΗΝ ΩΣ ΑΓΚΥΡΑΝ ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΣ
ΨΥΧΗΣ ΑΣΦΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙ-
ΑΝ :· ἀπὸ τούτων φη-
σὶν τῶν μελλόντων στοχαζόμε-

θαι· ἢ γὰρ ταῦτα μετὰ τοσοῦ-
τον ἔσται χρόνον· πάντως
καὶ ἡμᾶς· ὥστε ταῖς προ-
αιρέσεσι γενομέναις πιστοῦ-
ται ἡμᾶς, ἤτοι περὶ τῶν μελ-
οε λόντων:· ΚΑΙ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕ-
ΝΗΝ:· ἐντεῦθεν κόσμος ἐστὶ
ὄντως δὲ ἐκεῖνα ἐν τοῖς ἐπου-
ρανίοις διὰ τῆς ἐλπί-
δος· καὶ οὐκ ἔστιν ἡ μὲν
ἐν τῷ ἐνδον· ἀλλ' αὕτη
ἐστὶν ἐνδοτέρω· ὥσπερ ἀ-
ληθῶς ἐστιν ἡ ἐσώτα-
ος τον:· ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΩΤΕ-
ΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑ-
ΤΟΣ:· ἀντὶ τοῦ ἐσωτάτου:·
οζ ὍΠΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ὙΠΕΡ ΗΜΩΝ
ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΙΣ· ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑ-
ΞΙΝ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ:·
εὐκαίρως καὶ τοῦ προδρόμου
ὀνομασία· ὡς καὶ ἡμῶν
ὀφειλόντων καταλαμβάνειν·
ὅπου μὲν γὰρ τοῦ προδρόμου
καὶ τῶν ἑπομένων τὸ μέ-
οη σον:· ἈΡΧΙΕΡΕΥΣ ΓΕ-
ΝΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ:·
ἰδοὺ καὶ ἕτερα παράκλη-
σις· ἀρχιερεὺς ἐστὶν ἡ-
μῶν· καὶ πολὺ ἀνώτερος
τοῦ παρὰ Ἰουδαίοις:·
οθ ΟΥΤΟΣ ΓΑΡ Ο ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ ΒΑ-
ΣΙΛΕΥΣ ΣΑΛΗΜ· ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ
ΘΥ ΤΟΥ ὙΨΙΣΤΟΥ· Ο ΣΥΝΑΝ-

ΤΗΣΑΣ ΑΒΡΑΑΜ:· τοῦ μὲν
χοῦ τὴν σύγκρισιν ποιεῖται
τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς και-
νῆς διαθήκης· ὁρᾷ δὲ
πανταχοῦ καὶ τὴν ἀπόδειξιν
τῶν τοιούτων τῆς ἱερωσύ-
νης χυ. τοῦ ἀρχιερέως μελχισεδέκ.
πολὺ ἀνώτερον ἐστὶ τῶν κα-
τὰ νόμον ἱερέων· καὶ ὁρᾷ
πῶς αὔξει· πρῶτον μὲν ἀ-
πὸ τοῦ ὀνόματος· ὁ γὰρ μελ-
χισεδὲκ βασιλεὺς δικαιοσύνης
ἑρμηνεύεται· ἔστι δὲ
καὶ ἀπὸ τοῦ πράγματος,
ὅτι βασιλεὺς εἰρήνης· ἐξ ἀ-
πὸ τοῦ τρόπου. ὅτι ἀπάτωρ
ἀμήτωρ· τοιοῦτος γὰρ
ὁ μελχισεδὲκ μηδὲ γενεα-
λογούμενος· ἀλλ' ὅπως ἡμῖν
καὶ τίνος πρὸς ἐποίασεν
καὶ πόθεν ἔσχε τὴν ἀρχήν·
καὶ ποῖον ἔσχεν τὸ τέλος· οὐ
δὲν γὰρ περὶ αὐτοῦ γενεα-
λογεῖ ἡ γραφή· ὥσπερ ἐπὶ τῶν
ἄλλων· ἤτοι μὴ ὄντος τοῦ
οὕτως· ὡς ἐπὶ πράγματος ἀλη-
θῶς. τοῦ ἀρχιερέως· ὅ δὲ
λοιπὸς καὶ ὁ μελχισεδὲκ
δὲ ἐστὶ μὲν μὴ ἑρμηνευθῆναι
ἱερεὺς εἶναι· τοῦ ἱερέως
ἐστὶν ὑψίστου καὶ κατὰ τὴν τά-
ξιν μελχισεδὲκ· ἔστι
δὲ τοῦ ὀνόματος· τὸ γὰρ

ὡς πρόδρομον ἐκ τοῦ. οὐκ ἔστι μὲν [illegible]
τὸ πρόδρομα [illegible] τὸν χν̄.
τοῦτο γὰρ παράδειγμα [illegible]
αὐτὸν ἐστι. ἡ γὰρ θάνατος
αὐτοῦ [illegible]. [illegible]
[illegible]. μῦθος
[illegible]. ὁ τοίνυν
[illegible] ζόμενος,
[illegible] αὐτὸν σταυροῖ. ὥσπερ
γὰρ αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]. οἱ τῇ σαρ
κί. ἀλλὰ τῇ ἁμαρτίᾳ :·

οα Τῷ γὰρ ἀβραὰμ. ἐπαγγει
λάμενος ὁ θς̄. ἐπεὶ κα
τ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος
ὀμόσαι. ὤμοσε καθ' ἑαυ
τοῦ λέγων :· [illegible]
[illegible]
[illegible] ὅτι
[illegible] τῶν
[illegible]. προστίθη
σι δὲ τοῖς μισθοῖς. ἵνα
μὴ [illegible] πρὸς
τοὺς [illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·

οβ Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογή
σω σε. καὶ πληθύνων
πληθυνῶ σε :·
[illegible]
αὐτοὺς [illegible] τοῦ χῦ.
[illegible]
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι
[illegible]
θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα :·

ογ Καὶ οὕτω μακροθυμήσας
ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελί
ας· ἄνθρωποι μὲν κατὰ τοῦ
μείζονος ὀμνύουσιν. καὶ
πάσης αὐτοῖς ἀντιλογί
ας πέρας εἰς βεβαίωσιν
ὁ ὅρκος· ἐν ᾧ περισσότε
ρον βουλόμενος ὁ θς̄ ἐπιδεῖ
ξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς
ἐπαγγελίας. τὸ ἀμετά
θετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ
ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα
διὰ δύο πραγμάτων ἀμε
ταθέτων. ἐν οἷς ἀδύνα
τον ψεύσασθαι θν̄. ἰσχυρὰν
παράκλησιν ἔχωμεν οἱ
καταφυγόντες :·
ἐνταῦθα [illegible] αὐτούς. [illegible]
[illegible]
[illegible]

οδ τυχίαν :· Κρατῆσαι
τῆς προκειμένης ἐλπίδος·
ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς
ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαί
αν :· [illegible]
[illegible]

ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης :·

πγ ΚΑΙ ΟἹ ΜΕΝ ἘΚ ΤΩΝ ΥἹΩΝ ΛΕΥΙ

ΤΗΝ ἹΕΡΑΤΕΙΑΝ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ

ἘΝΤΟΛΗΝ ἜΧΟΥΣΙΝ ἈΠΟΔΕΚΑ

ΤΟΥΝ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟ

ΜΟΝ· ΤΟΥΤ' ἜΣΤΙΝ ΤΟΥΣ ἈΔΕΛ

ΦΟΥΣ ΑΥΤΩΝ· ΚΑΙΠΕΡ ἘΞΕΛΗ

ΛΥΘΟΤΑΣ ἘΚ ΤΗΣ ὈΣΦΥΟΣ ἈΒΡΑ

ΑΜ· Ὁ ΔΕ ΜΗ ΓΕΝΕΑΛΟΓΟΥΜΕ

ΝΟΣ ἘΞ ΑΥΤΩΝ, ΔΕΔΕΚΑΤΩ

ΚΕΝ ΤΟΝ ἈΒΡΑΑΜ :·

τοσαύτη φησὶν ἦν τῆς ἱερω

σύνης ἡ ὑπεροχή. ὥστε

τοὺς ὁμοτίμους αὐτοῖς προ

γόνους καὶ τὸν αὐτὸν ἔχον

τας προπάτορα. πολλοὺς

λευιτίους εἶναι τῶν ἄλλων·

δεκάτην οὖν παρ' ἐκείνων

λαμβάνουσιν. ὁ τοίνυν

παρ' αὐτῶν τούτων δεκά

τας λαμβάνουσιν. ἆρα οὐ

χ οὗτοι μὲν τάξιν λαϊκῶν.

ἐκεῖνος δὲ ἐν τούτοις ἱερέων;

καὶ οὐ τοῦτο μόνον. ἀλλ' οὐδὲ

ὁμότιμος ἦν αὐτοῖς. ἀλ

λ' ἐξ ἑτέρου γένους. ὥστε οὐ

κ ἂν ἔδει λαβεῖν ἀλλοφύλους δὲ

καίτοι εἰ μὴ πολλὴ ἦν ἡ

πδ τιμή :· ΚΑΙ ΤΟΝ ἘΧΟΝ

ΤΑ ΤΑΣ ἘΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΥΛΟ

ΓΗΚΕΝ :· ἐπειδὴ δὴ ἄμφω

καὶ κατὰ τοῦτο ἦν τοὺς

μὲν. τὸ εὐαγγέλιον ἔχειν

τὸν ἀβραάμ. δηλονότι

[illegible] :·

πε ΧΩΡΙΣ ΔΕ ΠΑΣΗΣ ἈΝΤΙΛΟΓΙΑΣ

ΤΟ ἘΛΑΤΤΟΝ ὙΠΟ ΤΟΥ ΚΡΕΙΤΤΟ

ΝΟΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΑΙ· ΚΑΙ ὯΔΕ ΜΕΝ

ΔΕΚΑΤΑΣ ἈΝΘΡΩΠΟΙ ἈΠΟΘΝΗΣΚΟΝ

ΤΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ· ἘΚΕΙ ΔΕ

ΜΑΡΤΥΡΟΥΜΕΝΟΣ ὍΤΙ ΖΗ· ΚΑΙ

ὩΣ ἘΠΟΣ ΕἸΠΕΙΝ. ΔΙΑ ἈΒΡΑ

ΑΜ ΚΑΙ ΛΕΥΙ Ὁ ΔΕΚΑΤΑΣ ΛΑΜ

ΒΑΝΩΝ ΔΕΔΕΚΑΤΩΤΑΙ :·

Οὐκοῦν φησὶν κρείττων ὁ τύ

πος τοῦ Χριστοῦ. καὶ αὐτοῦ τοῦ

τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντος :·

πς ἜΤΙ ΓΑΡ ἘΝ ΤΗ ὈΣΦΥΙ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ἮΝ

ὍΤΕ ΣΥΝΗΝΤΗΣΕΝ ΑΥΤΩ

ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ :· ἐν αὐτῷ

ἦν φησὶν ὁ λευΐς. ἐπεὶ καὶ οὔπω

ἐτέχθη. ἴδε τὸ μέσον τοῦ

τύπον ἔχοντος. τοῦ ἀρχιε

ρέως ἡμῶν. καὶ τῶν κατὰ

πζ νόμον :· ΕἸ ΜΕΝ ΟΥΝ ΤΕ

ΛΕΙΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΕΥΙΤΙΚΗΣ

ἹΕΡΩΣΥΝΗΣ ἮΝ :· δεί

ξας ὅτι πολλῷ κρείττων

τοῦ Λευῒ καὶ τοῦ Ἀβραὰμ ὁ

Μελχισεδὲκ [illegible]

ὡς αὐτοῖς γενόμενος. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] τάξιν Ἀαρών. [illegible]

[illegible]

μος. διὰ τί [illegible] θεοῦ. [illegible]

βασιλεὺς δικαιοσύνης.
ἢ ὁ κ̅ς̅ ἡμῶν· αὐτὸς δὲ
ἐστὶ καὶ βασιλεὺς εἰρή
νης· εἰρηνοποιήσας
γὰρ τοὺς ἐν τοῖς οὐ̅νοῖς
καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς· αὐ
τὸς δὲ καὶ ἀπάτωρ καὶ
ἀμήτωρ· ἄνω μὲν ἀ
μήτωρ· κάτω δὲ ἀπά
τωρ· αὐτὸς καὶ ἀγενεα
λογούμενος· τὴν γε
νεὰν γὰρ αὐτοῦ φησὶν
τίς ἔγνω· οὐ γὰρ δὴ κα
τὰ αὐτοῦ τὴν ἄνω γέν
νησιν [illegible]· αὐτὸς
καὶ [illegible] αἰῶνας [illegible].
τουτέστι [illegible] ζωῆς
τέλος· αὐτὸς καὶ πρὸ πάν
των αἰώνων. καὶ τοῦτο
ἐστὶν ἀρχὴν ἡμερῶν:
π̅ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς
κοπῆς τῶν βασιλέων
καὶ εὐλογήσας αὐτόν. ᾧ
καὶ δεκάτην ἀπὸ παν
των ἐμέρισεν ἀβραάμ.
πρῶτον μὲν ἑρμηνευ
όμενος βασιλεὺς δικαι
οσύνης. ἔπειτα δὲ βα
σιλεὺς σαλήμ. ὅ ἐστιν
βασιλεὺς εἰρήνης. ἀ
πάτωρ ἀμήτωρ ἀγενε
αλόγητος:
Οὐκ [illegible]

ὡς μὴ [illegible] τοῦ πολέμου
[illegible]· διὰ γὰρ τοῦτο [illegible]
[illegible] ὑποστρέ
π̅α̅ φονται: μήτε ἀρχὴν
ἡμερῶν. μήτε ζωῆς τέ
λος ἔχων. ἀφωμοιωμέ
νος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θ̅υ̅. μέ
νει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.
θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος
ᾧ καὶ δεκάτην ἀβραὰμ
ἔδωκεν ἐκ τῶν:
καὶ πῶς [illegible]
[illegible] ὅτι ὥσπερ αὐτὴ
τῇ φύσει τοῦ πράγματος
καὶ ὥσπερ τούτου οὐκ ἴσμεν
οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν οὔτε
ζωῆς τέλος διὰ τὸ μὴ γεγρά
φθαι. οὕτω καὶ τοῦ ἰ̅υ̅· οὐ διὰ
τὸ μὴ γεγράφθαι. ἀλλὰ διὰ
τὸ μὴ εἶναι· ἐκεῖνο μὲν γὰρ
τύπος. καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ
τοῦ μὴ γεγράφθαι· τοῦτο δὲ
ἀλήθεια. καὶ διὰ τοῦτο ἀ
πὸ τοῦ μὴ εἶναι· ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τῶν ὀνομάτων· ἐκεῖ αἱ
[illegible] προσηγορίαι εἰσίν·
καὶ βασιλεὺς δικαιοσύνης.
καὶ βασιλεὺς εἰρήνης· ἐ
κεῖ δὲ πράγματος ἀλήθεια·
οὕτω δὲ ἐνταῦθα προσηγο
ρίαι εἰσίν· ἐκεῖ δὲ πραγμά
των ἀλήθεια:
ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης:

ἀκροθίνια τὰ λάφυρα λέγει :·

πγ καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῖν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον· τουτέστιν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν· καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκεν τὸν Ἀβραάμ :·

Τοσαύτη φησὶν ἦν τῆς ἱερωσύνης ἡ ὑπεροχή. ὥστε τοὺς ὁμοτίμους αὐτῶν προγόνους καὶ τὸν αὐτὸν ἔχοντας προπάτορα. [illegible] ἅμα τοῖς ἄλλοις δεκάτας παρ' ἑκάστου λαμβάνουσιν· ὅταν οὖν παρ' αὐτῶν τούτων δεκάτας λαμβάνουσιν. ἄρα οὐ [illegible] καὶ τοῦτο μόνον. ἀλλ' οὐδὲ ὁμότιμος ἦν αὐτοῖς. ἀλλ' [illegible] ὥστε οὐ [illegible] ἀλλ' [illegible] ἦν ἡ τιμή :·

πδ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν :· [illegible] καὶ κατὰ τοῦτο ἦν τοσοῦτον. τὸ εὐαγγέλιον [illegible] τὸν Ἀβραάμ. [illegible]

πε χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται· καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ· καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν. διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται :·

Οὐκοῦν φησὶν [illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ καὶ αὐτοῦ τὸν τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντος :·

πς ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ Μελχισεδέκ :· [illegible] τοῦ ἀρχιερέως [illegible]

πζ εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν :· [illegible]

κην· λέγει δὲ τὸν μόνιμον. αὐτὸς
γὰρ [illegible] φησὶν καὶ [illegible]
[illegible] οὐκ ἦλθον
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῦ θεοῦ. λέγει δὲ τὴν [illegible]
δι' αὐτῆς γὰρ [illegible]
τῷ πατρί· καὶ ταύτην ἔδει αὐ
ξειν. οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας
λέγει γεγενῆσθαι. ἵνα μηδὲ
ἡ παλαιὰ χωρὶς ὁρκωμοσί
ας ἦν. ὁρᾷς δὲ πῶς καὶ τὰ
δύο αὔξει. ὅτι καὶ οὐ λέγει τέ
λος [illegible]· τοῦτο
δὲ σημαίνει [illegible] τοῦ χυ· και
τα [illegible] γάρ φησιν ζω
ἦν ἀκατάλυτον. [illegible]

ξα ΤΟΥ ὉΡΚΟΥ:· ΚΑΤΑ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΚΡΕΙΤΤΟΝΟΣ ΓΕΓΟΝΕΝ ἜΓΓΥΟΣ ΙΣ. ΚΑΙ ΟἹ ΜΕΝ ΠΛΕΙΟΝΕΣ ΕἸΣΙΝ ΓΕΓΟΝΟΤΕΣ ἹΕΡΕΙΣ· ΔΙΑ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΚΩΛΥΕΣΘΑΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙΝ· Ὁ ΔΕ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΝΕΙΝ ΑΥΤΟΝ ΕἸΣ ΤΟΝ ΑἸΩΝΑ, ἈΠΑΡΑΒΑΤΟΝ ἜΧΕΙ ΤΗΝ ἹΕΡΩΣΥΝΗΝ· ὋΘΕΝ ΚΑΙ ΣΩΖΕΙΝ ΕἸΣ ΤΟ ΠΑΝΤΕΛΕΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΥΣ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ ΤΩ ΘΩ· ΠΑΝΤΟΤΕ ΖΩΝ:·

Ὅτι ὤμοσεν [illegible]
[illegible]
[illegible]

ἱερεὺς [illegible]
αὐτὸ τὸ τῆς [illegible]
ξε [illegible]:· ΕἸΣ ΤΟ ἘΝΤΥΓΧΑΝΕΙΝ ὙΠΕΡ ΑΥΤΩΝ. ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΓΑΡ ἩΜΙΝ ἜΠΡΕΠΕΝ ἈΡΧΙΕΡΕΥΣ· ὉΣΙΟΣ· ἈΚΑΚΟΣ· ἈΜΙΑΝΤΟΣ· ΚΕΧΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ἈΠΟ ΤΩΝ ἉΜΑΡΤΩΛΩΝ ΚΑΙ ὙΨΗΛΟΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ· ὋΣ ΟΥΚ ἜΧΕΙ ΚΑΘ' ἩΜΕΡΑΝ ἈΝΑΓΚΗΝ· ὩΣΠΕΡ ΟἹ ἈΡΧΙΕΡΕΙΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ὙΠΕΡ ΤΩΝ ἸΔΙΩΝ ἉΜΑΡΤΙΩΝ ΘΥΣΙΑΣ ἈΝΑΦΕΡΕΙΝ, ἜΠΕΙΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ:·

[illegible] τοῦ
[illegible] σάρκα σημαίνει
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ξς [illegible]:· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ἘΠΟΙΗΣΕΝ ἘΦΑΠΑΞ ἙΑΥΤΟΝ ἈΝΕΝΕΓΚΑΣ· Ὁ ΝΟΜΟΣ ΓΑΡ ἈΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΘΙΣΤΗΣΙΝ ἈΡΧΙΕΡΕΙΣ ἜΧΟΝΤΑΣ ἈΣΘΕΝΕΙΑΝ· Ὁ ΛΟΓΟΣ ΔΕ ΤΗΣ ὉΡΚΩΜΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ· ὙΝ ΕἸΣ ΤΟΝ ΑἸΩΝΑ ΤΕΤΕΛΕΙΩΜΕΝΟΝ·

τοῦ ἱερέως μετὰ θεότητος καὶ
μόνου μετὰ θεότητος ἡμῶν :·
πη ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομο
θέτητο· τίς ἔτι χρεία κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτε
ρον ἀνίστασθαι ἱερέα. καὶ
οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν
λέγεσθαι :· τουτέστιν αὐ
τῆς τοῦ χυ καὶ δι' αὐτῆς ὁ [illegible]
ται πρὸ αὐτῆς· ὁ γὰρ [illegible]
ὅτι [illegible] ἡμῶν. οὐ προ[illegible]
[illegible] τοῦ λαοῦ αὐτῆς γάρ
πθ [illegible] :· μετατι
θεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης
ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετά
θεσις γίνεται· ἐφ' ὃν γὰρ λέ
γεται ταῦτα φυλῆς ἑτέρας
μετέσχηκεν ἀφ' ἧς οὐδεὶς
προσέσχηκεν τῷ θυσιαστη
ρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐ
ξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ
κς ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν
οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μω
υσῆς ἐλάλησεν. καὶ περισ
σότερον ἔτι κατάδηλόν
ἐστιν. εἰ κατὰ τὴν ὁμοιό
τητα :· τοῦτο πρὸς τοῖς
λεγομένοις· τί [illegible]
ϙ διαθήκης :· Μελχισε
δὲκ· ἀνίσταται ἱερεὺς
ἕτερος· ὃς οὐ κατὰ νόμον :·
οὕτω γὰρ φησὶν τὴν τοῦ
Ἀαρὼν [illegible] :·

ϙα ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν :·
κατ[illegible] γὰρ ὁ νόμος σαρ
κικὸς ἡμῶν· περιτέμνεσθαι φη
σὶν τὴν σάρκα σου· χρῖ
σον τὴν σάρκα· λοῦσον
τὴν σάρκα· περίκειρον
τὴν σάρκα :·
ϙβ ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς
ἀκαταλύτου· μαρτυρεῖ
γάρ. ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα. κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ :· οὐχ ὁ μὲν
[illegible] ἀλλ' [illegible]· ὅ ἐστι
[illegible] :·
ϙγ ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται
προαγούσης ἐντολῆς. διὰ
τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνω
φελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελεί
ωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγω
γὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος
δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θῷ· καὶ
καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμο
σίας· οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρ
κωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γε
γονότες· ὁ δὲ μετὰ ὁρκω
μοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος
> πρὸς αὐτόν· ὤμοσεν κς καὶ
> οὐ μεταμεληθήσεται·
> σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κα
> τὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ :·
ἡ προάγουσα φησὶν [illegible]
τουτέστιν ἡ προ[illegible]
τουτέστιν τῆς παλαιᾶς διαθή

[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρα εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄ-
μεμπτος· οὐκ ἂν δευτέρας
ἐζητεῖτο τόπος· μεμφόμε-
νος γὰρ αὐτοῖς λέγει· ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κς
καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶ-
κον ἰηλ· καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
ἰούδα διαθήκην καινήν·
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν· ἐν ἡμέρα ἐπιλαβομέ-
νου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν
ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰ-
γύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέ-
μειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου
κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν λέ-
γει κς· ὅτι αὕτη ἡ διαθή-
κη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴ-
κῳ ἰηλ μετὰ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας λέγει κς· διδοὺς
νόμους μου εἰς τὴν διάνοι-
αν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ καρδίαν
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θν· καὶ
αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν·
καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος
τὸν πολίτην αὐτοῦ· καὶ ἕκα-
στος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέ-
γων γνῶθι τὸν κν· ὅτι πάν-
τες εἰδήσουσίν με, ἀπὸ μικροῦ

ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἵλε-
ως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν
καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ
τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ
μνησθῶ ἔτι· ἐν τῷ λέγειν
καινὴν, πεπαλαίωκεν τὴν
πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον
καὶ γηράσκων, ἐγγὺς ἀφα-
νισμοῦ:· τουτέστιν
[illegible]:·
ρε εἶχεν μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
δικαιώματα λατρείας:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]:·
ρς τό τε ἅγιον κοσμικόν· σκηνὴ
γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη
ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα
καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων·
ἥτις λέγεται ἅγια· μετὰ
δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα
σκηνὴ ἡ λεγομένη τὰ ἅγια
τῶν ἁγίων· χρυσοῦν ἔχου-
σα θυμιατήριον· καὶ τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης πε-
ρικεκαλυμμένην πάντο-
θεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος
χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα· καὶ
ἡ ῥάβδος ἀαρὼν ἡ βλαστήσα-
σα· καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθή-
κης:· [illegible]

φάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις:·
τοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προσενεχθῆ-
ϟζ ναι αὐτόν:· τοιοῦτον ἔχο-
μεν ἀρχιερέα· ὃς ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς με-
γαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς:·
Ἐνταῦθα ἀφορμὴ καὶ κατασκευὴ τοῖς
γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπὲρ· τὰ τῆς ἀν-
θρωπότητος αὐτοῦ λέγων.
ὁρᾶς πῶς ἀπαρχὴ τὴν διὰ μοι-
ρῶν τῶν παλαιῶν αὐτοῦ· τὴν θεό-
τητα καὶ κηρύττει παρ᾽ αὐτοῦ διὰ τοῦ
λέγειν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς:·
ϟη τῶν ἁγίων λειτουργός:·
τουτέστιν ὑπὲρ τῶν ἡγιασμέ-
νων διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ:·
ϟθ καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς
οὐρανῶν ἀληθινῶν τῶν ὄντων
ἐκκλησίαν φησίν:·
ρ̄ ἣν ἔπηξεν ὁ κ(ύριο)ς καὶ οὐκ ἄνθ(ρωπ)ος·
πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέ-
ρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθί-
σταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔ-
χειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσε-
νέγκῃ· εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ
γῆς, οὐδ᾽ ἂν ἦν ἱερεύς, ὄντων
τῶν ἱερέων τῶν προσφερόν-
των κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶ-
ρα:· ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐποιήσατο
γὰρ αὐτὴν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος
ρα τος:· οἵτινες ὑποδείγματι

ματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν
τῶν ἐπουρανίων· καθὼς
κεχρημάτισται μωϋσῆς
μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκη-
νήν:· ἡ ἀληθὴς φησὶν
λατρεία· ὑπόδειγμα ἦν
ταύτης τῆς ἐπουρανίου.
ἦν τῷ ἱερατικῷ ἱερωσύνης
ἔστι γὰρ καὶ ἐκείνης τὰ ἐπί-
ταξι. ἀλλ᾽ ἡ τῶν ἀρχιερέων ἐστιν.
ἑρμηνεύουσα δὲ ὑπόδειγμα-
τι. ὥστε προσενέγκαι τὸ προσφέ-
ρον ἐν σώματι χ(ριστο)ῦ· ὥστε
ἀρτίως τῆς προθέσεως
τὰ μὲν σκιὰ τοῦ σώμα-
τος αὐτοῦ. καὶ τὸ αἷμα ὁμοί-
ρβ ως:· ὅρα γάρ φησιν
ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν
τύπον τὸν δειχθέντα σοι
ἐν τῷ ὄρει· νυνὶ δὲ δια-
φορωτέρας τέτευχεν λειτουρ-
γίας. ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι δια-
θήκης ἐστὶν μεσίτης:·
Ἐντεῦθεν ἡ ἀκοὴ ἡμῶν ὁ μαθη-
τὴς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐστὶν· ἔδει
δὲ αὐτὸν ταῦτα· οὐχ ὡς
δὲ πρὸς τὸν νόμον ταύτης
προσέχειν· ἀλλ᾽ ἵνα
μὴ μόνον ὑπόδειγμα καὶ τύπος
αὐτῆς ἀληθῶς:·
ργ εἰ τις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγ-
γελίαις νενομοθέτηται:·
ταῖς ἐν πράγμασι καὶ ὡς ἔδει

179

παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν:·
καιρὸν διορθώσεως τὸν τῆς
παρουσίας καιρὸν τοῦ χυ̅·
λέγουσιν. ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν
πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς διορθώ-
σεως. μάταια ταῦτα ἀπαρ-
ριε φέρει:· διὰ τῆς μείζο-
νος καὶ τελειοτέρας σκη-
νῆς· οὐ χειροποιήτου τοῦ-
τ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτί-
σεως· οὐδὲ δι' αἵματος τρά-
γων καὶ μόσχων· διὰ δὲ τοῦ
ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐ-
φάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνί-
αν λύτρωσιν εὑράμενος·
εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ
τράγων. καὶ σποδὸς δα-
μάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
κεκοινωμένους ἁγιάζει
πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθα-
ρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ
αἷμα τοῦ χυ̅· ὃς διὰ πνς̅
αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγ-
κεν ἄμωμον τῷ θῷ̅· κα-
θαριεῖ τὴν συνείδησιν
ὑμῶν ἀπὸ τῶν νεκρῶν
ἔργων:· τὴν σάρκα
λέγει ἐνταῦθα. ἢ τὴν ἔξω
ρις καθαρότητα:· εἰς τὸ λα-
τρεύειν θῷ̅ ζῶντι:·
ἐνταῦθα ἐμφαίνει ὅτι με-
γάλου δεῖ ... ἔχονται. ...

δουλεύειν τῷ ζῶντι καὶ
ριζ ἀληθινῷ:· καὶ διὰ τοῦ-
το διαθήκης καινῆς μεσί-
της ἐστίν· ὅπως θανάτου
γενομένου εἰς ἀπολύτρω-
σιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ δια-
θήκῃ παραβάσεων τὴν
ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ
κεκλημένοι τῆς αἰωνί-
ου κληρονομίας· ὅπου γὰρ
διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
φέρεσθαι τοῦ διαθεμέ-
νου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήπο-
τε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος·
ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵ-
ματος:· ...
μενον τῶν ...
... καὶ ἀπὸ τούτου
... τοῦ χυ̅· μάλιστα
ἀπὸ ... ταῖς ἐπαγγελίαις
αὐτοῦ· ὅτι ...
... διὰ τοῦτο ... χρὴ
θαρρεῖν· ὅτι ... τὸν
διατιθέμενον. ἀλλ' ...
... τὸ ...
... διαθήκη ...
... ὁ δὲ
...
... θεῷ· ... ἁμαρτά-
νομεν ...
ἄξιοι τὴν ἐπαγγελίαν ἀπο-
λαύειν. ἀλλὰ ...

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
ρζ ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ
δόξης κατασκιάζοντα τὸ
ἱλαστήριον :· [illegible]
ρη [illegible] :· περὶ ὧν
οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ
μέρος· τούτων δὲ οὕτω
κατεσκευασμένων. εἰς μὲ(ν)
τὴν πρώτην σκηνήν, διὰ
παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς
τὰς λατρείας ἐπιτελοῦν
τες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν
ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος
ὁ ἀρχιερεὺς οὐ χωρὶς αἵμα
τος :· [illegible]
ρθ λόγου :· ὃ προσφέρει
ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων· τοῦτο δη
λοῦντος τοῦ πνς τοῦ ἁγίου :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] :·
ρι μήπω πεφανερῶσθαι τὴν
τῶν ἁγίων ὁδόν. ἔτι τῆς
πρώτης σκηνῆς ἐχούσης
στάσιν :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρια ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν και
ρὸν τὸν ἐνεστηκότα κα
θ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι
προσφέρονται μὴ δυνά
μεναι κατὰ συνείδησιν
τελειῶσαι τὸν λατρεύον
τα :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ριβ [illegible] :· μόνον ἐπὶ
βρώμασιν καὶ πόμασιν κ(αὶ)
διαφόροις βαπτισμοῖς :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ριγ καὶ δικαιώμασιν σαρκός :·
[illegible]
τὴν σάρκα :·
ρια μέχρι καιροῦ διορθώσεως
ἐπικείμενα. Χς δὲ πα

ὑπὲρ ἡμῶν· τοῦτο καθόλου
λόγος παρὰ τοῦτο σώματι
τῷ πατρί· ἐστὶ γὰρ φησὶν
ἐνώπιον τῷ πατρὶ καὶ ὁ πρὸ σωμάτων:·
ρκϛ ΟΥΔ᾽ ΙΝΑ ΠΟΛΛΑΚΙϹ ΠΡΟϹΦΕ
ΡΗ ΕΑΥΤΟΝ· ὩϹΠΕΡ Ο ΑΡΧΙΕ
ΡΕΥϹ ΕΙϹΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙϹ ΤΑ ΑΓΙΑ
ΚΑΤ᾽ ΕΝΙΑΥΤΟΝ ΕΝ ΑΙΜΑΤΙ
ΑΛΛΟΤΡΙῼ· ΕΠΕΙ ΕΔΕΙ ΑΥΤΟΝ
ΠΟΛΛΑΚΙϹ ΠΑΘΕΙΝ ΑΠΟ ΚΑ
ΤΑΒΟΛΗϹ ΚΟϹΜΟΥ· ΝΥΝΙ ΔΕ
ΑΠΑΞ ΕΠΙ ϹΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ
ΑΙΩΝΩΝ ΕΙϹ ΑΘΕΤΗϹΙΝ Α
ΜΑΡΤΙΑϹ ΔΙΑ ΤΗϹ ΘΥϹΙΑϹ
ΑΥΤΟΥ ΠΕΦΑΝΕΡΩΤΑΙ:·
τουτέστιν ἀρχὴ φησὶν
τοῦτο ἐστὶ ... οὐδὲ
... ἐν ...
... αὐτὸ ... οὐ γὰρ
... αὐτὸν ...
... χριστὸν ...
...
... ἁμαρτήματα
... τοῦτο ...
ρκζ μη:· ΚΑΙ ΚΑΘ᾽ ΟϹΟΝ Α
ΠΟΚΕΙΤΑΙ ΤΟΙϹ ΑΝΟΙϹ ΑΠΑΞ
ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ· ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΟΥ
ΤΟ ΚΡΙϹΙϹ· ΟΥΤΩ ΚΑΙ Ο ΧϹ ΑΠΑΞ
ΠΡΟϹΕΝΕΧΘΕΙϹ ΕΙϹ ΤΟ ΠΟΛΛΩΝ
ΑΝΕΝΕΓΚΕΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑϹ:·
καὶ τὴν αἰτίαν λέγει διατί
ἅπαξ ἀπέθανεν· ὅτι ἑ
νὸς θανάτου ἀντίλυτρον ...

μένου· ... γὰρ φησὶν τοῖς
... ἀποθανεῖν· τοῦτο
... ἅπαξ ἀποθανεῖν ὑπὲρ
... προσενε
χθείς· καὶ ὑπὸ τίνος, ἢ ὑφ᾽
αὐτοῦ ... ἐστὶ γὰρ φη
σὶν ὑπὲρ αὐτῶν ...
ρκη μάτων:· ΕΚ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΧΩΡΙϹ ΑΜΑΡΤΙΑϹ ΟΦΘΗϹΕΤΑΙ
ΤΟΙϹ ΑΥΤΟΝ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕ
ΝΟΙϹ ΕΙϹ ϹΩΤΗΡΙΑΝ· ϹΚΙ
ΑΝ ΓΑΡ ΕΧΩΝ Ο ΝΟΜΟϹ ΤΩΝ
ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ:·
... φησὶν ὀφθή
σεται ... ἁμαρτίας
ἡμῶν· ... τὴν δευτέραν
οὐκ ... φανήσεται· ἀλλ᾽
... τοῖς ... αὐτὸν
ρκθ ... :· ΟΥΚ ΑΥ
ΤΗΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓ
ΜΑΤΩΝ ΚΑΤ᾽ ΕΝΙΑΥΤΟΝ ΤΑΙϹ
ΑΥΤΑΙϹ ΘΥϹΙΑΙϹ ΑϹ ΠΡΟϹΦΕ
ΡΟΥϹΙΝ ΕΙϹ ΤΟ ΔΙΗΝΕΚΕϹ· ΟΥ
ΔΕΠΟΤΕ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΤΟΥϹ ΠΡΟ
ϹΕΡΧΟΜΕΝΟΥϹ ΤΕΛΕΙΩϹΑΙ·
ΕΠΕΙ ΟΥΚ ΑΝ ΕΠΑΥϹΑΝΤΟ ΠΡΟϹ
ΦΕΡΟΜΕΝΑΙ· ΔΙΑ ΤΟ ΜΗΔΕΜΙ
ΑΝ ΕΧΕΙΝ ΕΤΙ ϹΥΝΕΙΔΗϹΙΝ
ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΤΟΥϹ ΛΑΤΡΕΥ
ΟΝΤΑϹ ΑΠΑΞ ΚΕΚΑΘΑΡΙϹ
ΜΕΝΟΥϹ· ΑΛΛ᾽ ΕΝ ΑΥΤΑΙϹ Α
ΝΑΜΝΗϹΙϹ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΚΑ
Τ᾽ ΕΝΙΑΥΤΟΝ· ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΓΑΡ

γόμενοι ἔβρεχον· διὰ τοῦτο
ὁ χριστὸς ἐλθὼν αὐτὸς ἔλυσε τὰς
ἁμαρτίας· καὶ ἀπέθανεν· ἵνα
καθαρισθέντες ἄξιοι γέ
νωνται τῆς ἐπαγγελίας μα
ριη θητῶν :· ΕΓΚΕΚΑΙΝΙΣΤΑΙ·
ΛΑΛΗΘΕΙΣΗΣ ΓΑΡ ΕΝΤΟΛΗΣ ΚΑ
ΤΑ ΝΟΜΟΝ ΥΠΟ ΜΩΥΣΕΩΣ ΠΑΝ
ΤΙ ΤΩ ΛΑΩ· ΛΑΒΩΝ ΤΟ ΑΙΜΑ
ΤΩΝ ΜΟΣΧΩΝ ΜΕΤΑ ΥΔΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΡΙΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ :·
τουτέστι μυστικῶς γεγονὸς καὶ
ριθ ἐθεωρήθη :· ΚΑΙ ΥΣΣΩ
ΠΟΥ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝ
ΤΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΕΡΑΝΤΙΣΕΝ ΛΕ
ΓΩΝ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑ
ΘΗΚΗΣ ΗΣ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΠΡΟΣ
ΥΜΑΣ Ο ΘΣ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ
ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΣΚΕΥΗ ΤΗΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩ ΑΙΜΑΤΙ Ο
ΜΟΙΩΣ ΕΡΑΝΤΙΣΕΝ :·
σύμβολον τοῦ πάθους· ἑρμη
νεία γὰρ ἡ ὕσσωπος· ἐπειδὴ δὲ καὶ
τὸ ὕδωρ σημαῖνον τὴν διὰ
τοῦ βαπτίσματος καθαρ
σιν· καὶ τὸ ἔριον δέ, ὥστε
καταχεῖσθαι τὸ αἷμα :·
ρκ ΚΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΕΝ ΑΙΜΑΤΙ ΠΑΝ
ΤΑ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
ΝΟΜΟΝ· ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΙΜΑΤΕΚ
ΧΥΣΙΑΣ ΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΦΕΣΙΣ :·
Ἐπειδὴ ἐλέχθη οὐκ ἦν κα
θαρισμὸς τέλειος· οὐδὲ

ἄφεσις τελεία· ἀλλ' ἡμίμετρος
ἧς ἦν τὸ σχέδιον :·
ρκα ΑΝΑΓΚΗ ΟΥΝ ΤΑ ΜΕΝ ΥΠΟ
ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥ
ΡΑΝΟΙΣ ΤΟΥΤΟΙΣ ΚΑΘΑΡΙΖΕ
ΣΘΑΙ :· οὗτοι φησὶν οἱ κα
θαροὶ οἱ κατὰ νόμον τε
λούμενοι· αὐτὰ δὲ ἐκεῖνα
ὥσπερ καὶ τύπος ἐκείνων
ἐλάττους τοῦ μέλλοντος :·
ρκβ ΑΥΤΑ ΔΕ ΤΑ ΕΠΟΥΡΑΝΙΑ :·
τὴν ἐκκλησίαν λέγει :·
ρκγ ΚΡΕΙΤΤΟΣΙ ΘΥΣΙΑΙΣ ΠΑΡΑ ΤΑΥ
ΤΑΣ :· τότε μὲν γὰρ
προβάτου αἵματι ἐχρίοντο
νῦν δὲ αὐτοῦ τοῦ χῦ :·
ρκδ ΟΥ ΓΑΡ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΑΓΙΑ
ΕΙΣΗΛΘΕΝ Ο ΧΣ ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΤΩΝ ΑΛΗΘΙΝΩΝ· ΑΛΛ ΕΙΣ ΑΥ
ΤΟΝ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΝΥΝ ΕΜΦΑ
ΝΙΣΘΗΝΑΙ :· τοῦτο φη
σὶν ἐπειδὴ μέγα ἐφρόνουν
οἱ ἰουδαῖοι ἐπὶ τῇ τοῦ ναοῦ
κατασκευῇ· ὥσπερ μη
δὲν τὸ παρὸν τοιοῦτον·
[illegible] σημεῖον [illegible]
τὸ ἀφορμὴν [illegible] ὅσα
αὐτοῦ [illegible] τοῦ ναοῦ :·
ρκε ΤΩ ΠΡΟΣΩΠΩ ΤΟΥ ΘΥ ΥΠΕΡ
ΗΜΩΝ :· [illegible] τὸ ἐμ
φανισθῆναι καὶ ἔδειξας τὴν
οἰκονομίαν καὶ τὴν [illegible] ἐ
[illegible] ὅτι τοῦτο [illegible]

181

τοὺς ἰουδαίους λέγει καὶ δαι
μονας, ἐξ ὧν πάντας τοὺς ἀν
[illegible] τῷ κηρύγ
ρλγ ματι :. ἔχοντες οὖν
ἀδελφοὶ παρρησίαν :.
ὥσπερ γὰρ αἰσχύνην ἐμφαί
νει [illegible] τὸ ἁμαρτήμα
τα, οὕτω παρρησίαν τὸ
πάντα ἀφεθῆναι ἡμῖν
καὶ συγκληρονόμους γενέ
σθαι καὶ τοσαύτης ἀπο
λαῦσαι ἀγάπης :.
ρλδ εἰς τὴν τῶν ἁγίων εἴσοδον
ἐν τῷ αἵματι ἰυ̅ ἣν ἐνεκαί
νισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφα
τον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ κα
ταπετάσματος τοῦτ' ἔστι
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ ἱε
ρέα μέγα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ
θυ̅ :. τῷ μόνῳ ὀρθῶς :.
ρλε προσερχώμεθα μετὰ ἀλη
θινῆς καρδίας ἐν πληροφο
ρίᾳ πίστεως ἐρραντισμέ
νοι τὰς καρδίας ἀπὸ συν
ειδήσεως πονηρᾶς, καὶ
λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδα
τι καθαρῷ· κατέχωμεν
τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπί
δος ἀκλινῆ· πιστὸς γὰρ
ὁ ἐπαγγειλάμενος· καὶ
κατανοῶμεν ἀλλήλους:
[illegible]
[illegible]

καὶ ἔργων λαμπρῶν· τοῦτο
γάρ ἐστι καὶ λελουμένοι τὸ
σῶμα ὕδατι καθαρῷ :.
ρλς εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ
καλῶν ἔργων :.
[illegible]
ρλζ μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν
ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν· κα
θὼς ἔθος τισίν· ἀλλὰ παρα
καλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλ
λον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν
τὴν ἡμέραν· ἑκουσίως γὰρ
ἁμαρτανόντων ἡμῶν·
μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνω
σιν τῆς ἀληθείας· οὐκέτι
περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπε
ται θυσία· φοβερὰ δέ τις ἐκ
δοχὴ κρίσεως· καὶ πυρὸς ζῆ
λος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς
ὑπεναντίους· ἀθετήσας
τις νόμον μωυσέως χω
ρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ
τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει.
πόσῳ μᾶλλον δοκεῖτε χεί
ρονος ἀξιωθήσεται τιμω
ρίας :. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρλη αὐτῶν :. ὁ τὸν υἱ̅ν τοῦ
θυ̅ καταπατήσας καὶ τὸ αἷ

αἷμα ταύρων καὶ τράγων
ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. διὸ εἰ
σερχόμενος εἰς τὸν κόσμον
λέγει· θυσίαν καὶ προσφο
ρὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα
δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυ
τώματα καὶ περὶ ἁμαρτί
ας οὐκ εὐδόκησας· τότε εἶπον
ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βι
βλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ
τοῦ ποιῆσαι ὁ θς τὸ θέλημά
σου. τουτέστι [illegible]
[illegible] ἀλήθειαν ::
ρλ ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσί
αν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλο
καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτί
ας οὐκ ἠθέλησας. οὐδὲ εὐδό
κησας· αἵτινες κατὰ τὸν νό
μον προσφέρονται. τότε
εἴρηκεν, ἰδοὺ ἥκω ::
[illegible] μαρτυρίας
παλαιᾶς. ὅτι [illegible]
[illegible] χῦ [illegible]
[illegible]
ὅτι προσφέρεσθαι. [illegible]
[illegible] γὰρ προσ[illegible]
[illegible]
ρλα τὸ [illegible] :: τοῦ ποιῆσαι
τὸ θέλημά σου· ἀναιρεῖ τὸ
πρῶτον, ἵνα δεύτερον στή
σῃ· ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμέ
νοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσφο
ρᾶς τοῦ σώματος ἰῦ χῦ ἐφά

παξ. καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕ
στηκεν καθ᾽ ἡμέραν λει
τουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς
πολλάκις προσφέρων θυ
σίας αἵτινες οὐδέποτε
δύνανται περιελεῖν ἁ
μαρτίας. αὐτὸς δὲ μίαν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσε
νέγκας θυσίαν εἰς τὸ διη
νεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τοῦ θῦ. τὸ λοιπὸν ἐκδεχό
μενος ἕως τεθῶσιν ::
τοῦ [illegible]
ρλβ ρας :: οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐ
τοῦ. μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τε
τελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς
τοὺς ἁγιαζομένους. μαρ
τυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνα τὸ
ἅγιον. μετὰ γὰρ τὸ προει
ρηκέναι αὕτη ἡ διαθήκη
ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας
λέγει κς· διδοὺς νόμους
μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν
καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐ
τῶν ἐπιγράψω αὐτούς·
καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ
τῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων
οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁ
μαρτίας :: ἐχθροὶ σου

ναι τῷ θῷ· χωρὶς δὲ πίστε
ως, ἀδύνατον εὐαρεστῆ
σαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν
προσερχόμενον τῷ θῷ
ὅτι ἔστιν· καὶ τοῖς ἐκζη
τοῦσιν αὐτὸν μισθαπο
δότης γίνεται· πίστει ρμ
χρηματισθεὶς Νῶε περὶ
τῶν μηδέπω βλεπομέ
νων εὐλαβηθεὶς, κατε
σκεύασεν κιβωτὸν εἰς
σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ: ρμα

Ἐπειδὴ δὲ διαμνημονευθέντες ἦσαν
ἀπὸ τῶν θλίψεων, ὅ
ρα πῶς αὐτοὺς παραμυ
θεῖται· πρὸ τούτων μὲν ρμβ
ἀπὸ τῶν αὐτῶν· ἀνα
μιμνήσκεσθαι γάρ φη
σιν τὰς πρότερον ἡ
μέρας· ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς
γραφῆς λεγούσης· ὁ δὲ
δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσεται· ἐνταῦθα ἀπὸ
λογισμῶν ἑτέρων· ὅτι ἐστὶ
πίστις ἐλπιζομένων ὑ
πόστασις πραγμάτων
ἔλεγχος οὐ βλεπομένων·
καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν προ
πατόρων τῶν μεγάλων
ἀνδρῶν εἰς ἃ μὲν ἐθαύ
μασαν· ἔτι τοσοῦτον προ
τοῦ μνημονεύσας τοῦ Ἄβελ,
ὑπερβολὴν εὐφημίας ἀπέδωκε

[illegible]μοντες· δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, δι
καιοσύνην ἀμειβομένους·
δεικνὺς ἑπομένους τοῖς
τοῖς τὰς ἀμοιβάς· τρίτον
Νῶε· κολαζομένους δὲ
δεικνὺς τοὺς μὴ πιστεύοντας :·

ρμ ΔΙ' ΗϹ ΚΑΤΕΚΡΙΝΕΝ ΤΟΝ ΚΟϹΜΟΝ:

ὅσα δὲ ἐζήτουν γὰρ αὐτοὺς ἀξίους
ὄντας κολάσεως· οἱ γὰρ αὐ
τοὶ δι' αὐτὴν κατασκευὴν
τῆς κιβωτοῦ ἐσωφρονίζοντο :·

ρμα ΚΑΙ ΤΗϹ ΚΑΤΑ ΠΙϹΤΙΝ ΔΙΚΑΙ
ΟϹΥΝΗϹ ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟϹ :·

τουτέστιν ἐν δικαιοσύνῃ τούτου δικαι
οσύνης ἀπὸ τοῦ πιστεῦ
σαι θῷ :·

ΠΙϹΤΕΙ ΚΑ
ΛΟΥΜΕΝΟϹ ΑΒΡΑΑΜ ΥΠΗ
ΚΟΥϹΕΝ ΕΞΕΛΘΕΙΝ ΕΙϹ ΤΟΝ
ΤΟΠΟΝ ΟΝ ΕΜΕΛΛΕΝ ΛΑΜΒΑ
ΝΕΙΝ ΕΙϹ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ
ΚΑΙ ΕΞΗΛΘΕΝ ΜΗ ΕΠΙϹΤΑ
ΜΕΝΟϹ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ· ΠΙ
ϹΤΕΙ ΠΑΡΩΚΗϹΕΝ ΕΙϹ ΓΗΝ ΤΗϹ
ΕΠΑΓΓΕΛΙΑϹ ΩϹ ΑΛΛΟΤΡΙΑΝ
ΕΝ ϹΚΗΝΑΙϹ ΚΑΤΟΙΚΗϹΑϹ ΜΕ
ΤΑ ΙϹΑΑΚ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒ ΤΩΝ
ϹΥΓΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ ΤΗϹ ΕΠΑΓ
ΓΕΛΙΑϹ ΤΗϹ ΑΥΤΗϹ :·

Ἐπειδὴ δὲ ἦσαν οὗτοι φοβούμενοι
Ἑβραῖοι ἐπιστάλει
τὸ σῶμα [illegible] ἀπολαύ
σαντας [illegible]· δεικνὺς
ὅτι [illegible]

ματης διαθήκης κοινὸν ἡγη
σάμενος. ἐν ὧ ἡγιάσθη. καὶ
τὸ πνα τῆς χάριτος ἐνυβρί
σας. οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα
ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταπο
δώσω λέγει κς. καὶ πάλιν
κρινεῖ κς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖ
ρας θυ ζῶντος :· ὁ τα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ρλθ τοῦ :· ἀναμιμνήσκεσθε
δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας
ἐν αἷς φωτισθέντες. πολ
λὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε
παθημάτων. τοῦτο μὲν
ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν
θεατριζόμενοι. τοῦτο δὲ
κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀνα
στρεφομένων γενηθέντες.
καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συ
νεπαθήσατε. καὶ τὴν ἁρπα
γὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν
μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε.
γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοῖς
κρείττονα ὕπαρξιν ἐν ουνοῖς
καὶ μένουσαν. μὴ ἀπο
βάλητε οὖν τὴν παρρησίαν
ὑμῶν. ἥτις ἔχει μισθαποδο
σίαν μεγάλην. ὑπομονῆς
γὰρ ἔχετε χρείαν. ἵνα τὸ

θέλημα τοῦ θυ ποιήσαντες
κομίσησθε τὴν ἐπαγγελί
αν. ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον
ὅσον. ὁ ἐρχόμενος ἥξει
οὐ χρονιεῖ. ὁ δὲ δίκαιος ἐκ
πίστεως ζήσεται. καὶ ἐὰν
ὑποστείληται οὐκ εὐδοκεῖ
ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. ἡμεῖς
δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς
εἰς ἀπώλειαν. ἀλλὰ πίστεως
εἰς περιποίησιν ψυχῆς. ἔσ
τιν δὲ πίστις. ἐλπιζομένων
ὑπόστασις. πραγμάτων ἔ
λεγχος οὐ βλεπομένων.
ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθη
σαν οἱ πρεσβύτεροι. πίστει
νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς
αἰῶνας ῥήματι θυ. εἰς τὸ μὴ
ἐκ φαινομένων τὰ βλε
πόμενα γεγονέναι. πίστει
πλείονα θυσίαν ἄβελ πα
ρὰ κάϊν προσήνεγκεν τῷ
θῷ. δι ἧς ἐμαρτυρήθη εἶ
ναι δίκαιος. μαρτυροῦν
τος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ
τοῦ θυ. καὶ δι αὐτῆς ἀπο
θανὼν ἔτι λαλεῖται.
πίστει ἐνὼχ μετετέθη
τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον. καὶ
οὐχ εὑρίσκετο. διότι μετέ
θηκεν αὐτὸν ὁ θς. πρὸ γὰρ
τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ με
μαρτύρηται εὐαρεστηκέ

ρμγ ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θε-
μελίους ἔχουσαν πόλιν:·
τουτέστι τὴν [illegible]:·
ρμδ ἧς τεχνίτης καὶ δημιουρ-
γὸς ὁ θεός:· αὐτὸς γὰρ
[illegible] αὐτοῖς ἐχα-
ρίσατο· [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ρμη
[illegible] πρόδρομος [illegible]
[illegible] οὐ [illegible]
[illegible]
ρμε [illegible]:· πίστει καὶ αὐτὴ
σάρρα δύναμιν εἰς κατα-
βολὴν σπέρματος ἔλαβεν:·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὅλος γὰρ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]:·
ρμς καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔ-
τεκεν· ἐπεὶ πιστὸν ἡγή-
σατο τὸν ἐπαγγειλάμενον:·
τουτέστιν [illegible]
τὸ [illegible]:· διὸ καὶ
ρμζ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν καὶ
ταῦτα νενεκρωμένου κα-
θὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ
τῷ πλήθει· καὶ ὡς ἡ ἄμ-
μος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος:·
Οὐ [illegible]

θαυμαστὸν ὅτι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]:·
ρμη κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗ-
τοι πάντες· μὴ λαβόντες
τὰς ἐπαγγελίας:·
Οἱ [illegible]:·
ρμθ ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόν-
τες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ
ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι
καὶ παρεπίδημοι εἰσὶν ἐπὶ
τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέ-
γοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι
πατρίδα ἐπιζητοῦσιν· καὶ
εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευ-
ον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον εἶχον ἂν
καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν
δὲ κρείττονος ὀρέγονται
τουτέστιν ἐπουρανίου·
διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐ-
τοὺς ὁ θεὸς· θεὸς καλεῖσθαι αὐ-
τῶν· ἡτοίμασεν γὰρ αὐ-
τοῖς πόλιν· πίστει προσε-
νήνοχεν ἀβραὰμ τὸν
ἰσαὰκ:· [illegible]:·
ρν πειραζόμενος· καὶ τὸν μο-
νογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς
ἐπαγγελίας δεξάμενος·
πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν ἰσαὰκ

ὅτι [illegible] ...
[illegible] ...
[illegible] ...
[illegible] ...
ρξδ [illegible] :· πίστει ῥαὰβ
ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς
ἀπειθήσασιν δεξαμένη
τοὺς κατασκόπους μετ' εἰ-
ρήνης · καὶ τί ἔτι λέγω·
ἐπιλείψει γάρ με διηγούμε-
νον ὁ χρόνος · περὶ γεδεὼν
βαράκ τε καὶ σαμψὼν καὶ
ἰεφθάε · δαδ τε καὶ σαμουὴλ
καὶ τῶν προφητῶν :·
Οὐ λόγων [illegible] ...
[illegible] ...
ρξε [illegible] :· οἳ διὰ πίστε-
ως κατηγωνίσαντο βασι-
λείας :· [illegible]
ρξς [illegible] :· εἰργάσαντο δι-
καιοσύνην :· [illegible]
[illegible] ...
ρξζ ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν :·
[illegible] ...
[illegible] ...
[illegible] ...
[illegible] ...
ρξη ἔφραξαν στόματα λεόν-
των :· [illegible] :·
ρξθ ἔσβεσαν δύναμιν πυρός :·
[illegible] :·
ρο ἔφυγον στόματα μαχαίρας
[illegible] :·

ροα ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθε-
νείας · ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ
ἐν πολέμῳ :· [illegible]
[illegible] ...
ροβ [illegible] :· παρεμβο-
λὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων :
ρογ [illegible] :· ἔλαβον
γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως
τοὺς νεκροὺς αὐτῶν :·
[illegible] ...
[illegible] ...
[illegible] ...
ροδ [illegible] :· ἄλλοι δὲ
ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδε-
ξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν
ἵνα κρείττονος ἀναστάσε-
ως τύχωσιν · ἕτεροι δὲ ἐμ-
παιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖ-
ραν ἔλαβον · ἔτι δὲ δεσμῶν
καὶ φυλακῆς · ἐλιθάσθησαν
ἐπρίσθησαν · ἐπειράσθησαν ·
ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον :·
[illegible] ...
[illegible] ...
[illegible] ...
ροε περιῆλθον ἐν μηλωταῖς
ἐν αἰγείοις δέρμασιν · ὑστε-
ρούμενοι · θλιβόμενοι · κα-
κουχούμενοι · ὧν οὐκ ἦν
ἄξιος ὁ κόσμος · ἐν ἐρημίαις
πλανώμενοι · καὶ ὄρεσι καὶ σπη-
λαίοις · καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς ·
καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρ-

φασὶν ἵνα οὐδὲν ἦ ἄδωρον.
τούτου χάριν καὶ ὀνειδισμοὺς
καὶ αἰσχύνας ἀνδράσι τί-
ρνζ θησιν. Πίστει Μωϋ-
σῆς μέγας γενόμενος ἠρ-
νήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυ-
γατρὸς Φαραώ· μᾶλλον
ἑλόμενος συγκακουχεῖ-
σθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ :·
τοῦτο φησὶν διδάσκων αὐ-
τοὺς καταφρονεῖν πάν-
των καὶ μὴ ἀδημονεῖν
ἐπὶ τῇ τῶν ὑπαρχόντων
ἁρπαγῇ· ὃ ποιεῖ ὁ Μω-
υσῆς διὰ [illegible] τοῖς βα-
σιλικοῖς καταλιπὼν
θησαυροῖς :·
ρνη Ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρ-
τίας ἀπόλαυσιν· μείζο-
να πλοῦτον ἡγησάμενος
τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν :·
ἁμαρτίαν δὲ λέγει, τὸ μὴ
θελῆσαι τοῖς ἄλλοις
συγκακωθῆναι :·
ρνθ Τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ·
ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν
μισθαποδοσίαν· πίστει
κατέλειπεν Αἴγυπτον
μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν
τοῦ βασιλέως :·
τουτέστιν τὸ ὀνειδίζεσθαι
τοιαῦτα οἷα ὁ Χριστὸς διὰ
τὸν Χριστόν· ἢ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι

οἱ ὀνειδίσαντες τὸν Χριστόν· ἀδι-
κοῦντες καὶ καταπο-
νοῦντες τοὺς ἐξ Ἰσραὴλ ὡς
μὴ δυνάμενον σῶσαι :·
ρξ Τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν
ἐκαρτέρησεν :·
τὸν θεὸν οὐχ ὁρῶν φησὶν διὰ
παντὸς ἐν τῇ καρδίᾳ
ταῦτα ὑπέμενεν :·
ρξα Πίστει πεποίηκεν τὸ πά-
σχα· καὶ τὴν πρόσχυσιν
τοῦ αἵματος· ἵνα μὴ ὁ ὀ-
λοθρεύων τὰ πρωτότο-
κα θίγῃ αὐτῶν :·
τὸν περὶ τῶν μυστηρίων
παρεμβάλλει λόγον· λέ-
γει δέ· ὅτι πιστεύσας
τὸν ὀλοθρευτὴν οὐδὲν
[illegible] καὶ σώζει τὸ γέ-
νος. τὸ αἷμα [illegible] :·
ρξβ Πίστει διέβησαν τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν
ὡς διὰ ξηρᾶς :·
πάλιν [illegible] ὁ λαὸς ὁ [illegible]
[illegible] ἵνα
μὴ λέγωσιν ὅτι οὐδὲν [illegible]
[illegible] κατὰ τοὺς ἄλλους
ρξγ γενέσθαι :· Ἧς πεῖραν
λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κα-
τεπόθησαν· πίστει τὰ
τείχη Ἰεριχὼ ἔπεσαν κυ-
κλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέ-
ρας :· ἐντεῦθεν φησίν

ὠφελήσειεν παθόντας οὐδ' ἀμ-
ειβόμενος φησίν, ἀλλ' ὑπὲρ
τοῦ δοῦναι αὐτοῦ. ἤτοι οὕτω ρπ
δι' ἑαυτὸν ἀλλ' ὑπὲρ
τῶν τεκνῶν ἡμῶν :·

ροθ τῷ πρὶ τῶν πνων καὶ ζή-
σωμεν; οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀ-
λίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δο-
κοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον·
ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς ρπα
τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγι-
ότητος αὐτοῦ· πᾶσα δὲ
παιδεία πρὸς μὲν τὸ πα-
ρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι
ἀλλὰ λύπης· ὕστερον
δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς ρπβ
δι' αὐτῆς γεγυμνασμέ-
νοις ἀποδίδωσιν δικαι-
οσύνης· διὸ τὰς παρει-
μένας χεῖρας· καὶ τὰ πα-
ραλελυμένα γόνατα ἀ-
νορθώσατε· καὶ τροχι-
ὰς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς
ποσὶν ὑμῶν· ἵνα μὴ τὸ
χωλὸν ἐκτραπῇ· ἰαθῇ
δὲ μᾶλλον· εἰρήνην
διώκετε μετὰ πάντων
καὶ τὸν ἁγιασμὸν οὗ χω-
ρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κν·
ἐπισκοποῦντες μή τις
ὑστερῶν ἀπὸ τῆς δόξης
τοῦ θυ :· ἤτοι τῶν χα-
ρισμάτων φησὶν ἤτοι τῶν

χαρῶν· ἤτοι τῶν ἀσωμάτων
δυνάμεων :·
μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω
φύουσα ἐνοχλεῖ καὶ δι' αὐ-
τῆς μιανθῶσιν πολλοί :·
καὶ τὸ ῥίζα τοιαύτη γὰρ
φησίν, μὴ δὲ μία ἀμαρτία
ἔστω ... ἁμαρτήμασι·
ἀλλ' ... φθορ
καρπός :· εἰ τις οὕτω
ἐστὶ ... ἵνα ἡ τελεία
διάνοια καὶ τὸ ἐπιφερόμε-
νον· ἢ βέβηλος ὡς Ἠσαῦ :·
... γαστρίμαργος
καὶ ἀκρατής :·
ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα
θέλων κληρονομῆσαι
τὴν εὐλογίαν ἀπεδοκιμά-
σθη· μετανοίας γὰρ τόπον
οὐχ εὗρεν· καίπερ μετὰ
δακρύων ἐκζητήσας αὐ-
τήν :· ... τοῦ
ὅμοιον· τοῦτο ... θέλων
κληρονομῆσαι τὴν εὐλο-
γίαν· οὐκ ἄτοπον τὸ μετὰ
δακρύων αὐτὴν ἐκζητή-
σας· ἵνα ... αὐτὴ
... κληρονομῆσαι
καὶ αὐτὸς εὐλογίαν φησί·
καὶ μετὰ δακρύων αὐτὴν
ταύτην τὴν εὐλογίαν
ἐκζητήσας ...
... οὐχ ...

τοῦ δι᾽ αὐτῆς ἀπολαύσεως. οὐκοῦν κο-
μισάμενοι τὴν ἐπαγγελίαν.
τουτέστι περὶ ἡμῶν κρεῖττόν
τι προειδόμενου. ἵνα μὴ
χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.
τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦ-
τον ἔχοντες περικείμενον
ἡμῖν νέφος μαρτύρων. ὄγ-
κον ἀποθέμενοι πάντα:·
τουτέστι περὶ γῆν ἀμφιβολίαν:·
ροϛ καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁ-
μαρτίαν, δι᾽ ὑπομονῆς
τρέχομεν τὸν προκείμε-
νον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶν-
τες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρ-
χηγὸν καὶ τελειωτὴν ἰν̅:·
τὴν εὐκόλως περιϊσταμέ-
νην ἡμᾶς. ἢ τὴν εὐκόλως
περίστασιν δυναμένην
παθεῖν. μᾶλλον δὲ τοῦτο·
ῥᾴδιον γὰρ ἐὰν θέλωμεν
περιγενέσθαι τῆς ἁμαρ-
ροζ τίας:· ὃς ἀντὶ τῆς
προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς
ὑπέμεινεν σταυρόν. αἰσχύ-
νης καταφρονήσας. ἐν
δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ
θῦ κεκάθηκεν:·
τουτέστιν ἐξῆν αὐτῷ μηδὲ
παθεῖν ἢ περ ἠβούλετο.
ὁ δὲ ἀντὶ τούτου σταυρὸν ὑπο-
μεμένηκεν. μηδεμίαν ἔχων
αἰτίαν τοῦ σταυρωθῆναι·
ἐσταυρώθη γὰρ ἡμῶν ἕνεκεν:·
ροη ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν
τοιαύτην ὑπομεμενη-
κότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτω-
λῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλο-
γίαν. ἵνα μὴ κάμητε
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκ-
λυόμενοι. οὔπω μέ-
χρις αἵματος ἀντέστη-
τε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν
ἀνταγωνιζόμενοι. καὶ ἐκ-
λέλησθε τῆς παρακλή-
σεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς
διαλέγεται. υἱέ μου μὴ
ὀλιγώρει παιδείας κυ̅. μη-
δὲ ἐκλύου ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐλεγ-
χόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ
κς̅ παιδεύει. μαστιγοῖ δὲ
πάντα υἱὸν ὃν παραδέχε-
ται. εἰς παιδείαν ὑπο-
μένετε. ὡς υἱοῖς ὑμῖν
προσφέρεται ὁ θς̅. τίς
γάρ ἐστιν υς̅ ὃν οὐ παι-
δεύει πηρ̅. εἰ δὲ χωρίς
ἐστε παιδείας ἧς μέτο-
χοι γεγόνασιν πάντες
ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐ-
χ υἱοί. εἶτα τοὺς μὲν
τῆς σαρκὸς ἡμῶν πρας̅ εἴ-
χομεν παιδευτὰς καὶ
ἐνετρεπόμεθα. οὐ πολ-
λῷ μᾶλλον ὑποταγησό-
μεθα:· ἤτοι τῶν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] :·

ρπϛ οὐ μόνον τὴν γῆν ἀλλὰ καὶ
τὸν οὐρανόν :· τοῦτο [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] :·

ρπζ τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τῶν
σαλευομένων τὴν μετά
θεσιν, ὡς πεποιημένων·
ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμε
να :· τοῦτο φησὶν ὅτι
[illegible]

ρπη [illegible] :· Διὸ βα
σιλείαν ἀσάλευτον παρα
λαμβάνοντες, ἔχομεν
χάριν δι' ἧς λατρεύομεν
εὐαρέστως τῷ θεῷ, μετὰ
αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ
γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ κατανα
λίσκον· ἡ φιλαδελφία με
νέτω· τῆς φιλοξενίας μὴ
ἐπιλανθάνεσθαι :·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ρπθ [illegible] :·

ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγ
γέλους· μιμνήσκεσθε
τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι·
τῶν κακουχουμένων ὡς καὶ
αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι :·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ρϙ [illegible] :· τίμιος ὁ
γάμος ἐν πᾶσιν, καὶ ἡ κοίτη
ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοι
χοὺς κρινεῖ ὁ θεός· ἀφιλάρ
γυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι
τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴ
ρηκεν· οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ' οὐ
μή σε ἐγκαταλείπω· ὥστε
θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν·
κύριος ἐμοὶ βοηθός καὶ οὐ φοβη
θήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄν
θρωπος· μνημονεύετε τῶν ἡγουμέ
νων ὑμῶν, οἵτινες ἐλά
λησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] :·

ρϙα ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν
ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς
μιμεῖσθε τὴν πίστιν· Ἰς
Χς χθὲς [illegible]
καὶ εἰς τοὺς [illegible]

τὸ πῦρ· οὐ γὰρ [illegible]
φησὶν τὸ [illegible]
[illegible]
τοῦ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὸν ἀδελφόν
μου:· οὐ γὰρ προσελη ρπγ
λύθατε ψηλαφωμένῳ ὄ
ρει καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ
καὶ γνόφῳ καὶ θυέλλει ϗ
σάλπιγγος ἤχῳ· καὶ φωνῇ
ῥημάτων· ἧς οἱ ἀκούσαν
τες παρῃτήσαντο· μὴ
προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· ρπδ
οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελ
λόμενον· κἂν θηρίον θί
γῃ τοῦ ὄρους λιθοβοληθήσε
ται· καὶ οὕτω φοβερὸν ἦν
τὸ φανταζόμενον· Μω
ϋσῆς εἶπεν ἔκφοβός εἰμι
καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ προσ
εληλύθατε Σιὼν ὄρει ϗ
πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπου
ρανίῳ· καὶ μυριάσιν ἀγγέ
λων πανηγύρει· καὶ ἐκ
κλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν
οὐρανοῖς ἀπογεγραμμέ
νων· καὶ κριτῇ θεῷ πάν
των· καὶ πνεύμασι δι
καίων τετελειωμένων·
καὶ διαθήκης νέας μεσί
τῃ Ἰησοῦ καὶ αἵματι ῥαντισ
μοῦ· κρεῖττον λαλοῦντι
παρὰ τὸν Ἄβελ· βλέπετε

μὴ παραιτήσησθε τὸν λα
λοῦντα:· [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ δείξας
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] μυριάδας ἀγγέλων·
καὶ [illegible] ὄρους· τὸν οὐρανόν·
[illegible]
[illegible]:·
εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον τὸν ρπδ
ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρη
ματίζοντα· πολλῷ μᾶλλον
ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανοῦ ἀπο
στρεφόμενοι:·
Μωϋσέως [illegible]· ὁ δὲ μόνος οὗτος·
[illegible]
[illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
ὅτι [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] οἱ τὸν [illegible]
[illegible]
[illegible]:·
ρπε οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευ
σεν τότε· νῦν δὲ ἐπήγ
γελται λέγων ἔτι ἅπαξ
ἐγὼ σείσω:· τουτέστιν
καὶ [illegible] τὸ ὄρος [illegible]
[illegible]

τὸ εὐάρεστον αὐτοῦ διὰ
ἰυ̅ χυ̅· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν· παρακαλῶ δὲ
ὑμᾶς ἀδελφοί· ἀνέχεσθε
τοῦ λόγου τῆς παρακλή
σεως· καὶ γὰρ διὰ βρα
χέων ἀπέστειλα ὑμῖν:
τί οὖν φησὶν ἂν πονηρὸς
ἦ πειθώμεθα; πονηρὸς
πῶς λέγεις· εἰ μὲν περὶ πίστε
ως ἐνεκεν· φεῦγε αὐτὸν
καὶ παραιτοῦ· μὴ μό
νον ἂν ἄνθρωπος ἦ, ἀλλὰ κἂν
ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατί
ῃ· εἰ δὲ περὶ βίου ἐνεκεν.
μὴ περιεργάζου· ἄκουε
γὰρ τοῦ χυ̅ λέγοντος· ἐπὶ
τῆς μωϋσέως καθέδρας
ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι. πρότε
ρον εἰπὼν περὶ αὐτῶν δει
νὰ πολλὰ· τότε φησὶν ἐπὶ
τῆς μωϋσέως καθέδρας
ἐκάθισαν· πάντα οὖν
ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποι
εῖν ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε.
ἔχουσι γάρ φησι τὸ ἀξίω
μα. ἀλλ' ἀκάθαρτοί εἰσιν ἀκάθαρ
τοι· ἀλλὰ μὴ τῷ βίῳ. ἀλλὰ
τοῖς λόγοις προσέχετε·
τῶν μὲν γὰρ ἔργων ἕνεκεν

οὐδεὶς ἂν βλαβείη. τί δήποτε·
ὅτι καὶ δῆλα πᾶσίν ἐστι.
καὶ οὐδὲ αὐτὸς κἂν μυρια
κις ἦ πονηρὸς. πονηρὰ
διδάξειέ ποτε· ἐπὶ δὲ τῆς
πίστεως. οὐ πάντως δῆλον τοῖς πολ
λοῖς. ὅτι ὁ πονηρὸς οὗτος παραι
τῆσαι διδάσκειν. ἐπεὶ καὶ
τὸ μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε
περὶ βίου ἐστίν. οὐ περὶ πίστε
ως· τὸ γοῦν ἐπαγόμενον
τοῦτο δηλοῖ· τί βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου. τὴν δὲ δο
κὸν τὴν ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
οὐ κατανοεῖς· πάντα οὖν
ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν
ποιεῖτε. κατὰ δὲ τὰ ἔργα
αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· ὁρᾷς
ὅτι οὐ περὶ δογμάτων ἐστὶν
ἀλλὰ περὶ βίου καὶ ἔργων·
ἀλλ' ὁ παῦλος πρότερον συνέ
στησεν αὐτοῖς. τότε φησὶ
πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις
ὑμῶν καὶ ὑπείκετε:
γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν τι
μόθεον ἀπολελυμένον.
μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται
ὄψομαι ὑμᾶς· ἀσπάσασθε
πάντας τοὺς ἡγουμένους
ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγί
ους· ἀσπάζονται ὑμᾶς.
οἱ ἀπὸ τῆς ἰταλίας· ἡ χάρις

χαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις
μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ
χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν
καρδίαν :· θεωροῦν
τες αὐτῶν τὸν βίον καὶ τὴν
πολιτείαν φησὶν μιμεῖσθε
ρϙβ τὴν πίστιν :· οὐ βρώμα
σιν ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν
οἱ περιπατήσαντες· ἔχο
μεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ
φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσί
αν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύον
τες· ὧν γὰρ εἰσφέρεται
ζώων τὸ αἷμα· περὶ ἁμαρ
τίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρ
χιερέως· τούτων τὰ σώ
ματα κατακαίεται ἔξω
τῆς παρεμβολῆς· διὸ ι(ησοῦ)ς
ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵ
ματος τὸν λαόν :·
ἱερὸν ὅμως αἰνίττεται τὸ ἀκήρ
παραίτησιν τῶν μυρωμάτ
των ἀγόντων :·
ρϙγ ἔξω τῆς πύλης ἔπαθεν·
τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς
αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβο
λῆς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ
φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν
ὧδε μένουσαν πόλιν· ἀλ
λὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζη
τοῦμεν· διὰ τοῦτο οὖν ἀ
ναφέρομεν θυσίαν αἰνέ
σεως διαπαντὸς τῷ θ(ε)ῷ

τουτέστιν καρπὸν χειλέων
ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ· τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθά
νεσθε· τοιαύταις γὰρ θυ
σίαις εὐαρεστεῖται ὁ θ(εό)ς :·
τουτέστιν τὰ αὐτὰ πάσχον
τες κοινωνήσωμεν τοῖς
παθήμασιν τοῦ χ(ριστο)ῦ :·
ρϙδ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑ
μῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ
γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀ
ποδώσοντες· ἵνα μετὰ χα
ρᾶς τοῦτο ποιῶσιν καὶ μὴ
στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς
γὰρ ὑμῖν τοῦτο· προσεύ
χεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθα
μεν γὰρ ὅτι καλὴν συνεί
δησιν ἔχομεν ἐν πᾶσιν·
καλῶς θέλοντες ἀναστρέ
φεσθαι· περισσοτέρως
δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι
ἵνα τάχιον ἀποκαταστα
θῶ ὑμῖν· ὁ δὲ θ(εὸ)ς τῆς εἰρή
νης· ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
τὸν ποιμένα τῶν προβά
των τὸν μέγαν· ἐν αἵματι
διαθήκης αἰωνίου τὸν
κ(ύριο)ν ἡμῶν ι(ησοῦ)ν· καταρτίσαι
ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγα
θῷ· εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλη
μα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ἡμῖν

ἀπεράντων· καὶ τοὺς ἐξη-
γήσεις ἀλόγους χρωμένους
μὴ ἀπὸ τῶν γραφῶν· μη-
δὲ οἷον ἐκ τῶν γραφῶν
ζ θείων :· αἵτινες ζητή-
σεις παρέχουσιν μᾶλλον.
ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν
πίστει :· αὗται φησὶν
αἱ διδασκαλίαι· πρὸς τὸ
μηδὲν ὠφελεῖν καὶ τῆς
οἰκονομίας τοῦ θεοῦ ἀπα-
σχολοῦσι τὸν [illegible]· οἰκο-
νομία δὲ θεοῦ τὸ τῆς ἐν ἀν-
θρώποις σωτηρίας μυστη-
η ρίου :· τὸ δὲ τέλος
τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀ-
γάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας·
καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς.
καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου :·
τουτέστι τὸ κεφάλαιον τῆς
παραγγελίας τοῦ [illegible].
ὁ [illegible] λόγος·
[illegible] μόνου
χ(ριστο)ῦ, [illegible], τοῦ
[illegible] καὶ
κεφαλαίως [illegible]
ἐνταῦθα εἴρηκεν τὴν
λέξιν· [illegible] τὸ προσθεῖ-
ναι ἐκ καρδίας καθα-
ρᾶς· [illegible] καὶ
τῶν [illegible]· οἱ γὰρ
[illegible]
κατ᾽ [illegible] :·

θ ὧν τινὲς ἀστοχήσαντες.
ἐξετράπησαν εἰς ματαιο-
λογίαν :· τῆς ἀγά-
πης λέγει καὶ τῆς συνει-
δήσεως, καὶ τῆς ἀνυπο-
κρίτου πίστεως :·
ι θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκα-
λοι· μὴ νοοῦντες μήτε ἃ λέ-
γουσιν. μήτε περὶ τίνων
διαβεβαιοῦνται :·
ὁ γὰρ [illegible] ἀρχίας
[illegible] διδασκα-
[illegible] ἀξιώματα :·
ια οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νό-
μος. ἐάν τις αὐτῷ νομίμως
χρῆται :· τὸν νόμιμον
[illegible] αὐτὸν [illegible]
[illegible] τὸν νόμιμον
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ. ὁ δεχόμε-
νος τὸν χ(ριστὸ)ν· καθὸ καὶ τὸ πέ-
ρας τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] αὐτοῦ :·
ιβ εἰδὼς τοῦτο ὅτι δικαίῳ νό-
μος οὐ κεῖται :·
κατὰ μὲν τὸν πρόχειρον λό-
γον· ὅτι κολάσεως ἕνεκεν
ἐστι· κατὰ δὲ τὸν τροπι-
κὸν [illegible]· ὅτι [illegible] καὶ
[illegible] διὰ τῆς χάριτος.
[illegible] τῶν προσταγμά-
των [illegible] τοῦ νόμου. οὐ κεῖται

ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΑΜΗΝ +

ἀπολειπομένων τοῦ θεοῦ· οἶμαι αὐτοὺς τὸ [illegible] μυστήριον [illegible] καλεῖσθαι· καὶ [illegible] τοῦτο ἀπὸ ἀνθρώπων ἀπολειπομένων· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο [illegible] παραζέσιν [illegible]:· +

+ ⁚⁚⁚⁚⁚⁚ + ⁚⁚⁚⁚⁚⁚ +

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ. ΕΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΙΜΟΘΕΟΥ Στιχ. ψι

+ ⁚⁚⁚⁚⁚⁚ + ⁚⁚⁚⁚⁚⁚ +

+ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

α ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΥ ΧΥ ΚΑΤΕΠΙΤΑΓΗΝ ΘΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥ ΙΥ ΧΥ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΗΜΩΝ ΤΙΜΟΘΕΩ ΓΝΗΣΙΩ ΤΕΚΝΩ ΕΝ ΠΙΣΤΕΙ:·

Ἐνταῦθα μέγας ὁ φόβος τοῦ μαθητοῦ· διδάσκαλος γὰρ ἦν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος. τούτου χάριν [illegible] προοιμίου ἀξιοῖ αὐτὸν τῆς ψυχῆς. [illegible] τὸν θν· ὁμοίως δὲ [illegible] οὐχ [illegible] [illegible] τὸν θν· καὶ [illegible] τὸν χν:·

β ΧΑΡΙΣ ΕΛΕΟΣ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ΗΜΩΝ. ΚΑΙ ΧΥ ΙΥ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ:·

καὶ τοῦτο τῆς [illegible] παραμυθητικόν· οὐδαμοῦ γὰρ τὸν [illegible] ταῦτα ὀνόματα [illegible]:·

γ ΚΑΘΩΣ ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ ΣΕ ΠΡΟΣΜΕΙΝΑΙ ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ:·

οὐ διδασκάλου φωνῇ κέχρηται, ἀλλὰ καὶ σφόδρα [illegible]. ἵνα διδάξῃ τὸν μαθητὴν τὸ σωφρονεῖν:·

δ ΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΗΣ ΤΙΣΙΝ ΜΗ ΕΤΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΝ:·

οὐ τίθησι μὲν αὐτοῖς ὀνόματα ἵνα μὴ ἀναισχυντοτέρους ποιήσῃ:·

ε ΜΗΔΕ ΠΡΟΣΕΧΕΙΝ ΜΥΘΟΙΣ:·

ταῖς μύθοις καὶ ταῖς ἰουδαίων παραδόσεσιν· [illegible] προφήτης [illegible] διδάσκοντες [illegible] ἀξιοῦν γὰρ τὸ ἐξηγεῖσθαι τὸν νόμον· ἰδίας παραδόσεις [illegible]:·

ϛ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑΙΣ ΑΠΕΡΑΝΤΟΙΣ:·

γενεαλογίας τὰς [illegible] θεογονίας [illegible] [illegible] τῶν [illegible] παραινῶν τῷ μαθητῇ. [illegible] μύθοις ἰουδαϊκοῖς κεχρημένους

σθαι· οὐ γὰρ μηδὲ ἀπώσω ποτέ
μήτε [illegible] · μήτε
προσδοκωμένων μόνος ἄν-
θρώπινος. ταῦτα ἡμῖν
ἐχαρίσατο· διὸ μέλλομεν αὐ-
τὸ λέγειν. προλαμβάνει
καὶ λέγει, πιστὸς ὁ λόγος
καὶ πάσης ἀποδοχῆς
ἄξιος· ὥσπερ εἰ λέγοι μήτις
ἀπιστήσῃ οἷς μέλλομεν
ιζ ἐρεῖν :· ΠΡΟC ΥΠΟΤΥ-
ΠΩCΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ
ΠΙCΤΕΥΕΙΝ ΕΝ ΑΥΤΩ. ΕΙC
ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ· ΤΩ ΔΕ
ΒΑCΙΛΕΙ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΑΦΘΑΡΤΩ ΑΟΡΑΤΩ ΜΟ-
ΝΩ CΟΦΩ ΘΩ· ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟ-
ΞΑ ΕΙC ΤΟΥC ΑΙΩΝΑC ΤΩΝ
ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ· ΤΑΥ-
ΤΗΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΝ
ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΑΙ CΟΙ ΤΕΚΝΟΝ
ΤΙΜΟΘΕΕ :· [illegible]
μος [illegible] φησιν ὁ θεὸς τοὺς
ἀγῶνας ὅτι πάντα αὐτοῖς
ἀφίησιν. ὑμῖν ἐξελέξατο :·
ιη ΚΑΤΑ ΤΑC ΠΡΟΑΓΟΥCΑC ΕΠΙ
CΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑC, ΙΝΑ CΤΡΑ-
ΤΕΥΗ ΕΝ ΑΥΤΑΙC, ΤΗΝ ΚΑ-
ΛΗΝ CΤΡΑΤΕΙΑΝ· ΕΧΩΝ
ΠΙCΤΙΝ ΚΑΙ ΑΓΑΘΗΝ CΥ-
ΝΕΙΔΗCΙΝ· ΗΝ ΤΙΝΕC Α-
ΠΩCΑΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΙ-
CΤΙΝ ΕΝΑΥΑΓΗCΑΝ· ΩΝ

ΕCΤΙΝ ΥΜΕΝΑΙΟC ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΟC· ΟΥC ΠΑΡΕΔΩΚΑ ΤΩ CΑΤΑ-
ΝΑ, ΙΝΑ ΠΑΙΔΕΥΘΩCΙΝ ΜΗ
ΒΛΑCΦΗΜΕΙΝ :· προφητ[illegible]
[illegible] τὴν χειροτονίαν
φησίν. [illegible]
[illegible] αὐτὰς ὀνο-
μάζει· οἷον [illegible]
[illegible] αὐτὸν
καὶ [illegible]
ιθ [illegible] ἀγροτέρους [illegible] :· ΙΝΑ
ΠΑΙΔΕΥΘΩCΙΝ ΜΗ ΒΛΑCΦΗΜΕΙΝ·
ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝ-
ΤΩΝ ΠΟΙΕΙCΘΑΙ ΔΕΗCΕΙC ΠΡΟCΕΥ-
ΧΑC· ΕΝΤΕΥΞΕΙC ΕΥΧΑΡΙCΤΙ-
ΑC ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΩΝ :·
Οὐχ ἵνα [illegible] αὐτούς φη-
σιν, ἀλλ᾽ ἵνα [illegible]·
ὁ γὰρ [illegible] τοῦτο ἐργάζεται.
ἀλλ᾽ [illegible] τοῦτο
[illegible] :· ΥΠΕΡ ΒΑ-
κ CΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ
ΥΠΕΡΟΧΗ ΟΝΤΩΝ, ΙΝΑ ΗΡΕ-
ΜΟΝ ΚΑΙ ΗCΥΧΙΟΝ ΒΙΟΝ ΔΙΑΓΩ-
ΜΕΝ, ΕΝ ΠΑCΗ ΕΥCΕΒΕΙΑ ΚΑΙ
CΕΜΝΟΤΗΤΙ· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΚΑ-
ΛΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟΝ ΕΝΩ-
ΠΙΟΝ ΤΟΥ CΡΣ ΗΜΩΝ ΘΥ· ΟC
ΠΑΝΤΑC ΑΝΟΥC ΘΕΛΕΙ CΩ-
ΘΗΝΑΙ, ΚΑΙ ΕΙC ΕΠΙΓΝΩCΙΝ
ΑΛΗΘΕΙΑC ΕΛΘΕΙΝ· ΕΙC ΓΑΡ
ΘC· ΕΙC ΚΑΙ ΜΕCΙΤΗC ΘΥ ΚΑΙ
ΑΝΩΝ, ΑΝΟC ΧC ΙC :·

χρῆσθαι μὴ χρωμένων γὰρ αὐτῶν. αὐ-
τὸ λοιπὸν τῆς ἑτέρας χρώ-
ιγ μενος τροφή :· ἀνόμοις
δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις· ἀσε-
βέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς· ἀνο-
σίοις καὶ βεβήλοις· πατρο-
λώαις· καὶ μητρολώαις·
ἀνδροφόνοις· πόρνοις· ἀρ-
σενοκοίταις· ἀνδραποδι-
σταῖς· ψεύσταις· ἐπιόρκοις
καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαι-
νούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκει-
ται :· ταῦτα δὲ σπουδαί-
ους αἰνίττεται· οἱ γὰρ κατὰ
παρανομίας δόλος ὁ μὴ
ἔμπρακτον· διὸ καὶ σφοδρῶς
αὐτοῖς ἐτέθη νόμος κολά-
ιδ ζων παραινοῦντας :·
κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς
δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ.
ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ· καὶ χά-
ριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώ-
σαντί με· χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
ἡμῶν :· εὐαγγέλιον
δόξης αὐτὸ καλεῖ διὰ τοὺς δι-
ώκοντας· ἀλλὰ πρὸς τοὺς αἰ-
σχυνομένους ἐπὶ τοῖς διωγ-
μοῖς καὶ τοῖς παθήμασι τοῦ
χριστοῦ. ἢ τάχα καὶ περὶ τῶν
μελλόντων αἰνίττεται ἀγα-
ιε θῶν :· ὅτι πιστόν με
ἡγήσατο θέμενος εἰς δια-
κονίαν· τὸν πρότερον ὄν-

τα βλάσφημον καὶ διώκτην
καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην
ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀ-
πιστείᾳ· ὑπερεπλεόνα-
σεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν
μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης
τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ :· εἰπὼν
ὅτι πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλι-
ον τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. ἔδει
δὲ ἵνα μὴ δόξῃ μέγα φθέγξα-
σθαι· ἵνα μή τις δόξῃ ἐξα-
πομοίας τοῦτο ποιεῖν. οὕ-
τως πῶς ἐπιδιορθοῦται·
ἀναξίου ἑαυτὸν λέγων διὰ
τὴν προτέραν ἄγνοιαν·
ἅμα δὲ καὶ ἐπαίρει τὸν ἔλεον
τοῦ θεοῦ καὶ τὴν φιλανθρωπίαν.
τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον
ἐξηγούμενος :·
ις πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος· ὅτι χριστὸς ἰησοῦς
ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁ-
μαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν
πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ
διὰ τοῦτο ἠλεήθην ἵνα
ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξη-
ται ἰησοῦς χριστὸς τὴν πᾶσαν μα-
κροθυμίαν :·
οὕτως μεγάλαι σημαίνει εὐερ-
γεσίαι τοῦ θεοῦ· καὶ πᾶσαν
ἀνθρωπίνην ὑπερβαί-
νουσαι προσδοκίαν ἐξει-
δα, ὥσπερ μαχουμένοις

νίας. ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει
καὶ ἀγάπῃ :·
κουλόμενος αὐτῶν τὸ βρικό-
ται τὴν ἀφορμὴν τῆς λα-
μᾶς, οὐδὲ διδάσκειν αὐτὰς
ἐπιτρέπει. καὶ τοῦτο γὰρ κό-
σμιότητος ἐστὶν ἐπιεικοῦς καὶ
διαλέγεσθαι· μηδὲ λαλεῖν μόνας·
ἀλλὰ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τί-
θησιν· ἐπειδὴ ἀπατηθεῖσα ἐδί-
δαξεν. καὶ τὸν ἄνδρα κα-
τέστρεψεν, καὶ τῇ παρακοῇ
ὑπεύθυνον ἐποίησεν :·

κς καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφρο-
σύνης. πιστὸς ὁ λόγος :·
κθ Ὁμοίως ὡς ἀνωτέρω· μὴ κατηφεῖς
γίνεσθε. ὅτι τὸ γένος ὑ-
μῶν διαβέβληται. ἔδω-
κεν ὑμῖν ὁ θεὸς καὶ ἑτέραν ἀφορ-
μὴν σωτηρίας τὴν παι-
δοτροφίαν. ὥστε μὴ μόνον
δι᾽ ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἑτέ-
ρων σώζεσθαι. σώζονται
γὰρ ὅτι ἀθλητὰς ἔθρεψαν
τοῦ θεοῦ. καὶ ὅτι τοῦτο σώζει,
ἐπήγαγεν πιστὸς ὁ λόγος·
μονονουχὶ λέγων· μηδεὶς
ἀπιστείτω τοῖς ῥηθεῖσιν, ὡς διὰ
τῆς τεκνογονίας σώζον-
ται. οὐ γάρ ἐστιν τοῦτο μικρόν,
τὸ τὰ δοθέντα παιδία πα-
ρ᾽ αὐτοῦ, ταῦτα αὐτῷ ἀνα-
θεῖναι :·

κζ Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,
καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. δεῖ
οὖν τὸν ἐπίσκοπον :·
Οὐ κωλύει, καθόλου προστασί-
ας γὰρ ἔργον ἐστίν· ὅστις τοιαύ-
την ἔχοι τὴν ἐπιθυμίαν·
ὥστε μὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς
αὐτῆς τιμῆς ἐφίεσθαι μόνον·
ἀλλὰ καὶ τῆς προστασίας. οὐ
κωλύει· ἐπεὶ καὶ Μωυσῆς
τοῦτον εἶχε τὸν ζῆλον τὸ ἐπι-
σκοπεῖν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ :·

κη ἀνεπίληπτον εἶναι :·
Διὰ μιᾶς λέξεως πᾶσαν αὐ-
τὸν ἀρετὴν ἔχειν προσέταξεν :·

κθ μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα· νηφά-
λιον· σώφρονα· κόσμιον·
φιλόξενον· διδακτικόν·
μὴ πάροινον· μὴ πλήκτην·
ἀλλ᾽ ἐπιεικῆ· ἄμαχον· ἀ-
φιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου
καλῶς προϊστάμενον :·
Ἵνα μὴ τοῦτο ἐμποδὼν γένη-
ται τοῖς ἤδη ἐσχηκόσιν
γαμετάς. ἢ καὶ πρὸς ἀντιδια-
στολὴν τῶν παρὰ Ἰουδαίοις
διδασκάλων· οἷς ἐξῆν καὶ
δύ[illegible] ὁ [illegible] καὶ [illegible]
λ μ[illegible] τέκνα ἔχον-
[illegible]ταγῇ· μετὰ [illegible]
[illegible]τητος· εἰ δέ τις τοῦ ἰ-
[illegible] προστῆναι οὐκ οἶδεν
[illegible]κλησίας θεοῦ ἐπιμελή-
σεται :

ἐπειδὴ τοῦτο μάλιστα ἀνθρώ-
πους ἔπεισεν προσεύχεσθαι ὑ-
πὲρ αὐτῶν· ἵνα διὰ τῆς
μιμήσεως αὐτοῦ· ταυτὸ
λέγω ὃ προστάζεται ἑκάστῳ
προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν
διωκόντων ἡμᾶς· διὸ καὶ
ἐπήγαγεν· τοῦτο καλὸν καὶ
κα ἀπόδεκτον :· ὁ δοὺς
ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ
πάντων :· ὀφείλοντα
[illegible] τιμωρεῖσθαι αὐτοὺς
ὑπὲρ τῶν ἁμαρτημάτων
ἀντ᾽ αὐτῶν ἐκδέδωκεν, τὸν ἑαυ-
τοῦ δεσπότην υἱόν :·
κβ τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδί-
οις· εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ καὶ ἀπόστολος· ἀλή-
θειαν λέγω ἐν χῷ οὐ ψεύ-
δομαι· διδάσκαλος ἐθνῶν
ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ·
Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι
τοὺς ἄνδρας :·
τουτέστιν προσηκόντως :·
κγ ἐν παντὶ τόπῳ· ἐπαίρον-
τας ὁσίους χεῖρας· χωρὶς
ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ :·
[illegible]
[illegible] τοῦ χῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ρευθὲν ἁμαρτίας· τὸ δὲ
χωρὶς ὀργῆς· τουτέστιν
ἀμνησικάκους ὄντας·
τὸ δὲ καὶ διαλογισμῶν.
τὸ ἀμφίβολον ἀμαιροῦντος
ἐστὶν καὶ τὸ διστάζοντας·
γὰρ [illegible] ἐν αἰτοῖς
παρὰ θῦ :·
κδ ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας
ἐν καταστολῇ κοσμίῳ,
μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύ-
νης κοσμεῖν ἑαυτάς· μὴ
ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ
ἢ μαργαρίταις· ἢ ἱματι-
σμῷ πολυτελεῖ· ἀλλ᾽ ὃ πρέ-
πει γυναιξὶν ἐπαγγελλο-
μέναις θεοσέβειαν δι᾽ ἔρ-
γων ἀγαθῶν :·
τουτέστιν πανταχόθεν πε-
ριστέλλεσθαι καλῶς· ὁ
ὑπὲρ τοῦ μὴ φονεύσαι
μαρτυρῶν :·
κε γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέ-
τω· ἐν πάσῃ ὑποταγῇ·
γυναικὶ διδάσκειν οὐκ ἐ-
πιτρέπω· οὐδὲ αὐθεντεῖ
ἀνδρός· ἀλλ᾽ εἶναι ἐν ἡ-
συχίᾳ· Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐπλάσθη· εἶτα Εὕα· καὶ
Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ
γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν πα-
ραβάσει γέγονεν· σωθή-
σεται δὲ διὰ τῆς τεκνογο-

ἐθ̄ ὁ λόγος ὅτι τοῦ στόματος αὐτοῦ
λϛ ὤφθη ἀγγέλοις· ἐκηρύχθη
ἐν ἔθνεσιν· ἐπιστεύθη
ἐν κόσμῳ· ἀνελήφθη ἐν
δόξῃ· τὸ δὲ πν̄α ῥητῶς λέ
γει· ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς
ἀποστήσονταί τινες τῆς
πίστεως :· ὥσπερ καὶ
[illegible]
[illegible] τοῦ θ̄ῡ. [illegible]
λζ [illegible] :· καὶ προσέ
χοντες πνεύμασιν πλά
νοις· καὶ διδασκαλίαις
δαιμονίων· ἐν ὑποκρί
σει ψευδολόγων· κεκαυ
τηριασμένων τὴν ἰδίαν
συνείδησιν· κωλυόντων
γαμεῖν· ἀπέχεσθαι βρω
μάτων· ἃ ὁ θ̄ς̄ ἔκτισεν
εἰς μετάλημψιν μετὰ εὐ
χαριστείας τοῖς πιστοῖς κ(αὶ)
ἐπεγνωκόσιν τὴν ἀλήθει
αν :· εἰς μανιχαίων
καὶ μαρκιωνιστῶν ταῦτα παν
λη τα [illegible] :· ὅτι πᾶν
κτίσμα θ̄ῡ καλὸν καὶ οὐδὲν
ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστεί
ας λαμβανόμενον· ἁγιά
ζεται γὰρ διὰ λόγου θ̄ῡ καὶ
ἐντεύξεως· ταῦτα ὑπο
τιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς·
καλὸς ἔσῃ διάκονος τοῦ χ̄ῡ
ῑῡ· ἐντρεφόμενος τοῖς λό

γοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς
διδασκαλίας. ᾗ παρηκολού
θηκας :· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
λθ [illegible] :· τοὺς δὲ βεβή
λους καὶ γραώδεις μύθους πα
ραιτοῦ :· τοὺς μύθους [illegible]
ἰουδαίων [illegible] :·
μ γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέ
βειαν· ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνα
σία. πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέ
λιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάν
τα ὠφέλιμός ἐστιν· ἐπαγγε
λίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν κ(αὶ)
τῆς μελλούσης· πιστὸς ὁ
λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξι
ος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶ
μεν. καὶ ἀγωνιζόμεθα.
ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θ̄ῶ̄ ζῶν
τι· ὅς ἐστιν σ̄ρ̄ πάντων ἀν
θρώπων. μάλιστα πιστῶν·
παράγγελλε ταῦτα κα[illegible]
[illegible] τουτέστιν
[illegible]
μα [illegible] ητος κα[illegible]
[illegible]

δεῖ γὰρ αὐτὸν ὁμοίως θεοῦ παρα
σχέσθαι τὰ παραδείγματα
ὡς μαθητὰς δηλονότι καὶ
τὰ κατὰ θεὸν τελειωθῆναι :·
λα μὴ νεόφυτον. ἵνα μὴ τυφω
θεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσει τοῦ
διαβόλου :· τὸν δὲ νεωστὶ
κατηχημένον λέγει. οὕτω μὲν
τὸν ἐμὴν ἡλικίαν :·
λβ δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν
καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξω
θεν. ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν
ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβό
λου. διακόνους ὡσαύτως
σεμνοὺς. μὴ διλόγους. μὴ οἴ
νω πολλῶ προσέχοντας. μὴ
αἰσχροκερδεῖς. ἔχοντας
τὸ μυστήριον τῆς πίστεως :·
οὕτως ὁ φησὶν ἀφθαρσίᾳ
ἡμεῖς καὶ δίκαιος, ὡς καὶ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μαρτυ
ρεῖν. ὁμοίως δὲ τοὺς λαμπ
τοὺς τοὺς ἡμῶν ἐμπορευομένων
λγ τῶν ἁγίων :· ἐν καθα
ρᾷ συνειδήσει. καὶ οὗτοι δὲ
δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον
εἶτα διακονείτωσαν ἀνέγ
κλητοι ὄντες. γυν[αῖ]κας
ὡσαύτως σεμν[άς ...]
... νηφαλίου[ς ...]
ἐν πᾶσιν. διάκον[οι ...]
σαν μιᾶς γυναικὸς ἄ[νδρες]
τέκνων καλῶς προϊ[στάμε]
νοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. οἱ
γὰρ καλῶς διακονήσαντες,
βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περι
ποιοῦνται. καὶ πολλὴν παρ
ρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ.
ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλ
θεῖν πρὸς σὲ τάχιον. ἐὰν δὲ
βραδύνω. ἵνα εἰδῇς πῶς
δεῖ ἐν οἴκω θ(εο)ῦ ἀναστρέφε
σθαι. ἥτις ἐστὶν ἐκκλη
σία θ(εο)ῦ ζῶντος. στῦλος καὶ
ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας :·
τοῦτο ἐστὶν ὀρθὴν ὀχοῦσαν πί
στιν. καὶ μηδὲ ἑαυτὴν τῶν
δογμάτων ἐκσαλεύουσαν :·
λδ καὶ ὁμολογουμένως μέ
γα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας
μυστήριον. θ(εὸ)ς ἐφανερώ
θη ἐν σαρκί :· μὴ μοι
λέγε τοὺς καθ' ὑμᾶς φησὶν
μηδὲ τὰ ἄλλα τῶν ἄλλων.
μηδὲ τὸν ἀρχιερέα. σύ
μβολον ἐστὶν τῆς οἰκονομίας
τῆς ἐκκλησίας. καὶ μυστή
ριον ἐστίν. καὶ μέγα. ἐκ τοῦ
εἶναι μυστήριον. καὶ ὁμο
λογουμένως. οὐ ζητουμέ
νως. ἀναμφίλογον γάρ
λε ἐστίν :· ἐδικαιώθη ἐν πν(εύματ)ι :·
τοῦτο φησίν. ὅτι μετὰ δόλου
αἵματος καὶ σαρκὸς πα
ραχωρήσεως ἡμῖν, οὐκ ἔσω
κεν ἁμαρτίαν. οὐδὲ ἀρε

μὴ δέοντα· βούλομαι οὖν
νεωτέρας γαμεῖν· τεκνο
γονεῖν οἰκοδεσποτεῖν·
μηδεμίαν ἀφορμὴν διδό
ναι τῷ ἀντικειμένῳ λοι
δορίας χάριν· ἤδη γάρ τι
νες ἐξετράπησαν ὀπίσω
τοῦ σατανᾶ· Εἴ τις
πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας·
ἐπαρκείτω αὐταῖς· καὶ
μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία·
ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐ
παρκέσῃ· οἱ καλῶς προ
εστῶτες πρεσβύτεροι· δι
πλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν·
μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ·
λέγει γὰρ ἡ γραφή· βοῦν ἀ
λοῶντα οὐ φιμώσεις· καὶ
ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ· κατὰ πρεσβυτέρου
κατηγορίαν μὴ παραδέχου
ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο· ἢ τριῶν
μαρτύρων· τοὺς ἁμαρτά
νοντας ἐνώπιον πάντων
ἔλεγχε· ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φό
βον ἔχωσιν· διαμαρ
τύρομαι ἐνώπιον τοῦ θυ καὶ
κυ ιυ χυ· καὶ τῶν ἐκλεκτῶν
ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλά
ξῃς χωρὶς προκρίματος·
μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσ
κλησιν· χεῖρας ταχέ

ως μηδενὶ ἐπιτίθει· μηδὲ
κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλο
τρίαις· σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει·
μηκέτι ὑδροπότει· ἀλλ᾽ οἴνῳ
ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν
σου· καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθε
νείας· τινῶν ἀνων αἱ ἁμαρ
τίαι πρόδηλοί εἰσιν προάγου
σαι εἰς κρίσιν· τισὶν δὲ καὶ ἐ
πακολουθοῦσιν· ὡσαύτως καὶ
τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστιν
καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυ
βῆναι οὐ δύναται· ὅσοι εἰ
σὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι τοὺς ἰδί
ους δεσπότας πάσης τιμῆς
ἀξίους ἡγείσθωσαν· ἵνα μὴ
τὸ ὄνομα τοῦ θυ καὶ ἡ διδα
σκαλία βλασφημεῖται· οἱ
δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας
μὴ καταφρονείτωσαν ὅτι
ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον
δουλευέτωσαν· ὅτι πιστοί
εἰσιν καὶ ἀγαπητοί· οἱ τῆς
εὐεργεσίας ἀντιλαμβανό
μενοι· ταῦτα δίδασκε καὶ
παρα[...]· εἴ τις ἑτεροδι
δασ[...] καὶ μὴ προσερ[...]
τα[...]αίνουσι λ[...]
[...]μῶν ἰυ
[...]ειαν
[...]

> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
[illegible]
[illegible] :·

μβ Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσμα
τος· ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητεί
ας· μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χει
ρῶν τοῦ πρεσβυτερίου· ταῦ
τα μελέτα· ἐν τούτοις ἴσθι :·
[illegible] :·

μγ ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ
ἐν πᾶσιν· ἔπεχε σεαυτῷ καὶ
τῇ διδασκαλίᾳ ἐπίμενε αὐ
τοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν. καὶ
σεαυτὸν σώσεις. καὶ τοὺς ἀ
κούοντάς σου :· [illegible]
[illegible]
[illegible] :·

μα πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς
ἀλλὰ παρακάλει ὡς πρα·
νεωτέρους ὡς ἀδελφούς·
πρεσβυτέρας ὡς μητέρας·
νεωτέρας ὡς ἀδελφάς,
ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ· χήρας τί
...ὰς ὄντως χήρας· εἰ δέ
...α τέκνα ἢ...
μανθανέτ...
...
...
...

μοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγό
νοις· τοῦτο γάρ ἐστιν ἀπόδε
κτον ἐνώπιον τοῦ θυ· ἡ δὲ
ὄντως χήρα καὶ μεμονω
μένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν θν.
καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι
καὶ ταῖς προσευχαῖς, νυκτὸς
καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶ
σα, ζῶσα τέθνηκεν· καὶ ταῦ
τα παράγγελλε ἵνα ἀνεπί
λημπτοι ὦσιν· εἰ δέ τις τῶν ἰ
δίων. καὶ μάλιστα τῶν οἰ
κείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν
ἤρνηται. καὶ ἔστιν ἀπίστου
χείρων· χήρα καταλε
γέσθω· μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑ
ξήκοντα γεγονυῖα ἑνὸς ἀν
δρὸς γυνή· ἐν ἔργοις καλοῖς
μαρτυρουμένη· εἰ ἐτεκνο
τρόφησεν· εἰ ἐξενοδόχησεν·
εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν· εἰ
θλιβομένοις ἐπήρκεσεν· εἰ
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκο
λούθησεν· νεωτέρας δὲ
χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ
στρηνιάσωσιν τοῦ χριστοῦ·
γαμεῖν θέλουσιν· ἔχουσαι
κρίμα· ὅτι τὴν πρώτην πί
στιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ ἀρ
γαὶ μανθάνουσιν περιερχό
μεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον
δὲ ἀργαί. ἀλλὰ καὶ φλύαροι·
καὶ περίεργοι· λαλοῦσαι τὰ

ας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος· ἔρις·
βλασφημίαι· ὑπόνοιαι πονη
ραί· διαπαρατριβαὶ διεφθαρ
μένων ἀνων τὸν νοῦν, καὶ
ἀπεστερημένων τῆς ἀληθεί
ας· νομιζόντων πορισμὸν
εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφί
στασο ἀπὸ τῶν τοιούτων·
ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐ
σέβεια μετὰ αὐταρκείας·
οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐ
δὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμε
θα· ἔχοντες δὲ διατροφὴν
καὶ σκεπάσματα. τούτοις
ἀρκεσθησόμεθα· οἱ δὲ βου
λόμενοι πλουτεῖν· ἐμπί
πτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ ΜΖ
παγίδα· καὶ ἐπιθυμίας πολ
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβε
ράς· αἵτινες βυθίζουσιν
τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ ΜΗ
πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν
ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ὀρε
γόμενοι ἀπεπλα[illegible]σαν
ἀπὸ τῆς πίστεως [illegible] υτοὺς
ἐπειραν ὀδ[illegible] λαῖς·
[illegible] ἀνε τοῦ
[illegible]

ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλα
βοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας
τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ τοῦ εὐποιεῖν
πιον πολλῶν μαρτύρων·
παραγγέλλω σοι ἐνώπιον
τοῦ θυ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ
πάντα· καὶ χυ ιυ τοῦ μαρ
τυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πι
λάτου· τὴν καλὴν ὁμολογί
αν τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν
ἄσπιλον ἀνεπίληπτον :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :·
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
κυ ἡμῶν ιυ χυ· ἣν καιροῖς
ἰδίοις δείξει :· [illegible]
[illegible]
[illegible] :·
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνά
στης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασι
λευόντων, καὶ κς τῶν κυ
ριευόντων· ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς
ἀνων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται·
ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον
ἀμήν· τοῖς πλουσίοις
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παραγγελ
λε μὴ ὑψηλοφρονεῖν. μηδὲ

ας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος· ἔρις·
βλασφημίαι· ὑπόνοιαι πονη
ραί· διαπαρατριβαὶ διεφθαρ
μένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ
ἀπεστερημένων τῆς ἀληθεί
ας· νομιζόντων πορισμὸν
εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφί
στασο ἀπὸ τῶν τοιούτων·
ἔστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐ
σέβεια μετὰ αὐταρκείας·
οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐ
δὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμε
θα· ἔχοντες δὲ διατροφὴν
καὶ σκεπάσματα. τούτοις
ἀρκεσθησόμεθα· οἱ δὲ βου
λόμενοι πλουτεῖν· ἐμπί
πτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ μζ
παγίδα· καὶ ἐπιθυμίας πολ
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβε
ράς· αἵτινες βυθίζουσιν
τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον
καὶ ἀπώλειαν· ῥίζα γὰρ μη
πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν
ἡ φιλαργυρία· ἧς τινὲς ὀρε
γόμενοι ἀπεπλα[...]ησαν
ἀπὸ τῆς πίστεως [...]αυτοὺς
ἐπειραν ὀδ[...]λλαῖς·
[...]ανε τοῦ
[...]

ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλα
βοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν
ἐκλήθης καὶ ὡμολόγησας
τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώ
πιον πολλῶν μαρτύρων· τὸ εὐποιεῖν
παραγγέλλω σοι ἐνώπιον
τοῦ θῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ
πάντα· καὶ χῦ ἰῦ τοῦ μαρ
τυρήσαντος ἐπὶ ποντίου πι
λάτου· τὴν καλὴν ὁμολογί
αν τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν
ἄσπιλον ἀνεπίληπτον :·
[illegible]
[illegible]
[illegible]
θυ γὰρ [illegible] δοῦλος τοῦ [illegible]
[illegible] :·
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ἣν καιροῖς
ἰδίοις δείξει :· τουτέστιν
[illegible]
[illegible] :·
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνά
στης· ὁ βασιλεὺς τῶν βασι
λευόντων, καὶ κς τῶν κυ
ριευόντων· ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν· φῶς οἰκῶν
ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς
ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται·
ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον
ἀμήν· τοῖς πλουσίοις
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελ
λε μὴ ὑψηλοφρονεῖν. μηδὲ